INTRU SLAVA SFINTEI CEI DE O FIINȚĂ
ȘI DE VIAȚĂ FĂCĂTOAREI ȘI NEDESPĂRȚITEI TREIMI

MINEIUL
LUNEI AUGUST

TIPĂRIT ÎN ZILELE MAJESTĂȚII SALE
IUBITORULUI DE HRISTOS

MIHAI I

REGELE ROMÂNIEI

ȘI SUB PĂSTORIA

I. P. S. PATRIARH MIRON

CU BINECUVÂNTAREA
SFÂNTULUI SINOD AL SFINTEI BISERICI AUTOCEFALE ORTODOXE ROMÂNE

EDIȚIA III-A

La strana dreapta

BUCUREȘTI
TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI
1929.

PRECUVÂNTARE „CĂTRE CITITORI" DE STAREȚUL NEONIL AL MĂNĂSTIREI NEAMȚUL LA 1846.

Iată cu ajutorul lui Dumuezeu și de multul așteptat al doisprezecelea tom de Minee ieșit de sub tipar. El cuprinde în sine rânduielele și viețile Sfinților, a lunei ce se numește August, carele dela Martie este a șasea iară dela Septemvrie a douăsprezecea; cu care să închee și cercul a întregului an început dela Septemvrie, precum s'a vorbit și prin Procuvântările lunilor trecute. Deci pentru a ști noi, cât de mare este prețul și a aceștei luni și cărți, mai cu seamă nouă Românilor, voiu însemnà mai înjos câteva cuvinte în scurt, din Scriptură și Istoria Bisericii mai ales a noastre.

Și mai întâiu, întru această lună a lui August, în a șasea zi, a luat Biserica a prăznui luminata Schimbare la față a Domnului, ceea ce s'a făcut în muntele Tavorului, dupre cum de aceasta scriu dumnezeeștii Evangheliști zicând: „Și după șase „zile a lat Iisus pe Petru și pre Iacov și pre Ioan fratele lui. Și i-a suit în munte „înalt deosebi și s'a schimbat la față înaintea lor. Și a strălucit fața lui ca soarele, iară „hainele lui s'au făçut albe ca lumina. Și iată s'a arătat Moisì și Ilie împreună cu „dânsul vorbind, și răspunzând Petru a zis către Iisus: Doamne bine este nouă a fi „aicea, de voiești să facem trei colibi, ție una și lui Moisì una și lui Ilie una, și „încă grăind el iată nor luminos i-au umbrit pre ei și iată glas din Cer zicând: Acesta „este Fiul meu cel iubit, întru carele bine am voit pre acesta să l ascultați. Și auzind „Ucenicii au căzut pre fețele sale" (Mateiu 17, 1. Luca 9, 28).

Intru această lună în a 15 zi, (dupre socotința unora, s'a mutat dela cele pământești la cele cerești, și prea sfânta Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, fiind în vârstă de 75 de ani. Dupre cum scrie Epifanie și Gheorghie Chedrin în adunarea Istoriilor, și Meletie la Bisericeasca Istorie (Cartea I, cap. II, § 2). La a căreia mutare s'a făcut acele minuni înfricoșate, adecă: Vestirea îngerească pentru mutarea ei dela cele pământești la cele cerești. Adunarea Apostolilor prin nori. Îngereștile glasuri ce se auzeau la petrecerea ei la mormânt. Și pedeapsa cutezătorilor Iudei, cari din pizmă și urâciune se pornise să răstoarne patul cu trupul acel încăpător de Dumnezeu. Dupre cum acestea toate mai pre larg sunt scrise în Sinaxarul acestei zile. Apoi precum soarele în această lună ieșind din zodia leului, intră în zodia fecioarei, care precum mai'nainte a închipuit pre Adormirea pururea Fecioarei, că va fi săvârșită într'însa; așà și pre a noastră scăpare dela leul cel nevăzut, și intrarea supt apărarea și postul de 15 zile a Adormirei Fecioarei, căci potrivirea acestor lucruri, nu îndeșert a fost.

Aşijderea întru această lună a douăzeci şi noua zi prăznueşte iarăşi Biserica şi nedreapta uciderea cea fărdelege a sfântului prooroc înainte Mergătorului şi Botezătorului Ioan, pre carea o a săvârşit spurcatul Irod Antipa, robul beţiei şi al desfrânărei, căci a ucis pre bărbatul cel nevinovat şi drept, precum de aceasta dumnezeeştii Evanghelişti scriu zicând: „Iară prăznuindu-se ziua naşterii lui Irod, a „jucat fata Irodiadei în mijloc, şi a plăcut lui Irod. Pentru aceea cu jurământ a „mărturisit ei să-i deà orice va cere. Iară ea îndemnată fiind de mumăsa, a zis: Dă-mi „aicea în tipsie capul lui Ioan Botezătorul. Şi s'a întristat împăratul, iară pentru „jurământul şi pentru cei ce şedeau împreună cu dânsul, a poruncit să i se dea. Şi „trimiţând a tăiat pre Ioan în temniţă, şi s'a adus capul lui în tipsie şi s'a dat fetei „şi l-a dus la mumăsa. Şi viind ucenicii lui, au luat trupul şi l-au îngropat pre el", (Mateiu 14, 6. Marcu 6, 21. Luca 9. 9). Fiind atuncea dumnezescul Botezător de treizeci şi doi de ani cu vârsta, de care lucru scrie şi Iosif Flavie zicând: „Irod „ucide pre bunul acesta bărbat adecă pre Ioan carele şi pre Iudeii cei ce se nevoiau „la fapta cea bună şi între dânşii unii către alţii, şi către Dumnezeu cu bună cinstire „se aflà, îi îndemnà a se botezà, căci aşà şi pre Botezul său să se arate a-l priimi... „Şi mai jos... Temându-se Irod de ascultarea oamenilor cea către dânsul ca să nu-i „ridice pre ei spre vre-o sculare asuprăi. Căci toate i se păreà că vor face cu sfatul „lui, mult mai bine au socotit a fi, ca mai întâiu de a se face de el (adecă de Ioan) „ceva nou, apucând mai 'nainte să-l omoare, ca nu cumva făcându-se prefacere „lucrurilor, şi însuşi căzând (din stăpânire) să se căească. Şi Ioan adecă, pentru „pripusul lui Irod, legat trimiţându-se în temniţa cea din Maherunta, întru aceea se „şi omoară. (Iudaiceasca Arheologhie, Cartea 18, cap. 5, § 5).

Deci aceste sărbători stăpâneşti ce se prăznuesc în zilele acestei luni o încununează şi o strălucesc pre ea mai mult decât numirea ei. Afară de care, luna aceasta se numeşte de către Evrei Elul, iară de către Atinei Voidromion şi de către Romani August, căci din vechi se numea ea Sextilius, iară apoi s'a numit cu acest nume August, dela Chesarul August, carele mai întâiu se numea Octavie. Şi încă şi Gaie Iulie Chesar Octavian, apoi de către senatul Romei, pentru neasemănatele lui bunătăţi, şi pentru darurile lui cele fireşti, s'a numit August, deci dela aceasta şi luna a şasea s'a numit August. Căci în a nouăsprzecea zi a lunei aceştia bolnăvindu-se în cetatea Nola a murit, vieţuind şaptezeci şi şase de ani şi optzeci şi patru de zile.

Pentru aceasta noi zicem că mai de cuviinţă este a fi numită luna aceasta August, pentru cele mai sus zise Augustiene, adecă împărăteşti sărbători, care ni se cuvine a le prăznui, cu mai mare luare aminte, decât toate celelalte Praznice, pentru că şi mai mari, şi necuprinse de minte minuni se cuprind întru dânsele, decât dela mai sus arătatul Chesar. Deci pricepând mărirea sărbătorilor ce se cuprind întru această lună, şi lucrarea cea dumnezeească ce se săvârşaşte întru dânsa, se cade ca nişte fii ai luminii şi ai Darului, sărbându-le să nu fim următori neamurilor celor lipsite de cunoştinţa lui Dumnezeu, cari înadins îşi alcătuesc sărbători, pentru a'şi împlinì întru acelea poftele lor. Ci să cunoaştem, că petrecerea creştinilor se cuvine a fi următoare vieţii cei îngereşti, şi să aşteptăm cu dorinţă sărbătorile cele împărăteşti, pentru ca să ne învăţăm întru dânsele taine dumnezeeşti, prin care să ne înălţăm mintea dela cele pământeşti la cele cereşti. Iară nu numai spre a ne împodobi cu haine luminoase, schimbându-ne numai îmbrăcămintea, iară nu şi vieaţa spre faptele bune mutându-o.

Irmosul:
Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorît în cuptorul cel cu foc „la tinerii evreeşti, şi văpaea „întru răcoreală o a prefăcut, „ca pre Domnul lăudaţi-l lu- „crurile, şi îl prea înnălţaţi întru „toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Ceea ce pre luminătorul...

Comoară tainelor, şi descoperirea minunilor celor dumnezeeşti s'a arătat acum învierea sfinţilor; pentrucă cei ce de demult cu moartea cea firească trupeşte au murit, fără stricăciune acum au înviat îmbrăcaţi, ca şi cum nu ar fi murit.

Cămară cunoştinţei şi tare îngrădire credinţei, s'a arătat peştera sfinţilor prunci, vestind mai 'nainte învierea tuturor ce va să fie, înviind nu pre Lazăr cel de patru zile, ci pre cei morţi din veci.

Ca şi un număr cinstit cu adevărat s'au arătat tinerii ochii Bisericei, şi cu credinţă lui Hristos mai cu înălţime strălucind decât piatra lui Zorovavel, duhovniceşte să lăudăm duhurile lor cele dumnezeeşti.

Slavă:

Dupre lege pătimind v'aţi încununat cu cununa muceniei, şapte tineri, şi stâlpii înţelepciunei celei dumnezeeşti, şi ridicare dogmelor ortodoxiei v'aţi arătat, ca nişte apărători ai Bisericei, şi rugători ai celor ce vă laudă.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca ceea ce ţi-ai păzit trupul şi sufletul neîntinat lui Dumnezeu, a iubit împăratul Hristos frumseţea ta Marie prea lăudată, şi te-a arătat Maică întrupărei sale, dându-mi pururea mântuire.

Irmosul:

Pre tine ceea ce pre lumi- „nătorul Dumnezeu, cel ce a „răsărit mai 'nainte de soare, „carele trupeşte la noi a ve- „nit, din coapsele cele fecio- „reşti negrăit l-ai întrupat, bine- „cuvântată prea curată de Dum- „nezeu Născătoare te slăvim".

SVETILNA.

Voi şapte tineri şi mucenici, înaintea divanului muncitorului, pre Hristos cu îndrăzneală l-aţi propoveduit Dumnezeu Mântuitor şi Ziditor al tuturor; pentrucă voi cu pronie dumnezeească, întru ani mulţi dupre fire murind în peşteră, mai presus de fire iarăşi ca din somn aţi înviat, astupând gurile tuturor ereticilor.

A Născătoarei:

Cu Iamvlih să lăudăm pre Ioan, pre Martin şi pre Anto-

Deci luna aceasta precum am zis se cuvine a fi însemnată în de obşte creştinilor, pentru acestea mai sus zise sărbători ce cuprinde în sine. Iară pentru noi este mai vrednică de însemnat, căci întru această lună în patrusprezece zile, la anul 1779, prin voinţa lui Dumnezeu şi cu înaltă poruncă a binecredinciosului Domn Constantin Moruz Voevod, şi a preasfinţitului Mitropolit al Moldaviei Kirio Kir Gavriil Calimah, s'a mutat din sfânta mânăstire Secului întru aceasta a Neamţului, prea cuviosul părintele nostru stareţul Paisie *), împreună cu soborul monahilor, şi a împreunat întru una aceste două sfinte Lavre. Carele pre lângă înnoirea vieţii monahiceşti dupre Tipicul sfinţilor Părinţi ce venise oarecum în scădere, apoi s'a sârguit atât singur îndeletnicindu-se la tălmăcirea dumnezeeştilor Scripturi din limba ellinească, cum şi prin ucenicii săi învăţaţi, cari necurmat şi cu multă osteneală au tălmăcit cărţi istorice, teologhice şi naravnice (sau morale), atât din limba ellinească mai vârtos, precum şi din cea slavinească, din carele unele adecă sunt tipărite, iară altele încă nu. Intre care ucenici ai săi ce au lucrat la acestea, din Români adecă, sunt mai întâiu fericiţii întru pomenire părinţii dascali Ilarion, Gherontie şi Grigorie, carele acest din urmă a stătut mai apoi la anul o mie opt sute douăzeci şi trei şi Mitropolit Ungrovlahiei. Pre lângă aceştia şi dascalii: Isaac, Pafnutie, Iosif precum şi Ierodiaconul Stefan ce a lucrat Vieţile Sfinţilor, împreună cu mai sus numitul Isaac. Iară dintre sloveani preacuviosul Doroteiu Stareţul acestui sobor, Ieromonahul Ioil, ce în urmă a stătut şi întâiul Rector, la Seminaria din Monastirea Socola, şi Shimonahul Mitrofan. Cari aceştia toţi având de chip şi pildă pre părintele lor, şi ei asemenea au lucrat înmulţind talantul dupre poruncă... In cât din sfintele Scripturi bisericeşti, din cărţile părinteşti şi teologhiceşti, din Vieţilor Sfinţilor şi din cuvinte învăţătoare, Biserica atât s'a împodobit în limba noastră, cât cu toată îndrăzneala putem să ne lăudăm, că pre acestea toate mai cu îndestulare, mai cu bună orânduială, şi mai cu înţelegere le avem acum noi (din câte avem) decât alte neamuri a Bisericei răsăritene.

Deci şi noi smeriţii pildei lor urmând, ne-am silit a mai tipări aceste cărţi, adecă Mineile bisericeşti ce cuprind în sine slujbele sfinţilor de preste an din fieştecare zi, îndreptându-le dupre putinţă potrivit Mineilor ieşite la Constantinopol la anul 1843, şi îndeplinind lipsele şi greşalele adecă cele ce erau în cele tipărite mai 'nainte atât în slujbe cum şi în Sinaxare şi puindu-se la fieştecare sfânt şi Stihirile care la cele vechi nu erau, care toate s'au pus întocma dupre originalul Grec.

Deci nu ar fi greşit cineva nici ar fi stătut departe de adevăr, de ar fi numit cărţile acestea, Raiu împodobit cu tot felul de pomi plini de frumoase şi dulci şi de vieaţă făcătoare roduri şi înfrumseţat cu nespuse flori mirositoare, de toată boala şi neputinţa vindecătoare; căci precum acelea îndulcesc simţirile, veselesc ochii, îndulcesc gustul şi pricinuesc bucurie sufletului privitorului; aşà şi cele cuprinse întru acestea, îmbărbătează pre cel deznădăjduit, mângâe pre cel necăjit, întorc la pocăinţă pre cel păcătos, pre cel învârtoşat cu inima îl moaie şi îi dăruesc umilinţă. Pre simţirile

*) Iubite cetitorule, voind a şti mai pre larg cele pentru prea cuviosul acesta părinte, de unde adecă şi cum a venit mai întâiu în părţile acestea, şi apoi cum a mers în sfântul munte al Atonului şi cât a petrecut acolo la linişte. Şi din ce pricină a ieşit de acolo cu ucenicii săi, şi viind în Moldova, cum mai întâiu i s'a dat sfânta mânăstire Dragomirna, de către binecredinciosul Domn Grigorie Calimah voevod la anul 1763. Apoi din ce pricină a urmat ieşirea sa de acolo mai întâiu la mânăstirea Secului, apoi mai pre urmă şi la mânăstirea Neamţului. Acestea toate le vei află foarte pre larg la vieaţa sa ce este în osebită fizică tipărită.

sufletului cele amărâte de păcat le îndulcesc şi în scurt să zicem: Din om vechiu îl prefac în nou, şi îl deşteaptă către lucrarea faptelor bune şi spre urmarea nevoinţelor Sfinţilor îl aprind, povăţuindu-l pre calea ceea ce duce la Impărăţia cerurilor.

Drept aceea acestea ştiindu-le iubiţilor, priimiţi această mică osteneală din partea noastră şi a smeritei aceşti frăţimi adunate întru numele Domnului, carea la aceasta o a povăţuit a v'o pune înainte aşà după cum să vede. Râvna Casii Domnului, slava plăcuţilor lui, mântuirea sufletelor şi mărirea neamului Românesc, de care îndură-se Milostivul Dumnezeu a ne învrednici, prin rugăciunile şi solirile pururea Fecioarei Mariei şi ale tuturor sfinţilor, Amin.

Al dragostei voastre fierbinte rugător către milostivul Dumnezeu pentru mântuirea voastră şi doritor de tot binele.

NEONIL Arhimandrit şi Stareţ sfintelor Monastiri Neamţul şi Secul
împreună cu tot soborul.

LUNA LUI AUGUST

ARE TREIZECI ŞI UNA DE ZILE

ZIUA ARE CEASURI 13 ŞI NOAPTEA CEASURI 11.

In ziua dintâiu, scoaterea cinstitelor lemne ale cinstitei şi de vieaţă făcătoarei Cruci, şi pomenirea sfinţilor şapte mucenici Macavei şi a maicei lor Solomoni şi a dascălului lor Eleazar.

La Doamne strigat-am... punem Stihirile pe 6, şi cântăm Stihiri Podobice ale cinstitei Cruci 3, şi ale Sfinţilor 3.

Stihirile sfintei Cruci, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Ca pre o păzitoare de obşte, ca pre un izvor de sfinţenie, cinstita Cruce să o sărutăm; pentrucă potoleşte patimile, şi alinează boalele, şi mântueşte pre cei neputincioşi de toate durerile, revărsând pâraele minunilor mai mult decât adâncul mărei, celor ce cu credinţă se închină şi cinstesc chipul ei.

Noi oamenii cei ce umblăm ca pre mare prin valurile vieţei, şi ne înviforăm de furtuna patimilor, cu credinţă să alergăm la cinstitul lemn ca la o corabie de mântuire, şi va alină valurile, şi vânturile, şi va încetă patimile, şi să alergăm cu bucurie la limanul mântuirei cel fără de valuri.

Mai mult decât soarele a strălucit prea cinstita Cruce, revărsând minunile ca pre nişte raze, şi tămăduirile ca pre nişte fulgere, să ne apropiem oamenii cei ce suntem ţinuţi totdeauna întru întunerecul celor cumplite, şi să primim Darul tămăduirilor cel dătător de lumină, pre Dumnezeu cel ce s'a pironit cu trupul pre dânsa slăvindu-l.

Alte Stihiri ale mucenicilor, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Pre turnul legei cel înălţat pre şapte stâlpi, tirănia nu l-a clătit; pentrucă cei de prea bun neam tineri, şi de un sânge, dându-şi trupul la tăietori, vitejeşte au suferit turbarea gonaciului cea dobitocească, ca nişte păzitori aşezământurilor lui Moisi.

Cei prea binecredincioşi şi viteji tineri, împerună cu maica lor cea cugetătoare de Dumnezeu, cu adevărat înălţându-şi mintea mai pre sus decât cele văzute, li s'au tăiat mădulările trupului, fiind întăriţi de prea mari nădejdi care acum au câştigat, odihnindu-se în sânurile lui Avraam strămoşul lor.

Eleazar cel prea sfiinţit şi tinerii cei prea înţelepţi' împreună cu maica lor cea de Dumnezeu gânditoare, întrarmându-se tare pre sineşi cu vitejia sufletului, şi învingându-şi mânia, cu tărie alergau împotriva luptătorului, pentru buna credinţă, şi pentru paza legei celei părinteşti.

Slavă, glasul al 8-lea, a lui Ioan monahul.

Sfinţii Macavei, tiranului au grăit: Nouă o Antiohe! Impărat unul este Dumnezeu dela carele suntem şi la carele ne întoarcem, altă lume ne aşteaptă pre noi, mai înaltă de cât aceasta ce se vede şi mai stătătoare, şi patria noastră este Ierusalimul cel tare şi nepieritor, şi prăznuirea noastră este vieţuirea cea cu îngerii. Doamne pentru rugăciunile lor, miluеşte-ne şi ne mântueşte pre noi.

Şi acum, a Crucei, iar a lui Ioan monahul.

Pre carea de demult Moisi mai 'nainte închipuindu-o întru sine, pre amalic surpând l-a biruit, şi David psalmistul strigând, a poruncit aşternutului picioarelor tale, să se închine. Astăzi păcătoşii ne închinăm cinstitei Crucei tale Hristoase Dumnezeule; cu buze nevrednice, pre tine cela ce ai îngăduit a te pironi pre dânsa lăudându-te, strigăm către tine: Doamne, împreună cu tâlharul, împărăţiei tale învredniceşt-ne pre noi.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile cinstitei Cruci, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce de sus eşti chemat...

Astăzi dumnezeească mulţimea credincioşilor se bucură, căci Crucea cerească luminează marginile. Cerul luminează lumină neapropiată, străluceşte văzduhul, şi faţa pământului se împodobeşte. Biserica lui Hristos cântă dumnezeeşti cântări, se cuceresţe cinstind dumnezeasca şi prea minunata Cruce, ceea ce de sus pre ea o păzeşte; cu a căreia putere întărindu-ne, să ne apropiem de Stăpânul strigând, ca să împace lumea şi să lumineze sufletele noastre.

Stih: Inălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru, şi vă închinaţi aşternutului picioarelor lui că sfânt este.

Să se veselească făptura şi să sălteze, căci astăzi Crucea din Cer a strălucit marginile,

luminând cele pământeşti şi arătând împreunate pre cele neîmpreunate. Astăzi oamenii se bucură împreună cu cetele îngerilor; căci păretele cel ce prin mijloc despărţeà, ridicându-l Crucea, pre toate întru una arătat le-a împreunat; pentrucă strălucind mai pre sus decât soarele, toată zidirea o veseleşte cu Darul, şi străluceşte şi mântueşte pre cei ce cu credinţă o cinstesc pre ea.

Stih Iară Dumnezeu Impăratul nostru mai 'nainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului.

Dumnezeeasca Cruce, carea va să se arate lumei la sfârşit, ca un cinstit sceptru al Impăratului Hristos, mai pre sus de razele soarelui, iată luminează arătat marginile; aceasta a întors din iad neamul omenesc, iadul cumplit l-a robit, pre vrăjmaşul a surpat, mândriile dracilor cu totul le-a pierdut; iară acum mai înainte luminează învierea Mântuitorului, şi mântueşte pre cei ce strigă, ca să împace lumea, şi să lumineze sufletele noastre.

Slavă a Sfinţilor glasul al 8-lea.
A lui Cosma monahul.

Sufletele dreptilor sunt în mâna Domnului, precum Avraam, Isaac, Iacov şi strămoşii cei mai înainte de lege, şi moşii Macaveilor, cei ce bine se laudă acum de noi. Că aceşti cu suflet răbdători, nepoţi lui Avraam fiind, au râvnit credinţei lui Avraam moşului lor, şi până la moarte s'au nevoit pentru buna credinţă. Că în buna credinţă crescând şi dupre lege pătimind, păgânătatea urâtului Antioh au defăimat. Şi nimica mai mult nesocotind din cele din vieaţa aceasta de acum, pentru cea veşnică toate le-au făgăduit lui Dumnezeu: sufletul, bărbăţia, simţirea, trupul, tinereţele şi răsplătirile celor ce i-au crescut în curăţie. O rădăcină bine credincioasă, din carea aţi răsărit voi Macaveii! O maică sfântă, carea ai născut numărul deopotrivă cu numărul săptămânei. Deci vă rugăm pre voi Macavei, cu maica voastră Solomoni, şi cu înţeleptul preot Eleazar, când veţi sta înaintea lui Hristos Dumnzeu, pentru carele v'aţi ostenit, ca să luaţi dela dânsul rodurile ostenelelor voastre, faceţi întinsă rugăciune pentru omenire; că face câte voeşte, şi plineşte voile voastre celor ce vă temeţi de dânsul.

Şi acum, a Crucei iară a aceluiaş.

Glasul proorocului tău Moisi Dumnezeule s'a plinit, cela ce zice: Vedea-veţi vieaţa voastră spânzurată înainteà ochilor voştri. Astăzi Crucea se înalţă şi lumea din înşelăciune se izbăveşte. Astăzi învierea lui Hristos se

înnoeşte, şi marginile pământului se bucură, în chimvale ca David cântare ţie aducând şi zicând: Lucrat-ai mântuire în mijlocul pământului Dumnezeule, Crucea şi învierea, prin carea ne-ai mântuit pre noi bunule iubitorule de oameni Atotputernice, Doamne slavă ţie.

Tropar, glasul 1-iu.

Pentru durerile sfinţilor cari pentru tine au pătimit, fii milostiv Doamne; şi toate durerile noastre le vindecă, Iubitorule de oameni, rugăm-ne ţie.

Slavă, şi acum, asemenea.

Mântueşte Doamne norodul tău, şi binecuvintează moştenirea ta, biruinţa Regelui nostru asupra celor protivnici dărueşte, şi cu Crucea ta păzeşte pre norodul tău.

VEZI: Că mai 'nainte de toacă, intră preotul în altar, şi pune cinstita Cruce pre jertfelnic, şi după otpusul vecerniei, preotul şi diaconul se îmbracă în vestminte, şi diaconul cădeşte cinstita Cruce şi zice: Binecuvintează Stăpâne, Preotul: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Şi zicem: Sfinte Dumnezeule.. şi după Tatăl nostru... Troparul Crucei, Slavă, Şi acum, Condacul; şi luând preotul Crucea cu discul în cap, şi înălţându-o o pune pe sfânta masă în locul Evangheliei, iară Evanghlia la loc mai sus, şi arde înainte-i lumină toată noaptea.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Crucei de 2 ori, Slavă al sfinţilor, Şi acum iară al Crucei.

După întâia Stihologhie. Sedealna, glasului al 8-lea.

Podobie: Inviat-ai din morţi...

In mijlocul Edemului lemnul a înflorit moartea, iară mijlocul pământului, lemnul a odrăslit vieaţa; căci gustând din cel dintâiu, nestricăcioşi fiind, ne-am făcut stricăcioşi; iară câştigând pre cel al doilea, ne-am desfătat cu nestricăciunea, căci prin Cruce Dumnezeu mântueşte neamul omenesc.

Slavă, Şi acum, aceeaşi.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 8-lea,

Pododie: Porunca cea cu taină...

In Raiu oarecând prin lemn vrăjmaşul m'a golit, prin a căruia gustare, a adus înlăuntru omorârea; iară lemnul Crucei aducând oamenilor haina vieţei, s'a înfipt pre pământ, şi lumea întreagă s'a umplut de bucurie; pre carele văzându-l închinat, popoarele prin credinţă, cu un glas să strigăm lui Dumnezeu: Plină este de slavă casa ta.

Slavă, Şi acum aceiaş.

CANOANELE.

Unul din Octoih, cu Irmosul pe 4: altul al Crucei pe 6, şi al Sfinţilor pe 4.

CANONUL cinstitei Cruci.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Lemnul cel cinstit toţi să-l lăudăm.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Faraon cel ce se purtà în căruță, l-a cufundat „toeagul lui Mosi, cel ce a făcut minuni oarecând, în chipul Crucei lovind, şi despărţind „marea, şi pre Israil fugătorul, „mergătorul cel pedestru l-a „mântuit; pre cel ce cântă „cântare lui Dumnezeu".

Crucei Domnului celei de vieață făcătoare, astăzi toți să ne închinăm cu minte curată şi cu gând binecredincios; că este pusă înainte, dăruind celor ce vin la dânsa sfinţire şi mântuire, strălucire, slavă şi milă.

Crucea cea de vieață dăruitoare, fiind pusă înainte, şi văzută fiind, raze de Dar luminoase revarsă; să venim şi să luăm luminare de veselie, mântuire şi iertare, laudă Domnului aducând.

Străină vedere! Cinstita Cruce se pune înainte celor ce o văd, şi ca un izvor izvorăşte sufleteşti daruri, şi potoleşte păcatele, şi boalele dezleagă, şi gândurile întăreşte, ale celor ce se închină ei curat.

Toeagul cel ce a tăiat marea, închipuià biruința Crucei, prin carea noi cu credință fără de înnecare înnotăm, prin apa vieței cea nestătătoare, şi din toate curgerile păcatului scăpăm, şi de Dumnezeeasca linişte ne umplem.

A Născătoarei:

Când te-am născut Fiule negrăit, de dureri am scăpat, şi cum acum toată mă umplu de dureri, că te văz spânzurând pre lemn ca un făcător de rele; pre tine cel ce ai spânzurat pământul fără ţinere, grait-a cea Preasfântă, plângând.

Alt CANON al mucenicilor.

Facerea lui Andrei Criteanul.

Peasna 1-a, glasul 1-iu, Irmos:

Cântare de biruință...

Prea înţelepţi tineri cei ce aţi păzit dupre lege poruncile lui Moisi, morţei lui Hristos râvnind cu bună credință, rugați-vă pururea să ne mântuească pre noi pre toţi.

Cine a văzut, cine a auzit? Ce fel de nevoință tare au arătat păzitorii legei, fiii Solomoniei, pătimind cu un suflet şi cu un cuget.

Unul pre altul îndemnându-se, aşà au strigat: Dupre lege să pătimim, şi de bună voie să murim, pentru predaniile părinteşti, sfinţii şapte tineri ai cinstitei Solomoniei.

Ruşinatu-s'a tiranul, să stăm bărbăteşte, neputincioase

s'au făcut muncile; veliar s'a biruit, focul s'a stins, deci nici unul să nu mai stea afară de luptă, fraţilor.

Nouă o Antiohe! Lupta ne este pentru părinteştile obiceiuri, tineri au strigat în privelişte goli fiind; pentru care mai bine a muri decât a trăi am ales.

Trupurile cu unghi de fier croindu-li-se în privelişte, au strigat păzitorii legei: Nouă Antiohe, dulci ne sunt durerile şi focul pentru vieaţa tuturor.

Slavă.

Pre Treimea să o slăvim întru unime, fiinţa cea pururea veşnică, cea nedespărţită, şi cu un scaun, şi întocmai puternică, pre Tatăl cel fără început, pre Fiul, şi pre Duhul sfânt.

Şi acum, a Născătoarei:

Strugurul cel copt în pântecele tău negrăit odrăslind, viţă de vieaţă purtătoare Bisericei lui Hristos te-ai arătat Maica lui Dumnezeu, pre toţi veselindu-i.

Catavasie:

Crucea însemnând Moisi în „drept cu toeagul marea Roşie „o a despărţit, lui Israil celui „ce pedestru o a trecut; iară „de a curmeziş aceeaşi lovin„du-o, o a împreunat împrotiva „carelor lui Faraon, deasupra „scriind nebiruita armă. Pentru „aceea lui Hristos să-i cântăm, „Dumnezeului nostru că s'a „proslăvit".

Peasna 3-a, Irmos:

Cela ce ai întărit dintru început cerurile întru pri„cepere, şi pământul pre ape „l-ai întemeiat, pre piatra po„runcilor tale Hrstoase mă în„tăreşte; că nu este sfânt a„fară de tine, unule Iubitorule „de oameni".

Crucea cea dătătoare de toate bunătăţile se vede închinată, şi toată făptura prăznueşte cu bucurie, luminată fiind cu Darul Dumnezeului nostru celui ce de bună voie s'a înălţat pre dânsa.

Luminaţi fiind cu lumina razelor Crucei cei ce nădăjduim într'însa, de obşte din întunerecul păcatelor scăpăm şi strigăm: Luminarea tuturor îndurate Doamne, slavă ţie.

Cu cântări te slăvim Cruce şi te cuprindem, cu credinţă rugându-ne cu puterea ta scoate-ne din cursele vrăjmaşului, şi ne îndreptează la limanul mântuirei, pre noi pre toţi cei ce te lăudăm pre tine.

A Născătoarei:

Vieaţa pre Cruce omorită

văzându-o, şi nesuferind durerea pântecelui, s'a tânguit Fecioara cea curată, strigând: Vai mie Fiul meu! Ce ţi-a făcut ţie adunarea celor fărădelege?

Alt Canon, Irmos:

Piatra care nu o au băgat...

Tineri, carii cu sfinţenie aţi odrăslit, şi împreună aţi crescut. Tineri, carii dupre lege v'aţi învăţat de la Eleazar, dupre lege aţi pătimit şi sfaturile lui Antioh toate în pământ le-aţi călcat.

Grăbeşte tirane, strigat au nepoţii lui Avraam, fă cele ce voeşti, şi te mânie cât de mult, noi poruncilor tale nicidecum supuindu-ne, ranele muncilor mai vârtos cu dragoste dumnezeească le vom purtă.

Nimenea astăzi să nu se lipsească de această luptă bună, nimenea să nu se vâneze de cel fără de minte, înţelept este şarpele; unul pre altul s'a îndemnat fiii Solomoniei, nimenea din noi să nu se facă mâncare lui.

Veniţi păzitorii legei împreună să ne rănim, veniţi să stăm vitejeşte, tinerii au strigat, unul pre altul îndemnându-se spre lupte cu bună credinţă; pre carii şi noi cu dragoste să-i urmăm.

Slavă:

O fiinţă a lui Dumnezeu să o slăvim credincioşii, o stăpânie, o împărăţie, o Dumnezeire, unindu-o fără amestecare, şi despărţindu-o cu bună credinţă în trei ipostasuri

Şi acum, a Născătoarei:

Rug nears mai 'nainte te-ai cunoscut în muntele Sinai, şi munte dumnezeesc Daniil te-a arătat, din carele s'a tăiat fără tăiere de mână cel netăiat, Hristos piatra vieţei, unul Fiul cel ce este din tine de Dumnezeu Născătoare.

Catavasie:

Toiagul spre închipuirea „tainei se priimeşte, că cu o-„drăslirea a ales preot, iară „Bisericei celei mai 'nainte „neroditoare, acum a înflorit „lemnul Crucei, spre putere, „şi spre întărire".

CONDACUL Sfinţilor, glasul al 2-lea.

Podobie: Căutând cele de sus...

Stâlpii înţelepciunei lui Dumnezeu, cei şapte cu numărul, şi sfeşnicele dumnezeeştei lumini, cei cu şapte luminări, Macavei prea înţelepţi, cei ce sunteţi mai 'nainte de mucenici prea mari mucenici, cu carii împreună la Dumnezeul tuturor cereţi, să mântuiască pre cei ce vă laudă pre voi.

ICOS.

Laudă cu căldură Sioane pre Dumnezeul tău, că a întărit cu adevărat încuetorile porților tale, și pre fiii tăi i-a binecuvântat. Că aceștia, ca o oaste de biruință purtătoare, ca o tabără cu adevărat vitează, și înțelepțește întărită, împrotiva meșteșugirilor celor rău credincioși, cu dumnezeească înțelepciune au stătut, și împreună, cununile cerescului Sion de biruință au luat, și înaintea dumnezeescului scaun stau, pentru cei credincioși neîncetat rugându-se, cereți să se mântuiască cei ce vă laudă pre voi.

Sedealna, Sfinților, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea și...

Întru buna credință crescând tinerii înțelepți, mucenicește ați rușinat vitejește îngrozirile tiranului, ca niște apărători ai legei; și părintelui următori fiind sfinților cu maica voastră cea de dumnezeu înțelepțită, de bună voie ați pătimit. Pentru aceasta și cu moartea vieața cerească cumpărând cu adevărat, în veci vă bucurați, Macavei cei cu suflet răbdător. Rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască, celor ce cinstesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Slavă, Și acum, Sedealna Crucei, glasul al 6-lea.

Podobie: Puterile îngerești...

Crucea ta Doamne s'a sfințit, că într'însa se fac vindecări celor neputincioși în păcate. Pentru carea la tine cădem, miluește-ne pre noi.

Peasna 4-a, Irmos:

Tu ești tăria mea Doamne, tu și puterea mea, tu Dum„nezeul meu, tu bucuria mea; „cela ce nu ai lăsat sânurile „părintești, și a noastră să„răcie o ai cercetat. Pentru „aceasta cu proorocul Ava„cum strig către tine: Slavă „puterei tale Iubitorule de oa„meni".

Acoperemântul cel tare și îndreptarea oamenilor, arma cea nebiruită a credinței, Crucea cea de mântuire, iată se vede pusă înainte, și inimile tuturor celor ce vin cu credință le sfințește, și le luminează cu darul.

Păzitoarea cea mare a bine credincioșilor fiind pusă în mijloc, cela ce ești mai bun decât toate, cinstita Cruce în mijlocul pământului, pre carea te-ai înălțat de bună voea ta, lumea sfințește cu închinarea ei, și gonește taberile drăcești.

Legile tale Doamne eu cel nepriceput nepăzindu-le, voiu să mă osândesc când vei veni

din cer să judeci lucrurile oamenilor. Pentru aceasta strig către tine: Cu puterea Crucei tale întorcându-mă, mântueşte-mă, dându-mi lacrămi de pocăinţă.

Cerul împreună cu tot pământul se veseleşte: Proorocii, mucenicii, apostolii, sufletele drepţilor cu bucurie se veselesc acum, văzând lemnul cel dătător de vieaţă pus în mijloc, carele mântueşte pre toţi, şi sfinţeşte cu Darul pre cei credincioşi.

A Născătoarei:

Din pântece fecioresc te-am născut pre tine Fiule, şi văzându-te acum pre lemn spânzurat, nu mă pricep, şi nu pot cuprinde înălţimea tainei, şi adîncul judecăţilor tale celor multe, cea Preacurată a strigat, pre carea cu glasuri fără tăcere, ca pre o Maică a lui Dumnezeu o fericim.

Alt Canon, Irmos:

Cu duhul văzând mai 'nainte...

Veseleşte-te Eleazare, văzând pre sfinţii tăi ucenici astăzi pătimind cu bună credinţă, pentru poruncile şi legile părinteşti, şi nebunia lui Antioh gonitorul, cu cuvinte înţelepte biruindu-o.

Bucură-te Solomoni văzând şapte ramuri ale tale împreună înverzind cu rodurile legei; din care culegând Biserica cea fără prihană, pre noi moştenitorii slujbei Darului ne hrăneşte în toate zilele ca o maică.

Săltaţi patriarhi, bateţi cu mâinile, văzând pre păzitorii legei, cu bună credinţă pătimind pentru slujba cea dupre lege, şi ispitindu-se prin toate bătăile, ca să nu se înstreineze de predaniile părinteşti.

Dănţuiţi apărătorii cei tari ai legei, şi împreună prăznuiţi cu mucenicii lui Hristos, ca cei ce aţi pătimit pentru lege mai 'nainte de aceştia, şi cu dînşii împreună vă lăudaţi dupre lege luminat de toată Biserica lui Hristos.

Slavă:

Treimea întru Unime să o slăvim credincioşii, cu guri fără tăcere, strigând către dânsa: Treime, ceea ce întru Unime eşti închinată, şi în Treimea feţelor lăudată, slavă ţie, cinste şi închinăciune.

Şi acum, a Născătoarei:

Lăudămu-te pre tine Fecioară, dumnezeească Mireasă cinstită, ca pre o Născătoare de Dumnezeu, şi zid al credincioşilor; că tu ai ridicat firea cea căzută, şi ai înoit chipul lui Adam, tu una născând pre Dumnezeu cel ce este deapururea.

Catavasie:

Auzit-am Doamne taina „iconimei tale, înțeles-am lu- „crurile tale, și am proslă- „vit Dumnezeirea ta".

Peasna 5 a, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat de la fața ta, cela ce ești lu- „imnă neapusă; și m'a aco- „perit întunerecul cel strein „pre mine ticălosul; ci mă în- „toarce, și la lumina poruncilor „tale îndreptează căile mele, „rogu-mă".

Strigați neamuri, lăudați și săltați seminții, și cântați Dumnezeului nostru celui ce a dat Crucea razem neclătit. Pentru a căreia punere înainte acum toți credincioșii ne bucurăm, ca cei ce ne îndulcim printr'însa de bunătăți.

Toate oștile cele înțelegătoare te cuprind pre tine Cruce prea sfântă, și noi oamenii cu buze de tină atingându-ne de tine astăzi, luăm cu dragoste sfințenie și binecuvântare, slăvind pre cel ce s'a pironit pre tine.

Patimile sufletului meu cele vremelnice vindecă-le îndurate Doamne, și ca un prea închinător al cinstitei Crucii tale mă păzește. Ca cu puterea ei toată sminteala să o gonesc, și fără patimă despre cele rele să rămâi.

A Născătoarei:

Pre Cruce văzând pre cel ce s'a născut din tine mai presus de minte pentru bunătate, cea ce ești cu totul fără prihană, te-ai turburat la cele din lăuntru, și ai zis: Vai mie dumnezeescule Fiu, cum rabzi durere pentru toți, închinu-mă milostivirei tale Doamne.

Alt Canon, Irmos:

Pacea ta dă-ne-o nouă...

Să râvnim iubitori de Hristos celor șapte tineri, pre cari Moisì dupre lege i-a crescut nouă, și Eleazar i-a învățat în legea părintească prin binecredincioasa buna obișnuință.

Nu gândi Antiohe gonitorule al credincioșilor, că focul tău cel aprins ne va îngrozi; spre acestea taie, Junghie ca un prea fărădelege, fă încă ce voești, tinerii au strigat.

Dupre lege să pătimim, strigau tinerii, mucenicii cei tari ai lui Hristos, îndemnându-se unul pre altul, să nu călcăm poruncile lui Moisì, pentru mâncările cele spurcate.

Slavă, a Treimei.

Treime prea fără de început, împreună vecuitoare, cea întocmai cu scaunul, Părinte și Fiule și Duhule sfinte, unime sfântă în trei fețe, pre cei din Adam, cari te laudă

pre tine cu credinţă, mântueşte-i.

Şi acum, a Născătoarei:

Hristoase cela ce însuţi eşti milosârd, împacă-ne pre noi, că pre tine te roagă prea curata Maica ta, cu sfinţii pătimitori pentru bunele aşezăminturi părinteşti, şi legea lui Moisi.

Catavasia.

O de trei ori fericite lemn, „pre carele s'a răstignit Hristos Impăratul şi Domnul, „prin care a căzut cel ce a „înşelat cu lemnul, înşelat fi„ind de cel ce s'a pironit pre „tine cu trupul, de Dumnezeu „carele dă pace sufletelor „noastre".

Peasna 6-a, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile „mele, şi mă ridică dintru a„dâncul răutăţilor, rogu-mă. „Căci către tine am strigat, „şi mă auzi Dumnezeul mân„tuirei mele".

Crucea înfingându-se în pământ, cădere dracilor s'a făcut, care acum văzându-o noi pusă înainte cu prea mărire, şi sărutându-o, din căderile păcatului ne sculăm.

Lăudându-te pre tine Dumnezeu-Impăratul şi Domnul, cuprindem acum cu bucurie Crucea ta, carea o ai dat nouă zid nesfărâmat, şi din nevoi ne mântuim.

Mari daruri dându-ne nouă tuturor Crucea Domnului, se vede pusă înainte; să ne apropiem oamenilor, ca luminare inimei şi sufletului să luăm.

A Născătoarei:

Intăreşte-ne pre noi Preacurată ca să ne postim despre toată răutatea, şi ca să ne oprim de fapte rele şi viclene; dă-ne nouă putere pururea, cea ce eşti folositoarea tuturor oamenilor.

Alt Canon, Irmos:

Pre proorocul Iona...

Inţelepciunea lui Dumnezeu şi-a zidit casă, şi o a înălţat pre ea pre şapte stâlpi cuvântători, mai 'nainte însemnând pre tinerii aceştia ca pre nişte păzitori ai legei.

Inţeleapta Solomoni şapte fii a născut, pre cari i-a crescut bine Eleazar înţeleptul, şi i-a încununat dumnezeescul Dar, ca pre cei ce tare au pătimit.

Ce te zăboveşti judecătorule, zicea lanţul cel cu şapte împletiri către Antioh, în mijlocul celor rele, munceşte cu osârdie, junghie, fă încă cele ce voeşti.

Mai 'nainte a pătimit părintele, împreună am pătimit şi noi fiii, urmează împreună cu noi şi maica, judecătorule, şi să fie alăturare lângă fii, şi cinstită mângâere.

Măcar că trupurile noastre vrei să le mistueşti cu foc, ceata celor şapte fraţi a strigat cu îndrăzneală, Antiohe, crede că nici cum măcar pre unul din noi nu vei birui.

Slavă:

Tatălui şi Fiului şi Duhului celui drept, întru o Dumnezeire să ne închinăm cu credinţă, strigând: Treime sfântă mântueşte lumea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Cum ai născut Fiu pre cel ce nu l-a semănat tată? Cum ai rămas curată după naştere precum eşti? Dumnezeu ştie, cel ce face toate precum voeşte.

Catavasie:

În rânza hiarei celei din „apă, Ionă palmele întinzân„du-şi în chipul Crucei, mân„tuitoarea patimă, mai 'nainte „o a închipuit arătat, de unde „a treia zi ieşind, învierea cea „mai pre sus de lume a în„semnat, a lui Hristos Dum„nezeu, celui ce s'a răstignit „cu trupul, şi cu învierea cea „de a treia zi lumea a luminat".

CONDACUL cinstitei Cruci, însuşi Podobie.

Cela ce te-ai înălţat pre Cruce de bună voe, poporului tău celui nou numit cu numele tău, îndurările tale dărueşte-i Hristoase Dumnezeule, veseleşte cu puterea ta pre credinciosul regele nostru, dăruindu-i lui biruinţă asupra protivnicilor, având ajutorul tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

ICOS.

Cela ce până la al treilea Cer a fost răpit în Rai, şi a auzit cuvinte nespuse şi dumnezeeşti, care nu este slobod cu limbi omeneşti a le grăi, ce scrie către Galateni; ca nişte râvnitori ai Scripturilor aţi cetit şi aţi cunoscut. Mie, a zis, să nu-mi fie a mă lăudă, fără numai în Crucea Domnului, pre carea pătimind a omorît patimile. Deci aceasta şi noi cu tărie să o ţinem, Crucea Domnului, lauda tuturor, că ne este nouă de mântuire lemnul acesta, armă de pace, nebiruită biruinţă.

În ziua dintâi, pomenirea sfinţilor şapte mucenici Macavei: Avim, Antonie, Guria, Eleazar, Evsevona, Ahim, şi Marcel; a Maicei lor Solomoni, şi a dascălului lor Eleazar.

Stih: Înainte de Hristos, Eleazar cel întâi focul a răbdat,

Şi celorlalţi, urme de nevoinţă înainte le-au aşezat.

Am pre alta şi mai înainte de Tecla întâi nevoitoare,

Pre Solomoni, carea mai înainte de Hristos a răbdat a focului topire.

Desfacerea incheieturilor focul şi roata,
Au tras şeptimea fiilor către maica ceea ce erà a opta.
Intru intâia zi a lui August Solomonì,
Cu şapte fii ai ei în foc se săvârşì.

Aceştia au fost pe vremea lui Antioh feciorul lui Seleuc, carele robind tot neamul evreilor, şi silindu-i ca să se lepede de obiceiurile lor cele părinteşti, şi să mănânce cărnuri de porc, nu se supuseră tiranului, urmând şi păzind legile cele părinteşti, bătrânul Eleazar carele erà dascăl legei şi tâlcuitor, şi cei şapte tineri ce erau învăţaţi de dânsul. Deci adică legând pre bătrânul cu mâinile îndărăt a fost bătut tare, şi primind pre nări oarecare zemuri iuţi şi puturoase; şi băgându-l în foc, şi făcând rugăciune ca să se arate sângele lui şi moartea lui mântuire tot neamului lui, a răposat. Apoi pre vitejii tineri câte unul aducându-i la tiran, pre carele erà mai mare de vârstă înainte, şi muncindu-i cu măestrii de munci şi cumplite deznodături, şi cu roate, şi cu ţepi de fier ascuţite, şi cu foc, cu care îi cercà tiranul pe fiecare dintr'înşii, şi nevrând a se lepădà de obiceiurile lor cele părinteşti, schimbând pre puitorul de lege Dumnezeu, cu această vieaţă trecătoare, şi murind în munci, şi arătând că gândul este domn şi stăpân patimilor, au fost încununaţi cu cununile răbdărei. Cu cari şi maica lor Solomonì, dacă văzù că s'au săvârşit, neîngăduind să se atingă mână de om de dânsa, se aruncă pe sine în focul cel aprins, şi aşà ş'a dat sufletul la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor nouă mucenici ce au mărturisit în Perga Pamfiliei, Leontie, Attu, Alexandru, Chindeu, Mnisiteu, Chiriac, Mineu, Catun şi Evcleu.

Stih: Din Pamfilia nouă la sabie s'au dat,
Carii pre aceiaşi ceată de mucenici au căutat.

Aceştia au fost în vremile împăratului Diocliţian, şi ale ighemonului Flavian, la Perga Pamfiliei, fiind creştini dela moşii lor. Insă Mineu erà teslar, iar ceilalţi plugari. Deci având toţi un gând, şi bun sfat sfătuindu-se, se duseră la lupta mucenici, socotind toate deşarte ale lumei. Şi sosind la capiştea Artemidei, într'o noapte stricară toţi idolii câţi erau acolo. Pentru care lucru au fost prinşi, şi aducându-se la întrebare au fost bătuţi rău, şi arşi pe coaste, şi strujiţi cu unghii de fier pre trup până la os, şi-i arseră la supţiori cu făclii, şi le scoaseră ochii cu ţepuşi, şi-i băgară în temniţă, poruncind tiranul să nu le deà nici mâncare nici băutură, nici altă căutare să aibă. De aceea peste scurtă vreme au fost daţi la fiare ca să-i mănânce, care cu blândeţe veniră la ei, şi nu le stricară nimic. Şi mirându-se toţi pentru aceasta, şi strigând: Mare este Dumnezeul creştinilor, îndată se pogorî la pământ tunete şi fulgere cu ploi grele, amestecate cu grindine, cu care se auzi şi glas dumnezeesc, unde chemà pre sfinţi, carii auzindu-l se bucurară, şi atuncea cu porunca ighemonului li se tăiară capetele, şi aşà s'a plinit mucenicia lor.

Intru această zi, sfântul Papa cel tânăr în sac băgat şi legat la gură şi în mare aruncat s'a săvârşit.

Stih: Sacul a cuprins pre Papa care legat fiind l-a cufundat,
In a râului repejune, şi pre Papa lângă Dumnezeu l-a aşezat.

Intru această zi, sfântul mucenic Eleazar, arzându-i capul cu foc s'a săvârşit.

Stih: Eleazar prin a capului ardere,
A trecut covârşitor râurile cele de suflet vătămătoare.

Intru această zi sfântul mucenic Chiric, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Zicând gelatul, de vei jertfì tăiat nu vei fi,
Chiric plecându-şi capul a zis, nu voi jertfi.

Intru această zi, sfântul mucenic Teodor de sabie s'a săvârşit.

Stih: Teodor de dumnezeească dragoste fiind aprins,
De doritele bunătăţi, prin sabie a fost cuprins.

Intru această zi, sfântul mucenic Polievct, în gunoi îngropat s'a săvârşit.

Stih: Iov aveà gunoiul spre pat de şezut,
Iară Polievct l-a avut spre a fi muncit.

Intru această zi, sfinţii mucenici Minì, Mineu şi ceilalţi, la Viglentie, aproape de poarta de Tetrapilu Halcu.

Stih: Minì împreună locuitor pre Mineu având,
Locueşte acum acolo unde mine nici cum s'ar fi aflând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu focul s'a ruşinat în „Vavilon oarecând. Pentru a„ceasta tinerii în cuptor cu „bucuros picior, ca întru o gră„dină verde săltând au cântat: „Bine eşti cuvântat Dumne„zeul părinţilor noştri".

Cel mai pre sus decât vremile, subt vreme trup purtând s'a arătat, şi patimile noastre cele de preste ani le vindecă pentru bunătate, şi la trup împreună şi la suflet, cu dumnezeească Crucea sa ne sfinţeşte pre noi.

Lăudăm, mărim, ne închinăm, şi slăvim puterea ta Doamne, că ne-ai dat nouă robilor tăi dumnezeeasca Cruce, desfătare ne împuţinată, şi păzitoare sufletelor şi trupurilor noastre.

Să nu mă arăţi Doamne, în ziua întrebărei osândit pentru cele rele, nici să mă lepezi de la faţa ta ruşinat; ci te milostiveşte şi mă mântueşte cu cinstită Crucea ta ca un prea bun.

Inchipuit-a Darul tău Cruce, Moisi îndulcind cu lemnul apele cele prea amare. Pentru că ne-am mântuit de amărăciunea celor rele cu puterea ta. Pentru aceasta îndulceşte-ne pre noi, cei ce te sărutăm acum întru umilinţa sufletului.

A Născătoarei:

Strâmtorarea minţei mele lărgeşte-o Stăpână cu rugăciunea ta, ceea ce ai strâmtat toate meşteşugirile luptătorului; şi prin calea cea strîmtă, mă povăţueşte a merge la desfătarea vieţei, Maica lui Dumnezeu.

Alt Canon Irmos:

Cela ce în cuptor pre...

Râvnitorii legei părinteşti şi păzitorii legei cei nemişcaţi, cei cu un suflet, pre un Dumnezeu cu prea bună credinţă au mărturisit, în trei ipostasuri unindu-l după buna învăţătură, şi despărţindu-l cu dreaptă credinţă.

Ce te zăboveşti tirane încă? Strigat-au Mucenicii către înşelătorul judecător; pre un Dumnezeu noi mărturisim, şi patrie avem Ierusalimul cel de sus, carele ne-a crescut pre noi.

Nu vom mâncà cele necurate, zis-au, nu vom jertfi, genunchele nu le vom plecà la pământ, pre un Dumnezeu noi pururea mărturisim, şi de dânsul ne temem, dela carele neam făcut, şi către carele mergem.

Slavă, a Treimei.

Cântare Treimei să cântăm,

slăvind pre Tatăl cel fără început, şi pre Fiul, şi pre Duhul cel drept, o fiinţă singură, pre carea întreit să o lăudăm, Sfânt, Sfânt, Sfânt, strigând.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te zidul tuturor, şi bucuria prea lăudată. Bucură-te nădejdea marginilor. Bucură-te podoaba oamenilor şi frumseţea îngerilor Preacurată, că tu, pre unul Dumnezeu cu trup l-ai născut.

Catavasie:

Nebuna poruncă a tiranului „celui păgân, pre noroade le-a „turburat, suflând cu îngrozire, „şi cu hulă urâtă lui Dumnezeu, „însă pre cei trei tineri nu i-a „înfricoşat mânia cea de hiare, „nici focul cel vâlvâitor, ci cu „duh de rouă aducător ce îm-„protivă răsună împreună cu „focul fiind cântau: Prea lău-„date Dumnezeul părinţilor şi „al nostru, bine eşti cuvântat".

Peasna 8-a, Irmos:

De şapte ori cuptorul, muncitorul haldeilor, l-a ars ne-„buneşte, cinstitorilor de Dum-„nezeu, iară văzându-i pre „aceştia cu putere mai bună „mântuiţi, Făcătorului şi Mân-„tuitorului, a strigat: Tineri bine „îl cuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, „noroade prea înălţaţi-l întru „toţi vecii".

Cu lemnul a tras oarecând din rîu securea, dumnezeescul Elisseiu, mai 'nainte însemnându-te de departe pre tine Cruce prea cinstită, că din adâncul înşelăciunei prin tine, la credinţa cea adevărată scoţându-ne, ne-am învrednicit a vedeà ziua de astăzi, şi cu credinţă a ne închinà întru toţi vecii.

Mai 'nainte te-a însemnat de demult, pre tine Cruce prea cinstită prea arătat, întru binecuvântări Iacov, iară noi în legea Darului învrednicindu-ne a te vedeà, cu credinţă neîndoită ne apropiem toţi, şi cântăm, din destul binecuvântare luând, şi lumină şi mântuire, şi dezlegare de greşale.

Albind cu fapte îmbunătăţite să ne apropiem, cu bucurie, lui Hristos strigând: Prea bunule Stăpâne, cu înnălţarea dumnezeeştei tale Cruci, înalţă cornul nostru, al norodului tău celui numit cu numele tău, ca să lăudăm cu credinţă, şi în pace adâncă puterea ta întru toţi vecii.

A Treimei.

Firea cea întocmai fiitoare, cea împreună fără început, împreună veşnică, împreună pre scaun şezătoare, singură prin sine şi despărţită în feţe, pre Tatăl cel nenăscut, pre Fiul şi

pre Duhul Sfânt, fiinţa cea nefăcută, şi Dumnezeirea, toţi lăudând să cântăm: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre el în veci.

A Născătoarei:

Acum ca pre un miel fără răutate văzându-te spânzurat şi de cei fărădelege pre Cruce pironit, Fiul meu cel fără început, cu tânguiri mă rump şi cu dureri ca o Maică mă cuprinz, cea Preacurată a strigat; pre carea cu glasuri fără tăcere o lăudăm cu dumnezeesc gând, întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:

Cela ce cerurile cu înţelepciune...

Păzitorii legei dupre obiceiurile părinteşti, vestitorii aşezământului lui Moisi, ca nişte şapte luminători în lume arătându-se, cu razele chinurilor pre noi ne luminează, făcliile cele înţelegătoare.

Pentru legea lui Dumnezeu vitejeşte stând, şi sfaturile lui Antioh scuipându-le, cu îndrăzneală au strigat: Pre noi Antiohe, nici hiarele, nici săbiile, nici focul, nici bătăile nici cum nu ne vor despărţi de Dumnezeu.

Cei ce au împodobit scaunul lui Moisi, şi părinteştile legi le-au păzit, ca nişte şapte stele în lume luminând, încă şi stelele, planetele le-au întunecat cu raza bunătăţilor, prin credinţă strălucind.

Odraslele Solomoniei celei bine credincioase, şi creşterile credinciosului Eleazar cei şapte luminători, ca nişte făclii în sfeşnicul legei luminând arătat, s'au pus în cortul lui Dumnezeu.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiul şi pre sfântul Duh Domnul.

Slavă Tatălui, şi Fiului, şi sfântului Duh, Dumnezeirei celei în trei feţe, carea întru unimea firei în Ipostasuri, se laudă de toată făptura întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Vistierie bunei voinţei Tatălui, sălăşluire venirei Fiului, şi cinstit locaş sfântului Duh te-ai arătat Marie, arătarea Treimei întru tine închipuind.

Catavasie.

Să lăudăm bine să cuvântăm, şi să ne închinăm Domnului cântând, şi prea înălţându-l pre dânsul întru toţi vecii.

Binecuvântaţi tineri cei în„tocmai cu numărul Treimei, „pre făcătorul Dumnezeu Părin„tele, lăudaţi pre Cuvântul cel „ce s'a pogorît, şi focul în rouă „l-a prefăcut, şi prea înălţaţi „pre Duhul cel prea sfânt, carele „dă vieaţă tuturor întru toţi „vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Spăimântatu-s'a de aceasta Cerul şi marginile pământului s'au minunat, că Dumnezeu s'a arătat oamenilor „trupeşte, şi pântecele tău s'a „făcut mai desfătat decât ceru„rile. Pentru aceea pre tine „Născătoare de Dumnezeu, în„cepătoriile cetelor îngereşti şi „omeneşti te slăvim".

Vindecat-ai prea Bunule a mea sfărâmare, pre Cruce fiind pătruns cu cuie oare când, la picioare şi la mâini, Impărate a toate şi în coastă fiind împuns, cu oţet adăpat şi cu fiere, veselia tuturor, slava şi mântuirea cea veşnică.

Frumoasă eşti mai presus decât safirul şi decât aurul, şi luminoasă ca soarele dumnezeească Cruce, fiind pusă adecă şi cu locul cuprinsă, şi de puterile cele înţelegătoare, totdeauna încunjurată luminos şi cu razele dumnezeeştei puteri, luminând plinirile lumei.

Crucea este limanul celor înviforaţi şi povăţuitoare şi întărire celor rătăciţi, slava lui Hristos, puterea apostolilor şi a proorocilor, tăria pătimitorilor, scăparea tuturor oamenilor; pre aceasta văzându-o în mijlocul tuturor înainte pusă, cu bună cucernicie o sărutăm.

Când vei vreà să vii pre pământ să judeci lumea care o ai zidit Doamne, oştile tale cele îngereşti mergând înainte, şi Crucea strălucind mai mult de cât razele soarelui, cu puterea ei milostiveşte-te, şi mă mântueşte pre mine cel ce am greşit mai mult decât toţi oamenii.

A Născătoarei:

Fără stricăciune te-am născut din pântece, pre tine carele Tatăl mai înainte de veci te-a născut, şi cum pătimeşti? Oamenii te rump Fiule şi coasta îţi împung cu suliţa, şi mâinile şi picioarele îţi pironesc fără omenie; cea Preacurată a strigat, pre carea dupre vrednicie o slăvim.

Alt Canon, Irmos:
Pre norul cel purtător...

Cei ce au crescut dupre lege şi pentru lege au murit, ucenicii lui Eleazar şi fiii Solomoniei şi râvnitorii lui Moisi, răniţi fiind au strigat: Antiohe, căci zăboveşti, ce aştepţi? Căci nu faci cele ce voeşti asupra noastră.

Mai marii ispravnici ai legei, tare defăimând nebunia lui Antioh, cu munci s'au chinuit; îmbărbătându-se pre sine şi unul pre altul îndemnând, şi grăbindu-se ca să apuce dureri

şi munci şi să moară pentru vieaţă.

Ca o biruitoare oarecare şi bărbată şi vitează, Solomoni pre fiii săi junghiaţi văzându-i nu s'a slăbit la suflet, ci a strigat: Auzi Antiohe, pune-mă şi pre mine lângă fiii mei, măcar cu totul de ar fi bucurie despre vrăjmaşi.

O vitejie femeească! O înnălţime a bunului neam, care sfinţindu-şi lui Dumnezeu pentru lege adunarea cea cu şapte stâlpi a fiilor săi, cu osârdie a stătut bărbăteşte, şi s'a dat pre sine muncilor, ca să se alăture acum cu fiii săi cei omorâţi.

Tinerii cei ce ţin chipul săptămânei celei de şapte zile, poftind să-şi agonisească cu moartea vieaţă, îngrozirilor gonitorului vitejeşte au stătut în protivă, şi au ruşinat cu cinstea legei, meşteşugurile lui cele spurcate.

Pre aceşti mai aleşi ai legei, pre cari Eleazar crescându-i pildă bună i-a lăsat, pre sine însuşi aducându-se împreună cu ranele sfinţilor, cu mărire să-i cinstim, ca pre cei ce se roagă să dea lumei pace şi nouă curăţire.

Pre cei ce săvârşesc pomenirea sfinţitelor voastre chinuri, sfinţilor tineri ai legei lui Dumnezeu, cu rugăciunile voastre mântuiţi-i de toată boala şi de stricăciune, dăruindu-le prin chinuirea voastră aceasta, pace şi scăpare de rele.

Slavă a Treimei.

Pre Tatăl lumina laud, pre Fiul lumina slăvesc şi Duhului luminei mă închin. Sfintei Treimi în trei feţe şi unei Dumnezeiri, stăpâniei celei pururea fiitoare fără de sfârşit, care a adus toate din ce nu a fost.

Şi acum, a Născătoarei:

Cum de ai născut Fecioară? Cum a fost din ţîţe lapte? Cum a fost fără tată din tine, şi fără mumă sus? Celui ce este unul născut din Tatăl, Născătoare te-ai făcut, hrănind cu ţîţă pre hrănitorul lumei, cum? Precum a ştiut şi precum bine a voit el însuşi.

Catavasie:

Rai de taină eşti Născătoare „de Dumnezeu, care ai odrăslit nelucrat pre Hristos de „carele lemnul Crucei cel de „vieaţă purtător, pre pământ „s'a sădit. Pentru aceasta acum „înălţat fiind, închinându-ne lui, „pre tine te slăvim".

SVETILNA.

Să lăudăm pre Macaveii cei minunaţi, pre fiii lui Eleazar şi ai Solomoniei; că aceştia au

surpat întărâtările balaurului începătorul răutăţei, şi pentru cinstea legei s'au făcut purtători de cununi.

Slavă, Şi acum.

Crucea este păzitoare a toată lumea, Crucea podoaba Bisericei, Crucea stăpânia împăraţilor, Crucea întărirea credincioşilor, Crucea slava îngerilor şi dracilor rană.

LA LAUDE.

Stihirile pe 6, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu glasuri să strigăm, cu cântări să lăudăm cinstită Crucea sărutând şi către dânsa să strigăm: Cruce prea fericită, sfinţeşte sufletele şi trupurile noastre, cu puterea ta; şi de toată vătămarea celor protivnici, păzeşte nevătămaţi, pre cei ce se închină ţie cu bună credinţă.

Apropiindu-vă scoateţi ape nedeşertate, care ies din Darul Crucei, că iată vedeţi sfântul lemn pus înainte, izvorul darurilor, cel adăpat cu sângele şi cu apa Stăpânului tuturor, celui ce s'a ridicat pre dânsa de bună voie, şi pre pământeni i-a înălţat.

Intărirea Bisericei, luminarea călugărilor, lauda preoţilor şi mântuirea, tu eşti Cruce prea cinstită. Pentru aceasta închinându-ne ţie, ne luminăm la inimă şi la suflet, astăzi cu dumnezeescul Dar al celui ce s'a pironit pre tine, şi puterea celui înşelător a surpat şi blestemul a pierdut.

Alte Stihiri, ale Sfinţilor, glasul 1-iu.
Însuşi melodice.

Maica cea mult pătimitoare, spre lupte chemându-şi pre fiii săi, a zis: Urmaţi lui Avraam, ca să vă împărtăşiţi junghierei lui Isaac; iară ei o au priimit când i-a îndreptat, şi o au urmat când i-a învăţat, unul altuia văzând chinurile muncilor. Pentru ale cărora rugăciuni Doamne milueşte-ne pre noi.

Glasul al 4-lea.

Şapte stâlpi aleşi, dintru o piatră cuvântătoare tăiaţi fiind, au arătat turnul legei neclătit. Pentru cari binevoeşte Mântuitorule, a se păzi în pace sufletele noastre.

Glasul al 5-lea.

Păzitorii legei, şi fiii Solomoniei, în privelişte pătimind către Antioh au strigat: Noi o Antiohe, pentru legile părinteşti răbdăm, şi nu ne va despărţi pre noi nici focul, nici sabia, nici hiarele, nici ranele; ci împreună vom murì cu maica bătrână, şi cu părintele învăţătorul vieţuind, şi împreună bucurându-ne în veci nesfârşiţi.

Slavă, glasul al 4-lea.

Asupra războiului ce s'a a-

dunat împrotiva Macaveilor veniţi să vedem credincioşilor vitejie, că tiranul împărat cel ce stăpânià toate neamurile, s'a stăpânit de bătrânul, şi de şapte tineri şi de o femee. Pentru ale cărora rugăciuni Dumnezeule miluește-ne pre noi.

Şi acum, a Crucei, asemenea.

Doamne cela ce ai ajutat prea blândului David să supue pre cel de altă seminţie, credinciosului Regelui nostru ajută-i, şi cu arma Crucei surpă pre vrăjmaşii noştri; arată Indurate spre noi, milele tale cele de demult; şi să cunoască cu adevărat că tu eşti Dumnezeu, şi întru tine nădăjduindu-ne biruim, rugându-se dupre obiceiu prea curata Maica ta, să ne dăruiască nouă mare milă.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Iară preotul fiind îmbrăcat întru toate vestmintele preoţeşti intră cu cădelniţa către sfânta masă, mergând înaintea lui diaconul cu făclia, şi cădeşte sfânta masă şi cinstita Cruce şi aşà luând cinstita Cruce cu Discul în cap şi ieşind din Altar prin uşile despre miază-noapte, merg înaintea lui cu două sfeşnice şi cu cădelniţa, şi merge înaintea uşilor celor împărăteşti, şi stând aşteaptă sfârşitul lui Sfinte Dumnezeule... şi sfârşindu-se zice Preotul: Inţelepciune dreaptă. Şi cântăreţii cântă Troparul: Mântueşte Doamne poporul tău... de 3 ori. Şi aşà vine Preotul, purtând în cap cinstita Cruce înaintea sfintei uşi împărăteşti către analog, şi pune pre dânsul cinstita Cruce, şi face trei metanii cinstitei Cruci cântând cu glas lin:

Crucii tale ne închinăm Stăpâne, şi sfântă Invierea ta slăvim.

Şi stranele aceeaşi cântă cu glas mare, de 3 ori. După aceea sărută cinstita Cruce, şi iarăşi face o metanie, şi se închină şi fraţii câte doui, dupre rânduiala lor.

Şi noi cântăm Stihirile glasul al 2-lea.

Veniţi credincioşii să ne închinăm lemnului celui de vieaţă făcător, pre carele Hristos Impăratul slavei de bună voe mâinile întinzându-şi, ne-a înălţat la fericirea cea dintâi, pre carii mai de 'nainte vrăjmaşul prin dulceaţă amăgindu-ne, goniţi dela Dumnezeu ne-a făcut. Veniţi credincioşilor lemnului să ne închinăm, prin carele ne-am învrednicit a sfărâmà capetele nevăzuţilor vrăjmaşi. Veniţi toate moştenirile neamurilor, Crucea Domnului cu cântări să o cinstim: bucură-te Cruce mântuirea cea desăvârşit a lui Adam celui căzut; întru tine prea înălţatul nostru Rege se laudă; că cu puterea ta poporul israiltenesc a fost supus. Pre tine acum cu frică creştinii sărutându-te, pre Dumnezeu cel ce s'a pironit pre tine îl slăvim grăind: Doamne cel ce te-ai răstignit pre dânsa, milueşte-ne pre noi, ca un bun şi de oameni iubitor.

Glasul al 5-lea.

Văzându-te toată făptura răstignit pre Cruce gol, pre tine Făcătorul şi Ziditorul tuturor, s'a schimbat de frică şi s'a tânguit, şi soarele ş'a oprit lumina, şi pământul s'a clătit, şi pietrele s'au despicat, şi catapeteasma Bisericei s'a rupt, morţii din mormânturi s'au

sculat, şi puterile îngereşti s'au spăimântat, zicând: O minune! Judecătorul se judecă, şi pătimeşte voind pentru mântuirea şi înnoirea lumei.

Glasul al 8-lea.

Astăzi Stăpânul făpturei, şi Domnul slavei pre Cruce s'a pironit şi în coastă s'a împuns, fiere şi oţet a gustat dulceaţa Bisericei, cu cunună de spini s'a încununat cel ce acopere Cerul cu nori; cu haină de ocară s'a îmbrăcat, şi preste obraz s'a bătut cu mână de ţărînă, cel ce a zidit pre om cu mâna. Pre spate s'a bătut cel ce îmbracă Cerul cu nori; scuipiri şi rane a luat, şi ocări şi pumni, şi toate le-a răbdat pentru mine cel osîndit, Mântuitorul meu şi Dumnezeu, ca să mântuiască lumea de înşelăciune ca un milostiv.

Slavă, Şi acum, glasul al 8-lea.

Astăzi cel neapropiat dupre fiinţă, mie apropiat s'a făcut, şi a pătimit patimi cel ce m'a mântuit pre mine din patimi, cel ce dă lumină orbilor, din buzele celor fărădelege s'a scuipat, şi ş'a dat spatele spre rane pentru cei robiţi. Pre carele cea curată şi Maica lui pre Cruce văzându-l, cu durere a zis: Vai mie Fiul meu căci ai făcut aceasta? Cel mai împodobit cu frumseţea mai mult de cât toţi oamenii, fără suflare şi fără podoabă te arăţi, neavând chip nici frumseţe. Vai mie lumina mea, nu pot să te văz pre tine adormit, la cele din lăuntru mă rănesc, şi cumplită sabie prin inima mea trece. Laud patimile tale, închinu-mă milostivirei tale, îndelung răbdătorule, Doamne slavă ţie.

După aceasta Ectenia.

Miluieşte-ne pre noi Dumnezeule...

Şi Să plinim rugăciunile noastre.

Şi Otpustul.

La ceasul întâi Troparul Crucei. Slavă, al Sfinţilor, Şi acum, A Născătoarei, ceasurilor. După Sfinte Dumnezeule... Condacul Crucei, şi Otpustul deplin. Asemenea şi la celelalte ceasuri, Condacele, numai schimbându-le.

VEZI: Intru această zi întâi a lui August, la monastiri şi biserici cu popor se săvârşeşte sfinţirea apei cea mică înaintea Liturghiei.

LA LITURGHIE

Fericirile, din Canonul Crucei Peasna 3-a, pe 4, şi ale Sfinţilor Peasna 6-a, pe 4. După Vohod, Troparul Crucei şi al mucenicilor; Slavă, Condacul mucenicilor, Şi acum, al Crucei, Sfinte Dumnezeule... Prochimenul Crucei, glasul al 6-lea: Mântueşte Doamne poporul tău... Stih: Către tine voiu striga Dumnezeul meu... Altul al mucenicilor: Sfinţilor care sunt pre pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale întru dînşii... Stih: Mai 'nainte vedeam pre Domnul înaintea mea... Apostolul Crucei către Corinteni: *Fraţilor, cuvântul Crucei...* Şi al Sfinţilor, către Evrei; *Fraţilor, sfinţii toţi prin credinţă au biruit împăraţii...* Aliluia, glasul al 4-lea: Adu-ţi aminte de adunarea pre care o ai câştigat din început... Stih: Iară Dumnezeu Împăratul nostru mai 'nainte de veac a lucrat mân-

tuirea... Şi al sfinţilor: Strigat-au drepţii şi Domnul i-a auzit pre dînşii... Evanghelia Crucei, dela Ioan *In vremea aceea, sfat au făcut arhiereii şi bătrânii poporului asupra lui Iisus...* Şi a sfinţilor, dela Matei: *Zis-a Domnul, tot cela ce mă va mărturisì pre mine inaintea oamenilor...*

CHINONICUL.

Insemnatu-s'a preste noi lumina feţei tale Doamne...

Altul al Sfinţilor.

Bucuraţi-vă drepţii întru Domnul...

Iară ale rândului le citim mai 'nainte.

VEZI: Că de se va întâmplà întâia zi a lui August Duminecă, Sâmbătă seara la Vecernia cea mică, Stihirile învierei şi ale Născătoarei de Dumnezeu dupre obiceiu. La Vecernia cea mare: Fericit bărbatul... Catisma toată. La Doamne strigat-am: Stihirile învierei 3, şi Anatolicească 1, şi ale Crucei 3, şi ale mucenicilor 3. Slavă, a Crucei. Şi acum, A Născătoarei glasului. La Litie, Stihira hramului şi ale mucenicilor cele de la Laude: Slavă, a mucenicilor. Şi acum, a Născătoarei. La Stihoavnă Stihirile învierei. Slavă, a mucenicilor, Şi acum; a Crucei. La binecuvântarea pâinilor, Troparul: Născătoare de Dumnezeu Fecioară... de 2 ori şi a Crucei odată, şi celelalte.

VEZI: Iară unde nu este priveghere, după: Acum slobozeşti... Sfinte Dumnezeule şi Tatăl nostru... Troparul învierei. Slavă, a Sfinţilor, Şi acum, a Crucei, şi Otpustul. La După cinare, după Cade-se să te fericim... şi Sfinte Dumnezeule... Condacul Crucei. La Utrenie, la Dumnezeu este Domnul... Troparul învierei de 2 ori, Slavă, al Mucenicilor, Şi acum, al Crucei. Canonul învierei cu Irmosul pe 4. Şi al Născătoarei de Dumnezeu pe 2, şi al Crucei pe 4, şi al Mucenicilor pe 4. Catavasie: Crucea însemnând... după Peasna 3-a, Condacul Mucenicilor şi Icosul şi Sedealna de 2 ori. Slavă, Şi acum, a Crucei. După Peasna 6-a, Condacul Crucei şi Icosul, după Peasna 9-a, Svetilna învierei, Slavă, a Mucenicilor, Şi acum, a Crucei. La Laude Stihirile învierei, 4, şi ale Crucei cu cea dela Slavă 4, cu Stihurile lor: Inălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru... Stih: Iară Dumnezeu Impăratul nostru... Slavă, Stihira Evangheliei: Şi acum: Prea binecuvântată eşti... Slavoslovia mare. Troparul Invierei numai, şi se face închinăciunea Crucei şi sfinţirea apei şi cealaltă slujbă, precum s'a zis mai sus. La Liturghie: Fericirile Învierei pe 4, ale Crucei, Peasna 3-a, pe 4. Şi a Mucenicilor Peasna 6-a pe 4. După Vohod, Troparul Învierei şi al Crucei şi al Mucenicilor. După aceea Condacul Învierei, Slavă, al Mucenicilor, Şi acum, al Crucei. Prochimen, Apostolul, Aliluia şi Evanghelia rândului şi ale Crucei, şi ale Mucenicilor.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 2 ZILE.

Aducerea moaştelor sfântului întâiului mucenic şi arhidiacon Stefan.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu Darul Duhului luminându-ţi mintea, la chip ca un înger te-ai arătat Stefane, strălucindu-ţi trupul cu strălucirea cea din lăuntru, şi raza sufletului arătând celor ce priveau. Prin care ai dobândit şi privirea la lumină, cerurile ţie cu prea mărire deschizându-se, începătura mucenicilor şi lauda.

Ca nişte trepte şi scări la cereasca suire, zvârliturile de pietre s'au făcut ţie, prin care suindu-te ai văzut pre Domnul

stând deadreapta Tatălui, ţie dupre nume numită cunună tinzându-ţi, cu dreapta cea de vieaţă purtătoare; înaintea căruia aproape stai, ca un biruitor şi începătură mucenicilor.

Cu semne şi cu minuni şi cu învăţături strălucind, adunarea celor fărădelege ai stins, şi de dânşii fiind ucis, cu pietre împroşcat, pentru iertarea celor ce te ucideau te-ai rugat, urmând glasului Mântuitorului, întru ale căruia mâini ţi-ai dat duhul, prea sfinte Stefane.

Alte Stihiri, glasul al 2-lea, ale lui Anatolie, însuşi glasul.

Întâi între diaconi, întâi şi între mucenici te-ai arătat, prea sfinte Stefane, că te-ai făcut cale sfinţilor, şi pre mulţi mucenici ai adus Domnului. Pentru aceasta ţie Cerul s'a deschis şi Dumnezeu ţie s'a arătat; pre acela roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

Pre întâiul mucenic şi viteazul slujitor al lui Hristos, pre Stefan întâiul diacon, dupre vrednicie să-l cinstim, că acesta stând în mijlocul celor fărădelege, deadreapta Tatălui pre Fiul a văzut.

Întru sfinţenie te-ai îmbrăcat Stefane fericite, întâiule mucenice, şi întâiule diacone, cela ce eşti cu îngerii părtaş, soleşte şi te roagă pentru noi, către Domnul Mântuitorul cel fără păcat.

Slavă, glasul al 6-lea, al lui Anatolie

Întâi între mucenici te-ai arătat şi între diaconi Stefane fericite, podoaba pătimitorilor şi lauda credincioşilor, slava drepţilor; celor ce prăznuesc cinstită pomenirea ta, ca cela ce stai înaintea scaunului lui Hristos Impăratului tuturor, cere-le, ca curăţirei de greşale şi împărăţiei cerurilor să ne învrednicească pre noi.

Şi acum, a Născătoarei:

Noianul iubirei tale de oameni şi adâncul milostivirei tale, şi adunările cele nenumărate, ale bunătăţei, arată-le prea curată Fecioară spre mine ticălosul; opreşte păşunea păcatului, întreagă înţelepciune dăruindu-mi, şi-mi fereşte dimpreună cu sufletul şi trupul meu nespurcat, ceea ce ai născut pre Mântuitorul.

A Crucei, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Văzându-te pre tine Hristoase răstignit ceea ce te-a născut, a strigat: Ce taină streină este carea văz Fiul meu? Cum pre lemn vrând te-ai pironit cu trupul, dătătorule de vieaţă.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile din Octoih, sau ale Sfântului, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Stefane, întâiule nevoitor

între mucenici, temelia diaconilor, alesule al apostolilor, pre cei ce săvârşesc luminată prăznuirea ta cea purtătoare de lumină, străluceşte-i mucenice, cu lumina cea nematerialnică, topind pâcla păcatului, Dar şi milă dând robilor tăi, şi povăţuindu-i la vieaţa cea veşnică prin rugăciunile tale.

Stih: In tot pământul a ieşit vestirea lor, şi la marginile lumei...

Stefane, mucenice al lui Hristos, potrivit cu numirea, priimind cununa darurilor pre creştetul tău, şi grumazul tău fiind înfăşurat cu bunătăţile, ca cu un lanţ aurit, te-ai făcut lăcaş înţelepciunei celei mai pre sus de înţelepciune. Pre carea o ai cinstit, apropiindu-o ţie-ţi prietenă, şi prin carea te-ai cinstit cu mărire şi cu Dar.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu şi facerea mâinilor lui o vesteşte tăria.

Cunună cu adevărat cinstită, cuvântătoare şi de mult preţ, mai pre sus de aur şi de pietre scumpe te-ai adus pre sine-ţi Impăratului şi Dumnezeu, prin ranele cele din pietre Apostole, încununat fiind cu mărire şi cu Dar, Stefane prea cinstite, întâiule nevoitor între mucenici; tu cel dulce şi cu fapta şi cu numirea, pomeneşte-ne pre toţi pre noi.

Slavă, glasul al 8-lea, a lui Chiprian.

Bucură-te întru Domnul purtătorule de cunună Stefane, următorule al Stăpânului. Pentrucă şi întâi mucenic te-ai făcut lui Hristos Impăratului nostru, şi înşelăciunea jidovilor celor fărădelege o ai surpat; roagă-te pentru noi către Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te palatul cel însufleţit, porumbiţa cea cuvântătoare. Bucură-te cetatea Ziditorului tău. Bucură-te scăparea şi îngrădirea credincioşilor, folositoarea, mântuirea şi izbăvirea celor ce te iubim pre tine. Bucură-te scară ceea ce duci pre toţi către Cer. Bucură-te întru tot prea cuvântată Stăpână.

A Crucei, a Născătoarei:

Văzându-te pre tine pironit pre Cruce Iisuse, şi patimă de voie luând, Fecioara şi Maica ta; vai mie Stăpâne, a strigat, dulce Fiule, cum rabzi rane fără dreptate? Doftorule cel ce vindeci neputinţele omeneşti, şi de stricăciune pre toţi mântueşti cu milosârdia ta.

Tropar, glasul al 4-lea.

Cu împărătească coroană s'a încoronat creştetul tău, din chinurile cele ce ai răbdat pentru Hristos Dumnezeu, mai

întâi decât mucenicii, pătimitorule. Că tu mustrând nebunia jidovilor, ai văzut pre Mântuitorul tău deadreapta Tatălui; pre carele roagă-l pentru sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei. Caută la sfârşitul cărţei.

VEZI: După Otpustul Vecerniei, Preotul îmbrăcându-se în felon şi Diaconul in stihar, cu sfeşnicile aprinse şi cu cădelniţa, duc cinstita Cruce în Altar, cântând Troparul: Mântueşte Doamne norodul tău... şi Condacul: Cel ce te-ai înălţat pre Cruce... şi o pune pre sfânta masă.

LA UTRÉNIE

CANOANELE.

Două ale Octoihului, fără mucenicine, şi al Sfântului, pe 6.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări bine voiu încunună pre întâiul mucenicilor.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Faraon cela ce se purtà în căruţă, l-a cufundat toiagul „lui Moisì, cel ce a făcut minuni „oarecând, în chipul Crucei „lovind şi despărţind marea, „şi pre Israil fugătorul, mergătorul cel pedestru l-a mântuit; „pre cel ce cântà cântare lui „Dumnezeu".

Strălucindu-te cu fulgerile Duhului cele strălucitoare, prin pătimirile cele mai pre sus de fire, şi prin nevoinţa cea tare stând înaintea Stăpânului purtător de cunună, luminează pre cei ce te cântă pre tine, prea fericite Stefane, încununarea mucenicilor.

Făcându-te începătură celor alergători către nevoinţe, şi pârgă a cununei celei muceniceşti mărite, te-ai învrednicit a vedeà pre puitorul de pătimire, întinzându-ţi ţie cu dreapta cea purtătoare de vieaţă cunună de Dumnezeu împletită, dumnezeescule Stefane.

Singur tu fiind vistierie a bunătăţei Mântuitorule, arătatu-o-ai din sânurile pământului vistieria cea de mult preţ, bogăţia cea necheltuită, comoara cea nerăpită, avuţia cea nestricată, pre Stefan întâiul mucenicul tău.

Slavă:

Strălucindu-te arătat de strălucirea cea cu chip îngeresc, întâiule mucenice Stefane, şi prea alesule între diaconi, fiind ascuns precum te-ai arătat, cu cântări îngereşti dupre vrednicie te-ai cinstit cu adevărat mărite, înfrumseţarea mucenicilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Născut-ai Preacurată pre cel mai 'nainte fără de trup, dumnezeescul Cuvânt al Tatălui întrupat pentru noi; o lăcaşule al fecioriei, şi vasule al

curăţiei, şi Biserică a sfinţeniei, Stăpâna lumei, Mireasă dumnezeească.

Peasna 3-a, Irmos:

Cel ce ai întărit din început...

Impleticindu-te cu noroadele jidovilor, te-ai arătat sfinţit grăitor cu sfinţenie, şi de Dumnezeu cuvântător, mustrând cu tărie nedumnezeirea acestora şi mintea cea luptătoare de Dumnezeu, Stefane prea alesule mucenice.

Pre întâiul mucenic al lui Hristos, şi pre întâiul diaconilor, pre cela ce a arătat începerea alergărei luminat mucenicilor, pre cel împreună vorbitor cu îngerii, veniţi toţi cu un glas cu cântări dumnezeeşti să-l cinstim.

Vistieria cea ascunsă sub pământ s'a arătat, şi a umplut lumea de mireazmă dumnezeească şi de daruri bogate, întâiul mucenicilor şi prea alesul diaconilor.

Slavă

Cu lucrarea vieţei celei propoveduite prin tine, învieazā mintea mea cea omorâtă, ca înţelepţeşte să laud prăznuirea ta cea cinstită, şi pre urma ta a merge Stefane prea fericite, învredniceşte-mă.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai Fecioară uşă înţelegătoare a Răsăritului celui ce din înălţime s'a arătat pre pământ, că prin tine Preacurată a venit Cuvântul către noi, ca să mântuiască pre toţi din necuvântare.

Irmosul:

Cela ce ai întărit dintru „început cerurile întru price„pere, şi pământul pre ape l-ai „întemeiat, pre piatra porun„cilor tale Hristoase mă întă„reşte; că nu este sfânt afară „de tine, unule Iubitorule de „oameni".

Sedealna, glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Cu strălucirea Duhului strălucindu-te, şi cu înţelepciunea cea adevarată înălţându-te, ai risipit negura jidovilor, şi muceniceşte pre vrăjmaşul în privelişte surpându-l, te-ai arătat cununa mucenicilor; ci roagă-te Domnului să se miluiască sufletele noastre.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Părtinirea cea fierbinte şi nebiruită, nădejdea cea adevărată şi neruşinată, zidul şi acoperemântul, şi limanul celor ce aleargă la tine pururea Fecioară curată, pre Fiul tău şi Dumnezeu împreună cu îngerii îl roagă, ca să dea lumei pace, mântuire şi mare milă.

A Crucei, a Născătoarei.

Stătut-ai înaintea divanului celui nedrept Doamne, cel ce eşti prea dreptul Judecător al tuturor, şi cei osândiţi te-au osândit la răstignire, pre sineşi osândindu-se mai 'nainte de judecată; iară acestea văzându-le Mieluşaua ceea ce te-a născut pre tine fără de sămânţă, strigà: Ce este aceasta Fiule? Cela ce vei a judecà făptura, pătimeşti fără de dreptate? Slavă puterei tale.

Peasna 4-a, Irmos:

Tu eşti tăria mea Doamne, tu şi puterea mea, tu „Dumnezeul meu, tu bucuria „mea; cela ce nu ai lăsat sânurile părinteşti, şi a noastră „sărăcie o ai cercetat. Pentru „aceasta cu proorocul Avacum, „strig către tine: Slavă puterei tale Iubitorule de oameni".

Râul mirului frumoasei mirezme ne-a izvorît nouă astăzi, fântâna şi gârla bunătăţilor celor dumnezeeşti au ieşit, şi pârîul desfătărei s'a revărsat, pururea pomenitul măritul, întâiul mucenicilor cel plin de credinţă, şi de putere dumnezeească şi de Dar.

Cât de sfinţită şi prea luminoasă şi strălucită, şi cu adevărat plină de lumină, şi de duhovnicească veselie, ziua întâiului mucenicilor, s'a arătat împărătesei cetăţilor, păzind stăpânirea Bisericei celei cinstite, şi izgonind semeţia varvarilor.

Moştenirea cea bună o ai luat dupre vrednicie Stefane fericite, sălăşluindu-te unde este şi Hristos Impăratul tuturor; căci diacon al lui te-ai arătat, puterile semnelor şi a minunilor săvârşindu-le, şi dăruind bolnavilor vindecare.

Slavă:

Stâlpul cel neplecat şi neclătit şi întărit al Bisericei, s'a întins dela pământ până la Cer, luminând toate marginile cu lumina bunei credinţe, marele Stefan propoveduitorul adevărului, şi cu adevărat zidul muceniei.

Şi acum, a Născătoarei:

Făcutu-te-ai pentru cel dintâiu Adam, nou Adam din Fecioară pentru strămoaşa, tu izbăvitorul şi Mântuitorul tuturor, vieaţa cea cu adevarat fără de moarte împrotiva morţei. Pentru aceasta ştiind pre Născătoarea de Dumnezeu pre ceea ce te-a născut pre tine, dupre vrednicie credincioşii pre dânsa o fericim.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat de la faţa ta, cela ce eşti lumi„nă neapusă? Şi m'a acoperit

„întunerecul cel strein pre „mine ticălosul; ci mă întoarce, „şi la lumina poruncilor tale în-„dreptează căile mele, rogu-mă".

Mustrând cu tărie, adunarea cea cu adevărat a deşertăciunei jidovilor celor fărădelege, de dânşii cu împroşcările pietrelor astupându-te, la ceruri ca un purtător de biruinţă înălţatu-te-ai cu duhul, Stefane grăitorule de Dumnezeu.

Cât de frumos, ca o dimineaţă lumei te-ai arătat mărite Stefane, risipind negura şi izgonind nălucirile dracilor, şi vindecând patimile bolnavilor, şi ranele neputinţelor celor sufleteşti de Dumnezeu însuflate.

Slavă:

Veselindu-te fericite, împreună cu îngerii, prin înţelegere cu venirea ta şi prin Dar mirezmindu-ne cu mirurile bunei mirezme, cele duhovniceşti, sfinţeşti cu adevărat marginile lumei, izbăvindu-ne de primejdii şi de ameţeală.

Şi acum, a Născătoarei:

Având Preacurată către Fiul tău îndrăznirea cea de Maică, rugămu-ne, nu trece cu vederea Preacurată, purtarea de grije a noastră cea de un neam; căci pre tine singură te avem creştinii către Stăpânul curăţire cu bună milostivire.

Peasna 6-a, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Ca unul ce te-ai făcut cu voirea următor îngerilor, ai câştigat chip îngeresc fericite; cu carii împreună bucurându-te şi petrecând, pre cei ce te laudă pre tine mântueşte-i, fericite.

Puterea graiurilor tale celor de Dumnezeu însuflate fericite, priimitule de Dumnezeu ca un glas al tunetului, arătat le-a detunat urechile celor prea nelegiuiţi, şi a întunecat vederile lor.

Slavă:

Învrednicitu-te-ai Stefane a vedeà slava cea părintească, şi raza cea de o fiinţă cu dânsa, care îţi vesteà cununile cele luminoase ale pătimirilor prea cinstite de Dumnezeu grăitorule.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiul cel Unul născut, cel nevăzut mai 'nainte de veci, s'a făcut în cele de apoi mai pe urmă întâi născut, văzându-se cu trup din tine Maica lui Dumnezeu, Dumnezeul mântuirei mele.

Irmosul:

Curăţeşte-mă Mântuitorule,

„că multe sunt fărădelegile „mele, şi mă ridică dintru „adâncul răutăţilor, rogumă. „Căci către tine am strigat, „şi mă auzi Dumnezeul „mântuirei mele".

CONDAC, glasul al 6-lea.

Intâi tu te-ai semănat pre pământ de cerescul lucrător de pământ, prea lăudate. Intâi tu pre pământ, pentru Hristos sângele ţi-ai vărsat, fericite. Intâi tu cu cununa de biruinţă dela dânsul te-ai încununat în ceruri, al pătimitorilor începătorule, purtătorule de cunună, cel ce mai 'nainte decât mucenicii ai pătimit.

ICOS.

Florile Raiului văzându-le umplând toată lumea cu bun mirosul lor, de minunată vederea lor mă minunez. Că în ghiaţa ernei cu mult mai mult înfloresc, care lucru strein este în flori, precum şi mucenicul lui Hristos înflorind întâi, şi uşă făcându-se celor ce pătimesc dupre lege, şi înfloresc în gerul muncilor, a arătat cărarea cea nerătăcită celor ce voesc să pătimească, ca un bun al priveliştei începător, cel ce a strălucit cu durerile, purtătorul de cunună, carele mai întâi de cât mucenicii a pătimit.

Intru această lună, în 2 zile. Aducerea moaştelor sfântului întâiul mucenic şi Arhidiacon Stefan.

Stih: Sioane, prea multe lucruri minunate şi dumnezeeşti având,
Moaştele lui Stefan cetăţei lui Constantin fii dăruind.
In luna aceasta în a doua zi,
Mutarea moaştelor lui Stefan să săvârşi.

Această mutare se săvârşeşte în două zile ale lui August; iară povestirea aşà îi este: Trecând multă vreme după mucenia ce a luat Sfântul pentru Hristos, pentru care şi alţi imulţi săvârşindu-se într'aceleaşi nevoinţe, după turburare se făcù linişte, şi se deschiseră toate temniţile, şi toate muncile se conteniră, fiind atuncea împărat prea creştinul, şi întâiul între împăraţii creştineşti, sfântul Constantin. Dacă se umplù toată lumea de linişte şi pace, atuncea se ivì comoara cea scumpă, moaştele zic ale întâiului mucenic. Căci lăcuind un om oarecarele în satul acela, unde erà ascuns mărgăritarul în pământ adică moaştele întâiului mucenic, bătrân la vârstă, şi cu vrednicia preot, şi cucernic cu vieaţa, anume Luchian, văzù videnie, unde i se arătă nu odată, ci de două şi de trei ori, întâiul mucenic, arătându-se pre sine. Deci preotul a descoperit videnia episcopului Ioan, carele umplându-se de bucurie, şi mergând la locul acela cu clirosul cetăţei, şi săpând aflară racla, întru care erau sfinitele moaşte. Şi îndată se făcù mare cutremur, şi ieşia mireazmă frumoasă, carea umplù pre cei ce erau acolo. Şi se făcù glasuri de îngeri dumnezeeşti dela Cer, ce ziceau: „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, şi pre pământ pace întru oameni bună voire". Auzindu-se până la zece semne de loc; încă şi tămăduiri multe făcându-se celor ce se chinuiau de multe feluri de boale, mulţumind se propoveduià Darul întâiului mucenic. De aceea îndată Patriarhul Ierusalimului cu alţi doi Episcopi, şi cu clirosul şi cu tot norodul închinându-se sfintelor moaşte cu bucurie, le puseră în sfântul Sion, cu lumini şi cu cântări şi tămâeri, şi cu cinstea ce se cădeà. După aceea se zidì Sfântului o sfântă biserică într'aceiaşi cetate de oarecarele Alexandru, boier de sfat, carele ru-

gându-se foarte Arhereului a luat moaştele Sfântului de le puse acolo cu toată cinstea, şi încă nu trecuse cinci ani după mutarea aceea, şi bolnăvindu-se boerul acela spre moarte, îşi făcù un sicriu de chiperos asemenea cu al Sfântului, şi puindu-l lângă acela, răposă şi el, şi se puse într'însul. După aceea preste opt ani după moartea lui Alexandru, fiind împărat creştinilor sfântul şi marele Constantin, şi Patriarh Constantinopolei dumnezeescul Mitrofan, femeea lui Alexandru cea cu numele Iuliani, fiind îndemnată de mulţi ca să se mărite iarăşi, pentru avere şi frumseţea ei, pentru ca să nu fie supărată să facă una ca aceasta, se sfătui să ia trupul bărbatului ei, şi să se ducă la patria ei şi la tatăl său la Constantinopol, carea fiind cuprinsă de oarecarea pronie dumnezeească lăsă racla bărbatului ei, şi vărsând multe lacrămi, îmbrăţişà cealaltă a Sfântului. Şi în sfârşit puind sicriul cu sfintele moaşte, pre un pat, şi patul cu totul încărcându-l pre un asin, aşà îşi făcú calea ei, şi toată noaptea se auziau cântări dumnezeeşti de îngeri dela Cer, şi slavoslovii şi locul acela se umpleà de bun miros, ca şi cum s'ar fi fost vărsat mult mir, şi duhurile cele viclene plângând, strigau cu glasuri: Vai nouă, că Stefan trece prin mijocul nostru chinuindu-ne. De aceea sosind la Ascalona cetatea de lângă mare, şi aflând corabie, şi năimindu-o cu cincizeci de galbeni de aur, se porniră de se duseră, dar cu neputinţă este a scrie şi a povesti pre scurt, câte minuni şi semne s'au făcut întru acea călătorie. Iară dacă sosiră la cetatea împărătească, şi merse la urechile împăratului un lucru mare ca acesta, şi-i spuseră şi cele despre femeea lui Alexandru, îndată o duseră înaintea împăratului, şi spuse cu amăruntul pricina cum a urmat din început până în sfârşit. Atuncea dară bunul biruitor, şi iubitorul de Ortodoxie împărat auzind acestea, şi umplându-se de bucurie şi de veselie, porunci Arhiereului să iasă înainte cu tot clirosul şi cu norodul, şi să aducă cu toată cinstea şi evlavia pre Sfântul la palaturile împărăteşti; atuncea s'au făcut alte multe minuni, ce cu neputinţă sunt a le povesti; însă una vom spune: Trăgeau catârii carul în carele erà odorul, până ce au sosit la locul ce se chiamă Constandiane, unde s'au aşezat. Iară unul dintr'înşii, grăi cu glas omenesc: Pentru ce ne bateţi? Că aicea trebue să se pue Sfântul. Aceste graiuri dacă le-au auzit Arhiereul, şi toată adunarea norodului, au dat laudă lui Dumnezeu cu mare glas. Încă şi prea credinciosul împărat auzind acestea, foarte se minună, şi îndată zidi o sfântă biserică întâiului Mucenic în locul acela, întru slava şi lauda Domnului nostru Iisus Hristos, şi a Sfântului său.

Intru această zi, aflarea moaştelor sfinţilor mucenici, Maxim, Dada şi Chindilian.

Stih: Trei moaşte purtătoare de vieaţă pământul afară scoase,
Părându-se că zice Cerului, aibi-le tu ascunse.

Aceştia erau pe vremea împăratului Maximian, în oraşul Rodostolul în laturea cea a doua a Misiei; deci stând de faţă înaintea unui Tarchinie ipatul, şi nevrând să jertfească, au fost bătuţi; şi aducându-se la acelaşi loc, ce se numeşte Ozovia, li s'au tăiat capetele în treisprezece ale lui Aprilie, şi întru mulţi ani fiind neştiuţi, s'a descoperit prin înger cinstitele lor moaşte, August în două zile, care şi acum se află în lăcaşul prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu, la locul ce se zice al lui Viglentie.

Intru această zi, se săvârşeşte târnosirea dumnezeeştei biserici a sfântului măritului Apostol şi evanghelist Ioan cuvântătorul de Dumnezeu aproape de sfânta biserica cea mare.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Focà.

Stih: Mucenicul Focà laturea pământului părăseşte,
Şi acum în laturea desfătărei lăcueşte.

Intru această zi, pomenirea binecredinciosului împărat Iustinian, în biserica sfinţii Apostoli.

Stih: Nu ţi-a făcut ţie o împărate sceptru împiedicare,
Căci tu acum ai cereasca împărăţie sălăşluire.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluеşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu focul s'a ruşinat în Vavilon.

„oarecând; pentru aceasta ti-
„nerii în cuptor cu bucuros
„picior, ca întru o grădină ver-
„de săltând au cântat: Bine
„eşti cuvântat Dumnezeul pă-
„rinţilor noştri".

Curgerea sângiurilor tale porţile cele cereşti le-a deschis, şi pre puitorul luptelor, carele îţi sta arătat, şi-ţi întindeà cununile, ţi l-a arătat ţie celui ce strigai: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Ucigătorii de Dumnezeu ca nişte hiare răpind pre arătătorul de Dumnezeu, cu mâini spurcate l-au omorît pre el, cel ce se rugà fierbinte pentru ucigaşi, cântând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Tu cel prea legiuit următor al Mântuitorului, dupre lege ai mustrat pre cei fărădelege, şi i-ai arătat pre dânşii luptători de Dumnezeu, de cari lovindu-te cu pietre cântai: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Născut-ai Fecioară curată fără de ispită de nuntă subt ani, pre cel mai pre sus de ani, cu luarea trupului, pre Cuvântul cel mai 'nainte neîntrupat, căruia cântăm cu un glas strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna 8-a, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Tu prea alesule Stefane, strălucindu-te de lumina cea mai pre sus de fire, arătai chipul feţei tale asemenea cu al îngerilor, izbucnind din destul Darul cel ascuns în sufletul tău; pentru aceea strigai: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Purtătorule de cunună Stefane, ranele sufletului meu şi ranele păcatului şterge-le cu picăturile sângiurilor tale, căci spre a ta apărare şi mintea cea milostivă şi următoare lui Hristos scăpând strig: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Cununa darurilor cea de o numire cu tine mărite, în prea cinstit creştetul tău o a pus Judecătorul cel neamăgit, pre carele cu bună credinţă l-ai propoveduit, Ziditor şi Dumnezeu, şi Impărat al tuturor, neîncetat strigând: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

In mâinile Ziditorului ţi-ai

pus duhul tău. Căci oştile cerurilor bucurându-se te-a priimit împreună lăcuitor, pre tine cel ce mai 'nainte erai pre pământ de asemenea cu îngerii, şi acum împreună fiind în cetele lor neîncetat strigi: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Lăcaş al luminei celei neapuse te-ai făcut Preacurată, căci ai născut celor dintru întunerec şi din umbră, lumina carea luminează marginile cu Darul cunoştinţei de Dumnezeu, căreia neîncetat credincioşii îi cântăm: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

De şapte ori cuptorul mun„citorul haldeilor, l-a ars ne„buneşte, cinstitorilor de Dum„nezeu, iară văzându-i pre „aceştia cu putere mai bună „mântuiţi, Făcătorului şi Mân„tuitorului a strigat: Tineri bine „îl cuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, „noroade prea înălţaţi-l întru „toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Spăimântatu-s'a de aceasta...

Incepătura pătimirei mucenicilor, cela ce luminat ai arătat mucenicilor cărarea cea nerătăcită, şi povăţuitoare la ceruri, întâiul mucenic Stefan, pre toţi îi chiamă duhovniceşte spre dumnezeească veselie, spre împărtăşirea luminei şi spre unirea sfinţeniei.

Imputernicindu-te cu dragostea lui Hristos, şi râvnind blândeţei lui, şi glasului grăiai: Doamne nu socoti ucigaşilor păcatul, şi-mi priimeşte duhul meu Bunule, şi mă învredniceşte a mă desfătă întru împărăţia ta cea dumnezeească şi negrăită.

Fiind frumos cu chipul îngeresc, şi plin de înţelepciune şi de credinţă, şi strălucind cu razele luminei celei dumnezeeşti, şi ca o gârlă de Dumnezeu cuvântătoare cu gura ritoricind, dumnezeeşte ai dobândit moştenirea cea de sus de Dumnezeu fericite.

Slavă:

Cu cununa darurilor încununându-te, şi de cetele mucenicilor încunjurându-te, şi stând înaintea lui Hristos puitorului de lupte, roagă-te pentru noi, cei ce curat săvârşim pre cel cu adevărat purtător de lumină praznicul tău Mucenice, şi din primejdii ne mântueşte.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca o părtinire a tuturor

creştinilor Maica lui Dumnezeu Fecioară prea curată; ca o milostivă, izbăveşte din primejdii şi ispite, pre robii tăi cei ce se necăjesc şi se chinuesc de durerile cele cumplite ale greşalelor, şi pre cei ce sunt întru dureri, mântueşte-i de durerile bătăilor.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul, şi marginile pământu„lui s'au minunat, că Dumne„zeu s'a arătat oamenilor tru„peşte, şi pântecele tău s'a „făcut mai desfătat de cât ce„rurile. Pentru aceea pre tine „Născătoare de Dumnezeu, „începătoriile cetelor îngereşti „şi omeneşti te slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Ucenicii privind...

Cela ce întâi a săvârşit cărarea mucenicilor, şi a stătut prea ales între diaconi, Stefan cel plin de Dar, iată se aduce către împărăteasca cetate, izvorând Darul minunilor.

A Născătoarei:

Pre Hristos, lângă carele cetele cele de sus stau cu mult cutremur, nesuferind a vedeà lumina negrăitei fiinţei lui, l-ai încăput în pântece, trup luând din cinstitele sângiurile tale Fecioară.

LA LAUDE.

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Inger pământesc întâiul Mucenic făcându-se, la ceruri suindu-se s'a ridicat prea înnălţat şi pre cât este cu putinţă a văzut dumnezeeasca slavă a Treimei celei neapropiate, învăţându-se cele mai pre sus de minte, Tainele tăinuit deprinzându-le, pentru aceasta propovedueşte puterea ta cea necuprinsă Iisuse atotputernice Mântuitorule al sufletelor noastre.

De două ori.

Frumos te-ai arătat cu întoarcerea ta Stefane, întâiule mucenice prea mărite, cu razele darurilor celor dumnezeeşti impodobindu-te, şi a vindecărilor. Pentru aceasta şi luminezi pre toţi credincioşii cu minunile tale, carii întru credinţă laudă pre Iubitorul de oameni şi grăesc: Iisuse atotputernice Mântuitorule al sufletelor noastre.

Limba ta s'a arătat trestie prea cinstită, degrab scriind buna credinţă, prin care cu învăţăturile ai luminat pre toţi întâiule Mucenice, şi ne-ai întors pre noi dintru necunoştinţă către buna credinţă. Pentru aceasta săvârşind pomenirea ta cea de preste an, te lăudăm cinstind luptele tale Stefane.

Slavă, glasul al 4-lea, a lui Ioan monahul.

Stefan pârga cea frumoasă a Mucenicilor, cel plin de Dar şi de putere, carele a făcut semne şi minuni mari întru norod, dela cei fărădelege cu pietre s'a ucis, dar a strălucit ca un înger, şi a văzut slava ta a celui ce te-ai răstignit pentru noi, deadreapta puterei, şi cu Darul Duhului la Cer s'a ridicat. Şi pentru aceasta cu cetele îngereşti sălăşluindu-se, se roagă să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Din tot felul de primejdii pre robii tăi îi păzeşte, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să te slăvim pre tine nădejdea sufletelor noastre.

A Crucei, a Născătoarei:

Podobie: Ca pre un viteaz...

Dacă te-a văzut Doamne, Fecioara şi Maica ta pre Cruce spânzurând, s'a spăimântat, şi privind a zis: Ce ţi-au răsplătit ţie cei ce s'au îndulcit cu darurile tale cele multe Stăpâne? Ci mă rog să nu mă laşi pre mine singură în lume, ci grăbeşte de înviază înviind împreună pre strămoşi.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a Sfântului, glasul al 5-lea, a lui Chiprian.

Intâiule mucenice apostole şi întâiule diacone, uşa mucenicilor şi slava drepţilor, lauda apostolilor, tu ai văzut cerurile deschise, stând în privelişte, şi pre Fiul lui Dumnezeu stând deadreapta Tatălui celui nevăzut. Pentru aceasta ca un înger strălucind la faţă, cu bucurie ai strigat pentru cei ce te-au ucis cu pietre: Nu le socoti lor păcatul acesta, şi acum cere celor ce te laudă pre tine cu dragoste, curăţire păcatelor şi mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Fericimu-te pre tine de Dumnezeu Născătoare Fecioară, şi te slăvim credincioşii dupre datorie; ceea ce eşti cetate neclătită, zid nebiruit, folositoarea cea tare şi scăparea sufletelor noastre.

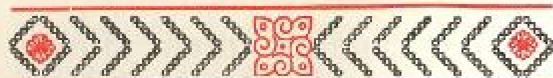
A Crucei, a Născătoarei:

Podobie: Bucură-te cămara...

Cu suliţa coasta ta împunsă o Fiule văzându-o, mă rănesc cu cumplită sabia întristărei, şi suspinul din suflet a-l lepădă nici cum nu pot Preacurata a zis, stând de faţă la patima ta, şi junghierea ta cea nedreaptă văzând, a strigat cu lacrămi: Prea bunule Doamne cela ce eşti fără de răutate, unde sunt bunele vestiri? Unde este acela ce mi-a zis: Bucură-te? Undemi este naşterea cea negrăită? Unde este Petru cel iubit? Ci

slavă îndelungei răbdărei tale celei negrăite.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului pe 4, şi ale Apostolului Peasna 3-a pe 4. Prochimenul glasul al 8-lea: In tot pământul a ieşit vestirea lor... Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu... Apostolul din Fapte: *In zilele acelea, Stefan fiind plin de credinţă şi de putere...* Aliluia, glasul 1-iu: Mărturisi-vor cerurile minunile tale Doamne... Evanghelia dela Matei: *Zis-a Domnul pilda aceasta: Un om oarecarele eră casnic..*

CHINONICUL.

In tot pământul a ieşit...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 3 ZILE.

Precuvioşii Părinţii noştri Isaachie, Dalmat şi Faust.

La Doamne strigat-am, Stihirile glasul al 8-lea.

Podobie: Mucenicii tăi Doamne...

Cuvioşii tăi Doamne, celor fără de trupuri asemănându-se prin rugăciune şi prin înfrânare, patimile trupului le-au împuţinat, şi strălucind cu nepătimirea, au luminat inimile tuturor, cu ale cărora rugăciuni dărueşte norodului tău mare milă.

Dalmat şi Isaachie priimind râvnă îmbunătăţită, arătat au surpat eresul lui Arie şi al lui Nestorie, şi ortodocşilor ajutându-le, laudă dela toţi au luat; prin rugăciunile lor Hristoase, dărueşte norodului tău mare milă.

Arătându-vă stele întru tăria pustniciei, aţi luminat sufletele călugărilor cuvioşi părinţi, izgonind întunerecul dracilor. Pentru aceasta şi după sfârşit vă fericiţi, rugându-vă ca să se mântuiască toţi cei ce săvârşesc dumnezeeească pomenirea voastră.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Cugetele îmi sunt necurate, buzele viclene, şi lucrurile mele pângărite, şi ce voiu face? Cum voiu întîmpină pre Judecătorul? Stăpână Fecioară roagă pre Fiul şi Ziditorul tău şi Domnul, ca să priimească duhul meu întru pocăinţă, ca un singur milostiv.

A Crucei, a Născătoarei:

Junicea cea nespurcată, văzând pre viţelul pre lemn de voie pironit, tânguindu-se cu jale, vai mie a strigat; Iubitul meu Fiu, ce ţi-a răsplătit adunarea nemulţămitorilor jidovi, vrând să mă lase pre mine fără de Fiu? Fără de tine întru tot iubite.

Tropar, glasul al 4-lea.

Dumnezeul părinţilor noştri, carele faci pururea cu noi dupre blândeţele tale, nu

depărtă mila ta dela noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează vieaţa noastră.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă ale Octoihului, şi al Sfinţilor pe 4
Al căruia Acrostihul la Greci est: acesta:

Cu cântări laud stelele cele luminoase ale monahilor.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Cel tăiat pre cea netăiată o a tăiat, şi a văzut soa-„rele pământul pre care nu-l „văzuse. Pre pierzătorul vrăj-„maş apa l-a înnecat, şi cea „neumblată o a trecut Israil, „şi cântare s'a cântat: Dom-„nului să-i cântăm, că cu slavă „s'a proslăvit".

Stând luminat înaintea luminei celei dumnezeeşti, şi pururea umplându-vă de raza cea în trei sori, şi îndumnezeindu-vă cu împărtăşirea cea adevărată, dumnezeeşte luminaţi pre cei ce cu credinţă prăznuesc prea sfinţită pomenirea voastră, şi cântă Domnului, fericiţilor.

Vitându-vă numai la cele stătătoare, aţi lepădat toată stricăciunea cestor trecătoare, şi cu toată mintea de Domnul lipindu-vă, dulceţile trupului le-aţi părăsit părinţi prea cinstiţi; pentru aceea către raza cea neînserată v'aţi mutat.

Slavă:

Cu cugetări prea sfinţite întraripându-te, înţelepte părinte Dalmate, şi cu dumnezeeştile învăţături ale dumnezeescului Isaachie împrumsetându-te, te-ai suit întru înălţimea bunătăţilor, şi te-ai făcut stâlp şi întărire călugărilor, pentru aceasta pre tine te fericim.

Şi acum, a Născătoarei:

Preaproslăvită ceea ce pre Dumnezeul l-ai născut, de necinstea patimilor pre mine mă mântueşte, şi-mi dă mie Fecioară gând de umilinţă, şi străluceşte în mintea mea luminarea pocăinţei, ca să te slăvesc pre tine Preacurată, carea pre toţi i-ai mărit.

Peasna 3-a, Irmos:

Doamne cela ce ai făcut...

Stea nerătăcită dela răsărit toţi te-am cunoscut pre tine cuvioase părinte Isaachie, carele risipeşti întunerecul eresului celui amar, şi prin cuvintele tale luminezi pre cei credincioşi.

Dupre înţelegere răsărind cu strălucirile cele curate ale nevoinţelor tale, părinte Fauste, te-ai făcut lumină luminând

pre toţi cei ce te vedeau pre tine fericite, şi cu credinţă închipuiau vieaţa ta.

Cu neîncetate cântări şi cu rugăciuni, toate patimilie cele trupeşti adormindu-le cuvioşilor, aţi priimit dela Dumnezeu Dar neadormit, şi bogăţie nerăpită, prea fericiţilor.

Slavă.

Prin postire îndelungată, ca Moisi tuturor ai arătat răbdarea ta cuvioase Dalmatie, împrumseţându-te cu strălucitele tale ostenele, şi împodobindu-te cu petrecerea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Sfeşnic înţelegător, şi cu raze luminoase te-am cunoscut pre tine Fecioară, carea ai priimit înlăuntru focul cel nesuferit, polată dumnezeească şi scaun prea înalt, întru carele s'a odihnit cel mai pre sus de fiinţă.

Irmosul:

Doamne cela ce ai făcut „cele deasupra crugului ceresc, şi ai zidit Biserica, tu „pre mine mă întăreşte întru dragostea ta, că tu eşti „marginea doririlor, şi credincioşilor întărire unule Iubitorule de oameni".

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepciunea...

Cu lumina Treimei prea arătat luminându-vă părinţilor cei în chipul luminei, aţi părăsit întunerecul cel prea adânc al dezmierdărilor, şi cu dumnezeeştile fapte, luminând inimile credincioşilor, v'aţi arătat luminători fericiţilor. Pentru aceasta cinstim astăzi purtătoarea de lumină şi cinstita pomenirea voastră, şi cu un glas strigăm: Prea fericiţilor de Dumnezeu purtătorilor, rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşale, celor ce prăznuesc cu dradoste sfântă pomenirea voastră.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:
Insăşi Podobie.

Pre Inţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislindu-l fără de ardere, Maica lui Dumnezeu, lumei ai născut pre cela ce ţine lumea, şi în braţe ai avut pre cela ce cuprinde toate, şi cu ţiţe ai aplecat, pre Dătătorul de hrană al tuturor şi Făcătorul firei. Pentru aceasta te rog pre tine prea sfântă Fecioară, şi cu credinţă te slăvesc, ca să mă mântueşti de greşale, când voiu vrea să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată; al tău ajutor atuncea să-mi dărueşti, pentrucă poţi câte le voeşti prea lăudată.

A Crucei, a Născătoarei:

Pre Mieluşelul şi Păstorul

şi Mântuitorul, Mieluşaua văzându-l pre Cruce, fără dreptate înălţată, s'a tânguit lăcrămând, şi cu amar a strigat: Lumea se bucură primind izbăvire, iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta, pe care o rabzi pentru îndurările milei îndelung răbdătorule Doamne, adâncule al milei şi izvorule al bunătăţei, milostiveşte-te şi dărueşte iertare de greşale celor ce laudă cu credinţă patimile tale.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înţeles-am „lucrurile tale, şi am proslă„vit Dumnezeirea ta".

Ca nişte viţe prea mult roditoare ale viei celei adevărate v'aţi făcut, izvorând tuturor vin de mântuire, al curatei umilinţe.

Părtinitor al adunărei, cuvioase Dalmate pre tine toţi te-am cunoscut, buna credinţă întărindu-o şi dezbinând pre cei trufaşi.

Slavă:

Pre tine ca pre unul ce ai strălucit mai mult decât toţi, şi împodobit cu bunătăţile cele dumnezeeşti, te-a legiuit dumnezeeasca adunare a fi mai mare preste toate mânăstirile.

Şi acum, a Născătoarei:

Prin dormitarea lenevirei, somnul păcatului m'a cuprins pre mine Preacurată, ci cu rugăciunea ta cea neadormită spre pocăinţă mă ridică.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat de la faţa ta, cela ce eşti lumină „neapusă? Şi m'a acoperit „întunerecul cel strein pre mine „ticălosul; ci mă întoarce şi la „lumina poruncilor tale îndrep„tează căile mele, rogu-mă".

Nemernic dela răsărit către împărăteasa cetăţilor te-ai făcut, şi cu sămânţa cea dumnezeească ai înmulţit roadele ei, desrădăcinând toată vătămarea cea rea a lui Arie prea sfinţite părinte Isaachie.

Făcutu-te-ai sfinţite Dalmate ucenic lui Isaachie, precum şi Elisseiu lui Ilie, rumpând cu cojocul darurilor Duhului, apa vătămărei celei rele a dracilor, şi netezind trecerea credincioşilor.

Slavă:

Plecându-te legilor celor dumnezeeşti, desăvârşit te-ai abătut dela legile păcatului, şi te-ai arătat stâlp povăţuitor adunărei celei dumnezeeşti, de Dumnezeu purtătorule Fauste şi chip şi îndreptare pustnicilor, şi a credincioşilor neclătită întărire.

Şi acum, a Născătoarei:

Toate neamurile te slăvesc pre tine adevărată Născătoare de Dumnezeu, care cu adevărat te-ai făcut mai sfântă de cât îngerii prea sfântă Doamnă; pentru aceasta strig: Sfinţeşte-mi sufletul meu cel spurcat cu patimile.

Peasna 6-a, Irmos:

Rugăciunea mea voi vărsà...

Arătatu-te-ai împreună petrecător cu îngerii, căci călătorind pre pământ ai râvnit vieţei lor Dalmate, supţiindu-ţi prin înfrânare trupul, îndemnător fiind al pustnicilor şi îndreptător cu adevărat prea iscusit.

Aprinzându-te ca Ilie de râvna dragostei Domnului fericite Isaachie, pre părtinitorul minciunei ca pre Ahav cu îndrăzneală l-ai mustrat, cel ce bolià cu eresul cel viclean a lui Arie celui fără de minte.

Slavă:

Arătatu-v'aţi povăţuitori celor rătăciţi şi limanuri celor ce cu credinţă se mântuesc, făcătorilor de minuni de Dumnezeu purtătorilor părinţi, Fauste, Dalmate şi dumnezeescule Isaachie, slugile lui Hristos şi nebiruiţi luminători ai călugărilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Sufletul meu cel bolnav cu păcate şi cu toate felurile de ispite ale vrăjmaşului, cu cercetarea ta cea mântuitoare, cercetează-l prea sfântă Fecioară, şi-l vindecă ca o bună Născătoare de Dumnezeu, nădejdea mea prea lăudată.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiu vărsà către Domnul şi lui voiu „spune scârbele mele, că s'a „umplut sufletul meu de răutăţi, şi vieaţa mea s'a apropiat de iad, şi ca Ionà mă „rog: Dumnezeule din stricăciune scoate-mă".

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Pre cea întru rugăciuni...

Pre cei ce cu sihăstrie au strălucit în lume, şi eresurile au surpat prin credinţă, cu cântări pre Isaachie să-l lăudăm, şi împreună cu Dalmat pe Faust, ca pre nişte slugi ale lui Hristos; că aceştia se roagă pentru noi toţi.

ICOS.

Cine din oameni este îndestulat să spue luminatele bunătăţi şi luptele cuvioşilor părinţi? Dumnezeeasca râvnă, îndrăzneala, curăţia vieţei, dumnezeeştile fapte, care le-au făcut pre pământ, ca nişte îngeri? Insă împreună cu

aceştia să cinstim cu credinţă pre Treimea, că aceştia pururea se roagă ei luminat, cu cetele îngereşti pentru noi toţi.

Intru această lună, în 3 zile, pomenirea prea cuvioşilor părinţilor noştri, Dalmat, Faust şi Isaachie.

Stih: Scaunul tău prea Inalte, trei bărbaţi l-au înconjurat,
Faust, Isaachie şi Dalmat.
Intru această lună în a treia zi,
Pomeniţii trei cuvioşi se săvârşi.

Sfântul acesta Dalmat a fost ostaş la a doua ceată, în zilele împăratului Teodosie cel mare, trăind cu bună credinţă şi cu plăcere dumnezeească. Apoi lăsându-şi femeea şi copii pentru Dumnezeu, îşi luă cu dânsul numai pre fiul său Faust şi se duse către prea cuviosul Isaachie de se călugări, şi se sui la înălţime mare de fapte bune; însă acest minunat Isaachie lăcuià în pustie şi în linişte din copilărie lucrând tot felul de fapte bune; drept aceea şi cuvântul lui erà strălucit cu podoaba vieţei sale. Acesta când mergeà împăratul Valent arianul asupra Schiţilor la răsboi, a mers la dânsul şi i-a zis: Deschide împărate Bisericile ortodoxilor şi vei izbândi la război, iară el nu l-a ascultat, ci pornindu-se cu mânie îi zise: Când mă voi întoarce, voiu să te muncesc pentru cuvântul acesta, iară prea cuviosul îi răspunse, de te vei întoarce tu, nu a grăit Dumnezeu cu mine: căci te vei lovì la război şi vei da dosul înaintea vrăjmaşilor tăi şi de viu te vei topì în foc, care s'a şi făcut. Căci ascunzându-se într'o şură de paie, acolo i s'a dat foc de a ars. Iară prea cuviosul acesta vrând a lăsà aceste pământeşti, a făcut egumen mânăstirei pe prea cuviosul Dalmat, fiind atuncea Patriarh Constantinopolei sfântul Atic. Şi strălucind Dalmat acesta mai 'nainte în pustnicie şi rămâind fără mâncare patruzeci de zile, şi fiind în uimire alte atâtea zile, şi arătându-se vrednic de cucerie şi la împăraţi şi la sfat şi la părinţii ce s'au strâns în Efes, la al treilea a toată lumea Sinod, îl făcu Arhimandrit şi pre el şi pre cei după dânsul, la mânăstirea lor, unul după altul, a fi în vecie, şi adormind în Hristos, a fost îngropat în mânăstirea lui.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Stefan papa Romei.

Stih: Stefan fiind tăiat a luat dumnezeească încununare,
Mai 'nainte papă fiind, iar acum şi mucenic prea mare.

Acesta a fost pe vremea lui Valerian şi Galiin ipaţilor, în cetatea Romei, şi fiind ascuns pentru goana ce bântuià atuncea, învăţà pre cei ce mergeau la dânsul credinţa în Hristos şi-i botezà. Dintru carii făcù pre mulţi preoţi şi diaconi şi citeţi, din carii unii fiind prinşi şi mărturisind slobod pre Hristos, au luat cununa muceniei. Deci pentru acestea fiind ascuns fericitul Stefan, se vădì pre sine, şi aducându-l la capiştea lui Aris, o clătì toată cu rugăciunea sa şi orice parte dintr'însa făcù de căzù. Deci fugind ostaşii, el a mers la mormântul muceniţei Luchia, unde săvârşà jertfa cea fără de sânge, şi acolo i s'a tăiat capul de către ostaşii ce-i ce-l căutau.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru şi mărturisitorului Ioan, egumenul mânăstirei Patalariei.

Stih: O Ioane fericite! dupre a ta numire,
Te-ai arătat vrednic, spre a dumnezeescului Dar sălăşluire.

Intru această zi, sfânta Salomia mironosiţa, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Piatra trupului tău, prăvălită fiind;
Vezi şi acum Salomì pre Hristos, iară nu al lui Hristos mormânt.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii evreeşti, au călcat în cuptor văpaea cu îndrăz„neală, şi focul în rouă l-au „schimbat, strigând: Bine eşti „cuvântat Doamne Dumneze„ule în veci“.

Aprinzându-vă cu dumnezeescul foc al Mângâitorului, v'aţi arătat cărbuni, arzând materia răutăţei, şi luminând pre credincioşi, de Dumnezeu purtătorilor în veci.

Omorându-ţi trupul prin postiri, l-ai supus duhului Dalmate, şi cu vărsarea lacrămilor tale celor sufleteşti, ai înnecat răutatea vrăjmaşului, de Dumnezeu purtătorule în veci.

Slavă:

Aflând sfârşit fericit, întru împărăţia Cerului lăcuiţi părinţilor, şi v'aţi împreunat cu cetele prea cuvioşilor, cu carii dimpreună strigaţi: Doamne Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Oprit-ai pornirea morţei Născătoare de Dumnezeu prea curată, ca una ce singură ai născut pre Dumnezeu cel fără de moarte, căruea cu credinţă îi cântăm: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Peasna 8-a, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Cu toiagul Crucei rumpând marea patimilor, aţi prăpădit toată puterea faraonului celui gânditor, şi sfinţita mulţime a călugărilor, către pământul nepătimirei, aţi tras sfinţilor părinţi, neîncetat cântând: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Smerit-ai arătat înălţarea ereticilor, văzând mai 'nainte surparea lor. Săracilor le-ai ajutat şi povăţuitor te-ai făcut al orbilor, toiag bătrâneţelor şi mângâere văduvelor, strigând: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Tu ai postit de trei ori câte treizeci de zile, şi iarăşi atâtea ai dormit mai presus de fire, având ochiul inimei tale deştept, şi luminându-te cu lumina lui Dumnezeu înţelepte către carele strigi Dalmate: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Domnul carele a lăcuit întru neîntinatul pântecele tău, cu totul te-a arătat pre tine curată şi luminată cu razele; pentru aceasta pre mine cel întinat cu veninatele muşcări şi cu năvălirile cele vătămătoare ale protivnicilor, curăţeşte-mă Fecioară, şi mă învredniceşte să cânt: Noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

De şapte ori cuptorul, „muncitorul haldeilor, l-a ars

„nebunește, cinstitorilor de „Dumnezeu; iară văzându-i pre „aceștia cu putere mai bună „mântuiți, Făcătorului și Mân- „tuitorului, a strigat: Tineri bine „îl cuvântați, preoți lăudați-l, „noroade prea înălțați-l întru „toți veci".

Peasna 9-a, Irmos:

Infricoșatu-s'a tot auzul...

Intărindu-se cu puterea lui Dumnezeu, gânditorii de cele cerești, începătorii călugărilor, au putut birui trufia cea neputincioasă a luptătorului, și acum înfrumsețându-se către curțile cele înțelegătoare au trecut, bucurându-se.

Arătatu-v'ați făclie cu trei lumini, izbucnind lumina cea neînserată; flori neveștejitoare ale Raiului, bine mirezmind cugetele credincioșilor v'ați arătat părinților. Pentru aceasta cu credință prăznuim pomenirea voastră cea întru tot prăznuită.

Cu nepătimirea ca cu o cunună înfrumsețată, îmbrăcându-vă înțelepților, și împodobindu-vă cu isprăvile dragostei celei dumnezeești, cu bucurie ați intrat în cămara lui Hristos odihnindu-vă, și priimind răsplătirile durerilor.

Slavă:

Dumnezeească pomenirea voastră fericiie Dalmate, Fauste, Isaachie, începătorii călugărilor, a strălucit cu lumină înțelegătoare, luminând adunările credincioșilor; și acum proslăvindu-vă v'ați mutat întru curțile cele înțelegătoare, veselindu-vă.

Și acum, a Născătoarei:

Ușa luminei luminează inima mea cea orbită de răutate, și să nu mă lași să adorm acum întru moarte, pre mine cel ce sunt pururea întunecat cu cugete necurate, ca cu mulțămită să te laud pre tine Născătoare de Dumnezeu, prea lăudată.

Irmosul:

Infricoșatu-s'a tot auzul de „nespusa lui Dumnezeu pogorîre, căci cel prea înalt de „voie s'a pogorît până și la „trup, din pântece feciorese „făcându-se om. Pentru aceea „pe prea curata Născătoarea „de Dumnezeu credincioșii o „slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Femei auziți glas...

Părinți cugetători de cele cerești, și împreună lăcuitori cu îngerii, Dalmate, Fauste împreună cu minunatul Isaachie, aduceți-vă aminte de noi către Domnul, căruia ne lipsit stați înainte sfinților, pentru cei ce săvârșim strălucita și întru tot

luminoasă pomenirea voastră, sfinţilor.

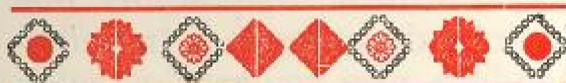
A Născătoarei:

Marie cea cu numire de Doamnă, fiind stăpânit eu de multe patimi stricătoare de suflet, tu degrab mă izbăveşte, şi mă trage spre slujba ta şi a celui născut din tine, ca să te laud pre tine prea curată dupre datorie, Născătoare de Dumnezeu nădejdea creştinilor.

A Crucei, a Născătoarei:

Stând Preacurată lângă Cruce, şi văzând pre Fiul tău pre lemn tins fără suflare, plângând ca o Maică, strigai lăcrămând şi zicând: Ce este această prea slăvită minune? Că Ziditorul lumei a suferit întindere pe Cruce.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 4 ZILE.

Sfinţii şapte tineri cei din Efes.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Fericiţii tineri supuindu-se lui Dumnezeu, au defăimat porunca cea fărădelege, şi legaţi fiind au dezlegat legătura rătăcirei, şi vrednicia cea lumească lepădându-o, au luat vrednicia ceea ce i-a făcut pre ei măriţi, şi le-a pricinuit desfătarea împărăţiei cea de sus.

Spre luptele pătimirei cu tărie iscusindu-vă sfinţilor, v'aţi ascuns în peşteră, rugându-vă Domnului cu neîncetate rugăciuni, ca să vă deà tărie şi putere, şi cu judecăţile care le ştie Iubitorul de oameni, dumnezeeşte v'a poruncit vouă a adormi în pace.

Taina tainelor sfinţilor li se pune înainte; că precum adormind nu a simţit, aşà şi acum sculându-se se spăimântară, că ceea ce s'a săvârşit, s'a făcut încredinţare învierei morţilor, ca cunoscând cei ce se lepădă de dânsa, să li se astupe gurile, cu credinţă prea mărind pre mucenici.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

De osândire şi de greşalele cele cumplite, şi de moarte, prea sfântă dumnezeească Mireasă, mântueşte pre smerit sufletul meu, şi prin rugăciunile tale izbăveşte-l, şi-mi dărueşte să dobândesc îndreptare în ziua ispitirei. Pre carea o au dobândit adunările sfinţilor, prin pocăinţă mai 'nainte de sfârşit curăţindu-mă, şi prin vărsările lacrămilor.

A Crucei, a Născătoarei.

Pre tine Mieluşelul şi Păstorul, dacă te-a văzut pre lemn

Mieluşaua ceea ce te-a născut, se tânguià şi ca o Maică grăià către tine: Prea iubite Fiule îndelung răbdătorule, cum te-ai spânzurat pre lemnul Crucei Cuvinte? Cum mâinile şi picioarele tale s'au pironit de cei fărădelege? Şi sângele tău ţi-ai vărsat, Stăpâne.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne...

Sau acesta, glas acelaş.

Mari sunt isprăvile credinţei, în peşteră ca întru o cămară împărătească au petrecut cei şapte sfinţi tineri, şi fără stricăciune au murit; şi după multe vremi ca dintr'un somn s'au sculat, întru încredinţarea învierei tuturor oamenilor; prin rugăciunile lor Hristoase Dumnezeule, milueşte-ne pre noi.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

LA UTRENIE

CANOANELE.

Amândouă ale Octoihului, şi a sfinţilor tineri pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu osârdie cânt lauda celor şapte tineri.

Iară în a Născătoarei, a lui Climent.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniţi noroadelor să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, celui ce a despărţit marea, şi a trecut pre poporul, pre carele l-a liberat din robia Eghiptenilor, că s'a proslăvit".

Pre cinstiţii şi străluciţii tineri cei şapte cu numărul, veniţi să-i cinstim cu Credinţă, căci luminează pre Biserica lui Hristos, mai bine decât sfeşnicul legei vechi, cel cu şapte lumini.

Cei şapte tineri carii vieţuise lui Hristos mai 'nainte întru omorîrea trupului, priimind minunată moarte ca un somn, iarăşi s'au sculat, întărind dogma învierei.

Ierihonul a căzut prin strigarea celor şapte trâmbiţe, iar înălţarea înşelăciunei, prin credinţa cea cu şapte glasuri, a purtătorilor de chinuri s'a pogorît până la iad şi s'a risipit.

Slavă:

Cu adevărat îndoită cunună aţi priimit sfinţilor şapte tineri, înşelăciunea şi lepădarea sculărei tuturor risipindu-o mai 'nainte de moarte, şi încredinţându-o prin scularea voastră.

Şi acum, a Născătoarei:

Naşterea cu cuviinţă nouă o înnoeşte, ceea ce nu ştii de mire. Că Cuvântul cel împreună veşnic fără de început cu Tatăl şi cu dumnezeescul Duh, s'a întrupat din tine fără schimbare şi fără amestecare.

Peasna 3-a, Irmos:

Intăreşte-ne pre noi întru tine...

Strălucind cu credinţă v'aţi arătat şapte stele nerătăcite,

şi pre cei ce înnotau în luciul înşelăciunei, i-aţi îndreptat către limanul mântuirei purtătorilor de chinuri.

Cu tărie stând înaintea divanului muncitorului sfinţilor, ca şi de demult Macaveii, prin ostăşire aţi premenit mărirea cea vremelnică, făcându-vă ostaşi ai lui Hristos.

Slavă:

Arătatu-v'aţi dupre vrednicie jertfă rugăciunei priimită lui Hristos sfinţilor tineri, şi cu mireazmă bine mirositoare, cu tărie aţi mustrat stricăciunea înşelăciunei.

Şi acum, a Născătoarei:

Rugul în Sinai mai 'nainte a închipuit naşterea ta prea lăudată Fecioară, căci cu credinţă priimind focul Dumnezeirei în pântece, nu te-ai ars.

Irmosul:

Intăreşte-ne pre noi întru „tine Doamne, cela ce prin lemn „ai omorît păcatul, şi frica ta „o sădeşte în inimile noastre, „celor ce te lăudăm pre tine".

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Cei ce au trecut cu vederea ceste lumeşti ca nişte stricăcioase, şi au priimit darurile cele nestricăcioase, murind au rămas fără de stricăciune. Pentru aceasta după mulţi ani au înviat, îngropând toată necredinţa vrăjmaşilor, pre carii cu laude astăzi credincioşii lăudându-i, pre Hristos să-l slăvim.

Slavă, Şi acum a Născătoarei:

Iubitor de păcate fiind, pre tine te rog ceea ce ai născut pre Dumnezeu cel fără de păcate, carele ridică păcatele lumei, cinstită; ca să miluească sufletul meu cel mult păcătos, şi să curăţească păcatele mele cele multe, căci însuţi eşti curăţire păcătoşilor şi mântuire, şi sprijineala credincioşilor

A Crucei, a Născătoarei:

Pre cel născut din Tatăl cel fără început, ceea ce mai pre urmă te-a născut trupeşte, văzându-te spânzurat pre Cruce Hristoase, a strigat: Vai mie prea iubite Iisuse, cum cela ce te proslăveşti ca un Dumnezeu de îngeri, vrând te răstigneşti acum de oamenii cei fărădelege; te laud pre tine îndelung răbdătorule.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne auzul rânduelei tale, şi te-am pro„slăvit pre tine, unule iubito„rule de oameni".

Pre ceata cea prea sfinţită, cea cinstită cu numărul şeptimei, pre cei şapte cinstiţi tineri să-i lăudăm.

Pre răul credincios împărat, carele izvodià cele deşarte ale înşelăciunei, pruncii Efesenilor l-au arătat nebun.

Ca nişte junghieri cu totul fără prihană, şi jertfe cu adevărat ale Domnului, sfinţii tineri prin credinţă s'au arătat.

Slavă:

Murind cu trupul, şi negrăit sculându-vă mai 'nainte de învierea cea de obşte, cu slavă v'aţi încoronat pruncilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Nu ne trece cu vederea prea binecuvântată, pururea pentru noi rugându-te, ca să ne mântuim de toată scârba, prea curată Fecioară.

Peasna 5-a, Irmos:

Dătătorule de lumină, şi făcătorul veacurilor Domnul, în„tru lumina poruncilor tale po„văţueşte-ne pre noi, că afară „de tine pre alt Dumnezeu nu „ştim".

Voi pruncii Efesului murind odinioară pre pământ fără de simţire cu moartea cea de obşte, aţi înviat iarăşi mai pre sus de fire, arătat încredinţând învierea morţilor.

Ca nişte pătimitori dupre lege ai Domnului, sfinţindu-vă lui Dumnezeu prin mărturisirea cea adevărată a credinţei, v'aţi mântuit înţelepţilor de sarcini şi de bătăi, şi aţi priimit cununa.

Slavă:

Lăudaţilor mucenici cei ce tare aţi biruit înşelăciunea idolească, şi eresurile dogmelor celor păgâneşti, păziţi pururea pre cei ce mărturisesc învierea morţilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai desăvârşit om fără de amestecare, şi Dumnezeu desăvârşit, în două firi şi într'un ipostas, din sfântă Maică născându-te, cel mai pre sus de fiinţă.

Peasna 6-a, Irmos:

Intru adâncul păcatelor...

Stâlpii cei întocmai cu numărul înţelepciunei celei dumnezeeşti, sfinţii şapte tineri să se laude; carii ca cu nişte pietre cu cuvintele au sfărâmat porunca cea fără de Dumnezeu a tiranilor.

De legea proniei celei dumnezeeşti fiind păziţi, peştera ca o îngropare gata aţi priimit, întru carea preste mulţi ani, morţi şi nestricaţi v'aţi arătat, sfinţilor.

Slavă:

Mărturisitori nestricăciunei v'aţi sculat, gonind credinţa cea făcătoare de stricăciune şi moartă, şi rugându-vă lui Dumnezeu pentru cei ce nădăjduesc învierea.

Şi acum, a Născătoarei.

Acum s'a bucurat firea cea femeească, acum a încetat întristarea, iară bucuria a înflorit, că Maria a născut bucuria pre Mântuitorul şi Domnul.

Irmosul:

Intru adâncul greşalelor fiind „încunjurat, chem adâncul mi- „lostivirei tale cel neurmat; din „stricăciune Dumnezeule scoa- „te-mă".

CONDACUL, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălţat...

Cela ce ai minunat pre pământ pre sfinţii tăi, mai 'nainte de înfricoşata şi a doua venirea ta, prin prea slăvită scularea tinerilor Hristoase, descoperind învierea aceea ce va să fie celor ce nu o credeau, le-ai arătat îmbrăcămintele şi trupurile lor nestricate. Şi pre împăratul l-ai înduplecat a strigà: Cu adevărat este învierea morţilor.

ICOS.

Ierarhul Efesenilor, văzând oarecând minunata şi înalta învierea tinerilor, s'a spăimântat cu mintea, şi a scris cu degrab prea credinciosului împărat ca să voiască stăpânirea sa, să vie şi să vază învierea lor, şi să cunoască puterea lui Dumnezeu cea cunoscută lui. Deci îndată sculându-se marele purtător de biruinţă, cu degrab a săvârşit calea bucurându-se, al doilea Ilie arătându-se purtat în căruţă; deci văzând şi minunându-se a strigat: Cu adevărat este învierea morţilor.

Intru această lună, în 4 zile pomenirea sfinţilor şapte tineri celor din Efes, Maximilian, Exacustodian, Iamvlig, Martinian, Dionisie, Ioan şi Constantin.

Stih: Cinstesc ceata cea cu numărul de şapte a mucenicilor,
Carea a arătat în lume învierea morţilor.
In această lună în a patra zi,
Inviaţii din morţi şapte tineri împreună se prea mări.

Aceşti sfinţi au fost în vremea lui Dechie împăratul, fii ai mai marilor cetăţei, toţi erau de credinţa lui Hristos. Şi auzind Dechie pentru dânşii, a poruncit să-i aducă înaintea lui, şi mult silindu-i pre dânşii ca să jertfească deşerţilor dumnezei. Deci văzându-i pre dânşii nesupuşi, s'a dus în altă cetate ca să-şi facă obiceiurile sale, şi după ce se va întoarce să dea asupra lor hotărâre. Iară aceşti sfinţi tineri luând aur şi argint pentru hrana lor, au ieşit din cetate şi au intrat în peştera ce se află în muntele Ohlon, unde au petrecut zile multe rugându-se lui Dumnezeu; iară Iamvlih cel mai tânăr intrà în cetate şi le cumpărà lor hrană. Odinioară mergând el, a văzut pre Dechie intrând în cetate, şi întorcându-se în peşteră a spus fraţilor săi. Şi aşà rugându-se lui Dumnezeu, au adormit cu oarecarea streină şi minunată adormire. Deci Dechie împăratul făcând cercare pentru dânşii, şi chemând pre părinţii lor, îi întrebà despre dânşii, şi spuindu-i că se află în muntele acela Ohlon. Dechie socotind că sunt ei vii, a trimis de au pus pietre în gura peşterei aceleia; aceasta a fost prin pronia iubitorului de oameni Dumnezeu. Apoi împăratul Dechie murind, şi mulţi alţi împăraţi după dânsul schimbându-se până la împăratul Teodosie cel mic. Atuncea scornindu-se un eres cum că nu este înviere, iar împăratul îngrijindu-se despre aceasta şi Dumnezeu binevoind a descoperi tuturor că este învierea morţi-

lor, a deschis peştera, şi a înviat pre aceşti şapte tineri din morţi, dela a cărora adormire şi până la înviere au fost trecut trei sute şaptezeci şi doi de ani. Şi şezând toţi împreună, părându-li-se că aseară s'au culcat. Apoi au trimis pre Iamvlih în cetate pentru trebuinţă, cu aur şi cu argint; iară el mergând spre cetate a văzut chipul cinstitei Cruci pre zid pus, şi se mirà întru sine, şi intrând în cetate auzeà pre mulţi cu numele lui Hristos jurându-se şi gândeà întru sine, zicând: Au nu este acesta Efesul? Şi scoţând banul cel de argint a început a cumpărà pâine, iar cei ce vindeau au vestit Antipatului, căci erà banul a celor mai vechi împăraţi, şi semnul lui Dechie pe banul acela. Deci mult fiind cercetat, a spus de fraţii săi cei din peşteră. Şi s'a dus episcopul cu Antipatul la peşteră, şi au aflat mai întâi în gura peşterei un sicrieaş de aramă cu două tăbliţe de plumb, pre care erà scrisă muncirea sfinţilor. Apoi intrând în peşteră au aflat pre sfinţi şezând, şi aşà au slăvit pre Dumnezeu. Arătarea acestora a fost în patru zile August. Şi trimiţând înştiinţare la Constantinopol, către împăratul Teodosie, cu bucurie a venit împăratul la Efes, şi intrând în peşteră, unde erau sfinţii, s'a închinat lor până la pământ, şi sărutând grumazii lor, slăveà pre iubitorul de oameni Dumnezeu. Şi mult învăţând pre împăratul credinţa lui Dumnezeu, ş'au dat sfintele lor suflete în mâinile lui Dumnezeu, Octomvrie în douăzeci şi două de zile.

Iară cine va voi să ştie istoria despre aceşti şapte tineri mai pre larg, să citească vieaţa lor în Mineiul cel mare, adică în vieţile sfinţilor din luna aceasta August, în patru zile.

Intru această zi, aducerea moaştelor prea cuvioasei maicei noastre şi muceniţei Evdochiei.

Stih: Ce miros este acesta? Trupul Evdochiei,
Bine mirosind cu darurile nevoinţei.

Această sfântă muceniţă Evdochia erà romană creştină despre partea răsăritului, şi fiind robită de Perşi, o duseră la ţara lor. Care fiind înţeleaptă, şi ştiută şi învăţată din dumnezeeasca Scriptură, învăţà pre toţi robii, şi cunoscându-se de dânşii o iubeau şi femeile Perşilor, şi a întors pre multe la cunoştinţa dumnezeească. Pentru aceea fiind pârită, a fost bătută cu vine de bou, şi băgându-o în temniţă zăcù două luni închisă, după aceea iarăşi cercându-o, şi mărturisind pre Hristos Dumnezeu adevărat, fu bătută cumplit cu toiage de rodiu, până i-au topit carnea de pică jos, şi cei ce o băteau se roşise de sângele ei, şi iarăşi aruncându-o în temniţă îi puseră strejari. De aceea preste şase luni scoţându-o şi întrebându-o, şi despicând trestii lungi cât dânsa, şi desbrăcându-o o înfăşurară goală cu trestiile şi strângându-o vârtos cu sfori, i se înfigeau trestiile în toate mădularele, şi trăgându-le în silă acei cruzi şi fără de milă, tot câte una, şi rumpându-i carnea, îi da dureri iuţi şi grele. După aceea spânzurându-o, şi înfăşurându-i tot trupul cu ştreanguri, şi tescuindu-o cu lemne îi zdrobiră oasele, şi dacă o văzură mai moartă şi fără graiu, îi tăiară capul.

Intru această zi, sfântul mucenic Tatuil, în măr spânzurat s'a săvârşit.

Stih: Mori Tatuile, prin cea în măr spânzurare,
Ca să culegi în Edem streine mere.

Intru această zi, sfântul sfinţitul noul mucenic şi întocmai cu apostolii Cosma, carele a mărturisit în Albania la anul o mie şapte sute şaptezeci şi nouă, prin sugrumare s'a săvârşit.

Stih: Bine împodobită podoabă te-ai arătat o Cosma fericite,
Strălucind lumea în urmă cu sângiurile, iar mai'nainte prin ale tale cuvinte.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântuieşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul Deirà cinstindu-se, cei trei „tineri au defăimat porunca cea „prea fără de Dumnezeu, şi fiind „aruncaţi în mijlocul focului, „răcorindu-se au cântat: Bine „eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri“.

Vase curate şi alese ale lui Hristos s'au arătat tinerii, prin cari dogma eresului din Biserică se izgoneşte, şi dreapta credinţă străluceşte, că va fi înviere a tot sufletul şi trupul, dupre cum s'a făcut.

Ca unii ce cu adevărat mai 'nainte de moarte aţi fost tari întru pătimirea voastră, sfinţilor tineri, şi după murire v'aţi arătat vieţuind iarăşi, imputernicindu-vă cu dumnezeească mărire cu bună credinţă, întru sine-vă încredinţând adeverinţa învierei.

Slavă:

Sufletelor împreună şi trupurilor cestor simţitoare va fi înviere; căci precum nu are fire sufletul a ieşi în lume fără de trup, aşà nici trupurile fără suflet, ziceaţi prea lăudaţilor: Sufletul sau se va proslăvi sau se va ruşină.

Şi acum, a Născătoarei:

Născând pre Dumnezeu Mântuitorul tuturor Marie, te-ai făcut îndreptare celor necredincioşi, sprijinire celor rătăciţi, nădejde celor deznădăjduiţi, şi ajutorul celor ce cântă: Bine este cuvântat rodul pântecelui tău.

Peasna 8-a, Irmos:
Pre cel ce în cuptorul...

Rădăcina amărăciunei a înşelăciunei şi a eresului necredincioşilor, ceea ce a răsărit cumplit tăind acum dumnezeeştii tineri, plini sunt de roadele credinţei, cari fiind în vieaţă s'au îngropat cu credinţă şi au înviat.

Sfinţii şapte tineri şi purtătorii de chinuri, începătorii Efesenilor, dumnezeeşte s'au arătat întărire Bisericei lui Hristos şi a împărăţiei, pre cari cu credinţă îi prea înălţăm întru toţi vecii.

Tari pătimitori ivindu-se tinerii pre pământ, şi arătându-se întocmai cu numărul stelelor, făcând călătoria cea nerătăcită a bunei credinţe, strigau: Pre tine te prea înălţăm Hristoase în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

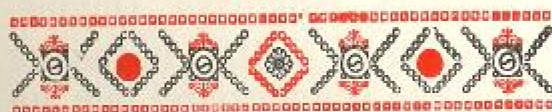
Lumina şi învierea vieţei tinerilor în peşteră cu prea mărire, dela Dumnezeu s'au dăruit, şi înviind cei mai 'nainte morţi, ca nişte vii au strigat: Mântueşte Dumnezeule pre cei ce cu credinţă te laudă.

Şi acum, a Născătoarei:

N'a pierit nimenea curată Fecioară Maica lui Dumnezeu, din cei ce aveau spre tine nădejdea bunei credinţe, fără numai cei ce din zavistie s'au lepădat, ca să nu se închine vederei chipului tău.

nin, pre Maximilian şi pre Dionisie, împreună cu măritul Exacustodian, cu cântări să-i lăudăm luminat, prăznuind luminată pomenirea lor, ca prin rugăciunele acestora, şi cu solirile Născătoarei de Dumnezeu, să aflăm dela Hristos Mântuitorul, dezlegare greşalelor.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 5 ZILE.

Inainte prăznuirea Schimbărei la faţă a Domnului nostru Iisus Hristos, şi sfântul mucenic Evsignie.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, ale înainte prăznuirei 3. Şi ale Mucenicului 3. Stihirile inainte prăznuirii, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor...

Veniţi să ne suim împreună cu Iisus cel ce se suie în muntele cel sfânt, şi acolo să auzim glasul Dumnezeului celui viu, al Tatălui celui prea fără de început, carele prin nor luminos a mărturisit întru dumnezeescul Duh, adeverinţa fiinţei Fiului cea pururea veşnică, şi la minte luminându-ne, întru lumină să vedem lumină.

Veniţi mai 'nainte să dănţuim, şi să ne curăţim pre noi înşine, şi cu credinţă să ne gătim spre dumnezeească suirea, a dumnezeeştei petreceri celei prea înalte, ca să ne arătăm singuri văzători slavei lui, şi să dobândim slava, carea s'au învrednicit a o vedeà cu taină cei mai aleşi dintre apostoli în muntele Tavorului.

Veniţi acum să ne schimbăm cu mai bună schimbare, şi pre noi bine să ne gătim spre ziua de mâine. Să ne suim în muntele lui Dumnezeu cel sfânt, să vedem slava lui Hristos cea neschimbată strălucind luminos mai mult decât soarele; şi cu lumina cea întreită luminându-ne, să slăvim întru dânsa plecăciunea lui.

Alte Stihiri ale Mucenicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Roşindu-te cu sângele trupului tău, te-ai îmbrăcat în porfira dumnezeescului Dar mărite, şi coroană împărtăşită nestricăciunei pre capul tău ţi-ai pus, biruinţa Crucei în dreapta purtând, ca un sceptru Mucenice prea înţelepte, împreună cu Hristos împărăţeşti, totdeauna veselindu-te.

Ostaş nebiruit te-ai cunoscut Evsignie, că cu arma Crucei întrarmându-te, ai ieşit la lupta vrăjmaşului luptător, şi l-ai surpat pre el, oştindu-te prea luminat, şi cununa biruinţei ai luat dela singur îndreptătorul şi Stăpânul spre nevoinţe, şi cel ce împărăţeşte pururea.

Cu cinstite patimile tale, patima cea cinstită ai închipuit, mărite pătimitorule Evsignie, şi purtător de biruinţă făcându-te, locueşti în Mitropolia cea de sus, cu toţi purtătorii de chinuri bucurându-te, şi îndumnezeindu-te cu dumnezeeasca împărtăşire; pentru aceasta săvârşim cinstită şi sfântă prăznuirea ta.

Slavă, Şi acum, a înainte prăznuirii glasul al 5-lea.

Veniţi să ne suim în muntele Domnului şi în casa Dumnezeului nostru; şi să vedem slava Schimbărei lui la faţă, slavă ca a unuia născut din Tatăl. Intru lumină să luăm lumină; şi înălţaţi făcându-ne cu Duhul, să lăudăm Treimea cea întocmai în fiinţă în veci.

VEZI. De este Vineri seara, sau Sâmbătă seara, Şi acum, Dogmatica glasului.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Cu strălucirea bunătăţilor, luminându-ne să ne suim în sfântul munte, să vedem dumnezeeasca Schimbare la faţă a Domnului.

Stih: Ale tale sunt cerurile şi al tău este pământul

Semnul Dumnezeirei cel cu dumnezeească cuviinţă, l-a arătat mai 'nainte de Cruce ucenicilor, ca un soare strălucind Hristos în munte astăzi.

Stih: Tavorul şi Ermonul întru numele tău se vor bucură.

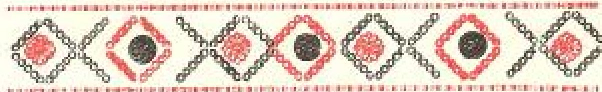
Firea cea din Adam, vrând Hristos să o schimbe, se sue acum în muntele Tavorului, ca să descopere ucenicilor Dumnezeirea sa.

Slavă, Şi acum, glasul al 2-lea.

Cela ce în muntele Tavorului, te-ai schimbat la faţă întru slavă Hristoase Dumnezeule, şi ai arătat ucenicilor tăi slava Dumnezeirei tale, luminează-ne şi pre noi cu lumina cunoştinţei tale, şi ne îndreptează în cărarea poruncilor tale, ca un bun şi de oameni iubitor.

Troparul înainte prăznuirii, glasul al 4-lea.

Schimbarea la faţă a lui Hristos mai 'nainte să o întâmpinăm, luminat prăznuind cele mai 'nainte de prăznuire credincioşii, şi să strigăm: Sosit-a ziua dumnezeeştei veselii; se sue în muntele Tavorului Stăpânul, frumseţea Dumnezeirei sale să o strălucească.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul înainte prăznuirii de 3 ori.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Praznic prea luminos al Stăpânului a venit, veniţi toţi mai

'nainte curăţindu-ne, să ne suim cu mintea în muntele Tavorului, să vedem pre Hristos.

Slavă, Şi acum, aceeaşi.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 4 lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif..

Ziua înainte prăznuirii slăvitei şi înfricoşatei Schimbărei la faţă a lui Hristos, astăzi credincioşii luminat săvârşindu-o, cu un glas să strigăm: Schimbă Mântuitorule amestecarea firei noastre, cu dumnezeesc trupul tău luminându-o pre ea, şi-i dă moştenirea cea dintâi a nestricăciunei ca un milosârd; ca toţi să te slăvim pre tine unul Dumnezeul nostru.

Slavă, Şi acum, iar aceasta:

CANOANELE.

Al înainte prăznuirii, cu Irmosul pe 6, şi Tripesnitul pe 4, şi al Mucenicului pe 4. Aşà cântăm Peasna 1-a, a 8-a şi a 9 a. Iară a 3-a, şi celelalte până la a 8-a, al înainte prăznuirii, cu Irmosul pe 8, şi al Mucenicului pe 4.

De se va intâmplà inainte prăznuirea Duminecă, Tripesniţul il cântăm la Pavecerniţă.

CANONUL înainte prăznuirii.

Al căruia acrostih la Greci este dupre Alfa Vita.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea, şi se va umpleà de Duh, şi „cuvânt voiu răspunde îm„părătesei Maicei, şi mă voiu „arătà luminat prăznuind; şi „voiu cântà minunele ei bu„curându-mă".

Străluceşte de jos lumina Cerule mai mult decât soarele, şi tu o pământule ascultă graiurile lui Dumnezeu celui viu, căci Tatăl va mărturisi Fiu pre cel ce se schimbă la faţă în muntele Tavorului.

Om văzut, dar Dumnezeu ascuns, Hristos în Tavor se sue, raza Dumnezeirei cea mai pre sus decât soarele descoperind prin strălucirile slavei.

Cu bună socoteală acum înainte merge Hristos să se arate lui Moisi, şi slava sa cea negrăită să-şi ivească în muntele Tavor, faţă către faţă, cu vorbă fără mijlocire, bucurându-ne astăzi să prăznuim.

TRIPESNEŢUL

Peasna 1-a, glasul acelaş, Irmos:

Cânta-voiu ţie Doamne...

Aceastá zi mai 'nainte de prăznuirea Schimbărei la faţă a lui Hristos Mântuitorul nostru, săvârşindu-o credincioşii să strigăm cu cântări.

Ajungând la intrarea sfintei Schimbărei la faţă a lui Hristos, şi noi să ne strălucim cu dumnezeeşti schimbări aceasta cuprinzându-o.

Munte prea înalt având noi inima curăţită de patimi, să vedem Schimbarea la faţă a lui Hristos, care luminează mintea noastră.

A Treimei.

Treimei întru despărţirea

fețelor, unimei firei celei dumnezeeşti, toţi să ne închinăm, Tatălui celui fără început, Fiului şi Duhului sfânt.

A Născătoarei:

Pre Fecioara cea fără prihană, din care a ieşit cu trup fără schimbare Hristos Dumnezeul nostru, să o lăudăm toţi credincioşii ca pre o Maică a lui Dumnezeu.

Alt CANON al Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu dreptate este a mări pre minunatul Evsignie.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului...

Cu prea slăvite cetele îngereşti împreună fiind prea mărite, pre cei ce măresc neîncetat pomenirea ta, mântueşte-i.

Casă Mântuitorului sfinţită mintea ta purtătorule de chinuri s'a arătat; pentru aceasta cu credinţă te cinstim.

Omorârea cea purtătoare de vieaţă, a celui ce a pătimit cu trupul, ai închipuit în trupul tău prea fericite, şi vieţei celei adevărate te-ai învrednicit.

Slavă:

Puterea celor prea fărădelege, întărindu-te cu Duhul o ai surpat, şi legile Domnului prea mărite Mucenice le-ai ţinut.

Şi acum, a Născătoarei:

Dezlegatu-s'a blestemul şi a încetat întristarea prin naşterea ta, prea binecuvântată Fecioară, veselia credincioşilor, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Peasna 3-a, Irmos:

Pre ai tăi cântăreţi Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti „izvor viu şi îndestulat, carii „s'au împreunat ceată duhov„nicească întăreşte-i; şi întru „dumnezeească slava ta, cunu„nilor mărirei învredniceşte-i".

Cel ce stăpâneşti toată făptura, te-ai văzut luând chip de rob, întru carele strălucirea Dumnezeirei cea neapropiată ucenicilor o ai arătat, precum a putut încăpeà să vază.

In munte merge să lumineze şi să întunece cu lumina sa pre luceafărul cel ce străluceşte de sus, Soarele slavei Hristos; cu ale căruia raze luminaţi fiind, mai'nainte să prăznuim astăzi.

Ca să plinească graiurile vieţei veşnice înainte a stătut Hristos, arătând prietenilor lucrurile, care bine a voit a le cunoaşte întru sine însuşi, adică slava părintească cea strălucitoare.

Alt Canon, Irmos:

Tu eşti întărirea

Stătut-ai înaintea divanu-

lui Mucenice înţelepte, mărturisind pre Dumnezeu împăratul cel ce a luat trup, şi a zidit din nou pre oameni.

Jertfă fără prihană, de tot arzându-te cu cărbuni muceniceşti, te-ai adus cărbunelui celui din Fecioară.

Slavă:

Cu apele Duhului fiind umplut mărite, ai uscat curgerile cele turbure ale mulţimei dumnezeilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Tot dorul meu îl mişc spre tine curată Stăpână, de poftele trupeşti de grab mă mântueşte.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi, „şi pre tine te laudă Duhul „meu".

CONDACUL Mucenicului, glasul al 8-lea.

Podobie: Ca nişte pârgă a firei...

Ca pre un mărturisitor al bunei credinţe, şi adevărat de Dumnezeu gânditor, Biserica cinsteşte, mărind dumnezeeştile chinuri astăzi, ale înţeleptului Evsignie, neîncetat strigând: Pentru rugăciunile lui, păzeşte pre robii tăi mult milostive.

ICOS.

Ceata credincioşilor împreună se bucură, cinstind pomenirea lui Evsignie. Impăraţi, patriarhi şi domni, streini, slugi, săraci şi cei într'o ţară locuitori, la minunile Mucenicului alergaţi; că sicriul lui izvorăşte Dar de minuni, şi noroadele iau cu credinţă, şi laudă pre Dumnezeu luminat, strigând: Păzeşte pre robii tăi mult milostive.

Sedealna, glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Inaintea celor fărădelege ai mărturisit pre Stăpânul tuturor Dumnezeu şi Domnul, nepărtinindu-ţi trupului, bătându-te foarte ostaşule al lui Hristos, şi împreună vorbitorule cu oştile cereşti, şi slavei celei adevărate moştenitorule; pentru aceasta roagă-te să ne mântuească pre noi.

Slavă, Şi acum, a înaintea prăznuirii glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astă-zi...

Soarele slavei s'a arătat şi s'a apropiat celor dintru întunerec, arătând în muntele Tavorului razele Dumnezeirei; a căruia venirea cea purtătoare de lumină să o cinstim.

Peasna 4-a, Irmos:

Cela ce şade în slavă, pre scaunul Dumnezeirei, pre nor „uşor, a venit Iisus cel mai

„presus de dumnezeire, prin „palmă curată, şi-a mântuit pre „cei ce strigă: Slavă Hristoase „puterei tale".

Ceata cerească împreună cu cei pământeşti se bucură, şi înainte prăznueşte strălucirea Dătătorului de vieaţă, carea fără turburare o a arătat, schimbându-şi chipul omenirei în Tavor, precum bine a voit.

Prin venirea cea dumnezeească şi omenească cu oamenii ai petrecut, şi cu mulţimea minunilor, lumea în taină o ai luminat, şi cu slava cea strălucitoare a Dumnezeirei ai strălucit în Tavor cu lumină neapropiată.

Isus fiul lui Navì a oprit soarele oarecând, mai 'nainte închipuind ziua dumnezeeştei patimi; iară tu însuţi Mântuitorule, mai 'nainte de cinstită Crucea ta, ai întunecat razele soarelui cu raza dumnezeeştei feţei tale.

Alt Canon, Irmos:

Auzit-am Doamne...

Dormitarea lenei lepădând mucenice Evsignie, cu priveghere spre chinuire prin credinţă neîndoită ai îndrăsnit.

Intru Domnul Mântuitorul tău bucurându-te, Mucenice vrednicule de minune, muncile trupeşti ca o hrană dulce tu le-ai socotit.

Inţelepţia cea înaltă a celui ce se târă pentru răutate, o ai surpat purtătorule de chinuri, cu dumnezeeşti obişnuinţe smerindu-te.

Slavă:

Ostaş nebiruit te-ai arătat în răsboaie luptându-te; şi viind la mucenicie, pre vrăjmaşii cei fără de trupuri i-ai pierdut.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Cuvântul ai născut cel întocma puternic, şi pre un Tascaun şezător împreună cu Tatăl şi cu Duhul; pre carele roagă-l să mă mântuiască prea sfântă Curată pururea Fecioară.

Peasna 5-a, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate de dumnezeească slava ta; că „tu Fecioară neispitită de nuntă, „ai avut în pântece pre Dum„nezeu cel preste toate; şi ai „născut Fiu pre cel fără de „ani; tuturor celor ce te laudă „pre tine pace dăruindu-le".

Domnului cu credinţă să-i urmăm bucurându-ne; că iată se sue la munte, pre ucenicii cei mai aleşi împreună cu sine ducându-i; înaintea cărora cu frumseţe neapropiată strălucind mai mult decât soarele, ş'a arătat slava sa.

Să se lumineze astăzi Cerul mai luminos, că iată se sue în munte Hristos, de unde va să strălucească cu lumină nemăsurată, razele soarelui întunecându-le cu slava Dumnezeirei, ca un dătător de lumină.

Arătat-a Hristos ucenicilor taină în Tavor, strălucind cu faţa mai mult decât raza, şi la îmbrăcămintea hainelor sale alb fiind luminat ca zăpada, cel ce se îmbracă precum zice Psalmistul, cu lumina ca cu o haină.

Alt Canon, Irmos:

Mânecând strig...

Aproape lipindu-te lângă Stăpânul prea înţelepte, te-ai depărtat pre tine însuţi de vicleşug Evsignie.

Idolilor celor morţi cinste n'ai adus de Dumnezeu fericite, pre Domnul Dumnezeul cel viu în ceruri ştiindu-l.

Slavă.

Pre lemn fiind înălţat Mucenice viteazule înţelepte, ai închipuit prin credinţă patima celui fără patimă.

Şi acum, a Născătoarei.

Cuvântul în pântecele tău s'a întrupat Curată, de patimile cele necuvântătoare ale trupului lumea mântuind.

Peasna 6-a, Irmos:

Cugetătorilor de Dumnezeu, săvârşind acest praznic „dumnezeesc, şi cu totul cin„stit al Maicei lui Dumnezeu, „veniţi să plesnim cu mâinile, „slăvind pre Hristos, cel ce s'a „născut dintru dânsa".

Cămara slavei bucurie ce va să fie, gătind Hristos ucenicilor, se sue în munte, dela vieaţa cea râvnitoare de cele de jos, la vieaţa cea mai înaltă ridicându-i pre dânşii.

Spăimântând Hristos minţile ucenicilor, cerească rază pre pământ a strălucit, puind înainte ca pre nişte slugi pre cei mai mari ai legei şi ai proorocilor; prin cari se mărturiseşte a fi Dumnezeu morţilor şi viilor.

Merge Hristos acum să se arate făclie în loc întunecat, cu razele dumnezeeştei străluciri; către a căruia strălucire să mergem, întru raza feţei lui bucurându-ne.

Alt Canon, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsa...

Cunoştinţă adevărată în inimă puind cu chipuri prea cinstite, nu necunoscând gândurile vrăjmaşului Mucenice, în privelişte ai alergat, şi ai pierdut cu ajutorul Crucei oastea lui.

Slujitorii dracilor cunoscându-te pre tine că eşti slujitor Treimei, la munci şi la temniţe, şi la moarte nedreaptă te-au dat mucenice Evsignie; dar s'au biruit de a ta nebiruită împrotivire prea fericite.

Slavă:

Izvoarele sângiurilor tale Mucenice, au uscat izvoarele fărădelegei cele turburi, şi rîurile nedumnezeirei cele înşelătoare, şi curgerile cele viclene, şi noian de tămăduiri neîmpuţinat credincioşilor s'au arătat.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai uscat sadurile răutăţei cu răsărirea Cuvântului cea dintru tine, Maică curată, taie din rădăcină gândurile sufletului meu cele viclene, şi sădeşte odraslele bunătăţilor cele frumoase Fecioară.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiu vărsà către Domnul, şi lui voiu „spune scârbele mele, că s'a „umplut sufletul meu de răutăţi, şi vieaţa mea s'a apropiat de iad, şi ca Ionà mă „rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Intru dumnezeeească Schimbarea la faţă, astăzi toată firea omenească străluceşte dumnezeeşte, întru veselie strigând: Schimbă-se la faţă Hristos, mântuind pre toţi.

ICOS.

Intru dumnezeeească Schimbarea la faţă, chipul nostru cel de demult prin ticăloşie stricat, astăzi Ziditorul a scos din stricăciune pre Adam strămoşul din ascunzătorile iadului, şi a îndumnezeit mintea noastră; şi petrece Dumnezeu împreună şi om. Pre fiecarea fire împreunate purtându-le, neschimbate şi nedespărţite. Drept aceea acum la Tavor negrăit a strălucit, şi din tot trupul a dăruit razele Dumnezeirei sale, luminând pre cei ce strigă: Schimbă-se la faţă Hristos, mântuind pre toţi.

Intru această lună, în 5 zile, înainte prăznuirea sfintei Schimbărei la faţă a Domnului, şi pomenirea sfântului mucenic Evsignie.

Stih: Pre Evsignie pre prietenul lui Hristos l-a tăiat,
Carele până la tăiere, Hristos îmi este prieten a strigat.
Intru a cincea zi cu adevărat,
Capul lui Evsignie cu pulbere s'a amestecat.

Acesta a fost cu neamul antiohean, ostaş pe vremea lui Constantin ce-i zic Chloru, tatăl sfântului şi marelui Constantin, şi îşi purtă slujba până în zilele paravatului Iulian, fiind de o sută zece ani. Şi purtându-şi slujba cu vitejie şasezeci de ani, a stătut de faţă înaintea lui Iulian la cercetare, şi mustrându-l pentru că s'a călcat credinţa cea părintească, şi a adus cinstea lui Dumnezeu la idoli; şi aducându-i aminte de bunătăţile marelui Constantin, şi cum că prin dumnezeească

arătare s'a adus spre credința în Hristos, și el la ceilalți se păru înțelept, și prin îndelungate vremi și lucruri și istorii știut și slujit. Insă Iulian bătându-și joc de dânsul, porunci de i s'a tăiat capul, și așà plini mucenia în Hristos.

Intru această zi, sfinții doi mucenici Catidie și Catidian, uciși cu pietre s'au săvârșit.

Stih: Munți înalți de pietre, doi frați au așezat,
Prin cari munți, la tine Cuvinte s'au înălțat.

Intru această zi, sfânta Nona, maica sfântului Grigorie cuvântătorul de Dumnezeu cu pace s'a săvârșit.

Stih: Bunul fiu al Nonei celei bune, după ce ea a murit,
Bune cuvinte spre îngropare i-a hărăzit.

Intru această zi, sfântul mucenic Solev eghipteanul împroșcat de săgeți s'a săvârșit.

Stih: De vei silabisi îndărăt o Solev, cu adevărat,
Vei înțelege săgeata organul prin carele săvârșire ai luat.

Intru această zi, sfântul Favie episcopul Romei de sabie s'a săvârșit.

Stih: Al lui Hristos jertfitor, mort zace Favie,
Fiind adus jertfă nouă lui Hristos prin sabie.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

N'au slujit făpturei cugetătorii de Dumnezeu, fără numai „Făcătorului, ci îngrozirea fo„cului bărbătește călcându-o, „se bucurau cântând: Prea lău„date Domnul părinților și Dum„nezeule, bine ești cuvântat“.

Lui Hristos celui ce a suit la înălțimea cea prea înaltă sufleteasca alegere a ucenicilor săi, urmând să vedem vedere minunată, și minunându-ne, cu dânșii să strigăm: Dumnezeule bine ești cuvântat.

Firea omenească cea întinată curățindu-o cu apă și cu foc, în trupul tău strălucirea acesteia o ai arătat Mântuitorule, cu fața ta strălucind mai mult decât soarele, spre chipul slavei ce va să fie.

Să ne suim în sfântul munte împreună cu Hristos, cel ce a suit pre fiii lui Zevedeiu, și pre Petru cel mai ales, pre cari i-a ales mărturii slavei sale, cei ce strigă: Dumnezeule bine ești cuvântat.

Alt Canon Irmos:

Tinerii evreești...

Cu sângele tău cel vărsat pentru dragostea lui Hristos celui ce s'a întrupat, Mucenice luminându-ți sufletul, la dânsul te-ai mutat, strigând bucurându-te: Dumnezeule bine ești cuvântat.

Arzând cu dorul Mântuitorului, ai scăpat de prăpastia nedumnezeirei, și iarna cea cumplită a muncilor ai răbdat, strigând Evsignie: Dumnezeule bine ești cuvântat.

Incă picând picăturile dumnezeescului tău sânge prea mărite, ai stătut înaintea Stăpânului Hristos, cântând: Dumnezeule bine ești cuvântat.

Slavă:

Ca să moștenești vieața cea veșnică a dumnezeeștei împărății, slava vieței celei trecă-

toare o ai urît, strigând Evsignie: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Prunc nou ai născut, pre carele Tatăl l-a născut mai 'nainte de veci, de Dumnezeu Născătoare curată, căruia cântăm: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Peasna 8 a, Irmos:

Pre tinerii cei binecredincioşi în cuptor, naşterea Născă-„toarei de Dumnezeu i-a mân-„tuit, atuncea fiind închipuită, „iară acum lucrată; pre toată „lumea ridică să-ţi cânte ţie: „Pre Domnul lucrurile lăudaţi-l, „şi-l prea înnălţaţi întru toţi „vecii".

Cine nu se va mirà Cuvinte a tot Impărate, de mare podoaba slavei tale, carea schimbându-te la faţă o ai arătat prietenilor tăi, cu dumezeeşti străluciri luminându-i pre dânşii; cu cari împreună luminează-ne cu lumina ta şi pre noi, cei ce mai 'nainte prăznuim cu credinţă, şi pre tine te lăudăm.

Inălţimea cereştei petreceri, şi dumnezeeasca strălucirea slavei tale celei veşnice, dărueşte robilor tăi, celor ce înainte prăznuesc acum luminată prăznuirea Schimbărei feţei tale, întru carea lumină strălucind, luminezi pre cei ce te laudă pre tine Hristoase dătătorule de vieaţă.

Dătător de lumină, şi lumină fiind neapropiată şi pururea veşnică, cela ce eşti fără început, carele te îmbraci cu lumina ca cu o haină, lumină în lume ai strălucit cu trupul umblând, şi lumină în munte ai luminat, arătând chipul slavei părinteşti.

TRIPESNEŢUL.

Pre împăratul Hristos...

Ziua aceasta de acum a luminatei Schimbări la faţă a Domnului, lumei strălucind, porunceşte să strige: Toate lucrurile lăudaţi şi-l prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Veniţi credincioşilor să mergem cu gândul la sfântul munte, să vedem Schimbarea la faţă a lui Hristos cea prea luminată, că luminează pre toţi cei ce-l slăvesc pre el în veci.

Astăzi să facem întâmpinare Schimbărei la faţă a lui Hristos cu inimă curată, şi să-i strigăm lui: Toate lucrurile lăudaţi, şi-l prea înălţaţi pre el în veci.

A Treimei.

In trei feţe o Dumnezeire să o slăvim: Pre Tatăl, şi pre Fiul, şi pre Duhul cel prea sfânt

împreună, toate lucrurile lăudaţi, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

A Născătoarei:

O minune înfricoşată! Cum eşti Maică rămâind Fecioară, dumnezeească Fiică, pre Dumnezeu Stăpânul Cerului şi al pământului născând; pre carele toate lucrurile îl laudă, şi-l prea înalţă întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:

Cei ce s'au făcut cu Darul...

Cu pavăza bunei credinţe prea fericite, de toate părţile fiind ocolit, pre cei fărădelege i-ai biruit cu Darul, cântând neîncetat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Când te-ai necăjit tu, către Dumnezeu făcătorul de bine ai strigat, şi te-a auzit şi din cele rele te-a mântuit, pre tine cel ce ai strigat: Bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Neaducând cinste prea necuvântătoare dumnezeilor celor fără de suflet Mucenice, jertfă curată lui Dumnezeu te-ai adus, cântând neîncetat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca să dobândeşti vieaţa şi slava ce va să fie prea înţelepte, te-ai omorît lumei, şi ai murit Evsignie strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Milostivă Fecioară ceea ce ai născut pre Dumnezeu cel prea milostiv, dumnezeeştei milostiviri învredniceşte pre toţi cei ce cântă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Cei ce s'au făcut cu Darul „tău biruitori tiranului şi văpăiei, tinerii cei ce au păzit „foarte poruncile tale, au strigat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul."

Peasna 9-a, Irmos:

Tot neamul pământesc să sălteze cu Duhul fiind luminat, şi să prăznuiască, firea „minţilor celor fără de trup, „cinstind sfinţita prăznuire a „Maicei lui Dumnezeu, şi să „strige: Bucură-te prea fericită „Născătoare de Dumnezeu, curată pururea Fecioară".

Bucură-se Cerul, mai 'nainte simţind pre Soarele cel neapus, răsărind acum din pământ în muntele Tavorului, vrând să acopere cu dumnezeeasca slavă razele soarelui. Şi pământul dănţueşte luminat,

cu cerească rază şi cu lumină strălucind, şi lumină făcându-se.

Lăudând David a ta Schimbare la faţă mai 'nainte o a răspuns, zicând. Cine se va asemănà ţie Domnului întru fiii lui Dumnezeu? Că tu proslăvit fiind întru sfaturile sfinţilor, mare te-ai arătat celor dimprejurul tău, înfricoşat întru slava dumnezeescului chip.

O Cuvinte al lui Dumnezeu, înţelepciunea şi puterea şi chipul Tatălui! O Dumnezeule cel cunoscut de cei credincioşi, şi omule cel înştiinţat tuturor! Invredniceşte-ne să săvârşim luminată praznuirea Schimbărei la faţă, şi întru lumina faptelor bune să strălucim.

TRIPESNEŢUL...

Pre tine de Dumnezeu...

Săvârşind cu laude această zi înainte mergătoare, a prea slăvitei şi prea strălucitei Schimbărei tale la faţă, Doamne pre tine te slăvim.

Cu bună schimbare schimbându-ne prin Schimbarea la faţă a lui Hristos, să ne aflăm noi luminaţi la fapte bune aceasta slăvindu-o.

Uşile cele din 'nainte ale slăvitei Schimbărei la faţă a Domnului văzându-le, să ne luminăm gândurile noastre, duhovniceşte aceasta slăvindu-o.

A Treimei:

Pre tine fiinţa cea atotputernică, în Treime şi în Unime, pre Tatăl, şi pre Fiul, şi pre Duhul sfânt, cu cântări te slăvim.

A Născătoarei:

Pre tine pururea Fecioară, cea mai înaltă decât taberile cele de sus şi decât toată făptura, ceea ce singură eşti curată, cu cântări te slăvim.

Alt Canon, Irmos:

Infricoşatu-s'au tot auzul...

Cu tăria lui Hristos Mucenice ai omorît acum pre vrăjmaşul cel slab, ce se înnălţă şi se întărâtă în zadar cu adevărat, şi la tăiere de sabie capul ţi-ai plecat, şi ai sfinţit tot pământul cu curgerea sângelui tău.

Ca o podoabă a tuturor pătimitorilor, ca o frumseţe a mucenicilor Evsignie, ca un stâlp neclătit al Bisericei, ca o îngrădire prea arătată a celor binecredincioşi, ca o dumnezeească strălucire a celor ce aleargă la tine, ca o stea prea luminoasă te-ai fericit.

Izvorăsc aburile sudorilor tale mir cu bun miros Evsignie, şi inimile noastre celor ce te cinstim pre tine, le umple de mireazmă, şi necurăţia patimilor şi a primejdiilor şi a necazurilor o goneşte; prea vi-

teazule purtătorule de chinuri al lui Hristos.

Slavă:

Iisuse soarele slavei, cel ce ai arătat astăzi pomenirea purtătorului tău de chinuri, pentru rugăciunile lui, luminează rogu-mă sufletul meu cel întunecat cu înşelăciunea şarpelui, ca să te slăvesc ca pre Dumnezeul cel adevărat şi de oameni iubitor.

Şi acum, a Născătoarei:

Luminează rogu-mă ceea ce eşti uşa luminei, ochii inimei mele cei întunecaţi cu întunecările păcatului, şi-i arată priimitori de dumnezeeştile raze; ca să te cinstesc cu glasuri îngereşti, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Irmosul:

Infricoşatu-s'a tot auzul de „nespusa lui Dumnezeu pogo- „râre, căci cel prea înalt de voie „s'a pogorît până şi la trup, din „pântece feciorese făcându-se „om. Pentru aceea pe prea cu- „rata Născătoarea de Dumne- „zeu, credincioşii o slăvim".

SVETILNA.

Ca cu o pavăză îmbrăcându-te în toată arma lui Hristos Evsignie, ai biruit taberile nedumnezeeştilor tirani şi ai luat răsplătirile biruinţei, vitejeşte luptându-te mare Mucenice mărite. Pentru aceasta acum stând înaintea Treimei cu îngerii prea înţelepte, nu înceta rugându-te pentru noi, cei ce te cinstim pre tine cu dragoste.

Slavă, Şi acum, a înainte prăznuirei

Cei ce dorim cu totul de dumnezeeasca slavă, să tăiem norul trupului celui pământesc, prea înalt suindu-ne la muntele Tavorului; şi cu Moisi şi cu Ilie şi cu cei mai mari din ucenici să ne silim ca să ne facem părtaşi, să ne învrednicim dumnezeeştei străluciri celei neapropiate, lumină prin lumină luând.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile înainte prăznuirei, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Prea sfintei slăvitei Schimbări la faţă, făcând întîmpinare în ziua de acum, pre Hristos să slăvim, cel ce a schimbat firea noastră prin focul Dumnezeirei, şi ca şi mai 'nainte cu nestricăciunea o a luminat.

Stih: Mila şi adevărul s'a intimpinat, dreptatea şi pacea s'au sărutat.

Veniţi să ne suim în sfântul munte, şi prea luminată Schimbarea la faţă a Domnului prin credinţă să o vedem, şi închinându-ne lui cu credinţă şi zicând: Tu eşti Dumnezeu însuţi cel ce te-ai întrupat şi ai îndumnezeit omenirea.

Stih: Doamne intru lumina feței tale vom merge și întru numele tău ne vom bucură.

Aceasta este ziua cea de prăznuire înainte, întru carea s'a schimbat la față Hristos, fiind împreună cu dânsul ucenicii lui, şi Moisì şi Ilie în muntele Tavorului, glas ca acesta grăindu-se: Acesta este cu adevărat Fiul meu cel ales.

Slavă, Și acum, glasul al 2-lea.

Făcător şi plinitor legei şi proorocilor pre tine Hristoase te-au mărturisit, văzându-te în nor Moisì văzătorul de Dumnezeu, şi Ilie cel ce s'a purtat în căruță de foc, şi cel nears pre Cer mergător, întru Schimbarea ta la față; cu cari împreună învrednicește-ne şi pre noi luminărei tale Stăpâne, ca să te lăudăm în veci.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

LA LITURGHIE:

Fericirile înainte Prăznuirei, Peasna 3-a pe 6. Apostolul și Evanghelia zilei, și cele de mâine.

CHINONICUL zilei.

CADE-SE A ȘTI:

Că de se va întâmplă înainte Prăznuirea Schimbărei la față a lui Hristos Duminică, Sâmbătă la Vecernia cea mică, Stihirile Invierei și ale Născătoarei de Dumnezeu dupre obiceiu.

LA VECERNIA CEA MARE

După Calismă, la Doamne strigat-am... Stihirile Invierei 3 și a lui Anatolie 1, ale înainte Prăznuirei 3 și ale Mucenicului 3. Slavă, a Inainte Prăznuirei, Și acum, A Născătoarei glasului.

La Litie, Stihira Hramului, și a Inainte Prăznuirei, Stihoavna aceleeași zile. Slavă, Și acum a înainte Prăznuirei. La Stihoavnă, Stihirile învierei. Slavă, Și acum, a înainte Prăznuirei. La binecuvântarea pâinilor, Troparul: Născătoare de Dumnezeu Fecioară... de 3 ori, și citire.

VEZI: Iară de nu este Priveghere, după: Acum slobozești... Troparul Invierei, Slavă, Și acum, al înainte Prăznuirei. La Pavecerniță, cântăm Tripesnețul al înainte Prăznuirei, după Cade-se cu adevărat... Condacul înainte Prăznuirei.

LA UTRENIE

Troparul Invierei de 2 ori, Slavă, Și acum, al înainte Prăznuirei, și celelalte toate al învierei până la Canoane. Iară Canoanele Invierei cu Irmosul pe 4, al Născătoarei de Dumnezeu pe 2, al înainte Prăznuirei pe 4 și al Sfântului pe 4. Catavasia: Crucea însemnând Moisì... După Peasna 3-a, Condacul înainte Prăznuirei, Icosul și Sedealna Sfântului, Slavă, Și acum, a înainte Prăznuirei. După Peasna 6-a. Condacul Invierei și Icosul. La Peasna 9-a, cântăm: Ceea ce ești mai cinstită... Svetilna Invierei, de 2 ori, Slavă, Și acum, a înainte Prăznuirei. La Hvalite Stihirile Invierei 4 și ale înainte Prăznuirei cu cea de Slavă 4. Slavă, Stihira Evangheliei, Și acum: Prea binecuvântată ești... Doxologhia cea mare, Troparul Invierei, Ectenia și Otpustul. La Ceasuri, Troparul Invierei, Slavă, al înainte Prăznuirei, Și acum, a Născătoarei Ceasurilor. După Tatăl nostru... Condacul înainte Prăznuirei și al Invierei le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului pe 6, şi ale înainte Prăznuirii Peasna 3-a pe 4. După Vohod, Troparul Invierei, al înainte Prăznuirei, al Hramului Născătoarei de Dumnezeu, de este, şi al Hramului Sfântului, sau al Sfintei. După aceea Condacul Invierei. Slavă, al Hramului Sfântului, sau al Sfintei; Şi acum, al înainte Prăznuirii. Prochimen, Apostol, Aliluia, Evanghelia şi Chinonicul. Apostolul şi Evanghelia zilei cele de mâine ale rândului.

VEZI: Că de se va întâmplă Praznicul Schimbărei la faţă a lui Hristos Duminecă, nimic ale Invierei nu zicem, nici Evanghelia Utreniei nu se citeşte, ci toată slujba Praznicului seara şi la Utrenie şi la Liturghie, neschimbată.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 6 ZILE.

Sfânta Schimbare la faţă a Domnului Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne strigat-am... Stihirile, pe 4, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Cela ce cu Moisi de demult a grăit prin închipuiri, în muntele Sinai zicând: Eu sunt Dumnezeu, acesta iarăşi astăzi în muntele Tavorului se schimbă la faţă, arătând chipul cel dintâiu cu razele luminei; pentru aceasta Hristoase slăvim puterea ta.

De două ori.

Luând cu voea Hristoase pre ucenicii tăi deosebi, pre Petru, pre Iacov şi pre Ioan, în muntele acesta i-ai adus, şi de departe nerăbdând dumnezeeasca venirea ta, fiinţa cea cu bună cuviinţă.

De venirea ta Hristoase cea neajunsă, apostolii jos la pământ căzând, tremurând au fost, minunându-se de puterea Dumnezeirei tale, ca cu strălucirile soarelui, luminându-se fericiţii de negrăită puterea ta.

Slavă, Şi acum, glasul al 8-lea;

Nor luminos te-a luat, schimbându-te la faţă întru întunerecul legei, întru carele Moisi şi Ilie fiind, şi de prea luminata slavă învrednicindu-se, către Dumnezeu a grăit: Tu eşti Dumnezeul nostru şi Impărat veacurilor.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Astăzi Hristos în muntele Tavorului, a schimbat firea lui Adam cea negrăită, luminându-o cu dumnezeeasca lucrare.

Stih: Ale tale sunt cerurile şi al tău este pământul...

Strălucind cu faptele bunătăţilor, luminându-ne strigăm: In muntele cel sfânt, văzând dumnezeeasca schimbare la faţă a Domnului.

Stih: Tavorul și Ermonul întru numele tău se vor bucurà.

Strălucirea soarelui adică de pre pământ iarăși a apus; iară Hristos întru slavă, strălucind în munte, a luminat lumea.

Slavă, și acum, asemenea.

Văzutu-te-au în Tavor Moisì și Ilie, din Fecioară pruncă, Dumnezeu întrupat, spre a oamenilor mântuire.

Tropar, glasul al 7-lea.

Schimbatu-te-ai la față în munte Hristoase Dumnezeule, arătând ucenicilor tăi slava ta, pre cât li se puteà; strălucească și nouă păcătoșilor, lumina ta cea pururea fiitoare; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Dătătorule de lumină slavă ție.

Ectenia mică și Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE.

Catisma nu se citește; numai de este Duminecă, atuncea zicem Catisma toată; iară de este Luni, întâiul Antifon.

La Doamne strigat-am... Stihirile, pe 8, și cântăm Stihiri 4, însăși melodice, glasul al 4-lea, de câte 2 ori.

A lui Cosma monahul.

Mai 'nainte de Crucea ta Doamne, muntele Cerului s'a asemănat, și norul ca un cort s'a întins, schimbându-te tu la față, și de Tatăl mărturisit fiind, de față erà Petru cu Iacov și cu Ioan, ca cei ce voiau să fie împreună cu tine și în vremea vânzărei tale; ca văzând minunile tale, să nu se înfricoșeze de patimile tale, cărora ca să ne închinăm, în pace învrednicește-ne pre noi, pentru mare mila ta.

De două ori.

Mai 'nainte de Crucea ta Doamne, suind pre ucenici în munte înalt, te-ai schimbat la față înaintea lor, cu razele puterei luminându-i pre dânșii. Despre o parte cu iubirea de oameni, iară despre alta cu puterea, vrând să le arăți strălucirea învierei; căreia învrednicește-ne și pre noi, în pace Dumnezeule, ca un milostiv și de oameni iubitor.

De două ori.

In munte înalt schimbându-se la față Mântuitorul, având pre ucenicii cei mai aleși, cu prea slăvire a strălucit; arătând că de vor străluci cu înălțarea bunătăților, se vor învrednici și dumnezeeștei slave; și vorbind împreună cu Hristos, Moisì și Ilie a arătat că preste cei vii și preste cei morți stăpânește. Și cum că cel ce a grăit de demult prin lege și prin prooroci, este Dumnezeu, căruia și glasul Tatălui din nor luminos i-a mărturisit, zicând: Pre acesta să ascultați, carele prin

Cruce va prădà iadul, şi va dărui morţilor vieaţă veşnică.

De două ori.

Muntele carele a fost oarecând întunecat şi afumat, acum este cinstit şi sfânt, pre carele au stătut picioarele tale Doamne; că taina cea mai 'nainte de veci acoperită, înfricoşată Schimbarea ta la faţă în ceste mai de pre urmă s'a arătat, lui Petru şi lui Ioan şi lui Iacov, cari neputând suferì raza feţei tale, şi strălucirea hainelor tale, cu faţa la pământ au căzut; cari şi de spaimă fiind cuprinşi s'au mirat, văzând pre Moisì şi pre Ilie vorbind împreună cu tine, de cele ce erau să se întâmple ţie; şi glas dela Tatăl a mărturisit, zicând: Acesta este Fiul meu cel iubit, întru carele bine am voit, pre acesta să ascultaţi; carele şi dărueşte lumei mare milă.

De două ori.

Slavă, Şi acum, glasul al 6-lea, a lui Anatolie.

Mai 'nainte închipuind învierea ta Hristoase Dumnezeule, atuncea luând pre trei ucenici ai tăi, pre Petru şi pre Iacov şi pre Ioan, în Tavor te-ai suit. Şi tu Mântuitorule la faţă schimbându-te, muntele Tavorului cu lumină s'a acoperit, ucenicii tăi Cuvinte s'au aruncat pre sine jos pre pământ, neputând suferì să vază chipul cel nevăzut; îngerii slujeau cu frică şi cu cutremur; cerurile s'au spăimântat, pământul s'a cutremurat, văzând pre pământ pre Domnul slavei.

IEŞIRE: Lumină lină...

Prochimenul zilei, şi cetirile.

Dela ieşire cetire.

Cap. 24, Vers 12.

Zis-a Domnul către Moisì: Sue-te la mine în munte, şi să stai acolo, şi-ţi voiu da ţie lespezi de piatră şi lege şi porunci, care le-am scris ca să le pui lege lor. Şi sculându-se Moisì, şi Iisus cel ce stà înaintea lui, s'au suit în muntele lui Dumnezeu, şi bătrânilor au zis: Aşteptaţi întru linişte aicea până când ne vom întoarce la voi; şi iată Aaron şi Or cu voi, de se va întâmplà cuiva judecată, să meargă la dânşii. Şi s'a suit Moisì în munte, şi a acoperit norul muntele, şi s'a pogorît slava lui Dumnezeu pre muntele Sinai, şi l-a acoperit pre dânsul norul şase zile, şi a chemat Domnul pre Moisì din mijlocul norului în ziua a şaptea; şi erà chipul slavei Domnului ca focul ce arde pre vârful muntelui, înaintea feciorilor lui Israil. Şi a intrat Moisì în mijlocul norului şi s'a suit în munte; şi a fost acolo în munte patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi.

Dela ieşire citire.

Cap. 33, Vers 11.

In zilele acelea, grăit-a Domnul către Moisì faţă la faţă, ca şi cum ar grăì cinevà către prietenul său, şi-l trimeteà la tabără; iară Isus feciorul lui Navì, tânărul sluga lui nu ieşeà din cort, şi a zis Moisì către Domnul: Iată tu zici mie, scoate pre norodul acesta şi tu nu mi-ai arătat mie, pre cine vei să trimiţi cu mine, şi tu mi-ai zis: Te ştiu pre tine mai bine decât pre toţi, şi milă ai la mine. Deci de am aflat milă înaintea ta, arată-te mie însuţi de faţă să te văz, de este ca să aflù milă înaintea ta; şi ca să cunosc că neamul acesta este norodul tău. Şi i-a zis lui Domnul: Eu însu-mi voiu merge

înaintea ta, şi te voiu odihnì pre tine, şi a zis Moisì către dânsul: De nu vei merge tu însuţi cu noi, să nu mă scoţi pre mine de aicea. Şi cum se va şti adevărat că am aflat milă înaintea ta, eu şi norodul tău? Ci mergând tu cu noi mă voiu slăvì eu, şi norodul tău, mai mult decât toate neamurile câte sunt pre pământ. Şi a zis Domnul către Moisì: Şi acest cuvânt, care ai grăit voiu face; că ai aflat milă înaintea mea, şi te ştiu pre tine mai mult de cât pre toţi. Şi a zis Moisì: Arată-mi slava ta: Şi a zis Domnul lui Moisì: Eu voi merge înaintea ta cu slava mea, şi vei chemà întru numele meu pre Domnul înaintea ta, şi voiu miluì pre carele voiu miluì, şi nu mă voiu îndurà de carele îmi va fi milă. Şi a zis: Nu vei puteà vedeà faţa mea; că nu va vedeà omul faţa mea, şi să fie viu. Şi a zis Domnul: Iată loc la mine, şi vei sta pe piatră, şi când va trece slava mea, te voiu pune în fereastra pietrei, şi voiu acoperì cu mâna mea preste tine până când voiu trece. Şi voiu luà în laturi mâna mea, şi atuncea vei vedeà dosul meu, iară faţa mea nu se va arătà ţie. Şi mânecând Moisì de dimineaţă, s'a suit în muntele Sinai, precum i-a poruncit lui Domnul, şi s'a pogorît Domnul în nor, şi a stătut înaintea lui acolo Moisì, şi a chemat numele Domnului. Şi a trecut Domnul înaintea feţei lui şi a chemat: Domnul Dumnezeu, îndurat şi milostiv, îndelung răbdător şi mult milostiv, şi adevărat. Şi grăbindu-se Moisí a căzut pre pământ şi s'a închinat Domnului.

Dela a treia carte a Impăraţilor citire.

Cap. 19, Vers 3.

In zilele acelea, venit-a Ilie în Versavia în pământul Iudei, şi ş'a lăsat sluga sa acolo; şi a mers în pustie cale de o zi, şi a venit şi a şezut sub un Archevt. Şi a adormit, şi vis a văzut acolo sub copac, şi iată oare cine s'a atins de dânsul, şi a zis lui: Scoală de mănâncă şi beà. Şi a căutat Ilie, şi iată lângă căpătâiul lui o azimă de orz, şi un ulcior cu apă. Şi s'a sculat şi a mâncat şi a băut, şi întorcându-se a adormit. Şi s'a întors îngerul Domnului a doua oară, şi s'a atins de dânsul, şi i-a zis lui: Scoală de mănâncă şi beà, că multă este calea ta. Şi s'a sculat şi a mâncat şi a băut; şi a mers întru tăria mâncărei acelia patruzeci de zile, şi patruzeci de nopţi, până la muntele Horeb. Şi a intrat acolo întru o peşteră, şi a lăcuit întru dânsa. Si iată cuvântul Domnului către dânsul, şi i-a zis: Să ieşi şi să stai în munte înaintea Domnului, şi iată va trece Domnul, şi vânt mare şi tare, carele va risipì munţii, şi va sfărâmà pietrile înaintea Domnului; nu în vânt Domnul, şi după vânt cutremur şi nu va fi în cutremur Domnul. Şi după cutremur foc, şi nu va fi în foc Domnul, şi după foc glas de vânt supţire, şi acolo va fi Domnul. Şi a fost dacă a auzit Ilie ş'a acoperit faţa sa cu cojocul său; şi a ieşit şi a stătut lângă peşteră. Şi a zis Domnul către dânsul: Mergi, şi te întoarce la calea ta, şi vei merge pe calea pustiei Damascului, şi vei unge pre Elisseiu feciorul lui Safat prooroc în locul tău.

LA LITIE.

Stihirile, glasul al 2-lea, singur glasul.

Cela ce cu lumina ta ai sfinţit toată lumea, în munte înalt te-ai schimbat la faţă Bunule, arătând ucenicilor tăi puterea ta; că mântueşti lumea din călcarea poruncei. Pentru aceasta strigăm către tine: Indurate Doamne, mântueşte sufletele noastre.

Cela ce în muntele Tavorului, te-ai schimbat la faţă întru slavă Hristoase Dumnezeule, şi ai arătat ucenicilor tăi slava Dumnezeirei tale, luminează-ne şi pre noi cu lumina cunoştinţei tale, şi ne îndreptează la cărarea poruncilor tale, ca un bun şi de oameni iubitor.

Cela ce este lumină mai

'nainte de soare Hristos, trupeşte pre pământ vieţuind, şi mai'nainte de Cruce toate cele ce erau ale înfricoşatei rânduelei săvârşindu-le cu dumnezeească cuviinţă, astăzi în muntele Tavorului, cu taină chipul Treimei l-a arătat. Că pre trei ucenici mai aleşi, pre Petru, pre Iacov, şi pre Ioan, împreună cu sine suindu-i de osebi, şi puţini ascunzându-şi luarea trupului, s'a schimbat la faţă înaintea lor, arătându-şi bună podoaba frumseţei chipului celui dintâi, şi aceasta nu desăvârşit. Şi încă întărindu-i pre dânşii, împreună şi ferindu-i, ca nu cumva prin vederea aceea să-şi piarză şi vieaţa; ci precum puteau cu ochii trupeşti suferind. Şi pre cei mai mari din prooroci pre Moisi şi pre Ilie, i-a adus să mărturisească fără împrotivire Dumnezeirea lui. Şi cum că el este raza cea adevărată a fiinţei părinteşti, cel ce stăpâneşte preste cei vii şi preste cei morţi. Pentru aceasta şi nor ca un cort i-a acoperit pre ei. Şi glasul Tatălui de sus din nor a fost glăsuind, mărturisind şi zicând: Acesta este pre carele l-am născut fără stricăciune din pântece mai 'nainte de luceafăr, Fiul meu cel iubit, pre carele l-am trimis să mântuiască pre pre cei ce se botează în Tatăl şi în Fiul şi în Duhul sfânt, şi mărturisesc cu credinţă, că nedespărţită este o stăpânie a Dumnezeirei, pre acesta să-l ascultaţi. Deci tu însuţi iubitorule de oameni Hristoase Dumnezeule, luminează-ne şi pre noi cu lumina slavei tale celei neapropiate, şi ne arată vrednici moşteni împărăţiei tale celei fără de sfârşit, ca un prea bun.

Slavă, glasul al 5-lea.

Veniţi să ne suim în muntele Domnului, şi în casa Dumnezeului nostru, şi să vedem slava Schimbării lui la faţă, slavă ca a unuia născut din Tatăl, întru lumină să luăm lumină. Şi înălţaţi făcându-ne cu Duhul, să lăudăm Treimea cea întocmai în fiinţă în veci.

Şi acum, asemenea,

Făcătorul şi plinitorul legei şi proorocilor, pre tine Hristoase te-au mărturisit, văzându-te în nor Moisi văzătorul de Dumnezeu, şi Ilie cel ce s'a purtat în căruţă de foc, şi cel nears pre Cer mergător, întru Schimbarea ta la faţă. Cu carii împreună învredniceşte-ne şi pre noi luminărei tale Stăpâne, ca să te lăudăm în veci.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul 1-iu, singur glasul.

Cela ce a grăit de demult cu Moisi prin închipuiri în

muntele Sinai, zicând: Eu sunt cel ce sunt deapururea, astăzi schimbându-se la faţă în muntele Tavorului, înaintea ucenicilor, ş'a arătat frumseţea chipului cea dintâi, carea a ridicat întru sine fiinţa omenească. Şi unui Dar ca acesta mărturii puind pre Moisi şi pre Ilie, i-a făcut părtaşi veseliei, pre cei ce mai 'nainte au vestit învierea cea slăvită pre Cruce şi mântuitoare.

Stih: Ale tale sunt cerurile şi al tău este pământul.

Mai 'nainte văzând cu Duhul venirea cea trupească la oameni, a unuia născut Fiului tău, al lui Dumnezeu părinte David, de departe a chemat spre veselie făptura, şi proorocind a strigat: Tavorul şi Ermonul întru numele tău se vor bucurà. Că întru acest munte suindu-te Mântuitorule cu ucenicii tăi, şi la faţă schimbându-te, ai făcut firea lui Adam cea negrăită iarăşi a străluci, mutându-o pre dânsa întăslava Dumnezeirei tale şi strălucirea. Pentru aceasta strigăm către tine: Făcătorule a toate, Doamne slavă ţie.

Stih: Tavorul şi Ermonul întru numele tău se vor bucurà.

Necuprinderea vărsărei tale de lumină, prin Schimbarea la faţă şi neapropierea Dumnezeirei, văzându-o în munte apostolii cei mai aleşi, Hristoase cela ce eşti fără început, întru dumnezeească răpirea minţei s'a schimbat, şi cu nor luminos împrejur strălucindu-se, glasul părintesc a auzit, carele întărià taina întrupărei tale. Că tu însuţi eşti şi după întrupare, Fiul unul născut şi Mântuitorul lumei.

Slavă, Şi acum, glasul al 6-lea.

Lui Petru şi lui Ioan şi lui Iacov, ucenicilor tăi celor mai aleşi Doamne, astăzi în muntele Tavorului ţi-ai arătat slava chipului tău celui dumnezeesc. Că au văzut hainele tale strălucind ca lumina, şi faţa ta mai mult de cât soarele. Şi nerăbdând a vedeà strălucirea ta cea nesuferită, au căzut la pământ, nici cum neputând să o vază, că au auzit glas mărturisind de sus: Acesta este Fiul meu cel iubit, carele a venit în lume, să mântuiască pre om.

La binecuvântarea pâinilor.

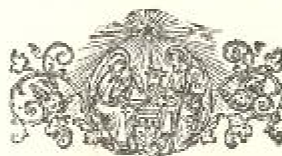
Tropar, glasul al 7-lea.

Schimbatu-te-ai la faţă în munte...

De trei ori.

Caută la Vecernia cea mică.

Şi citirea Praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Praznicului de trei ori.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif.

Schimbarea omenească, ceea ce va să fie întru a doua şi înfricoşată venirea ta, cu slavă arătându-o Mântuitorule, în muntele Tavorului te-ai schimbat la faţă, Ilie şi Moisi grăind către tine. Şi trei ucenici pre carii împreună i-ai chemat; carii văzând Stăpâne slava ta, de strălucirea ta s'au spăimântat; cela ce ai arătat atuncea acelora lumina ta, luminează sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, iarăşi aceasta.

După a doua Stihologhie, Sedealna, Podobie aceiaşi.

In muntele Tavorului te-ai schimbat la faţă Iisuse şi nor luminos întins ca un cort, pre apostoli cu slava ta i-a acoperit. Pentru aceasta şi în jos la pământ se uitau, neputând răbdà să vază strălucirea slavei celei neapropiate a feţei tale Mântuitorule Hristoase Dumnezeule, cela ce eşti fără de început; carele ai arătat atuncea acelora lumina ta, luminează sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, iarăşi aceasta.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălţat..

Suindu-te cu ucenicii în munte, şi întru slava Tatălui strălucind, împreună cu Moisi Ilie au stătut înaintea ta. Că legea şi proorocii ca lui Dumnezeu slujesc, a căruia şi firească fiinţa cea fiască Părintele mărturisindu-o, te-a chemat Fiu; pre carele îl lăudăm împreună cu tine şi cu Duhul.

Slavă, Şi acum, iarăşi aceasta.

Apoi întâiul Antifon al glasului al patrulea.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Tavorul şi Ermonul întru numele tău se vor bucurà.

Stih:

Ale tale sunt cerurile şi al tău este pământul.

Toată suflarea...

Evanghelia dela Luca.

In vremea aceea luând Iisus pre Petru, pre Ioan şi pre Iacov...

După Psalm 50.

Slavă, glasul al 2-lea.

Astăzi toate s'au umplut de bucurie, Hristos s'a schimbat la faţă înaintea ucenicilor.

Şi acum, iarăşi aceasta.

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule dupre mare mila ta...

Şi Stihira, glasul al 6-lea.

Mai 'nainte închipuind Învierea ta Hristoase Dumnezeule...

Caută Slava, dela Vecernia cea mare.

CANOANE DOUĂ

Irmoasele ale amândorora Canoanelor de câte două ori, și Troparele pe 12.

CANONUL cel dintâi.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Hristos a venit în munte cu neasemănată schimbare la față.

Facerea lui Cosma.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Cetele Israilteneşti, cu picioare neudate trecând marea Ro-„şie, şi adâncul cel umed, pre „călăraşii vrăjmaşii voevozi vă-„zându-i într'însa cufundaţi, cu „bucurie au cântat: Să cântăm „Dumnezeului nostru că s'a „proslăvit".

Cuvintele vieţei, şi pentru dumnezeeasca împărăţie grăind Hristos către ucenici, a zis: Pre Tatăl să cunoaşteţi întru mine, ca cel ce străluceşte cu lumină neapropiată, cu bucurie cântând: Să cântăm Dumnezeului nostru, că s'a prea slăvit.

Cu puterea neamurilor vă veţi îmbrăcà prieteni ucenici, şi minunaţi vă veţi face întru bogăţia lor, că vă veţi umpleà de slavă. Că mă voiu arătà mai luminat de cât soarele strălucind, întru bucurie cântând voi: Să cântăm Dumnezeului nostru, că s'a prea slăvit.

Astăzi Hristos în muntele Tavorului, strălucind luminos cu dumnezeeasca rază, precum s'a făgăduit ucenicilor şi-a golit chipul; şi umplându-se ei de rază dumnezeească, de lumină purtătoare, cu bucurie au strigat: Să cântăm Dumnezeului nostru, că s'a prea slăvit.

Alt CANON.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Moisi in Tavor fața lui Dumnezeu a văzut.

Facerea lui Ioan Damaschin.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat, şi din răutatea Eghipetului „scăpând Israilteanul, strigà: „Mântuitorului şi Dumnezeului „nostru să-i cântăm".

Moisi ca un prooroc văzând în mare şi în nor şi în stâlp de foc de demult slava Domnului a strigat: Mântuitorului şi Dumnezeului nostru să-i cântăm.

Ca cu o piatră cu trup îndumnezeit acoperindu-se, văzând pre cel nevăzut Moisi văzătorul de Dumnezeu, a strigat: Mântuitorului și Dumnezeului nostru să-i cântăm.

Tu în muntele legei, şi în Tavor ai fost văzut de Moisi, în nor de demult iar acum întru lumina Dumnezeirei cea neapropiată.

Catavasie: Crucea însemnând Moisi...

Peasna 3-a, Irmos:

Arcul celor puternici a slăbit, şi cei neputincioşi s'au în-

„cins cu putere; pentru aceasta „s'a întărit întru Domnul inima „mea".

In Adam tot îmbrăcându-te Hristoase, firea cea negrită de demult schimbându-o o ai luminat, şi cu schimbarea chipului tău Dumnezeu o ai făcut.

Cela ce a povăţuit pre Israil de demult în pustie, prin stâlp în chipul focului şi prin nor, astăzi în muntele Tavorului negrăit a strălucit Hristos întru lumină.

Alt Canon, Irmos:

Doamne cela ce ai făcut cele „deasupra crugului ceresc, şi ai „zidit Biserica, tu pre mine mă „întăreşte întru dragostea ta, „că tu eşti marginea doririlor „şi credincioşilor întărire, unule „Iubitorule de oamenii".

Slava ceea ce a umbrit mai dinainte în cort, şi cu Moisi sluga ta a vorbit, a fost chipul Schimbărei tale la faţă Stăpâne, celei ce a strălucit negrăit în Tavor.

Suitu-s'a împreună cu tine Cuvinte unule născut prea înnălţate, căpetenia apostolilor în muntele Tavorului, şi a stătut împreună şi Moisi şi Ilie ca nişte slugi ale lui Dumnezeu, unule Iubitorule de oameni.

Dumnezeu desăvârşit fiind, om desăvârşit s'a făcut cu toată Dumnezeirea amestecând omenirea în faţa sa; pre carele în două fiinţe Moisi şi Ilie l-au văzut în muntele Tavorului.

Catavasie:

Toeagul spre închipuirea Tainei...

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

In muntele Tavorului te-ai schimbat la faţă Dumnezeule, în mijlocul lui Ilie şi al lui Moisi înţelepţilor, împreună fiind Iacov, Petru şi Ioan; iară Petru fiind împreună, acestea a zis ţie: Bine este să facem aicea trei colibi, una lui Moisi şi una lui Ilie şi una ţie Stăpânului Hristos. Cela ce ai arătat atuncea acelora lumina ta, luminează sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, iarăşi aceasta.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am slăvită rânduiala ta Hristoase Dumnezeule, că „te-ai născut din Fecioară, ca „să mântueşti din rătăcire pre „cei ce strigă ţie: Slavă pute„rei tale Doamne".

Legea însemnând cu scrisoare în Sinai, Hristoase Dumnezeule, în nor şi în foc şi în ceaţă şi în vifor te-ai arătat purtându-te; slavă puterei tale Doamne.

Ca să adeverezi slăvita rânduiala ta Hristoase Dumneze-

ule; cà cel ce eşti mai 'nainte de veci, tu acelaşi şi în nor suire puindu-ţi, în Tavor negrăit ai strălucit.

Impreună grăind a stătut înaintea ta Stăpâne Hristoase, ca nişte slugi, către carii în pară de foc şi în nor şi în vânt prea supţire ai vorbit; slavă puterei tale Doamne.

Vestit-a slava Crucei tale, viind în Tavor Moisì cel ce te-a văzut pre tine de demult în foc şi în rug, şi Ilie cel ce s'a înălţat în car de foc Hristoase.

Alt Canon, Irmos:

Din trupul tău razele dum„nezeirei au ieşit, proorocilor „şi apostolilor; pentru aceasta „cei mai aleşi cântând, au stri„gat: Slavă puterei tale Doa„mne".

Cel ce ai păzit nevătămat rugul cel ce se împărtăşise cu focul, trupul cel dumnezeeşte strălucitor, Stăpâne, ţi-ai arătat lui Moisì celui ce cântă: Slavă puterei tale Doamne.

Ascunsu-s'a de razele Dumnezeirei soarele cel simţitor, dacă te-a văzut pre tine schimbat la faţă, în muntele Tavorului Iisuse al meu; slavă puterei tale Doamne.

Foc s'a văzut fără materie nearzând materia trupului, precum lui Moisì şi apostolilor şi lui Ilie te-ai arătat Stăpâne, unul din două, în două firi desăvârşit.

Catavasie:

Auzit-am Doamne Taina rânduelei...

Peasna 5-a, Irmos:

Cela ce ai despărţit de lumină întunerecul cel întâi izvodit, „întru lumină te laudă pre tine „lucrurile, ca pre Ziditorul Hris„toase; întru lumina ta, îndrep„tează căile noastre".

Inaintea feţei tale munţii s'au plecat. Că şi lumina strălucirea cea pre sus umblătoare soarele a venit subt picioarele tale Hristoase, dacă bine ai voit a-ţi schimbà chipul cel omenesc.

Iată Mântuitorul Hristos, strigat-au Moisì şi Ilie, către ucenicii cei chemaţi în sfântul munte al Tavorului; pre carele l-am vestit de demult că este Dumnezeu.

Firea cea neschimbăcioasă a Dumnezeirei, celei ce se poartă întru sine fără materie, carea s'a amestecat cu omenirea, lumina arătându-şi apostolilor, negrăit a strălucit.

Pre tine raza cea pururea fiitoare, dacă te-a văzut strălucind întru slava părintească ucenicii Hristoase, au strigat

către tine: Intru lumina ta căile noastre le îndreptează.

Alt Canon, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat de la „faţa ta, cela ce eşti lumină „neapusă? Şi m'a acoperit în„tunerecul cel strein pre mine „ticălosul; ci mă întoarce şi la „lumina poruncilor tale îndrep„tează căile mele rogu-mă".

Limba cea ritoricească nu poate să spue măririle tale, că cel ce ţii vieaţa şi stăpâneşti moartea, ai pus de faţă în muntele Tavorului pre Moisi şi pre Ilie, cari au mărturisit a ta Dumnezeire.

Cela ce ai zidit cu mâini nevăzute pre om, dupre chipul tău Hristoase, frumseţea cea dintâiu a chipului tău întru făptură o ai arătat, nu ca întru închipuire ci întru cât îţi eşti dupre fiinţă, Dumnezeu fiind şi om.

Amestecându te fără amestecare, cărbunele Dumnezeirei ne-ai arătat nouă, cel ce arde păcatele, şi sufletele luminează, în muntele Tavorului, întru carele pre Moisi şi pre Ilie, şi pre cei mai mari din ucenici a se minunà i-ai făcut.

Catavasie:

O de trei ori fericite lemn...

Peasna 6-a, Irmos:

Când m'am necăjit, am strigat către Domnul, şi m'a a„uzit Dumnezeul mântuirei „mele".

Lumină mai luminoasă mai mult decât razele soarelui în Tavor strălucind Hristos, ne-a luminat pre noi.

Suindu-te în muntele Tavorului te-ai schimbat la faţă Hristoase, şi toată înşelăciunea ai întunecat, lumină strălucind.

Pre tine Dumnezeu cunoscându-te măriţii apostoli, în Tavor Hristoase, minunându-se, genunchile şi-au plecat.

Alt Canon, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile mele, „şi mă ridică dintru adâncul „răutăţilor, rogu-mă; căci către „tine am strigat, şi mă auzi „Dumnezeul mântuirii mele".

Cât de mare şi de înfricoşată vedenie s'a văzut astăzi din Cer înţeleasă, şi de pre pământ neasemănată! Strălucit-a Soarele dreptăţei cel înţelegător în muntele Tavorului.

Trecut-a umbra legei cea neputincioasă, şi a venit arătat Hristos adevărul, Moisi a strigat în Tavor văzând Dumnezeirea ta.

Stâlpul lui Moisi, pre Hristos schimbat la faţă, iară norul arătat Darul Duhului cel

ce a umbrit în Tavor, mai 'nainte l-a însemnat prea luminat.

Catavasie:

In rânza hiarei celei din apă...

CONDAC, glasul al 7-lea.

In munte te-ai schimbat la faţă, şi pre cât au cuprins ucenicii tăi, slava ta Hristoase Dumnezeule au văzut; că dacă te vor vedeà răstignit, să cucunoască patima cea de bună voie, şi lumei să propoveduiască, că tu eşti cu adevărat raza Tatălui.

ICOS.

Sculaţi-vă cei leneşi, nu fiţi totdeauna pre jos tăvălindu-vă, uitându-vă la pământ, gândurile sufletului vostru înnălţaţi-le, şi vă ridicaţi la înnălţimea dumnezeeştei suiri; să alergăm la Petru şi la fiii lui Zevedeiu, şi împreună cu dânşii să mergem în muntele Tovorului, ca să vedem acolo slava dumnezeului nostru, şi să auzim glasul carele ei l-au auzit de sus, şi a propoveduit raza Tatălui.

Intru această lună în 6 zile Schimbarea la faţă a Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Stih: Tavorul mai pre sus decât toată partea pământului s'a slăvit,
Pentrucă firea lui Dumnezeu cea strălucită întru slavă o a văzut.

In această lună într'a şasea zi cu adevărat,
Schimbarea la faţă Hristos şi-a arătat.

Sfânta lui Dumnezeu Biserică, prăznueşte cu bucurie în şase zile ale lui August, pomenirea dumnezeeştei Schimbări la faţă a Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Insă istoria este aşà: De vreme ce Hristos multă vorbă cu ucenicii a avut de moarte şi de patima sa, şi de junghierea ucenicilor săi, şi însă răutăţile erau în vieaţa aceasta gata, iară bunătăţile întru nădejdi; vrând drept aceea să le adevereze şi chipul, şi să le arate carea este slava aceea cu care va să vie, i-a suit într'un munte înalt deosebi, şi s'a schimbat înaintea lor, şi a strălucit faţa lui ca soarele, şi hainele lui au fost albe ca lumina. Şi s'au arătat lor Moisì şi Ilie unde vorbeau cu dânsul. Şi a luat din ceilalţi numai pre aceşti trei, căci întreceau pre ceilalţi, însă pre Petru, care foarte iubea pre Domnul, iară pre Ioan căci foarte se iubea de dânsul, şi pre Iacov căci puteà să beà paharul pe care l-a băut şi singur Domnul. Şi a adus la mijloc pre Moisì şi pre Ilie, îndreptând relele bănueli ce se făceau la mulţi pentru dânsul, de vreme ce unii îi ziceau că este Ilie, iară alţii Ieremia. Pentru aceasta a adus la mijloc pre cei mai de frunte, ca să cunoască dintru aceasta osebirea slugei şi a Stăpânului, şi ca să ştie, că el este cela ce are toată stăpânirea şi a vieţei şi a morţei. A căruia este slava şi puterea în veci, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii lui Avraam oarecând în Vavilon, văpaea cuptorului au călcat, cu laude strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat".

Luminaţi fiind cu lumina slavei celei neapropiate, în muntele Tavorului apostolii Hristoase au strigat: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

De suflarea dumnezeescului glas, şi de norul cel răcoritor Hristoase, şi de raza ta îndul-

cindu-se apostolii au cântat: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Dacă te-a văzut Petru pre tine Hristoase, întru lumină neapropiată strălucind în muntele Tavorului, a strigat: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Cu Hristos începătorul vieţei fiind fiii lui Zevedeiu, dacă a arătat el lumina chipului, ei au strigat: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii evreeşti, au călcat „în cuptor văpaea cu îndrăz„neală, şi focul în rouă l-au „schimbat strigând: Bine eşti „cuvântat Doamne Dumneze„ule în veci".

Acum s'au văzut de apostoli cele nevăzute, Dumnezeirea în trup în muntele Tavorului strălucind celor ce strigau: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Spăimântatu-s'a cu frică, mirându-se de bună frumseţea dumnezeeştei împărăţii, în muntele Tavorului apostolii strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Acum cele neauzite s'au auzit: Că fără de tată Fiul din Fecioară, prin părintescul glas cu prea slăvire s'a mărturisit ca un Dumnezeu şi om, acelaş şi în veci.

Cu luarea de fiu de aiurea n'ai fost, ci din fiinţă Fiu iubit al celui prea înalt, cel ce mai din 'nainte eşti, cu noi ai petrecut fără schimbare; bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Catavasie.

Nebuna poruncă...

Peasna 8-a, Irmos:

Tinerii în Vavilon, cu dumnezeească râvnă fiind a„prinşi, îngrozirea tiranului şi „a văpăiei bărbăteşte o au „călcat, şi în mijlocul focului „fiind aruncaţi, rourându-se au „cântat: Binecuvântaţi toate lu„crurile Domnului pre Domnul".

Cela ce toate le poartă cu bunăvoinţă Hristos, cu prea curatele sale picioare s'a suit în muntele Tavorului; întru carele mai mult decât raza soarelui strălucind cu faţa, pre cei mai aleşi din legea veche şi din legea Darului i-a arătat cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Intru slavă neapropiată arătându-se negrăit preste muntele Tavorului, lumina cea necuprinsă şi neapusă, raza Tatălui, făptura o a luminat, şi a îndumnezeit pre oamenii cei ce

cântă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Cu sfinţită cuviinţă stând Moisì şi Ilie în muntele Tavorului, şi chipul dumnezeeştei feţe luminat văzând, pre Hristos întru părinteasca slavă strălucind au cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Pentru dumnezeeasca vedere cea din nor s'a prea mărit oarecând faţa lui Moisì; iară Hristos cu lumina şi cu slava ca cu o haină se îmbracă, că însuşi făcător luminei fiind, luminează pre cei ce cântă: Bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Văzând ucenicii pre Hristos încunjurat de nor luminos în Tavor, şi jos spre pământ uitându-se, mintea luminându-şi, l-a lăudat pre el împreună cu Tatăl şi cu Duhul: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Alt Canon, Irmos:

De şapte ori cuptorul, mun„citorul haldeilor, l-a ars ne„buneşte, cinstitorilor de Dum„nezeu; iară văzându-i pre „aceştia cu putere mai bună „mântuiţi, Făcătorului şi Mân„tuitorului, a strigat: Tineri „bine-l cuvântaţi, preoţi lăuda„ţi-l, popoare prea înălţaţi-l „întru toţi vecii".

Auzindudu-te Stăpâne pre tine mărturisit de Tatăl, şi fulgerul feţei tale cel mai tare decât vederea omenească, neputând răbdà să-l vază ucenicii tăi, au căzut pre pământ cu frică cântând: Preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi întru toţi vecii.

Al celor ce împărăţesc eşti Impărat prea frumos, şi celor ce domnesc pretutindenea eşti Domn, puternic fericit, şi lăcuind întru lumina cea neapropiată; căruia ucenicii mirându-se au strigat: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi întru toţi vecii.

Ca înaintea celui ce stăpâneşti Cerul, şi preste pământ împărăţeşti, şi preste cele de desupt ai domnie, Hristoase înaintea ta au stătut de pre pământ adică apostolii, şi ca din Cer Tezviteanul Ilie, şi Moisì din morţi, cântând cu un glas: Popoare prea înălţaţi-l pre el întru toţi vecii.

Grijile cele izvoditoare de lene, s'au lăsat pre pământ, de alegerea apostolilor Iubitorule de oameni, când ţi-au urmat ţie, spre dumnezeească petrecere cea mai pre sus de pământ. Pentru aceasta şi dupre vrednicie dobândind dumnezeească

arătarea ta au cântat: Popoare prea înălţaţi-l pre Hristos întru toţi vecii.

Catavasie:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Binecuvântaţi tineri cei întocmai cu numărul Treimei...

La Peasna a 9-a.

Ceea ce eşti mai cinstită... nu cântăm, măcar şi Duminica de ar fi, ci cântăm această pripeală a Praznicului la amândouă Canoanele:

Măreşte sufletul meu pre Domnul, cel ce s'a schimbat la faţă în muntele Tavorului.

Irmosul:

Naşterea ta nestricată s'a „arătat, Dumnezeu din coapsele tale a ieşit; că s'a arătat „purtător de trup pre pământ, „şi cu oamenii a petrecut. Pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare, toţi te slăvim".

Spăimântaţi fiind cu acea nouă vărsare de lumină îndatăşi, luminându-se ucenicii, unul către altul au privit, şi jos la pământ căzând, ţie Stăpânului tuturor s'au închinat.

Glas de Dumnezeu suflat din nor s'a trimis, întărind minunea. Că Tatăl luminilor a strigat către apostoli: Acesta este Fiul meu cel iubit, pre acesta să-l ascultaţi.

Lucruri nouă şi prea slăvite văzând, glasul părintesc auzind în Tavor slugile Cuvântului, închipuirea chipului celui dintâi, au strigat: Acesta este Mântuitorul nostru.

Cela ce eşti chipul cel nemutat al celui ce este deapururea nemişcat, pecetea cea neschimbată, Fiule Cuvinte, înţelepciune şi braţule, dreapta şi puterea celui prea înnalt, pre tine te lăudăm cu Tatăl şi cu Duhul.

Alt Canon, Irmos:

Infricoşatu-s'a tot auzul de „nespusa lui Dumnezeu pogorîre, căci cel prea înalt de „voie s'a pogorît până şi la „trup, din pântece fecioresc „făcându-se om; pentru aceea „pe prea curata Născătoarea „de Dumnezeu, credincioşii o „slăvim".

Ca să arăţi luminat cea negrăită a ta a doua pogorîre, ca să te faci văzut Dumnezeu cel prea înalt, stând în mijlocul dumnezeilor în Tavor, apostolilor şi lui Moisi şi lui Ilie, negrăit ai strălucit; pentru aceasta toţi pre tine Hristoase te slăvim.

Veniţi ascultaţi-mă pre mine popoare, să ne suim în muntele cel sfânt, în cel mai presus de cât cerurile, să stăm fără materie în cetatea Dumnezeului celui viu, şi să vedem cu mintea Dumnezeirea

cea fără materie, a tatălui şi a Duhului, în Fiul unul născut strălucind.

Trasu-m'ai pre mine cu dragostea Hristoase, şi mai schimbat cu dumnezeesc dorul tău; deci arde cu focul cel fără materie păcatele mele, şi mă învredniceşte ca să mă satur de dulceaţa ta, ca săltând să slăvesc Bunule amândouă venirile tale.

Catavasie.

Rei de taină eşti...

SVETILNA

Cuvinte cela ce eşti lumină neschimbată, a Tatălui luminei celui nenăscut, întru arătată lumina ta, astăzi în Tavor am văzut lumină pre Tatăl, lumină şi pre Duhul, carele aduce la lumină toată făptura.

De trei ori.

LA LAUDE.

Stihirile pe 6, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce de sus eşti chemat...

Mai 'nainte de cinstită Crucea ta şi de patimă, luând pre cei ce mai 'nainte i-ai ales din sfinţiţii ucenici, în muntele Tavorului te-ai suit Stăpâne, vrând să le arăţi lor slava ta; carii şi văzându-te pre tine schimbându-te la faţă, şi mai mult decât soarele strălucind, cu faţa în jos căzând, de puterea ta s'au mirat strigând: Tu eşti Hristoase lumină fără de ani, şi raza Tatălui, măcar de te-ai şi arătat cu trup de bună voie, cela ce eşti neschimbat.

De două ori.

Cela ce mai 'nainte de veci eşti Dumnezeu Cuvântul, carele cu lumina ca cu o haină te îmbraci, schimbându-te la faţă înaintea ucenicilor tăi, mai mult decât soarele Cuvinte ai strălucit; şi Moisì şi Ilie au stătut înaintea ta, vestindu-te pre tine Domn morţilor şi viilor, şi slăvind rânduiala ta cea negrăită, şi mila şi multa plecăciune; prin carea ai mântuit lumea cea pierdută prin păcat.

Pre tine cel ce te-ai născut din norul fecioresc, şi trup te-ai făcut şi în muntele Tavorului la faţă te-ai schimbat Doamne, şi de nor luminos te-ai înconjurat, ucenicii stând înaintea ta, glasul Părintelui pre tine Fiu iubit de faţă te-a arătat, ca pre cel de o fiinţă şi de pre un scaun. Pentru aceasta Petru mirându-se a zis: Bine este a fi aicea, neştiind ce grăeşte. Făcătorule de bine, mult milostive.

Slavă, Şi acum, glasul al 8-lea, a lui Vizantie:

Suit-a Hristos pre Petru, pre Iacov şi pre Ioan în munte înalt deosebi, şi s'a schimbat la faţă înaintea lor, şi a strălucit faţa lui ca soarele şi hai-

nele lui s'au făcut albe ca lumina, şi s'au arătat Moisi şi Ilie grăind cu dânsul şi nor luminos i-a umbrit pre ei; şi iată glas din nor zicând: Acesta este Fiul meu cel iubit, întru care bine am voit, pre acesta să ascultaţi.

SLAVOSLOVIA cea mare, Troparul Praznicului, Ecteniile şi Otpustul.

Şi se miruesc fraţii dela Preot cu untdelemn sfânt din Candela dela Icoana Praznicului, apoi Ceasul 1-iu, la care zicem Troparul Praznicului.

După Sfinte Dumnezeule... Condacul Praznicului, asemenea şi la celelalte.

LA LITURGHIE

ANTIFONUL INTÂI, glasul al 2-lea.

Stih 1:

Trimite lumina ta şi adevărul tău, acestea m'au povăţuit.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule mântueşte-ne pre noi.

Stih:

Şi m'a adus pre mine la muntele cele sfânt al tău şi la locaşurile tale.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Stih:

Inalţă-te preste ceruri Dumnezeule, şi preste tot pământul slava ta.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Stih:

Că s'a mărit până la ceruri mila ta şi până la nori adevărul tău.

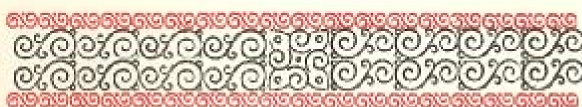
Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Slavă:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Şi acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

ANTIFONUL AL DOILEA

Stih 1:

Văzutu-s'au cărările tale Dumnezeule, umbletele Dumnezeului meu, ale Împăratului celui din cel Sfânt.

Mântueşte-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu cel ce te-ai schimbat la faţă în muntele Tavorului, pre cei ce-ţi cântăm Aliluia.

Stih:

Iară eu intru dreptate mă voiu arătă feţei tale.

Mântueşte-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu...

Stih:

Sătura-mă-voiu când mi se va arătă slava ta.

Mântueşte-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu...

Stih:

Intru mărturisire şi în mare podoabă te-ai îmbrăcat, îmbrăcându-te cu lumina ca cu o haină.

Mântueşte-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu...

Slavă, Şi acum.

Unule născut Fiule şi Cuvântul lui Dumnezeu...

ANTIFONUL AL TREILEA, glasul al 7-lea.

Stih:

Ale tale sunt cerurile şi al tău este pământul.

Schimbatu-te-ai la faţă în munte Hristoase Dumnezeule, arătând ucenicilor tăi slava ta, pre cât li se puteà; strălucească şi nouă păcătoşilor lumina ta cea pururea fiitoare; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Dătătorule de lumină slavă ţie.

Stih:

Tavorul şi Ermonul întru numele tău se vor bucură.

Troparul:

Schimbatu-te-ai la faţă...

Stih:

Mărturisi-vor cerurile minunile tale Doamne...

Troparul:

Schimbatu-te-ai la faţă...

Stih:

Căci adevărul tău în adunarea sfinţilor...

Troparul:

Shimbatu-te-ai la faţă...

IEŞIRE. Stih:

Că la tine este izvorul vieţei întru lumina ta vom vedeà lumină.

Troparul:

Schimbatu-te-ai la faţă...

Slavă, Şi acum.

CONDAC, glasul al 7-lea.

In munte te-ai schimbat la faţă, şi pre cât au cuprins ucenicii tăi, slava ta Hristoase Dumnezeule au văzut, că dacă te vor vedeà răstignit să cunoască patima cea de bună voie, şi lumei să propoveduiască, că tu eşti cu adevărat raza Tatălui.

Sfinte Dumnezeule... Prochimenul, glasul al 4-lea: Cât s'au mărit lucrurile tale Doamne, toate întru înţelepciune le-ai făcut... Stih: Binecuvintează suflete al meu pre Domnul... Apostolul din Epistola lui Petru: *Fraţilor, sârguiţi-vă ca chemarea şi alegerea voastră adevărată să o faceţi...* Aliluia, glasul al 8-lea: Ale tale sunt cerurile şi al tău este pământul... Stih: Fericit este norodul carele ştie strigarea... Evanghelia de la Mateiu: *In vremea aceea, luat-a Iisus pre Petru, pre Iacov şi pre Ioan...* In loc de: Cade-se să te fericim... cântăm Irmosul Peasna a 9-a: Naşterea ta nestricată s'a arătat... până la sfârşitul prăznuirei.

CHINONICUL

Intru lumina slavei feţei tale Doamne vom umblà, şi întru numele tău ne vom bucurà în veci.

La masă dezlegăm la peşte şi la untdelemn şi la vin, chiar Miercuri sau Vineri de s'ar întâmplà.

VEZI: A şti ni se cuvine, cum că predanie avem dela sfinţii părinţi: Dela mântuitoarea această prăznuire a Schimbărei la faţă, a mâncà struguri unde se află, cari aducându-se în biserică şi înainte puindu-se, după rugăciunea amvonului, ieşind preotul cu cădelniţa şi cădindu-i, citeşte asupra lor rugăciunea cea pentru binecuvântarea strugurilor, şi se împărţesc la masă fraţilor; iară unde nu se află struguri, în locul acestora faguri de miere, mere şi pere se pun inainte, care asemenea binecuvântându-se, se împărţesc la masă.

Ia aminte: Dacă cineva din fraţi va mâncà struguri mai 'nainte de prăznuirea aceasta, acesta certarea neascultărei să o primească, şi să nu guste struguri toată luna lui August, ca unul ce porunca Tipicului o a trecut cu vederea, ca dela acesta să se înveţe şi ceilalţi a se supune Tipicului sfinţilor Părinţi. Această certare se face şi fraţilor cari păzesc viile. Iară dela prăznuirea aceasta, de 3 ori in săptămână se cuvine a se pune struguri la masă înaintea fraţilor ca să guste, adică Luni, Miercuri şi Vineri.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 7 ZILE

Sfântul prea cuviosul mucenic Dometie.

La Doamne strigat-am... punem Stihirile pe 6 ale Praznicului 3, şi ale Sfântului 3.

Stihirile Praznicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce de sus eşti chemat...

Mai 'nainte de cinstită Crucea ta şi de patimă...

Cela ce mai 'nainte de veci eşti Dumnezeu Cuvântul...

Pre tine cel ce te-ai născut din norul fecioresc...

Caută le la Laudele Praznicului.

Alte Stihiri ale Sfântului, glasul al 6-lea.

Podobie: Toată nădejdea puindu-şi...

Lepădând toată vrăjirea farmecilor, şi necurăţiile Perşilor, şi izvodirile cele prea meşteşugite, ai alergat la dumnezeu, carele cu înţeleaptă purtarea de grije ocârmueşte cele omeneşti, întru al căruia nume apostoleşte ai tămăduit neputinţele animalelor, şi boalele oamenilor, celor ce cu osârdie se apropie la tine plăcutule al lui Hristos; pre carele cu îndrăzneală roagă-l, pentru sufletele noastre.

Toată vieaţa ta o ai dat Domnului, şi cu fierbinţeală ai mers la călătoria pustniciei Cuvioase, arătând rugăciune neturburată, priveghere de toată noaptea, neîncetată cântare, şi vieaţă fără prihană şi îngerească. Drept aceea te-ai îmbogăţit cu lucrarea minunilor, că ştie Domnul a prea mări pre robii săi; pre carele cu îndrăzneală roagă-l pentru sufletele noastre.

Cu toată întrarmarea Crucei îmbrăcându-te, şi cu nerumptă pavăza credinţei înprejurând-te, înfricoşat te-ai făcut taberilor celor protivnice ale dracilor, pre cari i-ai şi gonit, purtând credinţa ca un biciu cu chemările cele dumnezeeşti, şi pre călători i-ai mântuit, din vătămarea acelora, Dometie plăcutule al lui Hristos; pre carele cu îndrăzneală roagă-l pentru sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Praznicului, glasul al 6-lea a lui Anatolie.

Mai 'nainte închipuind învierea ta Hristoase Dumnezeule, atuncea luând pre trei ucenici ai tăi, pre Petru, pre Iacov şi pre Ioan, în Tavor te-ai suit. Şi tu Mântuitorule la faţă schimbându-te, muntele Tavorului cu lumină s'a acoperit. Ucenicii tăi Cuvinte s'au aruncat pre sine jos pre pământ, neputând suferi să vază chipul cel nevăzut. Ingerii slujeau cu frică şi cu cutremur, cerurile s'au spăimântat, pământul s'a cutremurat, văzând pre pământ pre Domnul slavei.

IEŞIRE: Lumină lină...

Prochimen, glasul al 7-lea.

Dumnezeul nostru în Cer şi pre pământ toate câte a voit a făcut

Stih:

Intru ieşirea lui Israil din Eghipet a casei lui Iacov din popor varvar, făcutu-s'a Iudeea sfinţirea lui şi Israil stăpânirea lui.

Dumnezeul nostru...

Stih:

Marea a văzut şi a fugit, Iordanul sa întors înapoi.

Dumnezeul nostru...

Stih:

Ce-ţi este ţie mare că ai fugit, şi tu Iordane că te-ai întors înapoi,

Dumnezeul nostru...

Apoi Ecteniile.

VEZI: De se va întâmplă acest Praznic Sâmbătă, Vineri seara cântăm Prochimenul cel mare: Dumnezeul nostru în

Cer şi pre pământ... Cu stihurile lui. Iară Sâmbătă seara, la Praznic cântăm Prochimenul: Domnul s'a împărăţit... Cu stihurile lui. Iar de se va întâmplă Praznicul acesta Dumineca, Sâmbătă seara cântăm: Domnul s'a împărăţit...Iară Dumineca seara cântăm Prochimenul cel mare: Dumnezeul nostru în Cer şi pre pământ... Cu Stihurile lui.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Astăzi Hristos în muntele Tavorului, schimbând firea lui Adam cea întunecată, o a îndumnezeit strălucind.

Stih:

Ale tale sunt cerurile şi al tău este pământul.

Văzut-au în Tavor, Moisi şi Ilie pre Dumnezeu, carele s'a întrupat din Fecioară pruncă, spre mântuirea oamenilor.

Stih:

Tavorul şi Ermonul întru numele tău se vor bucură.

Semn al Dumnezeirei, cu cuviinţă dumnezeească, astăzi în munte a arătat Hristos tăinuitorilor, mai 'nainte de răstignire, strălucind ca soarele.

Slavă, Şi acum, glasul al 8-lea.

Rază supţire a Dumnezeirei tale descoperind Hristoase, celor ce împreună se suise cu tine în munte, slavei tale celei mai pre sus de lume părtaşi i-ai făcut; pentru aceasta cu uimire au strigat: Bine este nouă a fi aicea. Cu cari şi noi în veci te lăudăm pre tine Hristoase Mântuitorule, cel ce te-ai schimbat la faţă.

Tropar, glasul al 4-lea.

Postniceşte mai 'nainte pedepsindu-te în munte, taberile vrăjmaşilor cele netrupeşti cu toată arma Crucei le-ai pierdut întru tot fericite, şi iarăşi spre chinuire bărbăteşte te-ai întrarmat, ucigând pre Copronim cu sabia credinţei, şi pentru amândouă te-ai încununat dela Dumnezeu, cuvioase mucenice Dometie pururea mărite.

Slavă, Şi acum, al Praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Praznicului de 2 ori, slavă, al Sfântului, Şi acum, al Praznicului.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Prăznuirea cea prea strălucită a Stăpânului a sosit, veniţi toţi, ca curăţindu-ne mai 'nainte, să ne suim cu cugetul la muntele Tavorului, ca să vedem pre Hristos.

Slavă, Şi acum, iarăşi aceasta:

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Ziua cea după prăznuire a prea slăvitei şi înfricoşatei Schimbărei la faţă a lui Hristos, astăzi arătat credincioşii săvârşindu-o cu un glas să stri-

găm: Din nou ai închipuit frământătura noastră, o Mântuitorule, strălucind împreună cu dânsa prin dumnezeesc trupul tău, dându-i ca un milostiv vrednicia cea dintâi a nestricăciunei. Pentru aceasta pre tine toţi te slavoslovim, pre unul Dumnezeul nostru.

Slavă, Şi acum, iarăşi aceasta:

CANOANELE.

Al Praznicului cel dintâi cu Irmosul pe 8, şi al Sfântului pe 4.

CANONUL Sfântului.

Al căruia Acrostihul la Greci este acesta:

Te aduc lui Hristos, purtătorule de cunună.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând...

Purcezând către Dumnezeu, strălucit cu Darul cel mucenicesc, rugând pre Hristos, suflă rază purtătoare de lumină, pentru cei ce te cântă pre tine cu credinţă de Dumnezeu fericite.

Rumpând lanţurile înşelăciunei, cu adevărat ai alergat la Hristos, părăsind cu cuget curat, jertfele Persilor şi scăpând de nedumnezeirea vrăjitorilor.

Slavă:

Cu înţelepţie socotind cum că soarele ca unul ce este zidit, nu este Dumnezeu, nici una din cele văzute, te-ai povăţuit către nevăzutul Dumnezeu purtând înţelept gând.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine întru tot sfântă Fecioară, care ai născut pre Fiul lui Dumnezeu, făcându-se ca şi noi pentru noi, credincioşii te propoveduim curată Maică lui Dumnezeu şi te fericim.

Peasna 3-a, Irmos:

Nu este sfânt precum tu...

Intărindu-te cu credinţa cea adevărată, te-ai arătat ca un stâlp neclătit şi nemutat, neînşelându-te nici de cuvintele fermecătorilor, nici de ştiinţa vrăjitorilor persieneşti.

Fugind de veninul cel pierzător de suflet, a sluji făpturei şi a cinsti soarele, cu dragostea bunei credinţe ai căutat pre Dumnezeu cel adevărat şi ziditorul tuturor.

Slavă:

Impărtăşindu-te apelor celor dumnezeeşti a naşterei de a doua, te-ai luminat la suflet şi cu adevărat te-ai făcut fiu al lui Dumnezeu cu Darul, şi moştenitor desfătărilor celor dumnezeeşti.

Şi acum, a Născătoarei:

Inţelepciunea casă dumnezeească şi-a zidit eişi, sălăşluindu-se mai pre sus de minte şi de cuvânt, întru curatul şi cinstit pântecele tău, fiind curăţit cu duhul Preacurată.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul meu, ca„rele ai înălţat cornul credin„cioşilor tăi Bunule, şi ne-ai „întărit pre noi pre piatra măr„turisirei tale“.

CONDAC, glasul al 6-lea.

Podobie: Plinind rânduiala cea...

Biruind cugetările cele stricăcioase şi aducătoare către cele pământeşti, te-ai arătat mare îndreptător călugărilor, prea cuvioase mucenice Dometie, neînfricoşându-te de mânia împăratului celui ce nu vrea să cinstească chipul lui Hristos, pentru aceasta te-ai şi săvârşit cântând cântare: Dumnezeu este cu mine şi nimenea împrotiva mea.

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumseţea fecioriei tale...

Dorit-ai de frumseţea lui Hristos, şi prin pustnicie patimile le-ai omorît, şi cu tărie pătimind ai încetat înşelăciunea mărite Dometie, împreună vorbitorule cu îngerii. Pentru aceasta izvorăşti şi rîuri de vindecări, celor ce cu credinţă săvârşesc dumnezeeasca pomenirea ta, mucenice vrednicule de minune.

Slavă, Şi acum a Praznicului:

În muntele Tavorului schimbându-te la faţă, raza slavei tale celei dumnezeeşti Cuvinte al lui Dumnezeu, ai arătat pre cât s'a putut ucenicilor tăi cu cari dimpreună să ne luminăm şi noi, cei ce te cântăm pre tine, unule neschimbate, Iisuse atotputernice. Pentru aceasta cu credinţă strigăm ţie: Slavă împărăţiei tale Hristoase.

Peasna 4-a, Irmos:

Hristos este puterea mea...

Cuvântător căutând pre cel din fire necunoscut l-ai cunoscut mărite, şi aflându-l pre dânsul l-ai iubit, şi cu bucurie te-ai închinat slavei lui.

Cu fierbinţeală ai alergat la ceata cea întreagă înţeleaptă a călugărilor celor sfinţi, şi de râvna faptei celei bune aprinzându-te, curat ai vieţuit în postiri şi în rugăciuni.

Slavă:

Dorul tău cel cugetător de Dumnezeu, cu înlesnire a dezlegat legăturile firei, şi cu luminarea cea dătătoare de rouă a Duhului sfânt, a stins cuptorul patimilor Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Puterea mea este Dumnezeul şi Domnul, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, Cuvântul cel prea dumnezeesc, carele s'a întrupat din nestricatul pântecele tău, şi ne-a dăruit nouă vieaţă.

Peasna 5-a, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea ta...

Fiind încuviinţat întru înţelegere îngerească, mai mult ai ales vecuirea celor nevăzute, decât toate cele văzute, strălucindu-te cu lumina curăţiei fericite.

Indulcindu-te de dumnezeeasca bunătate, liniştea şi depărtarea o ai iubit, păzind aşezarea minţei neturburată părinte Dometie.

Slavă:

Cât este de mare cu adevărat şi de minunată, întru tot înţeleaptă cugetarea primenirei tale spre bine, că s'a lucrat de schimbarea mâinei celui prea Inalt, şi a Darului celui dumnezeesc.

Şi acum, a Născătoarei:

Rămas-ai Fecioară nestricată, şi pre cele ale maicelor le arăţi prea curată Stăpână; căci ai împreunat naşterea cu fecioria, şi porţi ale amândorora osebirile.

Peasna 6-a, Irmos:

Marea vieţei văzându-o...

Suferit-ai ispita neprietenului şi vrăjmaşului, care se aducea ca ploaia, şi prin feluri de chipuri prea fericite fiind ispitit, luptându-te cu zavistia te-ai arătat biruitor, vrednicule de minune.

Petrecerea ta a fost dumnezeească, vieaţa de Dumnezeu văzătoare şi purtătoore de lumină; că părăsind cele frumoase ale lumei, podoaba cea dumnezeească şi frumseţea ai câştigat de Dumnezeu cugetătorule.

Slavă:

Fiind întrarmat cu puterea cea dumnezeească, şi având Darul cel de sus împreună lucrând cu tine. te-ai învrednicit pururea pomenite, a săvârşi mai pre sus de fire semne şi minuni, vrednicule de mirare.

Şi acum, a Născătoarei:

Făcutu-te-ai lăcaş luminei şi cămară a Mirelui cu cuviinţă dumnezeească, celei mai pre sus de minte întrupărei Făcătorului tuturor, că tu singură Fecioară ai fost lăcaş vrednic lui Dumnezeu.

Irmosul:

Marea vieţei văzându-o înnălţându-se de viforul ispitelor, la limanul tău cel lin „alergând, strig către tine: „Scoate din stricăciune vieaţa „mea mult Milostive".

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.

Intru această lună în 7 zile, pomenirea prea cuviosului mucenic Dometie persul împreună şi cu doi ucenici ai săi.

Stih: Mai pre sus de toate a se nevoi cu tine prin pietre cu adevărat,
Pre ucenicii tăi Părinte şi a muri i-ai învăţat.
Dometie în a şaptea zi,
Impreună cu ai săi doi ucenici se săvârşi.

Acesta a fost pre vremea marelui Constantin, Pers de neam, deci catihisindu-se de oarecarele creştin Agar, şi învăţându-se credinţa lui Hristos, îşi lăsă cu părintească păgânătate şi tot dorul rudeniilor; şi se duse la cetatea ce-i zic Nisibe, ce se află între hotarele Romanilor şi ale Persilor. Şi intrând în Monastire, şi luând sfântul Botez, s'a îmbrăcat în cinul călugăresc, arătând tot felul de sârguinţă şi nevoinţă. Deci fiindcă din bântuirea vicleanului diavol a fost zavistuit de către călugării din Monastire, pentru aceasta fugì de acolo şi se duse la Monastirea sfinţilor mucenici Serghie şi Vach în cetatea numită a lui Teodosie, şi urmă vieţei şi petrecerei Arhimandritului Urvil; de carele spun că şasezeci de ani nu a mâncat fiertură. Deci alegându-se de dânsul Cuviosul, a fost hirotonisit Diacon, şi vrând Arhimandritul ca să-l sue şi la cinstea Preoţiei, dacă pricepù sfântul Dometie se duse de acolo, şi suindu-se într'un munte, suferea zăduful şi frigul şi patimile, şi chinurile vremilor ce-i venià. Apoi intrând într'o peşteră ce erà făcută cu meşteşug, şi rămâind acolo puţină vreme, priimià pre cei ce mergeau acolo la el, şi prin multele minuni ce făceà în numele lui Hristos, întorceà pre necredincioşii elini din rătăcirea idolilor la credinţa lui Hristos. Şi venind atuncea paravatul Iulian, cum află porunci să-l ucigă cu pietre; iară cei ce mersese cu porunca, aflându-l cu doi ucenici ai lui, unde cântà lauda dela al treilea ceas, îngropară şi pre fericitul acesta şi pre cei doi ce erau cu dânsul, cu desişul zvârliturilor de pietre.

Intru această zi, prea cuviosul Or, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Mutându-se de pre pământ Or al meu, Darul zice,
Este mai pre sus decât Or al tău, o lege.

Intru această zi, prea cuvioşii zece mii de pustnici Tibei, cu pace s'au săvârşit.

Stih: Măi de pre pământ, de trebue a zice zicerea lui David,
Cuvinte carul tău, cel cu miile înmulţit.

Intru această zi, prea cuvioasa Potamia făcătoarea de minuni, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Pentru Hristos fiind omorită cu sabia,
Varsă râuri de minuni, minunaţa Potamia.

Intru această zi, sfântul sfinţitul mucenic Narcis Patriarhul Ierusalimului, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Dulce suflând Narcise, mai pre sus de mirosul Narcisului,
Umple de bun miros, locul Edemului.

Intru această zi, prea cuviosul Asterie Singliticul, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Asterie având grumazul său de sabie tăiat,
Cetelor nevoitorilor ca o stea podoabă s'a arătat.

Intru această zi, sfântul Sozont cel din Nicomidia, în foc băgându-se, şi sănătos ieşind cu pace s'a săvârşit.

Stih: Ca altă salamandră se află în foc aruncat,
Mucenicul Sozont, carele s'a săvârşit de foc nevătămat.

Intru această zi, sfântul Iperehie cu pace s'a săvârşit.

Stih: Iperehie deşi în mormânt s'a ascuns, însă, a zburat, decât îngerii mai pre sus.

Intru această zi, cuviosul Teodosie noul doftor, carele a vieţuit la anul opt sute şasezeci şi doi, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Noul Teodosie, osebit numai de ani cu adevărat,
Dupre toate celelalte cu cel vechiu s'a arătat.

Intru această zi, cuviosul Dometie făcătorul de minuni, carele a sihăstrit în hotarele monastirei Filoteului, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Invrednicitu-te-ai a face semne prea fericite,
Ca lăcaş al Darului, tu Dometie părinte.

Intru această zi, cuviosul Părintele nostru Nicanor făcătorul de minuni, carele a strălucit în muntele lui Calistrat, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Preste lume şi preste ale ei îndulciri ai călcat,
Şi în adevăr, Nicanore biruinţa cea prea bună ai ridicat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Dătător de rouă...

Odihnitu-s'a preste tine Părinte prea luminat Darul Duhului, şi lucrări prea mărite a arătat ţie; carele strigai şi cu credinţă cântai: Bine eşti

cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Cu minte vitează alergarea pustniciei o ai săvârşit, şi la sfârşitul nevoinţelor mucenic te-ai făcut cu adevărat, strigând lui Hristos: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Fiii tăi ca cei născuţi prin Dumnezeescul Dar, s'au nevoit împreună cu tine ca şi cu un părinte, şi răbdând în peşteră au pătimit împreună cu tine, cu un glas strigând lui Hristos: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Câştigându-te pre tine liman mântuirei, ne mântuim de turburări, şi având nădejdea cea întru tine, ca o anghiră sufletelor, strigăm lui Hristos: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna 8-a, Irmos:

Din văpaie cuvioşilor...

De dragostea Făcătorului rănit fiind Părinte, ai lepădat toată dragostea făpturilor, îndreptându-te arătat de Duhul lui Dumnezeu, pre carele îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Scuturând grijile cele pământeşti cu nădejdi cereşti şi cu fericirea cea întru Hristos te-ai îmbogăţit Părinte cuvioase, căreia acum te împărtăşeşti întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Priimind razele cele dătătoare de lumină, ale sfântului şi dumnezeescului Duh, prea înţelepte Părinte, l-ai văzut întru vederea ochilor pre acesta, înfricoşat învăţându-te Tainele cele dumnezeeşti fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Vioara cea de Dumnezeu glăsuitoare a strămoşului tău, mai 'nainte te-a închipuit pre tine Curată chivot sfânt, purtând pre Dumnezeu cel ce s'a îmbrăcat în trup, pre carele îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Din văpaie cuvioşilor rouă „ai izvorît, şi jertfa dreptu„lui cu apă o ai ars; că toate „le faci Hristoase cu singură „voirea, pre tine te prea în„nălţăm întru toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeà...

Strălucindu-te cu lumina cea nematerialnică, te-ai făcut dupre vrednicie luminos cu chipul, purtătorule de lumină, agonisindu-ţi vieaţă fără prihană şi sfântă, Părinte, şi acum stai înaintea Stăpânului

şi Dumnezeu, rugător pentru turma ta.

Luptele tale cele pustniceşti, împreună cu luptele cele muceniceşti, dupre vrednicie s'au încoronat, şi îndoit ai luat Darul vitejiilor ce ai arătat, şi ai aflat desfătarea bunătăţilor celor veşnice.

Slavă:

Intărindu-te cu putere şi cu Dar dumnezeesc, te-ai arătat tuturor prea luminat învăţător bunei credinţe, fiind înfrumseţat cu minunile, şi întărind şi vindecând pre toţi, cei ce cu credinţă se apropie la tine, de Dumnezeu fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Intru tine s'au lucrat tainele cele mai presus de om şi mai pre sus de fire, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că te-ai făcut Născătoare de Dumuezeu, purtând în braţe şi hrănind pre cela ce se cuvinteză cu cântări, de oştile cele cereşti.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedeà „nu este cu putinţă oamenilor, spre carele nu cutează „a căută cetele îngereşti; iară „prin tine Preacurată s'a arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pre carele slăvindu-l „cu oştile cereşti, pre tine te „fericim".

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Trăgându-te din laturea cea persească, cea închinătoare focului, din pruncie ai alergat la dumnezeesca credinţă a lui Hristos, Dometie de Dumnezeu propoveduitorule. Pentru aceasta ca pre un sihastru cu cântări te cinstim pre tine Părinte, şi ca pre un mucenic dumnezeesc, şi ca pre un slujitor dumnezeesc al tainelor celor înfricoşate, şi rugător pentru cei ce săvârşesc cinstită pomenirea ta.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

Mai 'nainte de răstignirea ta Doamne luând pre cei prea aleşi din ucenici, te-ai schimbat la faţă acum în sfântul munte al Tavorului, întru carele cu cutremur, Moisi şi Ilie cu cuviinţă de robi au stătut de faţă vorbind cu tine Stăpâne, cu care dimpreună ne închinăm ţie, Tatălui şi Duhului, şi ţie Hristoase Mântuitorule, celui ce ai strălucit din Fecioară spre mântuirea oamenilor.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Vrând Hristoase, a schimbà firea lui Adam, în muntele Tavorului acum te sui, ca să descoperi tăinuitorilor Dumnezeirea.

Stih:

Ale tale sunt cerurile şi al tău este pământul

Arătatu-te-ai mai 'nainte Hristoase lui Moisi şi lui Ilie, în nor şi în ceaţă, şi în vânt prea supţire, iară acum întru lumina slavei tale.

Stih:

Tavorul şi Ermonul întru numele tău se vor bucură.

Raza cea întreit strălucitoare a dumnezeeştei slavei tale Mântuitorule, strălucindu-o negrăit în muntele Tavorului, ai luminat toată lumea.

Slavă Şi acum, glasul al 5-lea.

Făcător şi plinitor legei şi proorocilor, pre tine Hristoase te-a mărturisit, văzându-te în nor Moisi văzătorul de Dumnezeu şi Ilie cel ce s'a purtat în căruţă de foc, şi cel nears pre Cer mergător, întru Schimbarea ta la faţă, cu care împreună învredniceşte-ne şi pre noi luminărei tale Stăpâne, ca să te lăudăm în veci.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Praznicului, Peasna 1-a, amândorora Canoanleor, cu Irmosul pe 6. Prochimenul Praznicului, şi al Sfântului, glasul al 7-lea: Scumpă este înaintea Domnului... Stih: Ce vom răsplăti Domnului pentru toate... Apostolul către Efeseni: *Fraţilor, întăriţi-vă întru Domnul...* Aliluia glasul al 4-lea: Dreptul ca finicul va înflori. Evanghelia dela Ioan: *Zis-a Domnul ucenicilor săi, acestea poruncesc vouă...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi.

VEZI: De se va întâmplă după prăznuirea Schimbărei la faţă a lui Hristos Sâmbătă: atuncea Vineri seara la Doamne strigat-am... Slava Praznicului, Şi acum, a Născătoarei cea dintâi a glasului ce se va întâmplă.

CADE-SE A ŞTI:

De se va întâmplă după prăznuirea Schimbărei la faţă a lui Hristos, Duminică.

Sâmbătă la Vecernia cea mică, Stihirile Invierei şi ale Născătoarei de Dumnezeu dupre obiceiu. La Vecernia cea mare, cetim: Fericit bărbatul... Catisma toată. La Doamne strigat-am.... Stihirile Invierei 3, a lui Anatolie 1, ale Praznicului 3 a aceleaşi zile, şi ale Sfântului din Minei 3.

Iară de se cântă slujba Sfântului pe 6, sau are şi Polieleu, cântăm Stihirile Invierei 3, şi ale Praznicului 3, şi ale Sfântului 4. Slavă, a Sfântului. Iară de nu, Slavă, a Praznicului. Şi acum, A Născătoarei, a glasului de rând. La Litie Stihirile Praznicului a aceleiaşi zile a rândului Stihoavna. Slavă, Şi acum, a Praznicului, scrisă la Utrenie, la Stihoavnă. Iar de are Sfântul, zi Slava Sfântului, Şi acum, a Praznicului. La Stihoavnă, Stihirile Invierei, Slavă a Sfântului de este, Şi acum, a Praznicului; iară de nu, Slavă, Şi acum, a Praznicului. La binecuvântarea pâinilor, Tropar: Născătoare de Dumnezeu Fecioară .. de 2 ori, şi al Praznicului odată. La Utrenie, la Dumnezeu este Domnul... Troparul Invierei de 2 ori. Slavă a Sfântului de este, Şi acum, al Praznicului; iară de nu, Slavă, Şi acum, a Praznicului. După Catisme, Sedelnile Invierei cu ale Născătoarei, şi cetirea; Şi fericiţi cei fără prihană... cu Troparele Invierei. Ipacoi al glasului, Antifoane, şi Prochimenul glasului. Şi toată suflarea... Evan-

ghelia Invierei şi Stihira Invierei, Canonul Invierei cu Irmosul pe 4. Şi al Născătoarei de Dumnezeu pe 2. Şi al Praznicului pe 4, şi al Sfântului pe 4. Catavasie, cetele israiltenești. Iară de este Polieleu sau Doxologhie, cântăm Canonul Invierei cu Irmosul pe 4, şi al Praznicului pe 4, şi al Sfântului pe 6. După Peasna 3-a. Condacul Praznicului; şi al Sfântului de are, şi Icos, şi Sedealna Sfântului, Slavă, Şi acum; a Praznicului, şi cetire. După Peasna 6-a, Condacul Invierei şi Icos şi Prolog. La Peasna 9-a, cântăm: Ceea ce eşti mai cinstită... Svetilna Invierei. Slavă, a Sfântului de are, iară de nu, Slavă, Şi acum, a Praznicului. La Laude, Stihirile Invierei 4, şi ale Sfântului de are, Podobice 3, şi Samoglasnica care este la Slavă; zicem cu pripelele ei; iară de nu are Sfântul Laude, zicem ale Invierei 4 şi ale Praznicului 4, a aceleiaşi zile. Stihoavna Utreniei cu pripelele Praznicului. Slavă, Stihira Evangheliei, Şi acum: Prea binecuvântată eşti, Doxologhia mare. După Sfinte Dumnezeule... Troparul Invierei numai. Ectenii şi Otpustul. La Ceasul 1-iu, Troparul Invierei, Slavă, al Praznicului, Şi acum, al Născătoarei Ceasurilor. După Tatăl nostru... Condacul Praznicului, asemenea şi la celelalte Ceasuri zicem Condacul Praznicului, şi al Invierei schimbându-le. Iară de este Polieleu, şi al Sfântului. La Liturghie, Fericirile glasului pe 6. Şi a Praznicului Peasna rândului pe 4. Iară de are Sfântul Peasnă, Fericirile învierei pe 4, şi a Praznicului pe 4, şi a Sfântului Peasna 6-a, pe 4. După Ieşire Troparul Invierei şi al Praznicului, apoi al hramului şi al Sfântului de are, apoi Condacul Invierei, Slavă al Sfântului, Şi acum al Praznicului; iară de nu are Sfântul Tropar şi Condac, Slavă al Invierei, Şi acum, al Praznicului. Prochimenul Invierei, al glasului şi al Praznicului. Apostolul şi Evanghelia zilei, Chinonicul: Lăudaţi pre Domnul din ceruri... şi al Praznicului. Iară de are Sfântul Apostol şi Evanghelie, atuncea zicem Prochimenul Invierei al glasului, şi al Sfântului, Apostolul şi Evanghelia zilei şi a Sfântului. Chinonicul: Lăudaţi pre Domnul... şi al Sfântului.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 8 ZILE.

Sfântul Emilian Mărturisitorul, Episcopul Chizicului.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale Praznicului 3, şi ale Sfântului 3.

Stihirile Praznicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Astăzi ai arătat Dumnezeirea ta Doamne cinstiţilor tăi apostoli şi lui Moisi şi lui Ilie, ca unul ce eşti Dumnezeu legei şi al Darului, cela ce ne-ai mântuit pre noi acum din robia morţei, cu care slăvim rândueala ta cea iubitoare de oameni, Iisuse atotputernice Mântuitorul sufletelor noastre.

Astăzi în chipul soarelui celui luminos, ai strălucit în muntele Tavorului, prietenilor tăi arătându-le, cum că tu eşti raza slavei, carele prin milostivire, cu fiinţa oamenilor te-ai îmbrăcat Doamne. Pentru aceasta slăvim rânduiala ta cea iubitoare de oameni, Iisuse atotputernice Mântuitorule al sufletelor noastre.

Astăzi se bucură îngerii în ceruri, împreună cu oamenii, prăznuind înfricoşata şi dumnezeeasca strălucirea ta Hristoase cea din muntele Tavorului, pre carele de faţă ai pus pre Moisi şi pre Ilie, şi

pre Petru şi pre Iacov şi pre Ioan, iubitorule de oameni Mântuitorule, cari te laudă pre tine Iisuse atotputernice Mântuitorul sufletelor noastre.

Alte Stihiri ale Sfântului, glas acelaş.

Podobie: Cela ce de sus eşti...

Cela ce arătat ai cinstit icoana lui Hristos, când trufia cea leiască s'a nebunit, şi noroadele a clătit, înnoind eresul cel fără de Dumnezeu al lui Copronim, purtând atuncea îndrăzneala ta, prea înţelepte, arătat o ai mustrat, adunat fiind soborul arhiereilor. Pentru aceasta te-ai cunoscut prea fericite, prea viteaz ostaş al lui Hristos: pre carele roagă-l, să mântuiască şi să lumineze sufletele noastre.

Cela ce te-ai sălăşluit în lăcaşurile cele cereşti, când cel rău credincios a arătat mintea neîmblânzită şi fără de Dumnezeu, osândind tăria ta spre izgoniri, atuncea cunoscând cu adevărat, că singură moşia noastră este Raiul, de unde arătat am căzut, cu veselie bucurându-te le-ai suferit dumnezeescule. Pentru aceasta după cuviinţă te-ai învrednicit ca să vezi vieaţa cea nestricăcioasă pre Hristos; pre carele roagă-l, să mântuiască şi să lumineze sufletele noastre.

Purtând limbă de foc prea înţelepţeşte, când Leon tiranul a legiuit legea amestecată cu varvarie, poruncind ca să nu se dea închinăciune cinstitei icoanei lui Hristos, atuncea tu legea cea dumnezeească împrotivă o ai pus, cum că închinăciunea chipului trece către întâia închipuire, precum a zis oarecine, şi s'a arătat ca o detunată, hiara cea cu urâtă numire, de cuvântul tău prea cinstite Părinte, prea sfinţite de Dumnezeu grăitorule.

Slavă, Şi acum, a Praznicului, glas 1-iu.

Cela ce a grăit de demult cu Moisì prin închipuiri în muntele Sinai, zicând: Eu sunt cel ce sunt deapururea, astăzi schimbându-se la faţă în muntele Tavorului înaintea ucenicilor, şi-a arătat frumseţea chipului cea dintâiu, carea a ridicat întru sine fiinţa omenească; şi unui Dar ca acestuia mărturii puind pre Moisì şi pre Ilie, i-a făcut părtaş veseliei; pre cei ce mai 'nainte au vestit învierea cea slăvită prin Cruce, şi mântuitoare.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile Praznicului, glasul al 6-lea.

Podobie: A treia zi ai inviat Hristoase...

Inchipuindu-te pentru milostivire Hristoase întru Adam omul cel dintâiu, al doilea Adam te-ai arătat din Fecioară, şi în muntele Tavorului te-ai

schimbat la faţă, descoperindu-ţi Dumnezeirea Mântuitorul meu.

Stih: Ale tale sunt cerurile şi al tău este pământul.

Cei prea aleşi ai Darului şi ai legei, văzând în muntele Tavorului Schimbarea la faţă Hristoase, s'au uimit; cu cari ne închinăm ţie, împreună Tatălui tău şi Duhului.

Stih: Tavorul şi Ermonul întru numele tău se vor bucurà.

Străluceşte-se făptura luminat prin Schimbarea ta la faţă Hristoase, pre carea Dumnezeu fiind o ai arătat în Tavor dumnezeeştilor apostoli, şi lui Moisì şi lui Ilie negrăit strălucind, mai mult decât soarele.

Slavă, Şi acum, glasul 1-iu.

Mai 'nainte văzând cu duhul venirea cea trupească la oameni, a unuia născut Fiului tău, al lui Dumnezeu părinte David, de departe a chemat spre veselie făptura, şi proorocind a strigat: Tavorul şi Ermonul întru numele tău se vor bucurà; că întru acest munte suindu-te Mântuitorule cu ucenicii tăi, şi la faţă shimbându-te, ai făcut firea lui Adam cea negrăită iarăşi a străluci, mutându-o pre dânsa întru slava Dumnezeirei tale şi strălucirea. Pentru aceasta strigăm către tine: Făcătorule a toate Doamne slavă ţie.

Troparul, glasul al 4-lea.

Indreptător credinţei...

Caută la sfârşitul cărţei.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului de 2 ori. Slavă al Sfântului, Şi acum, iar al Praznicului.

Sedelnele Praznicului.

CANOANELE.

Al Praznicului, cel de al doilea cu Irmosul pe 8 şi al Sfântului pe 4.

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Pre marele Emilian întru cântări prea ales îl laud.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul 1-iu, Irmos:

Dreapta ta cea purtătoare...

Cu începătoriile cetelor celor mai pre sus de lume împreună lăcuind, de Dumnezeu cugetătorule fericite, privind de sus Părinte, învredniceşte mântuirei pre cei ce cu bucurie săvârşesc dorită pomenirea ta.

Cu totul unindu-te cu Stăpânul de Dumnezeu cuprinsule, şi cu luminile cele de acolo strălucind, toată prăznuirca cea cinstitoare de Dumnezeu o ai luminat cu învăţăturile tale, ca un arătător de cele sfinte arătându-te, de Dumnezeu cugetătorule.

Prin fapta cea bună Ierarhe, ai făcut mintea ta stăpânitoare patimilor, împărţind ca un prea drept judecător, şi sufletului şi trupului cele cuviincioase amândorora Părinte.

Slavă:

Arătat ocârmuind Biserica, te-ai arătat tăinuitor iscusit celor mai pre sus de minte, şi tare apărător al adevărului, astupând gurile şi zdrobind fălcile leilor, pururea pomenite.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre cel născut din pântecele tău Preacurată, cu dreaptă credinţă îl cunoaştem unul într'amândouă firile, Dumnezeu şi om mai pre sus de fire, având desăvârşit osebirile amândorora.

Peasna 3-a, Irmos:

Insuţi cela ce ştii...

Rugător de Dumnezeu cugetător înaintea lui Hristos te punem credincioşii pre tine, ca pre unul ce luminat ai făcut vitejia pentru dânsul, şi ai cinstit chipul lui, şi legea propoveduirii celei cinstite, şi credinţa cea de sus le-ai păzit.

Arătându-te tăria mucenicilor, ai surpat pornirea celui rău credincios, şi te-ai făcut zid neclătit şi neschimbat al Bisericei, şi dumnezeesc mijlocitor, tare mustrând pre cei fără minte, de Dumnezeu cugetătorule vrednicule de minune.

Slavă:

Cel prea viclean carele băuse din destul veninul eresului, s'a mustrat de cuvântul tău cel învăţător; căci cu lumina s'a gonit întunerecul, şi prin strălucirile înţelepciunei celei dumnezeeşti, s'a descurcat împleticirea sfatului celui viclean.

Şi acum, a Născătoarei:

Acum cu luminat glas pre tine din suflet, cu adevărat te propoveduim Maică a lui Dumnezeu, carea ai născut pre Dumnezeu cel fără de trup, întrupat dintru tine, întru noi sălăşluindu-se, nepriimind mutare sau amestecare Preacurată.

Irmosul:

Insuţi cela ce ştii neputinţa „fiinţei omeneşti, şi dupre mi„lostivire te-ai închipuit în„tr'însa; încinge-mă cu putere „de sus, ca să strig ţie: Sfântă „este Biserica cea însufleţită, a „slavei tale celei nepovestite, „Iubitorule de oameni".

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Pre tine cel ce te-ai arătat viteaz apărător Treimei, cântându-te Biserica Emiliane, te măreşte, pentru carea ai şi pătimit. Drept aceea cinstim pomenirea

ta, izbăvindu-ne de năpădirea cea păgânească pre noi robii tăi.

Sedealna glas acelaş.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Cu dumnezeescul Duh fiind luminat, cu îndrăzneală ai propoveduit dogmele ortodoxiei Părinte, şi pre împăratul cel fărădelege l-ai ruşinat, trimiţându-te întru depărtate închisori fără dreptate; Părinte cuvioase, roagă pre Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Şi acum, a Praznicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

In muntele Tavorului te-ai schimbat la faţă Dumnezeule, în mijlocul lui Ilie şi a lui Moisi înţelepţilor, împreună fiind Iacov, Petru şi Ioan; iară Petru fiind împreună, acestea a zis ţie: Bine este să facem aicea trei colibi, una lui Moisi şi una lui Ilie şi una ţie Stăpânului Hristos; cela ce ai arătat atuncea acelora lumina ta, luminează sufletele noastre.

Peasna 4-a, Irmos:

Munte pre tine cu Darul...

Prin fapta cea bună unindu-te Emiliane, cu Atotputernicul şi cu cel tare în războaie, ai putut surpă sprinceana păgânului; şi acum strigi: Slavă puterei tale Doamne.

Arătându-te răbdător, trimiţându-te întru îndelungate izgoniri, ai suferit cugetătorule de Dumnezeu Emiliane, arătându-te mai întâiu Arhiereu cu fapte bune, sfinţit tăinuitor, de Dumnezeu purtătorule prea alesule.

Slavă:

Arătatu-te-ai dupre lege din pruncie sfinţit, pustniceşte strălucind de trei ori fericite Emiliane, şi îngrădindu-te cu cuvântul Darului, sfinţite tăinuitorule Dumnezeescule, lui Dumnezeu strigai: Slavă puterei tale Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Cela ce mai înalt se înţelege decât toată făptura, săvârşind pre pământ taina dumnezeeştei zidiri celei începătoare de vieaţă, a celei mai pre sus de minte, a lăcuit în pântecele tău, cel înfrumseţat cu strălucirile fecioriei Preacurată.

Peana 5-a, Irmos:

Dumnezeu fiind păcei...

Prin dumnezeeasca sa cunoştinţă cea mai 'nainte, cunoscând Hristos bună voirea sufletului tău celui mare, arătat te-a împodobit cu mari bunătăţi, înfrumseţându-te cu haina preoţiei, şi cu patimile cele muceniceşti, tăinuitorule de cele sfinte prea cinstite.

Priimind Darul Duhului, ai scos apele învăţăturilor tur-

mei lui Hristos prea fericite. Pentru aceasta învăţându-ne prin tine a cinsti chipul lui şi al tuturor sfinţilor, ruşinăm pre cei luptători de Dumnezeu.

Slavă:

Omorîndu-ţi cugetarea trupului tău cu ostenelele cele pustniceşti, prin strălucirea Duhului ţi-ai înviat mintea. Pentru aceasta prin amândouă strălucind Ierarhe, bine ai plăcut lui Dumnezeu, sfinţite mucenice, vrednicule de minune.

Şi acum, a Născătoarei:

Sfânta sfinţilor Fecioară curată, pre Sfântul sfinţilor ai născut, pre Hristos Mântuitorul, carele sfinţeşte pre toţi. Pentru aceasta te mărturisim pre tine, Impărăteasă şi Stăpână tuturor, şi Maică Ziditorului făpturilor.

Peasna 6-a, Irmos:

Din pântece pre Ionà...

Vrând să opreşti păşunea eresului, cu osârdie te-ai băgat în primejdii, şi cu îndrăzneală ai ruşinat, pre cel ce ţineà obiceiul nedumnezeirei, începând întâi a grăi tu înaintea soborului celui de Dumnezeu înţelepţit ce s'a adunat.

Pre singur Hristos cu fierbinţeală iubind, şi dorind a dobândi dumnezeeasca strălucire, Ierarhe al Domnului, plăcutule al lui Dumnezeu, mucenicească tărie ai arătat, strălucind întâi cu postirea, şi arătat ai priimit îndoite cununi.

Slavă:

Avându-ţi cugetul tău sus aproape de Dumnezeu, şi strălucitor cu razele cele dumnezeeşti, cu lesnire ai trecut marea vieţei, şi ocârmuindu-te cu vetrelile sfântului Duh, te-ai adăpostit acum în limanurile cele cereşti.

Şi acum, a Născătoarei:

Binevoind ca un milostiv, a mântui firea omenească cea rău stricată, prin zavistia şarpelui, s'a sălăşluit în pântecele tău, şi s'a făcut trup neschimbat, aflându-te pre tine singură curată, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară prea curată.

Irmosul:

Din pântece pre Ionà ca pre „un prunc l-a lepădat hiara „mărei, precum l-a priimit; şi „în Fecioară sălăşluindu-se Cu„vântul, şi trup luând, a ieşit „păzindu-o nestricată. Că cel „ce nu a pătimit stricăciune, „pre ceea ce l-a născut o a „păzit nevătămată.“

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.

Intru această lună, în 8 zile, pomenirea cuviosului

Părintelui nostru Emilian Mărturisitorul, Episcopul Chizicului.

Stih: Emilian pentru suflet multă grijă având,
Pentru trup până în sfârșit a fost negrijind.
În August a opta zi,
Emilian se săvârși.

Acesta suferind multe chinuri, și amare izgoniri, pentru sfintele și cinstitele icoane, dela sălbătăcitul și păgânul Leon; și priimind cununa mărturisirei, a răposat în Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfântului Miron făcătorul da minuni, Episcopul Critului.

Stih: Dumnezeescul Miron, mirul bunătăței suflând,
Miros cu bună mireazmă, lângă Domnul se află stând.

Acesta a fost născut în Avrachi, cetatea cea din Crit, aproape de Cnoson, împodobindu-și neamul cu dumnezeeasca bună credință; însă la începutul vieței lui, luându-și femee, erà plugar, și din roadele ce se făceau, ajutà pre săraci, și cu cât da mai mult, cu atât mai mult i se înmulțiau roadele. Iară milostenia lui erà preste firea omenească, pentrucă spun că a prins la aria lui doisprezece oameni, carii își umpluse sacii de grâu, și se rumpeau de greutate, și nici să-i ușureze se îndurà, nici să lase dintr'înșii, și în loc să le facă certare și pedeapsă, mai mult se rumpeà el cu dînșii ca să-i ridice, și ridicând cu mâna lui sacul fiecăruia, i-a pus pre umerii lor, poruncindu-le să nu spue nimănui nimic. Deci fu hirotonit preot în sfânta lui Dumnezeu Biserică, apoi dacă încetă goana, se sui în scaunul Episcopiei, făcându-se Arhiereu Critului, și a făcut multe minuni: A izgonit pre balaurul cel ce strică orașul, și oprì curgerea rîului ce se chiamă Triton; căci vrând să-l treacă, și văzându-l că se turburà cu mulțime de apă, din porunca Sfântului a fost oprit de nu-și puteà face curgerea lui înainte, până a nu se întoarce Sfântul, și mergând acasă își trimise toiagul, cu care trimișii turburând apa, făcură de se întoarse rîul, de-și făceà calea. Acestea și altele multe făcând, și săvârșindu-și rămășița vieței cu cuviință și cu plăcere dumnezeească, și prăznuind luminat praznicile mucenicilor, ca de o sută de ani fiind, către Domnul s'a mutat.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Teodor, egumenul de la Oronon.

Stih: Cu vieața, fericite, lui Dumnezeu te-ai făcut dare,
Avându-ți numirea, obiceiurilor ajutătoare.

Acesta din mică vârstă ridicând asupra sa Crucea Domnului, se sălășluià prin peșteri și prin munți și prin văi. Drept aceea aducându-se către Domnul ca un mir scump și tămâe priimită, cu pace s'a săvârșit.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Elefterie și Leonid, și a sfinților prunci ce prin foc s'au săvârșit.

Stih: Amândoi nevoitorii nejertfind înșelăciunei,
Inșelătorii i-au osândit cu munca arderei.

Intru această zi sfinții zece pustnici din Eghipet cu pace s'au săvârșit.

Stih: Zece odrasle ale Eghipetului erau murind,
La număr întocmai cu ranele cele zece fiind.

Intru această zi, sfinții doi mucenici cei din Tir, pre pământ târîți s'au săvârșit.

Stih: Părechea carea se tîrà pre pământ, proțap dumnezeeasca frică avându-o.
Iară jug, credința, și roate pre osîrdie cugetându-o.

Intru această zi, sfântul mucenic Stirachie, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Stirachie de sabie fiind tăiat.
Ca o jertfă ințelegătoare, miros gândit a dat.

Intru această zi, înoirile sfinților apostoli Petru și Pavel la încunjurarea cea cu zid a sfântului Apostol și Evanghelist Ioan cuvântătorul de Dumnezeu, în lăuntrul cinstitului lăcaș, al prea sfintei de Dumnezeu Născătoarei, întru ale lui Marnachie, și cuviosul Carsian. Și aducerea aminte când s'a făcut întunecarea soarelui, dela ceasul al șaselea până la al noulea, în cât s'au văzut și stelele; la anul dela zidirea lumei șase mii trei sute nouăzeci și nouă, având soarele cincisprezece țercălane și luna asemenea, Indictionul al noulea, pe vremea împărăției bine cinstitorilor și de Hristos iubitorilor împărați Leon înțeleptul și Alexandru fratele său.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Anastasie Bulgarul, carele a mărturisit in Tesalonic, la anul o mie şapte sute nouăzeci şi patru, suferind munci s'a săvârşit.

Stih: Anastasie trupul la munci ş'a dat, Şi liniştea cea prea fără dureri, a aflat.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Triandafil Zagoreul, carele a mărturisit in Constantinopol la anul o mie şase sute optzeci s'a săvârşit.

Stih: Triandafil, noul trandafir s'a ivit,
Carele prin curgerea sângiurilor, roşu s'a văpsit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Pre tine cuptor înţelegător...

Fost-ai Părinte cu adevărat prea încuviinţată înfrumseţare a Ierarhilor, că împărăţind preste patimi, te-ai arătat turn nesurpat, şi zid al Bisericei, slăvind pre Dumnezeu cel prea proslăvit vrednicule de minune.

Cu praştia cuvintelor tale celor strălucitoare, şi cu săgetăturile învăţăturilor surpând învăţăturile celor de alt neam, nou David te-ai arătat nouă, numind pre Dumnezeu cel lăudat şi prea proslăvit.

Slavă.

Luminat ai stătut înaintea divanului muncitorului pentru Hristos, şi ca dintr'un izvor dumnezeesc ai izvorît cuvintele, mărturisind tuturor închinăciunea icoanelor, arătat ştiind că aceasta trece către întâia închipuire.

Şi acum, a Născătoarei

Cu streină cuviinţă fecioreşte născând pre Ziditorul tuturor, cel ce se odihneşte pre scaunul Heruvimilor, singură prea fericită, prea lăudată Fecioară, Maica Dumnezeului părinţilor noştri, celui lăudat şi prea proslăvit.

Peasna 8-a, Irmos:

Cuptorul cel răcorit...

Cu focul cel înţelegător ai ars toată materia cea uscăcioasă a eresului, şi prin chemarea cea dumnezeeească, pre popii cei necuraţi i-ai junghiat, ca Ilie cu sabia Duhului, şi acum veselindu-te cânţi: Toată făptura bine să cuvinteze pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi veci.

Arătatu-te-ai plin de Dar şi de puterea cea dumnezeească de trei ori fericite, şi cu bună cuviinţă înfrumseţându-te cu podoaba curăţiei, neschimbat ai ţinut buna credinţă, cu care stând acum înaintea Stăpânului, strigi: Toată făptura bine să cuvinteze pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Priveşti de sus spre cântăreţii tăi sfinţite Părinte de Dumnezeu înţelepte, arătându-ne nouă cărarea cea dreaptă, şi sfărâmând cu rugăciunile tale, întărâtările eresurilor, ca cu îndrăzneală să cântăm, şi să cinstim icoana lui Hristos, şi

să ne închinăm Născătoarei de Dumnezeu şi tuturor sfinţilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Prihană nu este întru frumseţea ta Fecioară, căci tu singură cea fără prihană, te-ai arătat din veac prea curată, luminând lumea cu razele fecioriei şi cu lumina curăţeniei; pentru aceasta lăudându-te strigăm: Toată făptura bine să cuvinteze pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Irmosul:
Să lăudăm bine să cuvântăm...

Cuptorul cel răcorit a închipuit chipul minunei celei „mai presus de fire, că nu a „ars pre tinerii pre carii i-au „priimit, precum nici focul „Dumnezeirei pântecele Fecioarei în care a intrat. Pentru aceasta cântând să strigăm: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, şi „să-l prea înalţe pre dânsul „întru toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:
Chipul naşterei tale...

Aflat-ai răsplătire ostenelelor, învrednicindu-te a lăcui acum ca un mucenic şi dumnezeesc Ierarh, dimpreună cu oştile cele dumnezeeşti, sfinţite mucenice vrednicule de minune.

Arătatu-te-ai împodobit cu cuvântul şi cu înţelepciunea dogmelor, alesule Emiliane; pentru aceasta a încununat Hristos cinstit capul tău prea fericite; pre carele roagă-l pururea pentru noi, rugămu-te.

Slavă:

Porţile cele cereşti Stăpânul deschizându-le, a priimit sufletul tău cuvioase Emiliane, odihnindu-l ca un drept în locurile repaosului; şi acum petreci împrejurul scaunului Împăratului tuturor.

Şi acum, a Născătoarei:

O minunile tale cele mai pre sus de minte! Că tu Fecioară singură prea curată Stăpână, tuturor ai dat a înţelege minunea cea nouă a naşterei tale. Pentru aceea neîncetat pre tine Născătoare de Dumnezeu te slăvim.

Irmosul:

Chipul naşterei tale celei „curate, l-a arătat rugul cel „ce ardeà nears; şi acum te „rugăm, ca să stingi cuptorul „ispitelor cel sălbătăcit asupra „noastră, ca să te slăvim pre „tine Născătoare de Dumne- „zeu neîncetat".

SVETILNA Sfântului.

Când a năvălit hiara asupra Bisericei, leul cel amestecat cu varvarii, iadul cel nesăţios poruncind a nu se da închinăciune cinstitelor icoane, atuncea

fericite Emiliane, tare ai mustrat pre cel urît de Dumnezeu eres, cel luptător al tiranului, dela care ai suferit scârbe şi izgoniri amare.

Slavă, Şi acum a Praznicului.

Cuvinte cela ce eşti lumină neschimbată a Tatălui luminei celui nenăscut, întru arătată lumina ta, astăzi în Tavor am văzut lumină pre Tatăl, lumină şi pre Duhul, carele aduce la lumină toată făptura.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.
Podobie: Casa Eufratului...

Schimbându-te la faţă în muntele Tavorului, Mântuitorule al meu prea bunule, arătat s'a cunoscut slava Treimei.

Stih:
Ale tale sunt cerurile şi al tău este pământul.

Raza soarelui cea întru înălţime călătoare, s'a supus înaintea picioarelor tale, Hristoase Mântuitorul meu, arătându-te pre tine Stăpân şi ziditor făpturei.

Stih:
Tavorul şi Ermonul întru numele tău se vor bucură.

Vrând a arătă slava ta ucenicilor, împreună şi lui Moisi şi lui Ilie, în muntele Tavorului, cum au văzut Mântuitorule, s'au spăimântat,

Slavă, Şi acum, glasul 1-iu.

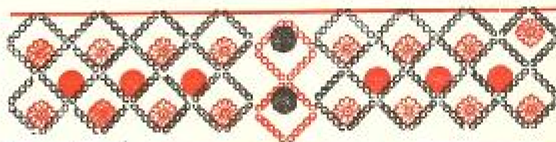
Necuprinderea vărsărei tale de lumină, prin Schimbarea la faţă şi neapropierea Dumnezeirei văzându-o în munte apostolii cei mai aleşi, Hristoase cela ce eşti fără de început, întru dumnezeească răpirea minţei s'au schimbat; şi cu nor luminos împrejur strălucind-se glasul părintesc au auzit, carele întăreà taina întrupărei tale. Că tu însuţi eşti şi după întrupare, Fiul unul născut şi Mântuitorul lumei.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE:

Fericirile Praznicului, Peasna 3-a, a Canoanelor amândouă cu Irmosul pe 6.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 9 ZILE.

Sfântul apostol Matia.

La Doamne strigat-am, Punem Stihirile pe 6, ale Praznicului 3, şi ale apostolului 3.

Stihirile Praznicului, glasul 1-iu.
Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Astăzi făcând prăznuire, a prea sfintei slăvitei Schimbărei la faţă, pre Hristos slavoslovim, cel ce a scimbat cu focul Dumnezeirei firea

noastră, şi ca mai 'nainte o a strălucit cu nestricăciune.

Veniţi să ne suim în sfântul munte, şi cu credinţă să vedem Schimbarea la faţă a Domnului, strigându-i cu credinţă şi grăindu-i: Tu singur eşti Dumnezeul nostru, carele te-ai întrupat şi ai îndumnezeit omenirea.

Aceasta este ziua cea prea cinstită, întru care se schimbă la faţă Hristos, împreună fiind de faţă Moisì şi Ilie şi ucenicii lui în muntele Tavorului, şi glas dumnezeesc a venit: Acesta este cu adevărat Fiul meu cel ales.

Alte Stihiri ale apostolului, glasul şi podobia aceeaşi.
Prea lăudaţilor mucenici...

Matíe fericite, ieşit-ai ca un rîu din Edemul cel înţelegător, revărsându-te cu dumnezeeştile ape, şi ai adăpat pământul cu adăpările cele tăinuite, şi l-ai arătat pre dânsul aducător de roadă. Pentru aceasta roagă-te să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Matíe apostole, tu ai plinit ceata cea dumnezeească, din care a căzut Iuda, şi cu fulgerile cele dumnezeeşti, ale înţeleptelor tale cuvinte, prin Duhul ai gonit întunerecul nebuniei idolilor; şi acum roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Matíe de Dumnezeu însuflate, arătatu-s'au lumei fulgerile dogmelor tale, luminând pre toţi, şi povăţuindu-i către cunoştinţa cea dumnezeească, făcând vase luminei, pre cei ce mai 'nainte dormeau în noaptea deşertăciunei, şi întru întunerecul a toată nedumnezeirea.

Slavă, glasul al 6-lea.

Vărsatu-s'a Darul în buzele tale, mărite apostole Matíe, şi ai fost luminător Bisericei lui Hristos, învăţând oile cele cuvântătoare, să crează în Treimea cea de o fiinţă, întru o Dumnezeire.

Şi acum, a Praznicului, glasul al 2-lea.

Cela ce cu lumina ta ai sfinţit toată lumea, în munte înalt te-ai schimbat la faţă Bunule, arătând ucenicilor tăi puterea ta; că izbăveşti lumea din călcarea poruncei. Pentru aceasta strigăm către tine: Indurate Doamne mântueşte sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Praznicului, glasul al 6-lea.
Podobie: Ingereştile puteri...

Strălucind mai pre sus de minte din prea sfânta Fecioară, Cuvinte al lui Dumnezeu, şi îmbrăcându-te cu totul întru Adam, s'a luminat toată firea cea mai 'nainte

înegrită, cu dumnezeeasca schimbarea chipului tău pre muntele Tavorului, schimbându-te la faţă mai 'nainte de cinstită Crucea ta, Stăpâne Hristoase Dumnezeul nostru.

Stih:

Ale tale sunt cerurile şi al tău este pământul

Muntele carele oare când erà întunecat şi afumat, iată cinstit este acum şi sfânt; căci cel ce mai 'nainte a povăţuit pre Izrail prin stîlp în chipul focului, şi prin nor precum este scris, astăzi într'însul negrăit a strălucit, mai mult de cât soarele Hristos, ca un Dumnezeu luminând toate.

Stih:

Tavorul şi Ermonul întru numele tău se vor bucurà.

Văzând acum Chifà în Tavor doi bărbaţi, cu cuviinţă de robi vorbind cu Stăpânul, strigà: Bine este a fi aicea, să facem trei corturi de voeşti, ţie Hristoase şi lui Moisi şi lui Ilie slugilor tale, neştiind ce grăeşte, căci erà ţinut de spaimă.

Slavă, a apostolului, glasul al 2-lea.

De dumnezeeasca râvnă plin fiind apostole Matíe vrednicule de minune, râvnind ai râvnit dupre Dumnezeu atotţiitorul, carele te-a arătat pre tine plin de minunile cele dumnezeeşti; căci având râvnă streină, lucrarea obiceiului ai agonisit. Pentru aceasta fiind întru cele de sus, împreună cu cetele cele dintru înălţime te-ai sălăşluit; roagă-te dar văzătorule de Dumnezeu apostole, Cuvântului Hristos Dumnezeului nostru, să ne dăruiască nouă mare milă.

Şi acum, a Praznicului, asemenea:

Cela ce în muntele Tavorului te-ai schimbat la faţă întru slavă, Hristoase Dumnezeule, şi ai arătat ucenicilor tăi slava Dumnezeirei tale, luminează-ne şi pre noi cu lumina cunoştinţei tale, şi ne îndreptează la cărarea poruncilor tale, ca un bun şi de oameni iubitor.

Tropar, glasul al 3-lea:

Apostole sfinte Matie...

Caută la sfârşitul cărţei.

Slavă, Şi acum, al Praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Praznicului de 2 ori, Slavă al apostolului, Şi acum iară al Praznicului.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

In Muntele Tavorului te-ai schimbat la faţă Iisuse, şi nor luminos întins ca un cort, pre apostoli cu slava ta i-a acoperit. Pentru aceasta şi în jos la pământ se uitau, neputând răbdà să vază strălucirea slavei celei neapropiate a feţei tale, Mântuitorule Hristoase Dumnezeule, cela ce eşti fără de început,

carele ai arătat atuncea acelora lumina ta, luminează sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, iar aceasta:

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul şi Podobia aceeaşi.

Schimbându-te la faţă, cu neapropiata slava dumnezeeştei luminei tale Iisuse, dumnezeeştilor tăi ucenici ai strălucit, lui Ioan şi lui Petru şi lui Iacov; şi i-ai uimit pre ei cu Darul cel dumnezeesc, şi auziau glasul cel părintesc, care Fiu iubit te mărturiseà pre tine, şi slava feţei tale o au văzut, Mântuitorule Cuvinte, cela ce voeşti să se mântuească toţi, luminează sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, iar aceasta:

CANOANELE.

Cel dintâi al Praznicului cu Irmosul pe 6, şi al apostolului pe 6.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări te laud pre tine Matie, prietene al lui Hristos.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului...

Mie celui ce cu laude cânt prăznuirea ta cea purtătoare de lumină Matie, roagă-te ca să mi se dea mie din Cer raza mântuirei.

Fără mijlocire vorbind cu Lumina cea mare carea s'a făcut una cu noi, mare soare te-ai arătat, vrednicule de minune Apostole.

Slavă:

Supuindu-te legilor Stăpânului fericite, cu mreaja limbei tale, ai vânat marginile din adâncul necunoştinţei.

Şi acum, a Născătoarei:

Cuvântul cel prea dumnezeesc, vrând pentru bunătate a se întrupà din pântecele tău Maică Fecioară, tot mă mântueşte pre mine Preacurată.

Catavasiile Praznicului.

Cetele Israilteneşti.

Peasna 3-a, Irmos:

Tu eşti intărirea...

Imputernicindu-te înţelepte, cu voirea cea începătoare de vieaţă, ai putut răpi jafurile celui puternic, şi a robi cu Darul.

Iubind pre Invăţătorul şi slujind voilor lui celor atotfăcătoare, mântueşti de înşelăciune pre oameni vrednicule de minune.

Slavă:

Pre tine carele sfântă ceata ucenicilor, cea cu numărul de doisprezece împlineşti, atoatefăcătorul Duhul, te-a ales pre tine de Dumnezeu grăitorule.

Şi acum, a Născătoarei:

Avându-te pre tine ajutătoare şi folositoare, nu mă spăimântez de năvălirile vrăjma-

şilor, ci şi biruesc cetele lor Preacurată.

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.

Sedealna apostolului, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Cu strălucirile cuvintelor tale celor dumnezeeşti, ai ars înşelăciunea celor vicleni, şi pre credincioşi ai luminat a cântà, venirea cea în trup a Stăpânului tuturor, şi ai râvnit patimei lui celei dumnezeeşti. Pentru aceasta adunându-ne, cu veselie săvârşim sfinţită pomenirea ta, şi cu un glas strigăm către tine: Matie apostole, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruească, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Praznicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Suindu-te cu ucenicii în munte, şi întru slava Tatălui strălucind, împreună cu Moisi, şi Ilie a stătut înaintea ta, că legea şi proorocii ca lui Dumnezeu slujesc, a căruia şi firească fiinţa cea fiască Părintele mărturisindu-o, te-a chemat Fiu, pre carele îl lăudăm împreună cu tine şi cu Duhul.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina...

O fire a Dumnezeirei, o împărăţie şi o domnie vestind prea fericite, ai vânat adunările limbilor.

Adusu-te-a pre tine Domnul la marea vieţei, ca pre un cal ce turbură apele cele amare ale mulţimei dumnezeilor.

Slavă:

Cu cuvântul cel dumnezeesc ai ogorît inimile cele înţelenite, şi ai strălucit buna credinţă şi cunoştinţa adevărului.

Şi acum, a Născătoarei:

Odorul fecioriei, şi locaşul firei celei neîncăpute, luminează sufletul meu cel întunecat cu multe patimi.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat...

Via cea adevărată, te-a întins pre tine, ca pre o mult roditoare viţă, carele lucrezi strugurul cel ce drege vinul cel mântuitor, pre carele cei cuprinşi de necunoştinţă bându-l fericite, au lepădat beţia înşelăciunei.

Arătatu-te-ai împlinind ceata cea fericită a celor doisprezece ucenici, din carea lepădându-se pre sine-şi vânzătorul, şi-a dobândit sugrumarea cea amară, ridicându-şi călcâiul asupra lui Hristos, grăitorule de taine Matie apostole.

Slavă:

Sare dumnezeească te-ai pus

în lume fericite apostole, prin învăţăturile cele dulci curăţind putrejunea înşelăciunei, gonind boalele, şi izgonind neputinţele sufletelor şi ale trupurilor prea lăudate Matíe.

Şi acum, a Născătoarei:

Prin prea curată naşterea ta dumnezeească Mireasă, de hainele cele urîte şi de omorîrea cea de demult, s'a dezbrăcat Adam Fecioară, şi cu vestmânt sfânt cu adevărat s'a îmbrăcat, carele nici cum nu se întină de patimi.

Peasna 6-a, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Indumnezeindu-te cu unirea cea dumnezeească, te-ai făcut Dumnezeu dupre Dar, şi primind dela Dumnezeu razele cele cu întâia lucrare, ai luminat pre credincioşi, şi pământul de negura idolilor l-ai curăţit.

Slavă:

Iată ţie ucenicului ţi se dă toată proorocia sfinţilor prooroci; că te-ai făcut însuţi văzător şi slujitor Matie, şi următor şi apostol, celuia ce de demult a fost vestit.

Şi acum, a Născătoarei:

Noi credincioşii sfinţire înţelegătoare şi neatinsă curăţire, şi sfeşnic de aur, şi masă însufleţită, carea ai purtat pâinea vieţei, Fecioară pre tine te numim.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Ca un soare cu raze luminoase în toată lumea ieşind vestirea ta, a luminat Biserica păgânilor cu Darul, purtătorule de minuni Matíe apostole.

ICOS.

Invăţându-te sfintelor cuvinte ucenice al Cuvântului, pre cei cufundaţi cumplit întru necuvântarea cea de demult, fii luminei i-ai făcut, tinzându-ţi întru adâncurile cunoştinţei cinstitul şi sfinţitul tău năvod, şi ai prins neamurile cele ascultătoare. Şi gândurile lor cele înţelenite prin înşelăciune, uscate fiind cu văpaia mulţimei dumnezeilor, arându-le cu dumnezeescul plug, cu rourarea doxologhiei celei luminate, pre cei ce erau fiii mâniei, lui Dumnezeu fii i-ai făcut, Matíe al Domnului apostole.

Intru această lună, în 9 zile, pomenirea sfântului apostol Matía.

Stih: Ieşit-a Iuda prin sugrumare fiind spânzurat,
Intrat-a Matía, pre lemn fiind ridicat.
Dumnezeescul Matía întru a noua zi,
Pre lemn se pironì.

Acesta a fost unul din cei şaptezeci, carele s'a numărat cu numărul celor unsprezece sfinţi apostoli, în locul lui Iuda Iscarioteanul, şi a propovedùit Evanghelia în Etiopia cea dinafară, şi

fiind muncit de dânşii cu multe munci, s'a dat sufletul la Dumnezeu.

Intru această zi pomenirea sfinţilor zece mucenici, cari au mărturisit pentru sfânta icoană a Mântuitorului şi Dumnezeului nostru Iisus Hristos, cea din poarta de aramă, şi anume: Iulian, Marchian, Ioan, Iacov, Alexie, Dimitrie, Fotie, Petru, Leontie şi Maria Patrichia.

Stih: Bărbaţi nouă, omorând pre vrăjmaşul lui Dumnezeu,
Se fac prin sabie prieteni cu Dumnezeu.
Primeşte-mi Mântuitorule, sângele grumazului,
Maria zice, ca pre mirul Mariei.

Aceşti sfinţi s'au cunoscut în zilele sălbătăcitului Leon, carele nu suferea sfintele icoane, şi le ardea. Pentru care fericitul Gherman patriarhul a suferit multe scârbe mustrând pre păgânul cel fărădelege. Deci fiindcă cel cu numele de hiară se apucă să pogoare şi cinstita icoană a Domnului şi Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, carea se cinstea la poarta de aramă; şi făcură scări, şi puseră lemne lungi, şi se suiră pre scări, cei ce se apucase de acel lucru, şi vreau să o pogoare. Atuncea dar viteji aceştia apucând o scară, şi trăgându-o la dânşii, surpară cu capul în jos pre surpătorul acela spătar de l-au dat morţei, şi anatematisiră şi blestemară pre păgânul împărat. Deci împăratul dacă a aflat de aceasta, umplându-se de mânie a poruncit să se taie capetele tuturor celor ce s'au aflat de faţă acolo, al căror număr numai însuşi Domnul îl ştie, fiindcă era mulţime multă de norod. Iară pre sfinţii aceşti nouă mucenici bătându-i cu toiege îi băgă în temniţă, poruncind să le dea pre fie care zi, câte cinci sute de rane. Şi aşa răbdară cu bărbăţie fericiţii muncindu-se opt luni. Şi dacă îi văzu tiranul că li se sfârşea vieaţa, a poruncit de au adus ţepi de fier arse, şi să le arză obrazele, apoi să se omoare de sabie la vânat, cu sfânta Maria Patrichia, şi să-i arunce în mare.

Intru această zi, pătimirea sfântului mucenic Antonin.

Stih: Trupul lui Antonin, deşi se află prăfuit,
Sufletul lui însă, cu streină strălucire este îmbogăţit.

Acesta era Alexandrean şi prinzându-se de ighemonul a fost spânzurat şi strujit, mai în urmă fiind aruncat în cuptor cu foc, s'a dat sufletul la Dumnezeu, împodobindu-se cu cunună mucenicească. S'a aflat însă în mijlocul focului nevătămat, nici de părul său măcar atingându-se văpaia.

Intru această zi, cuviosul părintele nostru Psoe, făcând rugăciune s'a săvârşit.

Stih: Şi în sfârşitul vieţei, Psoe cu toiegele rugăciunilor,
Bate gânditor, cumplite feţele dracilor.

Intru această zi, aflarea celei nefăcute de mână de om şi cinstitei icoane din Camoliane, a căreia povestire i s'a scris de cel intru sfinţi părintele nostru Grigorie episcopul Nisis.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii evreeşti...

Cu poezirea înţelepciunei cuvintelor tale mărite, ai uscat revărsarea înşelăciunei, şi cu pârîul desfătărei ai adăpat pre cei ce cu credinţă strigă: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Slavă:

Măestriile vrăjmaşului, prin prea puternica tăria lui Dumnezeu au slăbit; şi înaintea feţei călătoriei tale apostole, munţii şi dealurile nedumnezeirei s'au sfărâmat.

Şi acum, a Născătoarei:

Iată Fecioara pre carea a zis marele Isaia, prin Duhul a zămislit pre Dumnezeu în pântece şi-l naşte; căruia cântăm: Doamne Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Peasna 8-a, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Făcându-te gură lui Dumnezeu, ai răpit din gâtlejul omorâtorului de oameni, pre cei ce cumplit îi înghiţise, şi îi făcuse mâncare a răutăţei sale, înţelepte, şi prin baia naşterei de a doua, ai adus Domnului pre aceştia cari neîncetat cântă: Noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Făcându-te căruţă Cuvântului lui Dumnezeu până în sfârşit, ai zdrumicat osiile înşelăciunei şi carele răutăţei, şi stâlpii şi capiştile idolilor, şi cu dumnezeească putere din rădăcină le-ai surpat, şi ai făcut biserici Treimei, pre cei ce strigă: Noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cer cuvântător s'a arătat, carele vesteşte slava cea negrăită a lui Dumnezeu unuia născut, Matía prea înţeleptul fulgerul Darului, vânătorul celor rătăciţi, sfeşnicul luminoasei raze celei dumnazeeşti, tăinuitorul celor negrăite; pre acesta întru veselie cu un glas să-l lăudăm.

Şi acum, a Născătoarei:

Mai pre sus de fire ai zămislit, şi mai pre sus de cuvânt ai născut pre Ziditorul firei omeneşti, pre cel ce s'a făcut om, şi nu s'a despărţit de Tatăl, Stăpână curată, căruia îi cântă toată făptura: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Infricoşatu-s'a tot auzul...

Prieten te-a numit pre tine Mântuitorul, ca pre unul ce slujiai poruncilor lui, Apostole fericite, şi moştenitor al împărăţiei sale, la înfricoşată ziua ceea ce va să fie împreună şezător, Matíe prea înţelepte, împlinirea douăsprezecimei ucenicilor.

Trecând cu vetreala Crucei marea vieţei cea turburătoare, ai ajuns către limanul odihnei, şi către dorirea cea desăvârşit fericite, şi acum bucurându-te, stai înaintea Iubitorului de oameni, împreună cu ceata apostolilor, rugându-te pentru noi.

Slavă:

Arătatu-s'a limba ta înţelepte sfeşnic cu adevărat cu raze de aur, cu lumina Duhului cea strălucitoare, arzând învăţăturile celor de alt neam, şi stingând focul cel strein, şi strălucind lumina celor ce dormiau întru întunerecul necunoştinţei.

Şi acum, a Născătoarei:

Tu singură între femei Mireasă a lui Dumnezeu, ai în-

cetat blestemul celor întâi zidiţi, ca una ce ai născut cuprins în trup pre cel nescris împrejur, şi ai înoit hotarele firei, şi cu mijlocirea ta cea prea slăvită, ai unit cele despărţite mai 'nainte.

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Iuda cel prea nelegiuit cu singură alegerea minţei sale rumpându-se ticălosul, din ceata cea dumnezeeească a celor doisprezece sfinţi apostoli, prin alegerea de Dumnezeu aleasă, s'a adus în locul lui Matía cel prea lăudat, ca un ucenic şi apostol al lui Hristos, şi ca unul ce tot pământul a strălucit, cu dogmele sfintei Treime.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

Cuvântule cela ce eşti lumină neschimbată a Tatălui luminei celui nenăscut, întru arătată lumina ta, astăzi în Tavor am văzut lumină pre Tatăl, lumină şi pre Duhul, carele aduce la lumină toată făptura.

LA LAUDE.

Stihirile pe 6, ale Praznicului 3, şi ale Apostolului 3, Stihirile Praznicului, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Schimbându-te la faţă în muntele Tavorului, Mântuitorule al meu prea bunule, arătat s'a cunoscut slava Treimei.

Nor luminos întinzându-se luminat, întru schimbarea la faţă, a spăimântat vârfurile dumnezeeştilor ucenici.

Ilie cu Moisi, au stătut înaintea ta Cuvinte, întru Schimbarea la faţă; iară Tatăl grăind, din Cer te-a mărturisit.

Alte Stihiri, ale Apostolului, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu trestia Darului, dintru adâncul deşertăciunei pre oameni i-ai tras, vrednicule de minune, supuindu-te voiei Invăţătorului, Matie, celui ce a luminat cu totul înţelegerea ta; şi apostol şi cinstit dumnezeesc glăsuitor, al Dumnezeirei lui celei neajunse, te-a arătat prea fericite.

Strălucirea Duhului ceea ce s'a pogorît spre tine în vedere de foc, şi te-a făcut fericite dumnezeească sălăşluire, degrab gonindu-ţi întunerecul nedumnezeirei, şi lumea luminând, prin strălucirea prea înţeleptelor tale cuvinte, de taine grăitorule, podoaba apostolilor, singur văzătorule al lui Hristos fericite.

Cu fulgerile propoveduirii, pre cei ce şedeau întru întunerecul închinărei de idoli mărite luminându-i, i-ai arătat prin credinţă fii Stăpânului şi Dumnezeu; căruia ai râvnit; patimilor şi morţei şi slavei te-ai

făcut moştenitor, ca un înţelept, ca un dumnezeesc glăsuitor, caun ucenic al adevărului.

Slavă, glasul al 2-lea.

Părăsind cele pământeşti, ai urmat lui Hristos, şi însemnându-te prin însuflarea sfântului Duh, te-ai trimis de dânsul la neamurile cele pierdute, ca să întorci pre oameni la lumina dumnezeeştilor cunoştinţe, apostole Matie. Şi sfârşindu-ţi nevoinţele dumnezeeştilor tale chinuri, şi ale muncilor celor de multe feluri, sufletul tău lui Hristos l-ai dat. Deci pre acela roagă-l prea fericite, să ne dăruiască nouă mare milă.

Şi acum, asemenea.

Văzut-au în Tavor, Moisi şi Ilie, pre Dumnezeu, cel ce din Fecioară Doamnă s'a întrupat, spre mântuirea oamenilor.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Praznicului, Peasna 4-a pe 4, şi ale Apostolului Peasna 6-a pe 4. Prochimenul Praznicului, şi al Apostolului, glasul al 8-lea: In tot pământul... Stih: Cerurile spun... Apostolul din fapte: *In zilele acelea s'au întors apostolii...* Aliluia, glasul 1-iu: Mărturisi-vor cerurile minunile tale... Evanghelia dela Luca: *In vremea aceea, chemând Iisus pre cei doisprezece...*

CHINONICUL.

In tot pământul a ieşit vestirea...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 10 ZILE.

Sfântul mucenic şi Arhidiacon Lavrentie.

La Doamne strigat-am... Stihirile, pe 6. Ale Praznicului 3, şi ale Sfântului 3.

Stihirile praznicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Veniţi acum cugetătorilor de cele cereşti, schimbându-ne astăzi cu schimbare dumnezeească, închipuindu-ne cu Hristos dimpreună prin buna credinţă, şi înălţându-ne de pre pământ, către înaltă privelişte a bunătăţilor să ne veselim; căci pentru milostivire schimbându-se la faţă în Tavor, pre omul cel cu chip stricat l-a strălucit, Mântuitorul sufletelor noastre.

O iubitorilor de privirea celor mai presus de minte, şi iubitorilor de auzire, veniţi în taină să vedem pre Hristos, strălucind cu razele cele dumnezeeşti, şi să auzim glasul Părintelui, Fiu iubit propoveduind, pre cel ce a strălucit neputinţa cea omenească în Tavor, şi a izvorît luminare sufletelor noastre.

Toată adunarea cea lumească şi cea mai presus de lume, acum să se mişce spre lauda lui Hristos Dumnezeului nostru, şi a Stăpânitorului viilor şi al

morţilor, căci cu cuviinţă dumnezeească schimbându-se la faţă, împreună cu sine-şi a pus de faţă în Tavor, pre întâi stătătorii şi propoveduitorii legei şi ai Darului precum bine a voit, Mântuitorul sufletelor noastre.

Alte Stihiri ale Sfântului, glas şi podobia, aceleaşi.

Stăpânul şi Domnul, cărbune de foc ţi-a dat ţie Mucenice întru ajutor, de carele aprinzându-te, te-ai dezbrăcat îndatăşi de lăcaşul cel pământesc şi ai dobândit vieaţa cea fără de moarte, şi ai moştenit împărăţia. Pentru aceasta cu bucurie prăznuim pomenirea ta, cea de bucurie prea fericite, purtătorule de cunună Lavrentie.

Deasupra cărbunilor frigându-te fericite, ai veştejit cărbunii înşelăciunei idolilor, de carii supţiindu-te ai scuturat trupul cel gras, ca pre o sarcină grea, şi ţărîna omorîrei strămoşilor noştri. Pentru aceea cărbune nestins te-ai făcut nouă, luminând cu strălucire pre cei ce cinstesc pomenirea ta.

Mucenicii cei nebiruiţi, s'au aprins dela Dumnezeu ca nişte jeratici luminători de raza Duhului, cu fierbinţeală izgonind negura înşelăciunei şi a nedumnezeirei, şi aprinzând lumina bunei credinţe. Pentru aceasta şi Lavrentie adevăratul şi cinstitul diacon al Mântuitorului străluceşte cu minunile.

Slavă, Şi acum, glasul al 4-lea.

Mai 'nainte de crucea ta Doamne, muntele Cerului s'a asemănat, şi norul ca un cort s'a întins, schimbându-te tu la faţă, şi de Tatăl mărturisit fiind, de faţă era Petru cu Iacob şi cu Ioan, ca cei ce voiau să fie împreună cu tine şi în vremea vânzărei tale, ca văzând minunile tale, să nu se înfricoşeze de patimile tale; cărora ca să ne închinăm în pace învredniceşte-ne pre noi, pentru mare mila ta.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Slava cea dumnezeească, a arătat-o Domnul oarecând în muntele Tavorului, tăinuitorilor, cărora a voit.

Stih: Ale tale sunt cerurile şi al tău este pământul.

Veniţi cu ucenicii toţi să alergăm împreună, întru înălţimea bunătăţilor, ca să ne învrednicim, împreună cu dânşii şi Darului.

Stih: Tavorul şi Ermonul întru numele tău se vor bucura.

Toţi pământenii să ne curăţim inimile, ca prin bună tocmire, să vie şi la noi, slava Darului celui în trei sori.

Slavă, Şi acum, glasul al 4-lea:

Mai 'nainte de Crucea ta Doamne, suind pre ucenici în munte înalt, te-ai schimbat la faţă înaintea lor, cu razele puterei luminându-i pre dânşii. Despre o parte cu iubirea de oameni, iară despre alta cu puterea, vrând să le arăţi strălucirea Invierei; căreia învredniceşte-ne şi pre noi în pace Dumnezeule, ca un milostiv şi de oameni iubitor.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicul tău Doamne Lavrentie...

Caută la sfârşitul cărţei.

Slavă, Şi acum, al Praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Praznicului de 2 ori, Slavă, al Sfântului, Şi acum, al Praznicului.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

In muntele Tavorului te-ai schimbat la faţă Iisuse, şi nor luminos întins ca un cort pre apostoli cu slava ta i-a acoperit. Pentru aceasta, şi în jos la pământ se uitau, neputând răbdà să vază strălucirea slavei celei neapropiate a feţei tale, Mântuitorule Hristoase Dumnezeule, cela ce eşti fără de început, carele ai arătat atuncea acelora lumina ta, luminează sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, iarăşi aceasta.

După a doua Stihologhie Sedealna, glasul şi Podobie aceiaşi.

In muntele Tavorului schimbându-te la faţă Mântuitorule Hristoase, prea aleşilor ucenici, slava ta arătându-o, ai strălucit neschimbarea Dumnezeirei, şi prin norul luminei, împreună ai chemat pre Ilie şi pre Moisì, carii împreună vorbeau cu tine. Pentru aceasta şi Petru ziceà: Bine este îndurate a fi aicea împreună cu tine; cela ce atuncea ai strălucit acelora lumina ta, luminează sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, iarăş aceasta.

CANOANELE

Al Praznicului cel de al doilea cu Irmosul pe 8, şi al Sfântului pe 4.

Al căru'a acrostih la Greci este acesta:

Laud cu cântări osârdnice pre Lavrentie cel tare,

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Pre voevozii cei tari...

In grădina desfătărei ca un ostaş al lui Hristos dupre vrednicie desfătându-te, şi împreună dănţuind cu puterile cele îngereşti, roagă să mi se deà strălucire purtătoare de lumină mie, celui ce te laud pre tine fericite Lavrentie.

Intrând în luptele muceniei celei cinstite, pătimitor purtător de biruinţă, cu tăria sufletului te-ai arătat Lavrentie, cu cununa dreptăţei cu bună cu-

vință încununându-te și cu diadema biruinței.

Slavă:

Ca un fiu al luminei și al zilei fiind, minunat, dela apus ca un soare simțitor ne-ai răsărit nouă, luminând marginile cu raza cea prea luminoasă, mucenice Lavrentie pururea pomenite.

Și acum, a Născătoarei:

Prin cinstita naşterea ta Fecioară, izbăvindu-ne din legăturile iadului și din stricăciune, și din osânda lumei, cu mulțămită strigăm ție: Bucură-te Preacurată cea plină de daruri, ușa cea mântuitoare a Darului.

Peasna 3-a, Irmos:
Arcul celor puternici...

Având biruința Crucei, vitejește ai alergat către protivnicii luptători, și biruindu-i te-ai arătat purtător de minuni.

Ingrădindu-te cu legea lui Hristos, ca un nebiruit ai stătut împrotiva legiuirei păgânilor, cu răbdare prea vitejească, prea fericite.

Slavă:

Imputernicindu-te de dumnezeească putere, ai stricat neputința mulțimei dumnezeilor, iară Dumnezirea lui Hristos cea mai 'nainte de veci luminat o ai propoveduit.

Și acum, a Născătoarei.

Cuvântul cel întocmai cu Părintele și cu Duhul, la fire și la ființă și la Dumnezeire, întrupându-se din tine Preacurată, s'a făcut deopotrivă cu oamenii.

Irmosul:

Arcul celor puternici a slăbit, și cei neputincioși s'au „închis cu putere. Pentru aceasta s'a întărit întru Domnul „inima mea".

CONDACUL Sfântului, glasul al 2-lea.
Podobie: Căutând cele de sus...

Cu foc dumnezeesc aprinzându-ți inima ta, focul patimilor până în sfârșit în cenușe l-ai întors, întărirea pătimitorilor de Dumnezeu purtătorule mucenice Lavrentie, și întru chinuri fiind, ai strigat cu credință: Nimenea nu mă va despărți pre mine de dragostea lui Hristos.

ICOS.

Pre cel ce a strălucit în lume ca un luminător nerătăcit, adunându-ne credincioșii, cu laude de cântări să-l cinstim, pre Lavrentie purtătorul de chinuri și tăinuitorul celor negrăite, ca să ne izbăvim cu rugăciunile lui de greșalele cele rele, și curățindu-ne de toată întinăciunea minței, să vedem pre Hristos cel ce a proslăvit pre

acesta, carele tare a pătimit şi a zis: Nimenea nu mă va despărţi pre mine de dragostea lui Hristos.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea...

Bogăţia cea cerească adunându-o şi săracilor pre aceasta aducându-o, o ai risipit şi ai dat lipsiţilor pâinea ta, şi printr'aceasta, vieaţa cea nestricăcioasă câştigându-o întru mucenia lui Hristos, ai strălucit Cuvioase. Pentru aceasta făcând vitejie, şi pătimind dupre lege, cununa nevoinţelor tale dela Dumnezeu ai luat, purtătorule de chinuri Lavrentie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pnmenirea ta.

Slavă, Şi acum, a Praznicului, glas acelaşi.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Fulgerul cel ascuns subt trup, firea ta Hristoase şi dumnezeeasca buna cuviinţă, în sfântul munte cu bunătatea ai arătat, strălucind fiinţa întru tine ucenicilor, şi înţelegând nerăbdată firea slavei tale, Sfânt eşti au strigat; că cel ce eşti neapropiat, văzut ai fost lumei cu trup, unule Iubitorule de oameni.

Peasna, 4-a Irmos:

Cela ce şade în slavă...

Slujitorul Cuvântului şi împodobitul cu cuvântul s'a junghiat cu voirea sufletului, pentru dragostea Cuvântului, şi acum împreună cu Cuvântul dupre dreptate împărăţeşte de veselia şi de slava lui umplându-se.

Prin privegerea cea dumnezeească a muceniceştei tale împrotiviri, lepădând de pre gene somnul cel spre moarte, cu bună credinţă, nu ai dormitat dormitarea păgânătăţei, prea sfinţite Mucenice al lui Hristos.

Slavă:

Improtiva chibzuelei celei păgâneşti a rătăciţilor, cu armele adevărului şi ale cinstirei de Dumnezeu întrarmându-te, pomenirea aceştia până în sfârşit o ai surpat prin credinţă şi prin alcătuirea voirei.

Şi acum, a Născătoarei.

Toată stricăciunea mâncărei cea mai de 'nainte lepădându-o, cu pâinea vieţei cea din Cer ne hrănim, cu cea răsărită din pământul cel fecioresc, pre care ca pre o pricinuitoare a bunătăţilor o slăvim.

Peasna 5-a, Irmos:

Păgânii nu vor vedeà...

Nedepărtat privind spre frumseţile cele dumnezeeşti, ai

defăimat toate frumseţile cele veselitoare ce sunt pre pământ, Lavrentie, şi durerile cele cumplite ale trupului, vrednicule de mirare.

Cunoscând pre Hristos, carele slujitor s'a făcut nouă al darurilor celor dela Părintele, te-ai făcut diacon al lui, purcezând către dânsul prin sânge prea fericite.

Slavă:

Sfinţită jertfă şi podoabă de bună cuviinţă ai adus lui Hristos fericite, şi ai strălucit în cortul cel ceresc, unde acum fiind te îndulceşti de lumină.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel de o fire şi de un chip cu Părintele, unul născut Fiul, cu oamenii vrând s'a făcut de o seminţie, cel prea înalt întrupându-se din pântecele tău Maică Fecioară.

Peasna 6-a, Irmos:

Venit-am întru adâncurile...

Focul cel materialnic pre tine frigându-te, mâncare prea dulce te-a făcut Impăratului tuturor, celui ce iubeşte şi însetoşază de mântuirea noastră, pururea mărite.

Cu totul te-ai apropiat de lumina începătoarei Treimi, diacon fiind al acesteia, te-ai făcut cu chip luminos, luminând pre cei ce te cântă pre tine.

Slavă:

Culcat fiind pre grătarele focului, sufereai cu putericie dumnezeească mucenie, aprinzându-te la suflet de dragostea lui Hristos şi de roua Duhului.

Şi acum, a Născătoarei:

Maică Fecioară, vas încăpător de Dumnezeu ai fost, scaun însufleţit, munte sfânt şi chivot şi cort făcut de Dumnezeu, şi sfeşnic cu razele de aur.

Irmosul:

Venit-am întru adâncurile „mărei, şi m'a înnecat pre mine „viforul păcatelor mele celor „multe; ci ca un Dumnezeu „scoate dintru adânc vieaţa „mea, mult milostive."

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.

Intru această lună în zece zile, pomenirea sfinţilor mucenici, Lavrentie arhidiaconul, Xist şi Ipolit.

Stih: Pre Lavrentie, peşte al lui Hristos îl zic,
Pre carele pre grătar păgânii cu cărbuni îl frig.
Sfârşitul nevoitorilor şi slava vrând să dobândeşti,
Cu nevoinţa cea prin sabie, Xiste, te nevoeşti.
Pre Ipolit, de cai îl văzù legat,
Căruia patimă, împrotiva numirei i s'a dat.
Lavrentie întru această lună în a zecea zi cu adevărat;
Bun peşte fript pe cărbuni s'a arătat.

Aceştia au fost în zilele împăratului Dechie, deci sfântul Xist erà dela Atena, unde învăţase şi cuvântul filozofiei, şi mergând la Roma a fost hirotonit episcop dupăce mărturisì sfântul Stefan, şi pornindu-se atuncea goană asupra creştinilor,

poruncì sfântul Xist lui Lavrentie arhidiaconului său, să chivernisească vasele bisericei. Iară el văzându-le, le împărţì pre la săraci. După aceea întorcându-se Dechie dela Persida, a fost adus către dânsul sfântul Xist episcopul, şi neplecându-se a se lepădà de Hristos, ci mărturisindu-l cu îndrăzneală Dumnezeu adevărat şi atotziditor, i s'a tăiat capul. Deci aducându-se şi arhidiaconul Lavrentie şi çerându-i-se sfintele odoare, el cerù care şi luând pre săraci şi pre şchiopii cărora le împărţise banii, i-a încărcat prin care şi i-a dus la împărat. Pre cari văzându-i împăratul, şi pornindu-se cu mânie, poruncì de-l bătură foarte rău pre sfântul Lavrentie, apoi îl băgară în temniţă, unde intrând Sfântul tămăduea pre toţi cei ce mergeau la dânsul, care văzând Calinic tribunul crezù în Hristos şi se boteză. Deci după aceea iarăşi stătù sfântul Lavrentie de faţă la împăratul şi neplecându-se a jertfi idolilor, îl întinseră pre un grătar ce ardeà pre foc, pre carele dând mulţămită lui Dumnezeu, şi-a dat sufletul. Şi a fost grijit şi îngropat precum s'a căzut, de Ipolit; de care înţelegînd împăratul trimise de-l luă, şi poruncì de-l bătură cu beţe de fier nodoroase şi apoi îl legă de cai sălbatici, de care târându-se mult, şi-a dat sufletul la Dumnezeu. Însă spun că a şaptea zi după patima sfântului Ipolit încălecând Dechie şi Valerian pre caii lor, ca să meargă la privelişte, acolo şi-au lepădat necuratele lor suflete, strigând adică Dechie la ceasul morţei lui: O Ipolite, de ce mă iei aşà rob legat. Strigat-a şi Valerian: Dară cu lanţuri de foc mă tragi? Şi aceasta s'a vădit în toată Roma şi dela Roma în toată lumea, şi toţi s'au întărit în credinţa Domnului nostru Iisus Hristos, a căruea este slava în veci, Amin.

Întru această zi, sfântul Iron filozoful, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Murind sofistul capul i s'a încununat,
Căci capul înşelăciunei l-a sfărâmat.

Întru această zi, sfinţii şase mucenici cei în vizie, unii zdrobindu-li-se oasele, iară alţii strujindu-li-se trupurile, s'au săvârşit.

Stih: Zdrobirea oaselor şi a cărnurilor strujire,
La şase nevoitori de cununi se face răpire.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Cel ce ai mântuit în foc...

Povăţuitor tainelor alegându-te, şi slujitor Cuvântului, vas sfinţit te-ai arătat al Bisericei celei cereşti şi prinos, dulce cântând Făcătorului: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Îngrădindu-te cu legea vieţei celei întru Hristos, mucenice Lavrentie, nu ţi-ai plecat mintea legiuitorilor morţei şi stricăciunei, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă:

Ca un oarecare ce s'ar fi îmbrăcat cu trup fără durere, cu gând prea viteaz Mucenice, ai cutezat asupra focului celui a toate mistuitor, strigând prea fericite: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Ușă înţelegătoare te-ai arătat Mireasă a lui Dumnezeu, a Răsăritului celui ce dintru înălţime s'a arătat pre pământ oamenilor, dintru tine, mai presus de cuvânt şi de cuget Dumnezeul părinţilor cel binecuvântat.

Peasna 8-a, Irmos:

Mântuitorule al tuturor...

Cu minte tare te-ai făcut mai puternic de cât văpaia cea

nesuferită, ca în trup strein arzându-te fericite, ai strigat: Toate lucrurile binecuvântaţi pre Domnul.

Asemănându-te celor trei tineri, şi stingând cărbunii focului în roua Duhului, strigi cântând: Toate lucrurile binecuvântaţi şi lăudaţi pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Hristos fiind ţie luminare, te-a încins pre tine cu tărie, şi către sineşi te-a înălţat, carele cu bună cuviinţă cântai: Toate lucrurile binecuvântaţi şi lăudaţi pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei.

Toiag din rădăcina lui Iesseiu ai fost, şi mai presus ai înflorit floarea Dumnezeirei, pre Hristos Dumnezeul meu şi Domnul. Toate lucrurile binecuvântăm Fecioară naşterea ta.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Mântuitorule al tuturor atot„puternice, pre cei ce se „ţineau de buna credinţă, „în mijlocul văpăiei pogorîn„du-te i-ai rourat, şi i-ai în„văţat să cânte: Toate lucru„rile binecuvântaţi şi lăudaţi „pre Domnul“.

Peasna 9-a, Irmos:

Eva adică prin boala...

Junghiere întreagă, şi tămâie bine priimită te-ai adus Stăpânului, ispitindu-te ca aurul în cuptor, în focul muceniei, şi te-ai făcut carte a Bisericei întâilor născuţi, vrednicule de minune.

Cu privirea cea neîncetată către Dumnezeu îndumnezeindu-te, şi prin unirea cea mai bună, cu cuvântul şi cu privirea cea dumnezeească, ţi s'a făcut să te amesteci cu lumina cea desăvârşită; pentru aceea pre tine toţi te fericim.

Slavă:

Ca soarele ai răsărit dela apusuri, fericite, minune mare şi prea slăvită, cu razele tale vrednicule de mirare, toată Biserica luminându-o, şi cu căldura credinţei pre toţi încălzindu-i; pentru aceea pre tine toţi te mărim.

Şi acum, a Născătoarei:

Chipurile naşterei tale Preacurată proorocii mai 'nainte le-au propoveduit, învăţându-se de departe din dumnezeeasca suflarea Duhului, şi au propoveduit lumei prea luminat; de ale cărora împliniri ne minunăm acum.

Irmosul:

Eva adică prin boala neascultărei, blestem înlăuntru „a adus; iară tu Fecioară de Dum„nezeu Născătoare, prin odrasla „purtărei în pântece, lumei bine-

„cuvântare ai înflorit; pentru „aceasta toţi te slăvim“.

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne...

Cu puterile cele îngereşti, şi cu danţurile mucenicilor, mare mucenice mărite, dănţuind împreună înaintea scaunului prea luminatei Treimi, şi cu prea strălucitele razele cele de acolo revărsându-te, cere lumină şi pace, celor ce cu dreaptă credinţă săvârşesc pomenirea ta cea dătătoare de lumină, şi pre tine arătat te prea măresc, o Lavrentie fericite.

Slavă, Şi acum a Praznicului.

Cuvinte cela ce eşti lumină neschimbată a Tatălui luminei celui nenăscut întru arătată lumina ta, astăzi în Tavor am văzut lumină pre Tatăl, lumină şi pre Duhul, carele aduce la lumină toată făptura.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Glasul părintesc, ţie din ceruri, s'a auzit strigând: Acesta este Fiul meu cel iubit, pre dânsul toţi să-l ascultaţi.

Stih:

Ale tale sunt cerurile şi al tău este pământul.

Să ne suim credincioşii cu mintea în muntele privirei, ca să vedem slava Mântuitorului, Dumnezeului nostru.

Stih: Tavorul şi Ermonul întru numele tău se vor bucură.

Scriind cântăreţul psalmilor, strigà: Tavorul şi Ermonul, Hristoase Mântuitorul meu, luminat întru numele tău se vor bucurà.

Slavă, Şi acum, asemenea,

Stăpânitorule al tuturor Impărate, împacă lumea prin solirile prea curatei Fecioare, Impărătesei tuturor, şi ale tuturor sfinţilor tăi.

LA LITURGHIE

Fericirile Praznicului, Peasna 5-a, a amândorora Canoanelor, cu Irmosul pe 6.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 11 ZILE.

Sfântul mucenic şi arhidiacon Evplu.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale Praznicului 3, şi ale Sfântului 3.

Stihirile Praznicului, glasul al 6-lea.

Podobie: A treia zi ai inviat...

Inchipuindu-te pentru milostivire Hristoase, în Adam omul cel dintâiu, din Fecioară te-ai arătat Adam al doilea, şi în muntele Tavorului te-ai schimbat la faţă Mântuitorul meu, descoperindu-ţi Dumnezeirea ta.

Cei mai aleşi ai Darului şi ai legei vechi, văzând Hristoase în muntele cel sfânt Schimbarea

ta la faţă, s'au uimit; cu carii ne închinăm ţie împreună şi Părintelui şi Duhului.

Străluceşte-se făptura luminat prin Schimbarea ta la faţă Hristoase, pre carea dumnezeeştilor apostoli în Tavor, şi lui Moisi şi lui Ilie, Dumnezeu fiind, o ai arătat strălucind negrăit, mai vârtos de cât soarele.

Alte Stihiri ale Sfântului, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Evple întru tot pururea mărite, surpat-ai prea vitejeşte măestriile vrăjmaşului celui rău prin mucenia ta cea tare biruindu-l pre dânsul; şi acum te-ai dat jertfă curată şi bine priimită, lui Hristos Ziditorului tău, Împăratul tuturor, în veac împreună cu dânsul bucurându-te.

Evple pururea prea mărite, întrarmându-ţi simţirile sufletului cu Crucea lui Hristos, vitejeşte de bună voea ta ai alergat către protivnicul luptător, şi arătat biruindu-l pre dânsul, acum împreună împărăţeşti cu Împăratul tuturor, în veac împreună bucurându-te cu dânsul.

Evple pururea prea mărite agonisind ajutor pre Hristos, ai defăimat cele materialnice, şi pentru dânsul dându-ţi trupul gonaciului spre bătăi, ai stătut împrotivă, pătimind până la sânge Mucenice. Pentru aceasta cu cununa biruinţei te-a împodobit pre tine Stăpânul şi Mântuitorul şi Domnul.

Slavă, Şi acum, a Praznicului glasul al 4-lea.

Muntele carele a fost oarecând întunecat şi afumat, acum este cinstit şi sfânt, pre carele a stătut picioarele tale Doamne, că taina cea mai înnainte de veci acoperită, înfricoşată Schimbarea ta la faţă, în aceste mai de pre urmă sa arătat lui Petru, şi lui Ioan, şi lui Iacov, carii neputând suferi raza feţei tale, şi strălucirea hainelor tale, cu faţa la pământ au căzut, carii şi de spaimă fiind cuprinşi, s'au mirat văzând pre Moisi şi pre Ilie vorbind împreună cu tine de cele ce erau să se întâple ţie. Şi glas dela Tatăl a mărturisit zicând: Acesta este Fiul meu cel iubit, întru carele bine am voit, pre acesta să-l ascultaţi, carele şi dărueşte lumei mare milă.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Firea lui Adam vrând Hristos ca să o schimbe, în muntele Tavorului acum vine, ca să descopere către tăinuitori Dumnezeirea sa.

Stih:

Ale tale sunt cerurile şi al tău este pământul.

Raza cea întreit strălucitoare a dumnezeeştei slavei tale,

strălucind negrăit în muntele Tavorului, Mântuitorule a luminat lumea.

Stih:

Tavorul şi Ermonul întru numele tău se vor bucură.

Fără de veste văzând ucenicii schimbarea vestmântului, şi a întregei alcătuirei tale Cuvinte, cu faţa la pământ căzând cântau.

Slavă, Şi acum, glasul al 4-lea.

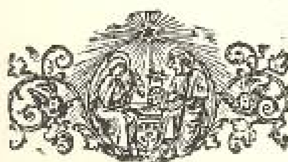
In munte înalt schimbându-se la faţă Mântuitorul, având pre ucenicii cei mai aleşi, cu prea slăvire a strălucit; arătând că de vor străluci cu înălţarea bunătăţilor, se vor învrednici şi dumnezeeştei slave. Şi vorbind împreună cu Hristos Moisì şi Ilie au arătat, că preste cei vii şi preste cei morţi stăpâneşte, şi cum că cel ce a grăit de demult prin lege şi prooroci, este Dumnezeu, căruia şi glasul Tatălui din nor luminos i-a mărturisit zicând: Pre acesta să ascultaţi, carele prin Cruce va prădà iadul, şi va dărui morţilor vieaţă veşnică.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicul tău Doamne Evplu...

Caută la sfârşitul cărţei.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Praznicului de 2 ori, Slavă, al Sfântului, Şi acum, iar al Praznicului.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Prăznuirea cea prea strălucită a Stăpânului a sosit, veniţi toţi mai 'nainte curăţindu-ne, să ne suim cu mintea pre muntele Tavorului, ca să vedem pre Hristos.

Slavă, Şi acum, iară aceasta.

După a doua Stihologhie, Sedealna glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Cuvântul cel de o cinste cu Tatăl şi cu Duhul, întrupându-se din Fecioară curată prunca lui Dumnezeu, şi suindu-se în Tavor cu prea aleşii ucenici, cu prea slăvire s'a schimbat la faţă. Pentru aceasta lăudăm dumnezeească şi prea sfântă pogorârea lui.

Slavă, Şi acum, iară aceasta:

CANOANELE.

Cel dintâi al Praznicului cu Irmosul pe 8, şi al Sfântului pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu bună cinstire voiu lăudà pre minunatul Evplu.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Pre Voevozii cei tari...

Cu arma Crucei înnotând, ai intrat în limanul vieţei, întru carele cu bucurie luminat pe-

trecând mărite, încetează-mi mult turburăciosul val al inimei mele, ca cu linişte să măresc pomenirea ta.

Stea cu totul luminoasă ai răsărit înţelepte întru cinstită tăria Bisericei, luminând pre credincioşi cu strălucirile bunătăţilor Evple; şi cu puterea Duhului ai izgonit întunerecul dracilor.

Cu dumnezeească putere împuternicindu-te înţelepte, cu cuget dumnezeesc, pre cel născut din Dumnezeu, Dumnezeu l-ai propoveduit, carele de bună voie a răbdat răstignire mărite, şi cu moartea pre moarte a stricat.

Slavă:

Toată gura să se mişce spre lauda ta purtătorule de Dumnezeu, căci cu învăţăturile cele dumnezeeşti, ai răpit din gura vrăjmaşului pre toţi, cei ce cu prea bună plecăciune au priimit cuvintele tale, purtătorule de chinuri al lui Hristos prea viteazule.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu pogorârea cea înfricoşată strălucind Hristos din pântecele tău cel purtător de lumină Preacurată, ca un soare a răsărit celor din lume, risipind negura mulţimei dumnezeilor cea cu înserare rea, şi luminând marginile lumei.

Peasna 3-a, Irmos:

Biserica cea stearpă...

Datu-te-ai pre sine-ţi ca pre un mieluşel de bună voie, vrând a te junghià pentru Hristos, carele pentru tine cu voirea a sărăcit, şi s'a junghiat Evple prea fericite.

Junghiere fără prihană, jertfă cu prea bună mireazmă, şi desăvârşit prinos te-ai adus lui Dumnezeu, fericite, cu bucurie cântând: Sfânt eşti Doamne.

Slavă:

Intărindu-te cu legile Evangheliei cugetătorule de Dumnezeu, ai stătut în mijlocul bărbaţilor celor fărădelege, arătat strigând: Celor ce nu mă caută stau de faţă, a mustrà păgânătatea lor.

Şi acum, a Născătoarei:

Sălăşluindu-se Dumnezeu în pântecele tău Preacurată, nici cum nu a clătit cheile fecioriei tale, pre carele roagă-l neîncetat să se întărească toţi cei ce te cântă pre tine.

Irmosul:

Biserica cea stearpă a născut din păgâni, şi adunarea „cea cu mulţi fii a slăbit, minunatului Dumnezeului nostru „să-i strigăm: Sfânt eşti „Doamne".

CONDACUL Sfântului, glasul 1-iu.

Podobie: Ceata îngerească...

Cu arma Crucei bine înnotând, ai intrat întru limanul cel lin al lăcaşurilor celor cereşti. Intru care sălăşluindu-te, roagă-te Ziditorului ca să se mântuiască de toată nevoia şi scârba, cei ce prăznuesc astăzi pomenirea cea cu rugăciune, a nevoinţelor tale fericite Evple.

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Legile lui Hristos în mâini ţiindu-le ai stătut în privelişte, strigând către vrăjmaşi: De mine însumi chemat am venit, de faţă sunt ca să pătimesc prea cu tărie. Pentru aceasta plecându-ţi grumazul, cu bucurie ai priimit tăierea sabiei săvârşindu-ţi alergarea.

Slavă, Şi acum, a Praznicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălţat...

Suindu-te cu ucenicii în munte, şi întru slava Tatălui strălucind, împreună cu Moisì, şi Ilie a stătut înaintea ta, că legea şi proorocii ca lui Dumnezeu slujesc, a căruia şi firească fiinţa cea fiiască Părintele mărturisindu-o, te-a chemat Fiu; pre carele îl lăudăm împreună cu tine şi cu Duhul.

Peasna 4-a, Irmos:

Pentru dragostea chipului...

Biserică însufleţită a prea sfintei Treimi te-ai arătat cu adevărat, şi cu arma credinţei, în pământ ai surpat capiştile idolilor, mucenice Evple.

Intru frumseţea cea dumnezeească îndulcindu-te Evple, ai defăimat bătăile şi durerile, şi chinurile cele fără de număr, şi cu bucurie ai pătimit.

Smerindu-te de Dumnezeu înţelepte Mucenice, ai smerit inima cea cu cuget înalt a ucigaşului, şi te-ai suit către cela ce a înălţat pre oameni.

Slavă:

De dragostea Stăpânului aprinzându-te, cu adevărat ai ars toată înşelăciunea, şi cu osârdie ai mers la mucenie Mucenice.

Şi acum, a Născătoarei:

Bogaţii norodului tău ţie se închină Fecioară, carea ai născut pre cel ce a îmbogăţit pre toţi, cu cunoştinţele cele dumnezeeşti, pre Hristos Dumnezeul nostru.

Peasna 5-a, Irmos:

Necredincioşii nu vor vedeà...

Strălucindu-te cu totul de privirile cele dumnezeeşti, şi cu vitejia întărindu-te ca un leu prea viteazule, cu nădejdea

ai intrat către privelişte, biruind păgânătatea, prea alesule.

Vieaţă fără întristare ţi-a dat Mântuitorule, ţie celui ce ai suferit pentru dânsul moarte amară, purtătorule de chinuri, şi cu cetele mucenicilor te-a împreunat pre tine, ca pre un viteaz.

Slavă:

Plecatu-ţi-ai grumazul tău cu cuget osârdios, şi luându-ţi-se capul, mai luminat te-ai împreunat cu Hristos, Cuvioase, îndulcindu-te de Dumnezeire.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai cu adevărat mai înaltă decât îngerii, născând pre Ziditorul îngerilor, mai pre sus de minte, pre cel ce a prea mărit pre sfinţii mucenici, prea sfântă Maică Fecioară.

Peasna 6-a, Irmos:

Venit-am întru adâncurile...

Incă sângele picându-ţi, ai stătut înaintea puitorului tău de lupte, şi dela dânsul bucurându-te ai priimit cununile biruinţei, de Dumnezeu înţeleptite Evple, prea viteazule.

Cu bărbăţie ai stătut înaintea divanului, legile Stăpânului în braţele tale ţiindu-le Evple şi arătat prea cu osârdie, ai mustrat pre cei fărădelege Cuvioase.

Slavă:

Nespăimântându-te de sabie, netemându-te de mulţimea muncilor, cu bună credinţă ai propoveduit adevărul, înaintea divanurilor judecătorilor, şi ai omorît înşelăciunea.

Şi acum, a Născătoarei.

O minune pre aslăvită! Cum ai născut Fecioară necunoscând ispită de bărbat? Şi cum ai aplecat cu lapte pre cel cu adevărat dătător de lapte şi hrănitorul tuturor făpturilor, Maică prea curată.

Irmosul:

Venit-am întru adâncurile „mărei, şi m'a înnecat pre mine „viforul păcatelor mele celor „multe, ci ca un Dumnezeu „scoate dintru adânc vieaţa „mea, mult milostive".

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.

Intru această lună în 11 zile, pomenirea sfântului marelui mucenic Evplu diaconul.

Stih: Din podoabă adică, eşti Evple, diacon cinstit,
Iară din tăiere, ostaş foarte întărit.
Evplu întru această lună în a unsprezecea zi,
Prin tăiere de sabie din vieaţă se săvârşi.

Acesta a fost în zilele împăratului Diocliţian, trăgându-se din cetatea Cataniei, care se află în eparhia Siciliei. Deci fiind pârît la guvernatorul Calvisian, şi nelepădându-se de Hristos, întâiu a fost legat cu mâinile şi cu picioarele la genunchi, după aceea spânzurat de un lemn, şi a fost strujit cu mâini de fier. Deci atuncea dumnezeesc glas viind îl întări; apoi îi zdrobiră vinele cu ciocane de fier, şi băgându-l în temniţă făcù rugăciune şi izvorî fântână cu apă. Apoi

iarăşi scoţându-l, îi pătrunseră urechile cu unghii de fier arse şi i s'a tăiat capul.

Intru această zi târnosirea cinstitei şi înfrumseţatei case şi dumnezeeştei biserici a prea sfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu, ce-i zic Eleusa.

Intru această zi, pomenirea Icoanei celei nefăcute de mână, a Domnului Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Stih:
A izvori mulţime de streine minuni nu este lucru de mirat,
Chipul cel asemănat lui Dumnezeu Cuvântului celui minunat.

In zilele binecredinciosului împărat Tiberie la anii cinci sute şaptezeci şi şase, se făcù minune mare şi prea mărită: De vreme ce o femee, anume Maria, iubitoare de Hristos, şi patrichiană cu vrednicia, fiind văduvă, căzù într'o boală grea şi fără de leac, şi desnădăjduindu-se de tot ajutorul omenesc, se lăsă în nădejdea Domnului şi Dumnezeului nostru Iisus Hristos. Deci, puind întru sineşi bun gând, a trimis către preoţii cei ce slujau sfintei stăpâneştei şi nefăcutei de mână icoanei Domnului, rugându-i să meargă la dânsa, cari mergând, ea căzù la picioarele lor, zicând: Rogu-vă stăpânii mei, de vreme ce Dumnezeu pentru păcatele mele a vrut să mă chinuesc de această boală grea de moarte, pentru aceasta voesc şi poftesc ticăloasa şi nevrednica, prin rugăciunile voastre să priimesc sfânta Icoană a Domnului nostru, în săraca mea căsuţă, patruzeci de zile, ca doară printr'însa va face Domnul milă cu mine. Şi ei ştiindu-i vieaţa şi duhovniceasca ei aşezare, îi aduse sfânta Icoană, şi deschizând cutia în care se aflà acea Icoană, îndată căzând se închină femeia şi o sărută, şi luând o pânză de bumbac pre măsura sfintei Icoane, o puse deasupra Icoanei; deci băgându-o într'un scrin curat o închise, şi puindu-o în paraclisul casei sale, îi făceà strălucită lumină de făclii aprinse, slujind liturghie până la patruzeci de zile. Şi dacă se pliniră acele patruzeci de zile, începură a se întări durerile femeei, de erau nesuferite, cât nici din pat nu puteà să se ridice, şi strigând pe o slujnică pe care o ştià că este mai curată, îi zise: Adù cutia sfintei Icoane ca să mă închin, doară aşi găsi puţină odihnă de durerile cele mari ce mă ţin. Şi aceea mergând în paraclis, văzù minune mare şi înfricoşată şi prea mărită, căci o văpaie de foc mare ieşià din acea cutie, de se suea până în podul casei, şi cuprinzând tot jertfelnicul, se pogorà până în faţa pământului, nimica stricând jertfelnicului, de care minune slujnica îngrozindu-se, a căzut jos; deci alergând alta, spuse stăpânei sale, care înfricoşându-se foarte se pogorî din pat, şi mergând cu mare silă în paraclis şi văzând văpaia cea de foc, strigă: Doamne milueşte. După aceea trimise şi aduse degrab pre slujitorii sfintei Icoane, cu cari urmă şi popor mult, şi văzând toţi minunea se mirară, căci se suià şi se pogorà văpaia ca o vetreală de corabie ce se umflă de vânt tare, deci strigau toţi multă vreme: Doamne milueşte. Şi făcându-se rugăciune de către preoţi se potoli văpaia, şi deschizând cutia, aflară sfânta stăpâneasca şi nefăcuta de mâini Icoană, neatinsă de foc. Deci luând şi pânza cea de bumbac ce o pusese patrichiana deasupra Icoanei, o mare minune! Aflară într'însa alt chip stăpânesc, nefăcut de mână, asemenea chipului celui dintâi. De care slăvind toţi pre Dumnezeu şi sărutându-l îl puseră deasupra pre durerile femeei şi îndată o lăsară durerile şi boala şi se tămădui femeea şi făcându-se sănătoasă desăvârşit se sculă, şi slăvi pre Dumnezeu cu toţi câţi merseră acolo cu preoţii. Apoi preste câţiva ani cinstita acea femee; de vreme ce mai 'nainte îşi cunoscù mutarea ei din vieaţa aceasta, ca ceea ce erà vas ales griji ca să dăruiască prea sfântul acel chip, la o mânăstire de monahii ce se aflà la Melitina, în Armenia, a sfintei Înălţărei Domnului. Deci aflându-se femeea întru acest gând, iată ca şi cum s'ar fi dat veste, sosi acolo la Constantinopol Dometian arhiepiscopul Melitinei, vărul împăratului Mavrichie, împreună cu cei mai de cinste ai aceleiaşi cetăţi; deci, înţelegând patrichiana a dat sfântul chip în mâna Arhiepiscopului spuindu-i gândul ei, pentru care a fost trimis în Melitina.

Insă nu se cade să trecem sub tăcere şi a doua minune ce s'a făcut: Că fă-

cându-se pradă de Perşi în zilele împăratului Iraclie şi temându-se călugăriţile mânăstirei, ca nu cumvà să le robească şi pre ele, se duseră în Constantinopol, şi fiindcă erau de bun neam luară o mânăstire dela Serghie Patriarhul, carele aflând şi pentru această sfântă şi nefăcută de mână Icoană, o luă şi fără voea călugăriţelor, ci însă întru acele zile, îi venise multe scârbe asupră-i, necazuri şi mânie dela împăraţi asupra lui, şi turburări multe ale Bisericei şi stând la multă mirare pentru acestea, văzù noaptea în vis pre un om înfricoşat unde stà deasupra lui, şi-i zicea: Intoarce înapoi cum mai degrab mânăstirei ceea ce ai luat fără dreptate, şi dacă se sculă stà de gândeà, şi chemând pre cei ce erau ai lui îi întrebà: Ce sunt aceste scârbe, şi pentru care pricină le pătimesc acestea? Mai vârtos că şi astă noapte am văzut un om înfricoşat unde stà, şi-mi ziceà: Intoarce cât mai curând mânăstirei ceea ce ai luat fără dreptate, şi eu nu ştiu de am luat cuivà cevà, iar ei ziseră: Nu le băgà în seamă unele ca acestea stăpâne, că n'ai năpăstuit niciodată pre nimenea, ci scârbele şi nălucirile acestea sunt din lucrarea drăcească. Deci, când s'a făcut noapte iarăşi i se arătă înfricoşatul acela şi îi zise răstit: Intoarce cât mai curând ceea ce ai luat călugăriţilor dela Înălţare, au nu ştii că sunt streine şi fără de mângâere de au venit dintru altă parte? După aceea deşteptându-se zise către eclisiarhul lui: Frate, când ai luat stăpânescul chip dela călugăriţe, cum le-a părut? Iar el zise: Foarte greu părinte, şi de ar fi putut ne-ar fi făcut certare. Atuncia pricepù Patriarhul şi se dosădi pre sine şi degrab cu multă cinste trimise sfântul chip la mânăstirea călugăriţelor în douăzeci şi nouă ale lui Dechemvrie. Şi se potoliră bântuelele şi scârbele Patriarhului şi se bucurară călugăriţele dacă luară sfântul acel chip al Domnului.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici: Neofit, Zinon, Gaie, Marcu, Macarie şi Gaian, carii s'au săvârşit prin foc. Şi se face soborul lor la locaşul sfinţilor şi măriţilor celor fără de arginţi Cosmà şi Damian.

La Neofit, Zinon şi Gaie.

Stih: Lui Neofit, Zinon şi Gaie cu adevărat,
Le erà aşternut cuptorul cel cu foc, în mijlocul căruia au stat.

La Marcu, Macarie şi Gaian,

Stih: Strein miros de tămâieri s'a arătat,
Trei mucenici, carii pentru Treime de vii spre ardere de foc s'au dat.

Intru această zi, cuviosul Pasarion cu pace s'a săvârşit.

Stih: Pasarion toată bunătatea având,
Mutându-se de pre pământ răsplătire potrivită este priimind.

Intru această zi, cuviosul Nifon, carele a sihăstrit in chinovia mânăstirei sfântului Dionisie din Aton, şi s'a făcut patriarh Constantinopolei, la anul una mie patru sute şasezeci cu pace s'a săvârşit.

Stih: Nifon proedria cea de pre pământ lăsând,
La Hristos cel ce şade mai 'nainte de toţi, faţă se află stând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, şi ne mântuește pre noi, Amin

Peasna 7-a, Irmos:
Cei trei tineri în Vavilon...

Picându-ţi sângele tău pre pământ, a stins jeratecul înşelăciunei, iară Biserica lui Hristos prea cu bogăţie o a adăpat, carea cu bună credinţă pre tine te laudă prea fericite.

Având minte vitează, şi cuget neclătit, înşelăciunea jos o ai surpat, şi pre părtinitorii minciunei cu învăţăturile cele nemincinoase, Evple prea înţelepte i-ai mustrat.

Uşa Raiului ţie s'a deschis Evple fericite mucenice al lui Hristos, văzându-te înfumseţat cu patima cea dumnezeească şi cu coroana biruinţei.

Slavă:

Cu jeratecul cel dumnezeesc

curăţindu-te la suflet Mucenice, jeratecele mulţimei dumnezeilor le-ai stins, strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Pentru ca să închipuiască pântecele tău cel dumnezeesc cuptorul cel persesc, Preacurată, nearşi a păzit pre tinerii cari strigau: Doamne Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Peasna 8-a, Irmos:
Mântuitorule al tuturor....

Curăţire de toate felurile de boale şi izgonire duhurilor celor cumplite sunt moaştele tale, pre care încunjurându-le, strigăm: Toate lucrurile binecuvântaţi şi lăudaţi pre Domnul.

Bucuratu-s'a de tine adunarea credincioşilor, agonisindu-te pre tine mijlocitor către Hristos, şi rugător prea fierbinte, şi părtinitor Evple prea fericite diacone, dimpreună vorbitorule cu sfinţii îngeri.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Adunându-vă oamenilor, scoateţi tămăduire de potriva boalelor din mormântul Mucenicului, şi cu credinţă strigaţi: Toate lucrurile binecuvântaţi şi lăudaţi pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei

Înfrumseţatu-te-ai Preacurată, prea nevinovată, mai mult decât toată bună cuviinţa îngerilor, născând pre Ziditorul oamenilor şi al îngerilor, căruia cântăm: Binecuvântaţi lucrurile pre Domnul.

Irmosul:
Să lăudăm bine să cuvântăm...

Mântuitorule al tuturor atot„puternice, pre cei ce se ţineau „de buna credinţă, în mijlocul „văpăiei pogorându-te i-ai „rourat, şi i-ai învăţat să cânte: „Toate lucrurile binecuvântaţi „şi lăudaţi pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:

Eva adică prin boala...

Învrednicitu-te-ai cu adevărat, a vedeà pre cele ce de departe erau dorite de tine prea fericite, încetat-ai de dorire ca unul ce ai ajuns la singură săvârşirea doririlor, cea cu adevărat săvârşită dorirei tale diacone, vrednicule de minune.

Ca un sceptru ţiind Crucea în mâna ta fericite, şi luminat fiind îmbrăcat cu porfira, pre carea din sfinţite sângiurile tale o ai roşit, acum stai înaintea Împăratului Hristos, Evple pârga mucenicilor.

Astăzi Catania cinstita Mitropolie, având u-te prea ales păzitor pre tine, prăznueşte dumnezeească pătimirea ta, săvârşindu-o împreună cu toate

eparhiile şi cetăţile, pre carea păzeşte-o prin rugăciunile tale.

Slavă:

Indumnezeindu-te cu împărtăşirea cea dumnezeească fericite, arătat te-ai făcut soare cu totul luminos, şi întru lumina cea dumnezeească te-ai sălăşluit Mucenice; şi acum luminezi pre cei ce săvârşesc purtătoare de lumină pătimirea ta, fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu razele luminei celei dintru tine dumnezeească Mireasă luminează sufletul meu, ridică-mă pre mine cel ce zac în groapa piericiunei, ruşinând pre vrăjmaşii cei ce pururea necăjesc inima mea, şi către patimi mă împing pre mine.

Irmosul:

Eva adică prin boala ne-„ascultărei, blestem înlăuntru a „adus, iară tu Fecioară de Dum-„nezeu Născătoare, prin odrasla „purtărei în pântece, lumei bi-„necuvântare ai înflorit; pen-„tru aceasta toţi te slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi glas...

Cu totul dându-te lui Dumnezeu atotstăpânitorului, şi cu fulgerile cele de acolo strălucindu-te, purtătorule de chinuri, adu-ţi aminte de cei ce săvârşesc purtătoare de lumină pomenirea ta, şi te cinstesc pre tine sfinte, ca pre un slujitor al tainelor lui Hristos, mucenice Evple.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

Cuvinte cela ce eşti lumină neschimbată a Tatălui luminei celui nenăscut, întru arătată lumina ta, astăzi în Tavor am văzut lumină pre Tatăl, lumină şi pre Duhul carele aduce la lumină toată făptura.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Bucuraţi-vă treimea dumnezeeştilor apostoli, cari în muntele Tavorului, aţi văzut pre cel din Treime, unul dupre fiinţă.

Stih: Ale tale sunt cerurile şi al tău este pământul.

Bine este ţie Tavore, cel mai 'nainte prea întunecat, căci te-ai învrednicit Luminei nu a soarelui celui simţitor, ci a strălucirei celei de sus.

Stih: Tavorul şi Ermonul întru numele tău se vor bucură.

Cu lumina feţei tale Mântuitorule fiind străluciţi ucenicii tăi, nesuferind raza, îndată au căzut la pământ.

Slavă, şi acum, asemenea.

Văzut-au în Tavor, Moisi şi Ilie, pre Dumnezeu cel ce din

Fecioară s'a întrupat, spre mântuirea oamenilor.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Praznicului, Peasna 6-a, din amândouă Canoanele, cu Irmosul pe 6.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 12 ZILE.

Sfinţii mucenici Fotie şi Anichit.

Intru această zi se cântă şi slujba cuviosului părintelui nostru Maxim Mărturisitorul, pentrucă în 13 zile se odovăeşte Praznicul Schimbărei la faţă a Domnului nostru Iisus Hristos.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, ale Sfinţilor mucenici 3, şi ale Cuviosului 3.

Stihirile mucenicilor, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

De foc nu v'aţi temut, nici de uneltele cele tăetoare, nici de mânia cea dobitocească a nebunului judecător, nici de năvălirile leilor, nici de fierberile căldărilor, nici de tăierile mădulărilor, nici de hotărîrea cea amară a morţei, carea v'a făcut pre voi fără de moarte, şi v'a trimis cu bună mărire către Dumnezeu cel fără de moarte, vitejilor pătimitori.

Priimit-aţi sfârşitul cel prea fericit, şi întru tot cinstit, şi dorit de cei vrednici, şi nădejdile cele veşnice prea vitejilor, şi ne izvorîţi nouă pârae de minuni, care ridică arsura patimilor din suflet şi din trup, a celor ce cu bună credinţă, pururea săvârşesc pomenirea voastră cea de preste an, prea lăudaţilor.

Fotie cel prea mărit, şi de Dumnezeu înţeleptul Anichit, doimea cea prea aleasă, cu strălucirile Treimei fiind prea strălucită, şi prea înfrumseţată cu frumseţile ranelor, împreună cu îngerii pururea se bucură, şi celor ce cu credinţă prăznuesc prea slăvită şi sfinţită pătimirea lor, le dau luminare şi milă.

Alte Stihiri ale Cuviosului, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Pre cel ce s'a făcut om pentru milostivire precum bine a voit, înţelegându-se în două voiri şi lucrări l-ai propoveduit cuvioase Maxime, astupând gurile cele fără de uşă ale celor spurcaţi, carii părtiniau înşelăciunei, celei de o voire şi de o lucrare prin asuprirea diavolului carele izvodise răutatea.

Cu vinele dogmelor tale părinte Maxime ai sugrumat pre Pir bârfitorul cel cu înţelegerea rea, şi ai suferit goniri şi scârbe, bătându-te foarte, pururea pomenite, şi tăindu-ţi-se limba şi mâna cea

dumnezeească, carea se ridică pururea către Dumnezeu, cu carea scriind săvârşiai dogmele cele prea înalte.

Limba ta cea sfântă fericite ascuţindu-se de Duhul, s'a făcut ca o trestie degrab scriitorului, frumos scriind cu Duhul în lespezile inimilor noastre legea bunătăţilor celor dumnezeeşti, şi adeverinţa dogmelor, şi întruparea celui ce a voit să se arate oamenilor în două fiinţe şi întru un ipostas.

Slavă, a Cuviosului, glasul al 8-lea.

Mulţimile călugărilor, pre tine îndreptătorul te cinstim, Maxime părintele nostru; că prin tine pre cărarea cea dreaptă, cu adevărat a umblà am cunoscut. Fericit eşti că lui Hristos ai slujit, şi puterea vrăjmaşului ai biruit, cela ce eşti cu îngerii împreună vorbitor, cu drepţii şi cu cuvioşii împreună lăcuitor; cu carii roagă-te Domnului, să miluiască sufletele noastre.

Şi acum, a Praznicului, asemenea:

Norul cel luminos al Schimbărei la faţă, a premenit negura legei, în care Moisì şi Ilie fiind, şi învrednicindu-se slavei celei mai pre sus de lumină, grăiau lui Dumnezeu: Tu eşti Dumnezeul nostru Impăratul veacurilor.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

In muntele Tavorului cu osârdie să ne apropiem, ca să vedem slava Impăratului tuturor, a lui Hristos Mântuitorului nostru.

Stih:

Ale tale sunt cerurile şi al tău este pământul.

Arătatu-te-ai împreună cu Moisì şi cu Ilie, Mântuitorul meu, şi cu prea aleşii ucenici, în muntele Tavorului, mai mult decât soarele strălucind.

Stih:

Tavorul şi Ermonul întru numele tău se vor bucură

Verhovnicii apostolilor, auziau glasul cel părintesc, carele adevereà slava ta, Mântuitorule al meu, şi cu faţa la pământ au căzut.

Slavă, glasul al 6-lea.

Prea cuvioase părinte Maxime, în tot pământul a ieşit vestea isprăvilor tale; pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale, taberile drăceşti ai pierdut, cetele îngereşti ai ajuns, a cărora vieaţă fără prihană ai urmat, îndrăznire având către Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Şi acum, a Praznicului, glasul al 5-lea.

Rază subţire a Dumnezeirei tale descoperind Hristoase, celora ce împreună se su-

ise cu tine în munte, slavei tale celei mai pre sus de lume părtaşi i-ai făcut. Pentru aceasta cu uimire au strigat: Bine este nouă a fi aicea, cu cari şi noi în veci, te lăudăm pre tine Hristoase Mântuitorule, cel ce te-ai schimbat la faţă.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne...

Slavă, al Cuviosului, glasul al 8-lea.

Al ortodoxiei îndreptătorule...

Caută la sfârşitul cărţei.

Şi acum, al Praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Praznicului odată, şi al Mucenicilor. Slavă, al Cuviosului, Şi acum, al Praznicului.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Schimbarea omenească ce va să fie întru a doua şi înfricoşată venirea ta cu slavă, arătându-o Mântuitorule, în muntele Tavorului te-ai schimbat la faţă. Ilie şi Moisi au grăit către tine, şi trei ucenici, pre cari împreună i-ai chemat; cari văzând Stăpâne slava ta, de strălucirea ta s'au spăimântat, cela ce ai arătat atuncea acelora lumina ta, luminează sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, iarăşi aceasta.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul şi Podobie aceleaşi.

In muntele Tavorului schimbându-te la faţă, nor luminos întins ca un cort, pre apostoli cu slava ta i-a acoperit. Pentru aceasta şi în jos la pământ se uitau, neputând răbdà să vază strălucirea slavei celei neapropiate a feţei tale, Mântuitorule Hristoase Dumnezeule, cela ce eşti fără de început, carele ai arătat atunci acelora lumina ta, luminează sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, iarăşi aceasta:

CANOANELE.

Cel de al doilea al Praznicului, cu Irmosul pe 6 şi ale Sfinţilor două, pe 8.

CANONUL Mucenicilor.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Laud adunarea cea veselă a Mucenicilor.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mărei Roşii...

Răbdând durerile trupului prea lăudaţilor, cu prea puternică credinţă a cugetului, cu bucurie v'aţi mutat la vieaţa cea fără de durere, rugându-vă pururea pentru noi.

Cu dumnezeeştile arme ale credinţei îngrădindu-te Anichite, vitejeşte ai mers spre împleticirea vrăjmaşilor celor fără trup, şi cu puterea cea dumnezeească ai prăpădit taberile acestora.

Luminându-te de dumnezeească înţelegere ai ruşinat bârfirea ritorilor, şi mintea cea neiscusită a ellinilor, şi pre

sine-ţi cu totul te-ai dat spre pătimire, mărite Anichite.

A Născătoarei:

Fecioară şi mai 'nainte de naştere, şi după naştere cu adevărat, te-ai arătat Preacurată, căci mai pre sus de cuvânt, ai născut pre Dumnezeu cel ce a încununat pre sfinţii mucenici ce au pătimit.

Alt CANON al Cuviosului.

Al căruia Acrostihul la Greci este acesta:

Maxim prea marele se prea măreşte.

Facerea lui Ioan monahul.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului...

Din limba ta cea de miere curgătoare şi dulce, tot Darul Duhului cel de Dumnezeu însuflat pică-l întru mine dumnezeescule Maxime.

Foc arzător te-ai arătat fericite asupra eresurilor, pentrucă cu râvna Duhului pre acestea ca pre o trestie le-ai mistuit.

Slavă.

Ieşit-a dobitocească dogmă de o voire din voinţă păgânească, dar s'a mustrat Părinte cu cuvintele tale.

Şi acum, a Născătoarei.

Lăudămu-te pre tine prea curată Născătoare de Dumnezeu, carea întrupat ai născut pe prea veşnicul şi prea dumnezeescul Cuvânt, mai pre sus de fire şi mai pre sus de dumnezei.

Peasna 3-a, Irmos:

Se veseleşte de tine...

Cu ajutorul lui Hristos, biruind oştirile vrăjmaşului, ai priimit cunună de biruinţă mucenice Anichite purtătorule de chinuri.

Mucenicii lui Hristos, n'au purtat grije de trup ca de un stricăcios, şi cu minte vitejească au suferit muncile cele cumplite.

Umplându-vă de apele cele făcătoare de vieaţă, înţelepţilor mucenici, cu curgerile sângiurilor aţi încetat curgerile cele turburăcioase ale înşelăciunei.

A Născătoarei:

Domnul cel ce lăcueşte în ceruri, s'a sălăşluit în pântecele tău Născătoare de Dumnezeu, şi a gonit dela noi toată înşelăciunea.

Alt Canon, Irmos:

Tu eşti întărirea celor...

Arătatu-te-ai Maxime mare şi prea adevărat propoveduitor, al credinţei ortodoxe a lui Hristos, şi mucenic prin sânge.

Fericite Maxime, tu prin pustnicie, te-ai făcut lui Dumnezeu cuviincioasă şi înţeleaptă sălăşluire a filozofiei.

Slavă:

Ca nişte rîuri a izvorît limba

ta, dogmele lui Hristos cele orodoxe, Maxime prea fericite, hrănitule al înțelepciunei.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine toți creştinii te avem scăpare şi zid al nostru, pre tine te doxologhim fără tăcere, prea lăudată.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine Doamne, tu „eşti lumina celor întunecați, „şi pre tine te laudă duhul „meu".

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.
CONDACUL Cuviosului, glasul al 6-lea.

Podobie: Plinind rânduеala cea pentru...

Lumina cea întreit strălucitoare sălăşluindu-se în sufletul tău, te-a arătat vas ales pre tine prea fericite; căci luminos arăți marginilor cele dumnezeeşti şi arătarea înțelegerilor celor cu anevoie înțelese, Maxime fericite, luminat propoveduind tuturor pre Treimea cea mai pre sus de ființă şi fără de început.

ICOS.

Temeiul preoților, treapta învățăturilor, trâmbița înțelepciunei, înălțarea mucenicilor, întărirea credincioşilor, Maxim cel minunat, a răsărit lumei prin dumnezeească pomenirea sa astăzi, deci sculați-vă toți spre strălucirea lui, îndrăzneala şi râvna lăudându-i, care a arătat el pentru buna credință. Pentru care întru adevăr, tare păstor preste turmă s'a rânduit împrotiva lupilor, pre care surpându-i cu cununi de biruință s'a încununat, propoveduind tuturor luminat pre Treimea cea mai presus de ființă şi fără de început.

Sedealna Mucenicilor, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălțat...

Purtătorilor de chinuri, prin răbdarea celor cumplite înălțările vrăjmaşilor surpându-le, v'ați sălăşluit în ceruri bucurându-vă, Fotie pururea mărite şi fericite Anichite. Pentru aceasta vă fericiți în veacul veacului, rugându-vă lui Hristos, pentru noi cei ce săvârşim pomenirile voastre.

Slavă, a Cuviosului, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumsețea fecioriei tale...

Isprăvile petrecerei tale, cu adevărat luminează paşii tuturor, celor ce cu credință urmează ție părinte Maxime. Pentru aceea cu rugăciunile tale fericite, pre cei ce din dragoste pururea te fericesc pre tine, păzeşte-i de toată strâmtorarea, rugând pre Hristos cel bun, vrednicule de minune.

Şi acum, a Praznicului, glasul şi Podobia asemenea.

In muntele Tavorului schmbându-te la față Cuvinte al lui Dumnezeu, precum s'a putut,

ai arătat ucenicilor tăi strălucirea slavei tale celei dumnezeeşti, cu care luminându-ne şi noi, te lăudăm pre tine, unule neschimbate şi fără de moarte Doamne, şi cu credinţă strigăm către tine: Slavă Hristoase împărăţiei tale.

Peasna 4-a, Irmos:

Ridicat pre Cruce...

Aprinzându-vă de dragostea lui Dumnezeu, cu osârdie aţi intrat în văpaea focului, rămâind nearşi cu roua Duhului, nebiruiţilor mucenici, dumnezeeştilor mijlocitori pentru sufletele noastre.

Prin feluri de chipuri sgâriindu-se pătimitorii, s'au lepădat de trup, căci cu toată mintea priveau spre Dumnezeu, carele prin credinţă le dà lor răbdare.

Ca nişte turnuri prea tari ale bunei credinţe, zidurile vrăjmaşului le-aţi surpat, şi v'aţi făcut cetăţeni cetăţei celei dumnezeeşti, mucenicilor strigând: Slavă puterei tale Doamne.

Nu aţi dormitat Mucenicilor cu dormitarea păgânătăţei, ci cu dumnezeească priveghere, prin Dar aţi ridicat la lumina cunoştinţei de Dumnezeu, pre cei ce dormiau totdeauna în moarte.

A Născătoarei:

Ca o frumoasă ai născut pre cel frumos, Maică Fecioară prea curată, carele prea frumoşi a arătat pre mucenicii cari tare au pătimit, şi au risipit nedumnezeirea.

Alt Canon, Irmos:

Auzit-am Doamne...

Pământenii te cinstesc pre tine, şi cetele cereşti se minunează de tine, căci prin iubirea înţelepciunei, ca un fără de trup te-ai arătat părinte Maxime.

Crud este muncitorul, dar răbdarea ta este neînfricoşată. Pentru aceasta tu te-ai fericit, iar acesta s'a prăpădit, părinte Maxime.

Doimea ucenicilor cea prea fericită, împreună a pătimit cu tine Maxime, arătându-se dimpreună părtaşi chinurilor, pentru care şi Darul deopotrivă a dobândit.

Slavă:

Cu curgerea sângelui tău adăpându-se Biserica lui Hristos, înfloreşte părintească dogma dumnezeeştei tale seminţe, cuvioase Maxime.

Şi acum, a Născătoarei:

Holdă nearată, care ai odrăslit spicul cel de vieaţă făcător, carele dă lumei vieaţă, Năs-

cătoare de Dumnezeu mântuește pre cei ce te laudă pre tine.

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

De mulţimea de bătăi omorându-se trupul tău Anichite, cu cuviinţă ţi-a pricinuit neîmbătrânită şi nemuritoare vieaţă, prea fericite.

Făcutu-te-ai nemistuit de focul cel arzător, o Fotie părtaşule al luminei celei dumnezeeşti, şi fiule adevărat al zilei celei neapuse.

Mucenicii cei măriţi, cu tot sufletul dorind de veselia celor vecuitoare, cu totul au lepădat cele trecătoare.

A Născătoarei:

Cine poate a tâlcui taina ta o Stăpână de Dumnezeu Născătoare? Căci pre Dumnezeu negrăit l-ai născut mai pre sus de minte şi de cuvânt.

Alt Canon, Irmos:

Mânecând strigăm ţie...

Maxim cel ce a adunat cunoştinţa celor pământeşti, şi a celor cereşti, dupre dreptate se numeşte filozof.

Prin dragostea înţelepciunei celei mai bune, următor prea ales te-ai arătat lui Hristos, pururea mărite Maxime.

Slavă.

Prin nebunia tiranului izgonit te-ai făcut, dar ai aflat mângâere pre Hristos, Maxime fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Alinează valul cel nestatornic al patimilor mele, ceea ce ai născut pre Dumnezeu ocârmuitorul şi Domnul.

Peasna 6-a, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Zgâriindu-te fără de milă te-ai înălţat pre lemn, lepădând greutatea omorâciunei, îmbrăcându-te din Cer cu podoabă dumnezeească, mucenice Anichite.

Când erau tare legaţi sfinţii, au rumpt legăturile înşelăciunei, şi cu dumnezeeşti lanţurile suferirei şi ale răbdărei, au sugrumat pre părtinitorul întunerecului.

Ca nişte mari luminători v'aţi arătat, luminând toată făptura cu strălucirile tămăduirilor, şi cu razele nevoinţelor celor dumnezeeşti, purtătorilor de chinuri ai lui Hristos viteji.

A Născătoarei:

Preste legile firei Preacurată ai născut pre adevăratul puitorul legei, pre carele roagă-l ca să miluiască sufletul meu, cel biruit de legea păcatului, şi să mă mântuiască.

Alt Canon, Irmos:

Haină luminoasă...

Aducând lui Dumnezeu rugăciune neîncetată purtătorule de Dumnezeu, mântueşte-ne pre noi din patimi, şi din stricăciunea sufletului şi a trupului.

Tot izvorul eresului cel noroios se usucă, îngrădindu-se de dulceaţa limbei tale, pururea mărite Maxime.

Slavă:

Curăţeşte-mă unule bunule Hristoase pre mine, şi cu rugăciunile cuviosului tău Maxim, izvorăşte întru inima mea izvorul Darului.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce prin cuvânt singură ai născut cu trup pre Cuvântul, rugămu-ne: Mântueşte din cursele vrăjmaşului sufletele noastre.

Irmosul:

Haină luminoasă dă-mi mie, „cela ce te îmbraci cu lumina „ca cu o haină, mult milostive „Hristoase Dumnezeul nostru".

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Pre dumnezeeştii ostaşi să-i lăudăm credincioşii; perechea slavei lui Hristos cu cântări să o cinstim, şi ca pre nişte tari propoveduitori ai bunei cinstiri, şi iubitori de Dumnezeu cu adevărat, toţi iubitorii de nevoinţă întru laude de cântări să-i încununăm pre dânşii.

ICOS.

Fiind pământ şi cenuşă, şi putrejune şi vierme, prin urâte şi spurcate fapte şi cugete, te rog pre tine unule iubitorule de oameni, şi la tine caz ca să mă curăţeşti pre mine cu buretele îndurărilor tale Hristoase, de întinăciunea ce am adunat cu lucrurile şi cu cuvintele. Şi cu strălucirea Darului tău să luminezi întunecată mintea mea, ca dupre vrednicie Mântuitorule spuind împrotivirea mucenicilor, întru laude de cântări să-i încununezi pre dânşii.

Intru aceastâ lună în 12 zile, pomenirea sfinţilor mucenici Fotie şi Anichit.

Stih: Pre Anichit şi pre Fotie împreună focul îi topeşte,
Pre carii casa luminei ca pre nebiruiţi îi sălăşlueşte.
Fotie şi Anichit în a douăsprezecea zi,
Prin arderea focului se săvârşi.

Aceştia au fost în zilele împăratului Diocliţian. Deci sfântul Fotie era nepot sfântului Anichit. Şi făcând Diocliţian în Nicomidia vorbă împrotiva creştinilor cu răspunsuri şi cu laude, fiind de faţă tot sfatul sinclitului, şi puind la mijloc mulţime de unelte de munci, şi îngrozind că în tot felul va strică pre cei ce vor chemă numele lui Hristos, şi cum că va izgoni pre creştini din tot locul, şi hulind foarte împrotiva slavei unuia născut Fiului lui Dumnezeu, unde atuncea fiind de faţă sfântul mucenic al lui Hristos Anichit, nu se spăimântă de înfricoşerile tiranului, ci se mărturisi pre sine cu îndrăzneală că este creştin, ocărând rătăcirea idolilor, şi zicând că sunt

surzi şi nesimţitori, cei ce se închină lor şi-i cinstesc. Pentru care cuvinte puse de-l bătù cu vine de bou, atâta, cât i s'a rumpt cărnurile de i se vedeau oasele. După aceea deteră drumul asupra lui unui leu, pre carele văzându-l Sfântul, unde răcneà tare cu groază, şi cu mare şi mânioasă pornire, s'a spăimântat. Iară leul apropiindu-se de dânsul, se arătă mai blând de cum ar fi fost o oaie, şi ca şi cum i-ar fi fost milă de Sfântul, ştergeà ca şi cu un burete cu piciorul său cel drept, sudoarea ce curgeà pre obrazul Sfântului de frică; atunci dară mucenicul trimiţând mulţămită la Dumnezeu, la sfârşitul rugăciunei sale, s'a făcut cutremur, şi de cutremur căzând idolul lui Iraclie, se făcù ca praful, şi căzând şi o parte a cetăţei Nicomidiei, a omorît pre mulţi din ellini. Deci poruncind împăratul să i se taie capul, şi de vreme ce muncitorul acela şi ucigaşul ce vreà să-l piarză, rămase înlemnit, neputând mâna lui să aducă sabia, schimbă tiranul judecata, şi legă pre Sfântul la o roată, dându-i foc de desubt, de care rumpându-i-se carnea şi arzând, se rugă la Dumnezeu, de se rupseră legăturile, şi stătù roata, şi se stinse focul. Atuncea şi nepotul său Fotie, alergând la dânsul, îl îmbrăţişă, tată şi unchiu numindu-l, deci legându-l şi pre el împreună cu Sfântul în legături de fier, au fost băgaţi amândoi în temniţă. După aceea scoţându-i, au fost strujiţi şi arşi, şi împroşcaţi cu pietre la privelişte de norod, şi fiind păziţi nevătămaţi de atâtea rele, au fost legaţi cu picioarele de lemne, şi s'a poruncit să fie târîţi de cai sălbatici. Şi după aceea iarăşi au fost bătuţi rău, şi frecaţi pre rane cu sare amestecată cu oţet; şi aşà au fost osândiţi să zacă trei ani în temniţă, necăutaţi şi neîngrijiţi. Şi dupăce se uscară întru atâta, aprinse tiranul baia ce-i zic a lui Antonin, şi-i închise într'însa trei zile, care crăpând prin locurile cele ascunse, din rugăciunea Sfinţilor, şi desfăcându-se unde erà tăria ei, ieşì multă apă, cât se aflà ei în loc ca acela răcoros, iară nu ars nici cu foc. Deci după acestea se meşteşugì Diocliţian, şi făcù un cuptor ca o honie, întărindu-l pre nişte stâlpi de fier, în care băgându-i, îşi priimiră sfârşitul chinuire, lor şi cununile biruinţei. Insă spun că, atunci când i-au băgat în cuptor au fost cu suflet trei zile, şi trăgându-le trupurile afară din cuptor cu ostii de fier, erau întregi, nefiind arşi de foc nici la păr.

Intru această zi, sfinţii mucenici Pamfil şi Capiton de sabie s'au săvârşit.

Stih: Cei ce zac pre pământ, şi cu sânge prăfuit sunt amestecaţi,
Pamfil şi Capiton de sabie sunt tăiaţi.

Intru această zi, prea cuvioşii Serghie şi Stefan, cu pace s'au săvârşit.

Stih: Lui Serghie şi Stefan de o potrivă le sunt sudorile,
Şi dar dupre cuviinţă, de asemenea şi cununile.

Intru această zi, cuviosul Palamon, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Palamon ş'a dat sufletul in palmele lui Dumnezeu cu mărire,
Neţinut arătându-se, de palmele cele de suflet vătămătoare

Intru această zi, sfinţii doisprezece mucenici cei din ostaşii cari criteni fiind, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Număr de mucenici din Crit prin sabie se nevoesc,
Cari întocmai la număr cu ucenicii lui Hristos se găsesc.

Intru această zi, cuviosul Castor, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Marele Castor, dumnezeescul fitil s'a stins,
Lăsându-şi vieaţa, precum untuldelemn în foc fiind aprins.

Intru această zi, sfinţii treizeci şi trei de mucenici cei din Palestina, prin foc s'au săvârşit.

Stih: Intărită oarecare ostăşie şi împreună întrarmare nu mică,
De sabie căzând, oştile drăceşti le surpă.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii lui Avraam...

Săvârşind lupta cea streină măriţilor, cu adevărat streini v'aţi arătat de cugetările trupului şi împreună cetăţeni cu îngerii, şi împreună moşte-

nitori cu Hristos mucenici cei cu nume mare.

Cu suferirea și cu răbdarea, ați biruit vrăjmășiile tuturor vrăjmașilor celor fără Dumnezeu, și făcându-vă străluciți cu durerile, v'ați mutat către lumina cea neapusă, pururea pomeniților.

Prea lăudații mucenici făcându-se Biserică Treimei celei mai pre sus de dumnezei, vitejește la pământ au surpat stâlpii și bisericile celor fără de Dumnezeu, și către Biserica cea cerească s'au mutat bucurându-se.

A Născătoarei:

Ca o mai desfătată decât cerurile, mai pre sus de minte ai priimit pre Cuvântul cel ce nu încape nicăirea, carele întru lărgimea vieței celei dumnezeești, bagă pre cei ce călătoresc pre calea cea prea strâmtă, prea curată Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii cari venise din Iudeea...

O fire a Treimei ai zis, o voire, o lucrare; iară ale lui Dumnezeu celui ce s'a întrupat, două firi, două voiri și două lucrări ai propoveduit, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Nu două voiri despărțite, prin împrotivirea minței, ci mai ales despărțite cu felurimea cea firească ai propoveduit Părinte, strigând: Dumnezeule al părinților bine ești cuvântat.

Slavă:

Țiind dumnezeeștile tale cuvinte Părinte ca pre un stâlp al ortodoxiei, cinstim pre unul din Treime în două firi și în două voiri, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Știind două lucrări Părinte, ale lui Dumnezeu celui ce s'a întrupat pentru milostivire, două voiri singure stăpânitoare învățându-ne dela tine cântăm: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Peasna 8-a, Irmos:

Mâinile întinzându-și...

Minte vitejească arătând înțelepților, de năvălirile hiarelor nu v'ați spăimântat, de fierberile căldărilor nu v'ați înfricoșat, nici de tăierile mădulărilor, și nici de chinurile muncilor, strigând: Toate lucrurile lăudați pre Domnul.

Patimile credincioșilor vindecați prin patimile voastre sfinților, închipuind patima cea fericită și boalele le curățiți, și goniți duhurile cele cumplite, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Prea frumoasă doimea pătimitorilor, a mărturisit pre Treimea cea nezidită, şi cu adevărat a pierdut tabăra cea nenumărată a vrăjmaşilor, şi s'a împreunat cu mulţimile cele înţelegătoare, cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

A Născătoarei:

Prea sfântă Fecioară, care ai născut pre Sfântul Dumnezeu, cel ce cu Darul a încununat pre sfinţii mucenici, izbăveşte-ne şi ne sfinţeşte pre noi, cari cu osârdie cântăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Alt Canon, Irmos:

Cei ce s'au făcut cu Darul...

Cu totul iubind pre cel ce a iubit neamul omenesc, ţi-ai ridicat Crucea fericite, şi cu dânsul dimpreună te-ai răstignit, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Instreinându-te fericite de toată pofta cea purtătoare de moarte, te-ai făcut pre sineţi cu totul neîntinată oglindă dumnezeească, cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

De cruzimea neîmblânzitului şi răului credincios tiran nu te-ai îngrozit, ci ca un turn al ortodoxiei ai stătut neplecat şi neclătit, cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Priimind rază purtătoare de vieaţă dintr'o Dumnezeire cu trei ipostasuri, te-ai arătat soare celor dintru întunerec şi celor rătăciţi, cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai Fecioară fiică lui Adam celui căzut, iară lui Dumnezeu Maică celui ce a înnoit fiinţa mea, pre carele toate lucrurile îl lăudăm ca pre Domnul, şi-l prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Cei ce s'au făcut cu Darul „tău biruitori tiranului şi văpăei, tinerii cei ce au păzit „foarte poruncile tale, au strigat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Iată ziua cea strălucită şi purtătoare de lumină, şi plină de Dar a dumnezeescului Fotie şi a lui Anichit a strălucit, lu-

minând pre toţi cei ce cinstesc într'însa patimile lor, cele cu raze luminoase.

Arătatu-v'aţi ca nişte jeratece, arzând toată materia răutăţei; arătatu-v'aţi ca nişte cinstiţi miei, de bună voie junghiindu-vă, şi Mielul celui ce ridică păcatele lumei aducându-vă.

Ranele voastre purtătorilor de chinuri, şi patimile şi durerile, şi răbdarea cea mai pre sus de minte, şi luptele şi săvârşirea cu prea bună slăvire mărindu-le, astăzi toţi ne veselim.

Purtătorii de chinuri cei frumoşi, cu cuvioşie ca nişte trandafiri au înflorit în văile cele muceniceşti, şi mirezmesc întru Duhul inimile celor bine credincioşi, pierzând înşelăciunea cea răutăcioasă.

A Născătoarei.

Luminează-ne pre noi Fecioară, care ai născut lumina cea neapropiată, umple-ne de veselie şi de bucurie, şi de dumnezeeasca cunoştinţă, pre noi cei ce cu inimă curată, şi cu minte bine credincioasă te fericim pre tine.

Alt Canon, Irmos:

Naşterea pururea Fecioarei...

Biserica lui Hristos, şi acum şi în veci, cu glas prea luminat încă propovedueşte dogmele tale cele de Dumnezeu însuflate, ca şi sângele lui Avel prea fericite şi prea mărite Maxime.

Tăiatu-s'a mâna ta, dar prin deget dumnezeesc, scrie credinţa cea binecredincioasă în inimi ca printr'un condei şi cerneală cu limba tăiată, şi cu cuviosul tău sânge, prea fericite.

Se cântă în lume dumnezeească îndrăzneala ta, şi focul cel din inimă al dumnezeeştei dragostei tale; pentru care prea cu osârdie ai suferit vărsarea sângelui, cuvioase Maxime.

Slavă:

Stai înaintea divanului celui dumnezeesc împreună cu mucenicii, cu carii te-ai împărtăşit râvnei credinţei Părinte, făcându-ne şi pre noi casnici Stăpânului, şi următori ţie lăsându-ne.

Şi acum, a Născătoarei:

Arma noastră tu eşti Născătoare de Dumnezeu, şi zidul. Tu eşti sprijineală celor ce aleargă la tine, pre tine şi acum spre solire te îndemnăm, ca să ne izbăvim de vrăjmaşii noştri.

Irmosul:

Naşterea pururea Fecioarei, „ceea ce s'a arătat mai 'nainte „puitorului de lege în munte „prin foc şi prin rug, spre iz„băvirea noastră a credincio-

„şilor, cu cântări neîncetat o „slăvim".

SVETILNA

Podobie: Femei auziţi...

Adâncurile judecăţilor tale Mântuitorule, s'au cercat de Duhul; iară adâncurile Duhului, le-a cercat cu Duhul şi cu puterea Maxim ca un vrednic filozof. Pentru aceasta propoveduindu-ţi două voiri şi lucrări ale tale, luminat acum se cinsteşte.

Slavă, altă Svetilnă...

Podobie: Lumină neschimbată...

Lumină s'a făcut noroadelor mărturia lui Fotie şi a lui Anichit, cei ce prin chinuri au biruit înşelăciunea, teologhisind două naşteri ale lui Hristos, pre carii dimpreună să-i lăudăm.

Şi acum, a Praznicului.

Cuvântule cela ce eşti lumină neschimbată a Tatălui luminei celui nenăscut, întru arătată lumina ta, astăzi în Tavor am văzut lumină pre Tatăl, lumină şi pre Duhul, carele aduce la lumină toată făptura.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Văzând Moisi în muntele Tavorului, Mântuitorule Dumnezeirea ta, strigă: Umbra a trecut şi Darul a venit.

Stih: Ale tale sunt cerurile şi al tău este pământul...

Ilie şi Moisi în muntele Tavorului povestiau slava ta, pre carea vreai să o plineşti pentru noi, Iubitorule de oameni.

Stih: Tavorul şi Ermonul întru numele tău se vor bucură.

Fulgerul dumnezeeştei feţei tale Mântuitorule, cei trei ucenici ai tăi neputând să-l vază, de frică la pământ au căzut.

Slavă şi acum asemenea.

Inalţă cornul binecredincioşilor creştini, Ipărate al tuturor, milostive Mântuitorule, şi le dă biruinţă, pentru rugăciunile celeia ce te-a născut pre tine.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Praznicului, Peasna 7-a şi 8-a, dintru amândouă Canoanele, cu Irmosul pe 6. Şi celelalte ale sfintei Liturghii.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 13 ZILE.

Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Maxim Mărturisitorul.

Intru această zi, se odovăeşte prăznuirea Schimbărei la faţă a Domnului, şi se cântă toată slujba Praznicului.

Seara Calisma rândului. La Doamne strigat am... Stihirile Praznicului 6, cele cântate la însăşi Praznicul. Slavă, Şi acum, a Praznicului; de este spre Sâmbătă,

Slavă, a Praznicului. Şi acum, dogmatica glasului de rând. La Stihoavnă Stihirile Praznicului. Slavă, Şi acum, a Praznicului. Troparul Praznicului Ectenie şi Otpustul La Pavecerniţă, după Sfinte Dumnezeule... Condacul Praznicului. Iară pavecerniţa o punem dupre obiceiu cu Troparele zilei. La Utrenie, la Dumnezeu este Domnul... Troparul Praznicului, de 3 ori. După Catisme, Sedelnile Praznicului, Canonul Praznicului cu Irmosul pe 8, şi altul fără Irmoase pe 6. Catavasie: Crucea însemnând Moisi... întru amândouă stranele împreună. După Peasna 3-a, Sedealna de 2, ori; după Peasna 6-a, Condacul şi Icosul Praznicului. La Peasna 9-a: Ceea ce eşti mai cinstită... nu cântăm, ci cântăm Pripelele Praznicului. După Peasna 9-a, Svetilna Praznicului de 2 ori. La Laude Stihirile Praznicului pe 4. Slavă, Şi acum, a Praznicului. Slavoslovia cea mare. După Sfinte Dumnezeule... Troparul Praznicului. Ectenie şi Otpustul, şi Ceasul 1-iu. La Liturghie: Fericirile dintru amândouă Canoanele, din Peasna 9-a, cu Irmosul pe 8. După Vohod: Troparul Praznicului, Slavă. Şi acum, Condacul Praznicului. Prochimen, Aliluia şi Chinonicul Praznicului. Apostolul şi Evanghelia zilei numai.

De se va întâmplă odovania Praznicului Schimbărei la faţă a Domnului nostru Iisus Hristos Duminică:

La Vecernia cea mică, Stihirile Invierei, Slavă, Şi acum, a Praznicului. La Stihoavnă, o Stihiră a Invierei şi a Praznicului Stihoavnă cu Pripelele lor dela Vecernia cea mare. Slavă, Şi acum, a Praznicului. Troparul Invierei, Slavă şi acum, a Praznicului, La Vecernia cea mare, cântăm: Fericit bărbatul, Catisma toată. La Doamne strigat-am... Stihirile Invierei 4, şi ale Praznicului 6. Cele ce se cântă la însuşi Praznicul. Slavă, a Praznicului. Şi acum, Dogmatica glasului de rând. La Litie Stihirile, şi Slavă. Şi acum, a Praznicului, La Stihoavnă Stihirile Invierei. Slavă, Şi acum, a Praznicului. După Sfinte Dumnezeule... Troparul: Născătoare de Dumnezeu Fecioară... de 2 ori, şi al Praznicului odată. Şi binecuvântarea pâinilor, şi citirea. La Utrenie: La Dumnezeu este Domnul, Troparul Invierei de 2 ori, Slavă, Şi acum, a Praznicului. După Catisme, Sedelnele Invierei, cu ale Născătoarei lor, şi citirea din tâlcuirea Evangheliei Duminicei rândului, şi celelalte dupre rânduială. Canonul Invierei cu Irmosul pe 4, al Născătoarei de Dumnezeu pe 2, şi al Praznicului amândouă Canoanele pe 8. Catavasie: Crucea însemnând Moisi, întru amândouă stranele împreună. După Peasna 3-a, Condacul Praznicului, şi Icosul, şi Sedealna Praznicului de 2 ori. După a 6-a Peasnă, Condacul Invierei şi Icosul; la a 9-a Peasnă, cântăm: Ceea ce eşti mai cinstită... Svetilna Invierei, Slavă, Şi acum, a Praznicului. La Laude Stihirile Invierei 4, şi ale Praznicului 4, cu cea de Slavă, cu Stihirile Praznicului, Slavă, Stihira Evangheliei, Şi acum: Prea binecuvântată eşti... Slavoslovia cea mare. După Sfinte Dumnezeule... Troparul Invierei numai, Ectenie, şi Otpustul şi Ceasul 1-iu. La Ceasuri, Troparul Invierei, Slavă, al Praznicului, Şi acum al Născătoarei Ceasurilor. După Tatăl nostru... Condacul Praznicului. Asemenea şi la celelalte Ceasuri, Condacul Invierei, şi al Praznicului, zicem schimbându-le. La Liturghie, Fericirile glasului pe şase şi a Praznicului glasul al 4-lea. Peasna 9-a pe 4. După Vohod, Troparul Invierei, şi al Praznicului. Slavă, Condacul, Invierei, şi acum al Praznicului, Prochimen, Aliluia şi Chinonicul zilei, şi al Praznicului, Apostolul şi Evanghelia zilei.

Iară întru această zi citim numai Prologul Sfântului.

Intru această lună în 13 zile, mutarea moaştelor prea cuviosului părintelui nostru Maxim Mărturisitorul.

Stih: Credincioşii mută Maxime moaştele tale,
Arătând că vieţueşti, şi că din loc în loc faci mutare.
Intru această lună în a treisprezecea zi,
Mutarea moaştelor lui Maxim se săvârşi.

Sfântul acesta Maxim a fost pe vremea rău credinciosului împărat Consta, nepotul lui Iraclie, fiind filozof desăvârşit. Deci cu vieaţa şi cu înţelepciunea împodobindu-se s'a suit şi la vrednicia protasicritului, apoi toate avuţiile sale lăsându-le fratelui său, s'a făcut monah. Iară văzând eresul monoteliţilor (adică al celor ce mărturisesc o voie în Domnul nos-

tru Iisus Hristos) crescând, s'a aprins cu dumnezeeascâ râvnă, şi s'a dus la Roma, unde a înduplecat pre sfântul Martin papa ca să adune un Sinod local, şi pre cei ce cugetau acel eres, să-i anatematisească, împreună şi pre începătorul aceluia, asupra căruia eres şi cărţi a alcătuit. Deci înştiinţându-se împăratul de aceasta, a trimis ca să-l aducă în cetatea Constantinopolei, şi l-a înfăţişat înaintea judecăţei sale. Iară el pre ereticii cei ce se adunaseră acolo cu cuvântul adevărului pre toţi biruindu-i, i-a ruşinat. Deci a fost răpit din adunare, şi după aceasta izgonit în Tracia, tăindu-i mâna cea dreaptă şi limba. Iară de acolo împreună cu doi ucenici ai săi l-a trimis în părţile Laziei, însă şi acolo cu Duhul lui Dumnezeu mărturisià şi scrià; fiindcă spun că după tăierea limbei i s'a făcut cu minune dumnezeească limbă la loc şi a vorbit curat cât a trăit. Apoi întru adânci bătrâneţe s'a dus către Domnul.

Intru această zi, pomenirea celei deapururea pomenită şi atot fericitei împărătese şi ctitoră al cinstitei mânăstiri a Pantocratorului Mântuitorului Hristos, Irina, carea prin sfântul şi îngerescul chip s'a numit Xeni monahia.

Stih: Atotţiitorul, sus ţie lăcaş ţi-a dăruit,
Ca ceea ce i-ai zidit lui mânăstire pre pământ.

Intru această zi, cuviosul Dositeiu ascultătorul, carele a sihăstrit în chinovia Avei Seridei, ce erà sub povăţuirea sfântului Doroteiu, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Arătatu-te-ai pildă de răbdare,
Dositee lauda celor întru ascultare.

Intru această zi, cuviosul şi purtătorul de Dumnezeu părintele nostru Doroteiu, carele mai 'nainte a sihăstrit în chinovia Avei Seridei, aproape de Gaza, iară mai în urmă şi-a întemeeat a sa mânăstire, după săvârşirea lui Ava Ioan, ce-i ziceau prooroc, şi a isprăvit tăcerea cea desăvârşit a marelui Varsanufie, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Desluşirea întru cuvintele tale s'a revărsat,
Dorotee cel ce slavă monahilor te-ai arătat.

Intru această zi, sfânta Evdochia împărăteasa cu pace s'a săvârşit.

Stih: Acum Mântuitorule este mai potrivit decât mai 'nainte.
Să zici înaintea Părintelui tău, de Evdochia, bună voinţa ta Părinte.

Intru această zi, cuviosul părintele nostru Serida, egumenul mânăstirei din Gaza, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Unde eşti tu este şi Serida, Cuvinte al lui Dumnezeu,
Privind slava carea ţi-a dat ţie Tatăl tău.

Intru această zi, sfântul mucenic Coronat de sabie s'a săvârşit.

Stih: Coronat spre tăiere grumazul şi-a dat,
Şi înşelăciunea, hidra cea cu multe grumaze o a surpat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 14 ZILE.

Inainte prăznuirea Adormirei Prea Sfintei Născătoarei de Dumnezeu, şi sfântul prooroc Miheea.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, ale înainte-Prăznuirei 3, şi ale Proorocului 3.

Stihirile Inainte prăznuirei, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

In chimvale să glăsuim, întru cântări să strigăm, prăznuirea cea de mutare mai 'nainte începându-o, şi cântări deasupra gropei luminat să cântăm; că Maica lui Dumnezeu, sicriul cel cu totul de aur, se găteşte acum să treacă de pre pământ la cele de sus, la strălucirea cea pururea vie şi dumnezeească mutându-se.

Adunare a apostolilor, adună-te cu prea mărire dela margini astăzi, că cetatea cea însufleţită a celui ce stăpâneşte toate, se sileşte să meargă cu prea mărire la cele mai bune, să dănţuiască cu Impăratul Fiul ei, a căreia dumnezeească îngropare, împreună cu oştile cele de sus, cântare de mutare cu un gând să-i cântaţi.

Adunare a preoţilor, împăraţi şi domni, cu cetele feciorești acum întâmpinaţi, şi toate noroadele alergaţi, cântare deasupra gropei înălţând împreună, că ceea ce stăpâneşte toate, voeşte mâine să-şi deà sufletul în mâinile Fiului ei, mutându-se la lăcaşul cel veşnic.

Alte Stihiri ale sfântului prooroc Miheea, glas aceIaş.

Podobie: Dat-ai semn...

Munte arătat şi prea înnălţat, ai numit propoveduirea Mântuitorului, că erà să se arate preste vârfurile munţilor fericite, cunoştinţa de Dumnezeu cea prea înaltă arătându-o; la care neamurile cu credinţă strângându-se, cu osârdie aleargă şi cunosc calea Domnului şi se izbăvesc cu mântuire veşnică.

Domn va ieşì şi va paşte pre norodul său, din Vitleem ieşind, între prooroci minunate Mihee ai proorocit cu limbă de Dumnezeu însuflată, ale căruia ieşiri sunt cu adevărat din zilele veacului, şi acum văzând proorocia ta plinită, slăvim cu dumnezeească înţelegere, pre cel ce a grăit prin tine.

Stând înaintea scaunului lui Dumnezeu prooroace cinstite, şi bucuriei învrednicindu-te şi slava văzând, şi cu dumnezeească desfătare dumnezeeşte desfătându-te, şi de bucurie şi veselie duhovnicească fiind plin, caută spre cei ce săvârşesc acum cu credinţă pomenirea ta, din ispite izbăvindu-i cu neîncetate rugăciunile tale.

Slavă, Şi acum, aceeaşi.

Prea cinstită Adormirea ta prea sfântă Fecioară curată, mulţimile îngerilor în Cer şi neamul omenesc pre pământ o fericim; că Maică ai fost lui Hristos Dumnezeu, Făcătorul tuturor. Pre acesta rugându-l pentru noi, nu încetà rugămu-ne, cari ne-am pus nădejdile spre tine după Dumnezeu, de Dumnezeu Născătoare prea lăudată şi ceea ce nu ştii de nuntă.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

O minune nouă! O semn înfricoşat! Cum a luat moarte Fecioara, cea de vieaţă purtătoare? Şi cum se acopere acum în mormânt?

Stih: Scoală-te Doamne întru odihna ta, tu şi sicriul sfinţirei tale.

Toată firea pământenilor să dănţuiască; că iată Fecioara, fiica lui Adam la Cer se mută.

Stih:

Juratu-s'a Domnul lui David cu adeverinţă, şi nu s'a lepădat de dânsa.

Punem în gând patul Fecioarei, cel înconjurat cu bună frumseţe, de cetele apostolilor, de cei ce laudă Adormirea ei.

Slavă, Şi acum, glasul al 2-lea, a lui Anatolie.

Ceea ce este mai înaltă decât cerurile şi mai slăvită decât Heruvimii, şi mai cinstită decât toată făptura; care pentru prea multă curăţie a fost lăcaş fiinţei celei pururea veşnice, astăzi în mâinile Fiului său şi-a dat prea sfântul suflet; şi cu dânsa se umplu toate de bucurie, şi nouă ne dărueşte mare milă.

Tropar, glasul al 4-lea.

Noroade înainte dănţuiţi, în mâini plesnind cu credinţă, şi cu dragoste vă adunaţi astăzi bucurându-vă, şi luminat strigând toţi cu veselie: Că Maica lui Dumnezeu va să treacă dela cele pământeşti, la cele de sus cu prea slăvire; pre care cu cântări pururea ca pre Născătoarea de Dumnezeu să o slăvim.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul înainte prăznuirei, de 3 ori.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Ceea ce te-ai arătat mai desfătată de cât cerurile pre pământ, care ai născut cu trup pre Făcătorul tuturor, acum te-ai mutat de pre pământ la Cer, şi sufletele drepţilor văzându-te, şi cetele îngereşti la tine privind, ţie ca unei Impărătese, laudă dupre vrednicie pururea îţi aduc; pentru aceasta nu încetă rugându-te pentru cei ce te laudă pre tine.

Slavă, Şi acum, iarăşi aceasta.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Mulţimile îngerilor te slăvesc pre tine, şi neamul omenesc cele din'naintea prăznuirii cântă ţie, că te-ai mutat de pre pământ, la cel ce s'a născut din tine, de Dumnezeu Născătoare curată; şi te rogi cu deadinsul, să se mântuiască din nevoi, cei ce săvârşesc cu credinţă Fecioară a ta Adormire.

Slavă, Şi acum, iar aceasta.

CANOANELE.

Cel dinaintea prăznuirii al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 8, şi al proorocului pe 4.

CANONUL înainte prăznuirii.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Laud pre Maica lui Dumnezeu bucurându-mă.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului celui ce a povăţuit pre norodul său „prin marea Roşie, cântare de „biruinţă, că s'a proslăvit".

Să cântăm Domnului celui ce a mutat în laturea viilor, pe prea sfânta şi curata Maica sa cea dupre trup.

Ca să vezi frumseţea şi să te îndulceşti de podoaba Fiului tău Fecioară, la dânsul mutântu-te ai alergat.

Cum ai răbdat moarte, ceea ce ai născut pre omorâtorul iadului? Şi oamenilor celor morţi le-a dăruit acum prin tine vieaţă.

Arătatu-te-ai mai curată, ceea ce ai născut pre cel ce a curăţit păcatele tuturor Fecioară; pentru aceasta cu credinţă te slăvim.

Alt CANON al proorocului.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Voiu lăudà pre Miheea ca pre un grăitor de proorocii.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:
Apa trecându-o...

Ca o oglindă curată dumnezeească şi acelor dumnezeeşti fiind, stai înaintea Făcătorului fericite; pre carele roagă-l să izbăvească de primejdii pre cei ce te laudă pre tine cu credinţă.

Plin de duhovnicească ştiinţă fiind Mihee, şi de înţelepciune dela Dumnezeu, te-ai învăţat dela cele viitoare ca un curat la minte, prea fericite.

Slavă:

Proorocii spuind cu bună credinţă, ai zis: Că se va arătà Domnul din Cer pre pământ fericite, scriind arătarea lui cea către noi.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-s'a pre pământ în zilele cele de apoi cu luarea trupului, izbăvind pre cei robiţi de demult, cel mai 'nainte de veci, Maica lui Dumnezeu, carele s'a cunoscut de noi.

Peasna 3-a, Irmos:

Tu eşti întărirea celor ce aleargă la tine Doamne, tu eşti „lumina celor întunecaţi, şi pre „tine te laudă duhul meu.

Pământul şi cele cereşti întru mutarea ta se bucură Maica lui Dumnezeu, prin tine dobândind prea slăvită împreunare.

Bucuratu-s'au cereştii îngeri priimindu-te pre tine, ceea ce te-ai înălţat de pre pământ, de Dumnezeu Născătoare prea lăudată.

Precum naşterea ta a fost prea slăvită cu adevărat Preacurată, aşà şi dumnezeeasca şi cinstită mutarea ta.

Ridicatu-te-ai la lăcaşurile cele cereşti Preacurată, ca ceea ce eşti lăcaş prea curat lui Dumnezeu, prea cinstită Fecioară.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Limba ta a fost trestie dumnezeescului Duh, prin carea ne-ai arătat nouă plinirea celor ce vor să fie.

Tu pre cel mai 'nainte de veci carele s'a făcut trup în Vitleem, l-ai arătat că este

Domnul tuturor şi Mântuitorul şi povăţuitorul.

Slavă:

Tăinuitor prea adevărat de cele mai pre sus de minte ai fost nouă, cu prooroceşti străluciri mărite proorocule fiind luminat.

Şi acum, a Născătoarei:

Munte prea arătat tu te-ai făcut Preacurată, întru carele suindu-se Domnul s'a arătat, la carele acum scăpăm.

Irmosul:

Tu eşti întărirea...

Sedealna, glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Pre tine lăcaş curat şi fără prihană aflându-te Darul Duhului, întru tine s'a sălăşluit şi ca să spui luminat cele viitoare ca ceste de acum, ţi-a ridicat sufletul tău, proorocule propoveduitorule al lui Hristos. Pentru aceasta nu înceta rugându-te pentru noi, cei ce cinstim dupre vrednicie mărită pomenirea ta.

Slavă, Şi acum, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumseţea fecioriei tale...

Cele din 'naintea Praznicului mutărei Maicei lui Dumnezeu prăznuind, bucurându-ne, luminat să strigăm către dânsa: Bucură-te ceea ce te-ai înălţat de pre pământ la cele cereşti; bucură-te ceea ce ai înviat marginile cu Adormirea ta. Pentru aceasta acum mutându-te fă pomenire pentru lume, ceea ce eşti cu Dar dăruită.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înţeles-am lucrurile tale, şi am proslăvit „Dumnezeirea ta".

Mirare şi spaimă au cuprins pre tăinuitorii Cuvântului, văzându-te moartă fiind şi fără de glas, pre tine Curată, ceea ce eşti Maica vieţei.

O îngropare! o Darul! o cântarea carea a fost atuncea mai pre sus de cuvânt! Căreia au fost ispravnici cei purtători de Dumnezeu, cari au stătut împrejurul tău Preafericită.

Tu încăpere desfătată te-ai făcut Cuvântului, pentru aceasta te-a ridicat către odihna cea desfătată, şi sfântă, şi veşnică, de Dumnezeu Născătoare.

Sfântă Adormirea ta, îngerii şi oamenii o fericesc, că tu eşti Impărăteasa tuturor, pre Impăratul tuturor născându-l Fecioară.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Cu strălucirile dumnezeeştei insuflării celei de sus fiind luminat, cele viitoare le-ai vestit, văzându-le ca şi cum ar fi fost acum, vrednicule de minune.

Din Sion ai ieşit legea precum ai proorocit de Dumnezeu fericite, şi a încunjurat marginile, propoveduind cuvântul Domnului.

Slavă:

Arătatu-s'a Domnul tuturor, ca să stăpânească preste casa lui Iacov, şi întru slava numelui său ca un păstor paşte pre norodul său.

Şi acum, a Născătoarei:

Nepoata lui Adam, Maică lui Dumnezeu şi Ziditorului s'a încredinţat, că pre acesta întrupat dintr'însa negrăit l-a născut.

Peasna 5-a. Irmos:

Mânecând strigăm ţie Doamne: Izbăveşte-ne pre noi, „că tu eşti Dumnezeul nostru, „afară de tine pre altul nu ştim".

Mormântul tău mărturiseşte îngroparea ta, ceea ce eşti cu totul fără prihană, şi mutarea ta cu trupul acum la ceruri.

Lăudaţi fecioare, slăviţi tineri, bătrâni şi domni, Adormirea Născătoarei de Dumnezeu.

Murind, la lăcaşurile cele fără de moarte te-ai mutat, omorînd pre vrăjmaşul cu naşterea ta, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Incunjuratu-te-au pre tine cetele bărbaţilor celor priimitori de Dumnezeu, cu glasuri de petrecere, slăvindu-te pre tine Stăpână.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Iubit-ai, gata fiind a umblà în urma Domnului, în căile lui prea înţelepte.

Cunoscut-ai mântuirea carea erà să fie din jidovi, la toate neamurile minunate.

Slavă:

Darul mai 'nainte văzându-l l-ai propoveduit de Dumnezeu grăitorule, la carele aleargă mulţimile neamurilor, şi se izbăvesc.

Şi acum, a Născătoarei:

Locul Domnului tu ai fost Maica lui Dumnezeu, din care a ieşit cel ce a izbăvit lumea de înşelăciune.

Peasna 6-a, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsà către Domnul, şi lui voiu „spune scârbele mele, că s'a „umplut sufletul meu de ră„utăţi, şi vieaţa mea s'a apro„piat de iad, şi ca Ionà mă „rog: Dumnezeule, din stri„căciune scoate-mă".

Casa carea a încăput pre cel necuprins de toate, trece la cele cereşti să lăcuiască. Ceea ce s'a arătat Cer al lui Hristos şi scaun şi polată mare, şi po-

Intru această zi sfântul noul mucenic Simeon Trapezunteanul, carele a mărturisit în Constantinopol, la anul o mie şase sute cincizeci şi trei, prin sugrumare s'a săvârşit.

Stih: Lui Simeon, spânzurarea i-a fost treaptă, Prin carea s'a suit, la cerească locuinţa cea desfătată.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii evreeşti au călcat în cuptor văpaea cu îndrăz„neală, şi focul în rouă l-au „schimbat strigând: Bine eşti cu„vântat Doamne Dumnezeule „în veci".

Ceea ce te-ai tăinuit de legile firei întru dumnezeească naşterea ta, dupre legea omenească mori, ceea ce una eşti curată, înviind cu naşterea ta cea de vieaţă purtătoare pre cei omorîţi de demult, Preacurată.

Rămâne dumnezeescul mormânt deşert de trupul tău, iară de Dar plin, că ne izvorăşte nouă izvoare de tămăduiri, şi potoleşte curgerile păcatului, prea sfântă de Dumnezeu Născătoare.

Ridicatu-s'a trupul din mormânt, şi a rămas binecuvântarea ta spre noi Fecioară curată, carea pre orbi îi aduce la lumină, şi milostivirea ta o arată de prisosit.

Ceea ce eşti carte nouă întru carea s'a scris Cuvântul, cu sfat prea minunat, roagă-te să se scrie în cartea vieţei, toţi cei ce laudă cinstită şi prea slăvită Adormirea ta.

Alt Conon, Irmos:

Din Iudeea viind tinerii...

Prea de mare trebuinţă te-ai arătat Stăpânului tuturor şi prea viteaz, semeţia celor ce stăpâniau biruind şi învăţând, şi strigând vrednicule de minune: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă:

Strălucind cu razele dumnezeeştei vieţi, prooroc prea curat te-ai arătat dumnezeeştei arătări, cântând fericite: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Cuvântul cel întocmai lucrător cu cel ce l-a născut, şi întocmai puternic şi împreună veşnic, s'a zidit ca un om în pântecele Fecioarei, cu bunăvoinţa Tatălui, Dumnezeul părinţilor noştri cel binecuvântat.

Peasna 8-a, Irmos:

Tinerii cei de Dumnezeu cuvântători în cuptor, împre„ună cu focul şi văpaea căl„cându-o au săltat. Binecuvân„taţi toate lucrurile Domnului „pre Domnul".

Dela margini viind stâlpii marginilor cei prea luminoşi,

în Sion au venit, să te îngroape pre tine ceea ce ai luat sfârşit vieţei Preacurată.

Nici o limbă a celor impodobit vorbitori, nici gurile îngerilor nu pot dupre vrednicie să te laude pre tine; că fără asemănare pre toţi i-ai covârşit Stăpână.

Să se bucure făptura, norii să pice dreptate în ziua de acum, ca să cinstească dumnezeească mutarea Fecioarei.

Iată scaunul Domnului cel mai pre sus de cât Heruvimii şi scaunele, de pre pământ se înalţă să se pue întru dumnezeeasca împărăţie, ceea ce singură este cu totul fără prihană.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Cuvântul lui Dumnezeu cel ce este fără început din veac, s'a arătat mântuind pre cei din Adam, precum a proorocit Miheea; pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi în veci.

Invăţându-te prin minte fără materie ai strigat: Voitor milei eşti Stăpâne ca un milosârd, părându-ţi rău de nedreptăţile celor ce te laudă pre tine cu credinţă şi te prea înalţă în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca un fulger luminos te-ai arătat, priimind raza lui Dumnezeu, ca o oglindă curată fiind Mihee, ai strigat: Pre Domnul lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Mare mângâere câştigând Fecioară, pe cel ce s'a născut din tine, ţinem apostoleşte cinstita mărturisire, şi ca pre un Domn îl lăudăm şi-l prea înălţăm pre el în veci.

Irmosul:
Să lăudăm bine să cuvântăm...

Muziceştile organe împre-„ună glăsuind, şi noroade fără „de număr închinându-se chi-„pului celui din Deira, trei ti-„neri neplecându-se, pre Dom-„nul au lăudat, şi l-au prea „înălţat întru toţi vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim „pre tine Fecioară curată, cei „mântuiţi prin tine, cu cetele „cele fără de trupuri, slăvin-„du-te pre tine“.

Ca ceea ce eşti mai luminată decât toate cele cereşti, pre cântăreţii Adormirei tale celei luminate, străluceşte-i şi-i luminează cu lumina darurilor.

Săltaţi inimile tuturor credincioşilor, întru Adormirea singurei Fiice a lui Dumnezeu,

cu rugăciunea ei cea neadormită fiind mântuite.

Pământul prăznueşte, îngerii săltează şi se bucură toţi drepţii, întru Adormirea ta Fecioară, lăudându-te pre tine.

Fecioară ceea ce eşti iubitoare de bine, stropeşte preste toţi milele tale cele bune şi ne mântueşte pre noi, ceea ce ai născut pre Cuvântul cel prea bun.

Alt Canon Irmos acelaş:

Inaintea minţei celei nestricăcioase şi prea curate pururea stai, cu razele bunei credinţe strălucind, pentru lume rugându-te.

Sosit-a pomenirea ta cea de lumină purtătoare proorocule, plină fiind de daruri proorroceşti, şi izvorând rîuri de pocăinţă.

Slavă:

Pre Mântuitorul carele a venit în lume văzându-l, dupre proorocia ta, te îndulceşti de veselia cea mai pre sus de minte, fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca ceea ce eşti mai înaltă de cât toţi şi mai curată, curăţeşte întinăciunea sufletului meu, ceea ce ai zămislit pre Dumnezeu cel prea bun.

Irmosul:

Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi glas...

Cu bună socoteală mai 'nainte ai proorocit, că va ieşi Domn şi povăţuitor, carele va paşte în pace pre norodul său, al lui Dumnezeu proorocule Mihee, din Vitleem pornindu-se, ale căruia ieşirile, cu adevărat sunt din zilele veacului, prin carele ne izbăvim toţi.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Prea luminată pomenirea cinstitei tale Adormiri prăznuind, cu dragoste te slăvim de Dumnezeu Născătoare; şi tu ca o Maică prea curată, la Fiul tău şi Domnul mergând întru slava ta, roagă-te pentru creştinii cei ce te laudă pre tine cu credinţă.

LA STIHOAVNA

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Ceata ucenicilor, s'a adunat să îngroape, pre Maica cea de Dumnezeu Născătoare, viind dela margini cu voinţa cea atotputernică.

Stih:

Scoală-te Doamne întru odihna ta, tu şi sicriul sfinţirei tale.

Mireasa lui Dumnezeu, Împărăteasa Fecioara, slava celor aleşi şi lauda fecioarelor la Fiul său se mută.

Stih:

Juratu-s'a Domnul lui David cu adeverință și nu se va lepăda de dânsa.

Adunatu-s'a ceata ucenicilor, cu prea slăvire dela marginile lumei, să îngroape trupul tău cel dumnezeesc și nestricat.

Slavă, Și acum, glasul al 3-lea.

Veniți toate marginile pământului, să fericim cinstită mutarea Maicei lui Dumnezeu; că în mâinile Fiului său, sufletul său cel fără prihană ș'a pus. Pentru aceasta cu sfântă Adormirea ei, lumea la vieață s'a adus; și cu psalmi și cu laude, și cu cântări duhovnicești, cu cei fără de trupuri și cu apostolii prăznuește luminat.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile înainte prăznuirei, Peasna a 3-a și a 6-a pe 6. După Vohod, Troparul mai 'nainte al hramului lui Hristos; și al înainte prăznuirei și al hramului Sfântului. Slavă, Condacul hramului Sfântului. Și acum, al înainte prăznuirei.

VEZI: Iară de se va întâmpla înainte prăznuirea Adormirei Născătoarei de Dumnezeu Duminecă, se cântă toată slujba a înainte prăznuirei cu a Invierei și slujba proorocului.

Seara și la Utrenie și la Liturghie, precum s'a arătat la înainte prăznuirea Schimbărei la față a lui Hristos, numai la Utrenie Catavasia: Cea împodobită... După Vohod zicem Troparul Invierei, și al înainte prăznuirei și al hramului Sfântului sau al Sfintei. Apoi Condacul Invierei. Slavă al hramului Sfântului sau al Sfintei. Și acum, al înainte prăznuirei.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 15 ZILE.

Adormirea prea sfintei slăvitei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria.

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne strigat-am... Stihirile, pe 4, glasul al 2-lea.

Podobie: Cu ce cununi de laude...

Cu ce buze noi smeriții vom ferici pre Născătoarea de Dumnezeu? Pre ceea ce este mai cinstită decât făptura, și mai sfântă decât Heruvimii, și decât toți îngerii; pre scaunul Impăratului cel neclătit; pre casa întru carea a lăcuit cel prea înalt; pre mântuirea lumei, dumnezeeasca sfințenie, carea dă credincioșilor întru dumnezeească pomenirea ei, din destul mare milă.

De două ori.

Ce cântări înfricoșate au fost, care ți-au adus ție atuncea Fecioară, cei ce au stătut împrejurul patului tău, toți apostolii Cuvântului, cu spaimă strigând: Se duce palatul Impăratului, se înalță sicriul sfințeniei; uși deschideți-vă, ca să intre ușa lui Dumnezeu întru multă bucurie, lumei neîncetat cerând mare milă.

Ce cântări duhovnicești vom aduce ție acum prea sfântă?

Că cu Adormirea ta cea fără de moarte, toată lumea ai sfințit și la cele mai pre sus de lume te-ai mutat, ca să vezi frumsețea Atotțiitorului; și împreună să te bucuri cu dânsul ca o Maică, cetele îngerești încunjurându-te pre tine Curată, și sufletele drepților; cu care cere nouă pace și mare milă.

Slavă, Și acum, glasul al 2-lea.

Mireasa cea cu totul fără prihană și Maica bunei voinți a Tatălui, ceea ce mai 'nainte s'a rânduit lui Dumnezeu spre lăcaș, prin împreunarea lui cea neamestecată, astăzi prea curat sufletul său înaintea Făcătorului și Dumnezeu și-a pus; pre carea puterile celor fără de trupuri, cu dumnezeească cuviință o cuprind, și la vieață se mută Maica vieței cu adevărat, făclia luminei celei neapropiate, mântuirea credincioșilor și nădejdea sufletelor noastre.

Prochimenul zilei.

La STIHOAVNĂ, Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Ceata ucenicilor, s'a adunat să îngroape, pre Maica cea de Dumnezeu Născătoare, viind dela margini, cu voința cea atotputernică.

Stih: Scoală-te Doamne întru odihna ta, tu și sicriul sfințirei tale.

Mireasa lui Dumnezeu, Împărăteasa Fecioara, slava celor aleși, și lauda fecioarelor la Fiul său se mută.

Stih: Juratu-s'a Domnul lui David cu adeverință, și nu se va lepădă de dânsa.

Adunatu-s'a ceata ucenicilor, cu prea slăvire dela marginile lumei, să îngroape trupul tău cel dumnezeesc și nestricat.

Slavă, Și acum, asemenea.

Stăpână ceea ce ești bună, ridică sfintele tale mâini, la Fiul tău făcătorul, cel iubitor de suflete, să se milostivească spre robii tăi.

Troparul, glasul 1-iu.

Întru naștere fecioria ai păzit, întru Adormire lumea nu o ai părăsit, de Dumnezeu Născătoare; mutatu-te-ai la Vieață, fiind Maica Vieței, și cu rugăciunile tale, izbăvești din moarte sufletele noastre.

Ectenia mică și Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE

După obișnuitul Psalm, cântăm: Fericit bărbatul... Slava dintâiu,

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 8, glasul 1-iu, însăși podobia.

O prea slăvită minune! Izvorul vieței în mormânt se pune, și scară către Cer mormântul se face; veselește-te Ghetsimani, a Născătoarei de

Dumnezeu sfântă casă. Să strigăm credincioșii, pre Gavriil având începător cetelor: Cea plină de Dar bucură-te, cu tine este Domnul cel ce dă lumei prin tine mare milă.

De trei ori.

Minunate sunt tainele tale Curată, celui de sus scaun te-ai arătat Stăpână, și de pre pământ la Cer, te-ai mutat astăzi. Slava ta cu bună cuviință, cu daruri de lumini dumnezeești strălucind, fecioare cu Maica Impăratului, la înălţime suiţi-vă. Cea plină de Dar bucură-te, cu tine este Domnul, cel ce dă lumei prin tine mare milă.

De trei ori.

Ata Adormire slăvesc: Stăpâniile, Scaunele, Căpeteniile, Domniile, Puterile, Heruvimii şi înfricoşaţi Serafimii. Se bucură pământenii, înfrumseţându-se cu dumnezeească slava ta. Inaintea ta cad împăraţii, cu Arhangheli, cu îngerii, şi cântă: Cea plină de Dar bucură-te, cu tine este Domnul, cel ce dă lumei prin tine mare milă.

De două ori.

Slavă, Şi acum, se cântă pe 8 glasuri.

Glasul 1-iu.

Cu voea cea dumnezeeşte stăpânitoare, de pretutindenea purtătorii de Dumnezeu apostoli, de nori pre sus fiind ridicaţi.

Glasul al 5-lea.

Ajungând la prea curatul şi de vieaţă purtătorul tău trup, cu dragoste l-au sărutat.

Glasul al 2-lea.

Iară puterile cereşti, cele mai înalte, cu al său Stăpân viind.

Glasul al 6-lea.

De Dumnezeu priimitorul şi prea curatul trup petrecându-l, cu spaimă fiind cuprinse, prea frumos mergeau înainte, şi nevăzut strigau, mai marilor cetelor celor mai de sus; Iată Impărăteasa tuturor, dumnezeeasca Fiică a venit.

Glasul al 3-lea.

Ridicaţi porţile, şi pre aceasta prea frumos o priimiţi, pre Maica luminei celei pururea fiitoare.

Glasul al 7-lea.

Că printr'însa s'a făcut mântuire la tot neamul omenesc, spre carea a căută nu putem.

Glasul al 4-lea.

Şi acesteia a-i dà cinste vrednică cu neputinţă este, că a acesteia slava covârşeşte toată mintea.

Glasul al 8-lea.

Pentru acesta prea curată

de Dumnezeu Născătoare, pururea cu purtătorul de vieaţă Impărat, şi cel născut al tău vieţuind, roagă-te neîncetat, să păzească şi să mântuească de toată asupreala cea protivnică pre norodul tău cel nou; că pre tine folositoare te-am câştigat.

Glasul 1-iu.

Şi în veci luminat te fericim.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei şi cetirile.

Dela Facere cetire.

Cap 28, Vers 10.

Eşit-a Iacob dela putul jurământului, şi a mers în Haran, şi a aflat un loc, şi a adormit acolo, că apusese soarele. Şi a luat din pietrile locului aceluia, şi şi-a pus luişi căpătâiu. Şi a adormit întru acelaş loc, şi a văzut vis: Şi iată o scară erà întărită pre pământ, al căreia căpătâiu ajungeà la Cer, şi îngerii lui Dumnezeu se suiau şi se pogorau pre dânsa. Şi Domnul erà întărit întru dânsa, şi a zis: Eu sunt Dumnezeul tatălui tău, lui Avraam şi Dumnezeul lui Isaac, nu te teme. Pământul unde tu dormi pre dânsul, ţie îl voiu dà pre el, şi seminţiei tale, şi va fi sămânţa ta ca nisipul pământului, şi se va lăţi spre mare şi spre apus, şi spre meazănoapte, şi spre răsărit, şi se vor binecuvântà întru tine şi întru sămânţa ta toate seminţiile pământului. Şi iată eu voiu fi cu tine păzindu-te în toată calea ori încotro vei merge, şi te voiu întoarce la pământul acesta; că nu te voiu lăsà pre tine, până când voiu face eu toate câte am grăit ţie. Şi s'a sculat Iacov din somnul său, şi a zis: Că este Domnul în locul acesta, şi eu nu am ştiut. Şi s'a temut, şi a zis: Că înfricoşat este locul acesta. Nu este aceasta alt, ci casa lui Dumnezeu, şi aceasta este poarta Cerului.

Din Prorocia lui Iezechil cetire.

Cap. 43, Vers 26.

Aşà grăeşte Domnul: Fi-va din ziua a opta şi mai 'nainte, face-vor preoţii pre altar arderile cele întregi ale voastre şi cele ce sunt de mântuirea voastră, şi voiu priimi pre voi, zice Domnul Dumnezeu, şi m'a întors pre mine la calea uşei sfintelor cea mai dinafară carea caută spre răsărituri, şi aceasta erà încuiată. Şi a zis Domnul către mine: Uşa aceasta încuiată va fi, şi nu se va deschide, şi nimenea nu va trece printr'însa. Că Domnul Dumnezeul lui Israil va intrà printr'însa, şi va fi încuiată, că povăţuitorul acesta va şedeà întru dânsa, să mănânce pâine înaintea Domnului. Pre calea uşei pridvorului va intrà, şi pre calea lui va ieşì. Şi m'a dus pre mine pre calea uşei sfintelor cea despre miazănoapte în preajma casei; şi am văzut, şi iată erà plină de slavă casa Domnului.

Dela Pilde cetire.

Cap. 9, Vers 1.

Inţelepciunea ş'a zidit eişi casă, şi a întărit şapte stâlpi, junghiat-a jertfele sale şi a dres în paharul său vin şi a gătit masa sa. Trimi-s'a slugile sale să cheme cu înaltă strigare la pahar, grăind: Cela ce este neînţelept să se abată la mine, şi celor ce le trebueşte înţelegere le-a zis: Veniţi de mâncaţi pâinea mea, şi beţi vinul care am dres vouă. Lăsaţi neînţelepţia şi veţi fi vii. Şi căutaţi înţelepciunea ca să trăiţi. Şi vă îndreptaţi mintea întru cunoştinţă. Cel ce învaţă pre cei răi îşi ia luişi ocară. Şi cela ce ceartă pre cel necredincios, se ocăreşte pre sine; că certările necredinciosului sunt rane lui. Nu mustrà pre cei răi ca să nu te urască. Invaţă pre cel înţelept, şi te va iubi pre tine; dă pricină înţeleptului, şi mai înţelept va fi, arată dreptului şi va adaoge a priimi. Inceperea înţelepciunei este frica Domnului, şi sfatul sfinţilor priceperea, iară a cunoaşte legea este a gândului bun. Că întru acest chip multă vreme vei petrece, şi se vor adaoge ţie anii vieţei.

LA LITIE.

Stihirile glasul 1-iu, singur glasul.

Cu cuviinţă erà singuri văzătorilor Cuvântului şi slugilor, să vază şi Adormirea Maicei lui celei dupre trup, taina cea mai de pe urmă a ei câtă este, ca nu numai să vază înălţarea Mântuitorului cea de pre pământ, ci şi pentru mutarea celeia ce l-a născut pre el să mărturisească. Pentru aceasta de pretutindenea adunându-se cu dumnezeească putere, la Sion au ajuns, şi au petrecut pre cea mai înaltă decât Heruvimii carea mergea la Cer; căreia şi noi împreună cu dânşii ne închinăm, ca celeea ce se roagă pentru sufletele noastre.

Glasul al 2-lea, a lui Anatolie.

Ceea ce este mai înaltă decât cerurile, şi mai slăvită decât Heruvimii, şi mai cinstită decât toată făptura; carea pentru prea multa curăţie, a fost lăcaş fiinţei celei pururea veşnice, astăzi în mâinile Fiului său 'şi-a dat prea sfântul suflet; şi cu dânsa se umple toate de bucurie, şi nouă ne dărueşte mare milă.

Glas acelaşi, a lui Ioan.

Mireasa cea cu totul fără prihană, şi Maica bunei voinţei a Tatălui; ceea ce mai 'nainte s'a rânduit lui Dumnezeu spre lăcaş, prin împreunarea lui cea neamestecată, astăzi prea curat sufletul său, înaintea făcătorului şi Dumnezeu 'şi-a pus. Pre carea puterile celor fără de trupuri, cu dumnezeeasca cuviinţă o cuprind, şi la vieaţă se mută, Maica vieţei cu adevărat, făclia luminei celei neapropiate, izbăvirea credincioşilor, şi nădejdea sufletelor noastre.

Glasul al 3-lea, a lui Ghermanó.

Veniţi toate marginile pământului, să fericim cinstită mutarea Maicei lui Dumnezeu; că în mâinile Fiului său sufletul său cel fără prihană 'şi-a pus. Pentru aceasta cu sfântă Adormirea ei lumea la vieaţă s'a adus; şi cu psalmi şi cu laude şi cu cântări duhovniceşti, cu cei fără de trupuri, şi cu apostolii prăznueşte luminat.

Slavă, glasul al 5-lea, a lui Teofan.

Veniţi adunarea iubitorilor de praznic, veniţi să împreunăm ceată, veniţi să încununăm Biserica cu cântări, întru Adormirea cortului lui Dumnezeu; că astăzi Cerul îşi desface sânurile, priimind pre ceea ce a născut pre cel neîncăput de toate; şi pământul cel ce dă izvor de vieaţă şi binecuvântare, se împodobeşte cu bună frumseţe. Îngerii se îm-

preună ceată cu apostolii, cu frică privind la ceea ce a născut pre începătorul vieţei, mutându-se ea din vieaţă în vieaţă. Toţi să ne închinăm ei rugându-ne: Impărtăşirea cea de un neam nu o uità Stăpână, a celor ce prăznuesc cu credinţă prea sfântă Adormirea ta.

Şi acum, glasul acelaşi.

Cântaţi noroade Maicei Dumnezeului nostru cântaţi, că astăzi prea luminat sufletul său, l-a pus în prea curate palmele, celui ce s'a întrupat dintr'însa fără sământă, căruia se şi roagă neîncetat, să dăruiască lumei pace şi mare milă.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 4-lea, singur glasul.

Veniţi să lăudăm noroade, pe prea sfânta curata Fecioara, din carea negrăit a ieşit întrupat, Cuvântul Tatălui, strigând şi grăind: Binecuvântată eşti tu între femei; fericit este pântecele carele a încăput pre Hristos; ceea ce ţi-ai dat sufletul în sfinte mâinile lui, roagă-te Preacurată, să mântuiască sufletele noastre.

Stih: Scoală-te Doamne întru odihna ta, tu şi sicriul sfinţirei tale.

Prea cinstită Adormirea ta prea sfântă Fecioară curată, mulţimile îngerilor în Cer, şi neamul omenesc pre pământ o fericim. Că Maică ai fost lui Hristos Dumnezeu, făcătorului tuturor; pre acesta rugându-l pentru noi, nu înceta rugămu-ne, cari ne-am pus nădejdile spre tine dupre Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu prea lăudată, şi ceea ce nu ştii de nuntă.

Stih: Juratu-s'a Domnul lui David, cu adeverinţă şi nu se va lepădà de dânsa.

Cântarea lui David să cântăm astăzi noroade, lui Hristos Dumnezeu, că zice: Aduce-se-vor Impăratului fecioare în urma ei. Aduce-se-vor întru veselie şi bucurie, că ceea ce este din sământa lui David, prin carea noi ne-am îndumnezeit, în mâinile Fiului său şi Stăpânului s'a pus, cu prea slăvire şi mai pre sus de cuvânt, pre carea ca pre Maica lui Dumnezeu, lăudându-o strigăm şi zicem: Mântueşte-ne pre noi, cei ce te mărturisim pre tine de Dumnezeu Născătoare, de toată primejdia, şi izbăveşte de nevoi sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, glasul acelaşi.

Când te-ai dus Născătoare de Dumnezeu Fecioară, la cel ce s'a născut din tine negrăit, fost-au de faţă Iacov fratele lui Dumnezeu, şi întâiul Ierarh, şi Petru căpetenia cea mai cinstită, şi vârful cuvântătorilor de Dumnezeu, şi toată dumnezeeasca adunare a aposto-

lilor, cu adevărate învăţături, lăudând dumnezeească şi înfricoşată taina rânduelei lui Hristos Dumnezeu; şi îngropând trupul tău cel de vieaţă începător şi de Dumnezeu priimitor, s'au bucurat prea lăudată. Şi de sus prea sfintele şi mai marele puteri îngereşti de minune spăimântându-se, privind unii la alţii ziceau: Ridicaţi porţile voastre, şi priimiţi pre ceea ce a născut pre Făcătorul Cerului şi al pământului, şi cu slavoslovii să lăudăm, cinstit şi sfânt trupul cel ce a încăput pre cel nevăzut de noi şi Domnul. Pentru aceasta şi noi pomenirea ta prăznuind, strigăm către tine prea lăudată: Inalţă cornul creştinilor, şi izbăveşte sufletele noastre.

La binecuvântarea pâinilor.

Tropar, glasul 1-iu.

Intru naştere fecioria ai păzit... De trei ori.

Caută la Vecernia cea mică.

Şi citirea Praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Praznicului de 3 ori.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Prea cinstită împreunarea înţelepţilor apostoli, s'a adunat minunat, să îngroape cu prea slăvire trupul tău cel prea curat, de Dumnezeu Născătoare prea lăudată. Cu cari împreună au cântat, şi mulţimile îngerilor, cu cinste lăudând mutarea ta, carea cu credinţă o prăznuim.

Slavă, Şi acum, iarăşi aceasta.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumseţea fecioriei tale...

Intru naşterea ta, zămislirea a fost fără sămânţă, întru Adormirea ta, moartea fără stricăciune, minune îndoită întru minune, s'a adunat de Dumnezeu Născătoare. Că în ce chip neştiind de bărbat, hrănitoare de prunc ai fost, curată fiind, şi cum Maică lui Dumnezeu fiind; ca o purtătoare de moarte, mirezme răspândeşti! Pentru aceasta cu îngerul strigăm către tine: Bucură-te ceea ce eşti plină de Dar.

Slavă, Şi acum, asemenea:

După Polieleu, Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Strigă Davide, ce praznic este acesta? Care l-ai lăudat oarecând în cartea psalmilor; că pre fiica Maica lui Dumnezeu şi Fecioara, o a mutat la lăcaşurile cele de acolo, Hristos cel ce s'a născut dintr'însa fără sămânţă, şi pentru aceasta se bucură maicele, fecioarele şi miresele lui Hristos, strigând: Bucură-te ceea ce te-ai mutat la împărăţiile cele de sus.

Slavă, Şi acum, iar aceasta.

Apoi Antifonul întâiu al glasului al 4-lea.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Pomeni-voiu numele tău, întru tot neamul şi neamul...

Stih:

Ascultă fiică şi vezi, şi pleacă urechia ta. Toată suflarea...

Evanghelia dela Lucà.

In zilele acelea sculându-se Mariám...

Psalm 50.

Slavă, glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre...

Şi acum, iarăşi aceasta.

Apoi: Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta...

Şi Stihira, glasul al 6-lea.

Facerea lui Vizantie.

Când mutarea prea curatului tău trup se gătià, atunci apostolii stând împrejurul patului, cu cutremur te vedeau. Şi unii căutând spre trup, cu spaimă erau cuprinşi, iară Petru cu lacrămi a strigat ţie: O Fecioară! Te văz limpede întinsă pre pat, pre tine Vieaţa tuturor, şi mă minunez, întru carea s'a sălăşluit îndulcirea vieţei celei ce va să fie. Ci o Preacurată, roagă-te cu deadinsul Fiului şi Dumnezeului tău, să izbăvească cetatea ta nevătămată.

CANOANELE DOUĂ.

Irmoasele dela amândouă Canoanele de câte 2 ori, şi Troparele dela amândouă Canoanele, pe 12.

CANONUL cel dintâiu.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Să prăznuiască cei de Dumnezeu înţelepţiţi.

Facerea lui Cosmà

Peasna 1-a, glasul 1-iu, Irmos:

Cea împodobită cu dumnezeeasca slavă, sfinţita şi lăudata pomenirea ta, Fecioară, „pre toţi credincioşii la veselie „i-a adunat, începând Mariám „cu tâmpine şi cu hore, carii „cântă unuia născut al tău, că „cu slavă s'a proslăvit".

Petrecut-au cetele celor fără materie în Sion, dumnezeescul tău trup cel mergător la Cer, şi fără veste adunându-se mulţimea apostolilor de la margini, a stătutîndatăşi înainteata Născătoare de Dumnezeu,cu carii prea curată Fecioară, cinstită pomenirea ta slăvim.

Răsplătiri de biruinţă ai luat asupra firei Curată, pre Dumnezeu născând, însă urmând Făcătorului tău şi Fiului, mai presus de fire te-ai supus legilor firei. Pentru aceasta dupăce ai murit, te-ai sculat, cu Fiul tău în veci vieţuind.

Alt Canon, Facerea lui Ioan Damaschin, glasul al 4-lea Irmosul:

Deschide-voiu gura mea, şi se „va umpleà de Duh, şi cuvânt „voiu răspunde Impărătesei „Maicei, şi mă voiu arătà luminat „prăznuind, şi voiu cântà Adormirea ei bucurându-mă".

Fecioare tinerele cu Mariám proorociţa, cântare de petrecere acum strigaţi. Că Fecioara şi

una de Dumnezeu Născătoarea, la odihna cerească se mută.

Dupre vrednicie pre tine ca pre un Cer însufleţit, te-a priimit cereştile şi dumnezeeştile lăcaşuri Preacurată. Şi ai stătut luminos înfrumseţată, ca o Mireasă cu totul fără prihană, înaintea Impăratului şi Dumnezeu.

Catavasie.

Irmoasele dela amândouă Canoanele.

Peasna 3-a, Irmos:

Cela ce eşti făcător şi cuprinzător a toate, înţelepciunea „şi puterea lui Dumnezeu Hris„toase, neclătită, nemişcată în„tăreşte Biserica; că însuţi eşti „Sfânt, cela ce întru sfinţi te „odihneşti".

Pre tine femee moartă, însă mai pre sus de fire şi Maică a lui Dumnezeu, văzându-te slăviţii apostoli, ceea ce eşti cu totul fără prihană; cu frică s'au atins cu mâinile de tine, cea stălucită cu slavă, ca pre o sălăşluire în carea Dumnezeu a lăcuit văzându-te.

Apucat-a înainte judecata lui Dumnezeu, tăiere aducând mâinilor acelor ocărâtoarea a celui îndrăzneţ. Păzind întru slava Dumnezeirei cinstea sicriului celui însufleţit, întru carea Cuvântul trup s'a făcut.

Alt Canon, Irmos:

Pre ai tăi cântăreţi Născă„toare de Dumnezeu; ceea ce „eşti izvor viu şi îndestulat, „carii s'au împreunat ceată du„hovnicească întăreşte-i; şi „întru dumnezeească Ador„mirea ta, cununilor slavei în„vredniceşte-i".

Din coapse muritoare ieşind Curată, cu firea asemenea fiind, odihnă ai priimit. Şi ca ceea ce ai născut Vieaţa cea adevărată, te-ai mutat la Vieaţa cea dumnezeească şi ipostatnică.

Adunarea cuvântătorilor de Dumnezeu dela margini, şi mulţimea îngerilor de sus la Sion au mers cu voinţa cea atotputernică, dupre vrednică datorie slujind Stăpână îngropărei tale.

Ipacoi, glasul al 5-lea

Fericimu-te pre tine toate neamurile, Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Că întru tine, cel neîncăput Hristos Dumnezeul nostru, a încăpeà bine a voit; fericiţi suntem şi noi, folositoare pre tine având-te; că ziua şi noaptea te rogi pentru noi. Şi schiptrurile împărăţiei, cu rugăciunile tale se întăresc. Pentru aceasta lăudându-te strigăm ţie: Bucură-te ceea ce eşti plină de Dar, Domnul este cu tine.

Peasna 4-a, Irmos:

Graiuriie proorocilor şi întunecatele vorbe, întruparea ta

„au proorocit, cea din Fecioară „Hristoase. Lumina strălucirei „tale întru lumina neamurilor „va ieşi, şi îţi strigă ţie adâncul „cu veselie: Slavă puterei tale, „Iubitorule de oameni“.

Vedeţi noroade şi vă miraţi; că muntele cel sfânt, şi prea vederos al lui Dumnezeu, la lăcaşurile cele cereşti pre sus se ridică, Cerul cel pământesc, în lăcaşul cel ceresc şi nestricăcios sălăşluindu-se.

La vieaţa cea pururea veşnică şi mai bună, moartea ta a fost trecere, Curată; din cea vremelnică, la cea dumnezeească cu adevărat, şi netrecătoare mutându-te Preacurată, să vezi întru veselie pre Fiul tău şi Domnul.

Ridicatu-s'au porţile cereşti, şi îngerii au lăudat, şi au priimit Hristos vistieria fecioriei Maicei sale. Heruvimii te-au ridicat cu veselie, şi Serafimii te slăvesc bucurându-se.

Alt Canon, Irmos:

Dumnezeescul sfat cel ne„urmat, al celui prea înalt, al „întrupărei tale celei din Fe„cioară, proorocul Avacum în„ţelegându-l a strigat: Slavă „puterei tale Doamne“.

Minune erà a vedeà Cerul cel însufleţit, al Impăratului tuturor, trecând din deşertăciunile pământului, cât sunt de minunate lucrurile tale; slavă puterei tale Doamne.

Intru mutarea ta Maica lui Dumnezeu, trupul cel prea desfătat şi de Dumnezeu priimitor, oştile îngereşti, cu prea sfinţite aripi, cu frică şi cu bucurie l-au acoperit.

De vreme ce rodul acesteia cel necuprins, prin carele Cerul s'a făcut, a luat îngropare de bună voie ca un mort, cum să nu sufere îngropare ceea ce a născut neştiind de nuntă.

Peasna 5-a, Irmos:

Dumnezeeasca şi nespusa podoabă a bunătăţilor tale „Hristoase voiu spune: Că din „veşnica slavă strălucire îm„preună vecuitoare şi ipostat„nică luând, din pântece fecio„resc întrupându-te, celor din „întunerec şi din umbră ai ră„sărit Soare“.

Ca pre un nor adunarea apostolilor, Fecioară, purtânduse, s'a adunat în Sion de la margini, să slujească ţie norului celui uşor; din carele Dumnezeu cel prea înalt, celor din întunerec şi din umbră, al dreptăţei le-au răsărit Soare.

Limbile cele de Dumnezeu priimite, ale trâmbiţelor dumnezeeştilor bărbaţi, cu glas

prea bine răsunător, Născătoarei de Dumnezeu au strigat, cântare de petrecere cu Duhul glăsuind: Bucură-te izvorul cel nestricat al întrupărei lui Dumnezeu celei de vieaţă începătoare, şi de izbăvirea tuturor.

Alt Canon, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate întru cinstită Adormirea ta; că „tu Fecioară neispitită de nuntă, de pre pământ te-ai mutat „la veşnicile lăcaşuri, şi la vieaţa cea fără de sfârşit, tuturor „celor ce te laudă pre tine, „mântuire dăruindu-le".

Să glăsuiască trâmbiţele cuvântărilor de Dumnezeu astăzi, şi limbile omeneşti cele mult grăitoare acum să laude, şi să strige toată suflarea, cu lumină nemăsurată strălucind; îngerii să cânte Adormirea Fecioarei.

Cu cuviinţă erà să fie vasul alegerei la cântările tale, cu totul minunat de petrecere Fecioară, cu totul sfinţit lui Dumnezeu, de toţi dumnezeeşte priimit, şi fiind şi cu adevărat arătat, de Dumnezeu Născătoare prea lăudată.

Peasna 6-a, Irmos:

Focul cel din lăuntru al chitului celui născut în luciul „mărei, erà închipuire a îngropărei tale celei de trei zile, „al căreia Ionà prooroc s'a arătat, că fiind izbăvit precum „s'a şi trimis mai'nainte, nevătămat strigà: Jertfi-voiu ţie cu „glas de laudă Doamne".

Datu-ţi-a ţie cele mai pre sus de fire Impăratul Dumnezeul tuturor; că precum întru naştere Fecioară te-a păzit, aşà şi în groapă trupul ţi-a ferit fără stricăciune; şi împreună te-a proslăvit întru dumnezeeasca mutare, cinste ţie Maicei ca un Fiu dăruindu-ţi.

Cu adevărat pre tine ca pre o făclie luminoasă, a focului celui fără materie, ca pre o cădelniţă de aur, a cărbunelui celui dumnezeesc, întru sfintele sfintelor te-a sălăşluit, ca pre o năstrapă şi toeag şi lespede de Dumnezeu scrisă, ca pre un sicriu sfânt şi masă a pâinei vieţei, Fecioară cel născut al tău.

Alt Canon, Irmos:

Cugetătorilor de Dumnezeu, „săvârşind acest praznic dumnezeesc şi cu totul cinstit al „Maicei lui Dumnezeu, veniţi „să plesnim cu mâinile, slăvind pre Hristos, cel ce s'a „născut dintru dânsa".

Din tine a răsărit Vieaţa' cheile fecioriei nestricând; deci cum ar fi fost prea curatul

și de vieață începătorul trupul tău, împărtășit cu ispita morței?

Lăcaș fiind Vieței, ai dobândit vieața cea pururea viitoare; că prin moarte ai trecut la vieață, ceea ce ai născut Vieața cea ipostantică.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Pre Născătoarea de Dumnezeu cea întru rugăciuni neadormită și întru folosințe, nădejdea cea neschimbată, mormântul și moartea nu o au ținut; căci ca pre Maica Vieței, la vieață o a mutat, Cel ce s'a sălășluit în pântecele ei cel pururea fecioresc.

ICOS

Ingrădește-mi gândurile mele Mântuitorul meu; că îndrăznesc a lăudà pe prea curata Maica ta, zidul lumei; în turnul cuvintelor mă întărește, și în lăcașurile gândurilor mă fă puternic. Că tu strigările celor ce cer cu credință și cererile le plinești; deci tu dăruește-mi mie limbă bine grăitoare și cuget nerușinat; că toată darea strălucirei de la tine se trimite, Dătătorule de lumină, cela ce te ai sălășluit în pântecele ei cel pururea fecioresc.

Intru această lună în 15 zile, cinstita Adormire a prea slăvitei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria.

Stih: Nu este de mirat, că Doamna mântuitoarea lumei a adormit,
Dupăce trupește însuși Ziditorul lumei a murit.
Intru această lună în a cincisprezecea zi,
Maica lui Dumnezeu cea pururea vie de pre pământ se răpi.

Când a binevoit Hristos Dumnezeul nostru ca să ia pre Maica sa la sine, atunci cu trei zile mai 'nainte făcându-o să cunoască prin mijlocirea îngerului, mutarea sa cea dela pământ, carele precum zic, a fost Arhanghelul Gavriil; căci viind la dânsa îngerul a zis: Acestea zice Fiul tău: Vremea este a mută pre Maica mea la mine. Nimic deră nu te teme de aceasta, ci priimește cuvântul cu bucurie, de vreme ce vii în vieață nemuritoare. Deci de aceasta înștiințându-se Născătoarea de Dumnezeu, s'a bucurat cu bucurie mare, și de poftă și dor ce aveà ca să se mute la Fiul său, s'a suit degrab în muntele maslinilor ca să se roage; căci aveà obiceiu de se suià adesea acolo de se rugà, unde s'a întâmplat atunci de a fost un lucru prea minunat: Căci, când s'a suit acolo Născătoarea de Dumnezeu, atunci de sineși s'a plecat pomii ce erau în munte, de și-au făcut cinstea și închinăciunea ce se cădeà către Stăpâna, ca și cum ar fi fost niște slugi însuflețite. Deci după rugăciune s'a întors acasă, și îndată s'a cutremurat casa cu totul, iară ea aprinzând multe lumînări și mulțămind lui Dumnezeu și chemând rudeniile și vecinii și-a grijit toată casa, și-a gătit patul și toate cele ce se cădeà de îngroparea ei. Și a spus cele ce i-a zis îngerul, pentru a sa mutare la Cer; și spre încredințarea acelor zise, a arătat și Darul ce i se dăduse, carele erà o stâlpare de finic. Iară femeile cele ce au fost chemate, dacă au auzit acestea, au plâns cu tânguire și cu lacrămi și au suspinat cu jale. Deci potolindu-se de tânguire, s'au rugat să nu rămâe sărace de dânsa; iară Preacurata le-a adeverit, că mutându-se la ceruri, nu numai pre dânsele, ci și pre toată lumea o va cercetà și o va umbrì; și le socoteà întristarea cea mare cu cuvintele cele mângâitoare ce vorbeà către cei ce stau împrejur. Apoi a învățat pentru cele două vestminte ale sale ca să le ià două văduve sărace, fiecare din ele câte unul, care-i erau ei prietene și cunoscute și

dela dânsa le erà hrana; și vorbind acestea și învățând, s'a făcut fără de veste sunet de grabnic tunet, și arătare de mulți nori, cari aduceau dela marginile lumii, pre toți ucenicii lui Hristos la casa Maicei lui Dumnezeu. Intre cari erau cei de Dumnezeu înțelepțiți ierarhi: Dionisie Areopaghitul, Ierotei și Timotei, cari dacă au aflat pricina venirei lor, așà adunați fiind, au zis aceste cuvinte către dânsa: Noi o Stăpână, văzându-te în lume, ca cu singur Stăpânul nostru și Dascălul ne mângâeam; dar acum cum vom puteà să suferim greul acesta? Insă de vreme ce cu voea Fiului și Dumnezeului tău, te muți spre cele ce sunt mai pre sus de lume, pentru aceasta plângem, precum vezi și lăcrămăm, cu toate că într'alt chip ne bucurăm spre cele ce sunt asupra ta rânduite. Acestea au zis și vărsau lacrămi, iară ea a zis către dânșii: Prietenii mei și ucenicii Fiului și Dumnezeului meu, nu faceți bucuria mea plângere, ci-mi grijiți trupul, precum eu îl voiu închipui pre pat. Deci când s'au săvârșit cuvintele acestea, iată a sosit și minunatul Pavel, vasul cel ales, carele și căzând la picioarele Maicei lui Dumnezeu, s'a închinat și deschizându-și gura sa o a lăudat cu multe cuvinte zicând: Bucură-te Maica Vieței și împlinirea și încheerea propoveduirii mele; că măcar că pre Hristos Fiul tău trupește pre pământ nu l-am văzut, însă pre tine văzându-te, mi se păreà că pre dânsul îl văz. După aceasta luând Fecioara iertăciune cu toți, s'a culcat pre pat și și-a închipuit prea curatul său trup precum a vrut; și a făcut rugăciune pentru întărirea lumei și pașnica petrecere, și i-a umplut și pre dânșii de binecuvântarea ei, și așà în mâinile Fiului și Dumnezeului său și-a dat sufletul.

Și îndată ochii orbilor s'au luminat și auzul surzilor s'au deschis, ologii s'au îndreptat și tot felul de patimă și de boală prea lesne se tămăduià. După aceea a început Petru cântarea cea de ieșire și ceilalți apostoli unii au ridicat patul, alții mergeau înainte cu făclii și cu cântări; petrecând spre mormânt trupul cel priimitor de Dumnezeu. Atunci dar se auzeau și îngerii cântând și văzduhul erà plin de glasurile cetelor celor preste firea omenească. Pentru care lucruri boerii Iudeilor învitând pre unii din popor, i-au plecat să se ispitească a surpà patul jos, întru carele zăceà trupul cel de viează începător, și a-l lepădà pre dânsul. Iară dreptatea lui Dumnezeu ajungând pre îndrăzneții și obraznicii aceia, le-a făcut pedeapsă tuturor prin orbirea ochilor. Incă pre unul dintr'înșii l-a lipsit și de amândouă mâinile, carele mai nebunește se pornise de apucase acel sfânt pat. Carele lăsându-și mâinile cele îndrăznețe spânzurate de pat, fiind tăiete de dreapta judecată a lui Dumnezeu, priviau toți cu jale; pânăce crezând din tot sufletul, a aflat tămăduire, și s'a făcut sănătos ca și mai 'nainte. Intru acestași chip și cei ce se orbise, crezând și punând asupra lor o parte din poala patului, le-a dăruit vindecare. Iară apostolii sosind la satul Ghetsimani, au așezat acel de viează începător trup în mormânt, și au stat trei zile lângă dânsul, auzind neîncetat glasuri îngerești ce s'au făcut. Și de vreme ce dupre dumnezeească rânduială, a lipsit unul din apostoli, adecă Toma, de nu s'a aflat la prea slăvita îngropare, ci sosind cu trei zile mai pre urmă, erà mâhnit foarte și întristat, căci nu se învrednicise să vază și el ca și ceilalți ce erau dimpreună apostoli cu dânsul, și deschizând cu socoteală deobște mormântul pentru dânsul ca să se închine și el acelui prea sfânt și prea curat lăcaș, adică trupului Născătoarei de Dumnezeu, și dacă a văzut s'a minunat, că a aflat mormântul fără de sfântul trup, și erà numai giulgiul, care rămăsese mângâere apostolilor celor ce erau a se întristà, și tuturor credincioșilor, și mărturie nemincinoasă mutărei Născătoărei de Dumnezeu. Că și până astăzi mormântul cel cioplit în piatră, așà se vede deșert de trup și se cinstește cu închinăciune; întru slava și cinstea prea binecuânvtatei slăvitei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și purura Fecioarei Mariei.

Intru această zi, prăznuim pomenirea prea marei și nespusei iubirei de oameni ce a arătat Dumnezeu către noi, întorcând cu rușine, pre neindumnezeiții Agareni, prin mijlocirea prea sfintei

Dumnezeu, celui ce l-a întărit pre dânsul, ca să piarză stăpânirea luptătorului.

A dusu-te-ai dar pre sineţi Făcătorului de bine, şi sfinţit prinos, şi frumoasă junghiere şi jertfă cu bună mireazmă, ca unul ce ai pătimit dupre lege, Mucenice mult pătimitorule.

Slavă:

Ca un înţelept, ca o biserică curată, a celui ce a strălucit din Fecioară, ai gonit mărite pre lupul cel stricător de suflet, carele năvălise a turbură staulul cel dumnezeesc.

Şi acum, a Născătoarei:

Singură fără ispită de nuntă ai născut pre Dumnezeu, pre carele purtătorii de chinuri mucenici, mărturisindu-l pre acela că s'a asemănat nouă, a stricat înşelăciunea, prea curată Stăpână.

Peasna 3-a, Irmos:

Pre piatra credinţei...

Dragostea inimei tale înnălţându-o către Domnul cel ce s'a înălţat pre Cruce, te-ai înălţat pre lemn, o purtătorule de chinuri, zgâriindu-te şi cu osârdie cântând: Că nu este drept afară de tine Doamne.

Săgeţile cele ascuţite ale graiurilor tale, în inima tiranului le-ai înfipt prea viteazule, ostaşule al Impăratului Hristos prea lăudate, şi cântând ai grăit: Că nu este drept afară de tine Doamne.

Slavă:

Răsărind ca o dimineaţă, ca o zi Mirone mult pătimitorule, ai risipit întunerecul necunoştinţei, şi ai luminat pre cei ce pururea cântă: Tu eşti Dumnezeul nostru, şi nu este drept afară de tine Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Născând pre Dumnezeu vindecătorul, minunat ai vindecat Fecioară, toată făptura ce boleà cu nedumnezeirea. Pentru aceasta ţie mulţămindu-ţi, strigăm: Nu este fără prihană afară de tine Stăpână.

Irmosul:

Pre piatra credinţei întărin-
„du-mă, lărgit-ai gura mea asu-
„pra vrăjmaşilor mei, că s'a
„veselit duhul meu a cântà:
„Nu este sfânt ca Dumnezeul
„nostru, şi nu este drept afară
„de tine Doamne".

CONDACUL Sfântului, glasul al 2-lea,

Podobie: Cele de sus căutând...

Din pruncie dorind de Hristos prea mărite, şi păzind dumnezeeştile lui porunci, la dânsul ai alergat cu totul Mirone, şi te-ai odihnit, slăvindu-l cu îngerii, cerând tuturor dumnezeească iertare.

Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria.

Stih: Apărătoare cetățenilor tăi tu cu adevărat te-ai văzut,

Căci pre vrăjmașii neindumnezeiții Agareni i-ai pierdut.

La începutul împărăției lui Leon Isavrul, ce-i zic și Conon, se ridică mulțime de Saracini, cu o mie nouă sute de vase asupra acestei mari cetăți a Constantinopolei, ca să o încungiure cu războiu. Și răspunzând împăratul că le va da dajdie, ei cereau să pue și păzitori de ai lor la dânsa. Pentru aceasta aflându-se lucrurile la nedumerire, și neștiind ce vor mai face, căzură la Născătoarea de Dumnezeu, rugându-o să ajute cetăței ei și să o mântuiască fiind la primejdie. Și le ascultă rugăciunea Născătoarea de Dumnezeu, și pedepsi pre cei fără de Dumnezeu, precum li se cădeà, și întâi surpă într'o groapă cu cal cu tot de muri, pre agareanul acela, carele hulind, numise numai singură Sofia, pre acea mare a lui Dumnezeu Biserică, iară nu și sfântă. Și pre celale, Constantia, după care și cel ce se sui sus să strige obișnuita lor rugăciune, a fost surpat de acolo, și căzând jos se prăpădì. După aceea a iconomisit ea, adică Născătoarea de Dumnezeu, a se bate ei și cu Bulgarii, și pieriră douăzeci de mii de Saracini, risipindu-le și vasele, unele într'o parte, altele într'alta; și făcù și pre Suliman cel ce erà mai mare a lor, de se smerì de Icoana Născătoarei, și venì pedestru în cetate, dosădindu-se singur pre sine de semeția și obrăznicia lui, cea mai de 'nainte. Deci făcându-i cu foamea și cu moartea și cu zdrobirea vaselor de căzură atâta mulțime de Agareni, cu mână tare își păzì cetatea sa.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Mâniei celei fără de rușine și focului, dumnezeeasca dragoste împrotivindu-se, focul „adică l-a răcorit, iară de mânie „și-a rîs; prin cea cuvântătoare „și de Dumnezeu însuflețită, cu „trei răsunări a sfinților vioară, „răsunând împrotiva organelor „muzicești în mijlocul văpăei: „Prea slăvite Dumnezeul părinților și al nostru, bine ești „cuvântat“.

Tablele cele de Dumnezeu lucrate, cele scrise cu dumnezeescul Duh, Moisi cu mânie le-a sfărâmat, iară Stăpânul aceluia păzind nevătămată pre ceea ce l-a născut, în casele cerești acum o a așezat, cu care săltând strigăm lui Hristos: Prea slăvite Dumnezeul părinților și al nostru, bine ești cuvântat.

In chimvale prin buze curate, cu lăută muzicească a inimei, în trâmbiță cu bun glas a gândului înalt, întru bine slăvită și aleasă ziua mutărei curatei Fecioare, cu mâini lucrătoare plesnind, să strigăm: Prea slăvite Dumnezeul părinților și al nostru, bine ești cuvântat.

Norodule cel de Dumnezeu înțelepțit adună-te; că lăcașul dumnezeeștei slave, din Sion se mută la lăcașul ceresc; unde este glasul cel curat al celor ce prăznuesc, glasul bucuriei celei negrăite, al celor ce strigă lui Hristos întru veselie: Prea slăvite Dumnezeul părinților și al nostru, bine ești cuvântat.

Alt Canon, Irmos:

N'au slujit fâpturei cugetă-„torii de Dumnezeu, fără numai „Făcătorului; ci îngrozirea focu-„lui bărbăteşte călcându-o, se „bucurau cântând: Prea lăudate „Domnul părinţilor şi Dumne-„zeule, bine eşti cuvântat".

Doamne şi fecioare, pomenirea Fecioarei şi Maicei lui Dumnezeu cinstind, bătrâni şi domni, împăraţi şi judecători, cântaţi: Domnul părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Să trâmbiţeze cu trâmbiţă duhovnicească munţii cei cereşti, să se bucure acum dealurile şi să sălteze dumnezeeştii apostoli, că Impărăteasa se mută la Fiul său, să împărăţească cu dânsul în veci.

Prea sfinţită mutarea Maicei tale celei dumnezeeşti şi nestricate, cetele cele mai pre sus de lume ale puterilor celor de sus le-a adunat, să se veselească împreună cu cei de pre pământ, care cântă ţie: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Pesna 8-a, Irmos:

Văpaea răcorind pre cuvioşi, iară pre cei necredincioşi „arzând, îngerul lui Dumnezeu „cel prea puternic o a arătat „tinerilor; şi pre Născătoarea „de Dumnezeu o a făcut izvor „de vieaţă începător, stricarea „morţei, şi vieaţă izvorînd ce-„lor ce cântă: Pre Făcătorul „unul să-l lăudăm cei izbăviţi, „şi să-l prea înălţăm întru toţi „vecii".

Cu cuvinte au urmat dumnezeescului sicriu celui de sfinţenie, toată mulţimea cuvântătorilor de Dumnezeu în Sion, strigând: Unde te duci acum cortul Dumnezeului celui viu? Nu încetă privind la cei ce cântă cu credinţă: Pre Făcătorul unul să-l lăudăm cei mântuiţi, şi să-l prea înălţăm în veci.

Aşa înălţându-ţi mâinile purcezând, mâinile cu care ai îmbrăţişat pre Dumnezeu trupeşte, ceea ce eşti cu totul fără prihană, ai zis cu îndrăzneală ca o Maică către cel ce l-ai născut: Pre cari mi-ai dat mie, în veci îi păzeşte, carii strigă către tine: Pre Făcătorul unul să-l lăudăm cei izbăviţi, şi să-l prea înălţăm în veci.

Alt Canon, Irmos:

Pre tinerii cei binecredin-„cioşi în cuptor, naşterea Năs-„cătoarei de Dumnezeu i-a mân-„tuit. Atuncea fiind închipuită, „iară acum lucrată, pre toată „lumea ridică să-ţi cânte ţie: „Pre Domnul lucrurile lăudaţi-l, „şi-l prea înălţaţi întru toţi „vecii".

Pomenirea ta Fecioară prea curată, o slăvesc Căpeteniile, şi Stăpâniile şi Puterile, Ingerii Arhanghelii, Scaunele Domniile, Heruvimii şi înfricoşaţii Serafimi; şi neamul omenesc o lăudăm, şi o prea înălţăm întru toţi vecii.

Cel ce s'a sălăşluit minunat în pântecele tău cel curat întrupându-se, acesta duhul tău cel prea sfinţit priimindu-l la sine, i-a făcut odihnă, ca un datornic Fiu. Pentru aceasta pre tine Fecioară te lăudăm, şi te prea înălţăm întru toţi vecii.

O minuni mai presus de minte, ale pururea Fecioarei şi Maicei lui Dumnezeu! Că în groapă sălăşluindu-se, o a arătat Raiu. Căreia stându-i înainte astăzi, bucurându-ne cântăm: Pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

La Peasna a 9-a.

Ceea ce eşti mai cinstită...

Nu cântăm ci Pripelele acestea.

Neamurile toate te fericesc pre tine, una de Dumnezeu Născătoare.

Biruescu-se hotarele firei, „întru tine curată Fecioară, că „naşterea Fecioreşte, şi moar„tea arvunează vieaţă. Ceea „ce eşti după naştere Fecioară, „şi după moarte vie, mântueşti „pururea Născătoare de Dum„nezeu moştenirea ta".

Spăimântatu-s'au puterile îngereşti, văzând în Sion pre Stăpânul lor, luând pre mâini suflet de femee; căci către ceea ce l-a născut întru curăţie, ca un Fiu a strigat: Vino Curată, cu Fiul şi Dumnezeul tău împreună te proslăveşte.

Aşezat-au ceata apostolilor trupul tău, cel de Dumnezeu priimitor, cu frică văzându-l, şi cu glas mare vestind. In cereştile cămări, la Fiul tău mergând, mântueşti pururea Fecioară moştenirea ta.

Alt Canon, Pripeală:

Ingerii Adormirea Fecioarei văzând s'au spăimântat, cum Fecioara de pre pământ se înalţă la cele de sus.

Tot neamul pământesc, să „salteze cu Duhul fiind lumi„nat, şi să prăznuească firea „minţilor celor fără de trup, „cinstind sfinţita Ador„mire a Maicei lui Dumnezeu, „şi să strige: Bucură-te prea fe„ricită, Născătoare de Dumne„zeu, curată pururea Fecioară".

Veniţi în Sion, în muntele cel dumnezeesc şi glas al Dumnezeului celui viu, să ne bucurăm văzând pre Născătoarea de Dumnezeu. Că la cortul cel

foarte bun şi dumnezeesc, întru sfintele sfinţilor pre dânsa, ca pre Maica sa Hristos o a mutat.

Veniţi credincioşii, să ne apropiem la mormântul Maicei lui Dumnezeu; şi să-l cuprindem cu inima, cu buzele, cu ochii şi cu faţa, curat atingându-ne. Şi luând daruri de prisosit de tămăduiri, care izvorăsc din izvorul cel pururea curgător.

Priimeşte dela noi cântare de petrecere, Maica Dumnezeului celui viu. Şi cu Darul tău, cel de lumină purtător şi dumnezeesc ne umbrează, Regelui nostru biruinţă, şi iubitorului de Hristos popor pace, şi ertare celor ce cântă, şi sufletelor mântuire dăruind.

SVETILNA.

Insăşi Podobie:

Apostoli dela margini, adunându-vă aicea, în satul Ghetsimani, îngropaţi trupul meu; şi tu Fiule şi Dumnezeul meu, priimeşte Duhul meu.

De trei ori.

LA HVALITE.

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Intru slăvită Adormirea ta, cerurile se bucură, şi oştile îngereşti se veselesc; şi tot pământul se bucură, cântare de petrecere glăsuind ţie Maicei Stăpânului tuturor, ceea ce nu ştii de nuntă prea sfântă Fecioară, carea neamul omenesc l-ai izbăvit, de osândirea strămoşilor.

De două ori,

Dela margini s'au adunat cei mai aleşi din apostoli, cu dumnezeeasca voe să te îngroape. Şi de pre pământ la înălţime ridicată văzându-te, glasul lui Gaviil cu bucurie ţi-a strigat ţie: Bucură-te căruţa a toată Dumnezeirea; bucură-te una care ai împreunat cu naşterea ta, cele de pre pământ cu cele de sus.

Ceea ce ai născut Vieaţa, la vieaţa cea fără de moarte ai trecut, întru cinstită Adormirea ta, încunjurându-te Ingerii, Domniile şi Puterile, Apostolii şi Proorocii şi toată făptura, şi Fiul tău priimind cu prea curate mâinile sale, sufletul tău cel fără prihană, Fecioară Maică, Mireasă dumnezeească.

Slavă, Şi acum, glasul al 6-lea:

La Adormirea ta cea fără de moarte, Născătoare de Dumnezeu, Maica Vieţei, norii au răpit pre apostoli prin văzduh. Şi pre cei risipiţi prin lume, întru o ceată i-au pus, înaintea prea curatului tău trup; cari şi îngropându-l cu cinste, glasul lui Gavriil au strigat, cântând: Bucură-te cea plină de Dar, Fecioară Maică carea nu ştii de

mire, Domnul este cu tine; cu cari împreună ca pre Fiul tău şi Dumnezeul nostru roagă-l, să mântuiască sufletele noastre.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ectenia şi Otpustul.

Şi se face ungere din untdelemnul sfinţit din candela prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu.

Ceasul 1-iu, şi cel desăvârşit Otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile praznicului din Canonul cel dântâi, Peasna 3 a, pe 4. Şi dintru al 2-lea Canon, Peasna 6-a, pe 4. După Ieşire, Troparul Praznicului. Slavă, Şi acum, Condacul. Prochimenul, glasul al 3-lea. Peasna Născătoarei de Dumnezeu: Măreşte suflete al meu pre Domnul... Stih: Că a căutat spre smerenia roabei sale... Apostolul către Filipeni: *Fraţilor aceasta să se cugete întru noi, carea şi întru Hristos Iisus...* Aliluia, glasul al 2-lea: Scoală-te Doamne întru odihna ta... Stih: Juratu s'a Domnul lui David cu adeverinţă. Evanghelia, dela Lucà: *In vremea aceea, intrat-a Iisus intr'un sat...* In locul lui, Cade-se să te fericim... cătăm Irmosul Peasnei 9: Biruescu-se hotarele firei... şi până la sfârşitul Praznicului.

CHINONICUL.

Paharul mântuirei voiu luà...

La masă se face mângâere fraţilor. De se va intâmplà praznicul acesta Miercuri sau Vineri, dezlegare numai la peşte şi la vin; iară de se va intâmplà Luni, la mireni dezlegare la carne, la brânză şi la ouă; iară la monahi numai la peşte, untdelemn şi la vin, şi se prăznueşte praznicul acesta 9 zile.

CADE-SE A ŞTI:

Că de se va intâmplà praznicul Adormirei prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu, Duminică.

Sâmbătă la Vecernia cea mică, La Doamne strigat-am, Stihirile Invierei pe 4. Slavă, Şi acum, a Praznicului. La Stihoavnă. Stihira Invierei una, şi a Praznicului. Stihoavna Vecerniei celei mari cu Stihirile Praznicului. Slavă, Şi acum, a Praznicului, Troparul Invierei. Slavă, Si acum, al Praznicului. Ectenia mică, şi Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE

După obişnuitul Psalm, cântăm: Fericit bărbatul... Catisma toată. La Doamne strigat am... Stihirile Invierei 3. Anatolicească 1, şi ale Praznicului 6, Slavă, Şi acum, a Praznicului, Vohod, Prochimenul zilei, şi citiri 3, ale Praznicului. La Litie Stihirile, şi Slavă, Şi acum, a Praznicului. La Stihoavnă, Stihirile Invierei. Slavă, Şi acum a Praznicului, La binecuvântarea pâinilor, Troparul Praznicului, de 3 ori, şi citirea în trimiteri.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Invierei de 2 ori. Slavă, Şi acum, al Praznicului. După obişnuitele Catisme, Sedelnele Invierei cu ale Născătoarei lor, şi citire. Apoi cântăm Polieleul, cu Mărimurile Praznicului, şi Troparele: Soborul cel îngeresc... Şi Sedelnele toate ale Praznicului, câte odată, şi citire a Praznicului. Antifoanele glasului, Prochimen şi Evanghelia Praznicului. După aceea, Invierea lui Hristos... Psalm 50, şi sărutare Evangheliei dupre obiceiu. Apoi Slavă, Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu... Şi acum, iară aceeaşi. Stihira Praznicului, Canonul Invierei cu Irmosul pe 4, şi al Născătoarei de Dumnezeu pe 2, şi ale Praznicului amândouă Canoanele pe 8. Catavasie, Irmoasele Praznicului dintru amândouă Canoanele. După 3 Peasnă, Condacul şi Icosul Invierei, şi Ipacoi al Praznicului odată. După 6 Peasnă, Condacul Praznicului, şi Icosul, şi citim Prologul. La 9-a Peasnă, Pripelele nu le cântăm, ci, Ceea ce eşti mai cinstită... Svetilna Invierei, Slavă, Şi acum, a Praznicului. La Hvalite Stihirile Învierei pe 4, şi ale Praznicului 4, cu Stihirile Praznicului. Slavă, a Praznicului, Şi acum, Prea binecuvântată eşti, şi Slavoslovia cea mare. După, Sfinte Dumne-

zeule... Troparul Invierei numai, Ectenia şi Otpustul dându-le şi untdelemn, din Candela prăznuirei. După aceea Stihira Evangheliei, şi Ceasul 1-iu, la care zicem Troparul Invierei. Slavă, al Praznicului, Şi acum, Al Născătoarei Ceasurilor. După Tatăl nostru... Condacul Invierei, şi Otpustul. Asemenea şi la celelalte Ceasuri. Troparul Invierei, Slavă, al Praznicului, Şi acum, al Născătoarei Ceasurilor. Condacul Praznicului, şi al Invierei, le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE

Fericirile Invierei glasului pe 6, şi ale Praznicului Peasna 3 a, pe 4. După Vohod, Troparul Invierei, şi al Praznicului. Slavă, Condacul Invierei, Şi acum, al Praznicului. Prochimen, Apostol, Evanghelie şi Chinonicul zilei, şi al Praznicului.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 16 ZILE.

Aducerea din Edesa a celei nefăcute de mână Icoană a Domnului nostru Iisus Hristos, adică sfânta Mahramă.

Şi sfântul mucenic Diomid.

La Doamne strigat am... Stihirile pe 6, ale Praznicului 3, şi ale sfântului Chip 3.

Stihirile Praznicului, glasul al 2-lea.

Podobie: Cu ce cununi de laude...

Cu ce ochi noi pământenii, vom privì la icoana ta? La carea oştile îngereşti a privì fără temere nu pot, fiind cu dumnezeească lumină strălucită. Că iese astăzi din pământul celor necredincioşi, şi la cetatea cea împărătească, şi la norodul cel credincios vine cu dumnezeeasca voinţă, la a căreia intrare se arată împăraţii, căzând înaintea ei cu frică Hristoase şi cu credinţă.

Cu ce palme noi pământenii, cei întinaţi cu păcate, ne vom atinge Cuvinte de icoana ta? A Dumnezeului nostru celui fără păcat, carele eşti neapropiat de întinare. Heruvimii îşi acopere ochii tremurând; nu pot suferi Serafimii să vază slava ta, cu frică slujeşte ţie făptura. Deci să nu ne osândeşti pre noi Hristoase, cari cu nevrednicie, sărutăm cu credinţă chipul tău cel înfricoşat.

Iarăşi a sosit dumnezeească zi de prăznuire stăpânească; că cel ce şade întru cele înalte, acum ne-a cercetat pre noi arătat, prin cinstită icoana sa. Cela ce sus este de Heruvimi nevăzut, se vede prin scrisoare de aceia cărora s'a asemănat cel închipuit cu prea curat degetul Tatălui, negrăit dupre asemănarea lui. Căruia închinându-ne, cu credinţă şi cu dragoste ne sfinţim.

Alte Stihiri ale Mucenicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu ajutorul Duhului te-ai învrednicit prea fericite a tămăduì patimi, a izgonì boale, şi a gonì duhurile cele prea viclene, vitejeşte prăpădind închinăciunile lor, prin împrotivirile chinurilor tale mucenice, purtătorule de cunună Diomide, împreună cetăţeanule cu îngerii, şi lăcuitorule împreună cu purtătorii de chinuri.

Sârguitu-te-ai cu lupte, şi călătoria ţi-ai săvârşit, şi credinţa ai păzit, şi ai alergat către Dumnezeu, priimind de la dânsul minunile darurilor şi cununa biruinţei, cea neveştejită mărite, ca un Mucenic nebiruit, ca un moştenitor împărăţiei celei de sus, rugându-te pentru lume.

In calea mărturisirei tale Doamne, veselindu-se Diomid ca într'o bogăţie, tăindu-i-se capul, şi-a dat prin voirea ta duhul său, în mâinile tale Hristoase, şi s'a făcut povăţuitor adevărului către cei fără de Dumnezeu, ce se orbise minunat şi au văzut prin credinţă.

Slavă, glasul al 8-lea.

Iubitorule de oameni Stăpâne, mare este adâncul purtărei tale de grije, pentrucă în neamurile neamurilor bine făcând zidirei tale, ai închipuit icoana prea curatei feţei tale, şi credinciosului Avgar o ai trimis, celui ce doreà să te vază, pre tine cel de Heruvimi nevăzut dupre Dumnezeire. Ca văzând noi chipul tău, al celui ce te-ai întrupat pentru noi, şi ai pătimit de voie, spre a ta dragoste să ne învăpăem, pre care spre noi o ai vărsat, pentru marea mila ta.

Şi acum, a Praznicului, glasul al 6-lea.

Veniţi să prăznuim Adormirea cea în toată lumea vestită, a Născătoarei de Dumnezeu, celei cu totul fără prihană, că astăzi îngerii prăznuesc, cinstită mutarea Maicei lui Dumnezeu, şi la veselie ne chiamă pre noi pământenii, ca să strigăm cu glas neîncetat: Bucură-te ceea ce te-ai mutat de pre pământ, şi la cereştile lăcaşuri te-ai dus. Bucură-te ceea ce ai adunat întru una, ceata ucenicilor prin nor uşor; bucură-te nădejdea şi mântuirea noastră, că pre tine neamul creştinesc, neîncetat te fericim.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile Praznicului, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Ceata ucenicilor s'a adunat dela margini, în satul Ghetsimani, să îngroape trupul tău cel de Dumnezeu priimitor, Maica lui Dumnezeu.

Stih: Scoală-te Doamne întru odihna ta, tu şi sicriul sfinţirei tale.

O tainele tale, celei mai pre sus de fire Preacurată! Căci ca o Maică a lui Dumnezeu fiind, luminat ai purces acum către dânsul, Născătoare de Dumnezeu.

Stih: Juratu-s'a Domnul lui David cu adeverinţă, şi nu se va lepădà de dânsa.

Scară este mormântul Fe-

cioarei şi de Dumnezeu Născătoarei, care duce la Cer, pre cei ce pururea cu credinţă, o slăvesc pre dânsa.

Slavă, a sfântului Chip, glasul al 6-lea.

Doamne cela ce te-ai întrupat precum ai ştiut, priimit-ai de voie sărăcia noastră, şi bogăţia milostivirei ne-ai arătat, prin carea pre mine ţărîna, m'ai îndumnezeit. Slăvimu-te pre tine Iubitorule de oameni, văzând chipul purtărei tale de grije al Icoanei tale. Prin aceasta neoprită intrare în Edem Mântuitorule dărueşte robilor tăi, trecându-le toate greşalele.

Şi acum, a Praznicului, glasul al 6-lea.

La Adormirea ta cea fără de moarte, Născătoare de Dumnezeu, Maica vieţei, norii au răpit pre apostoli prin văzduh, şi pre cei risipiţi prin lume, întru o ceată i-au pus, înaintea prea curatului tău trup, carii şi îngropându-l cu cinste, glasul lui Gavriil au strigat cântând: Bucură-te cea plină de Dar, Fecioară Maică carea nu ştii de mine, Domnul este cu tine, cu carii împreună ca pre Fiul tău şi Dumnezeul nostru roagă-l, să mântuească sufletele noastre.

Troparul sfintei Icoane, glasul al 2-lea.

Prea curatului tău chip ne închinăm Bunule, cerând iertare greşalelor noastre Hristoase Dumnezeule, că de voie bine ai voit cu trupul a te sui pre Cruce, ca să mântueşti din robia vrăjmaşului, pre carii i-ai zidit. Pentru aceasta cu mulţămită strigăm ţie: Toate le-ai umplut de bucurie Mântuitorul nostru, cela ce ai venit să mântueşti lumea.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul sfintei Icoane de 2 ori.

Slavă, Şi acum, al Praznicului.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Darul tău Mântuitorule spre noi s'a vărsat, văzut fiind tu cela ce eşti neajuns, şi întunerecul înşelăcunei l-a stins. Drept aceea, întru lumina feţei tale, paşii noştri îndreptează-i, ca întru poruncile tale umblând, să ne învrednicim a te vedeà pre tine, lumina cea neapropiată.

De două ori.

Slavă, Şi acum a Praznicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Văzând cu adevărat, oştile îngereşti mutarea ta, prea curată Maica lui Dumnezeu, binecuvântată cu totul lăudată prea sfântă, având voea celui ce s'a născut din tine, a adunat ceata ucenicilor, şi cu ve-

selie a adus în Raiu cinstit trupul tău, lăudând pre Hristos dătătorul de vieaţă, cel ce este în veci.

După a doua Stihologhie Sedealna, glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Fiul Tatălui cel împreună fără de început, şi prea veşnic, şi nevzut cu fiinţa şi nepipăit, subt ani aflându-te pentru mila cea negrăită, a trupului tău celui scris Stăpâne, ne-ai lăsat nouă închipuirea cea dulce, spre mântuirea sufletelor noastre.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Praznicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

In mâinile celui ce s'a făcut om din tine pentru noi, puindu-ţi sufletul, ca întru ale Făcătorului tău şi Dumnezeu la veselia cea nestricăcioasă te-ai mutat. Pentru aceasta cu cinste te fericim, pre tine una cea curată şi neîntinată, şi Născătoare de Dumnezeu dupre adevăr toţi mărturisindu-te strigăm: Roagă pre Hristos la carele te-ai mutat, să mântuiască sufletele noastre.

CANOANELE

Al Praznicului cu Irmosul pe 6, şi al sfintei Icoane pe 4, şi al sfântului Diomid pe 4.

CANONUL sfintei Icoane.

Al căruia Acrostihul la Greci este acesta:

Insemnarea chipului tău Mântuitorule cinstesc.

Facerea lui Ghermanò patriarhul.

Peasna 1-a, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând...

Trupeşte a se închipui cu bunăvoinţa Tatălui, precum suntem noi, cel ce erà fără de trup mai 'nainte, netăgăduindu-şi chipul, ne-a dăruit nouă dumnezeeasca însemnare.

Firea cea neschimbată, chipul Tatălui cel prea adevărat, în trup omenesc viind, însemnările cele trupeşti pre pământ le-a lăsat nouă, la ceruri suindu-se.

Moştenirea ta cea clătită de amăgirea vrăjmaşului o ai îndreptat Hristoase, cu cinstitele tale patimi întărindu-o, şi cu închipuirea feţei.

A Născătoarei:

Cel ce a luat trup mai pre sus de fire, din curat pântecele tău, carele dă tuturor oamenilor ca să fie, ceea ce eşti cu totul fără prihană, s'a văzut că nu s'a depărtat de ceea ce a fost mai 'nainte.

Alt CANON, al Mucenicului.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea...

Strălucindu-te de lumina cea în trei sori, risipeşte întunerecul necunoştinţei mele, ca să laud pomenirea ta cea purtătoare de lumină, şi faptele vieţei tale, fericite Diomide.

Făcându-ţi cugetul tău ne-

priimitor patimilor, te-ai arătat vas priimitor Duhului, pururea pomenite, şi ai izvorît noeanuri de tămăduiri, înnecând toată supărarea boalelor.

Slavă:

Dorind de vieaţa cea fără de sfârşit, te-ai sârguit a beà paharul morţei şi ai dobândit prea lăudate, precum ştie cel ce te-a chemat către cunună neveştejită, Mucenice nebiruite.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti însufleţită cetate a Impăratului, ceea ce ai arătat şi naştere şi dumnezeească Adormire minunată, arată cetatea ta nevătămată de toate căderile cutremurului Prealăudată.

Catavasiile Praznicului.

Cea împodobită cu dumnezeească...

Peasna 3-a, Irmos:

Nu este sfânt precum tu...

Cu îmbrăcămintea faptelor bune, ai îmbrăcat Mântuitorule cinstita Biserică, mişcând inima împărătească, să caute asemănarea ta acoperemânt.

Vrând să jefuiască bunătăţile roditorul de zavistie, şi să le împuţineze după vremi, în mâinile cele necurate le-a dat acestea fără ruşine, dar s'a biruit, în deşert gândind.

Luminat s'a bucurat oare când David, dănţuind înaintea sicriului celui sfânt; şi acum cel ce a luat să îndrepteze sceptrurile cele împărăteşti, mai mult se bucură de dumnezeescul chip.

A Născătoarei:

Vrând Fiul tău Fecioară să taie din rădăcină toată neascultarea strămoşului cea crescută, a luat din pântecele tău curată, toată omenirea.

Alt Canon, Irmos:

Pre ai tăi cântăreţi...

Prin negrăită şi dumnezeească lucrare a mâinilor, curăţind patimile oamenilor, te-ai dat dela Dumnezeu doftor prea ales credincioşilor şi prea fierbinte rugător, pentru cei ce te cinstesc pre tine fericite.

Trăgându-se spre junghiere mucenicul Diomid, strigà către tine unul Dumnezeul nostru: Voiu alergà în calea mărturisirei tale, şi cu tărie voiu urmà patimei tale celei de bună voie.

Slavă:

Măritul mucenic Diomid prin taină, chemându-ne astăzi către ospăţ, punè înainte chinurile lui, ca o mirodenie fără materie; veniţi dar credincioşilor să ne desfătăm.

Şi acum, a Născătoarei:

Mântueşte cetatea ta aceasta, de Dumnezeu dăruită Prea-

curată, de toată căderea cutremurului, ca pre una ce este închinată ţie, şi pre turma ta păzeşte-o în pace şi întru unire.

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.

CONDACUL sfintei Icoane, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Arătatu-s'a astăzi dumnezeescul chip, veselind şi luminând toată lumea cea de subt soare, căruia închinându-ne strigăm: Venit-ai şi te-ai arătat lumina cea neapropiată.

Sedealna sfintei Icoane, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Impăratul Edesei cunoscându-te pre tine Impăratul tuturor, cel ce nici sceptruri, nici oaste, ci mulţime de minuni cu cuvântul porţi, te-a rugat ca să dobândească la sine dumnezeeasca omenire, şi în icoană dacă te-a văzut pre tine, a strigat: Dumnezeu tu eşti şi Domn.

Slavă, Sedealna Sfântului, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Darul tămăduirilor priimind dela Dumnezeu, Mucenice înţelepte, te-ai arătat obştesc izvor de vindecări celor bolnavi, fericite, dând tămăduiri tuturor celor ce cu credinţă aleargă la dumnezeească mijlocirea ta. Pentru aceasta şi mulţimile dracilor prea minunat le goneşti totdeauna, doftore vrednicule de minune, purtătorule de chinuri Diomide, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Şi acum, a Praznicului, glasul 1-iu.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Ceata cea dumnezeească a apostolilor, s'a adunat să te îngroape pre tine, prea cinstită Născătoare de Dumnezeu prea curată, cu care şi cetele îngerilor, au cântat mutarea ta, strigând prea lăudată, cu cari şi noi cu dragoste prăznuim Curată, laudă ţie aducând cu glasuri de cântări credincioşii, şi strigăm: Bucură-te folositoarea celor ce pururea te fericesc pre tine.

Peasna 4-a, Irmos:

Hristos este puterea mea...

Dulce cu adevărat este soarele cel ce luminează ochii, dar mai dulce este vederea asemănărei tale Hristoase. Pentrucă acela trupeştile simţiri, iară acesta cele duhovniceşti le luminează.

Tăria ismailtenească a slăbit, că prin arma dreptei Cruci, toată îngrădirea acelora o a surpat la pământ, înţelepţeşte, stăpânitorul împărat.

Toţi Domnii şi judecătorii pământului, binecuvântaţi pre Hristos, împreună cu arhiereii

şi cu preoţii astăzi, şi cu tot norodul, cei ce v'aţi învrednicit vederei lui.

A Născătoarei:

Roagă-te Preacurată, ca să se păzească cetatea ta de năvălirea vrăjmaşilor, rugămu-ne; că iată cât meşteşugesc pizmătariţii asupra ei.

Alt Canon, Irmos:

Sfatul cel neurmat...

Diomid cel mărit, purtând în inima sa, cuvântul dumnezeeştei cunoştinţe ca pre o gârlă, a înnecat pâraele înşelăciunei, şi cu totul a cufundat puterea idolilor.

Diomid cel prea înţelept mucenic cu raza bunătăţilor, şi cu îndestularea minunilor a strălucit pre pământ ca un soare, şi cu adevărat a luminat adunările binecredincioşilor.

Slavă:

Aflând sfârşitul cel prea fericit, şi cu bucurie câştigând slava cea negrăită, cea de demult dorită de tine prea fericite, adu-ţi aminte pentru cei ce te cinstesc pre tine Mucenice purtătorule de chinuri.

Şi acum, a Născătoarei:

Naşterea ta s'a arătat streină, precum şi cinstita Adormire binecuvântată, carea o cinsteşte cetatea ta, scăpând de vătămările cele varvariceşti, prin fierbinte folosinţa ta, Preacurată.

Peasna 5-a, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea...

Cetate mică ţi-a gătit ţie lăcaş de demult oarecând Hristos, în carea venirea lui Tadeu a izbăvit boalele, şi scrisoarea mâinei tale, şi dumnezeească însemnarea feţei tale.

Darurile harurilor tale, s'au prea înmulţit Hristoase; că aceea avându-le în sân mai 'nainte Edesa, se lăudă, iară acum Roma cea nouă priimindu-le se bucură.

Ochii Domnului spre împăraţii cei drepţi, şi urechile lui spre rugăciunea împăraţilor celor binecredincioşi, carii cu bună credinţă cinstesc chipul lui cel singur scris.

A Născătoarei:

Aşează Fecioară întărâtările vrăjmaşilor cele adese, şi strică sfaturile lor, moştenirei tale ajută-i, că vezi că am slăbit întru răutăţi.

Alt Canon, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate...

Arătatu-te-ai fără vărsare de sânge, mucenic vrednic de minune, purtător de cunună fără durere; biruitor prea ales fără de rane, surpând mulţimea

văjmaşilor, cu chinurile tale, fericite Diomide.

Ţie ca unui drept ţi-a răsărit lumina cea nestinsă, şi veselia soţia ei ţi-a urmat, ca unul ce aveai suflet drept, plecat tuturor poruncilor Mântuitorului, de Dumnezeu cugetătorule.

Slavă:

Muncitorii cei ce după săvârşirea ta ţi-au tăiat capul, s'au lipsit de lumina ochilor trupului, dar li s'au deschis luminat ochii sufletului, cu credinţă alergând către Hristos fericite Diomide.

Şi acum, a Născătoarei:

Impărăteasa cetăţilor avându-te turn pre tine Impărăteasă şi Doamnă, birueşte năvălirile varvarilor cele sălbatice, se mântueşte de tot felul de supărări, creşte şi se întăreşte, Maica lui Dumnezeu prea curată.

Peasna 6-a, Irmos:
Prins a fost dar nu s'a...

Impodobit eşti cu frumseţea Mântuitorule, mai mult de cât toţi fiii omeneşti; că măcar că nici chip n'ai avut, nici frumseţe în vremea patimei; dar cu cel ce este toate le-ai luminat, şi ai arătat vederea feţei tale. A căreia asemănare închipuită în mahramă, ca o vistierie s'a dat nouă.

Tăria feţei tale aducându-se dela mulţimea Agarenilor, ca şi dela cei de alt neam sicriul, s'a dat acum noului Izrail, Icoana ta Hristoase şi slava care a câştigat, că nu se cădeà să se arunce câinilor cele sfinte.

A Născătoarei:

Dela tăria mâinei tale Mântuitorule eu am lipsit; ci bătăile tale le-ai depărtat de la mine; pentru rugăciunile celeia ce te-a născut pre tine fără ispită bărbătească Cuvinte, nu mă lăsà pre mine să mă înnec în viforul păcatului, şi cumplit să înnot, unule Mântuitorule.

Alt Canon, Irmos:
Inţelepţii lui Dumnezeu...

Prin pâraele luptelor tale, ai înnecat pre văjmaşul cel fără de trup, şi cu izvorârea minunilor tale, ai spălat întinăciunile patimilor celor de multe feluri, vrednicule de minuni.

Mişcându-te de cele supţiri vânturi dumnezeeşti, şi ocârmuindu-te de voirea cea de sus, cu linişte ai ajuns către limanul cel prea liniştit, rugându-te pentru noi, prea lăudate Mucenice.

Slavă:

De negrăită lecuirea ta mărite, se curăţesc credincioşii de patimi, şi de dumnezeea-

sca ta înfăţişare, se izgoneşte tabăra dracilor, vrednicule de minune, fericite Diomide.

Şi acum, a Născătoarei:

Intru tine Fecioară ne lăudăm, întru tine ne mântuim de cele rele, şi cu nădejdea ta, nu ne temem de năvălirile varvarilor vrăjmaşi, noi cei ce te lăudăm pre tine.

CONDACUL sfintei Icoane, glasul al 2-lea.

Podobie: Pre cea intru rugăciuni...

Negrăită şi dumnezeească orânduiala ta cea către oameni, nescrisule împrejur Cuvinte al Tatălui, şi Chipul cel nescris, şi de Dumnezeu scris biruitor nemincinoasă întruparea ta ştiindu-o, o cinstim pre aceea sărutându-o.

ICOS.

Infricoşată taina întrupărei sale, făcându-o încredinţată oamenilor, Domnul singur a scris pre mahramă Chipul său, cel cu dumnezeească bărbăţie; Chipul cel dintâiu de pre muntele Eleonului, înălţându-l în scaunul cel părintesc, l-a aşezat cinstit a fi de îngerii cei fără trup; iară asemănarea Chipului celui dintâiu ne-a dăruit ca să i ne închinăm; pre care cu sufletul şi cu inima îmbrăţişindu-o o cinstim, pre aceea sărutându-o.

Intru această lună în 16 zile, pomenirea aducerei celui nefăcut de mână Chip, al Domnului Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, din cetatea Edesenilor, în păzita de Dumnezeu împărăteasa cetăţilor a Constantinopolei.

Stih: Cel ce ţi-ai şters faţa pe mahramă vieţuind,
Te-ai învăluit mai pre urmă cu mahramă murind.
Cea făcută de mână, poartă pre cel nefăcut de mână Chipul tău.
Cărămida, făcătorule a toate Hristoase al meu.

Intru această lună în a şasesprezecea zi Chipul celui prea înalt,
Purtându-se pre mâini în cetatea împărătească a intrat.

Făcând multe minuni Domnul şi marele Dumnezeu şi Mântuitorul nostru Iisus Hristos, pentru a sa bunătate, precum este scris în sfintele Evanghelii, şi ducându-se pretutindenea această veste, auzi şi Avgar Domnul Edesei şi poftea să vază pre Iisus Hristos aevea şi nu putea, pentrucă era căzut în boală fără leac, căci avea lepră neagră care îi cuprinsese tot trupul, de-l topia şi-l mânca, şi pre lângă aceea avea şi boală veche cu dureri pe la încheeturi. Ci aceea, adică lepra, îl grozăvia şi îl ticăloşea, iar cealaltă îi da dureri iuţi şi grele; pentru aceea nu ieşia afară, nici îl vedea nimenea din cei supuşi ai lui. Iar în zilele sfintelor patimi ale Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, scriind o epistolă o trimise cu un Anania oarecarele, învăţându-l să zugrăvească statul, părul şi faţa şi tot chipul trupesc, cu toată nevoinţa şi să-i aducă Chipul acela al lui Hristos, de vreme ce Anania era foarte iscusit la meşteşugul zugrăviei. Iară epistola avea aceste cuvinte.

Avgar domnul cetăţei Edesei, lui Iisus Mântuitorului Bunului Doftor, ce petrece în Ierusalim să se bucure.

Auzit-am de Tine, şi de tămăduirile ce se fac dela Tine fără de ierburi. Că precum auzim: Faci pre „orbi de văd şi pre ologi de umblă, pre „leproşi curăţeşti, duhurile necurate şi „dracii goneşti şi pre cei ce se află cu „boale îndelungate îi lecueşti şi pre morţi „înviezi, şi auzind acestea toate pentru „Tine, am gândit una dintr'acestea două: „Că au Fiul lui Dumnezeu eşti făcând a„cestea, au Dumnezeu. Drept aceea dar „scriind te-am rugat să iei osteneală să „vii până la mine, ca să-mi tămădueşti şi „boala ce am, şi să te afli aicea cu mine.

„Că am înțeles că și Iudeii cârtesc asu-„prăți, și vor să-Ți facă rău, și am o ce-„tate adică prea mică, însă de cinste, ca-„rea ne va fi din destul amândorora, a „petrece cu pace".

Deci Anania mergând la Ierusalim și dând Domnului epistola, îi luà aminte de-i semuià cu multă chibzuială, și neputând să se apropie pentru mulțimea ce se a-dunase, se suì pre o piatră ce erà mai 'naltă puținel dela pământ de șezù, și îndată își puse ochii asupra lui, și-și întări mâna pre hârtie și scrià asemănările celui ce vedeà, însă nu puteà nici cum să-i însemneze chipul, pentrucă se arătà cu altă față, și schimbată vedere. Iară Domnul ca un cunoscător ce este ascunselor și cercetător inimilor, cunoscând gândul lui, vădì ceea ce se făceà pre ascuns; căci cerând apă să se spele, și aceasta făcându-se, i s'au dat o mahramă în patru cornuri, și dupăce se spălă se șterse cu dânsa la prea curata și dumnezeeasca sa față, și o minune! Se tipostì într'acea mahramă dumnezeescul său Chip și față, și o a dat lui Anania zicându-i: Mergi de o dă celui ce ți-a trimis, scriind și o epistolă ca aceasta:

„Fericit ești Avgare, de vreme ce ai „crezut în mine și încă nu mai văzut; „că scris este pentru mine, ca cei ce m'au „văzut a nu crede în mine, și ca cei ce nu „m'au văzut, aceia să creazǎ și să trăiască. „Iară despre cele ce mi-ai scris ca să „viu către tine, vei ști că trebue a plinì „toate cele pentru care sunt trimis, și „dupăce le voiu plinì să mă suiu către „Tatăl cel ce m'a trimis, și dacă mă voiu suì „îți voiu trimite pre unul din ucenicii mei „anume Tadeu, carele și boala îți va tă-„mădui și vieață veșnică îți va dà și pace, „și ție și celor ce sunt cu tine. Și ceta-„tea îți va întărì, ca să nu poată nimenea „din vrăjmași împrotiva ei". Puind la sfârșitul epistolei și șapte peceți, însemnate cu slove evreești care tâlmăcindu-se, aceasta arată: *Teu Tea, Tion Tavma*; ci se înțelege: A lui Dumnezeu față, dumnezeească minune.

Deci Avgar priimind pre Anania cu bucurie și căzând și închinându-i-se sfintei și prea curatei Icoanei Domnului, cu credință și multă osârdie, îndată se tămădui de boală rămâind puțină lepră numai pe fruntea lui. Iară după mântuitoarea patimă a lui Hristos și suirea lui la ceruri mergând sfântul apostol Tadeu la Edesa, puse pre Avgar în scăldătoarea Botezului și botezându-l și pre el și pre toți câți erau subt ascultarea lui, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, ieși Avgar din apă curățit și de acea puțină rămășiță de lepră.

Deci de atuncea și în urmă cinstind în tot chipul și închinându-se acei dumnezeești asemănări a Chipului Domnului, și vrând a se cinstì aceea asemenea de către toți, pe lângă celelalte ale lui bunătăți, adaose și aceasta: Că oarecari din cei vechi și mai de cinste ai cetății Edesei, ridicând deasupra porții cei de obște a cetății un chip al unui ellin. (căruia de nevoe erà a i se închinà toți câți vreau a intrà în cetate și a se rugà și apoi să intre). Deci pre acest necurat chip pogorându-l Avgar și sfărâmându-l de tot, a pus în locul lui acea nefăcută de mână Icoană a Mântuitorului nostru și Dumnezeu, lipindu-o pre o scândură și înfrumusețându-o, o ridică, scriind într'însa aceste cuvinte: „Hristoase Dumnezeule, cela „ce nădăjduește întru tine, nu se scapă „nici odată". Deci au dat poruncă ca oricari vor intrà pre acea poartă să deà cinstea ceea ce se cuvine și închinăciune cinstitei și de minuni făcătoarei Icoanei lui Hristos, și apoi să intre în cetate. Deci se ținù o poruncă blagocestivă și dumnezeească ca aceasta a bărbatului aceluia, cât a trăit el și fiul său în vieața aceasta. Iară dupăce nepotul lui s'a făcut moștenitor părinteștei domnii, a dat cu piciorul bunei credințe, și însuși se întoarse la slujirea idolilor, și a vrut ca iarăși să ridice deasupra porții Edesei un idol drăcesc, și să pogoare Icoana lui Hristos. Aceasta cunoscându-o din dumnezeeasca arătare episcopul cetății, puse nevoință mare, și de vreme ce locul unde stà Icoana erà rotund, a aprins înaintea dumnezeeștei Icoane o candelă, și a pus o cărămidă dinainte, și zidindu-o pre dinafară cu var, se tocmì zidul de nu se vedeà; și nevăzându-se mai mult Icoana Domnului, se părăsì păgânul de acel lucru ce se apu-

case. Și a trecut multă vreme, cât ieșise din gândul oamenilor, unde erà ascunsă dumnezeeasca Icoană. Deci Hosroiu împăratul Perșilor prădând cetățile și orașele Asiei, ajunse și la Edesa, și pornind asupra ei toată meșteșugirea de bătae, a dat mare frică oamenilor cetății, cari scăpând numai la Dumnezeu, și rugându-l cu lacrămi, aflară grabnică mântuire; căci într'o noapte se arătă o femee prea slăvită episcopului Evlalie, zicându-i: De veți luà dumnezeescul chip al Mântuitorului cel nefăcut de mână carele este ascuns deasupra acestei porți, arătându-i și locul, toate le va face bune; deci episcopul mergând și săpând în locul acela, o minune! Află dumnezeeasca Icoană nestricată, și candela aprinsă de atâția ani, încă și în cărămida ce erà pusă în preajma candelei, erà altă asemănare tipostă tocmai ca și cea dintâiu. Care arătându-se tuturor se umplură de nespusă bucurie și veselie.

Această dară Icoană, luându-o Episcopul și făcând Litanie și mulțămind a mers la locul unde spărgeà Perșii cetatea, căci prin sunetele uneltilor celor de fier ce sfărâmà au fost duși ei acolo, și dacă se apropiară de dânșii, pică untdelemn din candelă în focul cel gătit ce vreà să arză cetatea, și-i arse pre toți de-i prăpădi, încă și din afară de Perși în pădure unde erà focul mare de mulțime de pădure și de copaci ce tăiase, dacă s'a apropiat Episcopul cu dumnezeescul Haractir, îndată se porni vânt mare, de întoarse para focului asupra celor ce-l făcuse, de i-au ars și i-au izgonit. Deci pătimind Perșii mai mult decât ceea ce gândiau să facă ei cetății, se duseră fără de ispravă. Și așà cetatea Edesa s'a izbăvit de vrăjmașii săi, prin milostivirea lui Hristos dumnezeului nostru, și prin arătarea prea sfântului Chip celui nefăcut de mână.

După aceea iarăși mulți ani trecând, când a fost între greci împăratul Romanò cel ce se chemà Lacapenos, pre care și Porfiroghenit îl numesc, cel ce a împărățit cu ginerile său Constantin, fiul împăratului Leon cel înțelept, s'a adus acea sfântă mahramă, carea aveà pre sineși închipuirea cea nefăcută de mână a dumnezeeștei feței lui Hristos, în Constantinopol din Edesa, care de Sarachini se stăpâneà; pentrucă întru acele vremi toată Siria, întru care erà și cetatea Edesa subt stăpânirea Sarachinilor erà. Și s'a făcut aducerea aceea întru acest chip: Căci Romanò cel bătrân carele stăpâneà atunci împărăția Romano grecilor, a pus nevoință a îmbogăți cetatea cea împărătească și cu aceasta; pentru aceea în multe vremi trimițând la Edesa, și cerșind acea dumnezeească omenească închipuire a Domnului, dela Amirà cel ce se află acolo, și cerșindu-se douăsprezece mii de taleri, și două sute de Sarachini ce se întâmplase de-i prinsese atuncea robi, și plecându-se spre toate pentru cererea unui bine ca acesta, și întărindu-le cu făgăduință, a nu se mai porni cu vrăjmășie oștile creștinilor împrotiva acelor hotare, nu se scapă de cererea lui, plinind și ei cele ce i s'a cerut.

Și de vreme ce a dat voie Amirà și a lăsat a fi așà, pentru aceasta dar luând episcopii: Samosatelor, Edesei și alții oarecari cu frica lui Dumnezeu acea sfântă Icoană, și epistola cea scrisă de Hristos, purces în cale spre Constantinopol, deci se făceau nespuse minuni pre cale; și dacă sosiră la locul Optimatelor și la biserica Născătoarei de Dumnezeu ce-i zic a lui Evsevie; apropiindu-se mulți bolnăvi cu credință, s'au tămăduit de multe feluri de boale. Unde venind și un îndrăcit, și proorocind acestea ziceà: Iați Constantinopole slava, cinstea și bucuria, și tu Porfiroghenitule împărăția ta. Și îndată se tămădui omul.

Iară în cincisprezece zile ale lui August, la anii șase mii patru sute cincizeci și doi dela zidirea lumei, iară dela Hristos nouă sute cincizeci și nouă, pe vremea împărăției lui Romanò, sosiră Arhiereii cei ce duceau sfânta Icoană în Constantinopol la biserica Născătoarei de Dumnezeu cea din Vlaherne, care fu priimită cu închinăciune, cu cinste și cu bucurie atât de împărați, cât și de domni și de celalt norod. Iară când fu a doua zi, adică întru aceasta în șaseprezece, după sărutare și închinăciune ridicând Icoana lui Hristos pre umere patriarhul Teofilact și împărații cei tineri, pentrucă cel bătrân lipsià pentru slăbiciune, și toți cei mai de cinste și toată plinirea bisericii o au petrecut

cu cinstea ceeace se cădeà, până la poarta cea de aur; apoi ridicându-o iarăşi de acolo cu cântări şi cu laude, şi cu nespuse mulţime de făclii aprinse, sosiră la vestita şi marea biserică a Inţelepciunei lui Dumnezeu, şi făcând şi acolo cinstea ceea ce se cădeà, se suiră la palaturile împărăteşti, şi intrând în biserica Născătoarei de Dumnezeu, ce-i zic a Farului, puseră acolo cinstitul şi sfântul Chip al Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos; a căruia este slava în veci, Amin.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Diomid.

Stih: Diomid s'a nevoit şi vieţuind şi murind,
Viu adecă prin voinţă, şi mort tăierea capului răbdând.

Intru această lună in a şasesprezece zi,
Diomid de sabie se săvârşì.

Acesta a fost din Tarsul Ciliciei, odrăslind din neam mare şi bun; deci făcându-se mai bun dupre voinţă, se deprinsese cu meşteşugul doftoresc, lecuind pre toţi cei ce mergeau la el, sufletele adică cu dumnezeeasca credinţă, iară trupurile cu meşteşugul. Deci în zilele împăratului Diocliţian lăsă Tarsul şi merse la Niceea cea din Bitinia, şi folosind şi acolo în tot chipul, celor ce mergeau la dânsul şi cu credinţă dumnezeească şi cu doftorescul meşteşug, fù pârît la împăratul; şi de vreme ce se duseră ca să-l prinză, aflându-l mutat către Domnul, îi tăiară capul şi-l duseră la împăratul, iară pentru nemilostivirea aceasta ce au arătat cei ce au tăiat capul Sfântului, îndată au orbit. Carele dacă îl văzù, poruncì iarăşi să-l ducă să-l pue la trup, şi dacă îl duseră şi-l alcătuiră la trup, spun, că îndată slujitorii acei ce-l dusese, le-au venit iarăşi vederea ochilor, care o pierduse când au tăiat capul Sfântului.

Intru această zi, sfântul Herimon, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Bucură-te Herimone fericite, pentru al tău sfârşit,
Căci început de răsplătire ostenelelor tale ai văzut.

Intru această zi, deşertarea şi iarăşi izvorârea fântânei de aghiazmă, celei din biserică.

Stih: Izvorul apelor făcătoare de minuni deşertându-se,
Iarăşi face minuni umplându-se.

Intru această zi, sosì împreună şi pomenirea celei cu milosârdie înfricoşatei groaze a cutremurului, care venise asupra noastră in vremile acelea, de care fără de nădejde ne-a mântuit iubitorul de oameni Dumnezeu.

Intru această zi, sfântul mucenic Alcibiad, prin foc s'a săvârşit.

Stih: Trupul lui Alicibiad focul mistuind,
Ca pre o trestie, precum dumnezeescul Moisì erà zicând.

Intru această zi, sfântul noul cuvios mucenic Nicodim cel dela Meteora, carele pentru buna cinstire a mărturisit la anul o mie cinci sute cinzeci şi unul.

Stih: Dară tu Nicodime ce? Spune a ta pătimire,
Morţei m'au dat zice, pentru a Domnului Iubire.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Stamatie cel din Vot, carele a mărturisit in Constantinopol, la anul o mie şase sute optzeci, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Stamate a aflat a celor de jos contenire,
Dară a găsit drumul cel pururea mişcător spre suire.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântueşte-ne pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:
Tinerii in Vavilon...

Cu cuvântul toată boala ai gonit Cuvinte al lui Dumnezeu, pre pământ umblând; iară suindu-te la scaunul părintesc, cu Chipul tău vindeci toate boalele noastre.

Cela ce cu cuvântul toate le-ai zidit, şi te-ai închipuit întru cel strein, însemnările a însuşi feţei tale nouă ne-ai lăsat, care priimindu-le, întru bucurie ne veselim.

Din tot sufletul căutând în-

semnarea Chipului tău, credinciosul împărat, şi precum a căutat, aşà a şi dobândit Doamne, cu cuviinţă aflând plinirea dumnezeescului dor.

A Născătoarei:

Dezlegatu-s'a din osânda cea de demult omenirea prin naşterea ta, că pre tine singură mai desfătată de cât cerurile aflându-te Dumnezeu, ceea ce eşti cu totul fără prihană, s'a sălăşluit întru tine.

Alt Canon, Irmos:

N'au slujit făpturei...

Capul tău cel tăiat prea mărite, a strălucit lumină celor cugetători deşertăciunei, pre carele văzându-l tiranul, ca şi cum ar fi fost viu s'a cucerit, iară fiind omorît la minte nu a înţeles a cântà: Bine eşti cuvântat Dumnezeule.

Dezbrăcatu-te-ai pururea pomenite, de cea urîtă haină a omorîrei, pentru aceasta prin Dar te-ai îmbrăcat cu podoaba cea frumoasă a nemurirei, cu veselie strigând către Stăpânul tău: Bine eşti cuvântat Dumnezeule.

Slavă:

Cu focul răbdărei tale Mucenice, ai întors în cenuşă înşelăciunea cea stufoasă a vrăjmaşului, şi te-ai arătat stea luminoasă de Dumnezeu, strălucind dările tămăduirilor, către cei ce strigă: Bine eşti cuvântat Dumnezeule.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti Impărăteasă a lumei, carea ai născut pre Impăratul Hristos, mântueşte de stricăciune, de cutremur şi de supărarea limbilor, pre împărăteasca ta cetate, care îţi cântă: Bine este cuvântat rodul pântecelui tău Preacurată.

Peasna 8-a, Irmos:

Pentru legile părinteşti...

Nădăjduindu-se că vei veni ca de faţă Doamne, tot poporul cetăţei cel mai ales ţi-a făcut ţie întâmpinare minunată, mergând pre urmă dumnezeeasca ceată a Arhiereilor, preste ale cărora umere purtându-te, şi întru moştenirea ta intrând îndurate, în biserica Maicei tale te-ai odihnit.

Gurile pruncilor celor fără răutate, te-au lăudat pre tine mergând tu de demult la cetatea cea ucigătoare de prooroci; dar adunarea jidovilor cea fărădelege sălbătăcindu-se, mână ucigaşă a întrarmat asupra ta. Iară acum cetatea cea legiuitoare de obşte strângându-se, şi pre tine ca pre un Făcător văzându-te, se bucură priimind Chipul feţei tale.

A Născătoarei:

Voind a purtà trup, Ingerul

sfatului celui mare al Tatălui, în pântecele tău Preacurată, desăvârşit s'a lucrat, şi pre tine Maică jos te-a însemnat Curată, şi firea omenească cea stricată o a înnoit; pre carele bine-l cuvântăm toţi ca pre un Făcător, şi-l prea înălţăm întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioşi...

Picioarele tale cele cinstite purtătorule de chinuri, s'au îndreptat către căile muceniciei şi acum bucurându-se, se preumblă în ceata celor vii în Raiul desfătărei prea înţelepte; pentru aceasta adunându-ne te cinstim, lăudând pre Hristos în veci.

Impletitu-ţi-s'a cununa nestricăciunei ţie, celui ce tare te-ai luptat, şi ai biruit pre şarpele cel începător răutăţei Mucenice vrednicule de minune, şi te-a priimit adunarea pătimitorilor, pre tine cel ce strigai: Lăudaţi pre Domnul şi-l prea înălţaţi în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Imbrăcându-te Mucenice cu putere dumnezeească, trimiţi strălucirile mininilor, încetezi neputinţele, risipeşti boalele şi izgoneşti duhurile viclenirei, strigând: Lăudaţi lucrurile pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Clătindu-ne de multe năvăliri ale păcatelor, năzuim către acoperemântul tău cel neclătit, întăreşte pre robii tăi, împuterniceşte-i asupra patimilor. Şi pre cetatea ta, ca pre o închinată ţie mântueşte-o Fecioară, de cutremur şi de foamete, şi de năvălirile neamurilor.

Peasna 9-a, Irmos:

Din ospăţul Stăpânului...

Nebunitu-s'a asupra ta poporul cel fără minte Mântuitorule, şi în locul facerei de bine, lucruri necuvioase cu îndrăzneală a pornit asupra ta; dar noi cei ce stam departe, cu patimile tale Mântuitorule, fii ne-am făcut.

Ajutor împrotiva vrăjmaşilor dă creştinilor şi credinciosului nostru Rege, ca agonisindu-şi semnele trupului tău, ca o îngrădire nebiruită Stăpâne printr'însele să vază mântuirea ta.

A Născătoarei:

Văzut a fost celor de pre pământ, Cuvântul purtător de trup, îndoit dupre fire din tine, ceea ce eşti cu totul fără prihană, prin săvârşirea Dumnezeirei, întru un ipostas, fără amestecare, unit fiind cu amestecarea, pre carele îl slăvim.

Alt Canon, Irmos:

Tot neamul pământesc...

Aflat-ai răsplătire ostene-

lelor desfătarea cea gătită ţie de sus, unde curtenindu-te înfrumseţat cu podoabe muceniceşti, te desfătezi întru frumseţea Ziditorului tău Mucenice, mijlocind cu rugăciunile tale curăţire şi mântuire de rele, celor ce te cinstesc pre tine.

Arătatu-te-ai Mucenice privelişte, stâlp bunătăţilor, şi razim al credinţei, şi stâlp nemişcat, şi turn neclătit, Bisericei lui Hristos, şi gârlă, izvorînd pârae de tămăduiri, şi casă de doftorie fără plată, celor ce cu dragoste săvârşesc adormirea ta, mărite Diomide.

Slavă:

Apus-ai de pre pământ, risipind ceaţa idolilor cea fără Dumnezeu, şi te-ai mutat către lumina cea neînserată, a vieţei celei începătoare de lumină, ale căreia arătări le-ai avut mai 'nainte mărite, strălucindu-te de strălucirile cele de acolo, şi umplându-te de bucuria cea veşnică.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti cu adevărat neclătită cetate a lui Dumnezeu, întru carea însuşi s'a sălăşluit, mântueşte cetatea ta de cutremur şi de cădere, de încunjurarea varvaricească, de foc, de sabia vrăjmaşilor şi de toată răutatea, prin cea fierbinte către Dumnezeu mijlocirea ta prea curată Fecioară.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi glas...

Hristoase lumina cea neînserată, luminează feţele noastre cu privirea ta; şi când vei şedeà ca să răsplăteşti fiecăruia dupre faptele lui, învredniceşte-ne luminei sfinţilor; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu celeia ce te-a născut pre tine.

Slavă, a Mucenicului.

Cu pâraele sângiurilor tale mare Mucenice mărite, dumnezeeşte ai roşit Biserica lui Hristos; iară înşelăciunea idolilor cea pierzătoare de suflet o ai stins prea fericite Diomide. Şi acum rugându-te nu încetà, pentru noi către Domnul.

Şi acum, a Praznicului, însăşi Podobia:

Apostoli dela margini, adunându-vă aicea în satul Ghetsimani, îngropaţi trupul meu; şi tu Fiule şi Dumnezeul meu, priimeşte duhul meu.

LA LAUDE.

Stihirile sfântului Chip, pe 4, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce de sus eşti chemat...

Cela ce în chipul cel dumnezeesc Dumnezeu este ca o strălucire a slavei, şi închipuire a Tatălui, pentru milostivirea cea fără măsură, prin voinţa cea dumnezeească, s'a

făcut chip văzut, purtând chip de rob; a căruia asemănare acelaşi precum însuşi ştie luminat o a închipuit, cu închipuire dumnezeească, întru asemănarea feţei sale, întru a căruia venire, mulţimea îngerilor o a împreunat cu oamenii, şi a luminat lumea cea văzută şi cea nevăzută.

De două ori.

Dumnezeu odinioară, cu dumnezeească vedere celor dinainte, a prea mărit faţa lui Moisi, şi printr'însul legea cea scrisă de Dumnezeu, a trimis norodului Izrailtenesc cel necredincios; iară acum ca de la Eghipet, viind din pământul cel de altă seminţie, în cetatea cea numită cu numele lui Hristos, a norodului celui nou, dumnezeească închipuirea înfricoşatului său Chip, cel dintâi închipuit, printr'acesta îl slăvim, învrednicindu-ne a-l vedeà faţă către faţă.

Cel ce împărăţeşte preste toată făptura, de bună voie, priimind sărăcia mea, îmbogăţeşte cu Dumnezeire pre cei ce cunosc domnia lui. Pentru aceasta şi lui Avgar a trimis literile cele închipuite de Dumnezeu, cerând el mântuire, şi sănătatea cea dintru asemănarea Chipului tău celui dumnezeesc; a căruia venire cu bucurie acum prăznuindu-o ne veselim, cu credinţă priimind luminare.

Slavă, a Sfântului Chip, glasul al 4-lea.

Să pice norii dulceaţă, şi munţii să sălteze cu bucurie, de prea slăvite măririle lui Hristos Dumnezeului nostru. Pentrucă ieri în muntele Tavorului lumina Dumnezeirei o a strălucit, încredinţând pre cei mai mari ucenici, şi pre Moisi şi pre Ilie cu slavă de faţă i-a pus, cari l-au mărturisit pre el dătător legei, şi stăpânitor viilor şi morţilor. Astăzi în mijlocul lumei, a strălucit închipuirea cea cu luminoasă rază, încredinţând pre toţi, că el însuşi este cel ce s'a întrupat Dumnezeul nostru, căruia strigăm: Slavă Hristoase iubirei tale de oameni.

Şi acum, a Praznicului, glasul 1-iu.

Cu cuviinţă erà singuri văzătorilor Cuvântului şi slugilor, să vază şi Adormirea Maicei lui celei dupre trup, taina cea mai de pre urmă a ei câtă este, ca nu numai să vază înălţarea Mântuitorului cea de pre pământ, ci şi pentru mutarea celeia ce l-a născut pre el să mărturisească. Pentru aceasta de pretutindenea adunându-se cu dumnezeească putere, la Sion au ajuns, şi au petrecut pre cea mai înaltă

decât Heruvimii, carea mergeà la Cer. Căreia şi noi împreună cu dânşii ne închinăm, ca celeia ce se roagă pentru sufletele noastre.

SLAVOSLOVIA cea mare.
După Sfinte Dumnezeule... Troparul Chipului.
Slavă, Şi acum, al Praznicului.

LA LITURGHIE

Fericirile Praznicului Peasna 1-a, pe 4, şi ale Icoanei Peasna 6-a, pe 4. Prochimen, glasul al 4-lea. Cântaţi Domnului cântare nouă.... Stih: Văzut-au toate marginile pământului... Apostolul către Timotei: *Fiule Timotei, cei ce bine slujesc treaptă bună loruşi işi dobândesc...* Aliluia, glasul al 4-lea. Doamne întru lumina feţei tale... Evanghelia dela Lucà: *In vremea aceea a fost când s'au împlinit zilele suirei lui Iisus...* Apoi ale rândului.

CHINONICUL.

Doamne întru lumina feţei tale vom merge, şi întru numele tău ne vom bucurà în veci.

VEZI: De se va întâmplà după prăznuirea Adormirei Născătoarei de Dumnezeu şi a Icoanei celei nefăcute de mână, Duminică.

SÂMBĂTĂ SEARA.

LA VECERNIA CEA MARE

La Doamne strigat-am... Stihirile Invierei 3, şi ale Praznicului 3, şi ale Icoanei 4. Slavă, a Icoanei, Şi acum, Dogmatica glasului. Vohod. La Litie Stihirile Praznicului ale Stihoavnei Vecerniei zilei aceleia. Slavă, a sfintei Icoane, Şi acum, a Praznicului. Stihoavna Invierei. Slavă, a Icoanai, Şi acum, a Praznicului. La binecuvântarea pâinilor: Troparul Praznicului de 2 ori, şi al Icoanei odată. La Utrenie, La Dumnezeu este Domnul... Troparul Invierei de 2 ori, Slavă, al Icoanei, Şi acum, al Praznicului, printre Calisme, Sedelnele Invierei cu ale Născătoarei lor, şi Celelalte până la Canoane. Canoanele al Invierei cu Irmosul pe 4, şi al Praznicului cel dintâi pe 4, şi al sfintei Icoane pe 6. Catavasiile Praznicului: Cea împodobită... După a 3-a Peasnă, Condacul şi Icosul Praznicului, şi Sedealna Icoanei. Slavă, Şi acum, a Praznicului. După a 6-a Peasnă, Condacul şi Icosul Icoanei. La 9-a Peasnă, Cântăm: Ceea ce eşti mai cinstită... Svetilna Invierei. Slavă, a Icoanei. Şi acum, a Praznicului. La Hvalite, Stihirile Invierei 4, şi ale Icoanei 4, cu Stihurile: Văzut-au toate marginile pământului mântuirea Dumezeului nostru... Stih: Doamne întru lumina feţei tale vom merge... Slavă, Stihira Evangheliei, Şi acum. Prea binecuvântată eşti... După Slavoslovie, numai Troparul Invierei. Ecteniile şi Otpustul. La Ceasuri Troparul Invierei neschimbat, iară ale Icoanei şi ale Praznicului, şi Troparele şi Condacele le schimbăm. La Liturghie: Fericirile Invierei pe 4, şi ale Praznicului, Peasna I-a, pe 4, şi ale Icoanei, Peasna 6-a, pe 4. După Vohod, Troparul Invierei, şi al Icoanei şi al Praznicului, Condacul Invierei. Slavă al Icoanei, Şi acum, al Praznicului. Prochimenul, Apostol, Aliluia, Evanghelia şi Chinonicul, ale Invierei, şi ale Icoanei.

VEZI: De se va întâmplà după prăznuirea Adormirei prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu Sâmbătă, Vineri seara cântăm la: Doamne strigat-am... Slavă, a Praznicului, Şi acum, Dogmatica învierei, a glasului de rând.

VEZI: De se va întâmplà după prăznuirea Adormirei Născătoarei de Dumnezeu, Duminică, afară de prăznuirea Icoanei celei nefăcute de mână; caută învăţătură pe larg după prăznuirea Schimbărei la faţă; la pag. 104. După cum scrie acolo întocmai, numai Catavasiile vei cântà ale Adormirei: Cea împodobită...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 17 ZILE.

Sfântul mucenic Miron.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, ale Praznicului 3, şi ale Sfântului 3.

Stihirile Praznicului, glasul al 2-lea.

Podobie: Cu ce cununi de laude...

Cu ce buze noi smeriţii, vom ferici...
Ce cântări înfricoşate au fost...
Ce cântări duhovniceşti vom aduce ţie...

Caută-le la Vecernia mică a Praznicului, pag. 157.

Alte Stihiri ale Mucenicului, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Când focul nedumnezeirei păşteà toată laturea prea fericite, atuncea aprinzându-te de căldura Duhului, ai propoveduit pre Cuvântul, carele din Fecioara fiica lui Dumnezeu, cu trup s'a îmbrăcat pentru bunătate. Pentru aceasta împuternicindu-te cu tăria Duhului, ai suferit muncile cele prea cumplite ale focului şi ale chinurilor.

Când vrăjmaşul cel cu numire rea, se sârguià cu momeli a furà mintea ta, atuncea cu bărbăţie întrarmându-te, ai stătut împotrivă prea cu tărie, şi ai suferit durerile cele ce te mutau către repaosul cel fără durere, al împărăţiei celei din ceruri, şi al desfătărei celei veşnice, mucenice Mirone vrednicule de laudă.

Când vrăjmaşul cu vine de bou băteà fără slăbire prea sfinţitul tău trup, cel ce se mistuià de şuviţări Mucenice, atuncea priviai către Hristos puitorul de nevoinţe, mână de dumnezeească putere întinzându-ţi ţie. Pentru aceasta săvârşindu-ţi alergarea, prea mari daruri ai câştigat, Mirone purtătorule de chinuri prea viteazule.

Slavă, Şi acum, a Praznicului, glasul al 2-lea, a lui Anatolie.

Ceea ce este mai înaltă decât cerurile, şi mai slăvită decât Heruvimii, şi mai cinstită decât toată făptura; carea pentru prea multa curăţie a fost lăcaş fiinţei celei pururea veşnice, astăzi în mâinile Fiului său şi-a dat prea sfântul suflet, şi cu dânsa se umple toate de bucurie, şi nouă ne dăruieşte mare milă.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Ceata ucenicilor s'a adunat dela margini, împreună cu cinstiţii îngeri, să îngroape trupul tău cel de Dumnezeu priimitor, Maica lui Dumnezeu.

Stih: Scoală-te Doamne întru odihna ta, tu şi sicriul sfinţirei tale.

Veniţi pământenii împreună cu îngerii astăzi, danţ luminat să alcătuim, întru Ador-

mirea singurei Maicei lui Dumnezeu.

Stih:

Juratu-s'a Domnul lui David cu adeverinţă, şi nu se va lepădă de dânsa.

Trupul tău a fost neapropiat de stricăciune, şi dupre legea firei, dată ai fost îngropărei, dar rămâne fără stricăciune.

Slavă, Şi acum, glasul al 2-lea, singur glasul, a lui Ioan.

Mireasa cea cu totul fără prihană şi Maica bunei voinţe a Tatălui, ceea ce mai 'nainte s'a rânduit lui Dumnezeu spre lăcaş, prin împreunarea lui cea neamestecată, astăzi prea curat sufletul său, înaintea Făcătorului de Dumnezeu şi-a pus. Pre care puterile celor fără de trupuri, cu dumnezeească cuviinţă o cuprind, şi la vieaţă se mută, Maica vieţii cu adevărat, făclia luminei celei neapropiate, mântuirea credincioşilor şi nădejdea sufletelor noastre.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicul tău Doamne Miron...

Caută la sfârşitul cărţei.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Praznicului de 2 ori, Slavă, al Sfântului, Şi acum, iar al Praznicului.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumseţea feciorie tale...

Mutându-se sufletul tău cel înţelegător, întru cele cereşti, şi trupul tău cel curat de stricăciune, în Rai se veseleşte prea sfântă; pentru aceasta Domnul a dat răsplătire nelegiuitorilor, căci a făcut vicleşug cinstitelor tale moaşte; drept aceea împreună cu apostolii strigăm: Bucură-te cea plină de daruri.

Slavă, Şi acum, iarăşi aceasta.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

In mâinile celui ce s'a făcut om din tine pentru noi, puindu-ţi sufletul ca întru ale Făcătorului tău şi Dumnezeu, la veselia cea nestricăcioasă te-ai mutat. Pentru aceasta cu cinste te fericim pre tine una cea curată şi neîntinată; şi Născătoare de Dumnezeu dupre adevăr toţi mărturisindu-te, strigăm: Roagă pre Hristos la care te-ai mutat, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, iară aceasta:

CANOANELE.

Cel de al doilea al Praznicului cu Irmosul pe 8, şi al Sfântului pe 4.

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări laud Mirone Darul tău cel ce suflă mir.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniţi noroade să cântăm...

Dănţuind întru pomenirea lui Miron purtătorului de chinuri, să cântăm toţi laudă lui

Cu adevărat vitejeşte ai suferit muncile cele amare, ca un fără trup viteazule Mucenice, căci luându-ţi-se pielea ai răbdat ca şi cum ar fi pătimit altul mărite, arătat întărindu-te de nevăzută tărie.

Slavă:

O stenelele tale Mucenice, au picat mir cu frumoasă mireazmă, carele izgoneşte toată răutatea nedumnezeirei, şi bine mirezmeşte pururea prea sfântă Biserica lui Hristos, carea cu credinţă şi cu dragoste te fericeşte pre tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Preacurată binecuvântată, roagă pentru noi pre cela ce prin cuvânt negrăit s'a întrupat din tine, ca să ne mântuim de toţi văzuţii şi nevăzuţii vrăjmaşi, noi cei ce te propoveduim pre tine Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos:

Către Domnul din chit...

Cu picăturile sfinţitelor tale sângiuri, ostaşule prea viteazule, cetele dracilor ai înnecat, şi către Dumnezeu te-ai înălţat purtând cunună prea ales purtător de biruinţă făcându-te.

Văzând tiranii faţa ta, purtătorule de chinuri, strălucită cu străluciri dumnezeeşti, s'au îngrozit, şi necunoscând pre Dumnezeu, au luat întunerecul, trimiţându-se în veşnică muncă.

Slavă:

Prin poruncile prea crudului tiran, mai pre sus de fire ai suferit luarea pielei vrednicule de minune, arătând cea către Dumnezeu curată dorirea ta, şi plecarea de tot prea fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Legile firei întru tine se înnoesc Fecioară, căci tu mai pre sus de fire, minunat ai născut pre Dumnezeu Emmanuil, pre cel cu firea necuprins, spre a doua naştere a noastră a credincioşilor.

Irmosul:

Către Domnul din chit Ionà
„a strigat: Tu pre mine mă
„scoate dintru adâncul iadului
„rogu-mă; că cu glas de laudă,
„şi cu duh adevărat să jertfesc
„ţie ca Mântuitorului".

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.

Intru această lună, în 17 zile, pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Miron.

Stih: Tăierea capului meu, Miron zice voiu răbdà,
Căci în viitorime cu cunună prea cinstită se va încununà.
In a şaptesprezecea zi,
Miron de sabie se săvârşi.

Acesta a fost în zilele împăratului Dechie şi ale lui Antipatru domnul Ahaiei, cu vrednicia preot bisericii, cu bună înţelegere, bogat şi de neam cinstit, iubit fiind şi de Dumnezeu şi de oameni. Deci în ziua naşterei lui Hristos intrând Antipatru în biserică, ca să prinză pre cres-

tini să-i muncească, sfântul Miron umplându-se de râvnă dumnezeească, îl înfruntă; drept aceea a fost spânzurat și strujit, și arzând un cuptor atâta, cât făceà văpaia focului mare urlet, a fost băgat într'însul carele priimind pre Sfântul îl păzì nestricat. Şi ieşi focul de arse o sută cincizeci de oameni din cei ce stau acolo. De aceea fiind silit ca să facă jertfă, și nevrând, îi scoaseră fâșii dela umere până la picioare, din care luând una, o asvârlì în obrazul lui Antipatru. Deci îi strujiră carnea iarăşi pe unde i se luase fâșiile, apoi a fost dat la fiare sălbatece, pre carele văzându-l Antipatru, că a fost păzit sănătos și nestricat de dânsele, și rușinându-se se omorî pe sineși cu mâinile sale. Iară Sfântul a fost dus de acolo la Chizic, și acolo luându-și dela Antipatru răspunsul de pierzare, prin sabie, i s'a tăiat capul, și așà își priimì cununa muceniei.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici: Straton, Filip, Evtihian și Chiprian.

Stih: Straton zice, ca pre o urâciune pre mine m'a pus,
Bărbați urâcioși și morței prin foc m'au supus.
Iubind pre Dumnezeu, Filipe și decât sufletul mai mult,
Osândit fiind focului, iubitor de suflet nu te-ai făcut,
Evtihian în cuptorul cu foc aruncat,
Dupre Parimie erà ca calul pre câmp lăsat.
Chiprian, focul cuptorului rabdă,
Şi dupre Scriptură de focul cel mai dinafară scapă.

Aceştia aflându-se în Nicomidia, înadins se duceau la privelişte, de învățà pre norodul cel ce se strângeà acolo, și-i scoteà din idololatrie, și-i aduceà la credința lui Hristos. Deci odată văzând Domnitorul priveliştea fără de oameni, și aflând pricina că sfinții mucenici învață norodul de a părăsì veseliile cele de priveală, şi trăesc cu altă vieață nouă, călcând obiceiurile lor cele părinteşti, poruncì de aduseră pre sfinți înaintea lui cu grab; cari stând de față și mărturisind că ei țin credința în Hristos, și nici nu se părăsesc a învățà pre alții, au fost aduși la privelişte și dați la fiare sălbatece. Şi fiind păziți nevătămați de dânsele au fost munciți și cu alte multe feluri de munci; și în cele din urmă băgându-i în foc, se nevoiră spre lupta cea pentru Hristos, și biruind luară cununa.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Tirs, Levchie, Coronat și cu soțiile lor.

Stih: Trei nevoitori, cu dragoste acum s'au înfățoșat,
Dumnezeeştei Treimi, pentru care nevoință au răbdat.

Intru această zi pomenirea prea sfintei Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria în Armatia.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Chipul cel de aur...

Mintea ta cea luminată înțelepte, de dragostea cea dumnezeească aprinzându-se, se bucurà și se veselià, când stai tu în mijlocul văpăiei, ca și cei trei tineri, cu cari cu credință ai strigat: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinților noştri.

Privitorii văzând în mijlocul văpăiei, îngeri împreună stătători cu tine înțelepte, cu chip negrăit străluciți se îngroziau, și abătându-se spre cântare, strigau Stăpânului: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinților noştri.

Slavă:

Cu minte curată, stând în mijlocul cuptorului, împreună cu îngerii cei gânditori, bucurându-te lăudai pre Domnul cel prea bun, ca pre unul ce înfrânà văpaia, și te mântuià

pre tine, carele dulce cântai: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai prea sfântă Fecioară încăpere lui Dumnezeu, şi palat frumos şi scaun dumnezeesc, întru carele şezând, ai gătit tuturor şedere cerească. Pentru aceasta strigăm către tine: Binecuvântată eşti tu, carea ai născut pre Dumnezeu cu trup.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre Dumnezeu carele...

Judecătorul cel nebun, văzându-te pre tine viteazule nebiruite, când ţi să tăiau sfăşiiturile până la oase, rănindu-te fără vindecare, ţi-a adus ţie rane nesuferite, rumpându-te cu unghii de fier.

Adusu-ţi-s'a ţie mucenice Mirone, graiul lui Dumnezeu din Cer, chemându-te pre tine mărite, la negrăite odihnele cele de acolo, şi către frumoasele cetele îngerilor.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Stătut-ai ca Daniil în mijlocul fiarelor, cari se cucereau cu evlavie de patima cea fericită, şi de nemărginită mărime a luptelor tale prea fericite, şi cu glas viu te apără pre tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Impungându-mă cu săgeata vrăjmaşului, cu totul m'am rănit la suflet, şi pătimesc fără vindecare, vindecă-mă Preacurată şi mă mântueşte, ca una ce negrăit ai născut pre Mântuitorul Hristos, ceea ce eşti nădejdea celor desnădăjduiţi.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...,

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorît în cuptorul cel cu „foc la tinerii evreeşti, şi văpaia întru răcoreală o a prefăcut, ca pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi îl prea înnălţaţi întru toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu cuvântul...

Pentru ca să te învredniceşti prea viteazule, a vedeà slava care va să fie, şi negrăită frumseţea lui Hristos, puitorului de nevoinţe, ţi-ai plecat grumazul şi ai priimit tăiere de sabie, şi ai umplut de bucurie cetele mucenicilor.

Pomenirea ta cea vrednică de minune, mirezmind inimile credincioşilor celor ce o doresc, ai sosit ca un mir cu dulce mireazmă; întru care prin rugăciunile tale, umple-ne de bună mireazmă dumnezeească, pre noi cei ce o prăznuim Mirone vrednicule de laudă.

Se laudă Ahaia, cu scutecele şi cu chinurile tale viteazule pătimitorule al Domnului; iară Chizicul mai mult se veseleşte ţiind trupul tău cel mult pătimitor ca o prea adevărată comoară, şi izvor al vindecărilor şi curăţire boalelor.

Slavă:

Cea întru înălţime prea aleasă, mitropolia tuturor sfinţilor, Sionul cel înţelegător, cinstita Biserică a celor întâi născuţi, precum scrie, pre tine ca pre un Mucenic, pururea te are pârga mucenicilor, rugându-te pentru noi.

Şi acum, a Născătoarei:

Glasul îngerului toţi îţi strigăm ţie Fecioară: Bucură-te palatul şi scaunul lui Dumnezeu, bucură-te prin care ne-am învrednicit împărăţiei cerurilor, noi cei ce de demult ne lepădasem întru stricăciune, şi nebuneşte pierdusem frumseţea cea dintâi.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul cel „din Dumnezeu, carele cu negrăită înţelepciune a venit să „înnoiască pre Adam cel căzut rău prin mâncare întru „stricăciune, din sfânta Fecioară negrăit întrupându-se „pentru noi credincioşii, cu un „gând întru laude îl slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi glas...

Ca pre un trandafir, cu mireazma mirului te are Biserica, pre tine Mirone mult pătimitorule mucenice, căci te-ai arătat mireazmă a lui Hristos, pentru carele bucurându-te ai pătimit, dela carele şi slavă ai dobândit, către carele pururea adu-ţi aminte pentru cei ce te cinstesc pre tine din dragoste, pururea pomenite.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

Podobie: Cel ce ai împodobit...

Cu tunet în nori trimite Mântuitorul pre apostoli, către ceea ce l-a născut, cari cu dragoste voiau să o îngroape pre dânsa; însă se pogoară şi el cu slavă înconjurându-l îngerii.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Pre tine Mireasă a lui Dumnezeu, când ai mers către Fiul tău, te-a priimit împărăţia cea de sus; slavă celor aleşi, Fecioară curată.

Stih:

Scoală-te Doamne întru odihna ta, tu şi sicriul sfinţirei tale.

Ceata ucenicilor se adună să îngroape, pre Maica Născătoarea de Dumnezeu, viind dela margini, cu ameninţare prea puternică.

Stih:
Juratu-s'a Domnul lui David cu adeverință, și nu se va lepădà de dânsa.

Slavă în Cer, pre pământ veselie, căci Maica Ziditorului, sufletul acum își pune în mâinile Stăpânului.

Slavă, Și acum, glasul al 8-lea, a lui Leon Despot.

Iisus Fiul tău Născătoare de Dumnezeu și Dumnezeul nostru, amândouă firile sale încredințându-le, a murit ca un om, dar ca un Dumnezeu a înviat, și bine a voit ca să mori și tu maica lui Dumnezeu, dupre legea firei, ca să nu se socotească necredincioșilor nălucire orânduiala sa; și te-ai mutat către ceruri Mireasă, ca dintr'o cămară, din cortul tău de pre pământ înălțându-te. Sfințitu-s'a văzduhul întru suirea ta, precum s'a luminat și pământul întru nașterea ta. Înaintea ta merg apostolii și te primesc îngerii. Pentru aceasta prea curat trupul tău îngropându-l și cântare de îngropare cântând, te vedeau sus, și grăiau cu frică: Aceasta este schimbarea dreptei celui dintru înălțime; căci acesta este în mijlocul tău și nu te vei clăti, ci o prea lăudată Fecioară, nu lipsi privind spre noi; căci noi suntem norodul tău, și oile pășunei tale, și numele tău îl chemăm, cerând mântuire prin tine și mare milă.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Praznicului Peasna 3-a, dintru amândouă Canoanele cu Irmosul pe 6.

INTRU ACEASTĂ LUNA

IN 18 ZILE.

Sfinții mucenici Flor și Lavru

La Doamne strigat-am... Stihirile, pe 6, ale Praznicului 3, și ale Sfinților 3.

Stihirile Praznicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Nu te-a mutat pre tine de pre pământ căruță în chip de foc, precum pre dreptul Ilie; ci însuși Soarele dreptății, priimind în mâinile sale, pre prea sfânt sufletul tău cel prea curat, l-a odihnit întru sineși, și cu prea slăvire mutându-te pre tine Preacurată te-a cinstit, întru bucuria cea mai pre sus de minte.

Veniți o iubitorilor de praznic, luminat să săvârșim astăzi sfântă mutarea Maicei lui Dumnezeu, căci cu adevărat bucurându-se, și-a pus dumnezeescul și prea curat sufletul său, în mâinile lui Iisus Dumnezeului nostru, celui ce mai-'nainte a strălucit din Tatăl cel fără de moarte, și pre ur-

mă din pântecele ei, şi se roagă ca să ne mântuim noi.

Minune prea înfricoşată, ceea ce a ţinut în pântece pre Impăratul cel neîncăput, se pune în mormânt şi cetele îngerilor împreună cu apostolii, cu frică îngroapă, de Dumnezeu priimitorul şi cinstit trupul ei, pre carele întru înălţime la ceruri l-a înălţat, Iisus Fiul ei şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Alte Stihiri ale sfinţilor, glas şi podobie, asemenea

Arătatu-s'au sfinţii prea desăvârşite pietre, tăindu-se prin mucenie, şi scobindu-se cu chinuri, cari s'au zidit întru Biserica Domnului şi au surpat la pământ, capiştile şi jertfele idolilor. Pre dânşii dar să-i fericim, ca pre nişte locuitori ai Raiului, ca pre nişte prinoase ale Bisericii celei cereşti.

Atingându-vă de moaştele sfinţilor mucenici, a lui Flor şi Lavru, scoateţi dar şi luaţi luminare, veselie şi milă, dintru care cu îndestulare izvorăşte dumnezeească lucrare a tămăduirilor, şi pre dânşii ca pre nişte plăcuţi ai Domnului, fericindu-i să strigăm neîncetat: Dumnezeul nostru slavă ţie.

Prin cruzimea judecătorului, în groapă încuindu-vă, şi subt pământ acoperindu-vă, prin insuflări dumnezeeşti şi prin descoperirea Duhului sfânt, v'aţi arătat nouă ca nişte stele strălucind, semne şi minuni şi cu darurile tămăduirilor, de un pântece fraţi, purtătorilor de chinuri, împreună locuitori cu îngerii.

Slavă, Şi acum, glasul al 4-lea.

Veniţi să lăudăm noroade, pre prea sfânta curata Fecioara, din care negrăit a ieşit întrupat Cuvântul Tatălui, strigând şi grăind: Binecuvântată eşti tu între femei; fericit este pântecele carele a încăput pre Hristos. Ceea ce ţi-ai dat sufletul în sfinte mâinile lui, roagă-te Preacurată, să mântuiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Porţile cerurilor deschideţi-vă, că iată Maica celui prea înalt, prea curata Fecioară, murind vine.

Stih:
Scoală-te Doamne întru odihna ta, tu şi sicriul...

Ceata ucenicilor, minunat s'a adunat, dela marginile lumii, ca să îngroape trupul tău, cel dumnezeesc şi nestricat.

Stih:
Juratu-s'a Domnul lui David cu adeverinţă, şi nu se va lepădă de dânsa.

Puterile cerurilor, cântare împreună începeţi cu ucenicii

Cuvântului, care dela margini au sosit, către singură Maica lui Dumnezeu.

Slavă, Şi acum, glasul al 4-lea.

Cântarea lui David să cântăm astăzi noroade, lui Hristos Dumnezeu, că zice: Aduce-se-vor Impăratului fecioare în urma ei. Aduce-se-vor întru veselie şi bucurie; că ceea ce este din sămânţa lui David, prin care noi ne-am îndumnezeit, în mâinile Fiului său şi Stăpânului s'a pus, cu prea slăvire şi mai pre sus de cuvânt; pre care ca pre Maica lui Dumnezeu, lăudându-o strigăm şi zicem: Mântueşte-ne pre noi, cei ce te mărturisim pre tine de Dumnezeu Născătoare, de toată primejdia şi izbăveşte din nevoi sufletele noastre.

Tropar, glasul al 4-lea.

Pe prea împodobita şi de Dumnezeu înţelepţita doime cea prea luminoasă, pre fericitul Flor şi pe prea cinstitul Lavru, dupre vrednicie să-i lăudăm credincioşii, cari cu osârdie au propoveduit întru arătarea tuturor, pre Treimea cea nezidită. Pentru aceasta pătimind până la sânge, s'au încununat cu cunună prea luminoasă, şi se roagă lui Hristos Dumnezeu, ca să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, al Praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Praznicului de 2 ori, Slavă al Sfinţilor Şi acum, iar al Praznicului.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea

Podobie Arătatu-te-ai astăzi...

Intru prea slăvită pomenirea ta, împodobindu-se lumea dupre înţelegere, cu duh nematerialnic, întru veselie strigă către tine: Bucură-te Fecioară lauda creştinilor.

Slavă, Şi acum, iar aceasta.

După a doua Stihologhie, Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Prin porunca Ziditorului tău celui născut din tine, cu nor ai adunat pre apostoli, ca să vază mutarea ta. Pentru aceasta şi cu slavă şi cu veselie multă, cântând au îngropat prea curatul trup al fericirei tale, Maica lui Hristos Dumnezeu.

Slavă, Şi acum, iar aceasta.

CANOANELE.

Cel dintâi al praznicului, cu Irmosul pe 8 şi al Sfinţilor pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Veselă adunarea mucenicilor cu cântări o laud.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre gonaciul Faraon...

Strălucindu-vă **sfinţilor**, cu fulgerile cele cu raze luminoase ale Duhului, risipiţi norii cei întunecaţi ai sufletului meu;

ca bucurându-mă să laud de lumină purtătoarea şi cinstită pomenirea voastră, prea vitejilor mucenici ai lui Hristos.

Pre sine-vă fericiţilor, zidindu-vă pre piatra credinţei celei fără prihană, prin dumnezeeştile bunătăţi, prea împodobite şi prea frumoase case v'aţi arătat, întru carea s'a sălăşluit Părintele, Fiul şi Duhul cel prea sfânt.

Slavă:

Cu cuvântul cel tăietor al credinţei celei dumnezeeşti, cei cu nume mare, tăind din rădăcină spinul înşelăciunei, au ogorît inimile cele înţelenite întru înşelăciune şi le-au arătat aducătoare de roadă, odrăslitoare de credinţa cea fără prihană.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti rădăcină neadăpată, ai odrăslit din pântecele cel feciorese, pre Săditorul tuturor cel ce s'a făcut om, şi a suferit patimă, de carele dumnezeeştii Mucenici dorind, au pătimit cu credinţă Fecioară prea curată şi prea cântată.

Peasna 3-a, Irmos:

Doamne cela ce ai făcut...

Mucenici prea lăudaţi, ca să împliniţi legea cea dumnezeească, cu îndestulare aţi dat pâinea săracilor, şi i-aţi povăţuit către dumnezeeasca buna credinţă, făcându-vă pricinuitori mântuirei.

Doimea cea purtătoare de lumină a pătimitorilor, strălucind cu razele minunilor, a gonit întunerecul înşelăciunei mulţimei dumnezeilor, şi pre cei rătăciţi i-a păvăţuit pre toţi, către lumina credinţei celei dumnezeeşti.

Slavă.

Prin învăţăturile cele dumnezeeşti, cu bună credinţă Mucenicilor, aţi povăţuit pre norodul cel cu minte pruncească, către cărarea cunoştinţei celei dumnezeeşti fericiţilor, şi capiştile dracilor, cu rugăciunea în pământ le-aţi zdrumicat.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară neispitită de nuntă, prin carea ne-a strălucit nouă Cuvântul cel înţelegător, mai pre sus de toată începerea, mântueşte cetatea ta, dăruită de Dumnezeu, şi toată cetatea şi laturea de toată încunjurarea.

Irmosul.

Doamne, cela ce ai făcut „cele deasupra crugului ceresc, „şi ai zidit Biserica, tu pre „mine mă întăreşte întru dragostea ta, că tu eşti margi„nea doririlor şi credincioşilor

„întărire, unule iubitorule de „oameni".

CONDACUL Sfinţilor, glasul al 8-lea.

Podobie: Ca nişte pârgă a firei...

Pre Mucenicii cei bine credincioşi, şi cugetători de Dumnezeu, pătimitorii lui Hristos, lumea cu prea mărire cinstim astăzi pre Flor şi pre Lavru, pentru ca să câştigăm prin rugăciunile lor Dar şi milă, şi să ne mântuim de năpăşti, şi din primejdii, de urgie şi de scârbe, în ziua judecăţii.

Sedealna, glas acelaş.

Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Pre vitejii biruitori şi pătimitorii cei înţelepţi, pre Flor şi pre înţeleptul Lavru, întru cântări toţi credincioşii dupre datorie să-i lăudăm, căci au propoveduit pre Hristos Dumnezeu mai'nainte de veci, şi prin pătimire au stricat înşelăciunea idolilor. Pentru aceasta prin credinţă ruşinând pre muncitori, au dobândit prin Dar, slava cea nestricăcioasă; drept aceea să strigăm: Rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu iertare de greşale să dăruiască, celor ce cu dragoste, prăznuesc sfântă pomenirea voastră.

Slavă, Şi acum, a Praznicului glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Strigă Davide, ce praznic este acesta? Pre care l-ai lăudat oarecând în cartea psalmilor, că pre fiica Maica lui Dumnezeu şi Fecioara, o a mutat la lăcaşurile cele de acolo, Hristos cel ce s'a născut dintr'însa fără sământă. Şi pentru aceasta se bucură maicile şi fecioarele şi miresele lui Hristos, strigând: Bucură-te ceea ce te-ai mutat la împărăţiile cele de sus.

Peasna 4-a, Irmos:

Tu eşti tăria mea Doamne...

Vitejeşte împleticindu-se vitejii cu vrăjmaşul, prin arma Crucii l-au surpat la pământ, şi pre cei sfărâmaţi de păcat, i-au săvârşit biserici Domnului însufleţite, cari cu bună credinţă cântă: Slavă puterei tale Iubitorulule de oameni.

Imputernicindu-vă sfinţilor de Hristos, piatra cea tăiată precum este scris, din prunca Fiica lui Dumnezeu, prea lăudat aţi săvârşit sfărâmarea idolilor, şi v'aţi ridicat la prea arătată înălţime a mântuirei, şi luminat v'aţi asemănat îngerilor.

Doimea cea cinstită a pătimitorilor Flor şi Lavru, către cei fără de Dumnezeu, cu bucurie a propoveduit o rază a Dumnezeirei celei în trei sori, şi cu osârdie a băut paharul

muceniei, cântând lui Hristos: Slavă puterei tale Iubitorule de oameni.

Slavă:

Mucenicii cei dumnezeeşti, luminătorii cei doi, cari au luminat marginile lumii, plecându-se legii lui Dumnezeu, au plecat pre cei fărădelege a cinsti numai pre dânsul, luminând vederile cugetului lor, cu deschiderea ochilor lor.

Şi acum, a Născătoarei:

Ziditorul tuturor şi Dumnezeu, ca pre o curată, te-a ales din neamuri pre tine pururea Fecioară, şi pântecele tău palat neîntinat l-a făcut, cel unul Impăratul veacurilor, şi din tine Născătoare de Dumnezeu s'a arătat oamenilor.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat...

Perechia cea dumnezeeească cea întru însăşi frăţia, nu a pătimit despărţire, căci întru o nădejde crezând Treimei celei nedespărţite şi sfinte, cu Darul a împreunat pre cei ţinuţi întru despărţirea înşelăciunei celei necuvioase.

Cu îndreptarea adevărului şi cu tesla cunoştinţei celei dumnezeeşti, cu buna credinţă purtătorilor de chinuri netezind minţele cele pietroase, prea cu ortodoxie le-aţi făcut biserici Treimei, cu putere dumnezeeească şi cu strălucirea Duhului.

Slavă:

Măriţilor mucenici, arătatu-v'aţi tăietori de rădăcina a toată răutatea, şi săditori de toată buna credinţă, prin cuvinte şi fapte, ca unii ce aţi sădit în inimile cele înţelenite pre Cuvântul cel odrăslit, din dumnezeeească rădăcina lui Iesseiu.

Şi acum, a Născătoarei:

Taina cea mare şi ascunsă, mai 'nainte de toţi vecii, carea nu a fost cunoscută neamurilor celor trecute, prin prea curata Fecioară, s'a arătat Cuvântul Tatălui cel mai 'nainte de veci, carele s'a întrupat şi s'a făcut om.

Peasna 6-a, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Pătimitorii lui Hristos cei legiuiţi, prin răbdare neplecată biruind pre cei nelegiuiţi, au luat sfârşit vrednic de laudă, necufundându-se întru deşertăciunea păgânătăţei.

Arătându-vă sabie Duhului celui puternic fericiţilor, aţi rănit pre vrăjmaşii cei fără de trup, şi cu bună credinţă aţi închipuit patima cea fericită, a celui rănit în coaste.

Slavă:

Ca două ţiţe prea înfrumsețate pururea măriţilor, v'aţi arătat Bisericii lui Hristos, nu lapte revărsând, ci izvorând Dar îndestulat, şi mântuitor de tămăduiri pururea pomeniţilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Vindecă sufletul meu cel bolnav de păcat Preacurată, ca una ce ai născut pre vindecătorul sufletelor, pre carele dumnezeeştii mucenici mărturisindu-l, s'au arătat doftori patimilor.

Irmosul:

Curăţeşte-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele, şi mă ridică dintru „adâncul răutăţilor rogu-mă. „Căci către tine am stigat, şi mă „auzi Dumnezeul mântuirei „mele".

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.

Intru această Lună, în 18 zile pomenirea sfinţilor mucenici Flor şi Lavru.

Stih: Ca cei ce de sfârşitul prea îndumnezeitului Cuvânt erau însetaţi,
Flor şi Lavru, în puţ au fost aruncaţi.
Intru a optsprezecea zi cu adevărat,
Flor şi Lavru în puţ s'au aruncat.

Aceşti sfinţi au fost dupre trup fraţi gemeni, cu meşteşugul tăietori de pietre, pe care-l învăţase dela sfinţii Proclu şi Maxim ce mărturisiseră pentru Hristos. Deci dupăce mărturisiră dascălii lor pentru Hristos, nu se mai opriră în Vizantie, ci se duseră la Iliric, în ţara Dardaniei, în cetatea Ulpianilor, unde cercând pietre de metaluri, îşi lucră meşteşugul lor pre lângă Lichion ighemonul. Apoi au fost trimişi de dânsul către Lichinie feciorul Elipidiei împărătesei, cărora dându-le Lichinie bani, şi grijind cele ce erà de treaba meşteşugului lor, le porunci să zidească o capişte idolească, închipuindu-i şi însemnându-i forma pre hârtie. Deci Sfinţii luând banii, îi împărţiră la săraci; şi noaptea se dà spre rugăciune către Dumnezeu, iară ziua lucrau tare şi înfrumseţau lăcaşul, şi preste puţine zile şi isprăviră, fiind Sfinţii ajutaţi şi întăriţi de îngeri. Deci atuncea îndată Merentie popa cel idolesc crezù în Hristos, crezând mai 'nainte şi fiul său Atanasie, căci îi tămăduise Sfinţii ochiul cel orb al lui. Şi strângând mucenicii lui Hristos săracii, cărora le dăduse banii, legară idolii cu ştreanguri de grumazi, şi-i traseră de-i surpară jos, după aceea aprinzând lumânări multe, închinară biserica lui Dumnezeu şi o sfinţiră lui Hristos, zicând: „Slavă ţie Hristoase Dumnezeule, lauda „apostolilor şi bucuria mucenicilor, înainte „mergând cinstita Cruce". Iară dacă înţelese Lichinie de aceasta, porunci de se aprinse un cuptor şi să bage într'însul pre săracii aceia cari luaseră bani şi stărămase idolii; în carele cum îi băgară ş'au dat sufletele. Iară sfinţii Flor şi Lavru fiind legaţi la roata unui car, au fost bătuţi, apoi a fost trimişi la Ighemonul Licon, pre cari luându-i acela îi băgă într'un puţ adânc, unde dacă intrară, rugându-se lui Dumnezeu şi pentru cei ce le va face pomenirea lor, şi pentru bună starea lumii, pentru încetarea goanei, ş'au dat sufletele. Apoi preste câţiva ani s'au scos cinstitele lor moaşte din puţ, şi s'au pus prin sicrie cu cinste, care izvorau miruri, şi izvoare de tămăduiri celor ce se apropiau cu deadinsul.

Intru această zi, sfânta gloată de săraci, ce a zdrobit idolii, în foc s'a săvârşit.

Stih: Bărbaţi săraci, multă bogăţie au aflat,
După ce tovarăşul lor trupul in foc ş'a lăsat.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici: Ermi, Serapion şi Polien.

Stih: La Ermi cel ce silnic pre pietre erà târît,
Piatra scăparea epurilor la el Cerul a stătut.
Cumplită târâre pre pietre o a răbdat,
Şi Serapion, carele de cât piatra mai tare s'a aflat.
Polien sângele ş'a vărsat pre pietre fiind târît,
Pentru Hristos carele din piatră, apă a izvorît.

Aceşti sfinţi au fost din Roma, şi fiind pârâţi de necredincioşi că cred în Hristos şi se scârbesc de idoli, stătură de faţă înaintea Eparhului Romei, şi mărturisind cu îndrăzneală credinţa în Hristos, întâiu îi băgară la închisoare întru o temniţă întunecoasă şi plină de necurăţii. După aceea scoţându-i de acolo, şi nepriimind a jertfi la idoli, au fost târâţi prin locuri strâmte şi cu anevoie de umblat, şi pietroase, şi întru acea muncă ş'au dat sufletele la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfintei mucenițe Iuliani aproape de Strovil.

Stih: Pre Iuliani, îngeri de aicea o ridică,
Cu sângele mucenicei fiind împodobită.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Leon, carele a pătimit lângă mare aproape de Mira Lichiei.

Stih: Leon lângă mare s'a nevoit,
Şi mare de bunătăţi în ceruri a nemerit.

Intru această zi, sfinţii cei patru sihastri, în pustie cu pace s'au săvârşit.

Stih: Frăţime de patru bărbaţi a răposat,
Şi întru singur pustiul trupurile ş'au lăsat.

Intru această zi, pomenirea celor dintru sfinţi părinţilor noştri Patriarhii Constantinopolei: Ioan şi Gheorghie.

La Gheorghie

Stih: Gheorghie murind Hristoase al meu zicea,
Precum porunceşti, spre tine fac suirea mea.

La Ioan.

Stih: Feţele Bisericii, se află posomorite,
Nici cum suferind, a fi de Ioan despărţite.

Intru această zi, cuvioşii părinţii noştri: Varnava, Sofronie, şi Hristofor, cari s'au mântuit la anul patru sute doisprezece.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu...

Flor şi Lavru cei cu nume mare, răsturnând dumnezeii cei de lemn şi de pietre ai celor fără de Dumnezeu, s'au ridicat pre sineşi stâlpi cunoştinţei lui Dumnezeu către cei ce cântă: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Plini fiind de focul Duhului celui dumnezeesc mucenicilor, pre cuvioşii bărbaţi cei ce erau osândiţi a se aruncà în cuptor fără de dreptate, cu ploile rugăciunilor voastre celor dumnezeeşti, nevătămaţi i-aţi păzit măriţilor mucenici.

Slavă:

Flor şi Lavru mucenicii, dau bolnavilor tămăduire, celor năpăstuiţi izbăvire, celor primejduiţi tuturor mântuire, strigând: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca pre un trandafir din văile vieţii, te-a ales pre tine Fecioară, şi sălăşluindu-se întru tine cu trupul, a ieşit bine mirezmindu-ne, cu mirezmele cunoştinţei de Dumnezeu, pre noi cei ce Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pre tine pururea prea curată.

Peasna 8-a, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Cu graiul cel viu pururea prea măriţilor; sufletele cele topite de foametea hranei celei mântuitoare hrănindu-le, v'aţi arătat purtare de grijă săracilor şi sărmanilor, pre toţi îndestulându-i şi lui Hristos cântându-i: Tineri binecuvântaţi, preoţi lă-

udaţi, noroade prea înălţaţi întru toţi vecii.

Sfinţită având şi vieaţa şi săvârşirea înţelepţilor, ascunzându-vă în multă vreme, aţi răsărit din pământ strălucind mai mult decât razele soarelui, razele minunilor celor prea slăvite, nouă celor ce cu credinţă cântăm: Preoţi bine-l cuvântaţi, noroade prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Doi luminători v'aţi arătat, întru înţelegătoarea tăria Bisericii, strălucind cu sfinţenie, şi prea arătat luminaţi toată făptura pururea cu facerile minunilor, de chinuri purtătorilor, strigând: Tineri binecuvântaţi, preoţi cântaţi, noroade prea înălţaţi-l pre Hristos întru toţii vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Mai sfântă decât îngerii prea sfântă Fecioară, ca una ce ai născut pre Sfântul sfinţilor, cel ce pentru milostivire, cu neamestecare om făcându-se precum suntem noi, ca să mântuiască pre cei ce neîncetat strigă lui: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi-l pre Hristos întru toţi vecii.

Irmosul:
Să lăudăm bine să cuvântăm...

De şapte ori cuptorul mun„citorul haldeilor l-a ars nebu„neşte, cinstitorilor de Dum„nezeu; iară văzându-i pre a„ceştia cu putere mai bună mân„tuiţi, Făcătorului şi Mântuito„rului a strigat: Tineri bine îl „cuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, no„roade prea înălţaţi-l întru toţi „vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Spăimântatu-s'a de aceasta...

Iată dar strigă de demult David; ce este bun şi frumos şi de mântuire, fără numai a locui arătat dumnezeeştii fraţi împreună întru Duhul, luptându-se prea arătat şi ridicând biruinţe asupra diavolului; pre cari dupre vrednicie să-i fericim.

Arătatu-v'aţi prin Dar frumoşi ochi ai Bisericii celei cinstite, şi mai 'nainte de moarte, şi după sfârşitul cel sfinţit sfinţilor, şi aţi deschis ochii cei de demult orbiţi de întunerecul cel cumplit, întru slava Făcătorului de bine tuturor, Flore, şi Lavre vrednicilor de minuni.

Cu semne arătate şi înfricoşate, a descoperit Hristos precum a zis odinioară, mormântul şi sicriul vostru sfinţilor, unde zăceau cu sfinţenie trupurile cele prea răbdătoare, razele tămăduirilor prea cu îndestulare trimiţând afară, şi bună mireazmă vrednică de laudă.

Slavă:

Lavre şi Flore, doimea cea dumnezeească şi purtătoare de lumină, cu adevărat bunilor biruitori mucenici, în Cer pururea stând, înaintea Treimei Făcătorului tuturor, cereţi mântuire de păcate şi de rele, celor ce cu credinţă prăznuesc pre pământ, dumnezeească pomenirea voastră

Şi acum, a Născătoarei:

Infricoşată este naşterea ta Maică prea curată; căci mai pre sus de fire, ai născut pre pământ, pre Cuvântul lui Dumnezeu făcându-se om, rămâind Fecioară precum şi mai 'nainte. Pentru aceasta pre tine, Născătoare de Dumnezeu cu limba şi cu inima mărturisindu-te te slăvim.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul şi marginile pământu-„lui s'au minunat, că Dumne-„zeu s'a arătat oamenilor tru-„peşte, şi pântecele tău s'a „făcut mai desfătat decât ce-„rurile. Pentru aceea pre tine „Născătoare de Dumnezeu, „începătoriile cetelor îngereşti „şi omeneşti te slăvim“.

SVETILNA

Podobie: Femei auziţi glas...

Atingându-ne cu credinţă de sfinţitele voastre moaşte, Lavre şi Flore prea fericiţilor, de amândouă părţile ne însănătoşim. Ci o marilor mucenici! Faceţi aducere aminte către Domnul, căruia îi staţi înainte, pentru noi cei ce săvârşim strălucita şi prea luminata pomenirea voastră.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

Apostoli dela margini, adunându-vă aicea în satul Ghetsimani, îngropaţi trupul meu; şi tu Fiule şi Dumnezeul meu, priimeşte duhul meu.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Bucură-te Ghetsimani casa cea dumnezeească, a singurei Născătoarei de Dumnezeu întru care s'a culcat, Impărăteasa tuturor.

Stih: Scoală-te Doamne întru odihna ta, tu şi sicriul sfinţirei tale.

Maica lui Dumnezeu, singură Născătoarea de Dumnezeu, prea binecuvântata, se mută cu prea slăvire, de pre pământ către cele cereşti.

Stih:

Juratu-s'a Domnul lui David cu adevărinţă, şi nu se va lepăda de dânsa.

Toate cetele cerurilor cântaţi, pentrucă Fecioara Maica s'a mutat cu prea slăvire, de pre pământ către cele cereşti.

Slavă, Şi acum, glasul al 4-lea.

Prea cinstită Adormirea ta

prea sfântă Fecioară curată, mulţimile îngerilor în Cer şi neamul omenesc pre pământ o fericim; că Maică ai fost lui Hristos Dumnezeu făcătorul tuturor. Pre acesta rugându-l pentru noi, nu încetà rugămu-ne, care ne-am pus nădejdile spre tine dupre Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu prea lăudată, şi ceea ce nu ştii de nuntă.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei.

LA LITURGHIE

Fericirile Praznicului, Peasna 4-a, a amândurora Canoanelor, cu Irmosul pe 6, Prochimenul Praznicului; şi până la sfârşitul Praznicului. Şi al sfinţilor glasul al 4-lea: Sfinţilor care sunt pre pământul lui... Stih: Mai 'nainte vedeam pre Domnul înaintea mea pururea... Apostolul către Efeseni: *Fraţilor, întăriţi-vă întru Domnul...* Aliluia, glasul al 4-lea: Strigat-au drepţii... Evanghelia dela Lucà: *Zis-a Domnul, nimica este acoperit.*

CHINONICUL.

Bucuraţi-vă drepţii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ
IN 19 ZILE.

Sfântul mucenic Andrei Stratilat, şi cei împreună cu dânsul două mii cinci sute nouăzeci şi trei. La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale Praznicului 3, şi ale Sfântului 3.

Stihirile Praznicului, glasul al 6-lea.

Podobie: A treia zi ai înviat...

De graiurile cinstitului Gavriil, aducându-ne aminte strigăm ţie: Bucură-te Curată; ci o cinstită prea curată şi Maică a Domnului, mutându-te către dânsul, fă aducere aminte pentru cei ce te cântă pre tine.

Nemărginită înţelepciunea lui Dumnezeu, ş'a zidit întru Duhul sfânt mai pre sus de minte, casa sa dintru tine Născătoare de Dumnezeu, şi acum pre tine prea lăudată, te-a mutat întru lăcaşurile cele fără de materie.

Rugător alerg acum către tine, Maica Dumnezeului tuturor, ca să mă mântueşti de toate felurile de ispite. Ci o de Dumnezeu Născătoare, cu Fiul tău fiind împreună, neamul creştinilor păzeşte-l.

Alte Stihiri ale Sfântului, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Pildă de bărbăţie arătându-te, ai îndemnat mulţimea a intrà la locul cel de mucenie, ca un voevod mergându-i înainte, Andree purtătorule de chinuri prea fericite. Iară credincioşilor totdeauna le izvorăşti apele tămăduirilor, din ceruri priimind Darul.

Arătându-te numit cu numirea bărbăţiei, bărbăteşte ai făcut vitejie împleticindu-te cu vrăjmaşul, şi ca pre un alt Faraon l-ai pierdut, vrednicule de minune, înnecându-l cu

toată oastea lui, în râurile sângiurilor tale; şi acum te roagă, să dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Îmbrăcându-te cu Crucea ca cu o armă nebiruită, cu credinţa ca cu o pavăză şi platoşă te-ai îmbrăcat, prea înfricoşat te-ai arătat protivnicilor, înfrângând taberile lor. Pentru aceasta roagă-te să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Slavă, Şi acum, glasul al 4-lea.

Când te-ai dus Născătoare de Dumnezeu Fecioară...

Caută la Vecernia cea mare Slava dela Stihoavnă pagina 162.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Porţile cerurilor deschideţi-vă, că iată Maica celui prea înalt, prea curata Fecioară, murind vine.

Stih: Scoală-te Doamne întru odihna ta, tu şi sicriul sfinţirei tale.

Adunatu-s'a ceata ucenicilor dela marginile lumii, cu prea slăvire, ca să îngroape trupul tău cel dumnezeesc şi nestricăcios.

Stih: Juratu-s'a Domnul lui David cu adeverinţă, şi nu se va lepădă de dânsa.

Cetate noule Sioane bucură-te, Impăratul tău a venit întru slava chipului celui dumnezeesc şi omenesc, pre carele fără materie l-a închipuit.

Slavă, Şi acum, glasul al 5-lea.

Veniţi adunarea iubitorilor de praznic, veniţi să împreunăm ceată, veniţi să încununăm Biserica cu cântări, întru Adormirea cortului lui Dumnezeu; că astăzi Cerul îşi desface sânurile priimind pre ceea ce a născut pre cel neîncăput de toate; şi pământul cel ce dă izvor de vieaţă şi binecuvântare, se împodobeşte cu bună frumseţe. Ingerii se împreună ceată cu apostolii, cu frică privind la ceea ce a născut pre începătorul vieţii, mutându-se ea din vieaţă în vieaţă. Toţi să ne închinăm ei rugându-ne, împărtăşirea cea de un neam, nu o uită Stăpână, a celor ce prăznuesc cu credinţă prea sfântă adormirea ta.

Tropar, glasul al 5-lea:

Mărirea cea pământească ai lăsat, şi cereasca împărăţie ai moştenit, sângele picându-ţi, ca cu o cunună de piatră nestricată, prea minunat te-ai împodobit, şi către Hristos ai venit cu sobor răbdător de patimi, cu ceata îngerilor în lumina cea neînserată, şi pre Hristos soarele cel neapus ai aflat sfinte Andree Stratilate, căruia roagă-te pururea cu cei împreună cu tine purtători de chinuri, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, al Praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Praznicului de două ori, Slavă, al Sfântului, Şi acum, iară al Praznicului.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Văzând cu adevărat oştile îngereşti mutarea ta, prea curată Maica lui Dumnezeu, binecuvântată cu totul lăudată prea sfântă, având voea celui ce s'a născut din tine, a adunat ceata ucenicilor, şi cu veselie a adus în Rai cinstit trupul tău, lăudând pre Hristos dătătorul de vieaţă, cel ce este în veci.

Slavă, Şi acum, iar aceasta:

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

In mâinile celui ce s'a făcut om din tine pentru noi, puindu-ţi sufletul, ca întru ale Făcătorului tău şi Dumnezeu, la veselia cea nestricăcioasă te-ai mutat. Pentru aceasta cu cinste te fericim pre tine una cea curată şi neîntinată; şi Născătoare de Dumnezeu dupre adevăr toţi mărturisindu-te, strigăm: Roagă pre Hristos la carele te-ai mutat, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, iarăş aceasta.

CANOANELE.

Al Praznicului cel de al doilea cu Irmosul pe 8, şi al Sfântului pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări te laud pre tine Andree Stratilate.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul Mărei Roşie...

Vrând eu ca să laud sfinţită prăznuirea ta, luminează sufletul meu, cu razele cele luminătoare ale Duhului, şi goneşte negura necunoştinţei mărite Mucenice.

Prin putere dumnezeească călcând pre vicleanul, şi biruitor făcându-te Mucenice, prea arătat cu minte vitejească te-ai îmbogăţit de strălucirea mucenicilor fericite Andree, cel cu nume mare.

Slavă:

Omorând cugetele cele pământeşti Mucenice mult pătimitorule, cu bărbăţie ai urmat Cuvântului celui ce pentru tine s'a omorît, şi întru vieaţă nestricăcioasă, te-ai mutat prin moarte.

Şi acum, a Născătoarei:

Cela ce cu adevărat pentru prea covârşirea bunătăţei, s'a îmbrăcat cu trup dintru tine Preacurată, spre mântuirea tuturor credincioşilor, se cunoaşte îndoit la fire Dumnezeu împreună şi om.

Peasna 3-a, Irmos:

Veseleşte-se de tine...

Cu vetrela Crucii trecând luciul ispitelor mărite, în

râurile sângiurilor tale ai afundat pre vrăjmaşi.

Făcându-te mai înalt decât smintelele vicleanului, şi decât măestriile cele de acolo, ca un biruitor prea ales te-ai prea mărit Mucenice.

Slavă:

Infrumseţându-te cu cunună bine încuviinţată Mucenice, cu prea aleşii Mucenici cu bucurie stai totdeauna înnaintea lui Hristos.

Şi acum, a Născătoarei:

Născut-ai Stăpână Fecioară Mireasă dumnezeească pre Domnul tuturor, carele mântueşte pre oameni de tirănia vrăjmaşului.

Irmosul:

Se veseleşte de tine Biserica ta, Hristoase, strigând: „Tu eşti puterea mea Doamne, „şi scăparea şi întărirea".

CONDACUL Sfântului, glasul al 2-lea, Podobie.

Intru rugăciuni stând înaintea Domnului ca o stea mergătoare înaintea soarelui, şi dorita vistieria împărăţiei văzând, de negrăită bucurie te-ai umplut în vecii cei fără sfârşit la Impăratul cel fără moarte, şi cu îngerii laudă neîncetată cânţi, Andree Stratilate; cu cari roagă-te neîncetat pentru noi toţi.

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău....

Cu bărbăţie întărindu-te la suflet Mucenice, îndrăzneala cea neputernică a vrăjmaşului ai pierdut, şi bucurându-te ai pătimit, şi lui Dumnezeu bine ai plăcut. Pentru aceasta toţi prea sfântă pomenirea ta o prăznuim, întru bucuria inimii Andree prea fericite.

Slavă, Şi acum a Praznicului.

Glasul şi Podobia, aceleaşi,

Ceata cea dumnezeească a apostolilor, s'a adunat să te îngroape pre tine, prea cinstită Născătoare de Dumnezeu prea curată, cu cari şi cetele îngerilor, au cântat mutarea ta, strigând prea lăudată, cu cari şi noi cu dragoste prăznuim Curată, laudă ţie aducând, cu glasuri de cântări credincioşii şi strigăm: Bucură-te folositoarea celor ce pururea te cinstesc pre tine.

Peasna 4-a, Irmos:

Ridicat pre Cruce...

Ca pre un zid prea tare Biserica agonisindu-te pre tine prea înţelepte, de asupreleie cele protivnice ale vrăjmaşilor neclătită se păzeşte strigând: Slavă puterei tale Doamne.

Cu pildele cele dumnezeeşti ca un voevod, întărind ceata Mucenicilor, o ai plecat să nu-şi

părtinească nici cum trupul până a se strică, fiind stricăcios, fericite Andree.

Intrarmându-te cu bărbăţiea ca cu un paloş, şi cu cinstita Cruce ca cu o sabie cu două ascuţituri, fericite Andree, ca un prea viteaz voevod ai pierdut pre vrăjmaşi.

Slavă:

Pre tine te lăudăm cel ce eşti apărător credinţei, ca pre un nebiruit pătimitor, şi părtaş strălucirei celei cereşti, şi izvor cel ce izvorăşti apele nemuririi, celor ce au trebuinţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Toate limbile omeneşti te laudă pre tine, lauda Mucenicilor şi mântuirea credincioşilor, căci ai născut pre Dumnezeu, rămâind Fecioară neîntinată Preacurată.

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Numit fiind cu numele bărbăţiei celei adevărate, ai gonit pre vrăjmaşii tăi, şi până în sfârşit i-ai prăpădit fericite Andree.

Imbogăţindu-te cu mântuitor Darul Duhului, pururea izvorăşti credincioşilor apele tămăduirilor, prea lăudate Andree.

Slavă:

In tot pământul a alergat mărirea minunilor tale, şi lumina cinstitei mucenicii prin dumnezeescul Dar, de Dumnezeu insuflate.

Şi acum, a Născătoarei:

Născând tu pre cel ce s'a rănit cu suliţa, sabiile vrăjmaşului acum până în sfârşit au lipsit Născătoare de Dumnezeu şi din nou a zidit lumea.

Peasna 6-a, Irmos:

Jertfi-voiu ţie...

Prin durerile tale Mucenice, ai sfărâmat boldurile vicleanului. Şi bucurându-te te-ai mutat către slava cea fără de durere Andree, voevodule al cinstitei cetei celei muceniceşti.

Prin prea puţine sângiuri arătat ai priimit schimb strălucirea cea veşnică, şi bucuria care nu se sfârşeşte nici odată, şi cununi cereşti şi slava cea neînserată.

Slavă:

Tabără înmulţită cu numărul împreună ai pătimit Mucenice, şi în cetele îngerilor te-ai numărat fericite şi împreună cu îngerii dupre vrednicie, stai cu veselie înaintea Stăpânului tuturor.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre cel împreună fără de în-

ceput cu Tatăl negrăit l-ai născut, carele s'a asemănat oamenilor mai pre sus de minte şi de cuvânt Născătoare de Dumnezeu. Pre carele roagă-l să mântuiască de primejdii pre robii tăi.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica strigă către tine, de sângele dracilor curăţindu-se, cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta."

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.

Intru această lună, în 19 zile, pomenirea sfântului marelui mucenic Andrei Stratilatul, şi a celor ce s'au săvârşit dimpreună cu dânsul două mii cinci sute nouăzeci şi trei de ostaşi.

Stih: Andree Stratilat fiind cu adevărat,
Tăierea capului bărbăteşte ai răbdat.
Mulţimea mucenicilor tăindu-se lac de sângiuri au vărsat,
Pentru tine cel ce iazerele apelor ai aşezat.
Andrei întru a nouăsprezecea zi,
Prin tăierea grumazului luminat se săvârşi.

Acesta a fost în zilele păgânului Maximian, oştindu-se spre părţile Răsăritului, trimis fiind şi cu alte oşti de Antioh cel ce erà voevod preste toată puterea, împrotiva puterei Perşilor, cari intrase în hotarele Romanilor, şi le strică ţara. Deci el chemând pre Hristos întru ajutor, şi înduplecând şi pre tovarăşii lui ca să-i fie întru ajutor, înfrânseră pre Perşi şi astfel biruind pre vrăjmaşi, a întors pre tovarăşii lui spre credinţa în Hristos. Apoi fiind pârît el cu ai lui către Antioh, îl aduse înaintea lui ca pre un vinovat; şi îl întinseră pre un pat de fier ars; iară ostaşilor ce erau cu dânsul, le-a băgat mâinile în cătuşi. După aceea rândui Antioh alţi o mie de ostaşi să-i scoaţă din hotarele ţării. Deci şi pre aceştia învăţându-i Sfântul, îi întoarse spre credinţa în Hristos; şi dacă înţelese Antioh, goni şi pre aceştia, şi pre ostaşii dimpreună cu Sfântul, şi porunci de le tăiară capetele cu sabia.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici Timotei, Agapie şi Tecla.

Stih: Cuptorul cu foc, căţue în mijloc are,
Şi aromate pre Timotei cu bun miros foarte mare.
Agapie muşcătura fiarei a răbdat,
Şi fiara de suflet muşcătoare la inimă s'a muşcat.
Mie îmi este Vizia patrie, iară Tecla numire,
Locul Gazii privelişte, iară nevoinţa a fiarelor muşcare.

Slăvitul mucenic Timotei erà cu neamul din Palestina, şi fiind desăvârşit şi la vieaţă şi la cuvânt, se făcù învăţător ortodoxiei. Deci fiind prins, şi stând de faţă la Gaza, înaintea domnului Urban, şi întrebându-se şi spuind că este din partea creştinilor, şi arătând cu de Dumnezeu grăitoare cuvinte cea de oameni iubire a lui Dumnezeu, şi orânduială şi întruparea lui Hristos cea pentru noi, a fost bătut rău şi muncit cu tot felul de munci, şi nicidecum întorcându-se, a fost băgat în foc, unde îşi primi sfârşitul. Şi într'aceiaşi cetate, Agapie şi Tecla Vizianca, dându-li-se strânsoare cu muncii, şi tot ţiindu-se de credinţa lui Hristos, au fost daţi la fiare, şi-şi luară printr'însele cununa muceniei.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici Evtihian ostaşul, şi a lui Stratighie, prin foc s'au săvârşit.

Stih: Evtihian arzându-se în foc, judecă mare,
Norocire pre arderea, şi mică pre pătimire.
Stratighie pre Hristos ca pre o armă având,
Se ostăşeà şi asupra cuptorului cu foc ce erà flăcărând.

Intru această zi, Cuviosul Teofan cel nou şi făcătorul de minuni, carele a sihăstrit în muntele Nausei, din Machedonia, a căruia şi moaştele acum se află întru acelaşi munte Nausa, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Teofan luminând mai 'nainte cu bunătăţile,
Acum străluceşte în Nausa cu moaştele.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

In cuptor tinerii lui...

Prin curgerile sângiurilor ai făcut să izvorască izvor

tuturor cu adevărat, vindecând toată boala şi durerile celor ce vin către tine cu neîndoită credinţă, Mucenice de Dumnezeu însuflate.

Moştenind prin sânge vieaţa cea neîmbătrânitoare, tot sfântul sinod l-ai adus prea sfântului Cuvânt, înţelepte Mucenice, cu care roagă-te pentru noi lui Hristos Dumnezeul nostru.

Slavă:

Cu dumnezeesc pârîul sângiurilor tale mucenice ţi-ai roşit porfira şi cu dânsa împodobindu-te, împărăţeşti acum împreună cu Impăratul tuturor, înfrumuseţându-te cu cununa biruinţei.

Şi acum, a Născătoarei:

Fcioară ceea ce prin dumnezeească naşterea ta cea mai pre sus de fire, arătat ai îndumnezeit pre oameni, ca una ce negrăit pre Dumnezeu l-ai întrupat pruncă. Binecuvântată eşti tu între femei, prea curată Stăpână.

Peasna 8-a, Irmos:

Mâinile întinzându-şi...

Cu luptele tale cele tari mărite, ai oprit năvălirile leilor celor sălbatici şi cu dumnezeească putere, ai smerit trufia cea nedumnezeească a tiranilor; şi biruitor sus în ceruri ai alergat strigând: Bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Luptându-te prea ales şi săvârşind lupta ta prin tăierea sabiei, te-ai învrednicit a vedeà strălucirile sfinţilor, şi întru bucurie a locui, şi acum cu veselie strigi: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca dumnezeească biserica dumnezeescului Mucenic alergând, luăm lumină pururea, atingându-ne de dumnezeească racla moaştelor lui, priimind Dar dătător de sfinţenie, şi strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domul.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea sfântă Fecioară, care negrăit ai născut pe prea sfântul Dumnezeu, pre carele sfinţii Mucenici, în privelişte l-au mărturisit, trimite sfinţire şi luminare noroadelor celor ce strigă: Toate lucrurile binecuvântaţi pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat, şi puterea focului a stins, cu buna „faptă încingându-se, tinerii cei „iubitori de buna credinţă stri-

„gând: Binecuvântaţi toate lu-
„crurile Domnului pre Domnul".

Peasna, 9-a Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Iată pomenirea cea purtătoare de lumină a purtătorului de chinuri, celui cu raze luminoase, a strălucit risipind întunerecul dracilor; iară pre cei credincioşi luminându-i. Pre aceasta dar cu strălucire să o săvârşim, dupre vrednicie mărindu-l pre dânsul.

Arătatu-te-ai ca un soare mare, mucenice Andree în mijlocul pătimitorilor celor dimpreună, povăţuindu-i pre dânşii cu cuvântul tău, către lumina cea neînserată a strălucirei celei cereşti, cu care cu credinţă pre tine te fericim.

Pre tine carele cu luminarea minunilor luminezi toată făptura, pre tine cel neplecat purtătorule de cunună, carele te-ai făcut stâlp Bisericii şi întărire credincioşilor, te fericim mucenice Andree.

Slavă:

Inflorit-ai în mijlocul grădinei purtătorilor de chinuri, ca un trandafir, purtând tainică bună mireazmă, şi miroseşti plinirea credincioşilor, şi înşelăciunea cea stricată cu dumnezeescul Dar o goneşti, prea înţelepte.

Şi acum, a Născătoarei:

Purtând în braţe pre Hristos, cel ce poartă toate cu voirea, pre acesta roagă-l Stăpână, ca să mă mântuiască din mâna celui strein, pre mine cela ce cu dreaptă credinţă, neîncetat te slăvesc pre tine.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată
„de mână, cea din marginea
„unghiului; din tine muntele
„cel netăiat Fecioară s'a tăiat,
„adunând firile cele osebite.
„Pentru aceasta veselindu-ne,
„pre tine Născătoare de Dum-
„nezeu te slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne...

Andrei prea lăudatul, voevodul şi mucenicul, cu dumnezeescul Darul Crucii, îndrăzneala tiranilor a surpat, şi cununa slavei a luat. Şi cu acesta străluceşte împreună şi ceata Mucenicilor cea dumnezeească, tabăra cea purtătoare de biruinţă, împreunată întrarmarea cea nerumptă şi nebiruită, a cărora pomenire luminat prăznuindu-o, lăudăm pre Hristos.

Slavă, Şi acum, a Praznicului:

Apostoli dela margeni, adunându-vă aicea, în satul Ghetsimani, îngropaţi trupul meu; şi tu Fiule şi Dumnezeul meu, primeşte duhul meu.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

O tainele tale curată, cele mai pre sus de fire; căci ca o Maică a lui Dumnezeu, luminat purcezi acuma către dânsul, Născătoare de Dumnezeu.

Stih:

Scoală-te Doamne întru odihna ta, tu şi sicriul sfinţirei tale.

Mormântul prea curatei şi Născătoarei de Dumnezeu, este scară către Cer, înălţând pre cei ce laudă dumnezeească Adormirea ei.

Stih:

Juratu-s'a Domnul lui David cu adevărinţă şi nu se va lepădă de dânsa.

Când te-ai mutat către cel născut din tine, împreună au venit apostolii în nori, ca să îngroape trupul tău, Fecioară.

Slavă şi acum asemenea.

Toţi pământenii, cu osârdie dimpreună să alergăm cu cei fără de trupuri, să îngropăm pre ceea ce a născut, pre Făcătorul zidirei.

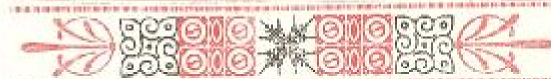
Şi cealaltă slujbă a Utreniei.

LA LITURGHIE.

Fericirile Praznicului, Peasna 5-a, a Canoanelor amândouă, cu Irmosul pe 6. Prochimen, glasul al 4-lea: Sfinţilor cari sunt pre pământul lui... Stih: Mai 'nainte vedeam pre Domnul înaintea mea... Apostolul către Efeseni: *Fraţilor, întăriţi-vă întru Domnul...* Aliluia, glasul al 4-lea: Strigat-au drepţii... Stih: Multe sunt scârbele drepţilor... Evanghelia dela Lucà: *Zis-a Domnul ucenicilor săi, păziţi-vă de oameni...*

CHINONICUL.

Bucuraţi-vă drepţii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 20 DE ZILE.

Sfântul prooroc Samuil.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, ale Praznicului 3, şi ale proorocului 3.

Stihirile Praznicului, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Când cela ce pentru noi, s'a făcut ca şi noi din prea curate sângiurile tale, bine a voit strein a te despărţi din lume şi a purcede către dânsul, ca o curată; atuncea prin puterea sa a adunat prin nori pre ucenicii săi, ca să te îngroape pre tine, aducându-i întru cinstea ieşirei tale; cari plini făcându-se de Dar, pre tine Fecioară văzându-te cu sfinţenie, ţi s'au închinat, strigând cu credinţă: Bucură-te ceea ce ai născut lumii mare milă.

De unde a fost ca să-mi cunoaşte-ţi voi ieşirea din trupul meu? Zis-a prea sfânta sfinţilor, ucenicilor Cuvântului. Ce este această vedere streină fiilor? Iară ei au zis: fără veste în nor

ne-am luat, şi precum vezi la cortul tău am venit, ca să ne închinăm ţie ca unui scaun în chipul focului, şi să vedem mărită şi dumnezeească mutarea ta, şi să îngropăm cu mâinile noastre lăcaşul tău cel priimitor de Dumnezeu; cortule prea sfinte, prin care a aflat lumea mare milă.

Stând împrejurul patului tău ucenicii Mântuitorului, şi dupre legea firii petrecându-te spre îngropare, pre tine Preasfântă curată, cântări de ieşire îţi glăsuiau ţie cinstită, zicând: Bucură-te palatul lui Dumnezeu; bucură-te pricina îndumnezeirii oamenilor. Bucură-te căruţa cea curată a Dumnezeirii; mergi şi te mută întru munţii cei veşnici. Locaşule al măririi, sălăşlueşte-te acum întru locaşurile cele dumnezeeşti, neîncetat cerând credincioşilor pace şi mare milă.

Alte Stihiri ale proorocului, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Ceea ce te-a născut Samuile pre tine rodul rugăciunii, cel prea roditor, te-a adus lui Dumnezeu, şi dându-te Făcătorului de bine precum s'a făgăduit, din braţele cele de maică te-a închinat dar, bine priimit lui. Pentru aceasta Darul Duhului s'a odihnit preste tine mărite, ca unuia ce creşteai cu nerăutate şi străluceai cu mintea.

Cu prea sfinţită ungere ca un preot fiind îmbrăcat, vedeai cele mai 'nainte, şi cu poruncă dumnezeească ai uns pre împăraţi, şi le-ai arătat cele ce vor să fie, judecând cu dreptate pre Israiltenescul popor, carele neîncetat făceà călcare legii, şi dela Dumnezeu se depărtà, Samuile vrednicule de minune, de Dumnezeu purtătorule prea fericite.

Acum nu întru semuiri, nici întru umbre ca mai 'nainte, ci faţă către faţă vezi pre cel ce ai dorit, şi ieşind din norul şi din greutatea trupului, petreci în ceruri veselindu-te, prooroocule prea cinstite, întru o stare cu proorocii stătătorule, cu drepţii împreună vorbitorule, împreună părtaşule cu îngerii.

Slavă, Şi acum, a Praznicului, glasul al 2-lea.

Ceea ce este mai înaltă de cât cerurile, şi mai slăvită de cât Heruvimii şi mai cinstită decât toată făptura, carea pentru prea multa curăţie a fost locaş fiinţei celei pururea veşnice, astăzi în mâinile Fiului său şi-a dat prea sfântul suflet, şi cu dânsa se umple toate de bucurie, şi nouă ne dărueşte mare milă.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Cetaşii cei dumnezeeşti, pe-

trecând cu cântări, cinstitul şi de Dumnezeu priimitorul trupul tău, au strigat: Unde te duci acum Stăpână?

Stih: Scoală-te Doamne întru odihna ta, tu şi sicriul sfinţirii tale.

Veniţi astăzi toţi pământenii, să alcătuim ceată, strigând cântări de ieşire, întru mutarea Născătoarei de Dumnezeu.

Stih: Juratu-s'a Domnul lui David cu adeverinţă şi nu se va lepădă de dânsa.

Porţile cerurilor, ridicaţi-vă cu frică, văzând uşa celui dintru înălţime, că merge către Fiul şi Domnul.

Slavă, Şi acum, asemenea:

Pământul cu îngroparea ta, s'a binecuvântat Fecioară, iară văzduhul s'a sfinţit, prin streină suirea ta a celeea ce ai murit dupre legea firii.

Tropar, glasul al 2-lea.

A proorocului tău Samuil...

Caută la sfârşitul cărţii.

Slavă, Şi acum, al Praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Praznicului de două ori.

Slavă, al Proorocului, Şi acum, iară al Praznicului.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumseţea fecioriei tale...

Mutându-se sufletul tău cel înţelegător, întru cele cereşti, şi trupul tău cel curat de stricăciune, în Raiu se veseleşte prea sfântă. Pentru aceasta Domnul a dat răsplătire nelegiuitorilor, căci au făcut vicleşug cinstitelor tale moaşte. Drept aceea împreună cu apostolii strigăm: Bucură-te cea plină de daruri.

Slavă, Şi acum, iar aceasta.

După a doua Stihologhie Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

In mâinile celui ce s'a făcut om din tine pentru noi puindu-ţi sufletul ca întru ale Făcătorului tău şi Dumnezeu, la veselia cea nestricăcioasă te-ai mutat. Pentru aceasta cu cinste te fericim, pre tine una cea curată şi neîntinată, şi Născătoarea de Dumnezeu dupre adevăr, toţi mărturisindu-te strigăm: Roagă pre Hristos la carele te-ai mutat, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, iarăş aceasta.

CANOANELE.

Al Praznicului cel dintâiu cu Irmosul pe 8, şi a Proorocului pe 4.

Al căruia Acrostih la Greci este acesta:

Cânt mărirea văzătorului Samuil.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Pre voevozii cei tari...

Cela ce eşti odrasla celei sterpe înţelepte Samuile, învredniceşte sufletul meu cel sterp, să odrăsliască bună rodirea bunătăţilor, prin rugăciunile tale, ca să laud cu sfinţite

cântări, purtătoarea de lumină prăznuirea ta.

Cel ce a rumpt pântecele Sarrei de demult, rugăciunea Annei arătat o a plinit, şi pre cea neroditoare, de roadă umplându-o cu Darul, bine te-a voit pre tine Samuile, ca o stea a răsări dintr'însa.

Slavă.

Crescând cu sfinţenie pre sufletul tău prea fericite, întru dumnezeescul vestmânt, ai strălucit cu razele Duhului cele tainice, învăţându-te toată taina, de Dumnezeu cugetătorule, şi ca un înger slujind lui Dumnezeu atotţiitorului.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce este ca un Fiu împreună cu Tatăl mai 'nainte de veci, mai pre urmă întrupându-se, cu adevărat s'a făcut Fiu al tău Preacurată prin credinţă, făcând fii lui Dumnezeu, pre toţi cei robiţi de cumplitul luptător.

Peasna 3-a, Irmos:

Nu întru înţelepciune...

Prea cu înţelepciune lipindu-te de Dumnezeu mărite, iubit ai fost de dânsul, fiind împodobit cu dumnezeeească înţelegere, şi înfrumseţat cu nerăutatea.

Arătând pre pământ vieaţă îngerească Samuile, arătat ai avut îngeri cari împreună vorbiau cu tine fericite, şi te învăţau tăinuit cele mai pre sus de cuget.

Slavă:

Cu sfinţenie agonisindu-ţi vedere strălucită, cu adevărat vedeai fericite cele de departe ca şi cum ar fi de faţă, arătându-te prooroc Atotstăpânitorului.

Şi acum, a Născătoarei.

Prin tine a ieşit Iisus Hristos întrupându-se, şi prin luarea trupului ne-a îndumnezeit pre noi. Pentru aceasta ca pre o Maică a lui, te cinstim pre tine Preacurată.

Irmosul:

Nu întru înţelepciune, şi în „putere, şi în bogăţie ne lău„dăm, ci întru tine Inţelepciu„nea Tatălui cea ipostatnică „Hristoase. Că nu este sfânt „afară de tine, iubitorule de „oameni".

CONDACUL proorocului glasul al 8-lea.

Ca un mult cinstit Dar, mai 'nainte de zămislire fiind dat lui Dumnezeu, din pruncie ca un înger lui ai slujit prea fericite, şi te-ai învrednicit mai 'nainte a spune cele ce erau să fie. Pentru aceasta către tine strigăm: Bucură-te proo-

roace al lui Dumnezeu, Samuile mare Arhiereule.

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Intru judecăţile legii fiind crescut, şi priimind ungere cinstită înlăuntru, ca Aaron ai strălucit cu preoţia, şi luminându-ţi-se inima de Duhul, ai văzut cele de departe, ca şi cum ar fi de faţă; prea sfinţite roagă pre Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Şi acum, a Praznicului, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumseţea fecioriei tale...

Intru naşterea ta, zămislirea a fost fără sământă; întru Adormirea ta, moartea fără stricăciune, minune îndoită întru minune s'a adunat de Dumnezeu Născătoare. Că în ce chip neştiind de bărbat, hrănitoare de prunc ai fost, curată fiind. Şi cum Maică lui Dumnezeu fiind, ca o purtătoare de moarte, mirezme răspândeşti? Pentru aceasta cu îngerul strigăm către tine: Bucură-te ceea ce eşti plină de Dar.

Peasna 4-a, Irmos:

Cela ce şade în slavă...

Cu sfinţenie şi cu prea luminată vieţuire sfinţit împodobindu-te, ţi s'a încredinţat legile lui Dumnezeu cele mântuitoare, ca să le vesteşte lui Israil celui ce făceà călcare legii, şi pururea mâniă pre cel milostiv.

Eli, făcând fiii lui nelegiuire, s'a osândit, şi cu judecată dreaptă s'a oprit din dumnezeeasca slujbă. Iară sfinţitul Samuil, ca un ascultător celui ce-l chemà, cu neschimbat suflet înlăuntru s'a băgat.

Fiind prea ales apărător al aşezământurilor celor legiuitoare, ca şi Aaron de demult, ai slujit Impăratului tuturor, şi jertfele cele legiuite i-ai adus, cari mai 'nainte închipuiau junghierea lui Hristos cea mântuitoare.

Slavă:

La poporul tău Samuile cel prea fără de minte, carele nu rămâneà întru dumnezeeştile porunci ale Impăratului tuturor, prin voirea cea dumnezeeşte lucrătoare, i-ai uns împărat, precum a cerut, carele batjocoreà sfatul lui cel mai pre sus de cuget.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce nu a deşertat sânurile Tatălui, bine a voit a se culcà în sânurile tale ca un prunc tânăr, spre chemarea sufletelor noastre Fecioară, căruia îi strigăm: Slavă Hristoase puterii tale.

Peasna 5-a, Irmos:

Necredincioşii nu vor vedeà...

De Duhul cel dumnezeesc din pruncie înţelepţindu-te, te-ai

făcut slujitor lui Dumnezeu, ungând prin Dar cu untuldelemn al ungerii împărați, prin însuflările cele dumnezeești, mărite.

Petrecând cu trufie Saul întru primenirile cele fără de rânduială, arătat ai proorocit voirea cea dumnezeească, și părăsirea dumnezeescului Duh, fericite Samuile.

Slavă:

Viețuind tu cu nerăutatea arătat, mustrai pe prea reaua primenirea lui Israil, tu ca un preot dumnezeesc și ca un prooroc prea adevărat îndreptându-l.

Și acum, a Născătoarei:

Impreună cu noi făcându-se pentru milostivire Mântuitorul, mai pre sus de minte s'a întrupat, din sfințite sângiurile tale Preacurată, și se cunoaște Dumnezeu și om, iubitorul de oameni.

Peasna 6-a, Irmos:

Strigat-a mai 'nainte...

Cu Darul Cuvântului îndumnezeindu-se cuvântul tău, mai 'nainte a arătat cele de departe că se vor întâmplà aproape; Samuile proorocule dumnezeescule locaş al Duhului.

Inălțându-te întru înalte priviri și fapte, ca un prooroc și preot al lui Dumnezeu atotțiitorului, prin slujirile legii ai curățit poporul, vrednicule de minune.

Slavă:

Făcându-se Saul călcător legii, s'a făcut netrebnic, și ți-a poruncit Dumnezeu Samuile de Dumnezeu înțeleptite ca să ungi cu ungere în locul lui, pre David cel prea blând.

Și acum, a Născătoarei:

Mântuitu-s'a Eva de dureri Preacurată, fără de durere născând tu pre Hristos Dumnezeul nostru, cela ce arătat a vindecat patimile și durerile tuturor.

Irmosul:

Strigat-a mai 'nainte închi-
„puind îngroparea ta cea de
„trei zile proorocul Ionà în chit
„rugându-se: Din stricăciune
„mă mântuește Iisuse Impărate
„al puterilor".

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.

Intru această lună, în 20 de zile, pomenirea sfântului și măritului prooroc Samuil.

Stih: Și Samuil cel ce vedeà prin săvârșire apuind,
Lumina cea pururea vie și după mutare este văzând.
Proorocul Samuil în a douăzecea zi,
Din vieață se săvârși.

Acesta a fost din Armatem Sifà, din muntele lui Efrem din neamul lui Levi, fecior lui Elcanà și al Anei proorociței. Insă Elcanà aveà două femei, pre una o chemà Ana, iară pre alta Fenana; și Fenana aveà copii, iară Ana nici unul; și s'a suit Elcana la Silom cu Ana, ca să se închine lui Dumnezeu, și erà atuncea

acolo Elì, şi cei doi feciori ai lui, Ofnì şi Finees, preoţi lui Dumnezeu. Iară Domnul închiase mitrasul Anei, şi o mâhnià Fenana cea împrotivă râvnitoare a ei, şi ea s'a rugat Domnului, şi ş'a adus Dumnezeu aminte de dânsa, şi a născut fiu pre Samuil, şi l-a dat lui Dumnezeu, şi crescând în vârstă, şi procopsind slujeà Domnului, şi s'a făcut prooroc mare. Iară Elì şi feciorii lui fiind zdrobiţi de urgia şi mânia Domnului, se stinseră pentrucă mâniau pre Dumnezeu. Şi judecă Samuil toate zilele vieţii lui, şi nu luă mită. Acesta a uns pre Saul a fi împărat, asemenea şi pre proorocul David, şi viind la adânci bătrâneţe, a luat sfârşit, şi a apucat înaintea întrupărei lui Hristos cu o mie treizeci şi cinci de ani, şi a proorocit ani patruzeci.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor treizeci şi şapte de mucenici, cari au mărturisit în Vizia Traciei.

Stih: Trei lipsesc spre a se încheià de patru ori zece.
Cei prin foc arşi pentru tine Treime.

Dintru aceştia au fost unii din Vizantia şi alţii din Filipopolii; deci fiind prinşi în Vizia Traciei de osânditul Apelian, carele erà guvernator acolo atuncea, şi chinuindu-i cu multe munci căci mărturisiau pre Hristos cu îndrăzneală; în cea de apoi a făcut în pământ foc mare, şi tăindu-li-se tuturor mâinile şi picioarele, au fost aruncaţi într'însul.

Intru această zi, sfinţii mucenici Sevir şi Memnon Chendirionul.

Stih: De sabie pătimind Sevir a aflat dupre vrednicie.
Răsplătiri strălucite pătimirei prin sabie.
In puţină vreme, Memnone focul pre tine te ţine;
Te aşteaptă însă cunună ceeace în veci rămâne.

Fericitul Sevir mucenicul lui Hristos, a fost din Sidia Pamfiliei, fecior oarecăruia Petronie tracian şi maicăsa Migdonia. Deci aflând în Filipopoli pre cei treizeci şi şapte de mucenici nevoindu-se pentru Hristos, mărturisì de faţă buna credinţă, pentru aceasta îl strujiră cumplit şi-i puseră prin degete verige arse şi fiind întins pre patru lemne fu fierăstruit, încingându-l cu brâu de fier ars, după aceia i s'a tăiat capul. Şi rămâind Memnon carele şi Chendirion se numeşte, îl întinseră la doi stâlpi, şi-i scoaseră trei fâşii din cap până la picioare. Apoi tăindu-i picioarele şi băgându-l în foc, şi-a dat sufletul la Dumnezeu, luând cununa muceniei.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Luchie sfetnicul.

Stih: Toate sfaturile lui Ahitofel cu vederea le-a trecut,
Şi pentru un singur sfat, Luchie prin sabie s'a nevoit.

Acesta a fost din Chirini cea din Livia, mai mare sfatului cetăţei, întrecând pre cei ce erau cu dânsul la mărimea şi grosimea trupului, carele mai 'nainte erà dat la slujirea şi rătăcirea idolilor. Iară dupăce se nevoì tare şi neschimbat, marele sfinţitul mucenic Teodor episcopul aceleiaşi cetăţi, îşi luă cununa. Atuncea umplându-se şi el din Darul lui Hristos, priimì dumnezeescul Botez şi plecă şi pre guvernatorul Dignian, de crezù în Hristos, pre carele luându-l se duse la Chipru. Deci văzând acolo unde se prindeau creştinii şi se omorau, pre ascuns de Dignian, s'a dat la muncitori şi dând jertfelnicului idolilor cu piciorul, şi răsturnând cele ce erau deasupra lui, poruncì tiranul de-i tăiară capul.

Intru această zi, sfinţii mucenici, Iliodor şi Sodà.

Stih: Iliodor şi Sodà cei cu cuget vitejesc,
Amândoi pentru Hristos, bărbăteşte se nevoesc.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii cei trei în Vavilon...

Prea mare dar, maica ta te-a adus pre tine fericite, Împăratului tuturor, împlinind sfânta rugăciune, şi dulce cântând: Doamne Dumnezeule al părinţilor, bine eşti cuvântat.

Fiind tu în lăuntrul biseri-

cii, şi dupre rânduiala lui Aaron slujind Stăpânului celui ceresc, te-a strălucit dumnezeescul Dar, mărite Samuile.

Cu cuvânt dumnezeesc ai judecat fericite pre norodul lui Israil, vestind lui pururea îndreptarea lui Dumnezeu, şi cu rugăciunea cea neîncetată întorcând toată vătămarea vrăjmaşilor.

Slavă:

Deşertând toată materia din mintea ta mărite, te-ai arătat oglindă a Duhului neîncetat strigând: Bine eşti cuvântat în veci Doamne Dumnezeule al părinţilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Născând focul Dumnezeirii cu adevărat, te-ai arătat fără de ardere Preacurată, pentru aceasta arde patimile mele cele materialnice Născătoare de Dumnezeu, ca o milostivă şi de bine iubitoare.

Peasna 8-a, Irmos:

Mântuitorule al tuturor...

Impodobindu-te cu îmbrăcămintea lui Aaron, ai intrat în sfintele sfintelor prea fericite, prin jertfe curăţind pre Israil, cele ce vesteau mai 'nainte mântuitoarea junghierea Mielului.

Cu cuget curat prooroace Samuile, razele Duhului înlăuntru priimindu-le, ca un proroc dumnezeesc, mai 'nainte vesteai cele de departe, ca şi cum ar fi de faţă; pentru aceasta cu credinţă te lăudăm pre tine.

Ales a fost David întru fiii lui Iesseiu, precum ai arătat, ungându-l pre dânsul Samuile cu ungerea cea sfântă, şi strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Noi cei ce săvârşim prăznuirea ta Samuile, împreună vorbitorule cu drepţii, să dobândim prin rugăciunile tale împărăţia cea de sus, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Invredniceşte-mă pre mine milostivirii tale milostivă şi iubitoare de bine Stăpână, şi mă mântueşte pre mine din gheenă, şi dintru cel mai din afară întunerec, ca cu credinţă şi cu dragoste, să te cinstesc pre tine.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Mântuitorule al tuturor atot-„puternice, pre cei ce se ţineau „de buna credinţă, în mijlocul „văpăiei pogorându-te i-ai rou-„rat, şi i-ai învăţat să cânte: „Toate lucrurile binecuvântaţi „şi lăudaţi pre Domnul“.

Peasna 9-a, Irmos:

Eva adică prin boala...

Stând ca un slujitor înaintea Stăpânului şi Dumnezeului nostru, şi împodobindu-te ai slujit lui fericite, cu vieaţă fără prihană, priimind arătările cele dumnezeeşti şi proorocind prea arătat.

Arătatu-te-ai din pântecele maicii tale pururea slăvite vas prea sfântului Duh, şi cu sfinţitul vestmânt împreună crescând bine ai slujit lui Dumnezeu, cu blândeţea inimii şi cu frumseţea minţii, prea fericite.

Astăzi pomenirea ta de Dumnezeu purtătorule, ne-a răsărit nouă ca soarele, cu prea îndestulată strălucire a darurilor, luminând sufletele celor ce te cinstesc pre tine, şi gonind negura răutăţilor; pentru aceasta toţi te mărim pre tine.

Slavă:

Ridicatu-te-ai către locaşurile cele cu chipuri luminoase, şi ai strălucit mai luminat decât soarele; şi vezi pre cele ce le văd proorocii, apostolii şi toţi drepţii, îndumnezeindu-te cu împărtăşirea de Dumnezeu însuflate; pentru aceasta toţi te fericim pre tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Necunoscând stricăciune de bărbat, ai priimit în pântece pre Cuvântul cel nestricăcios, carele pre noi cei stricaţi din multe căderi, ne-a mântuit cu patima nestricăciosului său trup, singură preacurată nestricată Fecioară.

Irmosul:

Eva adică prin boala neascultării, blestem înlăuntru „a adus. Iară tu Fecioară de „Dumnezeu Născătoare, prin „odrasla purtării în pântece, „lumii binecuvântarea ai în„florit; pentru aceasta toţi te „slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Cela ce ai împodobit...

Samuil cel ce mai 'nainte de zămislire, s'a dat de maică prea lăudată dare, şi a uns pre împăraţi, ca un preot şi prooroc să se laude.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

Apostoli dela margini, adunându-vă aicea, în satul Ghetsimani, îngropaţi trupul meu; şi tu Fiule şi Dumnezeul meu, priimeşte duhul meu.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile Praznicului, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Când te-ai mutat către cel născut din tine, au venit cu nori apostolii împreună, ca să îngroape trupul tău, Fecioară.

Stih: Scoală-te Doamne întru odihna ta, tu şi sicriul sfinţirii tale.

O tainele tale Curată cele

mai pre sus de fire; căci ca o Maică a lui Dumnezeu, te muţi luminat către acesta, de Dumnezeu fericită.

Stih: Juratu-s'a Domnul lui David cu adeverinţă şi nu se va lepădà de dânsa.

Ceata dumnezeeştilor apostoli şi ucenicilor, adunaţi-vă să îngropaţi trupul cel de Dumnezeu priimitor, al singurei Maicii lui Dumnezeu.

Slavă, Şi acum, glasul al 5-lea.

Cântaţi popoare Maicei Dumnezeului nostru cântaţi; că astăzi prea luminat sufletul său, l-a pus în prea curate palmele celui ce s'a întrupat dintru dânsa fără sământă, căruia se şi roagă neîncetat, să dăruiască lumii pace şi mare milă.

LA LITURGHIE

Fericirile praznicului, Peasna 6-a, a amândorora Canoanelor, cu Irmosul pe 6.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 21 DE ZILE.

Sfântul Apostol Tadeu, şi sfânta muceniţă Vassa.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale Apostolului 3, şi ale sfintei Muceniţe 3.

Stihirile Apostolului, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Fericite Tadee Apostole, apropiindu-te de lumina cea desăvârşit, a doua lumină dupre dumnezeeasca împărtăşire cu adevărat te-ai făcut, şi stricând noaptea mulţimii dumnezeilor, suflete ai adus la Făcătorul a toate. Pentru aceasta bucurându-ne, şi cinstind luminată şi binevestită, şi de lumină purtătoare pomenirea ta, pre Hristos slăvim.

Fericite Tadee Apostole, după dumnezeeasca şi de lumină purtătoare învierea lui Hristos, şi după prea sfântă înălţarea la ceruri, cetăţii Edesei dumnezeeasca propoveduire ai încredinţat, întru carea viind, cu cuvinte şi cu minuni ai întărit spre adevăr pre Avgar stăpânitorul locului, şi împreună cu dânsul pre toţi.

Fericite Tadee apostole, orbilor a vedeà prin dumnezeească pipăirea ta s'a dat, şi şchiopilor umblare, şi bolnavilor sănătate, şi slăbănogilor iarăş îndreptare, şi celor nepricepuţi cunoştinţă de mântuire; că tu plin de darurile a tot lucrătorului Duh ai fost prea fericite. Pentru aceasta te lăudăm pre tine.

Alte Stihiri ale Sfintei, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Dorind de mucenie, cu tărie ai suferit multe chinuri prea lăudată. Pentru aceasta te-ai mutat către odihna cea fără de durere, şi către lumina cea neapusă, către bucuria cea

prea luminată, şi către dumnezeească desfătarea cea veşnică. Drept aceea te fericim, şi săvârşim astăzi sfântă pomenirea ta, purtătoare de chinuri, cuprinsă de Dumnezeu.

După chinurile cele cu multe dureri, şi de multe feluri în mare aruncată fiind, Dumnezeu pre tine te-a mântuit, Mântuitorul a toate cu dumnezeeasca putere călcând puterea celui strein, Vasso mult pătimitoare. Pentru aceea ai luminat înţelegerea celor binecredincioşi, săvârşind semne mai pre sus de minte şi de gând.

Ca o pasăre dulce cântătoare, glăsuind în dumbrava chinuirei celei frumoase, ai chemat pre puii tăi cei frumoşi, scăpând împreună cu dânşii de cursele înşelăciunii Vasso de Dumnezeu înţeleptită, dupre vrednicie minunată, împreună cu dânşii te-ai sălăşluit, în cuiburile cereşti prea fericite, rugându-te pentru toţi totdeauna.

Slavă, Şi acum a Praznicului, glasul al 6-lea.

Veniţi să prăznuim Adormirea cea a toată lumea vestită, a Născătoarei de Dumnezeu, celei cu totul fără prihană; că astăzi îngerii prăznuesc cinstită mutarea Maicii lui Dumnezeu, şi la veselie ne chiamă pre noi pământenii, ca să strigăm cu glas neîncetat: Bucură-te ceea ce te-ai mutat de pre pământ şi la cereştile lăcaşuri te-ai dus. Bucură-te ceea ce ai adunat întru una ceata ucenicilor prin nor uşor; bucură-te nădejdea şi mântuirea noastră, că pre tine neamul creştinesc, neîncetat te fericim.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz..

Întru slăvită Adormirea ta, cerurile se bucură, şi oştile îngereşti se veselesc; şi tot pământul se bucură, cântare de petrecere glăsuind ţie, Maicii Stăpânului tuturor, ceea ce nu ştii de nuntă prea sfântă Fecioară, carea neamul omenesc l-ai mântuit de osândirea strămoşilor.

Stih:

Scoală-te Doamne întru odihna ta, tu şi sicriul sfinţirii tale.

Dela margini s'au adunat cei mai aleşi din apostoli, cu dumnezeeasca voie să te îngroape. Şi de pre pământ la înălţime ridicată văzându-te, glasul lui Gavriil cu bucurie ţi-a strigat ţie: Bucură-te căruţa a toată Dumnezeirea; bucură-te una carea ai împreunat cu naşterea ta, cele de pre pământ cu cele de sus.

Stih: Juratu-s'a Domnul lui David, cu adeverinţă şi nu se va lepădă de dânsa.

Ceea ce ai născut Vieaţa, la vieaţa cea fără de moarte ai

trecut, întru cinstită Adormirea ta, încunjurându-te Ingerii, Domniile şi Puterile, Apostolii şi Proorocii, şi toată făptura, şi Fiul tău priimind cu prea curate mâinile sale, sufletul tău cel fără prihană, Fecioară Maică, Mireasă dumnezeească.

Slavă, Şi acum, glasul al 6-lea.

La Adormirea ta cea fără de moarte, Născătoare de Dumnezeu, Maica Vieţii, norii au răpit pre apostoli prin văzduh, şi pre cei risipiţi prin lume, întru o ceată i-au pus înaintea prea curatului tău trup, cari şi îngropându-l cu cinste, glasul lui Gavriil au strigat cântând: Bucură-te cea plină de Dar, Fecioară Maică carea nu ştii de mire, Domnul este cu tine; cu cari împreună ca pre Fiul tău şi Dumnezeul nostru roagă-l, să mântuiască sufletele noastre.

Tropar, glasul al 3-lea.

Apostole Sfinte Tadee...

Caută la sfârşitul cărţei.

Slavă, Şi acum, a Praznicului:

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Praznicului de 2 ori. Slavă, al apostolului, Şi acum, iarăş al Praznicului.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne intimpină...

Adormirea ta prăznuim Preacurată, la carea a venit cel întrupat din tine Hristos Dumnezeul nostru, cu negrăită slavă ca să priimească duhul tău, şi cu slavă mutându-te, lumea nu o ai părăsit cu rugăciunile tale, acoperind pre cei ce te laudă pre tine, Născătoare de Dumnezeu.

Slavă, Şi acum, iarăşi aceasta.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel impreună...

Mulţimile îngerilor te prea slăvesc pre tine, şi neamul omenesc cu credinţă te lăudăm, căci te-ai mutat de pre pământ către cel ce s'a născut din tine, Născătoare de Dumnezeu curată, şi acum te rogi neîncetat, ca să ne mântuim de primejdii, noi cari cu credinţă săvârşim Fecioară a ta mutare.

Slavă, Şi acum, iarăşi aceasta:

CANOANELE

Al Praznicului cel de al doilea, cu Irmosul pe 6 şi al Apostolului pe 4, şi al Sfintei pe 4.

CANONUL Apostolului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări laud pre Tadeu inţeleptul grăitor de Dumnezeu.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului...

Inaintea scaunului Stăpânului stând prea înţelepte Tadee, dă-mi luminare, ca să laud prăznuirea ta cea de lumină purtătoare.

Lumina cea fără de ani ară-

tându-se cu noi subt ani, cel mai pre sus înfiinţat te-a învrednicit pre tine fericite, ca pre o rază să luminezi lumea.

Cu putere încingându-te pre tine cel nebiruit întru tărie, te-a întărit ca să pierzi toată tăria celui amăgitor.

A Născătoarei:

Stăpână a toate te-ai arătat născând negrăit pre cel ce stăpâneşte făpturile, de Dumnezeu Născătoare Fecioară prea lăudată.

Alt CANON, al Sfintei.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cinstesc cu osârdie nevoinţele Vassei.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glas acelaş, Irmos:

Apa trecându-o...

Ata pomenire lăudând cu bucurie prea mărită, roagă-te fericită ca să se dea mie dela Cer luminare, şi iertare greşalelor celor de suflet stricătoare.

Nu te-ai spăimântat de porunca celor urâtori de Dumnezeu, fiind îngrădit sufletul tău cu frica Domnului. Pentru aceea ai îndrăznit bărbăteşte la rane de bice şi la nevoi.

Slavă:

Luat-ai cu tărie multe feluri de chinuri, împreună cu trei feciori ai tăi, purtătoare de patimi cu răbdare, cu care ai împletit cununile nestricăciunii, slăvind pre sfânta Treime.

Şi acum, a Născătoarei:

Zămislit-ai Cuvântul Tatălui fără durere de Maică prea sfântă, şi pre acesta negrăit mai pre sus de cuvânt spre mântuirea noastră l-ai născut.

Peasna 3-a, Irnos:

Tu eşti întărirea...

Cu raza dumnezeescului Dar luminând popoare, mărite, lumină curată te-ai arătat celor ce erau întru întunerecul celor cumplite.

Vindecare şi mântuire, cu vrerile cele dumnezeeşte lucrătoare, înţelepte, ai adus împăratului Avgar, la dânsul viind.

Case Duhului celui atotlucrător ai făcut pre pământeni, înţelepte, surpând capiştile piericiunii.

A Născătoarei:

Insemnările legii cele mai din 'nainte, şi glasurile proorocilor Stăpână, au arătat prea luminat înfricoşată naşterea ta, Maica lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Doamne cela ce ai făcut...

Aprinzându-te cu credinţă şi cu dorirea cea fierbinte a alesei dragostei lui Hristos, prea lăudată, focul l-ai stins, stându-ţi înainte îngerul, şi pre po-

porul cel neînţelegător, cu totul prin foc l-ai prăpădit.

Acum neamul drepţilor binecuvântat s'a făcut, din pântecele tău strălucind pătimitorii cei luminoşi, Vasso prea mărită, şi turburând împrotivirea cea întunecoasă a celor fărădelege, cu întărirea gândului.

Slavă:

O maica care a covârşit legile firii cu împreunarea celor preste fire, cum a răbdat? Nedreapta moarte văzând de la unul la altul, pre cari i-a hrănit cu credinţa şi cu lapte.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre mine cel mort cu mâncarea neascultării m'ai mântuit, ceea ce ai născut pre însuşi Vieaţa cea ipostatnică Fecioară cu totul fără prihană. Pentru aceasta acum dupre vrednică datorie te fericim pre tine, pururea fericită.

Irmosul:

Doamne cela ce ai făcut „cele deasupra crugului ceresc „şi ai zidit Biserica, tu pre „mine mă întăreşte întru dragostea ta, că tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor „întărire, unule Iubitorule de „oameni".

CONDACUL apostolului, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Prăznuirea Apostolului cea de bucurie a sosit, să o săvârşim astăzi cu veselie; că dă celor ce-l cinstesc pre dânsul cu credinţă, mântuire de păcate şi dumnezeească tărie, căci are îndrăzneală ca un dumnezeesc tăinuitor al Darului lui Hristos.

ICOS.

Pre ucenicul lui Hristos toţi să-l lăudăm, pre însuşi văzătorul Cuvântului să-l cinstim astăzi; că acesta a propoveduit lumii pre cinstita Evanghelie. Şi pre păgâni vânându-i, i-a scos din adâncul înşelăciunii şi calea adevărului le-a arătat, prin care a dus pre cei credincioşi la moştenirea cerească; şi înaintea dumnezeescului scaun strălucit stând, dă din destul luminare celor ce-l cinstesc pre dânsul din dragoste; căci are îndrăzneală, ca un dumnezeesc tăinuitor al Darului lui Hristos.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre In elepciunea...

Apropiindu-te de Soarele cel înţelegător, dela care ai luat razele cele de taină, te-ai făcut ca o stea prea luminoasă, strălucind toată plinirea pământului şi împrăştiind negura înşelăciunii, prea fericite. Pentru aceasta cea de lumină purtătoare şi sfântă pomenirea ta, cu credinţă o prăznuim şi cu un glas strigăm către tine: Tadee apostole, roagă-te lui

Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce cinstesc cu dragoste pomenirea ta.

Slavă, a Sfintei, asemenea.

Zburând cu aripile dumnezeeştei credinţe, ca o turturea cu puii tăi, la cuiburile cele nematerialnice ai odihnit, cu sfinţenie nevoindu-te, purtătoare de chinuri Vasso, ceea ce eşti împreună vorbitoare cu îngerii, și râuri de minuni izvorăşti celor ce le trebuesc. Pentru aceea dupre datorie săvârşind sfântă pomenirea ta, te cinstim, pre Mântuitorul slăvind, şi cu un glas strigăm către tine: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Şi acum, a Praznicului, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Ceata cea prea cinstită a înţelepţilor apostoli s'a adunat minunat, să îngroape cu prea mărire trupul tău cel prea curat, Născătoare de Dumnezeu prea lăudată, cu cari au cântat mulţimile îngerilor, cinstită Adormirea ta lăudându-o, care cu credinţă o prăznuim.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina...

Minte înaltă având, ai luat dumnezeeştile cunoştinţe şi darurile Duhului, ucenice Tadee al Impăratului tuturor.

Intru învăţătura dumnezeeştilor taine fiind prea fericite, pre cei neînvăţaţi ai luminat, să cinstească pre Treimea cea de o fiinţă.

Lege dumnezeească ai scris în inimă fericite, ştergând mai întâiu scrisorile necunoştinţei şi idolii păgânătăţii.

A Născătoarei:

Ca ceea ce ai născut pre Făcătorul, te-ai arătat Impărăteasă a toate făpturile. Pentru aceasta te slăvim de Dumnezeu Născătoare, ceea ce numai tu eşti pururea Fecioară.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Neîndoit având gândul tău spre luptă, ai năvălit asupra războinicului celui viclean, şi în adâncul sângiurilor pre acesta l-ai potopit.

Pre tine adâncul primindu-te s'a rusinat şi te-a mântuit, fiind osândită cu moarte nedreaptă, răbdătoare de patimi Vasso, prin dumnezeească voie.

Slavă:

Impărăţia cea neclătită, împreună cu prea lăudaţii fiii tăi ai moştenit mărită, şi cereasca cămară cu adevărat şi lumina cea neapusă.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine muntele cel netă-

iat de demult Avacum te-a văzut mai 'nainte cu Duhul, Dumnezeu din tine s'a arătat, şi pre noi Fecioară ne-a mântuit.

Peasna, 5-a Irmos:

Din noaptea necunoştinţei...

Purtând dumnezeească asemănarea Stăpânului fericite, la Avgar stăpânitorul, dumnezeesc doftor ai venit.

Sfinţitul Toma după dumnezeească înălţarea Cuvântului, propoveduitor te-a trimis la cei ce le trebuiau, prea înţelepte Tadee.

Boalele gonindu-se şi inimi vindecându-se, văzând Avgar s'a umplut de dumnezeească luminare, prin mijlocirile tale.

A Născătoarei:

Pre Cuvântul întrupat cel ce poartă îndoită lucrare, l-ai născut Fecioară ceea ce nu ştii de nuntă, rămâind Fecioară neîntinată.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Fiind cuprins de setea dragostei lui Hristos mărite Agapie, de Dumnezeu fericite, până în sfârşit ai urît răutatea, şi cu tărie ai răbdat durerile muncilor şi despuierea pielii trupului.

Strujindu-ţi-se pieptul tău cu unghii de fier mucenice Teognie, te-ai cunoscut înmulţit curat şi desăvârşit Dumnezeului tuturor precum ai poftit înţelepte, către carele te-ai suit cu mărire, strălucind cu luminile patimilor.

Slavă:

Cu neîndoită credinţă prea înţelepte credinciosule, petrecând muceniile, ai spăimântat inimile cele neînţelegătoare ale necredincioşilor, fericite, când se zdrobiau oasele tale, şi se dezlegau toate închieturile trupului.

Şi acum, a Născătoarei:

Căderea Evei strămoaşei tuturor o ai îndreptat acum, născând pre Izbăvitorul, Mântuitorul şi Ziditorul şi Domnul, Maica lui Dumnezeu, una între femei binecuvântată; pentru aceea cu credinţă te slăvim pre tine.

Peasna 6-a, Irmos:

Iona din chit...

Luminarea sfântului Duh ce s'a sălăşluit în inima ta, adevărat luminător lumii Tadee te-a făcut, pre tine cel ce ai stricat întunerecul înşelăciunii.

Purtând pre trup ranele lui Hristos cele mântuitoare Tadee, ca o frumseţe ai mântuit înţelepte pre popoare de toată grozăvia, şi la bucuria cea frumoasă te-ai înălţat.

Ca o dimineaţă te-ai arătat, pre Soarele dreptăţii arătându-l nouă mărite, cu carele luminându-ne, fii luminii celei înţelegătoare printr'însul noi pământenii ne-am făcut, Tadee.

A Născătoarei:

Prunc nou ne-ai născut nouă pre cel de o fiinţă cu Tatăl, carele iarăş a adus firea omenească cea stricată la frumseţea cea dintâiu, Curată.

Alt Canon, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Intărind sufletul tău spre dragostea lui Dumnezeu cea nespusă, ai subţiat scaunele cele pângărite ale dumnezeilor până în sfârşit, şi te-ai făcut împreună vieţuitoare cu îngerii, Vasso purtătoare de chinuri.

Mari chinuri ai petrecut pentru Hristos muceniţă, şi ai priimit dela dânsul mari răsplătiri şi laudă fără de moarte şi cămară dumnezeească şi dulceaţă netrecătoare.

Slavă:

Ca pre Ionà de demult din adâncul mării te-a mântuit pre tine Dumnezeu, cu puterea cea a tot ţiitoare, întru tine minunându-se prea lăudată, carele în sfaturile sfinţilor totdeauna se prea măreşte.

Şi acum, a Născătoarei:

Mulţimile păcatelor şi valurile desnădăjduirii turbură gândul meu, milostiveşte-te Stăpână, şi tinde mie mâna şi mă mântueşte, care ai născut pre Mântuitorul.

Irmosul:

Curăţeşte-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele, şi mă ridică dintru a„dâncul răutăţilor, rogu-mă. „Căci către tine am strigat şi „mă auzi Dumnezeul mântuirii „mele".

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.

Intru această lună, în 21 de zile, pomenirea sfântului apostol Tadeu ce-i zic şi Leveu.

Stih: Tadee, care altă cunună ţie voiu puteà împleti?
De cât însuşi văzător şi tainic Cuvântului a te numi.
Intru această lună în a douăzeci şi una zi,
Tadeu vieaţa pământească părăsi.

Acesta a fost din cetatea Edesei, evreu cu neamul, foarte iscusit şi procopsit în dumnezeeştile Scripturi. Deci suindu-se la Ierusalim ca să se închine, în zilele lui Ioan Botezătorul şi auzind propoveduirea lui, şi minunându-se foarte de cea îngerească vieaţa lui, se boteză de dânsul. După aceasta văzând pre Hristos şi nespusele minuni ce se făceà de către dânsul şi auzind învăţătura lui, urmă după dânsul până la mântuitoarea patimă. Iară după înălţarea sa, s'a întors la patria sa Edesa, şi botezând pre Toparhul Avgar şi tămăduindu-i rămăşiţa leprei lui, şi învăţând şi luminând pre alţii mulţi, şi făcând biserici, umblà şi înconjurà cetăţile Siriei. Şi mergând la Berit cetatea cea din Fenicia şi învăţând şi acolo pre mulţi şi botezând, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfintei muceniţe Vassei, împreună cu copii ei Teognie, Agapie şi Pistos.

Stih: Trei copii prea frumoşi ai unei maici fiind,
Cu maica lor Vassa spre tăiere un suflet erau având.
Vassa în a douăzeci şi una zi,
Cu fii săi de sabie se săvârşi.

Această muceniţă a fost în zilele împăratului Maximian, din cetatea Edesa. Şi însoţindu-se cu un popă idolesc, anume Valerie, făcù pre aceşti trei copii cu dânsul, adică pre Teognie, Agapie şi Pistos, pre care îi creşteà în dumnezeeasca credinţă, pentrucă ea erà credincioasă şi creştină dela moşii ei. Deci fiind pârâtă de însuşi bărbatul său, stătù de faţă cu copilaşii ei înaintea Antipatului Vicarie, şi mărturisindu-se că este creştină; pre dânsa adică şi cu doi copii o închiseră în temniţă, iară pe Teognie fiul ei cel mai mare îl spânzurară şi-l strujiră. Deci aduseră pre Agapie al doilea fiu al ei, şi l-a bătut cumplit, iară maică-sa îl îmbărbătà şi-l îndemnà la mucenie, după aceasta îi despuiară pielea capului până la piept. Iară în câtă vreme îl despuià, ziceà nevoitorul lui Hristos zicerea aceasta vrednică de pomenire: „Nu „este lucru mai dulce decât a pătimì „cineva pentru Hristos". Apoi după aceasta aduseră şi pre al treilea fiu ce-l chemà Pistos; şi mărturisind credinţa în Hristos şi cercându-l cu tot felul de munci, îşi luă împreună cu fraţii săi răspunsul de sabie şi îndată li se tăiară capetele. Iară maica lor Vassa, atuncea erà în temniţă fără mâncare, unde primind hrană din mâna îngerului, se întărise. După aceea scoţându-o din temniţă, i s'a poruncit ca să urmeze după Vicarie, carele mergeà la Macedonia. Şi acolo silindu-o ca să jertfească şi nevrând a se supune, întâiu a fost băgată în apă, după aceea în foc, şi apoi împroşcată cu pietre. Şi rămâind de acestea nevătămată, a fost adusă în capiştea idolilor, şi apucând idolul lui Dia îl clătì şi-l surpă jos de-l făcù praf. Deci pentru aceasta a fost dată la fiare să o mănânce, şi a fost aruncată în mare, de treizeci de stadii departe dela pământ, şi atuncea se arătă de departe celora ce o vedeau, unde şedeà pre un scaun cu cuviinţă şi cu dânsa trei bărbaţi, strălucind mai mult decât soarele, care se vedeà unde o suiau împreună cu scaunul într'o corabie; iară preste opt zile s'a arătat în ostrovul Alonului la Elispont. Si dacă înţelese aceasta Antipatul din Macedonia, spuindu-i oarecarele Filip, a scris la Consularul Chizicului şi stăpânitorul Eparhiei Elispontului, ca să o prinză. Care aflându-o a nu se plecà a face jertfă la idoli, poruncì de-i legară mâinile din dărăt, apoi îi zdrobiră mădularele, şi aşà tăindu-i-se capul şi-a dat sufletul în mâna lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfintei Teoclitei făcătoare de minuni.

Stih: Teoclita îşi arată numirea prin faptă,
Chemată fiind de Dumnezeu şi de trup desbrăcată.

Aceasta erà pe vremea împărăţii lui Teofil, urâtorul de Hristos, din strămoşi trăgându-se, de patrie şi de neam din laturea Optimatilor; părinţii ei erau Constantin şi Anastasia. Carea crescută fiind din pruncie cu plăcerea de Dumnezeu, a fost însoţită cu bărbat, dupre toate asemănat cu obiceiurile, al căruia nume erà Zaharia, fără să se smintească ea întru cât de puţin din însoţirea lui; căci de atuncea multe şi nenumărate milostenii făceà, dându-se pre sine la îndeletnicirea dumnezeeştilor cuvinte, şi tot lucrul bun cu lesnire îl făceà, împlinind poruncile Scripturilor, lucrà încă toată ziua, şi slujià la trebuinţele săracilor ce veneau la casa sa şi la toţi cei din casă, şi fiindcă venise vremea mutării sale, chemându-şi toate rudeniile şi cunoscuţii, le a spus şi ziua mutării sale şi cele ce erau să se lucreze în urmă. Iară minunile ce au urmat în urmă după adormirea sa, cu neputinţă este nouă a le prescrie, prescurtare întrebuinţând. Insă una este de datorie ca să o adăogim la povestire neiertându-ne mărimea lucrului, a o trece cu vederea pre aceasta. Căci în fiecarele an rudeniile fericitei ridicà trupul ei cel de trei ori cuvios, şi schimbà hainele ce le avea deasupra sa, altele puindu-i şi perii capului său cei albi îi întocmia, îi retezà încă şi unghiile mâinilor şi ale picioarelor, apoi zicând cântarea cea întreit sfântă îl aşezà pre el iarăş, nestricat fiind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântuieşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii cei bine credincioşi...

Minuni săvârşind cu chemarea Domnului celui ce s'a arătat cu materia trupului, ai tras popoare şi cetăţi la credinţa cea adevărată prea mărite, cari strigă: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Oprit-ai putrejunea nedumnezeirii, cu dumnezeească sarea cuvintelor tale celor dulci, şi ai vindecat inimile cele rănite cu săgeata şarpelui, fericite Apostole, strigând: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Ridicându-te la înălţimea privirii spre cele de sus, te-ai umplut o Tadee de dumnezeescul Duh, şi cu cuvântul de mântuire dumnezeeşte te-ai îmbogăţit, şi popoare ai învăţat să strige: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

A Născătoarei:

Cu obiceiul meu alunecându-mă, şi cu fapte netrebnice îmbrăcat fiind, la tine scap, ajută-mi Stăpână, obiceiuri de pocăinţă dând smeritului meu suflet, ca să te slăvesc.

Alt Canon, Irmos:

Din Iudeea viind tinerii...

Cu putere dumnezeească, trecând văpaiea focului Muceniţă nevătămată, cu focul sângiurilor tale ai ars înşelăciunea ca pre o materie, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Cel ce ai oprit repezirile leilor în groapă, mântuind pre al tău Daniil, nevătămată ai arătat de fiare, pre purtătoarea de chinuri, carea strigă ţie Stăpâne: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă:

Cu luminate razele Crucii, strălucindu-se Vassa mărita, întunerecul înşelăciunei a trecut nevătămată, şi către lumină a ieşit strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Rumpe multele împletituri ale greşalelor mele, Mireasă a lui Dumnezeu, carea mai pre sus de cuvânt ai născut pre Dumnezeu, cel ce a ridicat păcatul lumii; binecuvântată Curată, pururea prea slăvită.

Peasna 8-a, Irmos:

Biruitori muncitorului...

Cer te-ai arătat, spuind slava lui Dumnezeu Tadee, şi păgânilor ai fost luminare la dumnezeeasca credinţă aducând, pre cei ce strigă cu căldură: Lăudaţi pre Domnul şi-l prea înălţaţi în veci.

Tărie celor neputincioşi, şi

orbilor vedere, slăbănogilor bună umblare, fericite dând cu puterea Duhului. Cetăţii Edesei luminător te-ai făcut, ceeace te laudă pururea cu credinţă pre tine Tadee.

Cela ce cu bogăţia minunilor pre neamul cel necredincios l-a întors la credinţă cu dumnezeeasca voie, şi din înşelăciunea idolească a mântuit pre cei ce alergau la dânsul, cu credinţă dupre datorie să se mărească Tadee.

A Născătoarei:

Umbra legii a încetat Stăpână, născând tu pre Dătătorul legii, cel ce luminează cu Darul lumea. Pre carele pururea roagă-l, să se milostivească degrab spre mine cel biruit de legea păcatului.

Alt Canon, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Cel ce s'a îmbrăcat întru a noastră neputinţă, neputinţa ta aevea a întărit, şi pre tine te-a lucrat mai puternică Muceniţă, asupra focului, a apei, a fiarelor şi a uneltelor celor de munci, cu credinţă, strigând: Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi întru toţi vecii.

Coconii cei cinstiţi ca nişte tineri, luptându-se bărbăteşte au biruit împrotivirea celor protivnici, dumnezeescul Teognie şi sfinţitul Agapie, împreună cu Pistos, s'au arătat cu lucrul şi cu cuvântul, şi cununile biruinţei dela Dumnezeu priimind, pre dânsul îl înalţă întru toţi vecii.

Ca un maslin bine roditor, şi ca o viţă mult roditoare, cu trei mlădiţe bine îndreptându-te i-ai hrănit, cu cari ai lucrat strugurii mărturisirii, cari au izvorît vinul muceniei Vasso, veselind inimile celor ce cu bună credinţă strigă: Popoare prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

u cetelor celor fără de trupuri şi cu oştile Mucenicilor, stând înaintea scaunului prea lăudaţilor, şi de slavă şi de lumina Darului umplându-vă, dezlegaţi întunerecul greşalelor noastre, celor ce cu credinţă prăznuim luminata şi dumnezeeasca şi plină de daruri a voastră cinstită pomenire.

Şi acum, a Născătoarei:

Cuvântul lui Dumnezeu carele a făcut cerurile cu porunca, şi pământul cu voia Preacurată, şi cel ce a zidit pre om din tine arătat a luat trup luişi, ca să zidească firea noastră cea zdrobită de înşelăciunea şarpelui; prefăcându-o iarăş, Fecioară, unul cel milostiv.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

De şapte ori cuptorul, mun„citorul haldeilor, l-a ars ne„buneşte, cinstitorilor de Dum„nezeu; iară văzându-i pre „aceştia cu putere mai bună „mântuiţi, Făcătorului şi Mân„tuitorului, a strigat: Tineri „bine îl cuvântaţi, preoţi lău„daţi-l, popoare prea înălţaţi-l „întru toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Cela ce vezi dumnezeeştile răsplătiri cele veşnice, şi lângă doririle cele mai desăvârşit, mai luminat te apropii fericite Tadee, veseleşte-te şi dănţueşte.

Ca un chedru, ca un prea mare chiparis mărite Tadee, cu bunătăţile te-ai înălţat, umplând de bună mireazmă inimile celor ce te laudă pre tine.

Impreunatu-te-ai cu apostolii fericite, şi cu Mucenicii, şi cu cetele celor fără de trupuri bucurându-te; cu cari roagă să se mântuiască cei ce te cinstesc pre tine.

Pomenirea ta cu strălucirea darurilor, din destul luminând gândurile credincioşilor, pre toţi îi îndeamnă să te laude pre tine, Tadee.

A Născătoarei:

Iubitoare de bine Fecioară, fă bun sufletul meu cel înrăutăţit cu păcatele, ceea ce ai născut pre Cuvântul cel prea bun.

Alt Canon, Irmos:

Spăimântatu-s'a de aceasta...

Dorind a vedeà acelea cari ochiul pământesc adevărat nu a văzut, ai răbdat bărbăteşte prea lăudată, durerile trupului, zdrobirea mădulărilor, repezirea fiarelor, arsura focului, învăluirea mării, cu razele luminei celei fără materie strălucindu-te prea fericită.

De Dumnezeu purtătoare răsărit-ai adevărat ca o luminoasă lună, şi bine împodobită, aducând cu Darul ceată dumnezeească, ca de nişte stele luminoase a celora ce au ieşit din pântecele tău; şi acum lumea cu rază fără materie, aţi strălucit fericiţilor.

Intărindu-vă mintea fericiţilor pre piatra răbdării, de ispite cu multe feluri de întâmplări, v'aţi arătat neplecaţi cu adevărat, şi biruinţă întru Hristos ridicând, împreună cu dânsul pururea a împărăţi v'aţi învrednicit, bucurându-vă.

Slavă:

Ca o adevărată întreagă porumbiţă, şi ca o turturea carea ai iubit pre Dumne-

zeu, şi ca o rândurea cu dumnezeeştii pui zburând la ceruri, te-ai sălăşluit către dumnezeească stăpânirea cea gânditoare, trecând iarna şi vânăturile dracilor, Vasso, pre carea cu dragoste te fericim.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Iubitorul de oameni şi Mântuitorul, născând minunată şi de bine iubitoare Stăpână, dă-mi mie mântuire de păcate cu rugăciunile tale, şi sufletul meu Preacurată cel spulberat de gânduri îmbunătăţează-l, şi-l arată slobod de patimile cele purtătoare de moarte, cu totul fără prihană.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul, şi marginile pământu„lui s'a minunat că Dumnezeu „s'a arătat oamenilor trupe„şte, şi pântecele tău s'a făcut „mai desfătat decât cerurile. „Pentru aceea pre tine Născă„toare de Dumnezeu, începă„toriile cetelor îngereşti şi ome„neşti te slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi glas...

Edesei ai fost luminător Tadee prea înţelepte, întru carea ai propoveduit dumnezeeească iconomia Cuvântului, şi pre Avgar stăpânitorul locului, şi pre toţi cei ce erau cu dânsul luminându-i, slujitori i-ai arătat prea luminatei Treime, apostole de Dumnezeu propoveduitorule.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

Apostoli dela margini adunându-vă aicea, în satul Ghetismanì, îngropaţi trupul meu; şi tu Fiule şi Dumnezeul meu, priimeşte duhul meu.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile Praznicului glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Adu-ţi aminte, de cei ce te roagă pre tine cu deadinsul, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, şi cu dragoste cinstesc sfântă Adormirea ta.

Stih:

Scoală-te Doamne întru odihna ta, tu şi sicriul sfinţirii tale.

Vino adunarea proorocilor la Fecioara, şi-i aduce-ţi ei fiecare, cântare de petrecere, potrivită prăznuirii.

Stih:

Juratu-s'a Domnul lui David cu adeverinţă, şi nu se va lepădă de dânsa.

Ceata ucenicilor adunaţi-vă cu osârdie pre nori, să îngropaţi trupul cel de Dumnezeu priimitor, al singurei Maicii lui Dumnezeu.

Slavă, Şi acum, asemenea.

Vşile cerurilor ridicaţi-vă, văzând uşa celui prea înalt, mergând cu slavă, la Fiul său şi Domnul.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURUGHIE

Fericirile Praznicului, Peasna 7-a, a amândorora Canoanelor, cu Irmosul pe 6.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 22 DE ZILE.

Sfântul mucenic Agatonic, şi cei împreună cu dânsul.

Intru această zi, cântăm şi slujba sfântului mucenic Lup, pentrucă în 23 de zile, se sfârşeşte prăznuirea Adormirii prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale Sfântului mucenic Agatonic 3, şi ale sfântului mucenic Lup 3.

Stihirile sfântului Agatonic, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Căutând bunătatea cea dintâiu, şi frumseţea cea mai pre sus de minte, Agatonice, cu bucurie ai mers către prea vitejeştile lupte cele de faţă, şi împleticindu-te cu vrăjmaşul, prea vitejeşte l-ai surpat la pământ, şi ţi-ai împletit diadema cea prea luminoasă a biruinţei, rugând pre Iubitorul de oameni pentru cei ce te cântă pre tine.

Impodobindu-te cu înţelepciunea, ai izvorât cuvânt curgător de vieaţă, pre cei fără de înţelegere întorcând pre muncitorul mustrându-l, ai încetat viforul mulţimii dumnezeilor, şi întărind pre credincioşi a petrece întru Darul cel dumnezeesc. Pentru aceasta suferind patimile cele prea cumplite, către împărăţiile cele de sus purtător de cunună ai alergat.

Picându-ţi sângele pătimirei tale celei tari, ai stătut înaintea Stăpânului, făcându-te junghiere cu prea frumoasă mireazmă, jertfă curată, dar bine priimit, prinos prea sfinţit, şi desăvârşită ardere. Pentru aceasta prin rugăciunile tale, păzeşte în pace plinirea Bisericii, pătimitorule Agatonice.

Alte stihiri, ale sfântului Lup, glasul şi Podobia aceiaşi.

Lup cel fericit, cu fierbinţeala Duhului celui dumnezeesc, a risipit gerul cel prea greu al nedumnezeirii, şi cu sabia tăindu-se, izvorăşte râuri de vindecări, şi sufletele cele topite cu Darul le rourează. Pre acesta cu bună credinţă, ca pre un prea ales rugător al nostru, şi fierbinte sprijinitor, să-l lăudăm iubitorilor de Mucenici.

Intru adâncul apelor ai aruncat închinăciunile Ellinilor şi ai îngrozit pre cei fără de Dumnezeu, văzându-ţi minunile care prin credinţa ta se săvârşiau prea fericite, şi stând în mijlocul acelora, ai priimit

dintru înălţime baia cea dumnezeească, Dumnezeu pre tine mărindu-te, ca pre un Mucenic prea adevărat, şi viteaz diamant, şi împreună părtaşi cu îngerii.

Ispitindu-se vrăjmaşii a te tăià pre tine, se tăiau unul pre altul, şi cu săgeţile însăgetându-te se răniau unul pre altul, Lupe purtătorule de chinuri, şi părându-li-se a te hierăstruì, spre copac aduceau rana, fiind întunecaţi, căci Domnul te păzià pre tine fericite, pentru carele ai voit a pătimì, rugătorule al sufletelor noastre, împreună vorbitorule cu îngerii.

Slavă, glasul 1-iu, a lui Anatolie.

Dupre purtarea numelui ai fost numit cu numele biruinţei celei bune Agatonice mult pătimitorule, căci rănit fiind de dragostea cea dumnezeească lepădându-te de înşelăciunea cea idolească, şi de rătăcirea tiranilor, te-ai mutat minunat către vieaţa cea bună. Pentru aceasta având îndrăzneală către Hristos, roagă-te întru prea mărită pomenirea ta, să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Praznicului, asemenea:

Cu cuviinţă erà, singuri văzătorilor Cuvântului şi slugilor, să vază şi Adormirea Maicii lui celei dupre trup, taina cea mai de pre urmă a ei câtă este, ca nu numai să vază înălţarea Mântuitorului cea de pre pământ, ci şi pentru mutarea celeia ce l-a născut pre el să mărturisească. Pentru aceasta de pretutindenea adunându-se cu dumnezeească putere, la Sion au ajuns, şi au petrecut pre cea mai înaltă de cât Heruvimii, care mergeà la Cer. Căreia şi noi împreună cu dânşii ne închinăm, ca celeia ce se roagă pentru sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Ceata ucenicilor s'a adunat, să îngroape pre Maica cea de Dumnezeu Născătoare, viind dela margini cu voinţa cea Atotputernică.

Stih: Scoală-te Doamne întru odihna ta, tu şi sicriul sfinţirii tale.

Mireasa lui Dumnezeu, Impărăteasa Fecioara, slava celor aleşi, şi lauda fecioarelor, la Fiul său se mută.

Stih:
Juratu-s'a Domnul lui David cu adeverinţă, şi nu se va lepădà de dânsa.

Adunatu-s'a ceata ucenicilor, cu prea mărire, dela marginile lumii, să îngroape trupul tău cel dumnezeesc şi nestricat.

Slavă, glasul al 8-lea

Dupre purtarea numelui

priimind chemarea, te-ai făcut pre sineţi biserică a vistierilor celor bune, Impăratului tuturor mucenice Agatonice, şi în munci dupre lege nevoindu-te, ai surpat puterea cumplitului veliar, şi izbânda biruinţei ridicându-o, purtător de cunună întru cele prea înalte stai înaintea prea bunului Dumnezeu; căruia şi rugându-te nu lipsì, pentru cei ce te cinstesc pre tine, înfrumseţarea mucenicilor.

Şi acum, a Praznicului, asemenea.

Cetele fecioarelor astăzi în taină stau împrejurul patului Fecioarei şi Maicii, şi sufletele drepţilor, împrejur zburând cinstesc Impărăteasa, aducând fecioarele, adică fecioria ca o zestre în loc de mir, iară sufletele aduc cântarea cea nematerialnică a bunătăţii. Căci cu cuviinţă este Maicii lui Dumnezeu, a se înconjurà cu cinstea ca o Impărăteasă, cu împărăteştile şi strălucitele purtări ale bunătăţilor; cu care şi noi vieaţă curată împreună aducând, să ieşim spre îngroparea adevăratei Maicii Dumnezeului nostru, cu laude şi cu cântări duhovniceşti, cu un glas fericindu-o pre dânsa.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne...

Caută la sfârşitul cărţii.

Slavă, Şi acum, a Praznicului:

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Praznicului de 2 ori, Slavă, a Sfinţilor, Şi acum, iară al Praznicului.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Ceea ce ai născut cu trup pre Făcătorul a toate, arătându-te pre pământ mai desfătată decât cerurile, acum te-ai mutat de pre pământ la cele cereşti, şi sufletele drepţilor şi cetele îngerilor privindu-te ca pre o Impărăteasă, îţi aduc ţie pururea laudă dupre vrednicie. Pentru aceasta nu încetà a te rugà, pentru cei ce te cântă pre tine.

Slavă, Şi acum, iar aceasta:

După a doua Stihologhie, Sedealna, glas şi Podobia aceeaşi.

Ceata apostolilor fiind împrăştiată pre pământ, s'a adunat în Sion, ca să petreacă de pre pământ pre Născătoarea de Dumnezeu către cel prea înalt, pre carele l-a născut; şi puterile cerurilor cele mai pre sus de lume alergau, înainte şi dănţueau împreună dohovniceşte, strigând: Bucuraţi-vă cerurilor, priimind pre Maica lui Dumnezeu, carele stăpâneşte cele văzute şi pre cele nevăzute.

Slavă, Și acum, iară aceasta.

CANOANELE.

Al Praznicului cel dintâi cu Irmosul pe 6, și ale Sfinților două Canoane pe 8.

CANONUL Sfântului, Agatonic.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cuviință este a lăudă prin cântări ostenelele lui Agatonic.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul 1-iu, Irmos:

Cântare de biruință...

Imbunătățează sfinte sufletul meu cel înrăutățit de patimi, ca unul ce te-ai făcut următor al celui bun, și-mi dă cuvânt ca să măresc cinstită pomenirea ta.

Făcutu-te-ai cunoscut celui ce toate le cunoaște, Mucenice de Dumnezeu însuflate, și întruparea lui, înaintea neamurilor o ai propoveduit, nespăimântându-te de moartea trupului tău.

Pre cei căzuți i-ai sculat prin cuvântul tău, și cu bună credință i-ai arătat părtași Invierii și stălucirii celei veșnice, Mucenice mult pătimitorule.

A Născătoarei:

Minunea cea mare a nașterii tale cinstită, se vede mai pre sus decât toate minunile, pentrucă ai născut pre Hristos, carele s'a arătat întru asemănarea trupului, fără schimbare și fără amestecare.

Alt CANON, al sfântului Lup.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări te laud pre tine Lupe, mucenice strălucite.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Pre voevozii cei tari...

Luminându-te pururea de strălucirile cele neînserate și stând înaintea luminii celei dumnezeești, luminează sufletul meu celui ce laud pomenirea ta cea strălucită și purtătoare de lumină, ostașule al lui Hristos, viteazule pătimitorule.

Intrând întru prea vitezele lupte ale Mucenicilor, ai mărturisit pre Dumnezeu, cum că s'a arătat pre pământ, și firea omenească o a îndumnezeit prea înțelepte; și pre dumnezeii Ellinilor i-ai pierdut prin puterea Duhului.

Slavă.

Umplându-ți-se inima de apele vieții, ca un râu dumnezeesc, ai uscat curgerile înșelăciunii; și cu credința ai adăpat cugetele oamenilor, care odrăslesc roadă cerească.

Și acum, a Născătoarei:

Ca o dimineață bine înfrumsețată, din coapsele tale ai răsărit pre Iisus, luminarea tuturor și Dumnezeu, carele pierde noaptea mulțimii dumnezeilor cu strălucirile cele ne-

înserate, neispitită de nuntă Stăpână, şi luminează lumea.

Peasna 3-a, Irmos:

Să se întărească inima mea...

Cel deşert la minte, nădăjduià a te amăgì cu vicleşuguri şi cu momeli; dar cugetul lui cel strein s'a arătat deşert, fiind tu Mucenice întărit pre piatra credinţei celei adevărate.

Innotând preste luciul chinurilor şi al durerilor trupului, prin ocârmuirea lui Hristos, te-ai adăpostit întru limanurile cele înţelegătoare, veselindu-te pătimitorule Agatonice.

Tăierile şi zdrobirile trupului preste mine să vie astăzi; săbiile şi tigăile şi focul şi fiarele şi moartea, nu le am întru temere, strigai pătimitorule Agatonice.

A Născătoarei:

Cel dupre fire necuprins, închipuindu-se din tine cu chipul, a primit cuprindere dupre trup, întru îndoite fiinţe şi voiri, cunoscându-se Stăpână Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Biserica cea stearpă...

Intărindu-te de nebiruită puterea Duhului, cu bărbăţie te-ai dezbrăcat către lupte Mucenice, şi întărâtarea înşelăciunii ai stricat, Lupe prea fericite.

Gonitorul cel prea cumplit cunoscându-te pre tine mărturisitor patimilor lui Hristos, nădăjduià cu momeli ca să amăgească sufletul tău, dar s'a înşelat prea vicleanul.

Slavă:

Lovindu-te ca o vioară de Duhul cel a toate lucrător, cu bucurie ai glăsuit înaintea tiranilor, dulce viers al cunoştinţei celei dumnezeeşti, îndulcindu-i pre cei ce alergau către credinţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Dumnezeu precum ştie, în pântecele tău sălăşluindu-se, nu a clătit cheile feciorîei tale Curată, şi pre piatra cea neclătită a credinţei pre toţi i-a întărit.

Irmosul:

Biserica cea stearpă a născut din păgâni, şi adunarea „cea cu mulţi fi a slăbit; minunatului Dumnezeului nostru să-i „strigăm: Sfânt eşti Doamne".

CONDACUL Sfântului, glasul 1-iu.

Podobie: Ceata îngerească...

Chemare bună câştigându-ţi cugetătorule de Dumnezeu, de către credinţa oamenilor celor vicleni te-ai întors, netemându-te de munci Agatonice mărite. Pentru aceasta te-ai făcut bunătăţilor moştenitor, şi ai luat cu cei împreună pătimitori cu

tine, dupre vrednicie cunună nestricăcioasă.

ICOS.

Pre cel Bun şi de oameni iubitor, roagă-l Agatonice prea înţelepte, ca să facă bună răutatea inimii mele, şi să-mi dăruiască cuvânt, ca că laud dupre vrednicie nevoinţele tale, care ai răbdat pentru credinţa lui Hristos Dumnezeul nostru; precum pretutindenea ai cercetat ca un mucenic şi păstor şi lupii gonind, ai povăţuit turma ta la pământul adevărului, strigând cu îndrăzneală: Ca nişte oi de junghiere ne-am asemănat; pentru aceasta să murim, ca să luăm cunună nestricăcioasă.

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Strălucindu-te de pătimire ca aurul în cuptor, raze de tămăduiri ai fulgerat înţelepte, şi prin Dar ai risipit întunerecul dracilor. Pentru aceasta toţi prăznuim prea sfântă pomenirea ta, de Dumnezeu fericite mucenice Agatonice pătimitorule.

Slavă, a sfântului mucenic Lup, glasul al 4-lea

Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Curăţindu-ţi vederea sufletului tău, ai priimit raza Treimii, şi sufletele cele dintru întunerec, le-ai luminat prea înţelepte, cu lumina dumnezeeştilor tale cuvinte Lupe mucenice al Domnului; pentru aceasta te-ai mutat întru lumina cea neînserată, neîncetat rugându-te pentru noi, cei ce te cinstim şi cu credinţă te lăudăm pre tine.

Şi acum, a Praznicului, glas acelaş.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Strigă Davide, ce praznic este acesta? Care l-ai lăudat oarecând în cartea psalmilor; că pre fiica Maica lui Dumnezeu şi Fecioara, o a mutat la locaşurile cele de acolo, Hristos, cel ce s'a născut dintr'însa fără sământă. Şi pentru aceasta se bucură maicele şi fecioarele, şi miresele lui Hristos strigând: Bucură-te ceea ce te-ai mutat la împărăţiile cele de sus.

Peasna 4-a, Irmos:

Cu Duhul văzând mai 'nainte...

Ingrădindu-te luminat cu arma dumnezeeştei credinţe înţelepte, ai intrat la privelîştea mucenicilor, şi impleticindu-te cu vrăjmaşul, desăvârşit l-ai biruit pre dânsul, supuindu-l sub picioarele tale, mucenice pătimitorule Agatonice.

Cu înţelepciunea cuvintelor tale, şi cu dumnezeeşti arătările faptelor celor sfinţite, ai îngrozit pre vrăjmaşi, cari socoteau să biruiască tăria minţii tale şi către înşelăciune să o tragă, mucenice al lui Hristos Agatonice.

Cu totul arzând mintea ta de focul dragostei celei dumnezeeşti, pururea pomenite, de focul păgânilor nu te-ai înfricoşat; ci ca un cărbune arzându-te, materia nedumnezeirei o ai ars mucenice sfinţite Agatonice.

A Născătoarei:

Cela ce şade pre umerile Heruvimilor, cu cuviinţă dumnezeească, dintru tine ca un om întrupându-se, şade ca un prunc în braţele tale Preacurată, şi se face prunc, ca să mântuiască pre întâi ziditul, carele de demult se făcuse prunc cu mintea.

Alt Canon, Irmos:

Cela ce şade în slavă...

Trecând hotarele ceste pământeşti ale neputinţei omeneşti fericite, bătut fiind cu toiege, ranele le-ai suferit, purtând toiagul puterii cel mântuitor, Crucea Dumnezeului nostru; pururea prea mărite Lupe.

Nădăjduind către Domnul Lupe, purtătorule de chinuri, prin dumnezeească ajutorinţă, ai rămas neclătit ca un munte, pentru aceasta sdruncinăturile mădulărilor tale le-ai răbdat, înălţându-te către Cer cu dragostea cea dumnezeească.

Slavă:

Fiind plin de credinţă şi de înţelepciune şi de Dar, în mijlocul legiuitorilor ai mărturisit pre cuvântul lui Dumnezeu; şi de săgeţile cele ce ţi se trimiteau nu te-ai îngrijat; fiind oprite de puterea lui Hristos, a se apropià de tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Adâncul înţelepciunii Iisus aflându-te pre tine, singură curată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, s'a pogorît preste tine ca o ploaie, şi pâraele cele cumplite ale păgânătăţii, cu dumnezeescul Dar le-a înecat.

Peasna 5-a, Irmos:

Luminează-ne pre noi...

Ca un mucenic prea legiuitor mărite, ai pus împrotiva legilor vrăjmaşului legea cea mântuitoare, a Dătătorului de lege, şi a stăpânului tuturor, a lui Hristos Dumnezeului nostru.

Agatonic carele s'a făcut prea vestit şi prea mărit mucenic, acum se fericeşte cu puterile cele de sus, totdeauna luminat veselindu-se.

Mai mult decât vieaţa ai ales a murì mărite, pentruca să dobândeşti vieaţa ceea ce va să fie, ca pre o pururea fiitoare şi veşnică; drept aceea ţi-ai plecat grumazul tău sabiei celei tăietoare.

A Născătoarei:

Prin Duhul cel dumnezeesc, mai de 'nainte Isaia văzând minunile tale a strigat: Iată vei aveà în pântece pre cel neîncăput, întrupat, Preacurată.

Alt Canon, Irmos:

Păgânii nu vor vedeà...

Infricoşatu-te-au vrăjmaşii a te tăià pre tine bucăţi, iară mai mult pre sineşi tăindu-se, prin orânduelile cele dumnezeeşti, te vedeau păzindu-te nevătămat şi nerănit.

Inălţatu-ţi-ai mărite ochiul sufletului, spre piatra cea nerumptă, întărindu-te de dumnezeeasca putere, şi nici cum clătindu-te de valurile muncilor celor amare, Mucenice.

Slavă:

Cu stropirile sângiurilor tale, jeratecul cel idolesc l-ai stins pătimitorule, şi cu focul chinurilor tale, toată înşelăciunea o ai ars, cu Duhul cel sfânt aprinzându-te.

Şi acum, a Născătoarei:

Pe Preacurata, cu minte curată să o cinstim, pre frumseţea lui Iacov, şi cu faptele cele dumnezeeşti împrumseţându-ne, cu prea mărire să o cântăm, ca pre Maica Dumnezeului nostru.

Peasna 6-a, Irmos:

Pre proorocul Ionà urmând...

Mulţimea cea nenumărată a Etiopenilor celor înţelegători, prin neputinţa trupului, o ai biruit înţelepte, şi cu milioanele slujitorilor celor nematerialnici te-ai împreunat.

Viteješte ai umblat pre calea muceniciei, şi căile răutăţii le-ai strâmtorat pătimitorule; şi ai ajuns către locaşurile cele largi ale minţilor celor cereşti.

Strălucindu-te ca aurul în ulceaua celor cumplite, te-ai arătat pecete a patimilor lui Hristos înţelepte Agatonice, puindu-te în vistieriile cele dumnezeeşti.

A Născătoarei.

Fecioreşti ca şi mai întâiu, şi născând pre Hristos l-ai hrănit cu lapte, pre cel ce dă hrană tuturor; prea slăvită este minunea şi negrăită, cinstită Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Strigat-a mai 'nainte...

Suferit-ai chinurile trupului prea cu tărie, chinuind cugetările cele nedumnezeeşti ale nelegiuitorilor, şi cu amarele bătăi mulţimea dracilor, vrednicule de minune.

Scuturat-ai şi ca praful ai

zdrumicat, pre dumnezeii celor fără de Dumnezeu, şi pre sineţi te-ai ridicat stâlp însufleţit al bunei credinţe, şi chip al bărbăţiei de Dumnezeu însuflate.

Slavă:

Desfătându-se în munci, se veselcà măritul purtătorul de chinuri, văzând cu Duhul mai 'nainte cununile şi bună mărirea cea veşnică, care va să fie mucenicilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Născut-ai Preacurată, pre carele mai 'nainte de veci fără de începere l-a născut Tatăl, şi cu ţiţă ai aplecat pre hrănitorul. Mai pre sus de minte este minunea, şi mai pre sus de cuvânt este taina.

Irmosul:

Strigat-a mai 'nainte închi-„puind îngroparea ta cea de „trei zile, proorocul Ionà în „chit rugându-se: Din strică-„ciune mă mântueşte, Iisuse „Impărate al puterilor".

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului.

Intru această lună în 22 de zile, pomenirea sfântului mucenic Agatonic, şi a celor dimpreună cu dânsul: Zotic, Zinon, Teoprepie, Achindin şi Severian.

Stih: Numirea lui Agatonic prea nemincinoasă este cu adevărat,
Căci bună biruinţa acestuia cea prin sabie o a strigat.

Intru această lună în a douăzeci şi doua zi,
Agatonic prin sabie din vieaţă se săvârşi.
Meşteşugirile a tot meşteşugăreţului le-au surpat,
Trei bărbaţi cari silniciea meşteşugirei au răbdat.
Intre mucenicii cei de sabie tăiaţi cu adevărat,
Şi Severian se numără, ca cel de sabie tăiat.
Iată la noi şi Chirineu nou s'a aflat,
Carele nu prin silnicie, cea de voie Cruce a răbdat.

Mucenicul lui Hristos Agatonic a fost în zilele împăratului Maximian, şi fù prins de oarecarele comit anume Evtolmie, carele fiind trimis din Nicomidia de împăratul, la părţile Pontului, adică a Mărei Negre, ca să omoare pre creştini. Şi mergând cu o corabie, sosi la limanul ce-i zic Carpin, şi acolo aflând pre sfântul Zotic cu ucenicii lui, cari mărturiseau pre Hristos, îi osândì cu moartea Crucii. După aceea întorcându-se la Nicomidia, şi aflând că cel ce se ziceà principe a crezut prin oarecarele Agatonic, carele întorceà pre ellini de către idoli, şi-i aduceà către Hristos, trimise de-i prinse pre amândoi, şi pe sfântul Agatonic îl bătù rău, iară pre principe îl aduse în Traci, şi cu alţi creştini împreună legaţi, şi cu Agatonic, unde se aflà împăratul, ca să-şi dea seama la dânsul; şi viind la satul ce-i zic Patamò, omorî pre sfântul Zinon, şi pre Teoprepie şi pre Achindin, cu cumplite munci, căci nu puteà să umble atuncea de ranele muncilor. După aceea apropiindu-se la Halchedon, omorî cu sabia şi pre sfântul Severian carele propoveduià cu îndrăzneală pre Hristos; iară la Vizantia, stând înaintea lui Agatonic cu cei ce erau împreună cu dânsul legaţi şi cu prinţul, şi scoţându-l afară din cetate, fu bătut rău. Deci sosind la Silivria la locul ce-i zic Amus, unde erà Maximian, li s'au tăiat capetele lui Agatonic împreună şi prinţului şi a altor creştini, câţi adusese comitul din Nicomidia, şi aşà au luat cununa muceniei.

Intru această zi, pomenirea sfintei muceniţe Antusa, şi a sfinţitului mucenic Atanasie episcopul, carele o a botezat pre dânsa, şi pre mucenicii Harisim şi Neofit slugile ei.

Stih: Ca pre un trandafir înflorit, din pământul Seleuciei,
Pre Antusa cu mâinile o au secerat îngerii.
Atanasie ziceà: Şi moarte de sabie voiu răbdà,
Şi viu, între prietenii cei vii ai lui Hristos mă voiu numără.
Doi robi fiind tăiaţi amândoi au nemerit,
Bunul lor neam, pre carele de demult l-au fost pierdut.

Aceasta a fost în zilele împăratului Valerian din cetatea Seleucia, fiică lui Antonie şi Mariei, cari erau foarte bogaţi şi daţi la slujirea idolilor, deci crezând în taină şi poftind să ia Botezul lui Hristos, şi să vază pre episcopul Atanasie carele propoveduià cuvântul lui Dumnezeu în Tarsul Ciliciei, plecă pre maicăsa de i-a dat o pereche de catâri, pre cari încălecând zise că se duce la doica ei, şi luând cu sine doi fameni robi pre Harisim şi pre Neofit, îşi ţinură calea. Deci în vremea când mergeà ea pre cale s'a făcut o minune înfricoşată, căci atuncea episcopul Atanasie fiind ridicat de îngeri, stătù de faţă înaintea ei, pre carele dacă-l văzú şi află cine este, îl rugă căzându-i la picioare, ca să o săvârşească cu dumnezeescul Botez, şi nefiind apă, a făcut episcopul rugăciune, şi îndată a ieşit de jos o fântână, şi se arătă doi îngeri în chip de slujitori, dând două vestminte albe Sfintei; deci se botează ea şi cele două slugi ce erau cu dânsa, şi dându-şi haina ei cea scumpă şi grea cu aur ţesută episcopului, îl rugă să o deà la săraci, şi ea îmbrăcându-se cu haină mai smerită şi mai proastă, se duse la doica ei, iară ea nu o priimì, înfruntându-o pentru hainele cele proaste cu care erà îmbrăcată şi pentru credinţa lui Hristos. Deci întorcându-se la mumăsa şi aflându-o mâhnită şi pre dânsa căci ea, adică fiica ei se botezase în Hristos; pentru aceea ieşind pre ascuns, se duse la episcopul Atanasie, şi luă cinul călugăresc şi se îmbrăcă în haine de păr, şi aşà ridicând Crucea Domnului, ieşind se duse la pustie, şi locuind douăzeci şi trei de ani cu fiarele, şi luând hrană de la ele prin dumnezeeasca pronie, şi suferind multe bântueli dela draci, şi-a dat sufletul cu pace la Dumnezeu; închipuindu-se pre sine pre piatra unde erà obişnuită a dormì. Iară pre episcopul Atanasie prinzându-l ellinii, l-au dus la Valerian împăratul şi dându-i strânsoare cu multe munci de bice şi de toiege rănit, i s'a tăiat capul. Asemenea şi ceilalţi doi sfinţi fameni mai sus zişi, Harisim şi Neofit, fiind oameni mai de cinste ai fericitei Antusei, şi botezându-se împreună cu dânsa de episcopul Atanasie, despărţindu-se stăpână-sa de ei şi săvârşindu-se şi Episcopul cu mucenie, se duseră la Valerian, şi numindu-se că sunt creştini, îi trimise băgaţi în fiare la ducele Apelian. Şi mărturisind înaintea lui pre Hristos Dumnezeu adevărat, au fost spânzuraţi şi strujiţi preste tot trupul vre-o trei ceasuri, după aceea au fost bătuţi tare cu toiege şi apoi li se tăiară capetele.

Intru această zi sfinţii mucenici Irineu, Or şi Oropsie.

Stih: Trei de sabie fiind tăiaţi de trei voevozi ai înşelăciunei cu adevărat,
In adâncul sângiurilor lor celor vărsate i-au cufundat.

Fericitul Irineu erà diacon bisericii şi propoveduià în privelişte pre Hristos Dumnezeu că este adevărat; pentru care prinzându-se de ellini şi dându-se Domnitorului, îndată cu Or împreună şi cu Oropsie, au fost aruncaţi în foc; şi ploaie îndată pogorându-se au eşit din foc nevătămaţi, apoi a fost daţi la fiare şi spânzurându-i de un lemn, i-au strujit cumplit; şi din toate acestea rămâind nevătămaţi li s'au tăiat capetele de sabie.

Intru această zi pomenirea şi prăznuirea prea sfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu la Pirsò din Elada.

Stih: Dela Prusa la Elada icoana celei prea curate,
Fiind râu de minuni pururea curgătoare izvorăşte.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Pre tinerii tăi cei...

Trecând toate cele pământeşti te-ai făcut părtaş cereştei slave, şi din suflet ai iubit pre Stăpânul Cerului şi al pământului. Pentru aceasta cu credinţă cinstim sfântă pomenirea ta, mărite.

Alergând pre urma patimei lui Hristos, celui ce a izvorît

tuturor credincioşilor nepătimire, ai suferit huliri şi scârbe şi moarte nedreaptă, Mucenice, capul tău cu sabia tăindu-ţi-se întru bucurie.

Nici cum nu ai dat închinăciune idolilor celor morţi, închinându-te lui Dumnezeu celui fără de moarte, cel ce s'a arătat mort pentru noi, şi a omorît puterea înşelătorului. Pentru aceasta ai dobândit viecaţa cea adevărată mucenice înţelepte.

A Născătoarei:

Făcutu-s'a Dumnezeu om din tine Preacurată, îndumnezeind frământătura oamenilor, şi părtaşi firei celei dumnezeeşti săvârşind, pre cei ce te fericesc cu adevărat pre tine, ceea ce eşti între femei binecuvântată Preacurată.

Alt Canon, Irmos:

Cel ce ai mântuit în foc...

Fiind strălucit cu frumseţile patimilor, celor făcătoare de frumseţe, cu bucurie stai acum, înaintea celui ce pentru noi a suferit patimă pre Cruce, strălucindu-te cu dumnezeeşti revărsările luminei mărite.

Vărsându-se arătat apă din Cer cu prea mărire, te-a luminat şi te-a împuternicit, îndemnând sufletul tău a strigă: Prea lăudate Doamne, Dumnezeule al părinţilor, bine eşti cuvântat.

Slavă:

In mijlocul vrăjmaşilor ai stătut ca un turn nesurpat, neclătindu-ţi-se mintea de măestriile muncilor celor de multe feluri, şi cu mare vitejie ai surpat înşelăciunea, pururea pomenite pătimitorule.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce locueşte în ceruri te-a ales pre tine singură frumseţea lui Iacov, şi locuind în pântecele tău Preacurată, nici cum n'a clătit cheile fecioriei tale, binecuvântată.

Peasna 8-a, Irmos:

De carele se cutremură...

Din loc în loc târându-te pătimitorule, cu urmele tale pământul l-ai sfinţit, şi plecându-ţi grumazul sabiei celei tăitoare, te-ai despărţit de trup şi cu Dumnezeu te-ai împreunat.

Aprinzându-te de dragostea lui Dumnezeu, nu ai avut grijă de bătăi şi de multe feluri de chinuri ale trupului. Şi lupta ta bine săvârşindu-o, te-ai împreunat cu mulţimile cele de sus, bucurându-te.

Tăria vrăjmaşului celui fără de trup s'a surpat, căci mucenicii lui Hristos, prin neputinţa trupului împuternicindu-se, cu prea puternică tăria Stăpânului, l-a biruit pre el.

A Născătoarei:

Cort şi masă şi chivot dumnezeesc şi năstrapă care ai încăput mana vieţii, şi munte sfânt, te numim pre tine, Fecioară Marie pururea binecuvântată.

Alt Canon, Irmos:
Mântuitorule al tuturor...

După prea multe chinuri, lui Dumnezeu ţi-ai plecat grumazul fericite, tăindu-ţi-se capul de sabie, şi întru uimire prin credinţă ai tăiat capetele bărbaţilor celor prea fărădelege.

Datu-te-ai pre sineţi spre junghiere de bună voie, ca un mieluşel fără de răutate, închipuind pre Mielul lui Dumnezeu, cel ce ridică păcatul lumii, carele nu se împrotiveşte nici strigă.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Sicriul tău s'a făcut doftorie izgonitoare de tot felul de boale, şi casă de tămăduire necheltuită a sufletelor; căci dela Dumnezeu, te-ai îmbogăţit cu Darul tămăduirilor, Lupe prea lăudate.

Şi acum, a Născătoarei.

Toată făptura binecuvintează pre cel născut al tău Fecioară, carele cu binecuvântări ne-a încununat pre noi, şi blestemul l-a ridicat întru tot binecuvântată, singură prea slăvită, care ai umplut de daruri neamul nostru.

Irmosul:
Să lăudăm bine să cuvântăm...

Mântuitorule al tuturor atot-„puternice, pre cei ce se ţi-„neau de buna credinţă în mijlo-„cul văpăei pogorându-te i-ai „rourat, şi i-ai învăţat să cânte: „Toate lucrurile binecuvântaţi „şi lăudaţi pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:
Pre norul cel purtător...

Fiind împreună numărat întru prea sfinţite horile sfinţilor apostoli, întru petrecerile pătimitorilor, întru cetele cuvioşişilor şi ale proorocilor înţelepte Agatonice, împreună cu dânşii bucurându-te, luminat stai acum purtând cunună înaintea Treimei.

Cât este de minunată râvna ta, cât este de întemeiată credinţa ta, cât este de bună nădăjduirea ta cea către Dumnezeu Mucenice, cât este de luminată vieaţa ta, cât este de plină de Dar moartea ta, care te-a făcut părtaş slavei celei nemuritoare, pre tine de chinuri purtătorule.

Pre tine mieluşelul lui Hristos, junghierea cea prea sfinţită, frumseţea pătimitorilor, izvorul minunilor, prea frumoasă podoaba Bisericii, de Dumne-

zeu înţelepţite, întărirea credincioşilor, dupre datorie te lăudăm, înţelepte Agatonice.

Prea sfântă pomenirea ta sfinţind lumea, acum ne-a sosit nouă, întru care ne rugăm ca să dobândim sprijineala ta, cinstindu-te pre tine Mucenice cu dragoste, ca pre un slujitor al Cuvântului, Agatonice pururea prea mărite.

A Născătoarei:

Cu cel nesăţios, având mintea iubitoare de păcate, şi vieaţă neîndreptată, şi suflet greşit şi inimă pângărită, cad la tine Stăpână, ajută-mi, şi-mi dă îndreptare, mai 'nainte până ce nu mă ajunge tăierea morţei.

Alt Canon, Irmos:

Eva adică prin boala...

Propoveduind pre soarele Hristos, te-ai arătat ca o stea mult luminoasă, celor ce dormiau întru întunerecul pierciunei, dela carele strălucindu-se prin credinţă, s'a arătat părtaş zilei celei neînserate Mucenice vrednicule de minune.

Astăzi pomenirea ta ne-a strălucit nouă mai luminat decât soarele, luminând tot pământul, şi gonind norii sufletelor, şi ridicând întunerecul patimilor, pre carea preste an o prăznuim.

Slavă:

Sionul cel de sus, Mitropolia celor aleşi, cu bucurie poartă duhul tău, şi Biserica celor întâi născuţi se luminează; iară noi credincioşii, te cinstim pre tine prea fericite, cerând ca să ne mântuim prin rugăciunile tale Lupe, cugetătorule de Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu razele luminei celei dintru tine, luminează sufletul meu, dumnezeească Mireasă, ridică-mă pre mine cela ce zac în groapa piericiunei, surpând pre vrăjmaşii cei ce pururea scârbesc inima mea, şi mă împing către patimi, prea curată Fecioară.

Irmosul:

Eva adică prin boala neas„cultării, blestem înlăuntru a „adus. Iară tu Fecioară de Dum„nezeu Născătoare, prin odrasla „purtărei în pântece, lumii bine„cuvântare ai înflorit; pentru „aceasta toţi te slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne...

Prea luminată pomenirea mucenicului Agatonic, cu luminoasă prăznuire să o săvârşim, pre carea o a împreunat Darul, cu Adormirea Preacuratei. Căci viteazul acesta pătimind cu suflet tare, a ruşinat pre tirani,

şi bucurându-se stă acum înaintea lui Hristos purtător de cunună, rugându-se pentru noi cei ce-l lăudăm pre dânsul.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

Apostoli dela margini, adunându-vă aicea în satul Ghetsimani, îngropaţi trupul meu; şi tu Fiule şi Dumnezeul meu, priimeşte duhul meu.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Pământul cu îngroparea ta s'a binecuvântat Fecioară, iară văzduhul s'a sfinţit prin streină suirea ta, ceea ce ai murit dupre legea firii.

Stih: Scoală-te Doamne intru odihna ta, tu şi sicriul sfinţirii tale.

Cu cântări petrecând cinstitul şi de Dumnezeu priimitorul trupul tău, dumnezeeştii apostoli au strigat: Unde te duci acum Stăpână?

Stih:

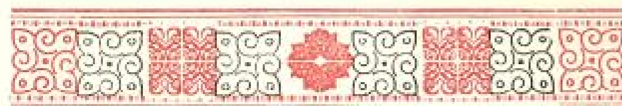
Juratu-s'a Domnul lui David cu adeverinţă, şi nu se va lepădă de dânsa.

Trupul tău neapropiat a fost de stricăciune, si dupre legea firii a fost dat spre îngropare, dar rămâne fără stricăciune.

Slavă, Şi acum, asemenea:

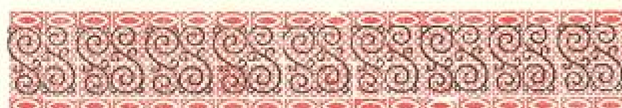
Toţi pământenii împreună cu osârdie să alergăm, cu cei fără de trupuri, să îngropăm pre ceea ce a născut pre Făcătorul zidirei.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Praznicului Peasna 8-a. Dintru amândouă Canoanele, cu Irmosul pe 6.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 23 DE ZILE.

Sfântul mucenic Lup.

Intru această zi, se odovăeşte Praznicul Adormirei prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu, şi se cântă slujba aşă:

Seara Catisma rândului. La Doamne strigat-am, Stihirile Praznicului 6. Cele cântate la însuşi Praznicul, Slavă, Şi acum, a Praznicului. De este Sâmbătă, Slavă, a Praznicului, Şi acum, Dogmatica glasului de rând. La Stihoavnă Stihirile Praznicului, Slavă, Şi acum, a Praznicului. Troparul Praznicului. Ectenia şi Otpustul. La Pavecerniţă, după Sfinte Dumnezeule, Condacul Praznicului. Iară Miezo-noptica o punem dupre obiceiu.

La Utrenie, la Dumnezeu este Domnul.... Troparul Praznicului, de 3 ori. După Catisme, Sedelnele Praznicului, Canonul Praznicului, cu Irmosul pe 8, şi altul cu Irmosul pe 6, Irmoasele amândoror Canoanelor de câte 2 ori. Catavasie: Cea împodobită cu dumnezeeasca slavă... după a 3-a Peasnă, Ipacoi al Praznicului. După a 6-a Peasnă, Condacul şi Icosul Praznicului. La a 9-a Peasnă; Ceea ce eşti mai cinstită... nu cântăm, ci cântăm Pripelele Praznicului. După a 9-a Peasnă, Svetilna Praznicului de 2 ori. La Hvalite Stihirile Praznicului pe 4, Slavă, Şi acum, a Praznicului. Doxologhie mare. După Sfinte Dumnezeule... Troparul Praznicului. Ecteniile şi Otpustul, şi Ceasul 1. La Liturghie fericirile dela amândouă Canoanele, din Peasna 9-a, cu Irmosul pe 8. După Ieşire, Troparul

Praznicului, Slavă, Și acum, Condacul, Prochimen, Aliluia, și Chinonicul Praznicului, Apostolul și Evanghelia zilei, apoi ale Praznicului.

CADE-SE A ȘTI:

Că de se va întâmplà sfârșitul Praznicului Adormirei Născătoarei de Dumnezeu Duminecă.

SÂMBĂTĂ SEARA

La Vecernia cea mică, Stihirile Invierei, Slavă, Și acum, a Praznicului. La Stihoavnă, o Stihiră a Invierii, și a Praznicului, Stihoavna cu Stihirile lor dela Vecernia cea mare. Slavă, Și acum, a Praznicului. Troparul Invierii, Slavă, Și acum, al Praznicului. La Vecernia cea mare, cântăm: Fericit bărbatul.. Catisma toată. La Doamne Strigat-am, Stihirile Invierii 4, și ale Praznicului 6. Cele ce se cântă la însuși Praznicul, Slavă, a Praznicului, Și acum, Dogmatica glasului de rând. La Litie Stihirile și Slavă, Și acum, a Praznicului. La Stihoavnă Stihirile Invierii, Slavă, Și acum, a Praznicului. După Sfinte Dumnezeule... Troparul: Născătoare de Dumnezeu Fecioară... de 2 ori, și al Praznicului odată. Și binecuvântarea pâinilor, și citirea. La Utrenie, la Dumnezeu este Domnul... Troparul Invierii de 2 ori, Slavă, Și acum, al Praznicului. După Catisme, Sedelnele Invierii, cu a Născătoarei lor, și citire din tâlcuirea Evangheliei Duminicei rândului, și celelalte dupre orânduială. Canonul Invierii cu Irmosul pe 4, și al Născătoarei de Dumnezeu pe 2, și ale Praznicului amândouă Canoanele pe 8, Catavasie: Cea împodobită cu dumnezeeasca slavă... După a 3-a Peasnă, Condacul și Icosul și Ipacoi al Praznicului, după a 6-a Peasnă, Condacul și Icosul, Invierii, la a 9-a Peasnă, cântăm: Ceea ce ești mai cinstită... Svetilna Invierii, Slavă, Și acum, a Praznicului. La Laude Stihirile Invierii 4, și ale Praznicului 4, cu cea de Slavă, cu Stihirile Praznicului. Slavă, Stihira Evangheliei, Și acum: Prea binecuvântată ești... Doxologhie mare. După Sfinte Dumnezeule... Troparul Invierii numai, Ectenia, și Otpustul, și ceasul 1. La Ceasuri, Troparul Invierii, Slavă, al Praznicului, Și acum, al Născătoarei Ceasurilor. După Tatăl nostru... Condacul Praznicului. Asemenea și la celelalte Ceasuri, Condacul Invierii, și al Praznicului, zicem schimbându-le. La Liturghie fericirile glasului pe 6, și ale Praznicului, Peasna 9-a, pe 4. După Ieșire. Troparul Invierii, și al Praznicului, Slavă, Condacul Invierii, Și acum, al Praznicului. Prochimen, Apostol, Aliluia, Evanghelia și Chinonicul Duminicei, și ale Praznicului:

VEZI: Din ziua aceasta se cântă Catavasia: Crucea însemnând Moisì... până la 21 de zile ale lunei Septemvrie.

Intru această lună în 23 de zile, pomenirea Sfântului mucenic Lup.

Stih: Lupul se află rob, iară prin sabie,
Liberându-se, prieten lui Hristos se apropie.
Lupul întru această lună, în a douăzeci și treia zi,
De ascuțitul sabiei din vieață se săvârși.

Intru această zi, pomenirea sfântului sfințitului mucenic Irineu episcopul Sirmiului.

Stih: Al Sirmiului fiind tăiat s'a împărtășit spre îngropare,
De proaste băile râurilor, prin sângiurile sale.

Acest sfânt a fost pe vremea împărăției lui Dioclițian, episcop Sirmiului, și fiind prins din Sirmiu, a fost adus la Peonia, și stătù înaintea guvernatorului Prov, mărturisind și propoveduind credința în Hristos adevăratul Dumnezeul nostru. Deci a fost închis în temniță, apoi scoțându-l a fost bătut, după aceea luându-și răspunsul cel de pierzare, tăindu-i-se capul a fost aruncat în rîul ce-i zic Saón, și așà i se săvârși mucenia.

Intru această zi, pomenirea sfântului sfințitului mucenic Irineu episcopul Lugdunilor.

Stih: Irineu grăbește, să lase pământul prin sabie,
Căci este aprins, de cereasca dragoste.

Acesta a fost pe vremea lui Marcu Antonin împăratul, om vechiu, diadoh al fericiților apostoli, fiind episcop Lugdunilor celor din Galia, carele a lăsat multe cărți la Biserică, adeverind credința noastră; dintru care au luat cei mai de pe

urmă pricinile tâlcuirii dumnezeeştilor Scripturi. Acesta priimind cârmuirea bisericii cetăţii ce s'a zis mai sus după episcopul Potinò carele a mărturisit pentru Hristos, şi răpind cu multe cuvinte şi învăţături din rătăcirea idolilor, şi aducând către Hristos pre mulţi mucenici, în cea de apoi şi el săvârşindu-se de sabie de cei ce goneau, a luat cununa muceniei.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Calinic patriarhul Constantinopolei.

Stih: Calinic aşteptând indulcirea cea stătătoare,
Către sfârşit, nu se află cu desgustare.

Acesta întâiu erà preot şi schevofilax bisericii prea sfintei de Dumnezeu Născătoarei, celei din Vlaherne. Iară pentru bunătăţile cele dumnezeeşti ce aveà, a fost hirotonit arhiepiscop Constantinopolei, în zilele lui Iustinian cel tânăr, ce se zice şi rignomitis adică nas tăiat, nepotul lui Iraclie, carele prepuind şi cugetând multe scârbe împrotiva lui, îi porunci odată să deà binecuvântare ca să se surpe biserica Născătoarei de Dumnezeu ceea ce se numeà a Mitropoliilor. Iară Sfântul răspunse: Că nu este rugăciune de stricăciune, ci mai vârtos de zidire, că Dumnezeu, zice, a făcut lumea spre întărire, iară nu spre stricăciune. Deci grăbindu-l cei ce erau trimişi, şi supărându-l şi silindu-l, zise fericitul: Slavă ţie Hristoase, celuia ce pururea îngăduești, şi îndată biserica, se surpă. Deci scoţându-se, împăratul din împărăţie, pentru cele multe ale lui fapte fără de cale, şi tăindu-i-se nasul a fost izgonit la Hersona, şi de acolo scăpând, a luat ajutor de oşti dela Bulgari, şi mergând la zidurile Constantinopolei, plecă cu vicleşug pre patriarhul şi pre tot sfatul de ieşiră şi-l priimiră. Apoi îşi călcă jurământul ce-l făcuse pre cinstita Cruce şi pre sfânta Evanghelie, şi pre cinstitul trup şi sânge. Şi cum intră înlăuntru în cetate, îndată umplù cetatea de omor. Şi a fost răpit fericitul Calinic de ostaşii lui, şi izgonit la Roma, arătându-i Iustinian nasul cel tăiat, şi chinuindu-l că a fost jurat cu dânsul, de care n'avea ştire nici de unele dumnezeescul acela om, şi marele Arhiereu. După aceea ducându-l la Roma, a fost pus la o temelie de zid, şi-l zidiră pre dinafară, că aşà poruncise tiranul. Şi preste patruzeci de zile spărgând zidul, s'a aflat încă viu cu suflet, şi mai trăind patru zile după aceea, către Domnul s'a mutat, şi a fost îngropat în biserica sfinţilor apostoli Petru şi Pavel, precum poruncise trimişii, Papei celui ce erà atuncea la Roma.

Intru această zi, sfinţii treizeci şi opt de mucenici cei din Tracia, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Intreită zecimea de mucenici, sabia suferea,
Şi număr de alţi opt încă împreună nevoitori aveà.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne şi ne mântuește pre noi, Amin.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 24 DE ZILE.

Sfântul sfinţitul mucenic Evtihie, ucenicul sfântului Ioan de Dumnezeu cuvântătorul.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasului al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Mucenice Evtihie fericite, cu sfinţenie făcându-te ucenic al cinstitului ucenic al Cuvântului, propoveduitorului celui cuvântător de Dumnezeu, dela dânsul te-ai învăţat învăţătura cea prea sfinţită şi te-ai arătat lumină, luminând cu Darul tot cugetul, cu cele de Dumnezeu sfinţite cuvântările tale. Pentru aceasta cinstim sfântă pomenirea ta.

Cu împuternicia răbdărei tale celei tari, ai surpat zidul înşelăciunei prea fericite, şi ai suferit legături şi moarte pururea pomenite. Pentru aceasta

ai dobândit nemurirea, petrecând împreună cu cetele mucenicilor, şi cu ale îngerilor, şi prin împărtăşirea cea mai bună cu cuviinţă dumnezeească, desăvârşit te-ai îndumnezeit.

In temniţă fiind închis, din Cer ai priimit pâinea vieţii, pururea pomenite, şi fiind aruncat în văpae, ai rămas ne ars, şi zgâriindu-te cumplit, ai suferit rane, năvălirile fiarelor prin rugăciune le-ai îmblânzit, şi tăindu-ţi-se capul tău cu sabia, te-ai înălţat către Cer prin sânge, ca pre o dumnezeească căruţă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Vino suflete al meu suspinând şi pârae de lacrămi din inimă izvorând, strigă Fecioarei şi maicei Dumnezeului nostru: Pentru mulţimea îndurărilor tale Preacurată mântueşte-mă pre mine de munca cea înfricoşată şi mă sălăşlueşte, unde este odihna şi desfătarea şi bucuria cea veşnică.

A Crucei, a Născătoarei:

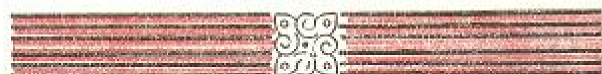
Soarele s'a întunecat şi luna întru întunecoasă haină cu întunerec şi-a schimbat lumina; pământul s'a cutremurat, catapeteasma Bisericii s'a despicat; şi eu cum nu mă voiu rumpe la cele din lăuntru, o Fiule! Ochii şi măruntaele îmi voiu rumpe, văzându-te pre tine că mori fără dreptate, prea dulce Mântuitorul meu.

Tropar, glasul al 4-lea.

Şi părtaşi obiceiurilor...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

După obişnuita stihologhie, Sedelnele Octoihului şi Psalm 50.

CANOANELE.

Ale Octoihului, şi ale Sfântului pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Să cântăm Darul cel îndumnezeit al lui Evtihie.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Faraon cel ce se purtà în căruţă, l-a cufundat toiagul lui Moisi, cel ce a făcut „minuni oare când, în chipul „Crucei lovind şi despărţind „marea, şi pre Israil fugătorul „mergătorul cel pedestru l-a „mântuit, pre cel ce cântă cântare lui Dumnezeu".

Arătându-te împreună locuitor cu apostolii şi cu mucenicii, şi totdeauna umplându-te de dumnezeească lumină, arată părtaşi luminii, pre cei ce săvârşesc astăzi cinstită pomenirea ta, mucenice Evtihie vrednicule de minune.

Făcându-te ucenic cu bună credinţă ucenicului celui iubit, şi foarte urmând obiceiurilor lui fericite, ai iubit pre Dom-

nul, împlinind legile lui cele dumnezeeşti, şi urmând patimilor lui, Evtihie.

Slavă:

Cu bună credinţă plecându-te legii celei dumnezeeşti, celor prin ostenelele cele sihăstreşti ai omorît trupul, depărtându-te de lume, şi în munţi petrecând pururea pomenite Mucenice, şi curăţindu-ţi sufletul, văzător de Dumnezeu te-ai cunoscut.

Şi acum, a Născătoarei:

Nădejdea mântuirei mele îmi pui la tine Fecioară, spalămă cu totul de întinăciunea păcatelor, şi mă fă curat, ca bine şi prea ales să plac Fiului tău şi să fac voia lui cea prea sfântă.

Peasna 3-a, Irmos:

Cela ce ai întărit cerurile...

Aflând pre Pavel ca pre un soare strălucit, cu lumina propoveduirei celei prea înţelepte; cu dânsul împreună ai umblat ca o stea prea mare, luminând inimile cu Duhul, de Dumnezeu înţelepţite fericite.

Temeiul cuvântătorilor de Dumnezeu, verhovnicul apostolilor, Ioan prietenul cel adevărat al Mântuitorului, dumnezeeşte mutându-se de pre pământ, pre tine te-a pus a paşte turma lui Dumnezeu fericite.

Slavă:

Prea înfrumseţat şi cu raze luminoase şi plin de dumnezeescul Duh, ai stătut înaintea celui ce judecă fărădelege, mustrând păgânătatea lui prea fericite, şi mărturisind dumnezeească întruparea lui Hristos.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te ceea ce singură netâlcuit ai născut bucuria; bucură-te nor şi căruţa Cuvântului; bucură-te scaunul lui Dumnezeu, Fecioară neispitită de nuntă; bucură-te slava cuvioşilor, bucură-te încununarea mucenicilor.

Irmosul:

Cela ce ai întărit dintru început cerurile întru pricepere, „şi pământul pre ape l-ai întemeiat, pre piatra poruncilor „tale Hristoase mă întăreşte, că „nu este sfânt afară de tine, „unule Iubitorule de oameni".

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Strălucit-ai lumina cunoştinţei de Dumnezeu, risipit-ai întunerecul mulţimei dumnezeilor, muceniceşte săvârşind călătoria ta şi izvorând darurile tămăduirilor, curăţeşti boalele celor ce se apropie la tine Mucenice mărite. Roagă pre Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Dumnezeesc cort al Cuvântului te-ai făcut, ceea ce eşti singură prea curată Fecioară Maică, carea covârşeşti pre îngeri cu curăţia. Pre mine cel ce sunt întinat mai pre sus decât toţi cu greşale trupeşti, curăţeşte-mă cu dumnezeeşti apele rugăciunilor tale, dându-mi Curată mare milă.

A Crucei, a Născătoarei:

Mieluşeaua Cuvântului cea nespurcată, Fecioară şi Maica cea nestricată, văzând pre Cruce spânzurat pre cel ce a răsărit dintru dânsa fără de durere, ca o Maică plângând a strigat: Vai mie Fiul meu, pătimeşti vrând să mântueşti pre om de ocara patimilor.

Peasna 4-a, Irmos:

Tu eşti tăriă mea Doamne, tu şi puterea mea, tu Dumne-„zeul meu, tu bucuria mea; „cela ce nu ai lăsat sânurile „părinteşti, şi a noastră sărăcie „o ai cercetat. Pentru aceasta „cu proorocul Avacum strig „către tine: Slavă puterei tale „Iubitorule de oameni".

Cu tot cugetul purcezând către Domnul, bătându-te de pretutindenea şi cumplit rumpându-te nu ai simţit, şi ca o tămâe cu bună mireasmă, prin lucrarea Duhului ai umplut de bună mireasmă dumnezeească, pre cei ce stau lângă tine, vrednicule de minune, cugetătorule de Dumnezeu.

Păzindu-te de Dumnezeu Mucenice înţelepţite de Dumnezeu, şi legat şezând în temniţă, văzut ai priimit cu bucurie pâine cerească, învitejindu-te cel singur puitor de nevoinţă, ale căruia patimi dumnezeeşti ai râvnit, purtătorule de chinuri Evtihie.

Deschizând întru Duhul cinstită gura ta, când stai înaintea divanurilor judecătorilor prea înţelepte, prea arătat ai propoveduit credinţa cea adevărată a Treimei. Iar înşelăciunea idolilor şi cugetele tiranilor celor fără de Dumnezeu, le-ai înfruntat fericite.

Slavă:

De drogostea cea dumnezeească aprinzându-te fericite, dupre multe alte chinuri ale trupului, cu bucurie ai intrat în văpaia focului cea aprinsă, prin cruzimea judecătorului, dar nu te-ai ars nici cum, căci roua cea dumnezeească te răcoreà din Cer pre tine Evtihie.

Şi acum, a Născătoarei:

Intre femei singură ai rămas Fecioară, şi mai 'nainte de naştere şi după naştere, căci Dumnezeu cel ce înnoià firile, mai pre sus de cuvânt negrăit întrupându-se din tine, cel năs-

cut sus mai 'nainte de veci, şi pre pământ în vremile cele de pre urmă, prea curată Fecioară.

Peasna 5-a, Irmos

Pentruce m'ai lepădat de la faţa ta, cela ce eşti lumina „neapusă? Şi m'a acoperit în- „tunerecul cel strein pre mine „ticălosul; ci mă întoarce, şi „la lumina poruncilor tale în- „dreptează căile mele, ro- „gu-mă".

Imbogăţindu-te cu dumnezeescul cuvânt, l-ai împărţit tuturor celor ce aveau trebuinţă fericite, şi turma lui Hristos, ca un preot o ai păscut, sfătuind, învăţând şi povăţuind către mântuire, Evtihie purtătorule de chinuri, mult pătimitorule.

Prin puterea dumnezeescului Duh, lepădând înşelăciunea cea pierzătoare de suflete, ai venit la Hristos şi i-ai adus lui mulţimea celor mântuiţi prin credinţă, cu cinstitele tale graiuri, de Dumnezeu însuflate Evtihie mucenice, înfrumseţarea pătimitorilor.

Slavă:

Cât sunt de frumoase picioarele tale, care au călătorit pre calea muceniei celei dumnezeeşti, prea fericite, şi bine au păşit întru dânsa, şi au ajuns întru cea mare lăţime a împărăţiei cerurilor, pururea pomenite Mucenice.

Şi acum, a Născătoarei:

Maică Fecioară Doamnă, carea ai născut pre Cuvântul cel necuprins, şi eşti slava îngerilor, şi rana dracilor, învredniceşte tămăduirii inima mea cea rănită de păcate, Mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Cuprinzându-te de dorirea săvârşirii celei întru Hristos, cu sila ai venit legat dela Efeseni, şi împodobindu-te cu chinurile, te-ai odihnit în Sevastia patria ta înţelepte Evtihie.

Fiind frumoasă şi prea curată Biserică lui Dumnezeu, ai surpat prin Dar capiştile idolilor cele urîte, şi întru Biserica cea cerească te-ai înălţat Evtihie, ca să stai înaintea lui Dumnezeu.

Slavă:

Imputernicitu-te-a dumnezeescul înger pre tine când umblai pre cale, proorocindu-ţi ţie arătat şi prea luminat cele viitoare, Evtihie prea fericite, ca unuia ce erai întocmai cu îngerii, şi afară de trup cu duhul.

Şi acum, a Născătoarei:

Abaterile minţii mele celei pătimaşe şi cumplite mişcările sufletului meu, îndreptează-le

Fecioară, şi mă mântueşte, şi mă păzeşte de cei ce în toate zilele, fără de cruţare năpădesc asupra mea.

Irmosul:

Curăţeşte-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele, şi mă ridică dintru a- „dâncul răutăţilor rogu-mă. „Căci către tine am strigat, şi „mă auzi Dumnezeul mântuirii „mele".

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Intocmai de un scaun cu apostolii făcându-te frumseţea Ierarhilor, muceniceşte te-ai prea mărit Evtihie, strălucit-ai ca soarele luminând pre toţi, şi ai risipit noaptea cea prea adâncă a nedumnezeirii. Pentru aceasta te cinstim pre tine, ca pre un dumnezeesc adevărat sfinţit tăinuitor al lui Hristos.

ICOS.

Ca un preot dumnezeesc, ca un slujitor ceresc, ca un păstor bun, ca un pătimitor nebiruit, împreună cu cetele cele de sus acum sălăşluindu-te, sfinţite tăinuitorule, trimite-mi jos lumină mie, şi suflă întru mine cuvânt, pentru ca să laud dumnezeeştile tale patimi, goanele şi luptele cele alese şi vitejeşti, sfărâmările oaselor, tăierile mădulărilor, pentru care te-ai numărat cu adevărat, împreună cu îngerii fericite, ca un dumnezeesc sfinţit tăinuitor al lui Hristos.

Intru această lună în 24 de zile pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Evtihie, ucenicul sfântului Ioan cuvântătorul de Dumnezeu şi al sfântului Apostol Pavel.

Stih: Prea cu bună norocire te-ai norocit tu de trei ori fericite,

Câştigând dumnezeeasca moştenire, o Evtihie sfinte.

Intru această lună în a douăzeci şi patra zi, Evtihie din vieaţă se săvârşi.

Acesta umplându-se de Darul lui Dumnezeu, şi urmând sfântului Apostol Pavel, şi mergând cu mare îndrăzneală la propoveduire, şi surpând capiştele idoleşti, răbdă legături şi bătăi, şi pătimi rău multă vreme în temniţă, unde priimeà pâine din Cer. Şi a fost băgat în foc şi dat fiarelor sălbatece, dintre care fiare grăind una cu graiu omenesc, făcù de se îngroziră toţi. Şi toate acestea biruindu-le, se duse la patria sa, la Sevasti, mergându-i înainte înger dumnezeesc de-l întărià, unde ajungându-l vreme de bătrâneţe, răposă în Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Tation.

Stih: Prin târâre foarte multe mile de pământ numărând,

In Edem, Tatioane, nenumărate mile eşti priimind.

Acesta a fost dela locul ce se numeà Mantineu ce este din jos de Mitropolia cetăţii lui Claudie, din eparhia Onoriadei. Deci fiind prins de elini pentrucă credeà în Hristos, stătù de faţă în Claudiopoli înaintea guvernatorului Urban, şi întrebându-se, şi mărturisind că este creştin a fost băgat în temniţă, şi iară a fost scos la întrebare şi stând cu puterea lui Hristos în credinţă, l-a bătut cu toiege şi zgâriindu-l cu unghii de fier. Deci sosind la poarta cetăţii, şi făcându-şi semnul Crucii, şi auzind glas de sus carele bine-i vesteà bunătăţile cele ce-l aşteptau, şi-a dat sufletul la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru și Mărturisitorul Gheorghie Limniotul.

Stih: Gheorghie săvârșindu-se, cu obștescul sfârșit,
Semn de nevoință, nasul tăiat, l-a avut.

Acest fericit din tânără vârstă, petrecându-și vieața pustnicește în muntele Olimpului, și nevoindu-se cu multă nevoință. In zilele lui Leon Isavrul carele sfărâmà Icoanele și ardeà moaștele sfinților, propoveduind cu îndrăzneală ortodoxia, și mustrând păgânătatea și nedumnezeirea tiranului. Și de iznoavă propoveduind adevărata credință, la adânci bătrânețe ajungând, că precum spun a fost de nouăzeci și cinci de ani, răbdând mult și multe feluri de munci. Și în cea de apoi tăindu-i-se nasul și arzându-i capul, mulțămind și rugându-se, s'a dat sufletul la Dumnezeu.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu focul s'a rușinat în Vavilon „oarecând. Pentru aceasta ti„nerii în cuptor cu bucuros pi„cior, ca întru o grădină verde „săltând au cântat: Bine ești „cuvântat Dumnezeul părinți„lor noștri".

Focul cel ce se aprinsese spre pierzarea ta, cugetătorule de Dumnezeu, s'a stins prin însuflările lui Dumnezeu, căci din Cer se auzià tunet, și se trimiteà picături cu zăpadă, acoperind pre cei ce nu cunoșteau pre Dumnezeu.

Cu tare întindere zgâriindu-te Mucenice, izbucneai miruri cu bune mirezme, căci ai alergat întru mirosul patimilor Cuvântului și Ziditorului celui ce s'a smerit, către carele ai strigat: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă:

Vieața ta fără prihană, mucenia prea minunată și mântuitoare, tuturor celor ce se apropie de sfânt sicriul moaștelor tale, care izvorăște tămăduiri, și scoate pre mulți dintru întinăciunea patimilor, înțelepte Evtihie.

Și acum, a Născătoarei:

Cinstiții prooroci cunoscând de departe adâncimea Tainei tale cea negrăită, prin feluri de chipuri au arătat tuturor nașterea ta Fecioară, strigând: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Peasna 8-a, Irmos:

De șapte ori cuptorul...

Intinzându-ți mâinile tale către Hristos Dumnezeul nostru mărite, și luptându-te cu leii în mijlocul câmpului, ai rămas nevătămat ca și proorocul Daniil, mai 'nainte având pururea pre îngerul cel ce te păzeà pre tine, și neîncetat cântând: Preoților binecuvântați, noroade prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Fiara cea necuvântătoare ceea ce se gătise spre pier-

zarea ta, văzându-te judecat fără dreptate de cei fărădelege, prin însuflarea cea atotputernică luminat grăeşte, şi a propoveduit măririle Mântuitorului, minunând pre cei ce strigă: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Cu puterea şi cu Darul lui Dumnezeu, săvârşind lupta cea prea mare Mucenice, ai priimit cununile biruinţei bucurându-te, şi te-ai numărat în cetele apostolilor, şi ale mucenicilor, şi ale tuturor sfinţilor, cu cari neîncetat strigi: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Urmând pre urma patimilor lui Hristos prea lăudate, dupre lege ai pătimit, ca un slujitor al lui Hristos, şi ţi-ai roşit porfira din sângele cel mucenicesc, cu carea împodobindu-te ca un împărat, te-ai mutat la împărăţiile cele de sus, strigând Stăpânului: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce singură ai născut Vieaţa. Inviează sufletul meu cel omorît de muşcarea şarpelui, şi-l povăţueşte ca să lucreze voile celui ce pentru noi s'a născut din tine, prea curată Fecioară, ca să strige: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

De şapte ori cuptorul, muncitorul haldeilor, l-a ars nebu-
„neşte, cinstitorilor de Dum-
„nezeu. Iară vâzându-i pre a-
„ceştia cu putere mai bună
„mântuiţi, Făcătorului şi Mân-
„tuitorului, a strigat: Tineri
„bine-l cuvântaţi, preoţi lău-
„daţi-l, noroade prea înălţaţi-l
„întru toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Spăimântatu-s'a de aceasta...

Izvorînd tămăduiri de toate felurile, alinezi boale prea grele, ca unul ce ai priimit de la Hristos Dar adevărat, şi bine te-ai luptat, şi pre vrăjmaşi ai biruit, de Dumnezeu înţelepţite, purtătorule de chinuri, împreună cetăţeanule cu îngerii, şi pârgă mucenicilor.

Arătându-te frumos cu luptele, te-ai sălăşluit întru cămările cele frumoase ale Mirelui, tăindu-ţi-se de sabie sfânt capul tău, pre carele Iisus l-a încoronat cu prea încuviinţată diadema biruinţei, luminătorule al Bisericii, întărirea şi lauda celor ce cu bună credinţă, te fericesc pre tine.

Zdrobit-ai puterea vicleanului, Evtihie purtătorule de chinuri prea lăudate. Şi vitejeşte ai ridicat semn de biruinţă asupra lui, şi biruitor prea ales eşti acum, în ceruri stând strălucit, cu multă îndrăzneală înaintea scaunului Treimei.

Slavă:

Pomenirea ta cea dumnezeească şi luminoasă, cu razele mai mult decât soarele a strălucit tuturor, luminând cu strălucirile cele luminătoare, pre cei ce cu credinţă şi cu bună cinstire, pururea o prăznuesc pre dânsa, întru care te rugăm pre tine Evtihie, ca unul ce ai îndrăzneală, cere mântuirea noastră.

Şi acum, a Născătoarei:

Glasul lui Gavriil îţi aducem ţie: Bucură-te pământul cel ales, bucură-te masa cea cu vederea de aur, bucură-te scăparea oamenilor, bucură-te lauda mucenicilor, bucură-te bucuria îngerilor, Născătoare de Dumnezeu prea sfântă, întărirea celor ce cu credinţă curată, te fericesc pre tine.

Irmosul.

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul şi marginile pământului „s'au minunat, că Dumnezeu „s'a arătat oamenilor trupeşte, „şi pântecele tău s'a făcut mai „desfătat decât cerurile. Pentru „aceea pre tine Născătoare de „Dumnezeu, începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti te „slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi glas....

Ca unul ce te-ai făcut moştean scaunelor şi părtaş obiceiurilor împreună cu sfinţiţii apostoli, de Dumnezeu cugetătorule, spre cei ce cu credinţă prăznuesc sfântă pătimirea ta, caută din Cer ca un ucenic al Cuvântului, ierarhe Evtihie.

A Născătoarei:

Caută spre moştenirea ta Preacurată şi cu nebiruită ocrotirea ta păzeşte-o pre dânsa; sceptrurile împărăţiei îndreptează-le şi le întăreşte, îmblânzeşte limbile cele varvare, şi dă pace în toată lumea.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 25 DE ZILE.

Intoarcerea moaştelor sfântului apostol Vartolomeiu şi sfântul apostol Tit.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, ale sfântului Apostol Vartolomeiu 3, şi ale sfântului Apostol Tit 3.

Stihirile Apostolului Vartolomeiu, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Pre soarele cel mult luminos, pre steaua cea neapusă, pre Cerul cel însufleţit care povesteşte slava lui

Dumnezeu cea mântuitoare, pre propoveduitorul cel dumnezeesc, pre luminătorul neamurilor, pre râul care revarsă curgerile cunoştinţei, şi adapă inimile tuturor, pre măritul Vartolomeiu curat să-l fericim.

Văzutu-s'au cărările tale în mare, Apostole, arătându-se mai pre sus de mintea omenească; căci cu sicriul împreună fiind aruncat, dela răsărit către apus ai alergat, urmându-ţi de amândouă părţile bine măriţii mucenici, şi făcându-ţi cinste prin însuflarea Stăpânului tuturor, Vartolomee apostole.

Cu umblările tale cele minunate, ai sfinţit apa mării, şi ai ajuns către ostrovul Lipariei, izvorînd miruri şi patimile cele nevindecate tămăduindule, şi mântuitor celor de acolo şi scăpare şi scutitor făcându-te pururea pomenite, către Impăratul şi Mântuitorul tuturor, Vartolomee apostole.

Alte Stihiri ale sfântului Apostol Tit, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Propoveduind o Dumnezeire în trei ipostasuri, ai turburat marea păgânilor cea cu mulţi dumnezei, şi către limanurile cele prea liniştite, pre cei ce înnotau în luciul nedumnezeirei, tu i-ai adăpostit. Pentru aceasta ai priimit cerească răsplătire, rugând pre Iubitorul de oameni, pentru cei ce te laudă pre tine fericite.

Cu strălucirile cele dumnezeeşti fiind strălucit la minte, ca o rază împreună ai călătorit Tite, cu soarele cel ce luminează cele întunecate cu Pavel cel dumnezeesc, şi împreună cu dânsul tot pământul ai mântuit din noaptea cea adâncă. Pentru aceasta te fericim ca pre un Ierarh de Dumnezeu cuprins, ca pre un dumnezeesc apostol, ca pre un prea fierbinte rugător.

Pornindu-se dela Crit şi întorcându-se iară întrânsul, ca o nerumptă temelie, prin credinţa cea dreaptă întru care s'a fost întărit şi cu zidirea dumnezeeştii puteri celei cereşti, a zidit pre credincioşi, Tit cel fericit, întâiul şezător pre scaunul patriei lui, împreună călătorul cu Pavel, mângâerea credincioşilor.

Slavă, glasul al 6-lea.

Prea lăudate Vartolomee, pornindu-te dela răsărit, fiind mort de mulţi ani ţi-ai pus pornirea în mare şi cărarea ta în ape multe. Căci drepţii vii sunt în veac, prin orânduiala Invăţătorului tău Hristos Dumnezeul nostru, pre carele roa-

gă-l Apostole, să ni se dăruiască nouă mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieţii, ţie ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu sfinţii Apostoli, să miluiască sufletele noastre.

A Crucei, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Preacurata dupăce te-a văzut pre tine pre Cruce spânzurat, ca o Maică plângând strigă: Fiul meu şi Dumnezeul meu, prea dulcele meu Fiu, cum suferi patimă de ocară.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile din Octoih, Slavă a sfântului Tit, glasul al 6-lea.

Făcându-te ucenic vasului alegerei, lui Pavel propovedui-torului celui dumnezeesc, şi învăţându-te dela dânsul, învăţăturile cele dumnezeeşti, la neamuri te-ai trimis a le întoarce spre credinţă şi a le lumină cu raza cuvintelor tale. Pentru aceasta, la margini ai alergat Tite apostole, binevestind tuturor, pre Dumnezeu cel întrupat, pre carele roagă-l, să se mântuiască cei ce cu credinţă săvârşesc, pururea cinstită pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Fecioară prea curată, roagă pre cel ce l-ai născut, ca să miluiască ticălos sufletul meu; şi să mă pue în partea celor aleşi, în ceasul judecăţei, prin bunătatea cea desăvârşit.

A Crucei, a Născătoarei:

Ceea ce te-a născut pre tine Hristoase, văzându-te răstignit, a strigat: Ce taină streină este aceasta care văz Fiul meu? Cum mori pre lemn spânzurând cu trupul, Dătătorule de viaţă?

Tropar, glasul al 3-lea.

Sfinţilor Apostoli rugaţi...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţii,

LA UTRENIE

CANOANELE.

Unul din Octoih pe 6, şi ale sfinţilor două pe 8.

CANONUL sfântului Apostol Vartolomeiu.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Laud cu cântări pre bunul meu apărător.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea şi se va umpleà de Duh, şi cu-„vânt voiu răspunde Împără-„tesei Maicei; şi mă voiu ară-„tà luminat prăznuind, şi voiu „cântà minunile ei bucu-„rându-mă".

Piatră scumpă te-a arătat pre tine piatra vieţii, pre carea a zidit Biserica sa, Vartolomee apostole, văzătorule de

Dumnezeu. Pentru aceasta te cinstim şi te fericim pre tine.

Inţelepciunea cea ipostatnică aflându-o, carea foarte te-a învăţat pre tine, cele mai pre sus de minte şi de cuget, înţelepciunea ellinilor o ai nebunit, înţelepţind marginile cu dumnezeeştile învăţături.

Supus fiind poruncilor celor dumnezeeşti, te-ai făcut călător pre mare, mort în sicriu, şi ca un soare dela răsărit, ai ajuns la apus, Apostole, luminându-l pre dânsul.

A Născătoarei:

Cel plin s'a deşertat, cel mai 'nainte de veacuri priimeşte începere, născându-se din prunca Fiica lui Dumnezeu. Pre carele l-ai propoveduit în două firţe, şi într'un ipostos, de Dumnezeu fericite Vartolomee.

Alt CANON, al sfântului Apostol Tit.
Al căruia Acrostih la Greci este acesta:

Pre Tit ucenicul lui Pavel, cu cântări sârguitoare laud.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glas şi Irmos acelaş.

Darul Duhului, care cu toate felurile de daruri te-a îmbogăţit pre tine, te-a trimis dumnezeesc propoveduitor şi apostol, ca să propoveduești la margini, întruparea Cuvântului, Tite pururea pomenite.

Raza Darului celui dumnezeesc priimind înlăuntru, ca soarele ai strălucit prea înţelepte, luminând sufletele celor dintru întunerec scoţându-le din păcat, şi din robia înşelăciunei mântuindu-le.

Slavă:

Pavel prea înţeleptul, plin fiid de darurile Duhului, te-a ales pre tine şi slujitor şi dumnezeesc învăţător şi propoveduitor al credinţei dumnezeescule Tite.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca să izbăvească marginile lumii de înşelăciune, a strălucit Domnul din pântecele tău, Mireasă a lui Dumnezeu; pre carele roagă-l şi totdeauna îmblânzeşte-l Doamnă, să se mântuiască cei ce cu credinţă te cinstesc pre tine.

Peasna 3-a, Irmos:

Pre ai tăi cântăreţi Născătoare de Dumnezeu; ceea ce eşti „izvor viu şi îndestulat, cari „s'au împreunat ceată duhovnicească întăreşte-i, şi întru „dumnezeească mărirea ta, cununilor slavei învredniceşte-i".

Cei ţinuţi de înşelăciune şi cu vătămare de minte, îmbrăcaţi cu întunerecul nedumnezeirei, te-au aflat pre tine tare mângâere şi lumină şi izbăvire din cele cumplite, Vartolomee prea înţelepte.

Făcându-te gură Cuvântului lui Dumnezeu mărite, ai mântuit noroade din gura lupului celui înţelegător, aducându-le Ziditorului prin baia Botezului, Vartolomee pururea pomenite.

Cu limba ta cea de foc, arzând stuful cel amar al înşelăciunei, ai ogorît prea înţelepte inimile cele înţelenite, şi le-ai făcut a rodì cugetările cele cereşti.

A Născătoarei:

Dumnezeu Cuvântul, bine a voit a se naşte cu trup mai presus de cuvânt, din tine Fecioară Maică prea curată, ucenic alegând şi slujitor adevărat, pre Vartolomeiu măritul.

Alt Canon, Irmos:

Nu întru înţelepciune...

Nu prin înţelepciunea carea face nebuni pre cei ce iau aminte de ea, ci prin cunoştinţa cea adevărată, ai gonit necunoştinţa din sufletele celor ce alergau la tine, Fericite.

Holda a toată moştenirea neamurilor, fiind năpădită de spinii nedumnezeirei, cu secera cea dumnezeeească o ai curăţit, semănând seminţile cunoştinţei.

Slavă:

O Dumnezeire în trei feţe propoveduind, ai gonit negura mulţimei dumnezeilor Fericite, aducând marginile spre cunoştinţă dumnezeeească.

Şi acum, a Născătoarei:

Mai sfântă decât îngerii şi mai înaltă decât toată făptura, te-a făcut pre tine cel ce cu trup s'a născut din tine; pentru aceasta pre tine ca pre Stăpâna tuturor te cinstim.

Irmosul:

Nu întru înţelepciune şi în „putere şi în bogăţie ne lău„dăm, ci întru tine înţelepciunea „Tatălui cea Ipostatnică Hris„toase; că nu este sfânt afară „de tine, Iubitorule de oameni“.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Arătatu-te-ai ca un soare mare Bisericii, cu strălucirile învăţăturilor, şi cu înfricoşate minuni, luminând pre cei ce te cântă pre tine, Vartolomee al Domnului apostole.

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Intoarcerea prea sfintelor tale moaşte prea lăudate Apostole al Domnului, s'a făcut nouă pricină de prăznuire prea luminată; pre carea cu minte drept cugetătoare cinstindu-o, pre tine luminătorul cel neapus te cinstim, slăvind pre Hristos.

Slavă, a sfântului Apostol Tit, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepciunea...

Cu soarele Pavel, ca o steà

împreună călătorindu-te pururea pomenite Tite, arătat ați luminat pământul, și ați risipit întunerecul. Iară intrând în ostrovul Critenilor fericite de Dumnezeu cugetătorule, prin moarte ai lăsat tuturor, ca niște raze neapuse, ostenelele și cuvintele tale. Prin care strălucindu-ne, cu prea mărire te cinstim pre tine, și cu un glas strigăm către tine: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Bucură-te scaunul lui Dumnezeu cel în chipul focului; bucură-te pruncă jețul cel împărătesc, patul cel așternut cu porfiră, cămara cea cu porfiră de aur, hlamida cea cu roșu văpsită, prea cinstită Biserică. Căruța cea purtătoare de fulger, sfeșnicul cel mult luminos; bucură-te Născătoare de Dumnezeu, cetatea cea cu douăsprezece ziduri, și ușa cea cu aur poleită, și cămara cea strălucită cu chipul, masa cea luminoasă cu aur, lăcașul cel cu podoabă dumnezeească. Bucură-te prea slăvită Mireasă, picată din soare; bucură-te singură mântuirea sufletului meu.

A Crucei, a Născătoarei:

Pre Mielușelul, și Păstorul și Mântuitorul, dacă l-a văzut Mielușaua pre Cruce, s'a tânguit lăcrămând și cu amar strigà: Lumea se bucură luând izbăvire, iară pântecele meu se aprinde văzând răstignirea ta, care o rabzi pentru milostivirea milei, îndelung răbdătorule Doamne, adâncule al milei; milostivește-te, și dăruește iertare de greșale celor ce laudă cu credință, dumnezeeștile tale patimi.

Peasna 4-a, Irmos:

Dumnezeescul sfat cel neurmat, al celui prea înalt, al în„trupărei tale celei din Fe„cioară, proorocul Avacum în„țelegându-l a strigat: Slavă „puterei tale Doamne".

Zicerea proorocească a luat sfârșit, căci spre câștigarea neamurilor, a mers lumină cuvântătorul de Dumnezeu ucenic, luminând toate plinirile lumii.

Luminându-te prin raza cea dumnezeească, te-ai arătat a doua lumină, dupre împărtășire dumnezeească prea arătat slujind celui ce pentru noi s'a arătat cu grosime trupească, Apostole.

Ca să se sfințească marea cu trecerile tale, o ai trecut pre ea în raclă de piatră, de la răsărit către apusuri, făcându-ți minunate pornirile tale, o Vartolomee.

Păzeşte turma ta de furtuna păcatelor, şi a primejdiilor şi a necazurilor celor protivnice, povăţuindu-ne pre noi slăvite prin Darul tău pururea, către limanurile cele mântuitoare.

A Născătoarei:

Ca una ce netâlcuit ai născut pre cel netâlcuit, întru prisosirea bogăţiei milostivirei, cu darurile cele dumnezeeşti, îmbogăţeşte-ne Preacurată, pre noi cei săvârşiţi cu păcatul.

Alt Canon, Irmos:

Cela ce şade întru slavă...

Scoţând bogăţie din vistieriile cele nedeşertate prea înţelepte, de bogăţia adevărului ai umplut minţile cele sărăcite, şi ai înviat inimile cele omorâte, gonind negura necunoştinţei, pururea pomenite Tite.

Mreaja lui Pavel, prin orânduiala Darului, te-a vânat pre tine Tite, cela ce vreai mai pe urmă cu undiţa cuvântului tău, cu osârdie să tragi din adâncul înşelăciunei neamuri prea multe, către buna credinţă.

Slavă:

Urmând ca un miel măritului Pavel celui dumnezeesc, ai izgonit din mijloc pre lupii cei grei, cuvântătorule de Dumnezeu; şi ai zdrumicat capiştile idolilor, ridicând pre pământeni biserici dumnezeeşti.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea sfânta Născătoare de Dumnezeu, cortul cel neîntinat, uşa luminei, masa şi năstrapa cea cu totul de aur, muntele cel netăiat şi umbrit, ca ceea ce a născut pre Ziditorul, se fericeşte.

Peasna 5-a, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate de dumnezeească slava ta; că tu „Fecioară neispitită de nuntă, „ai avut în pântece pre Dum„nezeu cel preste toate, şi ai „născut Fiu pre cel fără de ani, „tuturor celor ce te laudă pre „tine pace dăruindu-le".

Picioare frumoase agonisindu-ţi spre propoveduire, bine ai vestit tuturor bunătăţi, şi tuturor ai propoveduit pace, înstreinându-i de vrajba cea veche, prin învăţăturile cele dumnezeeşti ale Mântuitorului, fericite Apostole.

Cuvântul tău s'a făcut vindecare, celor ce au fost priimit veninul cel purtător de moarte al şarpelui, şi pământul păgânilor dupre proorocie s'a răsturnat prin dezrădăcinările prea înţeleptelor tale dogme, Vartolomee.

Fiind mort de multe zile, izvorând vieaţă prea îndestulată, şi şezând pre spatele mărei Vartolomee, împreună cu dum-

nezeeştii mucenici, trecând luciuri nemărginite, în ostrovul Liparieí te-ai adăpostit, de Dumnezeu însuflate.

A Născătoarei:

Cu adevărat te slăvesc pre tine Maica lui Dumnezeu prea curată: Bucură-te, ca îngerul îţi strigăm ţie, binecuvântată de Dumnezeu dăruită, auzire şi grai înfricoşat, petrecere streină a Stăpânului zidirei.

Alt Canon, Irmos:

Necredincioşii nu vor vedeà...

Ca un doftor prea ales, ca un slujitor al Darului, cu sarea cea dulce a dumnezeeştilor tale cuvinte fericite, ai oprit rana răutăţei, carea păşteà sufletele păgânilor.

Supuindu-te cu dragoste însuflărilor lui Pavel, împreună cu dânsul ai străbătut cele de supt Cer, prea înţelepte, binevestind cuvântul cunoştinţei, prea cinstite propoveduitorule de Dumnezeu.

Slavă:

Ca un înţelept propoveduind pre Cuvântul că este de o potrivă lucrător, şi împreună şezător cu Părintele, ai plecat pre cei deşerţi cu mintea, ca să lepede toată înşelăciunea idolilor; grăitorule de Dumnezeu Apostole.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu minte curată să cinstim pre cea Preacurată, frumseţea lui Iacov, şi înfrumseţându-ne cu faptele cele dumnezeeşti, cu bună credinţă să o lăudăm, ca pre o Maică a Dumnezeului nostru.

Peasna 6-a, Irmos:

Cugetătorilor de Dumnezeu săvârşind acest praznic „dumnezeesc şi cu totul cin„stit al Maicei lui Dumnezeu, „veniţi să plesnim cu mâinile, „slăvind pre Hristos, cel ce „s'a născut dintr'însa“.

Făcutu-te-ai rază a Soarelui, celui ce prin întrupare a strălucit lumii, gonind noaptea înşelăciunei cea cu mulţi dumnezei, prin învăţăturile tale cele purtătoare de lumină, Apostole.

Mântuirea lui Dumnezeu cea ivită prin asemănarea trupului, pentru multa bunătate luminat o ai propoveduit noroadelor, Vartolomee propoveduitorule al neamurilor apostole.

Avut-ai călătorie pre apa mărei, şi preste ape ţi-ai făcut cărările, şi nu s'a cunoscut într'însa urmele tale, fericite Apostole, precum David mai 'nainte întru Duhul a proorocit.

A Născătoarei:

Biserică slavei te-ai făcut şi uşă luminii ai fost, munte

cu umbră deasă, minune de prooroci cântată, Fecioară Maică Doamnă, de Dumnezeu dăruită.

Alt Canon, Irmos:

Jerfi-voi ţie...

Pavel soarele lumii cel neapus, pre tine fericite te-a trimis ca pre o rază dătătoare de lumină, ca să luminezi inimile celor ce dormeau întru întunerecul necunoştinţei.

Slavă:

Făcutu-te-ai plin de apele cele curgătoare de vieaţă, şi cu râurile dogmelor celor dumnezeeşti, ai înnecat pâraele necunoştinţei, adăpând adunările neamurilor, Fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Neamurile neamurilor te cântă pre tine Prealăudată, căci mai pre sus de cuvânt ai născut pe prea lăudatul Cuvântul lui Dumnezeu; pre carele îl slăvesc cetele îngerilor şi ale oamenilor.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica strigă către tine, de sângele dracilor curăţindu-se cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta".

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Căutând cele de sus...

Arătându-te împreună vorbitor cu Pavel, împreună cu dânsul nouă mai 'nainte ai vestit Cuvântul, apostole grăitorule de tainele dumnezeescului Dar, Tite fericite. Pentru aceasta strigăm către tine: Nu încetà rugându-te pentru noi toţi.

ICOS.

Pre Mântuitorul cel ce s'a arătat pre pământ, l-ai vestit în lume, şi prieten de aproape al Dumnezeirei lui celei nemincinoase te-ai făcut şi moştenitor. Pentru aceasta cu credinţă căzând, pre tine te rog, ca să-mi dai cu rugăciunile tale iertare, gonind mărite negura sufletului meu cea întunecoasă, ca să te laud dupre vrednicie şi să strig către tine neîncetat Apostole: Nu încetà rugându-te pentru noi toţi.

Intru această lună, în 25 de zile, aşezarea moaştelor sfântului măritului Apostol Vartolomeiu.

Stih: Vartolemeiu in noian s'a aflat ascuns,
Ca să-i culegem credincioşii Darul de ajuns.
Intru această lună în a douăzeci şi cincea zi,
Moaştele lui Vortololomeiu se găsi.

Sfântul Apostol Vartolomeiu s'a făcut ales prin zelul său pentru răspândirea creştinismului printre neamuri, cărora propoveduindu-le numele Domnului, a fost răstignit în Armenia cea mare a răsăritului; iară sfintele lui moaşte creştinii cei ce se aflau acolo puindu-le într'o raclă de piatră, le-au mutat în Urbanopoli, unde izvorau tămăduiri şi mântuiau neamurile de boalele ce le bântuiau. Slugile diavolului văzând acestea, au luat racla aceea cu sfântul trup al Apostolului şi o aruncară în mare, împreună cu alte patru racle care aveau în sine moaştele a patru sfinţi mucenici: A lui Papia, Luchian, Grigorie şi Acachie. Plutind însă Apostolul pe deasupra mărei şi trecând adâncurile

cele strimte ale Elespontului, sosì în Marea Egee, de acolo la noianul Adriatic, şi lăsând în stânga ostrovul Siciliei având împreună următor şi pre bunii biruitori mucenici ce erau prin celelalte racle, precum am zis mai sus, sosì la ostrovul Lipariei. De aici bunii biruitori mucenici lăsând pre marele Apostol, ca pre un alt împărat, să odihnească în locul care şi-a ales, ei se întoarseră iarăşi unde dumnezeeasca pronie a vrut, să odihnească pre fiecarele dintr'înşii. Şi anume: Pre Papia în Amila cetatea Siciliei, pre Luchian în Mesina, pre Grigorie în Colimna din Calabria şi pre Acachie în cetatea Ascalus. După aceea se arătă pre sine dumnezeescul apostol, lui Agaton episcopul Lipariei, care pogorându-se la malul mărei şi văzând acel mare şi înfricoşat şi minunat lucru, zise: De unde ţi-a venit Lipario această multă bogăţie? Iar tu Apostolul Domnului, bine ai venit. In urmă fericitul Agaton voind a aşezà racla la loc cinstit, şi văzând că nu se poate mişcà la nevoinţele mulţimei, din dumnezeească descoperire aducând o pereche de junice, şi legându-le cu o funie, traseră acea mare raclă prea lesne, cu puterea celui ce locuià într'însa, unde erà voia Apostolului. Acì făcù episcopul şi biserică înfrumseţată Apostolului, şi a pus într'însa fericitele şi cinstitele lui moaşte cu racla, ca un odor scump, şi acolo în toate zilele făceau minuni. Deci trecând mulţi ani, în vremile cele de pre urmă, în zilele împăratului Teofil, pentru mulţimea păcatelor noastre, luând Agarenii cetăţuia aceea în care se aflà sfântul Apostol, şi rămâind tot ostrovul Lipariei nelocuit de oameni; domnul cetăţei Venendului, înţelegând de apostoleştile minuni, se pornì cu înfierbântată şi călduroasă credinţă către Sfântul, şi chemă din cetatea Amalfinilor nişte oameni corăbieri şi făgăduind să le deà o sumă de bani, îi rugă să meargă să aducă acel odor scump, carele s'a şi făcut. Deci domnul cel ce s'a zis mai sus aflându-se departe de mare, pornì pre episcopul locului şi pre mulţi alţi clerici şi din celalt norod, de se duse întru întâmpinarea Apostolului. Ale căruia sfinte moaşte aducându-le în cetatea Venendei, le-a pus în loc cinstit unde i s'a părut, unde făceà mareleApostol tămăduiri la toţi câţi se aflau acolo, întru slava prea bunului Dumnezeului nostru.

Intru aceasta zi, pomenirea sfântului Apostol Tit episcopul Gortinei celei din Crit, ucenicul sfântului Apostol Pavel.

Stih: Fie dela noi şi lui Tit un titlu mic scriind,
Fiindcă sfârşitul său, cu pace a fost încheind.

Fericitul acesta Tit, se trăgeà din neamul lui Min împăratul Critului, precum grăeşte legiuitorul Zinas carele a scris vieaţa lui, de carele pomeneşte fericitul Apostol Pavel. Acest fericit Tit, încă din copilărie a arătat multă nevoinţă spre învăţătura cea lăudată a ellinilor, şi fiind de douăzeci de ani, auzì un glas ce-i venì de sus care îi ziceà: „Tite, trebue să ieşi din cele de aicea să-ţi mântueşti sufletul, că nu-ţi va folosi învăţătura aceasta„. După un an dela această arătare i s'a poruncit prin vedenie, ca să citească cărţile Evreilor, şi luând cartea Proorocului Isaia, citì acestea: „Innoiţi-vă către mine „ostroave multe, Israil se mântueşte dela „Domnul cu mântuire veşnică". Intre acestea Antipatul Critului, care erà unchiu sfântului Tit, auzind de mântuitoarea Naştere a Domnului Hristos şi de minunile ce a făcut în Ierusalim şi într'alte locuri, trimise pre Tit la Ierusalim, căci erà işcusit a auzì şi a spune şi a povestì cele ce ar auzì. Deci mergând el acolo, şi văzând şi închinându-se Stăpânului Hristos, a rămas în Ierusalim de văzù minunile lui Hristos, văzù însă şi mântuitoarele patimile lui, şi îngroparea şi Invierea şi dumnezeeasca Înălţare; şi Pogorârea şi darea prea sfântului Duh asupra sfinţilor Apostoli şi crezând, se numără cu cei o sută douăzeci şi cu cei trei mii ce au crezut în Domnul prin învăţătura Apostolului Petru. După aceea a fost hirotonit şi trimis cu Pavel să înveţe şi să hirotonească pre cei ce i-ar socotì Pavel a fi iscusiţi. Şi s'a dus cu dânsul la Antiohia şi la Seleucia şi la Chipru şi la Salamina şi la Pafos şi de acolo la Perga Pamfiliei şi la Antiohia Pisidiei şi la Iconia, la casa lui Onisifor; apoi la Listra şi la Derbe, propoveduind pretutindenea cuvântul lui Dumnezeu cu Apostolul Pavel. Deci întâmplându-se a

stăpânì domnia Critului doi ani Rustil cumnatul lui Tit dupre soră, merseră acolo Pavel şi Tit, unde şi biserică au zidit. După aceea ieşind din Crit, se duseră în Asia şi de acolo s'a dus cu Pavel la Roma, unde a rămas Tit până ce Pavel a fos omorît de Neron, şi de unde se întoarse în Crit. Acì hirotonind episcopi şi preoţi şi strălucind apostoleşte, a răposat în Domnul. Iară toată vremea vieţii lui s'a făcut ani nouăzeci şi patru.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor părinţilor noştri, Minà, Epifanie, Ghenadie şi Ioan arhiepiscopul Constantinopolei.

Stih: Podoaba Bisericei s'a întristat,
Căci Minà, pre ceste de aicea le a lăsat.
Grăbind Epifanie spre sfârşit, ca spre oare care îmbătare,
Zace dat spre somn îndată de a capului îngreunare.
Lui Epifanie, Ghenadie şi Ioan împreună,
Păstorilor lui Hristos, aduc de laudă cunună.

Fericitul Minà pre vremile Impăratului Iustinian, se aflà preot sfintei biserici din Constantinopol şi s'a înaintat episcop de Agapet Papa Romei, ce se dusese la Constantinopol; carele, caterisind pre ereticul Antim, ce se mutase de către eretici dela Trapezunta la Constantinopol, a hirotonit pre fericitul Minà în locul aceluia. Deci acesta bine ocârmuind biserica şi sporindu-şi turma sa, s'a mutat către Domnul, şi se prăznuesc împreună şi arătaţii mai sus sfinţii părinţi în prea sfânta biserica cea mare.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

N'au slujit fápturei cugetătorii de Dumnezeu, fără numai „Făcătorului; ci îngrozirea fo„cului bărbăteşte călcându-o, „se bucurau cântând: Prea lău„date Domnul părinţilor, şi „Dumnezeule bine eşti cu„vântat".

Cu sarea cea dulce a cuvintelor tale, pururea pomenite, ai vindecat omenirea cea stricată de răutate şi o ai plecat a cântà: Prea lăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Făcându-te ca un prea înalt Cer dupre înţeles fericite, ca un dumnezeesc apostol, cu glas prea înalt ai propoveduit slava lui Dumnezeu, căruia îi strigăm: Doamne al părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Cu vestmântul cel ţesut din dumnezeescul Dar fericite, ai îmbrăcat pre cei despoiaţi mai 'nainte, prin răutatea şarpelui, şi i-ai plecat să cânte: Prea lăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

A Născătoarei.

Noi robii tăi Născătoare de Dumnezeu, avându-te pre tine Preacurată, apărare şi zid şi sprijineală, cu credinţă strigăm către tine: Bucură-te podul care duce pre cei de pre pământ către Dumnezeu, binecuvântată Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Cel ce ai mântuit în foc...

Invăţând Tit a cântà o Dumnezeire, a cinsti o Domnie, de nebunia mulţimei dumnezeilor, a mântuit pre oamenii cari cu

bună credință strigă: Dumnezeule al părinților bine ești cuvântat.

Ceice cu suflet mort, cinstiau materia cea neînsuflețită, învățându-se de tine ucenice și tăinuitorule al celor negrăite, au cunoscut pre dătătorul de viează Dumnezeu, cel ce s'a omorît pentru noi.

Slavă:

Arătatu-te-ai mărite ca un slujitor al adevărului, și surpător al minciunei, și ca un ucenic al lui Pavel, ai suferit goniri și primejdii împreună cu dânsul cântând: Dumnezeule al părinților bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Prea înfrumsețându-te cu bunătățile, stai deadreapta Împăratului tuturor, acelui ce s'a întrupat din sângiurile tale nenuntită, rugându-te neîncetat, să ne izbăvim noi de toată nevoia.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre tinerii cei bine...

Revărsându-te cu râurile cele dumnezeești, ca un rîu din Edem ai eșit, cu învățăturile tale adăpând partea cea de supt soare, și prin Dar uscând apele înșelăciunei, și strigând: Lăudați pre Mântuitorul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Invățându-te Cuvântul cele mai presus decât cuvântul pre tine, ca pre un cuvântător dumnezeeesc te-a trimis în lume, ca pre o săgeată mântuitoare, rănind adunarea vrăjmașilor mărite, și mântuind pre cei ce cu credință cântă, și prea înalță pre Hristos în veci.

Arătatu-te-ai ca un munte picând dulceața cea dumnezeească, vrednicule de minune, și cu puterile cele dumnezeești făcând călătorie după moarte pre noianurile mărei fără de cufundare o ai rumpt, încunjurându-te pre tine cu cinste purtătorii de chinuri cei viteji.

A Născătoarei:

Dupre legile firei tăinuindu-te, și ai născut, și ai rămas pururea Fecioară, căci ai născut pre Cuvântul cel ce pentru prisosul bunătăței s'a făcut om, căruia toți îi strigăm: Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Alt Canon, Irmos același:

Cu picăturile sângiurilor tale s'a stins focul cel strein al înșelăciunei, boalele s'au gonit, dracii s'au izgonit prin rugăciunea ta cea către Dumnezeu, Tite Apostole. Pentru aceasta te lăudăm pre tine, ca pre o dumnezeească slugă a lui Hristos Impăratului tuturor.

Cu totul lui Dumnezeu sfinţindu-te, şi cu darurile cele dumnezeeşti fiind strălucit, Tite prea înţelepte, luminat ai arătat tuturor pre Cuvântul cel mântuitor, carele ne-a izbăvit pre noi, cei ce cu credinţă adevărată, binecuvântăm şi prea înălţăm pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Făcutu-te-ai prea curat vas al luminei, luminând tot pământul cu razele cele dumnezeeşti, Tite vrednicule de minune, şi întunecând împrotivirea vrăjmaşilor celor prea fărădelege strigai: Pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Sabia care se învârteà de demult, fuge acum de mine Fecioară. Căci ai născut pre Cuvântul îmbrăcat cu trup, şi în două firi fiind cunoscut; de carele se cutremură cetele îngerilor, şi-l slăvesc oamenii în veci.

Irmosul:
Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre tinerii cei binecredin-„cioşi în cuptor, naşterea Nă-„scătoarei de Dumnezeu i-a „mântuit. Atuncea fiind închi-„puită, iară acum lucrată; pre „toată lumea ridică să-ţi cânte „ţie: Pre Domnul lucrurile lău-„daţi-l, şi-l prea înălţaţi întru „toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Tot neamul pământesc...

Ceata apostolilor aduce prăznuire astăzi pomenirei tale se veselesc mucenicii şi duhurile tuturor drepţilor; iară noi credincioşii cu cântări te cinstim pre tine, şi strigăm: Mântueşte-ne pre noi de toată scârba, ucenice al lui Hristos.

Priimind prin răstignire sfârşitul cel fericit, te-ai făcut împreună închipuit cu patimile Învăţătorului tău mărite, şi părtaşi strălucirei şi slavei celei dumnezeeşti, stând pururea împreună cu îngerii înaintea lui, şi învrednicindu-te luminei celei negrăite.

Cea plină de lumină şi vestită pomenirea ta, însuţi văzătorule de Hristos Vartolomee înţelepte, ne-a strălucit nouă luminând pre toţi; întru care te rugăm pre tine, adu-ţi aminte pentru noi toţi mântuindu-ne de toată încunjurarea cea protivnică, prin rugăciunile tale.

A Născătoarei:

Omoară cugetările trupului nostru Născătoare de Dumnezeu prea curată. Opreşte viforul patimilor noastre, alinează valul, şi cu gânduri dumneze-

eşti întăreşte inimile noastre, celor ce cu credinţă te cinstim pre tine, folositoarea noastră cea neruşinată.

Alt Canon, Irmos:

Eva adică prin boala...

Mirându-se Pavel de toată dragostea şi nădejdea ta cea către Mântuitorul, te-a tras împreună călător propoveduind neamurilor, împreună cu tine sfinţita Evanghelie. Pentru aceasta împreună cu dânsul te cinstim pre tine Apostole.

Cetăţeanule cel mare al Critului şi dumnezeescule întâiu şezător pre scaunul lui, şi luminător prea strălucit şi ceresc, prin dumnezeescul Dar goneşti boalele credincioşilor, şi izgoneşti dracii, Tite cugetătorule de Dumnezeu, vrednicule de minune.

Slavă:

Ca soarele ne-a strălucit nouă pomenirea ta, fiind luminat înfrumseţată toată, cu strălucirile Duhului, izgonind norii patimilor; pre carea săvârşindu-o cu credinţă, păzeşte-ne Tite prea fericite, vrednicule de minune.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu mijlocirile tale prea curată Fecioară, dezleagă lanţurile greşalelor mele, risipeşte-mi întunerecul sufletului meu, alinează valul patimilor mele, zdrobeşte pre cei ce mă războesc în deşert, mântueşte-mă pururea Fecioară.

Irmosul:

Eva adică prin boala neascultărei, blestem înlăuntru „a adus, iară tu Fecioară de „Dumnezeu Născătoare, prin „odrasla purtărei în pântece, „lumii binecuvântarea ai în„florit; pentru aceasta toţi te „slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Sfinţită punerea cinstitelor tale moaşte, Vartolomee prea înţelepte, prăznuindu-o cu dragoste, cu credinţă te lăudăm pre tine fericite, căci dela răsărit, minunat înnotând către ostrovul Lipariei, ai luminat tot apusul prin călătoriile tale cele minunate, apostole al lui Hristos, propoveduitorule de Dumnezeu.

Slavă, asemenea.

Tăinuitorule al Darului celui dumnezeesc, şi apostole Tite, împreună cu Pavel cugetătorul de Dumnezeu roagă-te Treimei pentru pacea lumii, şi nouă celora ce săvârşim prea sfântă pomenirea ta, şi o cinstim cu dragoste, dă-ne dezlegare de greutăţi şi de greşale şi mântuire, şi slava şi strălucirea împărăţiei cerurilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu cetele cele fără de trupuri, cu danţurile mucenicilor, cu cetele apostolilor, împreună cu proorocii şi toţi drepţii, o Doamnă Maica lui Dumnezeu, te cântăm pre tine, că ai născut pre Dumnezeu pre cel ce cu negrăită înţelepciune prin Cruce a surpat tirănia iadului, şi pre tot neamul omenesc, l-a izbăvit prea lăudată.

LA HVALITE.

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Izvorul vieţii noastre, te-a izbăvit pre tine prea fericite Vartolomee, ca pre un dumnezeesc râu, ca să usuci apele mulţimei dumnezeilor, adăpând lumea cu curgerile învăţăturilor celor dumnezeeşti, şi neghinile înşelăciunei înecându-le, şi scoţând din cele cumplite pre cei ce se pleacă ţie cu credinţă, Vartolomee apostole al Domnului.

Noi credincioşii cunoscându-te pre tine pururea pomenite, ca pre un soare dela răsărit ieşind, şi apuind către apus, prin călătoriile tale cele ce arătat s'au făcut preste ape, săvârşim cea de preste an pomenirea măritei venirei tale, cinstind prea minunate faptele tale cele multe, apostole al Domnului.

Fiind mort în sicriu, te-ai făcut călător pre mare, pornindu-te dela răsărit prea înţelepte, şi împreună cu mucenicii ai ajuns la apus, neapusule luceafăr al Bisericii lui Hristos, Vartolomee de Dumnezeu fericite. Intru carele odihnindu-te, minunat tuturor te-ai făcut odihnă de osteneli, şi mântuire din cele cumplite.

Slavă, glasul al 5-lea.

Bucură-te raclă de mir a lui Hristos, şi tămâea cea prea aleasă şi cu bună mireazmă, trandafirule al Raiului, luminarea credincioşilor, propoveduitorule al Cuvântului cel cu mare glas, mintea cea cerească, alesule de Dumnezeu ucenice, temelia cea dumnezeească a dogmelor, cerule cel însufleţit şi plin de stele, soarele cel cu multă lumină carele neîncetat luminează marginile, cu strălucirile cele dumnezeeşti luminându-le, Vartolomee apostole, pre Hristos roagă-l, ca să deà celora ce te cinstesc pre tine mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te Darul cel dat de la Dumnezeu, binecuvântată de Dumnezeu slăvită Stăpână, grabnică folosirea şi mântuirea oamenilor celor luptaţi de la pizmuitorii vrăjmaşi, nădejdea

cea nebiruită, şi sprijineala cea adevărată; bucură-te Stăpână izbândirea asupra varvarilor, bucură-te puterea oastei pururea Fecioară. Bucură-te zidirea cea neluptată şi neprădată, bucură-te căderea dracilor şi întărirea sufletelor noastre. Pentru aceasta nu lipsì a te rugà pentru robii tăi, prea sfântă.

A Crucei, a Născătoarei:

Pre Mieluşelul său Mieluşeaua văzându-l oarecând sârguindu-se spre junghiere, cu osârdie urmà, strigând lui acestea: Unde mergi Fiule prea dulce Hristoase? Pentruce alergi cu acest fel de alergare fără lene, îndelung răbdătorule Iisuse prea dorite, cel fără de păcate, şi mult milostive Doamne, dă-mi mie cuvânt roabei tale, Fiul meu întru tot iubite. Nu mă trece cu vederea tăcând îndurate, pre mine ceea ce te-am născut pre tine înfricoşat, Dumnezeule dătătorule de vieaţă, cel ce dăruieşti lumii mare milă.

STIHOAVNA din Octoih.
Slavă a sfântului Tit, glasul al 5-lea.

Cu luptele cele apostoleşti, împodobindu-te pre sine-ţi, te-ai făcut împreună cetaş cu apostolii, Tite apostole. Căci propoveduind pretutindenea cuvântul credinţei, ai priimit Darul chemărei celei de sus. Pentru aceasta Critul se laudă cu minunile, împreună cu învăţăturile tale, şi sicriul tău izvorăşte tămăduiri, celor ce cu credinţă se apropie de dânsul, cu cari şi nouă, varsă-ne tămăduiri boalelor celor sufleteşti, şi răpeşte din primejdii şi din toată încunjurarea pre cei ce cu credinţă şi cu dragoste săvârşesc sfinţită pomenirea ta.

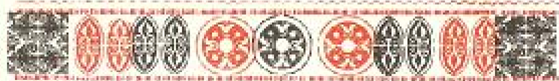
Şi acum, a Născătoarei:
Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te nădejdea oamenilor, pământule cel ales şi curat şi neîntinat, şi izvorul cel pecetluit al Mântuitorului, tu eşti singură pururea Fecioară cetate din care cei ce te cinstim, aflăm mântuire Preacurată, chemarea neamului omenesc, pământule cel plin de roadă carele ai odrăslit spicul; podule care ne duci întru liniştea cea cu bună adăpostire, ocârmuitoarea cea dumnezeească, anghira celor ce se înviforăsc, limanule prea liniştite al celor ce sunt în furtună, cari din dorire te caută pre tine.

A Crucei, a Născătoarei:

Izbăvire pentru noi pe prea vestitul şi prea curatul sângele tău, carele voeşti să dobândească toţi oamenii mântuirea, ca să-l dai, ai priimit cel fără de păcate. Pentru aceasta Maica ta pironit văzându-te, tânguindu-se îşi rumpeà obrazul;

Fiule grăind: Mielule cel cu totul fără de prihană, carele voeşti să mântueşti lumea cu prea scump sângele tău; cum apuseşi dela ochii mei, Soare cel neapus Mântuitorule; cela ce dai tuturor luminare şi pace şi mila cea mare.

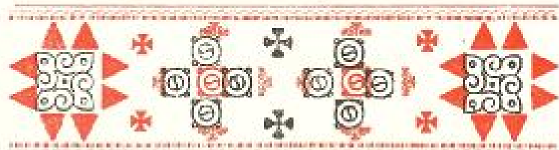

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului, şi ale apostolilor. Prochimen glasul al 8-lea: In tot pământul... Stih: Cerurile spun... Apostolul către Tit: *Pavel robul lui Dumnezeu...* Aliluia, glasul 1-iu: Mărturisi-vor cerurile... Evanghelia dela Matei: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Voi sunteţi lumina lumii...*

CHINONICUL

In tot pământul a ieşit...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 26 DE ZILE.

Sfinţii mucenici Adrian şi Natalia.

La Doamne strigat-am... Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Văzând mărite pătimirea cea prea cinstită şi luptele cele vitejeşti ale mucenicilor, cu cuget bărbătesc ai năvălit însuţi către locul cel de lupte, necruţându-ţi trupul pentru dragostea cea dumnezeească. Pentru aceasta ai săvârşit luptele cele vitejeşti, smerind sprinceana împrotivnicului, Adriane prea răbdătorule.

In temniţă încuindu-te, cu vine de bou bătându-te, cu obezi îngreuindu-te şi cu cătuşi sdruncinându-te pururea pomenite, împreună cu mulţi mucenici, cu cari împreună ai câştigat bunătăţile cele cereşti, având îndemnătoare pre soţia ta Natalia, cea prea iubită lui Dumnezeu, Adriane prea viteazule.

Prin sfătuirea şarpelui a izgonit din Rai pre Adam soţia lui, iară Natalia a băgat în Rai pre Adrian, prea cu înţelepţie sfătuindu-l, şi învăţându-l cu sfinţitele grăirile cele mai dinainte, ca să sufere durerile pătimirei, cele ce pricinuesc răsplătirile cele cereşti şi slava cea veşnică.

Slavă, glasul 1-iu, a lui Efrem Caris.

Râvna bărbatului celui binecredincios, a tras pre femeia cea iubitoare de Dumnezeu către sfătuire luminoasă. Căci Adrian prea alesul supunându-se graiurilor Nataliei a săvârşit călătoria pătimirei. O femee iubitoare de Dumnezeu! Că nu, ca Eva a adus stricăciune lui Adam; ci vieaţă neîncetată a pricinuit soţului ei. Pre aceasta împreună cu bărbatul său lăudându-i, lui Hristos să

strigăm: Dă-ne nouă ajutor, prin solirile sfinţilor tăi.

Şi acum, a Născătoarei:

Marie cea fără prihană şi care covârşeşti toată mintea, prea curată căruţă, pre mine cel cuprins de multe păcate şi îmbulzit, la desfătarea pocăinţei mă îndreptează cu folosirea ta cea întru tot puternică, pentrucă poţi ca Maica celui Atotputernic.

A Crucei, a Născătoarei:

Gustarea cea amară de demult a lui Adam o ai îndulcit, cela ce ai gustat fiere şi oţet, prea dulcele meu Fiu, înălţându-te pre Cruce. Pentru aceea pre mine ca un judecător drept, cu vindecătoare patima ta îndulceşte-mă Stăpâne, înviind ca un Atotputernic, Fecioara grăià, lăcrămând.

STIHOAVNA din Octoih, sau aceasta, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Haină mohorîtă din sângele tău Mucenice ţi-ai roşit, cu carea acum împărăţeşti cu Stăpânul tău împreună, precum este făgăduinţa, cu strălucirile chinuirilor şi frumseţile cele dumnezeeşti înfrumseţându-te; roagă pre Hristos ca să dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Stih:

Minunat este Dumnezeu intru sfinţii săi, Dumnezeul lui Israil.

Adriane mucenice abătutu-te-ai din căile patimilor, purtându-te pre calea cea mântuitoare prea lăudate şi te-ai sălăşluit întru lăcaşurile cele nestricăcioase, împreună cu toţi cei ce s'au plecat lui Hristos; cu cari împreună roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Stih:

Sfinţilor celor din pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale intr'înşii.

O minune nouă şi cu adevărat mare şi prea slăvită! Cum prea înţeleapta Natalia, a plecat pre soţul său a suferi sabiile cele tăietoare; cine a văzut una ca aceasta, sau cine a auzit? Pre ochiul ce-l aveà vieţii ei, a dorit a-l dà spre moarte mântuitoare.

Slavă, glasul al 6-lea:

O pereche fără prihană şi aleasă Domnului! O prea dorită domnie şi lui Hristos prea iubită! O însoţire prea bună şi lui Dumnezeu fericită! Cine nu se va spăimântà întru aceasta, auzind faptele cele mai pre sus de om? Cum femeea s'a îmbărbătat asupra tiranului celui amar? Şi pre bărbatul ei l-a întărit a nu slăbi întru cele cumplite, ci a alege a muri pentru credinţă mai mult decât a trăi. O graiuri împletite de Dumnezeu ale înţeleptei Nataliei! O sfătuiri dumnezeeşti, cari au străbătut ce-

rurile şi au făcut pre măritul Adrian cunoscut către singur scaunul Impăratului celui mare! Ci o însoţire sfântă! Rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu pentru noi, cari din dragoste săvârşim pomenirea voastră, ca să ne mântuim din ispite şi de tot necazul.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Cuvântul cel fără început cu Tatăl şi cu Duhul, prin glasul Arhanghelului de Dumnezeu Născătoare, în pântece zămislindu-l, de cât Heruvimii şi Serafimii şi Scaunele, mai înaltă te-ai arătat.

A Crucei, a Născătoarei:

Fecioara şi Maica ta cea curată, văzând pre norodul cel fărădelege, fără dreptate pironindu-te pre tine pe lemn, precum Simeon mai 'nainte a zis, Mântuitorule, la rărunchi se rănià.

Tropar, glasul al 4-lea:

Mucenicii tăi Doamne...

Sau acesta, glasul al 3-lea.

Credinţa cea mântuitoare comoară nerăpită o ai socotit de trei ori fericite, păgânătatea cea părintească părăsindu-o, şi urmând pre urma Stăpânului, te-ai îmbogăţit cu darurile cele dumnezeeşti; Adriane mărite, roagă pre Hristos Dumnezeu, să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Din Octoih, şi al sfinţilor pe 4.

Peasna 1-a, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil, cu urmele prin adânc, pre „gonaciul Faraon văzându-l înnecat, a strigat: Lui Dumne„zeu cântare de biruinţă să-i „cântăm".

Cu somn cumplit fiind eu ţinut în noaptea vieţii, scoală-mă Dumnezeule prin faptele pocăinţei spre lumină, prin rugăciunile mucenicilor tăi Hristoase, ca să te slăvesc pre tine.

Din buzele cele ce picà dulceaţa cunoştinţei de Dumnezeu, îndulcindu-te Adriane, ai vărsat veninul necunoştinţei celei mai de 'nainte, de Dumnezeu fericite.

Slavă:

Ca una ce ai avut sufletul mai strălucit decât răsăritul soarelui, către lumina pătimimirei ai împins pre soţul tău, Natalie, înfrumseţarea femeilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Priimind pre Ziditorul tău

precum însuşi a voit, întrupându-se mai pre sus de minte, din pântecele tău cel fără de sământă, cu adevărat te-ai arătat Stăpână făpturilor, Preacurată.

Peasna 3-a, Irmos:

Nu este sfânt...

Scăpând de legăturile deşertăciunei celei idoleşti Mucenice, te-ai legat de dorirea dragostei lui Hristos, şi bucurându-te, te-ai împărtăşit legăturilor purtătorilor de chinuri.

Cu drug de fier fluierile tuturor zdrobindu-vi-se, purtători de chinuri ai Domnului, cu pavăza răbdărei şi a bărbăţiei cu adevărat, aţi sfărâmat oasele păgânătăţei.

Slavă:

Aprinzându-te la suflet de focul dragostei celei dumnezeeşti, ai aprins sufleteşte dorirea soţului tău către Hristos, urînd desăvârşit dorul trupului, Natalie.

Şi acum, a Născătoarei:

Minunea dumnezeeştei naşterii tale Preacurată, covârşeşte toată rânduiala firei. Căci mai pre sus de fire în pântece ai zămislit pre Dumnezeu, şi născându-l ai rămas pururea Fecioară.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul meu, ca„rele ai înălţat cornul credin„cioşilor tăi Bunule, şi ne-ai „întărit pre noi pe piatra măr„turisirii tale".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumei...

Dumnezeească pomenirea mucenicilor strălucind cu lumină, a luminat toate marginile pământului, celor ce cu veselie strigă: Tu eşti Hristoase bucuria mucenicilor.

ICOS.

Dorind cu vitejie ostaşii de Hristos Impăratul, cel ce s'a pironit cu trupul pre lemnul Crucii, cu osârdie au răbdat durerile cele cumplite, şi înfricoşatele munci, şi au călcat toată închinăciunea idolilor, şi au surpat împrotivirile celor fărădelege, zecimea cea îndoită, şi treimea mucenicilor. Pentru aceasta Adrian şi Natalia, doimea cea înfrumseţată, văzând pre aceştia au râvnit lor, şi bucurându-se au strigat: Tu eşti Hristoase bucuria mucenicilor.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Cu durerile mucenicilor împleticindu-te, şi bărbăteşte cu credinţă întrarmându-te, pentru aceasta te-ai şi dat pre sineţi Domnului tău; şi cu Darul ai surpat îndrăzneala vrăj-

maşului Adriane prea fericite, mucenice al lui Hristos prea mărite. Drept aceea Natalia văzându-te pătimind, te îndemnă cu cuvinte mântuitoare pre tine prea lăudate. Pentru aceasta strigăm către tine: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruească celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Prea sfântă Fecioară, Maica lui Dumnezeu, patimile cele cumplite ale sufletului meu, vindecă-le rogu-mă, şi-mi dă mie iertare greşalelor mele, celui ce nebuneşte le-am făcut, sufletul meu mi-am spurcat şi trupul mi-am întinat ticălosul. Vai mie ce voiu face în ceasul acela, când vor despărţi îngerii sufletul meu de săracul meu trup? Fii-mi atuncea Stăpână ajutătoare şi folositoare prea fierbinte, că pre tine te am nădejde eu robul tău.

A Crucei, a Născătoarei:

Pre Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul, Mieluşiţa văzându-l pre Cruce fără dreptate ridicat, plângând strigă cu amar: Lumea se bucură prin tine luând mântuire; iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta carea rabzi pentru milostivirea milei, prea bune Dumnezeule Doamne cel fără de păcate. Căreia cu credinţă să-i strigăm: Milostivire arată Fecioară spre noi, şi iertare de păcate dăruește celor ce ne închinăm patimilor aceluia.

Peasna 4-a, Irmos:

Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul; cinstita „Biserică cu dumnezeească „cuviinţă cântă strigând: Din „cuget curat întru Domnul „prăznuind".

Mucenicii puindu-şi tărie pre Hristos, cu adevărat au călcat îndrăzneala cea neputernică a gonacilor, şi au priimit din ceruri darurile biruinţei.

Roşitu-ţi-ai ţie vestmântul nestricăciunei din sângiurile tale, lepădând îmbrăcămintea stricăciunii, şi acum stai înaintea lui Dumnezeu cu slavă, Adriane.

Sângele sfinţilor revărsându-se cu îmbelşugare de pretutindenea, cu adevărat s'a adus mir lui Dumnezeu, curăţind prea tare putrejunea înşălăciunei.

Slavă:

Adam prin graiurile cele viclene ale soţiei lui s'a înşelat, iară Adrian cu graiurile tale, s'a mântuit de înşelăciune, şi cu bucurie s'a băgat în Raiu, o Natalie.

Şi acum, a Născătoarei:

Tainile naşterii tale celei

cu cuviinţă dumnezeească, cu adevărat sunt negrăite și necuprinse celor de pre pământ şi celor din Cer, Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară.

Peasna 5-a, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea ta Bunule, sufletele celor „ce mânecă la tine cu dragoste, „mă rog luminează-le, ca să „te vază Cuvinte a lui Dumne„zeu, pre tine adevăratul Dum„nezeu, pre cela ce chemi din „negura greşalelor".

Indoită zecimea pătimitorilor împreună cu alţi trei, legându-se acum toţi pentru Hristos, au dezlegat prea vitejii legătura păgânătăţei, cea cu adevărat neputernică, cu puterea Treimii.

Ca un soare stând Adriane în mijlocul stelelor celor luminoase ale pătimitorilor celor dimpreună cu tine, ai strălucit lumina bunei credinţe, izgonind negura păgânătăţii, și luminând marginile lumii.

Slavă:

Roua cinstitelor tale graiuri, cu adevărat s'a făcut tămăduire durerilor soţii tale, desfăcându-se prin dragostea celor mai bune, Natalie de Dumnezeu cugetătoare, împreună locuitoare cu mucenicii.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea bună Stăpână a lumii, mântueşte pre cei ce din suflet te mărturisesc pre tine Născătoare de Dumnezeu, căci pre tine te punem înainte folositoare nebiruită, ceea ce eşti cu adevărat Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos:

Marea vieţei văzându-o...

Ocârmuindu-vă de palma lui Hristos, fără vătămare aţi trecut luciul nedumnezeirii, şi v'aţi adăpostit în adăpostul cel prea lin, al strălucirii celei de sus, pătimitorilor ai Domnului.

Ca florile mirosesc darurile cel mai pre sus de fire, ale luptelor tale înţelepte, căci tămâe a lui Dumnezeu te-ai arătat Adriane, cu bună mireazmă prin focul muncilor arzându-te.

Slavă:

Sufletul tău cel sfânt, fiind înfrumseţat cu frumseţea credinţei prea cinstită, şi căutând frumseţea lui Hristos, cea cu adevărat necuprinsă cu mintea, nu ai greşit dorirea, Natalie.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea curată Stăpână, carea ai născut oamenilor pre Domnul ocârmuitorul, turburarea patimilor mele cea nestatornică şi cumplită alinează-o, şi dă linişte inimii mele.

Irmosul:

Marea vieţii văzându-o în-„nălţându-se de viforul ispite-„lor, la limanul tău cel lin a-„lergând, strig către tine: Scoa-„te din stricăciune vieaţa mea „mult milostive".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Dumnezeeştile cuvinte ale femeii tale celei cugetătoare de Dumnezeu, în inimă puindu-le Adriane mucenice al lui Hristos, la munci ai alergat, împreună cu soţia ta cunună luând.

ICOS:

Vreme veselă a sosit celor credincioşi, ziua dumnezeescului Adrian. Să ne veselim dumnezeeşte strigând către dânsul: Mucenice al Domnului, cela ce cu nevoinţa cea bună arătat te-ai nevoit, şi cununa dreptăţii din Cer ai priimit, mântueşte-ne pre noi pre toţi de toată vătămarea celui strein; trimiţându-ne vindecare sufletelor şi trupurilor noastre; şi ca cel ce te-ai curăţit de toată întinăciunea gândului, în Cer eşti împreună cu soţia ta, cunună luând.

Intru această lună, în 26 de zile, pomenirea sfinţilor mucenici Adrian şi Natalia, şi cei împreună cu dânşii.

Stih: Lui Adrian i-a tăicat mâinile şi picioarele cu nemilostivire.
Mâinile viclenilor, ale celor ce grabnice le sunt picioarele spre ucidere.
Ceice în vieaţă s'au aflat împreună petrecători.
Adrian cu Natalia în ceruri intru acelaş locaş sunt locuitori.

Intru această lună în a douăzeci şi şasea zi, Adrian de sabie din vieaţă se săvârşi.

Mucenicul Adrian şi soţia lui Natalia, au fost din cetatea Nicomidiei, pre vremea împărăţiei lui Maximian; iară la a-doua încunjurare ce a făcut Maximian prin împărăţia sa, gonind pre creştini, atuncea zic s'a prins douăzeci şi trei de bărbaţi creştini cari erau ascunşi prin peşteri, şi au fost daţi la multe munci. Pre cari mai 'nainte de a mărturisi, îi întrebă Adrian şi le zise: Pentruce o fraţilor răbdaţi aceste nesuferite şi grele munci? Şi răspunzând ei ziseră: Pentruca să dobândim bunătăţile cele ce sunt gătite dela Dumnezeu, celor ce pătimesc pentru dânsul, care nici auzul poate să le auză nici cuvânt să le povestească. Deci acestea auzindu-le fericitul Adrian, umilindu-se din dumnezeescul Dar, a zis scriitorilor, să-i scrie şi numele lui cu creştinii, că bucuros, a zis, sunt să mor şi eu cu dânşii. Deci scriindu-l aceia şi pre dânsul, îl băgară în fiare şi la închisoare, de care lucru aflând Natalia femeea lui, şi gândind cum că poate să fi fost prins pentru altceva, şi îngrijindu-se foarte suspină şi plângeà; iar mai pre urmă înştiinţându-se cum că pentru Hristos l-a pus în legături şi în temniţă, îndată îmbrăcându-se în haine luminate a alergat la temniţă, şi intrând înlăuntru îl învăţà să steà neclintit la nevoile muncilor, şi rugà pre sfinţii ceice erau împreună legaţi cu dânsul ca să se roage pentru el; atunci prin sfătuirea mucenicului Adrian se întoarse Natalia la casa ei.

Deci fiind adus Sfântul la împăratul şi mărturisind pre Hristos că este Dumnezeu adevărat, îl puseră cu faţa în jos şi-l bătură cu toiege. Apoi întorcându-l cu faţa în sus, fu bătut şi muncit pre pântece, atâta cât i s'a văzut şi măruntaele. Deci Mucenicul când pătimeà acestea erà de douăzeci şi opt de ani, după aceea împreună cu alţi sfinţi fiind i-a slujit, întâi lui tăindu-se mâinile şi picioarele, pre care apucându-le Natalia soţia lui Adrian, care erà faţă, câte una, şi puindu-le pre nicovală, pre ucigaşi îi ruga

ca să lovească puternic, iară pre Adrian, ca să rabde tare şi să nu vânză de frică mucenia cea pentru Hristos. Apoi dându-şi sfinţii sfârşitul, şi fiind a se mistui trupurile lor în foc, Natalia băgă mâna sfântului Adrian în sânul ei şi urmà mergând după sfintele moaşte şi lua sângele ce picà dela dânşii de se ungeà, Apoi stingându-se focul de o ploaie mare şi grea; un om credincios anume Evsevie, luând moaştele sfinţilor şi puindu-le într'un caic mic, le-a dus la Arghiropoli şi le-a pus aproape de Vizantia, unde mergând pre urmă Natalia, şi-a dat sufletul la Dumnezeu şi a fost îngropată lângă moaştele cele muceniceşti.

Intru această zi, sfinţii douăzeci şi trei de mucenici cei ce s'au muncit împreună cu sfântul Adrian, de sabie s'au săvârşit.

Stih: La douăzeci şi trei bărbaţi, a tăiat capetele,
De patru ori atâtea fiindu-le mâinile şi picioarele.

Intru această zi pomenirea sfinţilor mucenici, Atic, Sisenie şi a prea cuviosului părintelui nostru Ivistion.

Stih: Doi nevoitori împreună, spre locul nevoinţei alergând,
Cu uşoară alergare prin sabie, nevoinţa trecând.
Ivistion, cu isopul lacrămilor fiind spălat,
Vesel în locul cel fără de lacrămi s'a mutat.

Intru această zi, pomenirea altui mucenic Adrian.

Stih: Adrian fiind tăiat, cununa îl va împodobì.
Când ziua cea prea mare a cununilor se va ivì.

Acesta a fost în zilele împăratului Lichinie în Vizantia, trăgându-se dela Roma, fecior fiind lui Prov împăratul Romei, împreună cu alt frate al său Dometie cu numele, ce s'a făcut Episcop Visantie după Tit. Deci fericitul Adrian poftind a pătimi pentru Hristos, s'a dus la Nicomidia şi a mustrat pe Lichinie, căci stricase în deşert şi fără de socoteală oştile Romane, cu pricina goanei celei asupra creştinilor. Drept aceea dându-i multe munci i-a tăiat capul; iară fratele său Dometie Episcopul luându-i sfintele moaşte le-a pus în Arghiropoli, unde erau şi moaştele mucenicului Adrian, ale Natalei şi ale apostolului Stahiei, celui ce a fost întâiul Episcop al Vizantiei după sfântul apostol Andrei cel întâi chemat.

Intru această zi pomenirea prea cuviosului Iosif feciorul lui Avenir împăratul Indiei.

Stih: Palaturile împărăteşti cele râvnite ale celui ce preste toate împărăţeşte,
Fiul pământescului împărat le locueşte.

Intru această zi, prea cuviosul Titoe, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Titoe precum socotesc cu totul fără de trup s'a aflat,
Căci deşi l-a avut topindu-l, hrană mormântului nu l-a lăsat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvioşilor „tineri, iară pre haldei arzân„du-i porunca lui Dumnezeu, „pre muncitorul l-a plecat a „strigà: Bine eşti cuvântat „Dumnezeul părinţilor noştri".

Arătatu-v'aţi ca nişte turnuri nesurpate, ale Sionului celui de sus, cu zăvorul pătimirii voastre surpând toate măestriile văjmaşului, cele luătoare de cetate. Pentru aceasta cu bună credinţă pururea cinstim pomenirea voastră mucenicilor.

Datu-s'a dela Dumnezeu Natalia ajutătoare lui Adrian, ca o unită într'un suflet, scoţându-l pre dânsul din adâncul înşelăciunii şi plecându-l a strigà: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă.

Ca pre o comoară de mult preţ, învistierindu-ţi mâna Mucenicului, nu ţi-ai dat comoara curăţeniei tale celor ce se sârgueau a o furà cinstită, fiind ocârmuită cu mâna Dumnezeului tuturor.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre cei trei tineri nu i-a ars cuptorul, carele mai 'nainte a închipuit naşterea ta; căci dumnezeescul foc nearzându-te pre tine, a locuit întru tine, şi pre toţi i-a luminat a strigà: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna 8-a, Irmos:

Din văpaie cuvioşilor...

In focul muncilor cu totul arzându-vă, aţi stins toată văpaia păgânătăţii cu sângiurile voastre, purtătorilor de chinuri strigând: Pre tine te prea înălţăm Hristoase în veci.

Pâraele sângiurilor purtătorilor tăi de chinuri, s'au făcut râuri de tămăduiri lumii, uscând marea patimilor celor cumplite, pre care lăudându-i Hristoase, pre tine bine te cuvântăm.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cine nu se va minunà de dragostea cea către Domnul a femeei celei prea minunate? Cum a urât dragostea trupului, şi-a plecat soţul a cinsti şi a proslăvì pre Hristos în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Din lumină pre Cuvântul cel dătător de lumină l-ai zămislit, născându-l negrăit pre cel mai pre sus de fiinţă, că Duhul cel dumnezeesc întru tine Fecioară s'a sălăşluit; pre carele îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Din văpaie cuvioşilor rouă „ai izvorît, şi jertfa dreptului „cu apă o ai ars; că toate le „faci Hristoase cu singură vo„irea: pre tine te prea înălţăm „întru toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeà...

Nici sucirile mădulărilor, nici întinderea mâinilor, nici sabia, nici focul, nici moartea trupului cea vremelnică, nu au putut nici cum să vă despartă de dragostea lui Hristos, pre voi măriţilor purtătorilor de chinuri. Pentru aceasta în veci împreună cu dânsul pururea vă veseliţi.

Tabără de toţi vrăjmaşii nebiruită v'aţi arătat mucenicilor, şi cetate a lui Dumnezeu şi împărăţie înconjurată cu zid, Rai încuiat şi nefurat, ceată purtătoare de biruinţă,

sobor ales de Dumnezeu, nesurpaţi stâlpi ai Bisericii.

Arătatu-v'aţi prea cinstiţi mucenici ai lui Hristos, făclii cu lumină dumnezeească, stele strălucitoare, sfeşnice care ne străluciţi nouă lumina bunei credinţe, razele Soarelui slavei, fii ai fericirii celei veşnice.

Izvor plin de apele Duhului, şi râu plin de darurile cele dumnezeeşti, şi pahar vărsând pâraele muceniei, şi adânc mântuirii v'aţi arătat mucenicilor, mântuindu-ne pre noi de furtună, şi de tot felul de ispite.

Slavă:

Cu cetele mucenicilor lui Hristos, stând înaintea scaunului Stăpânitorului tuturor prea lăudate, păzeşte pre cei ce cu credinţă şi cu osârdie săvârşesc pomenirea ta, izbăvindu-i de toate ispitele cele supărătoare cu rugăciunile tale.

Şi acum, a Născătoarei:

Morţilor înviere s'a dăruit acum, prin nepovestita şi negrăita naşterea ta Născătoare de Dumnezeu, întru tot cinstită; căci Vieaţa din tine îmbrăcată cu trup, tuturor a strălucit, şi posomorârea morţii luminat o a risipit.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedeà nu „este cu putinţă oamenilor, „spre carele nu cutează a căutà „cetele îngereşti; iară prin tine „Preacurată, s'a arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pre „carele slăvindu-l cu oştile, ce„reşti, pre tine te fericim".

SVETILNA.

Adrian prea înţeleptul şi nebiruitul mucenic, ca o întemeere a pătimitorilor, dela noi să se mărească împreună cu cinstita Natalia; şi împreună cu dânşii străluceşte şi Soborul cel sfânt, ceata cea purtătoare de biruinţă a mucenicilor; a cărora strălucită pomenire săvârşind, pre dânşii îi lăudăm, ca pre cei ce se roagă lui Hristos pentru toţi.

A Născătoarei:

Pre tine prea sfântă folositoare nebiruită, şi păzitoare şi acoperemânt, şi întărire dumnezeească, şi zid neprădat, şi mântuire nerumptă, toată lumea te are întru feluri de nevoi. Ci o Maica şi roaba lui Dumnezeu Împăratului tuturor! Mântueşte-mă şi pre mine robul tău, din tot felul de primejdii.

LA HVALITE.

Stihirile glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Adriane prea viteazule, făcutu-te-ai împlinitor glasului Stăpânului, lepădând toată

frumseţea cea lumească, şi ridicând Crucea pre umere te-ai făcut părtaş patimilor lui, căci întru amândouă te-ai arătat iscusit cu adevărat. Pentru aceasta astăzi credincioşii săvârşim dumnezeească pomenirea ta.

De două ori.

Adriane prea răbdătorule, întru noianul chinurilor adese ori învăluindu-te, ai avut pre soţia ta carea te ocârmuià pre tine, şi te îndreptà întru limanul liniştei, şi te băgà întru cetatea cea întru înălţime, întru carea petrecând prea lăudate Mucenice, rugămu-ne: Roagă-te pentru noi cei ce te lăudăm pre tine.

Până la legături şi deznodări, şi până la tăierea mădulărilor cu tărie împrotivindu-vă, dându-vă sufletele Ziditorului, cu adevărat aţi priimit odihna cea veşnică, şi fericirea cea neîmbătrânitoare; o ce răsplătire dumnezeească aţi câştigat dela Hristos, prea măriţilor şi prea cinstiţilor mucenici.

Slavă, glasul al 2-lea.

Domnul carele cu orânduială negrăită, mai'nainte toate le cunoaşte, te-a priimit pre tine Mucenice, ca pre o viţă bine roditoare, de sabia muceniei tăindu-te prin feluri de chinuri, aducând rodurile răbdărei celei prea bogate, din care se hrănesc inimile credincioşilor, celor ce cu dragoste te laudă pre tine, mărite Adriane.

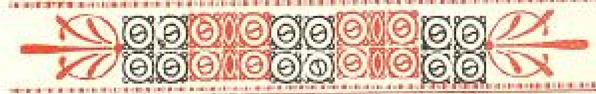
Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te Marie de Dumnezeu Născătoare, Biserică nestricată, şi mai vârtos sfântă, precum strigă proorocul: Sfântă este biserica ta, minunată întru dreptate.

A Crucei, a Născătoarei:

Multe dureri suferind întru răstignirea Fiului şi dumnezeului tău Preacurată, suspinând lăcrămai şi strigai. Vai mie dulcele meu Fiu, cum pătimeşti fără dreptate? Vrând să mântueşti pre pământenii cei din Adam. Pentru aceea prea curată Fecioară, ţie ne rugăm cu credinţă: Fă nouă pre acela milostiv.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 27 DE ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Pimen.

La Doamne strigat-am... Stihirile, glasul al 8-lea.

Podobie: Ce te vom numì...

Ce te vom numi pre tine acum Pimene? Pildă monahilor şi însuţi lucrător de vindecări, carele ai rănit patimile sufletului cu lovirile

înfrânărei; cetăţean şi împreună vorbitor cu îngerii, locuitorul Mitropoliei celei de sus, lăcaşul bunătăţilor, împodobitorul pustiei; roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Ce te vom chemà pre tine acum Pimene? Cetăţean al pustiului, şi iubitor al liniştei; împuţinător patimilor, şi povăţuitor pustnicilor, revărsarea învăţăturilor Duhului celui dumnezeesc, luminătorul cel neadormit al chibzuirei, lucrător de minuni prea adevărat, vindecând feluri de patimi; roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Făclie a chibzuirii te-ai făcut, luminând sufletele celor ce cu credinţă se apropie la tine, şi cărarea vieţii arătându-le lor înţelepte; pentru aceasta cu laude te fericim, săvârşind sfântă prăznuirea ta, Pimene lauda părinţilor, înfrumseţarea pustnicilor; roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, glasul al 6-lea.

Cuvioase părinte Pimene, în tot pământul a eşit vestea isprăvilor tale; pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale, taberile drăceşti ai pierdut, cetele îngereşti ai ajuns, a cărora vieaţă fără prihană ai urmat; îndrăznire având către Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Pizmuind vicleanul cel improtivnic turmei tale Preacurată, pururea se luptă, vrând să o facă luişi mâncare; ci tu de Dumnezeu Născătoare, mântueşte-ne pre noi de vătămarea lui.

A Crucei, a Născătoarei:

Privindu-te pre tine Preacurata pironit pre lemn strigà: O Fiul meu şi Dumnezeule! Ce este aceastâ prea slăvită a ta şi streină auzire, carea o suferi pentru mare mila ta?

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a Sfântului, glasul al 8-lea.

Mulţimile călugărilor pre tine îndreptătorul te cinstim, Pimene părintele nostru, că prin tine, pre cărarea cea dreaptă cu adevărat a umblà am cunoscut. Fericit eşti că lui Hristos ai slujit, şi puterea vrăjmaşului ai biruit; cela ce eşti cu îngerii împreună vorbitor, cu drepţii şi cu cuvioşii împreună locuitor, cu cari roagă-te Domnului, să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Cui te-ai asemănat ticăloase suflete, spre pocăinţă nici cum nedeşteptându-te, şi de foc netemându-te, întru răutăţi petrecând; scoală-te, şi pre cea singură grabnică spre apărare

chiamă-o, şi strigă: Fecioară Maică, roagă pre Fiul tău şi Dumnezeul nostru, ca să mă mântuiască pre mine de cursele celui necurat.

A Născătoarei:

Mieluşeaua, dacă a văzut pre Mieluşelul său întins pre lemn de bună voe prin răstignire, ca o maică a strigat întru plângere chinuindu-se: Fiul meu, ce este această privire streină? Cela ce dai viaţă tuturor ca un Domn, cum mori îndelung răbdătorule, cela ce dai înviere oamenilor? Proslăvesc multa pogorârea ta Dumnezeul meu.

Tropar, glasul al 8-lea.

Cu curgerile lacrămilor tale...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE

Octoihului, dupre rânduiala lor, şi al Sfântului pe 4.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului celui ce a povăţuit pre norodul „său prin marea Roşie, cân-„tarea de biruinţă, că s'a pro-„slăvit".

Cu căldura Mângâitorului, încălzindu-se inima ta Părinte, a risipit gerul dracilor şi iarna patimilor.

Cu cărbunele temerii celei dumnezeeşti, arzând materia patimilor, te-ai făcut făclie a chibzuirei, şi foc al nepătimirei, fericite Pimene.

Slavă:

Pre umere purtând Crucea ta Părinte, cu dragoste ai urmat celui ce te-a chemat, şi te-a făcut luminător pustnicilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Cuvântul cel mai pre sus de Dumnezeire, pentru bunătate vrând a se întrupà din pântecele tău, cu totul m'a mântuit pre mine, prea curată Maică Fecioară.

Peasna 3-a, Irmos:

Tu eşti întărirea...

De starea ta cea de toată noaptea s'au uimit îngerii, căci pre dânşii i-ai avut împreună lucrători întru rugăciunile cele către Dumnezeu.

Curăţitu-ţi-ai ochii cugetului tău de bolirea patimilor, pentru aceasta curat priveşti pre cel nevăzut.

Slavă:

Ca unul ce te-ai hrănit cu laptele pustniciei, cuvioase Pimene, te-ai înălţat întru mulţimea bunătăţilor, întru desăvârşită nepătimire.

Şi acum, a Născătoarei:

Ajutor pre tine având-te,

de năvălirile vrăjmaşilor nu mă tem Preacurată, pre tine folositoare avându-te, taberile acestorea le înfrâng.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi, „şi pre tine te laudă duhul meu".

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Păstorindu-te de Domnul te-ai arătat oaie blândă a lui, biruind pre lupii cei protivnici fericite, şi săvârşindu-ţi dumnezeească lupta ta, te-ai sălăşluit la staulul cel ceresc, Părinte cuvioase; roagă pre Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Nu s'a despărţit de firea cea dumnezeească, trup făcându-se din pântecele tău; ci întrupându-se, Dumnezeu a rămas, cel ce te-a păzit pre tine Maica sa după naşterea Fecioară, ca şi mai 'nainte de naştere, însuşi Domnul, ceea ce eşti cu totul fără prihană; pre carele cu osârdie roagă-l, să dăruiască nouă mare milă.

A Crucei, a Născătoarei:

Mieluşaua Cuvântului cea prea curată, Fecioara Maica cea nestricată, văzând pre Cruce spânzurat, pre cel ce a răsărit dintr'însa fără de durere, ca o maică plângând a strigat: Vai mie Fiul meu! Cum pătimeşti, vrând să izbăveşti pre om de ocara patimilor.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înţeles-am lu- „crurile tale, şi am proslăvit „Dumnezeirea ta".

Priimind razele Mângâitorului, te-ai arătat oglindă neîntinată, şi vas al suirilor celor dumnezeeşti, Pimene de Dumnezeu purtătorule.

Adăpându-te cu lacrămile, te-ai arătat copac cu ramuri înalte, înfrumseţându-te cu înfrânarea, şi îmbogăţindu-te cu roadele cele dumnezeeşti, părinte Pimene.

Slavă:

Cu ostenelele sihăstriei, arând holda minţii tale, ai odrăslit spicul bunătăţilor cu multă rodire şi Darul minunilor.

Şi acum, a Născătoarei.

Odorule al fecioriei, şi lăcaşule al firii celei neîncăpute, întunecatul sufletul meu lumineză-l, Mireasă dumnezeească.

Peasna 5-a, Irmos:

Mânecând strigăm ţie Doamne: Mântueşte-ne pre noi; „că tu eşti Dumnezeul nostru, „afară de tine pre altul nu ştim".

Suferind zăduful zilei pururea pomenite, te-ai învrednicit bucuriei Domnului tău, cuvioase Pimene.

In grădina pustniciei, trandafir cu dulce mireazmă ai răsărit, bine mirezmind marginile, cu mirezmele cunoştinţei celei dumnezeeşti.

Slavă:

Intrarmându-te cu smerenia Părinte, ai smerit la pământ pre şarpele, carele se îngânfase mai 'nainte.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară după naştere te cântăm pre tine, de Dumnezeu Născătoare; că tu pre Dumnezeu Cuvântul trupeşte lumii l-ai născut.

Peasna 6-a, Irmos:

Haină luminoasă dă-mi mie...

Prin luptările cele multe omorînd zburdările trupului, ai călătorit către vieaţa cea fără de moarte, Pimene vrednicule de minuni.

Având înfrânare şi rugăciune neîncetată, şi dragoste neturburată Cuvioase, te-ai arătat neîntinată oglindă al lui Dumnezeu.

Slavă:

Umblând întru pustietăţi neumblate, de pustiirea patimilor te-ai dezbrăcat pre sineţi, şi te-ai făcut cetăţean cerurilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce singură prin cuvânt, ai născut cu trup pre Cuvântul, rugămu-ne, mântueşte de cursele vrăjmaşului sufletele noastre.

Irmosul:

Haină luminoasă dă-mi mie, „cela ce te îmbraci cu lumina „ca cu o haină, mult milostive „Hristoase Dumnezeul nostru".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Sosit-a astăzi sfântă pomenirea strălucitelor tale lupte cuvioase Părinte, veselind sufletele binecredincioşilor, Pimene de Dumnezeu cugetătorule, părintele nostru cuvioase.

ICOS.

Desfătările cele stricătoare de suflet, şi turburările cele lumeşti, cu tot sufletul urându-le, şi pre Hristos dorindu-l, Crucea lui pre umerile tale luându-o, lui ai urmat cu dorire neslăbită, şi cu înfrânarea ridicându-te, ţi-ai agonisit vieaţă nematerialnică, prin postiri şi lacrămi, şi întru rugăciuni neîncetate. Pentru aceea şi Mântuitorul, ţi-a dat ţie împărăţia cerurilor, învrednicindu-te luminii celei neapuse, şi razei celei neapropiate, de Dumnezeu

cugetătorule Pimene părintele nostru prea cuvioase.

Intru această Lună, in 27 de zile, pomenirea prea cuviosului Părintelui nostru Pimen.

Stih: Ca dela un lup cu gura căscată, din vieaţă s'a răpit.

Pimen, creşterea Păstorului celui prea slăvit.
Intru această lună in a douazeci şi şaptea zi,
Pimen la cerescul Păstor se sui.

Acest prea cuvios a fost eghiptean de neam. Deci osebindu-se cu toţi fraţii lui, s'au dus şi s'au făcut monahi; iară maica lor după mulţi ani, arzându-se de dorinţa ce aveà pentru dânşii, s'a dus ca să-i vază, iară ei închiseră uşile, şi ea plângând strigà cu jale. Deci Avà Anuv unul din fraţi îi zise lui Pimen: Ce vom face bătrânei aceştia? Atuncea Pimen apropiindu-se de uşă, a zis către dânsa din lăuntru: Ce plângi bătrâno? Iară ea auzind glasul, că nu-l vedeà fiind uşà încuiată, răspunse: Mi e voea să vă văz fiule, că ce voiu stricà de vă voiu vedeà? Au doară nu vă sunt mumă? Nu sunt bătrână? Şi Pimen zise: Aicea vei să ne vezi, au în cealaltă lume? Iară ea puind în gândul ei cele zise, se duse dela dânşii cu bucurie fără a-i vedeà. Deci într'o zi domnul ţărei prinzând pre feciorul surorei sale cu o vină, îl băgă în temniţă, şi dorind să vază pre Avà Pimen; nu vru bătrânul să vază pre domn, atunci merse şi soru-sa, şi nu-i răspunse; iară ea se jeluià zicându-i: Nemilostivule fie-ţi milă de mine că-mi este unul născut, iară el îi poruncì prin oarecine, zicându-i: Grăbeşte de te du de aicea, că Pimen nu a născut copii. Iară domnul îi poruncì: Porunceşte numai cu cuvântul, că-l voiu slobozì; iară bătrânul zise: Cercetează-l după lege, şi de este vrednic de moarte, să moară, iară de nu, fă cum ţi-e voea. Deci domnul mirându-se foarte, slobozì pre copil. Odată l-a întrebat oarecine zicând: De voiu vedeà greşala fratelui meu acoperi-o-voiu? Bătrânul a zis: De vei acoperì greşala fratelui va acoperì şi Dumnezeu ale noastre. Acest fericit lucrând toată buna faptă, toţi părinţii şi sihastrii cei din Eghipet şi din Tevaida, îl aveau ca pre un părinte, şi se îndreptau şi se învăţau dela dânsul. Deci întru aceste fapte petrecându-şi vieaţa, de trei ori fericitul, îşi priimì sfârşitul, bătrân fiind şi plin de zile.

Intru această zi pomenirea sfintei muceniţei Evtaliei.

Stih: Pre Fiul Maicei, fecioara doamna l-a iubit,

Pentru care şi tăierea, frumoasa doamna fecioară, a suferit.

Aceasta erà din Sicilia, având mumă elină, cu curgeri de sânge, care şi ea se numeà Evtalia, pre carea a tămăduit-o sfinţii mucenici Alfion, Filadelf şi Chiprin; căci s'au arătat sfinţii aceştia trei mucenici în somn Evtaliei şi i-au zis ei: că de crezi în Hristos şi de te vei botezà, cu adevărat te vei vindecà şi te vei mântuì; iară de nu crezi, fugi departe dela noi. Iară Evtalia deşteptându-se, s'a plecat cuvintelor sfinţilor mucenici. Pentru aceasta crezând s'a botezat cu Evtalia fiica sa cea de un nume; aveà însă şi un fecior anume Sermilian, carele o prinse să o sugrume, pentru că a crezut în Hristos; iară slujnica ei o scăpă din mâinile lui de o scoase şi fugì; pentru care Evtalia fiica ei mustră foarte pre vrăjmaşul acela frate al ei, căci a vrut să omoare pre mumă-sa, dar el zise: Au doară şi tu eşti creştină? Iară Sfânta a zis: Adevărat şi cu osârdie poftesc a muri pentru Hristos. Deci necuratul acela desbrăcându-o o bătù cumplit, apoi a dat-o uneia din slugi ca să o ruşineze, iară ea făcând rugăciune orbì pre slugă. Deci văzând fratele ei un lucru ca acesta, i-a tăiat capul.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru şi mărturisitorului, Liverie Papa Romei.

Stih: Liverie poate acum să adune bogăţie,
Care în Cer o a învistierit prin înţelepţie.

Acesta a fost pe vremea împărăţiei lui Constantie, carele a fost întru ajutor marelui Atanasie şi lui Pavel Mărturisitorul ca să-şi ia scaunele lor. Drept aceea împăratul Constantie, după moartea fratelui său Consta, trimise de-l luă dela Roma, şi cercând a-l plecà ca să se ferească de împărtăşire cu Atanasie, şi

ca să fie la un gând pentru caterisirea lui şi neputând a-l plecà, l-a izgonit în Tracia. După aceea mergând împăratul la Roma şi fiind silit de toţi, a poruncit să-şi ia fericitul Liverie iarăşi scaunul, la carele şi mergând a răposat în Domnul, petrecând bine şi cu plăcere dumnezeească.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Osie Episcopul Cordovei.

Stih: Singură numirea ta, Osie zicând,
Datornică laudă după moarte mă aflù împlinind.

Fericitul acesta, strălucind mai 'nainte în sihăstrie şi fiind împodobit cu tot felul de fapte bune, se făcù Episcop scaunului Cordovei celei din Ispania. Apoi având râvnă pentru ortodoxa credinţă, s'a aflat şi la marele şi întâiul Sobor, mustrând şi lepădând turburarea cea arienească. Acesta a strâns şi Soborul ce s'a făcut la Sardica şi Exarh a fost, întru cei ce se adunase atuncea acolo; acesta pentrucă nu iscălì caterisirea împrotiva marelui Atanasie şi a altor mulţi Episcopi ce se gonise din scaunele lor de către Constantie, sau mai vârtos să zicem, pentrucă nu erà la o unire cu răul eres al lui Arie, a fost izgonit, şi suferind multe scârbe şi patimi, luă sfârşitul într'acel surghiun.

Intru această zi, botezul famenului etiopian, de sfântul Filip.

Stih: Bărbatul famen, parimia famenilor o a mustrat,
Căci deşi arap cu firea dară se înălbeşte cu adevărat.

Intru această zi, sfânta Antusa cea nouă, cu sac de păr îmbrăcată şi cu piatră legată de grumazi şi în puţ aruncată, s'a săvârşit.

Stih: Sacul în loc de scufie şi de femeească podoabă, piatra ţi s'a aflat,
Cu carea împreună, Antuso, în adâncul puţului ai intrat.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Fanurie, carele s'a arătat la anul o mie cinci sute.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii evreeşti, au călcat în cuptor văpaea cu îndră„zneală, şi focul în rouă l-au „schimbat, strigând: Bine eşti „cuvântat Doamne Dumneze„ule în veci".

Indeletnicindu-te întru vedenii dumnezeeşti, şi cu nematerialnice raze dumnezeeşti strălucindu-te, cu adevărat te-ai făcut fiu zilei, şi lumină celor dintru întunerec, de Dumnezeu purtătorule Pimene.

Ridicatu-te-ai întru înălţimea nepătimirei, şi în trup ai urmat îngerilor fericite, şi te-ai făcut moştenitor desfătărei Raiului, strigând: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Slavă:

Strălucind cu razele nepătimirei, ai întunecat ispitele dracilor, Cuvioase, şi de vătămarea lor pre mulţi ai izbăvit, cari strigau: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Iată pre care o a zis Fecioară marele Isaia cu Duhul, în pântece a zămislit pre Domnul şi l-a născut, căruia cântându-i strigăm: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Peasna 8-a, Irmos:
Pre Impăratul slavei...

Neadormită păzind candela sufletului cu untuldelemn al luptelor tale, ai intrat cu bucurie întru cămara Mirelui

cea nestricăcioasă şi vieţueşti în veci.

Turnul sufletului tău, nu l-a clătit vânturile duhurilor celor necurate; căci a fost întărit pre piatra credinţei, prea fericite de Dumnezeu purtătorule.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Haina cea urâtă a patimilor o ai desbrăcat Părinte, şi ai îmbrăcat podoaba cea frumoasă a dumnezeeştei nepătimiri, împărăţind împreună cu Hristos.

Şi acum, a Născătoarei:

Să lăudăm noroade pe prea sfânta Fecioară, ca pre una ce este cinstit şi prea înalt scaun, prea înălţându-o întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre Impăratul slavei cel „fără de început, de carele se „înfricoşază puterile cereşti, şi „se cutremură cetele îngereşti; „preoţi lăudaţi-l, noroade prea „înălţaţi-l întru toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Infricoşatu-s'a tot auzul...

Apus-ai ca o stea din lume, şi ai răsărit către Hristos, cel cu adevărat înţelegător Soarele dreptăţei, prea fericite, şi cu adevărat ai lăsat credincioşilor, ca pre nişte raze, bunătăţile cele în chipul luminei, cele ce gonesc întunerecul sufletelor.

Scumpă s'a făcut înaintea lui Dumnezeu moartea ta pururea pomenite, pentrucă cu cuvioşie ai vieţuit pre pământ, păzind nevătămate poruncile şi îndreptările lui, Pimene; pentru aceasta ca unui drept ţi-a răsărit ţie lumina cea neapusă.

Slavă:

Intru frumseţile cele dumnezeeşti îndulcindu-te Părinte, şi îndumnezeindu-te dupre Dar, şi stând acum luminat înaintea luminei celei mari, şi de dorirea cea prea desăvârşit mai luminos apropiindu-te, adu-ţi aminte de cei ce te cinstesc pre tine Pimene, şi săvârşesc pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Singură din femei Mireasă dumnezeească ai încetat blestemul celor întâi zidiţi, pre cel nescris împrejur născându-l cuprins cu trup, cu înoire ai tăiat aşezământurile firei Preacurată, pre cele despărţite mai de 'nainte le-ai împreunat cu prea slăvită mijlocirea ta.

Irmosul:

Infricoşatu-s'a tot auzul de „nespusa lui Dumnezeu pogo„râre, căci cel prea înalt de „voie s'a pogorît până şi la „trup, din pântece fecioresc „făcându-se om; pentru aceea „pe prea curata Născătoarea

„de Dumnezeu credincioşii o „slăvim".

SVETILNA.

Arătat priimind toată raza Dumnezeirei celei în trei sori, te-ai făcut acum dumnezeesc prea înţelepte, cu împărtăşirea celui din fire Dumnezeu; pre carele roagă-l, ca să se mântuiască de priimejdii şi de scârbe, cei ce te cinstesc pre tine Părinte, şi săvârşesc cinstită şi purtătoare de lumină pomenirea ta, Pimene cuvioase, cugetătorule de Dumnezeu, frumseţea sihastrilor.

A Născătoarei:

Aflându-te Părintele pre tine în mijlocul spinilor, cu frumseţea cea fecioarească strălucită, te-a ales prin dumnezeescul Duh ca pre un mult dorit crin, Născătoare de Dumnezeu prea curată, şi Fiului spre sălăşluire. Pentru aceasta noi cei ce ne-am izbăvit prin tine, dumnezeească Mireasă, te cântăm pre tine şi cu dragoste te fericim.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

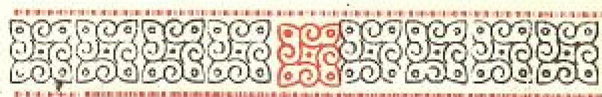

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului, Prochimenul, glasul al 7-lea: Scumpă este înaintea Domnului... Stih: Ce vom răsplăti Domnului... Apostolul către Galateni: *Fraţilor, roada Duhului...* Evanghelia dela Matei: *In vremea aceia, mergeau după Iisus noroade multe..*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 28 DE ZILE

Prea cuviosul părintele nostru Moisi Arapul. La Doamne strigat am, Stihirile, pe 6, ale Octoihului 3, şi ale Sfântului 3, glasul al 8 lea.

Podobie: Mucenici tăi Doamne...

Moisi cel mult vestit, înţelepţeşte părăsind frumseţea lumii, prin ostenelele cele prea neîncetate ale pustniciei, a supus patimile trupului, şi pre cel cu multă măestrie surpându-l, a priimit cununile biruinţei; prin rugăciunile lui Doamne, dă tuturor mare milă.

Infrânare neasemănată, stare de toată noaptea, privighere neadormită, minte nălucitoare de frumseţea cea dumnezeiască, ai avut fericite Moisi. Pentru aceia ai priimit Darul tămăduirilor, a tămădui patimile cele prea cumplite; pentru care te rugăm pre tine Părinte, cere tuturor mare milă.

Cu palma cea dumnezeească părinte Moisi, fiind acoperit, fără de vătămare ai trecut vicleşugul şi săgetăturile şi pândirile dracilor; şi înfrumseţându-te cu nepătimirea, te-ai nu-

mărat împreună cu toţi prea cuvioşii, rugându-te ca să se dăruiască, celor ce cu credinţă te cinstesc pre tine, mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Cugetele îmi sunt necurate şi buzele înşelătoare, şi toate lucrurile mele necurate, şi ce voiu face? Cum voiu întîmpinà pre Judecătorul? Stăpână Fecioară, roagă pre Fiul tău şi Ziditorul şi Domnul, ca întru pocăinţă să priimească duhul meu, ca un bun îndurat.

A Crucei, a Născătoarei:

Junicea cea prea curată, pre viţelul său văzându-l pre lemn de bună voie ridicat, cu umilinţă tânguindu-se, strigà: Vai mie prea iubite Fiule! Ce ţi-a răsplătit ţie adunarea nemulţămitorilor jidovi? Vrând a mă lipsi pre mine de tine Fiule cel întru tot iubit.

Tropar, glasul 1-u.

Locuitor pustiului şi înger în trup şi de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule părintele nostru Moisì; cu postul, cu privigherea, cu rugăciunea, cereştile daruri luând, vindeci pre cei bolnavi, şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Slavă celui ce ţi-a dat ţie putere; slavă celui ce te-a încununat pre tine; slavă celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

După obişnuitele Stihologhii, Sedelnele Octoihului şi Psalm 50.

CANOANELE.

Octoihului, dupre rânduiala lor, şi al Sfântului pe 4.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului celui ce a povăţuit pre norodul său „prin marea Roşie, cântare de „biruinţă, că s'a prea slăvit".

Cu ploile pocăinţei prin solirile tale Părinte, albeşte inima mea, fiind înegrită de muşcarea păcatelor.

Pironindu-ţi trupul de temerea Stapânului prea fericite, ai şters din inimă toată cugetarea cea pătimitoare, purtătorule de Dumnezeu.

Slavă:

In brazdele cugetului tău Părinte, ascunzând seminţele Cuvântului, ai odrăslit grâul cel ce se păzeşte în visteriile cele nedeşertate.

Şi acum, a Născătoarei:

Vrând a se întrupà din pântecele tău, Cuvântul cel mai pre sus de Dumnezeire, pre mine tot m'a mântuit cu bunătatea, curată Fecioară Maică.

Peasna 3-a, Irmos:

Tu eşti întărirea...

Mişcându-te de Duhul, şi răbdând întru faptele cele duhovniceşti înţelepte, duhurile vicleşugului le-ai supus.

Imputernicindu-te de puterea cea cu dumnezeească începătorie, cuvioase Moisi, ca un fără de trup ai smerit pre balaurul cel puternic.

Slavă:

Cu ploile lacrămilor tale, ai stins focul cel arzător al patimilor, şi te-ai arătat râu plin de darurile Duhului.

Şi acum, a Născătoarei:

Avându-te ajutorinţă Curată, nu mă tem de asuprelele vrăjmaşilor, avându-te pre tine folositoare, răstorn taberile lor.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi, „şi pre tine te laudă duhul meu".

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Strălucire neapusă priimind înlăuntru, feţele etiopenilor celor înţelegători le-ai înegrit de Dumnezeu purtătorule, şi măestriile lor cele rele, le-ai risipit cu neîncetate privirile tale cele către Dumnezeu; Părinte cuvioase, roagă pre Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Nu s'a despărţit de firea cea dumnezeească, trup făcându-se din pântecele tău, ci întrupându-se, Dumnezeu a rămas, cel ce te-a păzit pre tine Maica sa după naştere Fecioară, ca şi mai 'nainte de naştere, însuşi Domnul, ceea ce eşti cu totul fără prihană; pre carele cu osârdie roagă-l, să dăruiască nouă mare milă.

A Crucei, a Născătoarei:

Nespurcata Mieluşa, Fecioara Maica Cuvântului cea nestricată, văzând pre Cruce spânzurat, pre cel ce a răsărit dintr'însa fără de durere, ca o maică plângând, a strigat: Vai mie Fiul meu cum pătimeşti? Vrând să mântueşti pre om de ocara patimilor.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înţeles-am lucru„rile tale, şi am proslăvit Dum„nezeirea ta".

Prin rugăciunile cele neîncetate, şi prin sporirile ostenelelor tale Părinte, ai gonit din suflet pre dracul cel iubitor de trup, prea fericite.

Mutându-ţi cugetul către cele mai pre sus de minte, şi de cuvânt Cuvioase, nevoinţele

pustniciei ca pre o dumnezeească rouă le-ai suferit.

Slavă:

Fiind inima ta strălucită cu vedeniile şi cu faptele, Părinte prea fericite, lăcaş curat al Duhului s'a arătat.

Şi acum, a Născătoarei:

Cămara [f]eciorie, şi sălăşluirea firei celei neîncăpute, sufletul meu cel întunecat, luminează-l Mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 5-a, Irmos:

Mânecând strigăm ţie Doamne: mântueşte-ne pre noi, că tu „eşti Dumnezeul nostru, afară „de tine pre altul nu ştim".

Cu cărbunele nepătimirei aprinzindu-te fericite, materia cea lesne arsă a patimilor o ai făcut cenuşă.

Stea strălucind întru înălţimile înfrânărei te-ai arătat, luminând sufletele noastre, pururea pomenite.

Slavă:

In căruţă cu patru cai a faptelor celor bune te-ai suit, şi către sfârşitul cel ceresc ai ajuns părinte Moisi, vrednicule de minune.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară după naştere te cântăm pre tine, Născătoare de Dumnezeu, că tu pre Dumnezeu Cuvântul, cu trup lumii l-ai născut.

Peasna 6-a, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule....

Fiind eu încunjurat de noaptea păcatelor, şi de întunerecul dezmierdărilor, cu strălucirile Duhului cele întru tine, cu totul mă luminează, îndreptează-mă cu totul întru limanul mântuirei, Părinte.

Ca o albină iubitoare de lucrare, în fagurul minţei tale, florile bunătăţilor adunându-le, ai izvorît dulceaţă nemuritoare, carea goneşte amărăciunea dracilor, Părinte.

Slavă:

Răbdând în pustietăţi, ai moştenit cetatea cea de sus, şi robindu-ţi trupul prin posturi, ai purces minunate, către desfătare necheltuită, şi către lăcaşurile Raiului.

Şi acum, a Născătoarei:

Sfinţenie cugetătoare, şi jertfelnic nepipăit, şi sfeşnic poleit cu aur, şi masă însufleţită, carea ai ţinut pâinea vieţii, noi credincioşii pre tine te numim, Fecioară.

Irmosul:

Curăţeşte-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele, şi mă ridică dintru „adâncul răutăţilor rogu-mă;

„căci către tine am strigat, şi „mă auzi Dumnezeul mântui- „rei mele".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Pàlmuind feţele etiopenilor celor înţelegători, ca un soare luminos ai strălucit luminând sufletele noastre, ale celor ce te cinstim pre tine, Moisì prea fericite.

Intru această lună, în 28 de zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Moisì Arapul.

Stih: Negrule Moisì, şi murind zicerea aceea vei fi zicând,
Că omul în faţă, şi Dumnezeu în inimă este văzând.
În a douăzecea şi opta zi,
Etiopul Moisì se săvârşì.

Acest fericit erà de neam etiop, arap, şi la faţă preste tot negru, slugă oarecăruia ce se află la lucruri politiceşti; pre carele pentru firea lui cea rea ce aveà, şi vieaţă tâlhărească, îl gonì Domnul său. Acesta oarecând se mânie, şi pizmui pre un păstor carele îl zăticnise dela un lucru rău, pre carele păstor vru el să-l ucigă, şi aflându-l că este de ceea parte de apa Nilului, şi fiind apa mare. îşi luă sabia în gură, şi-şi puse cămaşa în cap, şi trecù înnot; iară păstorul prinzând de veste a fugit; deci el junghiè patru berbeci aleşi, şi înşirându-i întru o funie, trecu iarăşi Nilul de ceea parte înnot. Şi mâncând cărnurile, şi dând pieile pre vin, se duse la soţii lui. Însă acestea le-am povestit, ca să vă arăt că este cu putinţă la cei ce vor vreà să se mântuiască prin pocăinţă. Acesta în cea de apoi viind întru umilinţă, din oarecare primejdie, s'a dus la o monăstire, şi atâta s'a pocăit în cât a tras şi pre soţii lui către Hristos prin pocăinţă. Iară oarecând şezând în chilia sa, nemeriră la dânsul nişte tâlhari neştiind că el este Moisì, pre cari fericitul legându-i cu un ştreang, îi puse pre umere ca pre un sac cu paie, şi-i duse la obşte, şi zise către fraţi: De vreme ce mie nu mi se cade să fac nedreptate, aflai pre aceştia ce veniră să-mi facă rău. Ce poruncìţi pentru dânşii? Iară aceia dacă-l cunoscură că este el Moisì vătaful de tâlhari cel vestit şi nebiruit, se mărturisiră lui Dumnezeu, şi se lepădară de lume, şi se făcură călugări foarte iscusiţi. De aceea trăind sfântul stareţ cu plăcere dumnezeească, şi luptându-se cu dracul neastâmpărărei, murì fiind bătrân de şaptezeci şi cinci de ani, făcându-se şi preot, şi lăsând şaptezeci de ucenici.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici Diomid şi Lavrentie, fiind legaţi de plop şi săgetându-i, s'au săvârşit.

Stih: Aceşti doi nevoitori legaţi de plop fiind.
Arcele fiind întinse, deşarte sunetele plopului se vedeà făcând.

Intru această zi, dreptul Ezechia împăratul, cu pace s'a săvârşit.

Stih: De ar fi mai lăcrămat Ezechie, precum oarecând a lăcrămat,
Alt adaos de vieaţă iarăşi ar fi aflat.

Intru această zi, pomenirea sfintei Anei, fetei lui Fanuil.

Stih: Fiica lui Fanuil nu s'a ridicat de pre pământ,
Până ce în vremea ei, pre Dumnezeu prunc l-a văzut.

Intru această zi, sfinţii treizeci şi trei de mucenici, cei din Iraclia, prin foc s'au săvârşit.

Stih: Şi focul vâlvâind, spre a Domnului nevoitori,
Erau dupre Moisì, ca ploaia pe erburi.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii evreeşti, au călcat în cuptor văpaea cu îndráz- „neală, şi focul în rouă l-au „schimbat strigând: Bine eşti „cuvântat Doamne Dumneze- „ule în veci".

De stricăciunea patimilor curăţindu-te cu strălucirile Du-

hului, şi strălucind te-ai mutat cu adevărat, întru lumina cea nematerialnică fericite, unde sunt cetele sihastrilor în veci.

De toată răutatea ai scăpat, şi cu împărtăşirea bunătăţilor te-ai împreunat, şi cu nematerialnică dorirea celor veselitoare, te-ai amestecat fericite, strigând: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Slavă:

Cu ostenelele cele fără de măsură ale pustniciei, ai ars înşelăciunea cea cu dureri. Pentru aceasta ai aflat desfătarea bunătăţilor cea fără de ostenele, pre Stăpânul tău bine cuvântându-l, de Dumnezeu purtătorule.

Şi acum, a Născătoarei:

Vezi pre carea o a zis cu Duhul Fecioară, marele Isaia, în pântece pre Dumnezeu a zămislit şi-l naşte, căruia cântăm: Doamne Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

De şapte ori Cuptorul...

Cu rugăciunile întărindu-te, cu smerenia înălţându-te, strălucindu-te la suflet cu dreptatea, şi cu dragostea înfrumseţându-te, te-ai suit la săvârşirea bunătăţilor, întru prea luminată înălţime, Părinte, strigând Stăpânului: Preoţi bine-l cuvântaţi, noroade prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cel negru la trup, câştigându-şi sufletul mai luminat decât razele soarelui, brazdele cele întunecate ale dracilor le-a înegrit, şi a luminat inimile credincioşilor, celor ce cu fierbinţeală cântă întru pomenirea lui; noroade, prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiul şi pre sfântu Duh, Domnul.

Cu smerenia de pretutindenea fiind îngrădit, ai scăpat Părinte de săgetăturile arapilor celor înţelegători, şi îndemnător te-ai făcut al călugărilor, către lupta vrăjmaşilor, cu lucrurile şi cu cuvintele, împreună cu dânşii strigând: Tineri bine cuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Mai presus de fiinţă ai zămislit; mai pre sus de cuvânt ai născut pre Ziditorul firei omeneşti, făcându-se om cel nedespărţit de Tatăl, Stăpână curată, căruia cântă toată zidirea: Pruncilor binecuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, noroade prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm, şi să ne închinăm Domnului cântând, şi prea înălţându-l întru toţi vecii.

De şapte ori cuptorul, mun-

„citorul haldeilor, l-a ars ne-„buneşte, cinstitorilor de Dum-„nezeu, iară văzându-i pre „aceştia cu putere mai bună „mântuiţi, Făcătorului şi Mân-„tuitorului, a strigat: Tineri „bine îl cuvântaţi, preoţi lă-„udaţi-l, noroade prea înălţaţi-l „întru toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Infricoşatu-s'a tot auzul...

Săvârşindu-ţi vieaţa cu adevărat în fapte bune, izvorul bunătăţilor ai luat, şi marginea dorirei tale o ai cuprins, şi bucurându-te te-ai sălăşluit unde este glasul celor ce prăznuesc, vrednicule de minune Moisi părinte cuvioase.

Sudorile ostenelelor tale Părinte, pică dulceaţa folosinţei, şi gonesc amărăciunea patimilor noastre, şi moaştele tale ne izvorăsc nouă vindecări, şi gonesc răutăţile, şi sufletele de necurăţenie curăţesc.

Slavă:

Cu cununi neveştejite a încununat Hristos creştetul tău dumnezeescule, ca unuia ce tare ai biruit taberile stăpânitorului lumii, şi te-a numărat dupre cuviinţă în cetele cuvioşilor; cu cari roagă-te, să se mântuiască de ispite cei ce te cinstesc pre tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Singură între femei ai încetat blestemul strămoşilor, a lui Dumnezeu Mireasă, pre cel nescris împrejur născând cu trup cuprinzându-se, ai înnoit hotarele firei neîntinată, pre cele dintâiu despărţite, cu mijlocirea ta cea prea slăvită le-ai unit.

Irmosul:

Infricoşatu-s'a tot auzul de „nespusa lui Dumnezeu pogo-„râre, căci cel prea înalt de „voie s'a pogorît până şi la „trup, din pântece fecioresc „făcându-se om; pentru aceea „pe prea curata Născătoarea „de Dumnezeu, credincioşii o „slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Cu sabia dumnezeeştilor tale rugăciuni, de Dumnezeu purtătorule fericite părinte Moisi, ai tăiat capetele etiopilor celor înţelegători. Pentru aceasta ai priimit darurile biruinţei dela Hristos, înaintea căruia şi acum cu îngerii stând împreună, şi strălucindu-te cu revărsarea de lumină a nepătimirei, străluceşte cu solirile tale pre lăudătorii cei ce aleargă la tine.

A Născătoarei:

Vieţuind urât eu ticălosul mi-am pierdut frumseţea sufletului, şi m'am asemănat dobitoacelor celor neînţelegătoare,

făcând cele ce nu sunt cu cuviinţă a face, Stăpână Născătoare de Dumnezeu, strălucindu-mă, curăţeşte-mă cu dumnezeeştile raze ale luminei tale şi cu isopul pocăinţei, şi mă arată pre mine robul tău, vas dumnezeesc de bună treabă Fecioară.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 29 DE ZILE.

Tăierea cinstitului cap, al cinstitului slăvitului prooroc Inainte Mergătorul şi Botezătorul Ioan.

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne strigat-am, Stihirile, pe 4, glasul 1.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Veniţi toţi credincioşii, să cinstim dupre vrednicie, pre Mergătorul înainte Ioan, şi Botezătorul lui Hristos, căci acesta este prooroc, carele prooroceşte cele ce vor să fie, ca o slugă şi tăinuitor bine încuviinţat minunilor lui Hristos celor negrăite.

De două ori.

Irod cel fără de minte, fără milă ţi-a tăiat capul tău, înfruntând tu obiceiul lui cel prea spurcat; iar Histos Ziditorul Domnul şi Mântuitorul tuturor, pre tine ca pre un Botezător de trei ori fericite, te-a făcut cap Bisericii.

Irod cel fărădelege, a poruncit ca să aducă capul tău către Irodiada cea prea spurcată, cu îndrăzneală tăindu-l prea fericite. O minune înfricoşată! O prea slăvită auzire! Iară Biserica lui Hristos, cu bucurie prăznuieşte pătimirea ta.

Slavă, glasul a 8-lea.

Mergătorule înainte al Mântuitorului măcar că Irod te-a despărţit pre tine de propoveduirea Darului, dar făclia cea strălucitoare de lumină a gurei tale, şi celor din iad strălucià lumina credinţei. Pentru aceasta roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Stăpână priimeşte rugăciunile robilor tăi, şi ne izbăveşte pre noi, dintru toată nevoia şi scârba.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile glasului al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Arătatu-te-ai prea fericite, mai mare între cei născuţi din femei, căci ai botezat pre Stăpânul tuturor, Ioane proorocule propoveduitorule şi înainte Mergătorule.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioşilor lui.

Cuprins de beţie şi de curvie, văzând Irodiada, pre Irod,

cel fărădelege, către ucidere l-a tras pre dânsul.

Stih: Intru pomenire veşnică va fi dreptul.

Pomenirea cea sfinţită, a dumnezeescului Ioan Botezătorul, cu dragoste săvârşindu-o, lăudăm pre Treimea cea mai pre sus de Dumnezeire.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti singură nădejdea creştinilor şi folositoare, împreună cu Mergătorul înainte, roagă Preacurată pre Fiul tău, pentru robii tăi.

Tropar glasul al 2-lea.

Pomenirea dreptului cu laude, iară ţie destul îţi este mărturia Domnului, Mergătorule înainte. Că te-ai arătat cu adevărat şi decât proorocii mai cinstit. Că şi a boteză în repejiuni pre cel propoveduit te-ai învrednicit. Drept aceea pentru adevăr nevoindu-te, bucurându-te, bine ai vestit şi celor din iad, pre Dumnezeu cel ce s'a arătat în trup; pre cel ce ai ridicat păcatul lumii, şi ne-a dăruit nouă mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Toate tainele tale sunt mai pre sus de cuget, toate sunt prea slăvite Născătoare de Dumnezeu; cu curăţia fiind pecetluită, şi fecioria păzită, Maică te-ai cunoscut nemincinoasă, născând pre Dumnezeu cel adevărat; pre carele roagă-l, să mântuiască sufletele noastre.

Ectenia mică şi Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE

După obişnuitul Psalm, cântăm, Fericit bărbatul.

Slava dintâi.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 8, glasul al 6-lea singur glasul.

Ale lui Ioan monahul.

Săvârşindu-se ziua naşterei lui Irod celui fără de ruşine, s'a plinit legătura jurământului, celui cu spurcata jucătoare. Că tăindu-se capul Mergătorului înainte, s'a adus ca o mâncare în blid, la cei ce şedeau. O ospăţ urît! O lucru necuvios şi plin de ucidere! Dar noi pre Botezătorul, ca pre cel mai mare între cei născuţi din femei, dupre vrednicie cinstindu-l îl fericim.

De două ori.

Jucat-a uceniţa a tot vicleanului diavol, şi a luat plată capul tău Mergătorule înainte. O ospăţ plin de sângiuri! Mai bine ar fi fost de nu te-ai fi jurat Iroade fărădelege, fiule al minciunei; iară de te-ai şi jurat, nu bine te-ai jurat. Mai bine ar fi fost de ai fi minţit, şi viaţa să dobândeşti, decât să te ţii de adevăr, şi să tai capul Mergătorului înainte. Dar noi pre Botezătorul, ca pre

cel mai mare între cei născuţi din femei, dupre vrednicie cinstindu-l îl fericim.

De două ori.

Nu ţi s'a căzut ţie o Iroade, pre văditorul desfrânărei să-l osândeşti spre moarte, pentru pofta diavolească, şi înfierbântarea spre turbată desfrânare. Nu ţi s'a căzut ţie să dai cu greşeală femeei celei fărădelege, prea cinstit capul lui, pentru jurământul jucărei. O cum ai îndrăznit a face o ucidere ca aceasta! Şi cum nu s'a ars spurcata jucătoare, aducându-l pre acesta în tipsie în mijlocul ospăţului! Dar noi pre Botezătorul, ca pre cel mai mare între cei născuţi din femei, dupre vrednicie cinstindu-l îl fericim.

De două ori.

Iarăşi Irodiada se turbează, iarăşi se turbură! O jucare amăgitoare şi băutură cu înşelăciune! Botezătorul s'a tăiat şi Irod s'a turburat. Pentru rugăciunile Mergătorului înaintea ta Doamne, dă pace sufletelor noastre.

De două ori.

Slavă, glas acelaşi.

Săvârşindu-se ziua naşterei lui Irod celui...

Stihira cea dintâi.

Şi acum, a Născătoarei:

Cine nu te va ferici pre tine prea sfântă Fecioară? Sau cine nu va lăudà prea curată naşterea ta? Că cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, acelaşi din tine cea curată a ieşit, negrăit întrupându-se; din fire Dumnezeu fiind şi cu firea om făcându-se pentru noi; nu în două feţe fiind despărţit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut. Pre acela roagă-l Curată cu totul fericită să miluiască sufletele noastre.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei, şi cetirile.

Din Proorocia Isaiei cetire.
Cap. 40, Vers 1-iu.

Acestea grăeşte Domnul: Mângâiaţi, mângâiaţi pre norodul meu, grăeşte Dumnezeu; preoţilor grăiţi Ierusalimului în inimă, mângâiaţi-l pre dânsul, că s'a înmulţit smerirea lui, că s'a dezlegat păcatul lui, că a luat din mâna Domnului îndoite pentru păcatele sale. Glasul celuia ce strigă în pustie, gătiţi calea Domnului, drepte faceţi cărările Dumnezeului nostru, toată valea se va umpleà, şi tot muntele şi dealul se va plecà, şi vor fi cele strâmbe drepte, şi cele colţuroase căi netede. Şi se va arătà slava Domnului şi va vedeà tot trupul mântuirea lui Dumnezeu. In munte înalt te suie, cela ce binevesteşti Sionului, înalţă întru tărie glasul tău, cela ce binevesteşti Ierusalimului, înalţă, nu te teme; eu sunt Domnul Dumnezeu, eu voiu auzì Dumnezeul lui Israil, şi nu-i voiu lăsà pre ei, ci voiu deschide din munţi izvoare şi prin mijlocul câmpiilor fântâni, şi voiu face pustia întru bălţi şi pământul cel însetoşat întru izvoare de ape. Veselească-se cerul deasupra şi norii să roureze dreptate, să răsară pământul şi să încolţească milă şi dreptate să arate împreună. Glas de veselie spuneţi, şi faceţi să se auză aceasta până la marginile pământului. Ziceţi: Că a mântuit Domnul pre sluga sa

Iacov; şi de vor înseloşà în pustie, scoate-va lor apă din piatră. Veseleşte-te cea stearpă care nu naşii, glăsueşte şi strigă, care nu aveai durere, că mai mulţi sunt fiii pustiei, decât ai aceleia ce are bărbat.

Din proorocia lui Maleachi cetire.
Cap. 3 Vers 1-iu.

Acestea grăeşte Domnul Atotţiitorul: Iată eu trimit îngerul meu înaintea feţei tale, carele va găti calea ta înaintea ta, şi va venì la Biserica sa Domnul, pre carele voi căutaţi. Şi cine va puteà suferì ziua venirei lui? Sau cine va puteà stà întru vederea lui? Pentrucă acela va venì ca focul ce topeşte şi ca iarba nălbitorilor. Şi va şedeà topind şi curăţind ca argintul şi aurul. Şi va venì la voi cu judecată, şi va fi mărturie grabnică asupra celor răi şi asupra păcătoşilor şi asupra celor ce jură strâmb cu numele lui, şi asupra celor ce nu se tem de dânsul, zice Domnul Atotţiitorul. Pentrucă eu sunt Domnul Dumnezeul vostru şi nu mă schimb, şi voi feciorii lui Iacov v'aţi depărtat de lege şi nu o aţi păzit. Pentru aceasta întoarceţi-vă la mine şi mă voiu întoarce la voi, zice Domnul Atotţiitorul. Şi vă vor fericì pre voi toate neamurile, şi vor cunoaşte că eu sunt Domnul, cel ce voiu judecà între cel drept şi între cel fărădelege în ziua aceea, întru care eu voiu face mântuire celor ce mă iubesc pre mine; deci, cunoaşteţi şi vă aduceţi aminte de legea lui Moisi robului meu, precum v'am aşezat vouă în Horiv, porunci şi dreptăţi către tot norodul lui Israil. Şi iată eu voiu trimite vouă pre Ilie Tezviteanul, mai 'nainte pânăce va venì ziua Domnului cea mare şi arătată. Carele va întoarce inima tatălui spre fiu şi inima omului spre vecinul lui. Ca viind să nu bat pământul degrab, zice Domnul Atotţiitorul, Dumnezeul cel sfânt al lui Israil.

Dela înţelepciunea lui Solomon cetire.
Cap. 4, Vers 7.

Dreptul de va ajunge să se sfârşească, întru odihnă va fi; dreptul murind va osândì pre necuraţii cei vii, că vor vedeà sfârşitul dreptului, şi nu vor cunoaşte ce a sfătuit pentru dânsul Dumnezeu. Că va aruncà Domnul jos pre cei necredincioşi fără de glas, şi va clătì pre dânşii din temelie, şi până la cel mai de pre urmă se vor pustiì întru durere şi pomenirea lor va pierì. Că vor venì întru cugetul greşalelor sale spăimântaţi, şi vor mustrà pre dânşii împrotivă fărădelegile lor. Atunci va stà cu multă îndrăzneală dreptul înaintea feţei celor ce l-au supărat pre dânsul, şi a celor ce au lepădat ostenelele lui, şi văzându-l pre el se vor turburà cu cumplită frică, şi se vor îngrozì de prea slăvită mântuirea lui. Că vor zice întru sine căindu-se, şi întru nevoinţa duhului vor suspinà şi vor zice: Acesta este pre carele l-am avut oare când în rîs şi întru pildă de ocară noi ceşti fără de minte? Vieaţa lui o am socotit nebunie şi sfârşitul lui fără de cinste? Şi cum s'a socotit între fiii lui Dumnezeu şi între sfinţi soarta lui este. Rătăcit-am dar din calea adevărului, şi lumina dreptăţei nu ne-a strălucit nouă; şi soarele nu ni-a răsărit nouă. Umplutune-am de cărările fărădelegei şi ale pierzărei, şi am umblat pre cărări neumblate, iară calea Domnului nu o am cunoscut.

LA LITIE.

Stihirile, glasul 1-iu, singur glasul, ale lui Ghermanò patriarhul.

Ce te vom numi proorocule? Inger, apostol sau mucenic? Inger, că ai vieţuit ca un fără trup. Apostol, că ai învăţat pre păgâni; şi mucenic, că s'a tăiat capul tău pentru Hristos; pre carele roagă-l, să miluiască sufletele noastre.

Pomenirea tăierei capului Mergătorului înainte săvârşim, carele atuncea în tipsie a izvorît sângiuri, iară acum la margenile lumii varsă tămăduiri.

Astăzi chipul cel de lucru ne-

cuvios maica uciderei pre prea spurcata fiica sa, cea din împreunare fărădelege, o a umplut de răutate prin sfat cu chip de ucidere, împrotiva celui de Dumnezeu ales, mai marelui decât toţi proorocii, pentrucă făcând ospăţ Irod cel prea spurcat, în ziua necuratei naşterei tale cu jurământ o a rânduit, să ceară cinstit capul cel de minuni izvorâtor, al propoveduitorului de Dumnezeu, care a şi săvârşit cel fără de minte, pentru jucarea femeească, dându-i-l ei în loc de plată dar, pentru jurământ. Insă n'a încetat tăinuitorul venirei lui Hristos, şi după sfârşit a defăimà amestecarea lor, cea urâtă lui Dumnezeu, ci defăimându-o a strigat zicând: Nu se cade ţie să fii în curvie cu femeea fratelui tău Filip. O zi de naştere ucigătoare de prooroc, şi ospăţ plin de sângiuri! Dar noi cu gând binecredincios, întru tăierea Mergătorului înainte, cu haine albe îmbrăcându-ne, prăznuim bucurându-ne, ca în ziua cea bine vestită, şi-l rugăm pre dânsul, să se roage Treimei, să ne mântuiască pre noi de ocara patimilor, şi să mântuiască sufletele noastre.

Glasul al 4-lea.

Irod a săvârşit ziua naşterei sale cele fărădelege şi ospăţul cel prea fără de ruşine, pentrucă îndulcindu-se şi îmboldindu-se de cea fărădelege nebunie femeească, a tăiat capul Mergătorului înnainte, dar pre limba cea proorocească, carea înfruntà nelegiuirea lui, nu o a tăiat. A vărsat sânge nevinovat, vrând să acopere păcatul cel fărădelege; dar cu aceasta n'a acoperit glasul celui ce strigà tuturor pocăinţa, ci Irod se veseleà la ucidere, iară noi cu dragoste împreună prăznuim junghierea Botezătorului Ioan cea fericită; căci a apucat înnainte a propovedui în iad pre Vieaţa celor ce şedeau întru întunerec şi în umbra morţei, pre Răsăritul cel dintru înălţime, pre Hristos Dumnezeul nostru, cel ce este singur mult milostiv.

Veniţi noroadelor să lăudăm pre proorocul şi mucenicul şi Botezătorul Mântuitorului, căci acesta fiind înger în trup, a mustrat pre Irod, osândind fapta desfrânărei celei fărădelege şi prin jucarea cea fărădelege i s'a tăiat cinstitul cap, celui ce bine a vestit celor din iad învierea morţilor, şi se roagă neîncetat Domnului, ca să izbăvească sufletele noastre.

Pre proorocul şi Botezătorul Mântuitorului, veniţi credincioşii să-l lăudăm, căci depărtându-se de lume locuià în pustie, mâncând miere sălbatică şi vlăstări, şi pre împăra-

tul cel fărădelege l-a înfruntat; iară pre puţin sufletul nostru îl mângâià, zicând: Pocăiţi-vă, că s'a apropiat împărăţia cerurilor.

Slavă, glasul al 5-lea, a lui Ioan Monahul.

Vrând Irod să scape de defăimările cele pentru fapta cea fărădelege, cu greșeală a dat femeei celei prea fărădelege, capul tău Mergătorule înainte; că n'a priceput ticălosul, că aducându-l pre el în tipsie se va mustrà pre sine. Deci ca cel ce ești lucrător și învăţător de curăţie și mântuitor îndreptător de pocăinţă, Botezătorule al lui Hristos, roagă-te să ne izbăvească pre noi de ocara patimilor.

Și acum, a Născătoarei:

Fericimu-te pre tine de Dumnezeu Născătoare Fecioară și te slăvim credincioșii dupre datorie, cetatea cea neclătită, zidul cel nesurpat, folositoarea cea tare, și scăparea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea, singur glasul.

Propoveduitorule, al pocăinţei Ioane Botezătorule, tăindu-se capul tău, pământul ai sfinţit pentrucă legea lui Dumnezeu, luminat o ai arătat credincioșilor, și fărădelegea ai pierdut. Ca cel ce stai înaintea scaunului lui Hristos, cerescului Împărat; pre acela roagă-l, să miluiască sufletele noastre.

Stih: Dreptul ca finicul va înflorì, și ca Chedrul cel din Livan se va înmulţi.

Pentru legea Domnului, capul tău tăindu-se, o prea sfinţite Ioane, ai mustrat cu îndrăzneală, pre rău credinciosul împărat cel ce făceà fărădelege. Pentru aceasta se minunează de tine oștile îngerești, și te slăvesc cetele apostolilor, și ale mucenicilor; și noi cinstim pomenirea ta cea de preste an prea slăvite, slăvind prea sfânta Treime, ceea ce te-a încununat pre tine înainte Mergătorule, fericite.

Stih: Veselise-va dreptul de Domnul și va nădăjduì spre dânsul.

Celui ce a fost prooroc din prooroc, și mai mare de cât proorocii, celui sfinţit din pântecele maicei sale spre slujba Domnului, astăzi de către împăratul cel fărădelege i s'a tăiat capul, și pre fata ceea ce a jucat fără de rușine, mustrându-o arătat, și mai 'nainte de tăere și după tăere, a rușinat tabăra păcatului, și pentru aceasta strigăm: Botezătorule Ioane, ca cel ce ai îndrăzneală, roagă-te neîncetat pentru sufletele noastre.

Slavă, glasul al 8-lea.

Mergătorule înaintea Mântuitorului, tu pre împăraţi ai

mustrat, ca să nu facă fărădelege. Pentru aceasta jucarea femeei celei fărădelege, a îndemnat pre Irod, să taie capul tău. Şi pentru aceasta dela răsăritul soarelui până la apus, lăudat este numele tău; cel ce ai îndrăzneală către Domnul, roagă-te cu deadinsul, să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară ceea ce nu ştii de mire, carea pre Dumnezeu negrăit l-ai zămislit cu trup, Maica Dumnezeului celui prea înalt, rugăciunile robilor tăi primeşte-le, ceea ce eşti cu totul fără prihană, carea tuturor dărueşti curăţire de greşale. Acum rugăciunile noastre priimindu-le, roagă-te să ne mântuim noi toţi.

La binecuvântarea pâinilor Troparul, de 2 ori. Caută la vecernia cea mică.

Născătoare de Dumnezeu Fecioară...

Odată şi citire a Sfântului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Sfântului, de 2 ori, Slavă, Şi acum a Născătoarei.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Pre mijlocitorul legei şi al Darului, credincioşii adunându-ne cu un glas să-l lăudăm. Că ne-a propoveduit nouă pocăinţa, şi pre Irod de faţă mustrându-l cu îndrăzneală, capul i s'a tăiat. Şi acum cu îngerii vieţuind, se roagă lui Hristos să ne mântuiască pre noi.

De 2 ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Minunea cea înfricoşată a zămislirei, şi negrăit chipul naşterei tale, întru tine s'a cunoscut curată pururea Fecioară. Imi minunează mintea, şi-mi spăimântează gândul, slava ta de Dumnezeu Născătoare tuturor este tinsă, spre mântuirea sufletelor noastre.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Pre cel ce s'a arătat nouă din pântece prooroc, şi din cea stearpă luminat a ieşit lumii luminător, cu cântări să-l lăudăm pre Botezătorul lui Hristos şi pătimitorul, cel de biruinţă purtător, pre Mergătorul înainte Ioan; că se roagă Domnului, să miluiască sufletele noastre.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Acoperământul tău cel grabnic, şi ajutorul şi mila, arată-o spre robul tău, şi îmblânzeşte Curată valurile gândurilor celor deşarte, şi sufletul meu cel căzut ridică-l de Dumnezeu Născătoare. Că ştiu Fecioară ştiu, că poţi câte voeşti.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepciunea...

Din cea stearpă strălucind, cu vrerea lui Dumnezeu, şi legătura limbei părintelui tău dezlegând, ai arătat pre Soarele cel ce luminează pre luceafărul, şi noroadelor în pustie ai propoveduit pre Făcătorul, pre Mielul cel ce ridică greşalele lumii. Pentru aceasta şi cu râvnă pre împăratul mustrând, slăvit capul tău ţi s'a tăiat prea slăvite Ioane, prea lăudate: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine ca pre ceea ce numai una eşti Fecioară între femei, care ai născut fără sământă pre Dumnezeu cu trup, toate neamurile omeneşti te fericim, că focul Dumnezeirei, s'a sălăşluit întru tine, şi ca pre un prunc cu lapte ai hrănit pre Făcătorul şi Domnul. Pentru aceasta neamul îngeresc şi omenesc, dupre vrednicie slăvesc prea sfântă naşterea ta, şi cu un glas strigăm către tine: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce se închină cu credinţă, naşterei tale celei fără sământă.

Apoi Antifonul intâiu al glasului al 4-lea.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioşilor lui.

Stih:

Ce voiu răsplăti Domnului pentru toate care a dat mie.

Toată suflarea...

Evanghelia dela Matei.

In vremea aceea a auzit Irod, cel a patra parte stăpânitor, vestea lui Iisus...

După Psalm 50.

Slavă, glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile Mergătorului înainte, Milostive, curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Şi acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Apoi, Milueşte-mă Dumnezeule dupre mare mila ta...

Şi Stihira, glasul al 6-lea.

Jucat-a ucenița a tot vicleanului diavol, şi a luat plată capul tău Mergătorule înainte, o ospăţ plin de sângiuri! Mai bine ar fi fost de nu te-ai fi jurat Iroade fărădelege, fiule al minciunei; iară de te-ai şi jurat, nu bine te-ai jurat. Mai bine ar fi fost de ai fi minţit şi vieaţă să dobândeşti, de cât să te ţii de adevăr, şi să tai capul Mergătorului înainte. Dar noi pre Botezătorul, ca pre cel mai mare între cei născuţi din femei, dupre vrednicie cinstindu-l, îl fericim.

CANOANE DOUĂ.

Cel dintâi cu Irmosul pe 8.

Facerea lui Ioan monahul.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat, şi din răutatea Eghipetului „scăpând Israilteanul, strigă: „Mântuitorului şi Dumnezeului „nostru să-i cântăm".

Pre cel ce s'a arătat din pântece sterp prooroc, celui ce s'a născut negrăit din pântece fecioresc, pre sfinţitul înainte Mergătorul să-l lăudăm.

Cela ce ai covârşit hotarele firei, legile dreptăţei ai păzit, amestecarea cea fărădelege mustrând, netemându-te de sălbătăcia împăraţilor.

Hrănindu-te cu laptele legii, şi aşezământul de lege, pentru împreunarea cea dupre lege, pecetluindu-l ca un pecetluitor al legii, ai stătut împrotiva urâtei preacurvii.

A Născătoarei:

Cetele îngereşti şi omeneşti, te laudă pre tine neîncetat, Maică ceea ce nu ştii de mire, că pre Făcătorul lor ca pre un prunc, în braţe l-ai purtat.

Alt CANON, pe 6.

Peasna 1-a, glas şi Irmos acelaş.

Pre cel mărturisit de Hristos, a fi mai pre sus de cât toţi oamenii, ca pre un mergător înainte şi prieten al lui, pre dumnezeescul Ioan toţi să-l lăudăm.

Pre cetăţeanul pustiei, şi împreună locuitorul cu îngerii, pre dumnezeescul Ioan, lauda poporului celui nou, toţi să-l lăudăm.

Slavă:

Intru pomenirea Mergătorului înainte, îngereşte să dănţuim, şi lui Hristos să strigăm: Pentru rugăciunile lui Hristoase, împacă lumea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Roagă totdeauna Născătoare de Dumnezeu pre Dumnezeu cel ce s'a întrupat din tine cu cuvânt negrăit, ca să mântuiască pre robii tăi de toată primejdia.

Catavasie:

Cruce însemnând Moisi...

Peasna 3-a, Irmos:

Tu eşti întărirea celor ce alear-gă la tine Doamne, tu eşti „lumina celor întunecaţi şi pre „tine te laudă duhul meu".

Cu obrăznicie fără de ruşine, fata cea plină de beţie a zis, dă-mi capul lui Ioan, o Iroade în tipsie.

Fata a jucat şi ca o călcătoare de lege spre plăcere făcând, a tras pre Irod spre uciderea Mergătorului înainte şi propoveduitorului.

O a ta ticăloşie, Iroade fără de minte şi fărădelege! Cu ce

îndrăzneală, fata înfierbântându-se, ai făcut nedreaptă ucidere.

A Născătoarei:

Dă-ne nouă ajutor cu rugăciunile tale Preacurată, gonind asuprelele primejdiilor celor rele.

Alt Canon, Irmos:

Doamne Cela ce ai făcut cele...

Ca un mijlocitor al legii celei vechi şi al celei noui, înainte Mergătorule, al propoveduirilor evanghelicești tu ispravnic fiind, amestecarea cea fărădelege şi tirănească o ai mustrat şi slăvită moarte o ai luat bucurându-te.

De Maica sa cea fărădelege mai 'nainte învăţată fiind fata, nebunindu-se de beţie, a zis lui Irod: Dă-mi în tipsie capul lui Ioan, ca să-l dau maicei mele dar dorit.

Slavă:

Nesuferind tiranul cel fără de ruşine, mustrările limbei tale celei de Dumnezeu purtătoare, slăvite Mergătorule înainte, a dat fetei pentru jucări femeești dar, cinstit capul tău prea slăvite.

Şi acum, a Născătoarei:

Sălăşluindu-te în Fecioară trupeşte Doamne, te-ai arătat oamenilor precum se cădeà a te vedeà pre tine, pre care o ai şi arătat ca pre o adevărată de Dumnezeu Născătoare, ajutătoare credincioşilor, unule iubitorule de oameni.

Catavasie:

Toiagul spre închipuirea tainei...

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Pre Mergătorul înaintea lui Hristos, pre Botezătorul şi proorocul, să-l cinstim credincioşi cu curată cunoştinţă, ca pre un slăvit propoveduitor şi al pocăinţei învăţător, şi ca pre un mucinic cu totul adevărat al Mântuitorului; că nebunia lui Irod mustrând, capul i s'a tăiat.

Slavă, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Acum s'a arătat nouă Botezătorul Mântuitorului şi veseleşte duhovniceşte gândurile credincioşilor, frumseţea pustiei, şi pecetea proorocilor. Pentrucă s'a arătat Mergător înaintea lui Hristos, şi mărturie nemincinoasă venirei lui. Deci cu cântări duhovniceşti, cu un glas lui Ioan să-i strigăm: Prooroace propoveduitorule al adevărului, roagă-te să ne mântuiască pre noi.

Şi acum, a Născătoarei:

Spăimântatu-s'au Curată, toate cetele îngereşti, de înfricoşată taina naşterei tale, cum cel ce ţine toate numai cu voia, în braţele tale ca un om

s'a ţinut; şi a luat început cel mai 'nainte de veci. Şi cu lapte s'a hrănit, cel ce hrăneşte toată suflarea, cu negrăita bunătate, şi pre tine ca pre o Maică a lui Dumnezeu, dupre adevăr lăudându-te te slăvesc.

Peasna 4-a, Irmos:

Tu eşti tăria mea Doamne, tu şi puterea mea, tu Dumne-„zeul meu, tu bucuria mea; „cela ce nu ai lăsat sânurile „părinteşti şi a noastră sărăcie „o ai cercetat. Pentru aceasta „cu proorocul Avacum strig „către tine: Slavă puterei tale „Iubitorule de oameni".

Neputând să rabde iuţimea mustrărilor, cel vinovat pedepselor legii, nici îndrăsneala cea pentru cinstea lui Dumnezeu, cel amestecat cu necurăţia desfătărilor, legând, păzià pre cel împreunat mai 'nainte de sfârşit cu cetele cele de sus, ca şi cum ar fi fost fără materie.

De beţia vătămătoare de suflet, şi de înfierbântare, de desfrânare bolnăvindu-se ticălosul, dându-se spre săltările cele de jocuri de picioare, cel defăimat ucigător de prooroc s'a făcut; că a zămislit beţie, care este muma desfrânărei şi cumplită fărădelege a născut.

Cu adevărat n'a minţit întru tine dumnezeescul glas: Că tu eşti mai pre sus de proroci, ca cel ce te-ai învrednicit proorociei din pântece, întru nesăvârşirea trupească fiind, şi pre Dumnezeu Cuvântul cel proorocit de tine, l-ai şi văzut în trup, şi l-ai botezat.

A Născătoarei:

Tu eşti lauda credincioşilor ceea ce nu ştii de mire; tu folositoarea, tu şi scăparea, zid şi liman creştinilor, că tu duci rugăciunile la Fiul tău, ceea ce eşti cu totul fără prihană; şi mântuieşti din primejdii, pre cei ce cu credinţă şi cu dragoste, te cunosc pre tine Născătoare de Dumnezeu curată.

Alt Canon, Irmos:

Din muntele cel umbros...

Nu puteà suferi Irod mustrările tale, sluga lui Hristos, prea fericite Ioane; pentru aceasta, a gătit împrotiva ta nedreaptă ucidere, neruşinându-se de cinstea ta.

Cu înfierbântare spre desfrânare împreună cu băutură îmbătându-se nedreptul împărat, pre tine prea fericite te-a dat fărădelege la judecată aducătoare de moarte, Proorocule, neruşinându-se de cinstea ta.

Slavă:

Dându-se dupre cuvintele

fetei, cumplitul Irod cel rău credincios, a dat cu adevărat desfrânatei dar, capul tău Proorocule, din carele izvorăşti Dar nouă tuturor.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te sfântă de Dumnezeu Născătoare; bucură-te ceea ce ai născut bucuria lumii; bucură-te ceea ce singură eşti folositoarea oamenilor, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare curată.

Catavasie:

Auzit-am Doamne taina...

Peasna 5-a Irmos:

Pentruce m'ai lepădat dela faţa ta, cela ce eşti lumină „neapusă? Şi m'a acoperit întunerecul cel strein pre mine „ticălosul; ci mă întoarce, şi „la lumina poruncilor tale în „dreptează căile mele, rogu-mă".

Cu îndemnările maicei sale plată pentru jucarea cea rău îndrăcită, a cerut fata cea prea cumplită a sălbaticei leoaice, capul Mergătorului înainte şi propoveduitorului, pre carele şi singure fiarele în pustie l-au cinstit.

O judecăţile tale cele negrăite şi necuprinse, Iubitorule de oameni! Cum spre perderea celui ce erà din pântece vas Duhului sfânt şi a crescut împreună cu înţelepciune şi cu curăţie, necurata fată a jucat.

Cu dragoste şi cu voie i-a fost celui ce iubia necuvioasa însoţire, să împreuneze cu băuturile zilei naşterei sale, şi uciderea proorocului, şi pahar plin de sfânt şi proorocesc sânge iubitorilor de desfătări, să aducă.

A Născătoarei:

Indrăzneală ca o Maică către Fiul tău câştigând Preacurată, purtarea de grije pentru noi cei de un neam nu o trece cu vederea rugămu-ne, că numai pre tine către Stăpânul, milostivă îmblânzitoare creştinii te punem înainte.

Alt Canon, Irmos:

Mânecând strigăm...

Plată jucărei celei înşelătoare, s'a dat fetei în tipsie capul Mergătorului înainte, o nebunie!

Sângele curgeà din capul tău, de Dumnezeu propoveduitorule, iară desfrânata se veseliă, gândind lucruri mari o nebunie!

Slavă:

Că va tăceà limba ta, socotià Irod, iară aceea şi tăcând, mai mult l-a mustrat prea lăudate.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară după naştere te lăudăm pre tine, de Dumnezeu

Născătoare, că tu pre Dumnezeu Cuvântul, cu trup l-ai născut lumii.

Catavasie:

O de trei ori fericite lemn...

Peasna 6-a, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile „mele, şi mă ridică dintru adân„cul răutăţilor rogu-mă; căci „către tine am strigat şi mă „auzi Dumnezeul mântuirei „mele".

Pentru poruncile legii fiind în primejdii fericite, cu mustrări ai certat pre călcătorul de lege, că nu ai fost trestie clătindu-te de suflările vrăjmaşilor vânturi.

Sânge din tăierea capului tău curgând, s'a adus plată trudelor celor de desfrânare, pre Irod defăimând şi după sfârşit, ca pre cel ce a amestecat firea.

Prin pustietăţi vieţuind cu peri de cămilă acoperit fiind, întru acelea ca întru o polată luminoasă ai vieţuit, iară pre aceştia ca o podoabă împărătească purtându-i, preste patimi ai împărăţit.

A Născătoarei:

Să ne mântuim de cumplite greşale, cu rugăciunile tale de Dumnezeu Născătoare Fecioară, şi să dobândim prea curată dumnezeească strălucirea Fiului lui Dumnezeu celui ce s'a întrupat dintru tine negrăit.

Alt Canon, Irmos:

Haină luminoasă...

Izvorând mulţime de dumnezeeşti învăţături credincioşilor, Ioane slăvite, pre Mielul lui Dumnezeu ne-ai vestit nouă.

Cel ce ai fost nemincinoasă pildă de curăţenie şi de vieaţă adeverită, fă pomenire Mergătorule înainte, pentru cei ce te laudă pre tine, stând înaintea lui Hristos.

Slavă:

Cu rugăciunile tale proorocule al lui Hristos, Botezătorule şi înainte Mergătorule, împacă lumea, mântuind din primejdii sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce numai tu prin cuvânt purtând în pântece ai născut pre Cuvântul, mântueşte rugămu-ne, de cursele vrăjmaşului sufletele noastre.

Catavasie:

In rânza Fiarei...

CONDAC, glasul al 5-lea.

Slăvită tăierea Mergătorului înainte, o rânduială oarecare dumnezeească a fost, ca şi celor din iad, să propovăduiască venirea Mântuitorului; să se tânguiască Irodiada, ca-

rea a cerut ucidere fărădelege, că nu legea lui Dumnezeu, nici vieaţa cea vie a iubit, ci cea amăgitoare vremelnică.

ICOS.

Ziua naşterei lui Irod tuturor s'a arătat necuvioasă, când în mijlocul celor ce se dezmerdau, s'a pus înainte capul postitorului, ca o mâncare, cu bucuria s'a împreunat întristarea, şi cu râsul s'a amestecat amară plângere; căci capul Botezătorului ducându-l în tipsie, a intrat fata înaintea tuturor precum i s'a zis ei. Şi pentru înfierbântarea desfrânărei, plângerea a căzut asupra tuturor celor ce se ospătau atuncea cu împăratul, că nu i-a veselit pre aceia, nici pre însuşi Irod, căci zice: Şi s'a întristat cu întristare nu adevărată, ci amăgitoare vremelnică.

Intru această lună în 29 de zile, tăierea cinstitului cap al cinstitului slăvitului prooroc înainte Mergătorului şi Botezătorului Ioan.

Stih: Mână ucigaşe, cu sabia capul i-a tăiat,

Celui ce mâna, pre capul Domnului o a pus cu adevărat.

Botezătorul intr'această lună in a douăzeci şi noua zi,

Prin tăierea capului din vieaţă se sfârşi.

Acesta se mărturiseşte de Hristos că este mai pre sus decât toţi cei născuţi din femei şi mai mult decât proorocii. Acesta este carele mai 'nainte a săltat în pântecele maicei sale şi a propoveduit pre Hristos şi celor de pre pământ şi celor din iad. Deci acesta a fost fecior lui Zaharia Arhiereul şi al Elisabetei, născut fiind din făgăduinţa lui Gavriil; i s'a tăiat cinstitul cap de Irod Antipa, pentru cea fărădelege, împreunare a Irodiadei. Acesta carele tocmai din pântece erà îmbrăcat cu sfinţenie, aveà întru sine sălăşluită curăţia, iubit-a înţelepciunea, nevoitu-s'a cu nehrană şi erà depărtat de toată amestecătura şi vorba omenească, şi a locuit în pustie ca în Cer, petrecut-a cu fiarele, acoperit erà cu păr de cămilă, şi încins cu brâu de curea. Şi hrana lui erà ca a pasărilor sburătoare, cela ce pururea cugetà în legea lui Dumnezeu şi toate mai de jos şi mai mici le socoteà decât paza aceleiaşi legi dumnezeeşti. Cela ce a trecut preste hotarele firei, şi a botezat pre Hristos cel neîntinat şi mai pre sus decât toată firea. Iară Irod cel lipsit de minte şi nestâmpărat, pre a patra parte de Iudeea biruitor fiind, şi-a luat lui femee pre soţia fratelui său Filip, pentru care pornindu-se Proorocul din dumnezeească râvnă şi întemeindu-se cu armele adevărului, a zis către tiranul: Nu-ţi este iertat a ţineà pre femeia lui Filip fratelui tău. Deci dintru această temniţă şi legături s'au zădărît asupra Sfântului, pornind spre aceasta acea femee turbată pre îndrăgitorul său; deci făcându-se veselia naşterei lui Irod, şi pornind băutura cea multă şi plină de dragoste desfrânată spre nebunie şi turburare pre mai marele ospăţului, a venit şi fata Irodiadei şi a jucat înaintea împăratului, şi plata ei pentru necinstitul joc i s'a dat, vai! moartea Proorocului. Deci numai decât a adus capul Proorocului în tipsie şi l-a dat necuratei aceleia şi mult desfrânatei femei, încă sângele curgând, şi iarăşi tot acela zicând. Şi s'a făcut acestea în cetatea Sevastiei ce este departe de Ierusalim cale de o zi, unde şi case împărăteşti a făcut al patrulea biruitor ce a domnit după acesta, şi s'a făcut ospăţul cel ucigător de Prooroc, acolo acoperindu-se proorocescul şi sfântul acel trup, de ucenicii lui s'a ascuns.

Intru această zi, pomenirea cuvioasei Teodorei cea din Tesalonic care erà cu neamul din Egina.

Stih: Lăsând Teodora viaţa aceasta stricăcioasă,

A aflat în Cer viaţă nestricăcioasă.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne, şi ne mântuieşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu focul s'a ruşinat în Vavilon „oarecând; pentru aceasta ti- „nerii în cuptor cu bucuros „picior, ca într'o grădină verde „săltând, au cântat: Bine eşti „cuvântat Dumnezeul părinţi- „lor noştri".

Cu poftă desfrânată şi cu rea beţie întrarmat fiind, lovindu-te de turnul înfrânărei cel neclătit şi de cetatea curăţiei cea nebiruită, de Botezătorul lui Hristos, te-ai zdrumicat Iroade fărădelege.

Nu s'a spăimântat, nici s'a îngrozit Mergătorule înainte, nici a slăbit cea învăţată de diavolul, aducând fără de ruşine cinstit capul tău în tipsie, cu îndemnările maicei sale amăginduşi mintea.

Ca o făclie ai strălucit şi mai 'nainte te-ai trimis ca un înger, ca un prooroc ai propoveduit pre Hristos Mielul lui Dumnezeu, cel ce s'a arătat; ca unui mucenic cu sabia capul ţi s'a tăiat, mai 'nainte propoveduindu-l pre el şi morţilor celor din iad.

A Născătoarei:

Mântuiţi fiind prin cel născut al tău, de osânda căderei celei de demult, pre tine Maică Fecioară pricina cea arătată a mântuirei, împreună cu Fiul tău cel ce s'a dat pre sine izbăvire pentru noi, pururea te slăvim.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii evreeşti...

Sluga venirei Stăpânului, şi luceafărul cel ce mai 'nainte a vestit pre Soarele, Ioan a alergat la iad, strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

O nebunia lui Irod! Pre cel întocmai cu îngerii în trup fără materie, unei femei de ocară în loc de batjocoră dărueşte; pre cel ce strigă: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă:

Priimeşte-mă Sfinte al sfinţilor pre mine cel ce mă rog pentru biserică, către Stăpânul s'a rugat Mergătorul înainte strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Oprit-ai sâlnicia morţei, ca ceea ce ai zămislit pre Dumnezeu cel fără de moarte şi l-ai născut Curată, căruia toţi cântăm: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Catavasie.

Nebuna poruncă...

Peasna 8-a, Irmos:

De şapte ori cuptorul, muncitorul haldeilor, l-a ars „nebuneşte, cinstitorilor de „Dumnezeu; iară văzându-i pre „aceştia cu putere mai bună „mântuiţi, Făcătorului şi Mân„tuitorului, a strigat: Tineri „bine îl cuvântaţi, preoţi lău„daţi-l, noroade prea înălţaţi-l „întru toţi veci".

Cel ce a mers înaintea naşterei tale şi a dumnezeeştei patimi, întru cele mai de desupt, prin sabie s'a sfârşit şi s'a făcut prooroc şi vestitor pogorârei tale celei de acolo, ca un glas al Cuvântului, Ioan strigând: Cei morţi pre Dătătorul de viaţă, şi cei orbi pre Aducătorul de lumină, cei robiţi pre Mântuitorul Hristos, prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Cel din cea stearpă, carele a mers înaintea naşterei celei din Fecioară, acum a fost prin tăerea capului său, mergător înaintea răstignirei celei de bună voie, a celui ce a făcut toate, celor din iad strigând: Cei morţi pre Dătătorul de viaţă, şi cei orbi pre Aducătorul de lumină, cei robiţi pre Mântuitorul Hristos, prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Capul tău tăindu-se dela trup, Mergătorule înainte, sufletul cel ce stăpâneà preste trupul tău, s'a despărţit de dânsul; iară Dumnezeirea nu s'a despărţit de aicea de trupul lui Emanuil, şi os nu s'a zdrobit al lui Dumnezeu şi Stăpânului; pentru aceasta îl prea înălţăm pre el în veci.

A Născătoarei:

A Domnului Născătoarei Stăpână, ranele sufletului meu şi întinările, cu milostivă rugăciunea ta Fecioară vindecă-le, şi pre mine cel căzut mă scoală, mântueşte-mă pre mine păcătosul mântueşte-mă, ceea ce eşti cu totul fără prihană; că tu eşti folositoarea şi sprijinitoarea mea, ceeace numai tu una eşti Curată şi binecuvântată întru toţi veci.

Alt Canon, Irmos acelaşi:

Legile călcând oarecând tiranul Irod amăgitorul, şi spre ospăţul zilei naşterei sale întorcându-se, pre fată o a pus să joace, plecându-o cu jurăminturi, cum că va plini toată cererea ei. Iară ea îndemnată fiind de învăţăturile maicei sale, a cerut în tipsie capul Mergătorului înainte.

Greşeală de ucidere câştigându-şi Irod ticălosul împărat, muncă fără de sfârşit ş'a agonisit, călcând aşezământul legii; că a adus la masă ca o mâncare, capul Mergătorului înainte, cel ce l-a mustrat pre

el împreună şi pre Irodiada întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Luminate Apostole al Domnului şi Mergătorule înainte, fericite Ioane, cela ce eşti mai ales între prooroci, cu rugăciunile tale mântueşte pre cei ce săvârşesc cu dragoste, luminată şi de lumină purtătoare pomenirea ta, strigând: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii

Şi acum, a Născătoarei:

Mai sfântă eşti decât îngerii Fecioară prea sfântă, născând pre Sfântul sfinţilor pre cel ce s'a făcut fără amestecare pentru milostivirea, precum suntem noi oameni. Pre carele roagă-l să mântuiască pre cei ce strigă lui neîncetat: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Catavasie:
Să lăudăm bine să cuvântăm...

Binecuvântaţi tineri...

Peasna 9-a, Irmos:

Infricoşatu-s'a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogo-„râre, căci cel prea înalt de „voie s'a pogorît până şi la „trup, din pântece fecioresc „făcându-se om. Pentru aceea „pe prea curata Născătoarea „de Dumnezeu, credincioşii o „slăvim".

Infricoşatu-s'a tabăra cea vicleană, şi mai marele aceştiea diavolul, de limba ta cea de Dumnezeu grăitoare Proorocule, carea a propoveduit pre Hristos, şi prin fată desfrânată, a plecat pre Irod ca să taie capul tău. Dar noi credincioşii, pre tine te slăvim.

Valea firei cea smerită s'a înălţat, şi dealul mândriei morţei s'a smerit. Că glasul celui ce strigă, a strigat în lăcaşurile iadului cele pustii de lumină: Ridicaţi porţile, că Impăratul cel puternic va să intre.

Spăimântează-se patimile oamenilor, şi dracii fug cu frică, de umbrirea Darului celui dat ţie dela Dumnezeu. Insă de amândouă ispitile păzeşte turma ta Mergătorule înaintea Domnului, carea te slăveşte pre tine cu credinţă pururea.

A Născătoarei:

Incordează şi bine sporeşte şi împărăţeşte, Fiule al Maicei lui Dumnezeu, supuind pre norodul ismailtenesc, carele se luptă cu noi. Binecredinciosului Rege biruinţă dându-i asupra varvarilor vrăjmaşi, pentru rugăciunile celeia ce te-a născut pre tine, Cuvinte al lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Spăimântatu-s'a Cerul...

Glasul celui ce strigă ai fost

o Botezătorule; că prooroc din prooroc strălucind, în pustie tuturor ai strigat: Pocăiţi-vă; şi pre Irod, cel ce lucrà fără de cale lucruri de ocară l-ai mustrat. Pentru aceasta şi la cei din iad mai 'nainte ai mers, propoveduindu-le împărăţia Dumnezeului nostru.

De muma sa Irodiada, îndemnată fiind fata cea prea fără de ruşine, a cerut ca să se taie sfinţitul cap al Botezătorului. Atuncea Irod prea degrab a poruncit să dea în tipsie ca o mâncare ce se pune înainte şi ca un dar, pre acesta ce mustrà fărădelegea lui.

Slavă:

Cel ce ca un mucenic şi prooroc şi Botezător, şi ca un glas şi sfeşnic şi înger, şi mai mare decât proorocii eşti mărturisit de Dumnezeu, roagă pre Domnul să mântuiască de toate ispitele şi de vătămarea cea protivnică, pre cei ce săvârşesc cu dragoste pomenirea ta, cea de lumină aducătoare, Inainte Mergătorule.

Şi acum, a Născătoarei:

Văzută eşti o Fecioară Maica lui Dumnezeu, mai pre sus de fire, născând cu trup pre Cuvântul cel bun, pre carele Tatăl l-a răspuns din inima sa mai 'nainte de toţi vecii ca un bun; pre carele acum îl şi cunoaştem mai pre sus decât trupurile, măcar că şi în trup s'a îmbrăcat.

Catavasie:

Rain de taină eşti...

SVETILNA

Podobie: Ucenicii privind...

Pre cel ce s'a cunoscut mai mare între prooroci, şi a fost mai ales decât apostolii cu cântări de laude să-l încununăm, pre Mergătorul înaintea Darului; căci i s'a tăiat capul pentru legea Domnului.

Slavă:

Spurcatul Irod, ţie săditorului curăţiei, Botezătorule al Mântuitorului, capul ţi-a tăiat cu vicleşug; iară mustrările limbei tale, nici cum n'a putut să le taie.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceeace ai pierdut blestemul lumii cu dumnezeească naşterea ta Curată, mântueşte cu rugăciunile tale, de toate primejdiile turma ta, ceea ce se roagă ţie cu credinţă, Fecioară.

LA LAUDE.

Punem Stihirile pe 4, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

O prea slăvită minune! Sfinţitul cap, şi de îngeri cinstitul, carele a mustrat cu limba lucrul cel fărădelege, spurcata desfrânată fata l-a purtat, şi la mumă-sa cea prea de-

sfrânată l-a adus. O negrăită răbdarea ta Iubitorule de oameni! Prin care Hristoase, mântueşte sufletele noastre, ca un milostiv.

De două ori.

O de orbirea lui Irod! Ocărînd pre Dumnezeu prin stricările legii, păzirea jurământurilor a face, cu vicleşug se făţărniceşte şi spre desfrânare ucidere adaoge, făţărnicindu-se a se mâhni. O negrăită milostivirea ta Stăpâne! Prin care Hristoase mântueşte sufletele noastre, ca un milostiv.

O minune mai pre sus de gând! Pecetea proorocilor, pământescul înger pentru jucarea desfrânată plată se arată; şi limba cea de Dumnezeu grăitoare, mai 'nainte vesteşte şi celor din iad vestirea lui Hristos. O nespusă rânduiala ta Stăpâne! Prin care Hristoase mântueşte sufletele noastre ca un milostiv.

Slavă, glasul al 6-lea.

Iarăşi Irodiada se turbează, iarăşi se turbură; o jucare amăgitoare şi băutură cu înşelăciune! Botezătorul s'a tăiat şi Irod s'a turburat; pentru rugăciunile Mergătorului înaintea ta Doamne, dă pace sufletelor noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, carea ai odrăslit nouă rodul vieţii, ţie ne rugăm; roagă-te Stăpână cu Mergătorul înaintea lui Hristos, să se mântuească sufletele noastre.

SLAVOSLOVIA cea mare.

După Sfinte Dumnezeule... Troparele dupre obiceiu, şi se face ungere din sfântul untdelemn din candela Sfântului.

Ecteniile şi Otpustul.

Ceasul întâi şi Otpustul desăvârşit.

LA LITURGHIE.

Fericirile din Canonul cel dintâi, Peasna 3-a, pe 4; şi dintr'al 2-lea, Peasna 6-a, pe 4. Prochimenul glasul al 7-lea: Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu... Apostolul din Fapte: *In zilele acelea după ce şi-a sfârşit Ioan călătoria...* Aliluia, glasul al 4-lea: Dreptul ca finicul va înflori... Stih: Răsădiţi fiind în casa Domnului... Evanghelia dela Marcu: *In vremea aceea, auzind Irod Impăratul vestea lui Iisus...*

CHINONICUL

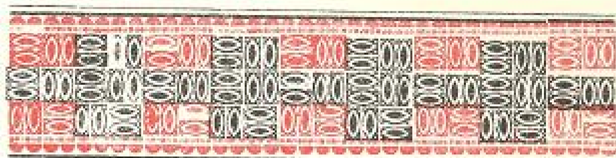
Intru pomenire veşnică va fi dreptul...

La masă se face mângâerea fraţilor, fără de brânză, fără de ouă şi fără de peşte şi mâncăm de două ori, în zi, cu untdelemn şi bem vin, măcar de şi Miercuri sau Vineri ar fi.

VEZI: Cade-se a şti, că de se va întâmplà praznicul acesta Duminică se pune slujba toată a Invierei la Vecernie, la Utrenie şi la Liturghie împreună cu a Sfântului.

VEZI: Că Tipicul postului la tăerea cinstitului cap al Mergătorului înainte, este aşezat de sfinţii părinţi cei de demult. Sunt oarecare ce holărăsc a mânca atuncea feluri de mâncări, iară nu a posti; noi însă pentru aceasta n'am putut să aflăm nimica scris în deosebite Tipice, ci mai vârtos se cuvine întru această zi

a ne înfrânà cu tot felul de post pentru cinstea Proorocului celui ce a pătimit pentru adevăr, şi a propoveduit pre Domnul şi celor din iad. Iară a se face deslegare numai la untdelemn şi la celelalte roduri din feluri de poame şi seminţe şi câte un pahar de vin cu măsură întru slava lui Dumnezeu, pentru osteneala privigherii; căci prin tot chipul se cuvine ca să fim noi întru acea zi cu întristare şi mâhnire, iară nu a aveà plăcerea pântecelui, pentru vieaţa cea înfrânată a Sfântului şi vărsarea lui de sânge cea prin necurată ucidere de către Irod; fiindcă capul Mergătorului înainte, a fost tăiat la ospăţ prin jocurile desfrânatei celei jucătoare, şi prin îmbuibarea pântecelui şi junghierea şi vărsarea de sânge a feluri de vietăţi; iară nouă nici una din aceste vietăţi, adică, din care se varsă sânge; încă nici peşte, se cuvine a mânca, fiindcă şi acesta are sânge, măcar de şi vieţueşte în apă şi este din făpturile cele vieţuitoare; ca să nu ne arătăm a urmà îmbuibărilor lui Irod. Căci cum vom puteà cinsti slăvita tăere a Botezătorului, dacă vom mâncà carne, sau alte feluri de mâncări scumpe? Pentrucă el vieţuind într'o pustie ca aceea, în care nu numai roduri de poame sau alte legumi, ci nici apă, nici iarbă erà. Şi prea dovedit este că nici pâine mâncà, nici masă aveà. Vin să bem? Insă el nici odinioară n'a gustat vin, nici alte băuturi lumeşti; nici în casă vieţuià, ci în peşteră întunecoasă tăinuindu-se petreceà. Scaunul, masa şi patul lui erà pământul, iară pentru nevoea firei odată în zi gustà acride şi miere sălbatică; iară paharul lui erà pumnul şi băutura apa ceea ce din piatră curge. Pentru aceasta fraţilor cu sârguinţă să cinstim ziua aceasta, cu rugăciuni şi cu post întru întreaga înţelepciune petrecând, şi fugind de obiceiul cel prea rău al beţiei; iară dacă cineva va fi ţinut de necredinţă şi pre această hotărâre ce foarte mult s'a socotit, nu o va păzi, unul ca acela, grele şi vătămătoare întâmplări va pătimì. Iară pre cei ce săvârşesc această nevoinţă a postului, Doamne binecuvintează-i şi cu rugăciunile sfântului Mergătorului tău înainte povăţueşte-i.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 30 DE ZILE.

Pomenirea celor dintru sfinţi părinţilor noştri Patriarhi ai Constantinopolei, Alexandru, Ioan şi Pavel cel nou.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, ale Mergătorului înainte 3, şi ale Sfinţilor 3.

Stihirile Mergătorului înainte, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce de sus eşti chemat...

Cela ce eşti dumnezeesc mijlocitor legii vechi şi celei noui, prooroc şi înainte Mergător, îngerul cel fără de trup, mustrarea nelegiuirei, odrasla pântecelui celui sterp, gura cea de foc răsuflătoare, pre Irod cel ce făceà fărădelege l-ai mustrat; iară el mustrarea ta nesuferindu-o, a poruncit să ţi se tae capul tău, şi s'a adus ca o mâncare. Dar desfătarea înfrânărei cea dumnezeească, în tipsie fiind, mai mult înfrunta pre cel nesăţios.

Fata cea prea fărădelege, de maica cea prea fărădelege fiind îndemnată, a cerut capul tău cel pururea fericit, şi de îngeri cinstit; căci nu a suferit mustrările lui. Pentru aceasta aducându-l pre el în tipsie, şi jucând cu picioarele, a întors veselia oaspeţilor întru jale; drept aceea urâciunea nesaţului, mai mult o a mustrat feri-

cite, rugând pre Hristos să se mântuească sufletele noastre.

Nebunindu-se Irod de beţie, s'a furat de glasurile cele prefăcute ale jucătoarei, şi pre lângă jurământ a făcut nedreaptă uciderea ta, ţie dreptului, prooroace mărite; dară moartea ta a vestit arătat nemurirea către morţii cei mai dinainte, şi ai mers propoveduitor celor din iad, mai întâiu vestind venirea cea mântuitoare, a lui Hristos Dumnezeului nostru; pre carele roagă-l să mântuească şi să lumineze sufletele noastre.

Alte Stihiri, ale Sfinţilor, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Prea fericite Alexandre, făcutu-te-ai păstor al Bisericii şi apărător al dreptei credinţe, eresul lui Arie surpându-l înţelepţeşte, şi cu rugăciunile tale, cu care te-ai rugat prea înţelepte, l-ai făcut a'şi lepădà rău sufletul său, în locurile cele necurate. Pentru aceasta cu un glas, te cinstim pre tine slăvite.

Ioane cinstite, urît-ai stricăciunea trupului, şi prin înfrânare şi prin credinţă, şi prin privighere şi prin mărturisire, te-ai făcut înger pământesc şi om ceresc; roagă-te lui Hristos, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Plecatu-te-ai cu adevărat arătat dogmelor celor dumnezeeşti ale lui Pavel, cu carele dimpreună prin înălţimea bunătăţilor, întru al treilea Cer te-ai înălţat cuvioase, şi ai auzit negrăite şi dumnezeeşti graiurile Duhului, Pavele fericite neclătite temeiule al drept slăvitorilor, roagă neîncetat pre Mântuitorul, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Slavă, glasul al 6-lea.

Săvârşindu-se ziua naşterei lui Irod celui fără de ruşine, s'a plinit legătura jurământului, celui cu necurata jucătoare, că tăindu-se capul Mergătorului înainte, s'a adus ca o mâncare în blid, la cei ce şedeau. O ospăţ urît! O lucru necuvios şi plin de ucidere! Dar noi pre Botezătorul ca pre cel mai mare între cei născuţi din femei, dupre vrednicie cinstindu-l îl fericim.

Şi acum, a Născătoarei:

Noianul iubirei tale de oameni, şi adâncul milostivirei tale, şi adunările cele nenumărate ale bunătăţei, arată-le prea curată Fecioară spre mine ticălosul. Opreşte păşunea păcatului, întreagă înţelepciune dăruindu-mi, şi'mi fereşte dimpreună cu sufletul şi trupul meu curat, ceea ce ai născut pre Mântuitorul.

A Crucei, a Născătoarei:

Fecioara şi Maica ta cea curată, văzând pre poporul cel fărădelege, fără dreptate pironindu-te pre tine pre lemn, precum Simeon mai 'nainte a zis, Mântuitorule, la rărunchi se rănià.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, glasul al 4-lea.

Irod a săvârşit ziua naşterei sale celei fărădelege, şi ospăţul cel prea fără de ruşine, pentrucă îndulcindu-se şi îmboldindu-se de cea fărădelege nebunie femeească, a tăiat capul Mergătorului înainte; dar pre limba cea proorocească carea înfruntà nelegiuirea lui, nu o a tăiat. A vărsat sânge nevinovat, vrând să acopere păcatul cel fărădelege, dar cu aceasta n'a acoperit glasul celui ce strigà tuturor pocăinţa; ci Irod se veselià la ucidere iară noi cu dragoste împreună prăznuim junghierea Botezătorului Ioan cea fericită; căci a apucat înainte a propovedui în iad pre vieaţa celor ce şedeau întru întunerec şi în umbra morţei, pre răsăritul cel dintru înălţime, pre Hristos Dumnezeul nostru, cel ce este singur mult milostiv.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai încăput în pântecele tău pre Dumnezeu cel neîncăput, pre cel ce s'a făcut om pentru iubirea de oameni, şi amestecarea noastră din tine a luat, şi o a îndumnezeit arătat, nu mă trece cu vederea acum Preacurată, pe mine cel necăjit, ci mă milueşte degrab şi din toată vrăjmăşia şi de vătămarea celui viclean mă izbăveşte.

A Crucei, a Născătoarei:

Cea Preacurată văzând răstignit pre Hristos iubitorul de oameni, şi coasta pătrunsă cu suliţa, plângând, strigà: Ce este aceasta Fiul meu? Ce ţi-au răsplătit ţie nemulţămitoarele noroade pentru bunătăţile cele ce ai făcut lor? Şi te sârgueşti ca să mă faci pre mine lipsită de Fiu, întru tot prea iubite; mă minunez Bunule Indurate, de răstignirea ta cea de bună voie.

Troparul Mergătorului înainte, glasul al 2-lea

Pomenirea dreptului cu laude...

Caută-l în 29 de zile, la Vecernia cea mică.

Slavă, Troparul Sfinţilor, glasul al 4-lea

Dumnezeul părinţilor noştri carele faci pururea cu noi dupre blândeţele tale, nu depărtà mila ta dela noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează vieaţa noastră.

Şi acum, a Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Proorocului de 2 ori, Slavă, al Sfinţilor, Şi acum, al Născătoarei.

După obişnuitele stihologhii, Sedelnele octoihului şi Psalm 50

CANOANELE

Unul din Octoih pe 6; unul al Mergătorului înainte pe 4 şi ale Sfinţilor pe 4.

CANONUL Mergătorului înainte.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Laud cu cântări pe Mergătorul înainte cel de Dumnezeu mărturisit.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea, şi se va umpleà de Duh, şi „cuvânt voiu răspunde Impă„rătesei Maicei, şi mă voiu „arătà luminat prăznuind, şi „voiu cântà minunile ei, bucurându-mă".

Pre sfeşnicul cel prea luminat, pre propoveduitorul lumii, pre dumnezeescul apostol şi slujitorul lui Hristos, pre cel mărturisit de Dumnezeu, pre Inainte Mergătorul Domnului, cine dupre vrednicie va putea să-l laude.

Dumnezeescul începătorul cetelor puterilor celor fără de trupuri, a venit către dumnezeească sfinţită Biserica lui Dumnezeu, aducând bunele vestiri bătrânului: Vei naşte o prea bătrânule, pre Mergătorul înainte al Domnului.

Pe prea alesul prooroc şi Mergătorul înainte, pântecele cel sterp şi bătrân l-a avut, carele din pântecele maicei, o minune streină, s'a închinat lui Hristos, celui ce se purtà în pântecele Maicei lui Dumnezeu.

A Născătoarei:

Zis-a dumnezeescul înger către Fecioara cea îngrecată: Mireasa lui Dumnezeu, mergi degrab către casele Elisabetei, ca să o afli pre dânsa îngrecată, şi să cunoşti naşterea cea negrăită; pre carea o vestesc ţie.

Alt CANON, al Sfinţilor.

Peasna 1-ia, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului...

Rază cu trei lumini a răsărit astăzi, prea mărită pomenirea părinţilor, pre carea cu credinţă desfătându-ne să o mărim.

Surpat-ai Ierarhe zidurile ereticilor, vestind cu îndrăzneală prea slăvită pre Treimea, Alexandre prea sfinţite.

Impărtăşindu-te numirei dumnezeescului Pavel, pururea slăvite, te-ai arătat dumnezeească închipuire a bunătăţilor lui.

Slavă:

Limba ta s'a arătat trestie a Duhului celui dumnezeesc, precum zice dumnezeeasca

Scriptură, luminat propoveduind credinţa, părinte Ioane.

Şi acum, a Născătoarei:

Să cântăm Domnului, celui ce bine a voit fără de sământă a se întrupà din Fecioară, spre mântuirea şi izbăvirea noastră.

Peasna 3-a, Irmos:

Pre ai tăi cântăreţi Născătoare de Dumnezeu, ceea ce „eşti izvor viu şi îndestulat, „cari s'au împreunat ceata du-„hovnicească, întăreşte-i; şi „întru dumnezeească slava ta „cununilor slavei învredni-„ceşte-i".

Născându-se Ioan din cea stearpă dupre cuviinţă, a dezlegat limba părintelui său, căci fiind ca un glas al Cuvîntului bine glăsuitor, binecuvântându-l grăià: Tu eşti singur sfânt şi Domn.

Neiubind nici una dintru cele de aicea, fugind ai locuit în pustietate ca întru o cetate, şi întărindu-te cu Duhul cel dumnezeesc prea slăvite, fără de materie ai vieţuit ca şi dumnezeescul Ilie.

Turburarea vieţii nesuferindu-o înţelepte, ca o pasăre te-ai depărtat în pustietăţi petrecând, şi ai aflat pre Domnul, mângâindu-te şi mântuindu-te de vifor şi de scârbe.

A Născătoarei:

Mers-a către casa Elisabetei Fecioara, purtând în pântece pre Dumnezeu Cuvântul cel fără de început; şi amândouă îmbrăţişindu-se, cunoscând îndată Mergătorul înainte, i s'a închinat din pântece.

Alt Canon, Irmos:

Tu eşti întărirea...

Prea bine ai păscut turma Stăpânului tău Arhiereule; pentru aceasta în veci te prea măreşte pre tine Alexandre.

Ape de mântuire prin limba ta ai izvorît turmei tale, dogmele cele prea slăvite, fericite Ioane.

Slavă:

Pavele, prea fericite, ca pre unul ce te-ai arătat asemenea dupre numire şi dupre vieaţă vasului alegerei, acum te cinstim pre tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine toţi creştinii te-am câştigat scăpare şi acoperământ al nostru; pre tine te prea slăvim fără tăcere Mireasa lui Dumnezeu.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi, „şi pre tine te laudă duhul „meu".

CONDAC, glasul al 8-lea.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Cu turma ta, ca cela ce m'am izbăvit de cei răucredincioşi, aduc semne de biruinţă şi mulţumire, ţie nebiruitului viteaz Ierarhe. Pentrucă ai omorît pre Arie cel nebun, şi ai amuţit pre filozoful cel semeţ; drept aceea strig ţie: Bucură-te părinte de trei ori fericite.

ICOS.

Tu cu adevărat mai marele Ierarhilor, te-ai arătat pre pământ înger între oameni, căci strălucindu-te întru toate bunătăţile, ca un fără materie, ai ajuns dela cele pământeşti către cele cereşti, nevoindu-te mai pre sus de fire; pentru aceasta şi dela noi auzi: Bucură-te bunule Arhipăstorule al lui Hristos, bucură-te înţelepte Ierarhe al credincioşilor, bucură-te cel nebiruit surpător al celor răucredincioşi, bucură-te luminătorule al lumii cu multă lumină; bucură-te cel ce te închini prea puternicei stăpâniri a Treimei, bucură-te cel ce lauzi o fiinţă a ipostasurilor; bucură-te că eşti podoabă împărăţiei; bucură-te că dărueşti credincioşilor pace; bucură-te preote cel ce ai ridicat biruinţa; bucură-te izbânditorule cel ce ai omorît pre Arie, bucură-te prin carele se întăreşte credinţa, bucură-te prin carele se surpă înşelăciunea; bucură-te Părinte de trei ori fericite.

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Pre Mergătorul înaintea lui Hristos, Botezătorul şi proorocul, să-l cinstim credincioşii cu curată cunoştinţă, ca pre un slăvit propoveduitor şi al pocăinţei învăţător, şi ca pre un mucenic cu totul adevărat al Mântuitorului; că nebunia lui Irod mustrând capul i s'a tăiat.

Slavă, Sedealna Sfinţilor, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întimpină...

Făclia cea cu trei lumini a părinţilor a strălucit, luminând adunările credincioşilor, spre dumnezeească cunoştinţă, risipind toată păgânătatea celor fără de Dumnezeu, cu dogmele şi cu înţelepciunea şi cu multa îndrăzneală, Alexandru şi Ioan împreună, şi Pavel măritul.

Şi acum, a Născătoarei:

Izvoare de lacrămi dărueşte-mi mie dumnezeească Mireasă, prin care să'mi spăl gândurile inimei mele celei pătimaşe, ceea ce eşti cu totul fără prihană, şi desăvârşit să sting văpaia poftei celei necuvioase, cu singură ajutorinţa ta, nădejdea mea şi întărirea, Maica lui Hristos Dumnezeu.

A Crucei, a Născătoarei:

Degrab ne întâmpină pre noi mai 'nainte până ce nu ne robim, când vrăjmaşii te hulesc pre tine, şi ne îngrozesc pre noi, Hristoase Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea ta pre cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cum poate credinţa drept slăvitorilor; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule iubitorule de oameni.

Peasna 4-a, Irmos:

Dumnezeescul sfat cel neurmat, al celui prea Inalt, al „întrupărei tale celei din Fe„cioară, proorocul Avacum în„ţelegându-l, a strigat: Slavă „puterei tale Doamne".

Rădăcini şi miere sălbatecă, şi vlăstări mâncai, ca o mâncare aleasă, fericite Mergătorule înainte, şi te îmbrăcai cu haină din perii cămilelor, mai pre sus de porfira cea împărătească.

Pre cel ce prin cuvânt a zidit toate, l-ai propoveduit de plugar tuturor fericite, că acesta este care ţine lopata în mână, şi ca un drept alege aria foarte bine.

Ca un fără de trup slăvite, nu ai dat somn ochilor tăi înţelepte, nici tâmplelor tale spre odihnă trupului fericite, până ce te-ai zidit pre sine-ţi casă dumnezeescului Duh.

A Născătoarei:

Graiul lui Avacum a luat sfârşit, întru tine Fecioară prea cântată, căci din munte umbros din tine a venit Dumnezeu întrupându-se, mântuind pre oameni dintru înşelăciune.

Alt Canon, Irmos:

Auzit-am Doamne.

In loc necurat ai lepădat pre cel ca Iuda vânzătorul lui Hristos, căci blestemul aceluia dupre vrednicie l-a moştenit, prea sfinţite Alexandre.

Ca un maslin plin de roadă stând în casa lui Dumnezeu, pre cei ce au crezut i-ai adus lui roadă coaptă, cuvioase Ioane.

Slavă:

Cu aripile smereniei ai scăpat de cursele vrăjmaşului, pentru aceasta înălţându-te, te-ai făcut cetăţean ceresc, prea cuvioase Pavele.

Şi acum, a Născătoarei:

Să lăudăm pre Fecioara, ceea ce după naştere a rămas iarăşi Fecioară prea curată, ca pre ceea ce a născut pre Hristos Dumnezeu; pre cel ce a mântuit lumea din înşelăciune.

Peasna 5-a, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate de dumnezeească slava ta, că

„tu Fecioară neispitită de nun-„tă, ai avut în pântece pre „Dumnezeu cel preste toate, „şi ai născut Fiu pre cel fără „de ani, tuturor celor ce te „laudă pre tine pace dăruin-„du-le".

Cu tăria dumnezeescului Duh fiind îmbrăcat slăvite, tuturor ai strigat de faţă, pocăiţi-vă; iată securea arătat zace acum lângă rădăcina copacilor, tăind pre cei fără de roadă, iară pre cei buni curăţindu-i.

Limba ca o trâmbiţă având Mergătorule înainte al Domnului, cu bună glăsuire glăsuiai celor de faţă: Eu cu apă vă botez acum, iară va veni pre urma mea altul tare, botezând cu foc şi cu apă.

Dumnezeescul prooroc mai 'nainte a proorocit că va veni Domnul, iară tu ai venit vestitor înaintea feţei lui, mai 'nainte gătind cărările lui, carele va mântui pre norodul cel neplecat, şi-l va alcătui întru soartă sfântă lui Dumnezeu.

A Născătoarei:

Mergătorul înainte purtându-se în pântecele cel de maică, după ce a cunoscut pre Ziditorul său că se poartă înfricoşat în pântece fecioresc, luminându-se de dumnezeescul Duh, a săltat în lăuntru, şi căzând s'a închinat.

Alt Canon, Irmos:

Mânecând strigăm...

Scaunul lui Mitrofan împodobindu-l, precum şi mai 'nainte de scaun, Alexandre, întru Ierarhi ai strălucit cu dogmele.

Tu între păstori minunat ai strălucit fericite, căci te-ai arătat în Niceea înfrumseţare în mijlocul părinţilor.

Slavă:

Darul cuvintelor tale Ioane a întărit Biserica, pentrucă te avem pre tine stâlp ortodoxiei.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară după naştere te cântăm pre tine, Născătoare de Dumnezeu; că tu pre Dumnezeu Cuvântul, cu trup lumii l-ai născut.

Peasna 6-a, Irmos:

Cugetătorilor de Dumnezeu, săvârşind acest praznic dum-„nezeesc, şi cu totul cinstit al „Maicei lui Dumnezeu, veniţi „să plesnim cu mâinile, slăvind „pre Hristos cel ce s'a născut „dintru dânsa".

Către tine norodul cel prea viclean, a venit ispitindu-te şi grăindu-ţi ţie: tu eşti Domnul? Iară tu le-ai zis: Nu sunt eu ci altul este care va veni pre urma mea, mai marele meu.

Eu sunt de fire stricăcioasă, iar carele vine pre urma mea,

este nestricăcios şi mai pre sus de ani, şi făcător a toată zidirea, căruia nu pot să-i dezleg nici încălţămintele.

Văzându-te toţi desfrânaţii şi vameşii şi nesăţioşii, alergau împreună şi se botezeau dela tine slăvite proorocule, învăţându-se călătoria cea către Hristos.

A Născătoarei:

Răpeşte din tot felul de răutăţi pre robii tăi Fecioară Mireasă dumnezeească, pre cei ce scapă subt nebiruitul tău acoperemânt, şi de înfricoşata muncă ceea ce va să fie îi izbăveşte.

Alt Canon, Irmos:

Haină luminoasă dă-mi mie...

Cu vitejie bătând războiu pentru Biserica lui Hristos, cu săgeţile rugăciunei părinte prea sfinţite, ai omorît pre Arie vânzătorul lui Hristos, Părinte.

Ca o cinstită viţă a viei vieţii, prea multă roadă ai înflorit Stăpânului tău, prea fericite Ioane

Slavă:

Cu bună credinţă ai părăsit pre împărăteasca cetate, ca pre una ce fărădelege, se lepădase de închinarea icoanelor, Pavele cinstite.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce singură prin cuvânt cu trup ai născut pre Cuvântul, mântueşte rugămu-ne, de cursele vrăjmaşului sufletele noastre.

Irmosul:

Haină luminoasă dă-mi mie „cela ce te îmbraci cu lumina „ca cu o haină, mult milostive „Hristoase Dumnezeul nostru".

CONDAC, glasul al 5-lea.

Slăvită tăerea Mergătorului înainte, orânduială oarecare dumnezeească a fost, ca şi celor din iad să propoveduiască venirea Mântuitorului. Să se tânguiască Irodiada, care a cerut ucidere fărădelege; că nu legea lui Dumnezeu, nici vieaţa cea vie a iubit, ci cea amăgitoare şi vremelnică.

ICOS.

Ziua naşterei lui Irod tuturor s'a arătat necuvioasă, când în mijlocul celor ce se dezmerdau, s'a pus înainte capul postitorului ca o mâncare, cu bucuriea s'a împreunat întristarea, şi cu râsul s'a amestecat amară plângere; căci capul Botezătorului ducându-l în tipsie, a intrat fata înaintea tuturor precum i s'a zis ei, şi pentru înfierbântarea desfrânărei, plângere a căzut asupra tuturor celor ce se ospă-

tau atuncea cu împăratul; că nu i-a veselit pre aceia, nici preînsuşi Irod, că zice: Şi s'a întristat cu întristare nu adevărată, ci amăgitoare şi vremelnică.

Intru această lună în 30 de zile, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Alexandru Patriarhul Constantinopolei.

Stih: Scăpând Alexadru, de legăturile trupului.
S'a făcut legătură, moştenirei Domnului.

Intru această zi pomenirea sfântului Patriarh Ioan, carele cu pace s'a săvârşit.

Stih: Feţele Bisericei, sunt posomorâte.
Nesuferind a fi de Ioan despărţite.

Intru această zi pomenirea sfântului Patriarh Pavel, carele cu pace s'a săvârşit.

Stih: Lăsând Pavel căile vieţei cu adevărat,
Odihnă ostenelelor vieţei a aflat.

Intru această lună în treizecea zi, treimea arătaţilor cu adevărat,
Treimei celei prea inalte s'a înfăţişat.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului şi de minuni făcătorul Fantin.

Stih: Fantin făcătorul de minuni şi în pământ intrând,
Mana facerilor de minuni de sus este nouă plouând.

Acesta erà cu neamul, din laturea Calabrilor, fiul lui Gheorghie şi Vrieniei, carele din însuşi scutece, dar sfinţit făcându-se lui Dumnezeu, s'a dus la o mânăstire, unde lucrà toată fapta bună, şi făcându-se ispitit lucrător poruncilor lui Dumnezeu, s'a învrednicit de dumnezeeşti descoperiri, iubind a petrece în pustietăţi şi în munţi şi câte douăzeci de zile postindu-se; încă şi gol patru ani a răbdat a fi şi cu nenumărate întâmplări s'a luptat întru năvălirile Saracinilor, pre care şasezeci de ani răbdându-le, şi-a luat pre ucenicii săi, pre Vitalie şi Nichifor, şi s'a dus la Peloponis, încă şi la Corint, multă vreme zăbovindu-se, la mulţi s'a făcut pricină de mântuire; mai în urmă mergând şi la Atena şi închinându-se sfântului locaş al Născătoarei de Dumnezeu, s'a întors la Larisa, unde multă vreme zăbovindu-se lângă mormântul sfântului Achilie, mai în urmă a venit la Tesalonic, unde din destul desfătându-se de multe minuni ale marelui mucenic Dimitrie, şi ţiindu-şi canonul obicinuit al înfrânărei, întregi opt ani, întru bune bătrâneţe, a părăsit vieaţa.

Intru această zi, sfinţii şase mucenici cei din Meletina.

Stih: Străluciri oarecare de şase stele, mucenicii lui Hristos,
In Cer strălucesc, deşi în lăuntrul mărei au apus.

Intru această zi pomenirea prea cuviosului Sarmată.

Stih: Ingerul lui Dumnezeu cuvântul zburând vine,
Zicând scoală Sarmată cu bucurie urmează după mine.

Intru această zi, pomenirea prea cuvioasei Vrienei.

Stih: Vriena, dumnezeească fântână a darurilor,
De pre pământ vie s'a mutat la izvorul cerurilor.

Intru această zi pomenirea sfinţilor şasesprezece mucenici Tivei.

Stih: Vei întrebà de numărul bărbaţilor ce s'au tăeat,
Acesta întreg întreguţ, de şasesprezece s'a aflat.

Intru această zi, pomenirea sfântului Ierarh Evlavie, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Evlavie, fiind grier foarte cu bună cântare,
Ca o vreme de iarnă, tăcerea sfârşitului are.

Intru această zi, sfântul sfinţitul mucenic Filix, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Tăindu-i-se capul cel sfinţit şi plin de sângele colbăit,
A lui Filix celui ce cu ungerea preoţiei l-a împodobit.

Intru această zi sfântul mucenic Furtinian, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Nu mă vei răni, oricine eşti cu sabie grăbind,
Furtinian întru uimire este zicând.

Intru această zi, sfântul mucenic Septimin, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Septimin cel ce în vieaţă dupre toate se află cinstit,
Şi sfârşitul prin sabie l-a aflat prea vrednic de cucerit.

Intru această zi, sfântul mucenic Ianuarie de sabie s'a săvârşit.

Stih: Fierul cel ce uciderea suflă, ucidere a întrebuinţat,
Şi capul lui Ianuarie l-a ridicat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a Irmos:

N'au slujit fapturei cugetătorii de Dumnezeu, fără numai „Făcătorului, ci îngrozirea fo„cului bărbăteşte călcându-o „se bucurau cântând: Prea lă„udate Domnul părinţilor, şi „Dumnezeule bine eşti cu„vântat".

Stând vitejeşte împrotiva lui Irod, slăvite Mergătorule înainte, pre dânsul l-ai mustrat, strigând: Nu ţi se cade a aveà patul celui de un sânge cu tine, ca pre un nelegiuit; iară el nesuferindu-te a tăeat capul tău.

Ca un Prooroc prea slăvit, mai 'nainte de naştere ai cunoscut pre Domnul şi ca pre un Mieluşel al lui Dumnezeu, tuturor l-ai arătat, trăgând pre toţi către închinăciunea cea dumnezeiască, strigând către Domnul: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Vrând a primi sfârşitul cel fericit, slăvite Mergătorule înainte, ai trimis pre ucenicii tăi către Hristos Dumnezeu, întrebându-l pre dânsul: Tu eşti Doamne, cela ce vine să mântuiască lumea, sau pre altul să aşteptăm?

A Născătoarei.

Răspuns-a Hristos ucenicilor lui, mergeţi de-i ziceţi lui Ioan: Iată morţii înviază, surzii aud, leproşii se curăţesc, şi şchiopii umblă ca cerbul.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii care veniseră din Iudeea...

Arătatu-te-ai tainic slujitor al prea dumnezeeştei Treimi celei de sus prea mărite, curat acesteia slujindu-i, şi cântându-i cu neîncetare Ierarhe Alexandre: Dumnezeule al părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Arătatu-te-a Hristos pre tine Ioane vistierie dogmelor, şi izvor al minunilor, carele izvorăşti bogăţia cunoştinţei de Dumnezeu celor ce strigă: Dumnezeule al părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă:

Ţie celui ce ai avut viaţa întocmai cu a îngerilor, ca şi dumnezeescului Pavel cel de o numire cu tine prea fericite, dărueşte Hristoase prea îndestulată bogăţia cuvintelor, ţie carele strigi: Bine eşti cuvântat Hristoase în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Din feciorescul pântece întrupându-te, te-ai arătat spre mântuirea noastră. Pentru aceasta pre Maica ta Născătoare de Dumnezeu ştiindu-o, cu mulţămită strigăm: Dumnezeule al părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Peasna 8-a Irmos:

Pre tinerii cei binecredincioşi în cuptor naşterea Născă„toarei de Dumnezeu i-a mân„tuit. Atuncea fiind închipuită, „iară acum lucrată, pre toată „lumea ridică să-ţi cânte ţie: „Pre Domnul lucrurile lăudaţi-l „şi-l prea înălţaţi întru toţi „vecii".

Fost-ai prooroc al legii celei vechi şi ale celei noui prea lăudate, şi mai înalt decât toţi proorocii, cât nu te-ai făcut trestie bătută de vânturi, ci ai stătut neclintit, strigând: Pre Domnul bine-l cuvântaţi şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Nebunindu-se Irod de boldurile Irodiadei văzând pre fata prea desfrânatei jucând, a zis ticălosul: Orice'mi vei cere da-ţi-voiu, până la jumătatea împărăţiei mele, cu jurământ, şi ea a cerut capul Mergătorului înainte.

Temniţa ţineà pre Ioan, iară ospăţul pre Irod veselindu-se, atuncea pre necurata fată a jucat, iară acestuia plăcându-i îi dă întru tot cinstitul şi sfântul cap al Mergătorului înainte, ca să-l ducă pre dânsul maicei sale dar prea cinstit.

A Născătoarei:

Mântueşte cetatea ta Fecioară, de toată înfricoşarea şi vătămarea; de cutremur de cădere, de robia varvarilor, şi de munca cea înfricoşată a focului celui veşnic; că pre tine după Dumnezeu mântuire toţi creştinii te avem Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Pre cel născut din Tatăl...

Cu rugăciunea ta Alexandre cea prea puternică, omorînd pre păgânul Arie în locuri spurcate, i-ai răsplătit ca unui hulitor sugrumându-l ca pre Iuda.

Luptătorul de Dumnezeu rumpând haina lui Hristos, şi căzând în brânci ca vânzătorul, spărgându-se în două, dupre dreaptă moarte acum plânge în iad, murirea sufletelor celor nedrepte.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca un fără de trup te-ai arătat întru înfrânări şi întru privegheri, şi puţin ca un fără de sânge întru învăţături izvorul Raiului, prea fericite Ioane.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre netâlcuită naşterea ta Marie, care dănţuire a oamenilor nu o va cântà? Căci Fecioară şi mai 'nainte de naştere şi întru naştere, pururea eşti binecuvântată.

Irmosul:
Să lăudăm bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântând...

Pre cel ce din Tatăl mai

„'nainte de veci s'a născut, şi „din Maică mai pre urmă s'a „întrupat, preoţi bine-l cuvântaţi, noroade prea înălţaţi-l „întru toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Tot neamul pământesc, să sălteze cu Duhul fiind luminat, şi să prăznuiască firea „minţilor celor fără de trup, „cinstind sfinţita prăznuire a „Maicei lui Dumnezeu, şi să „strige: Bucură-te prea fericită, „Născătoare de Dumnezeu cu„rată pururea Fecioară".

Băutura cea urâtă, şi cina cea prea necurată, jucarea cea fără de frumseţe, foarte a învierşunat pre ticălosul spre turbarea nesaţiului, şi plată desfrânatei dă capul Mergătorului înainte. Căruia nu este vrednică nici lumea toată, înfricoşată este taina.

O cum Irod cel cumplit nu s'a înfricoşat de Judecătorul cel neamăgit! Ci în sufletul său fiind nebunit în lăuntru, cu vicleşug hrănia uciderea Botezătorului, ca unul ce a fost mustrat. Şi nesuferind căuta vreme cu prilej bun, şi găsindu-o, a tăiat pre cel drept.

Intrat-ai cu adevărat de pre pământ întru cele sfinte, ca un înger, ca cela ce îngereşte ai vieţuit pre pământ înţelepte Mergătorule înainte al Domnului, adu-ţi aminte întru înălţime de cântăreţii tăi slăvite, şi cere iertare păcatelor şi ne dă pace şi milă.

A Născătoarei:

O Fiule al lui Dumnezeu, îndelung răbdătorule Doamne, şi mult milostive! Prin rugăciunile Botezătorului tău şi prin rugăciunile celeea ce te-a născut pre tine, şi ale tuturor sfinţilor tăi, pre robii tăi îi mântueşte, şi dă de sus biruinţă împăraţilor noştri ca un iubitor de oameni.

Alt Canon, Irmos:

Pre tine Maica lui Dumnezeu...

Ucenicul tău Doamne, Alexandru cel cu adevărat dumnezeesc, făcându-se legiuitor şi plecându-se cuvintelor tale celor purtătoare de vieaţă, şi arătându-se Ierarh cuvios blând şi înţelept, acum dupre vrednicie să fericeşte.

Făcutu-te-ai tăinuitor prea iscusit, prin dorirea celor negrăite, o de Dumnezeu fericite părintele nostru, Ioane prea fericite, şi tăinuit învăţător al tainelor, şi propoveduitor al dogmelor celor dumnezeeşti, şi slujitor Treimei, mărite Părinte.

Slavă:

Pre tine Părinte păstorul cel fără de răutate şi prea cuvios,

fără prihană, cinstit, neîntinat și propoveduitor al credinței, și învățător al dreptei credințe, toți dupre vrednicie cu un glas te fericim pre tine Pavele.

Și acum, a Născătoarei:

Neîntinată și prea curată Fecioară, vasule al bunei mirezme, cere dela Hristos pre carele l-ai născut, ca să deà împăraților biruință, iară norodului celui iubitor de Hristos iertare păcatelor, ca pre tine neîncetat să te slăvim.

Irmosul:

Pre tine Maica lui Dumne- „zeu, și Fecioara cea neispi- „tită de nuntă, pre tine ceea „ce ai născut mai pre sus de „minte prin cuvânt pre Dum- „nezeu cel adevărat, pre cea „mai înaltă decât prea curatele „puteri, cu slavoslovii fără de „tăcere te slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Irod cel prea fărădelege a tăiat capul cel dumnezeesc și sfințit al Mergătorului înainte, nesuferind mustrările lui, prea nebunul. O înfricoșată îndrăznire! Cu adevărat dară să se tânguiască ticălosul, făcând ucidere fărădelege, iară noi acum capul cel cinstit, dupre vrednicie cinstindu-l, slăvim cu cântări de laude, pre Botezătorul lui Hristos.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Deși se biruește Preacurată toată firea cea cuvântătoare, spre cântarea laudelor tale, aceleia ce ai născut pre Dumnezeu, că arătat mai înaltă ești decât toată făptura, ci însă și cea dupre putință cu adevărat, nu este lepădată; deci priimește și pre puțina mea cântare, precum Fiul tău mai 'nainte a priimit banii văduvei.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă a sfântului glasul al 8-lea.

Inainte Mergătorule al Mântuitorului, de te-a și omorît Irod pre tine propoveduitorul adevărului, dar făclia gurei tale cea aruncătoare de raze, luminà bine și celor din iad, cu lumina credinței; pentru aceasta roagă-te, să se miluiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Eu, Fecioară sfântă, de Dumnezeu Născătoare, către acoperământul tău alerg, că știu că voiu aflà prin tine mântuire, că poți Curată să-mi ajuți mie.

A Crucei, a Născătoarei:

Podobie: O prea slăvită minune...

Mielușaua pre Mielușelul, dacă l-a văzut de voie pironit pre lemnul Crucei, a strigat ca o Maică cu durere plângând: Fiul meu! Ce streină vedere este aceasta? Cel ce dai tutu-

ror viaţă ca un Domn, cum mori îndelung răbdătorule? Ca să dai înviere pământenilor; slavă pogorârei tale celei multe, Dumnezeul meu.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului pe 4, şi ale Mergătorului înainte, Peasna 3-a, pe 4.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 31 DE ZILE

Punerea cinstitului brâu al prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu.

Seara după obişnuita Catismă.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, glasul al 4-lea

Podobie: Ca pre un viteaz

Racla carea ţine brâul tău de Dumnezeu Născătoare, sicriu de sfinţenie robilor tăi, şi sfinţită îngrădire, şi slavă şi laudă, şi izvor de tămăduiri, totdeauna se cunoaşte, unde astăzi cu sfinţenie adunându-ne, lăudăm slăvirile tale cele multe, şi noianul minunilor.

De două ori.

Sfântă punerea brâului tău de Dumnezeu Născătoare, praznic l-am câştigat veselindu-ne, că astăzi bine ai voit a se da cetăţei tale încingere sfinţită, cămară nefurată, Dar cinstit, bogăţie nemutată, izvor de tămăduiri, plin de darurile Duhului.

De două ori.

Iată loc prea slăvit, iată casă pururea luminată, întru carea s'a pus vistierie cu Darul, cinstit brâul Fiicei lui Dumnezeu, veniţi oamenilor de scoateţi arătat luminare şi curăţire, şi strigaţi cu inimă mulţămitoare: Prea sfântă Fecioară bine te cuvântăm, cei mântuiţi cu naşterea ta.

De două ori.

Slavă, Şi acum, glasul al 2-lea.

Ca şi cu o coroană prea luminoasă, prea curată de Dumnezeu Născătoare, cu sfântul tău brâu, Biserica lui Dumnezeu, s'a încununat, şi se luminează bucurându-se astăzi, şi în taină dănţueşte Stăpână, strigând către tine: Bucură-te coroană cinstită, şi cununa dumnezeeştei slave, bucură-te ceea ce singură eşti slava plinirei, şi veşnica veselie. Bucură-te limanul celor ce aleargă la tine, şi folosirea şi mântuirea noastră.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile glasului al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Dat-ai cetăţei tale brâul tău prea slăvită, tare îngrădire, pre aceasta încunjurându-o

despre toate primejdiile, cu dumnezeeşti lucrări, şi nebiruită de vrăjmaşi păzindu-o pre aceasta ce strigă, tăria mea şi puterea şi cuvioasă bucurie, Fiul tău şi Domnul este mie, unul cel bine îndurat.

Stih: Scoală-te Doamne întru odihna ta, tu şi sicriul sfinţirei tale.

Ca şi cu o cinstită coroană cu brâul tău Preacurată, cei ce împărăţesc cu bună credinţă luminat fiind încununaţi cu dumnezeeştile tale slăviri se laudă, şi înfricoşaţi se cunosc vrăjmaşilor celor ce se luptă pururea, lăudându-te pre tine, şi strigând celui ce s'a născut din tine mai pre sus de cuvânt, Iisuse prea slăvite, mântueşte pre toţi ca un îndurat.

Stih: Feţei tale se vor rugà bogaţii norodului.

Incinge-ne pre noi Fecioară cu puterea brâului tău, asupra vrăjmaşilor întărindu-ne, patimile cele ce ne muncesc şi se luptă cu noi, pururea supuindu-le nouă şi nepătimire biruitoare dăruindu-ne pururea, ca să te slăvim pre tine Curată, şi Fiului tău să strigăm cu deadinsul: Iisuse Atotputernice, mântueşte pre toţi ca un îndurat.

Slavă Şi acum, glasul al 2-lea.

Gândul şi mintea curăţindu-ne, cu îngerii şi noi să prăznuim, luminat începând cântarea lui David, Fecioarei Miresei Impăratului Hristos, Dumnezeului nostru, scoală-te Doamne, zicând, întru odihna ta, tu şi sicriul sfinţirei tale; că o ai împodobit pre dânsa ca pre o polată frumoasă şi o ai dăruit cetăţei tale Stăpâne, să o apere şi să o acopere de varvarii cei protivnici, cu puternică tăria ta, pentru rugăciunile ei.

Tropar, glasul al 8-lea.

Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, acoperemântul oamenilor, vestmântul şi brâul prea curatului tău trup, puternic acoperământ cetăţei tale ai dăruit prin naşterea ta cea fără sământă nestricată rămâind; că întru tine şi firea se înnoeşte şi vremea. Pentru aceasta te rugăm, pace cetăţei tale dărueşte şi sufletelor noastre mare milă.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Născătoarei de Dumnezeu, de 3 ori.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumseţea fecioriei tale...

Intru podoaba fecioriei tale, pre Cuvântul cel prea frumos l-ai născut şi pre acesta cu brâul tău curată, ca pre un prunc l-ai încins; deci pre acesta l-ai dăruit slugilor tale Stăpână, acoperământ, ajutor şi izvor

de sfinţenie, a căreia cinstită punere prea sfântă Fecioară, toţi cu credinţă o prăznuim.

Slavă, Şi acum, asemenea.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul şi Podobia aceleaşi.

Naştere fără stricăciune şi feciorie numai tu ai avut prea binecuvântată, şi încingere de mântuire ai dăruit oamenilor brâul tău cel sfânt, carele şi până acum rămâne nestricat, dumnezeească Mireasă; prin carele noi robii tăi Curată, luăm dela Dumnezeu mare milă.

Slavă, Şi acum, asemenea.

CANOANELE.

Al Născătoarei de Dumnezeu cel dintâiu cu Irmosul pe 8. Irmosul de câte 2 ori.

Facerea lui Gheorghie.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mărei Roşii cu urme neudate, pedestru trecân„du-l Israil cel de demult, cu „mâinile lui Moisi în chipul „Crucei, puterea lui Amalic în „pustie a biruit".

Făclie de lumină arătătoare şi neapusă, biserica Fecioarei aflând brâul cel prea luminat, ca un Cer luminos luminează lumea astăzi cu razele minunilor.

Ca şi cu o putere şi legătură de întărire Preacurată, cu dumnezeescul tău brâu, duhovniceşte încingându-se cu adevărat cetatea ta, tărie nerisipită are; pentru aceasta se şi bucură de tine.

Mai cinstită decât sicriul cel de demult, cu adevărat racla ta s'a arătat celor de pre pământ de Dumnezeu Născătoare; carea nu închipuiri poartă, ci păzeşte cu credinţă cunoştinţele adevărului.

Mirezme de taine se varsă în biserica celei curate din cinstita raclă astăzi; şi umple de mireazmă duhovnicească pre toţi cei ce aleargă la dânsa cu dragoste.

Alt CANON, pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu tăria ta încinge-mă curată Fecioară.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre gonaciul Faraon...

Cu dumnezeească tărie încinge-mă pre mine cel ce slăvesc întru cântări cu bună credinţă sfinţit brâul tău, carele este dumnezeească încingere cetăţei tale, şi întărire Fecioară şi îngrădire nesurpată turmei tale prea curată Fecioară.

Tu pre Dumnezeu cel puternic l-ai născut, carele încinge cu putere pre toţi cei bine credincioşi, ceea ce eşti cu totul fără prihană. Pentru aceasta te fericim pre tine şi dumnezeescul tău brâu cu bucurie sărutându-l, Dar şi milă luăm.

Slavă:

Cu bucurie astăzi dănţuim împrejurul punerei sfinţitului brâu al curatei Fiicei lui Dumnezeu; din care încingerea nestricăciunei s'a ţesut nouă, şi îmbrăcăminte nestricăcioasă şi haină nerumptă.

Şi acum:

Sub puterea ta aleargă poporul tău, ceea ce eşti cu totul fără prihană şi sub acoperământul tău scapă totdeauna; tuturor le fii ajutătoare, şi dă tuturor cererile cele către mântuire, mântuind din nevoi sufletele noastre.

Catavasie:

Cruce însemnând Moisi...

Peasna 3-a, Irmos:

Veseleşte-se, de tine Biserica ta Hristoase, strigând: Tu „eşti puterea mea Doamne şi „scăparea şi întărirea".

Să cinstim credincioşii ca pre o legătură de împreunare cu Dumnezeu, astăzi brâul celei Curate, şi cu credinţă să ne închinăm lui.

Izvoare de daruri pururea curgătoare, din racla ta cea prea curată curgând, Curată, pre toţi credincioşii adapă.

Tămăduiri nouă credincioşilor, mult lăudatul şi prea cinstitul brâu al celei curate, ne izvoreşte astăzi cu Darul.

Ca nişte rouă de dimineaţă, veselia ta Curată curgând, cuptorul patimilor al celor ce te laudă pre tine îl potoleşte pururea.

Alt Canon, Irmos:

Doamne cela ce ai făcut cele...

Inima se înnoeşte, atingându-se cu călduroasă credinţă de sfinţitul brâu al Fecioarei şi se încinge cu putere nebiruită, împrotiva patimilor celor necurate şi a vrăjmaşilor celor fără de trupuri, nevătămată rămâind.

Rămâne încă nestricat sfinţit brâul tău, carele prea curat trupul tău Fecioară a încins, sfinţind pre cei ce se apropie cu bună credinţă, şi scoţându-i din stricăciunea boalelor şi a necazurilor.

Slavă:

Fost-ai casă prea frumoasă Preacurată Cuvântului celui ce s'a întrupat din tine, şi în sfântă casa ta, bine ai voit a se pune brâul tău; pre carele sărutându-l ne sfinţim.

Şi acum.

Cinstit brâul tău întru bucuria inimei cu cinste toţi îl sărutăm, carele este cinstea tuturor credincioşilor, de Dumnezeu Născătoare, ca cel ce s'a atins de prea cinstit trupul tău.

SEDEALNA glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te ai înălţat...

Punerea cinstitului tău brâu, Biserica ta luminos o prăznueşte, şi cu osârdie strigă către tine; Fecioară curată mântueşte pre toţi de puterea vrăjmaşilor, sfărâmă întărâtările varvarilor celor fără de Dumnezeu, şi îndreptează vieaţa noastră, ca să facem voile Domnului cele dumnezeeşti.

Slavă asemenea.

Izvoarele tămăduirilor de Dumnezeu Născătoare, care ies din prea cinstit sicriul tău ca din Edem, adapă faţa pământului, daruri vărsând celor ce te cinstesc pre tine cu credinţă. Pentru aceasta te lăudăm şi cu cinste te slăvim, şi cu mulţămită strigăm: Bucură-te ceea ce una eşti nădejdea celor ce te laudă pre tine.

Şi acum, glas acelaş.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Intru punerea cinstitului tău brâu prăznueşte astăzi norodul tău, ceea ce eşti cu totul fără prihană, şi cu osârdie strigă către tine: Bucură-te Fecioară lauda creştinilor.

Peasna 4-a, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te Biserica pre tine Soarele „dreptăţei, a stătut întru a sa „rânduială, precum se cuvine „strigând: Slavă puterei tale „Doamne".

Ca o tărie prea cinstită de Dumnezeu Născătoare, Făcătorul şi Ziditorul întemeindu-te pre tine, ca şi cu nişte stele te-a împodobit cu dumnezeeşti străluciri, cu care luminezi marginile.

Pre tine putere şi temeiu tare, cetatea ta de Dumnezeu Născătoare avându-te, cu dumnezeescul tău brâu se cuprinde, legătură nestricăcioasă în războae, pre acesta tinzându-l.

De pre pământ la Cer, de Dumnezeu Născătoare, dumnezeescul tău brâu ne trage pre noi cei aprinşi cu dragostea lui. Pentru aceasta pre tine te slăvim ca pre o pricină a slavei celei mai bune.

Iată Darul cel neîmpuţinat, veniţi toţi iubitorii de praznic, cu curată inimă să scoatem prin credinţă, ape care izvorăsc din destul, din cinstită racla prea curatei Maice.

Alt Canon, Irmos:

Tu eşti tăriea mea Doamne...

Inălţându-te la lumina cea neapusă dupăce ai adormit, lăsat-ai celor ce te fericesc pre tine, în locul trupului tău, cinstitul brâu Curată, izvor de tămăduiri fiind şi loc de mân-

tuire, şi îngrădire cetăţei tale aceştia ce te cinsteşte pre tine Preacurată.

Ca într'un Cer nou intrăm noi în casa ta, întru carea visterie s'a pus, ca un soare luminos, dumnezeescul tău brâu, strălucind raze de minuni, şi inimile tuturor luminând Fecioară, şi negura patimilor gonind.

Tu eşti sicriul sfinţeniei celei înţelegătoare Preacurată cu totul lăudată, şi cinstită racla ta carea are în sine brâul pe care l-ai purtat încingându-te, o dai poporului tău scăpare tuturor, şi izvor de tămăduiri nedeşertat.

Slavă:

Venit-a cetăţei tale Dar mult bogat, cinstitul tău brâu prea lăudată. Şi s'a pus luminat întru această zi în dumnezeească casa ta aceasta, şi s'a făcut pricină de praznic mare de Dumnezeu Născătoare, celor ce te iubesc pre tine cu căldură.

Şi acum:

Umbrele legii şi vorbele cele ascunse ale proorocilor, mai 'nainte te-au arătat pre tine Preacurată, că erai să fii Maică lui Dumnezeu prea adevărată. Prin carea blestemul s'a pierdut, şi a înflorit desăvârşit binecuvântarea şi mântuitorul Dar, celor ce te laudă pre tine cu credinţă şi cu dragoste.

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina cea „sfântă, carea întorci dintru în- „tunerecul necunoştinţei, pre „cei ce te laudă pre tine cu „credinţă".

Tu Doamne pre Maica ta o ai slăvit, tu ai înălţat mai pre sus de cât toate puterile cele de duhuri slava ei fără asemănare.

Darul lui Dumnezeu acum din destul se dă, Preacurată de Dumnezeu Născătoare, din cinstită racla ta, celor ce se închină ţie cu credinţă.

Cu puterea ta credincioşii împăraţi se încing. Pre tine de Dumnezeu Născătoare legătură avându-te cetatea ta, cu brâul tău se cinsteşte.

Darul tău cunoscut cu adevărat s'a arătat Preacurată, cu prea slăvire lucrând puteri şi minuni în tot pământul.

Alt Canon, Irmos:

Pentru ce m-ai lepădat...

Dumnezeescul brâu puindu-se astăzi în casa ta, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, împreună cu dânsul s'a pus toată darea bunătăţilor, celor

ce le trebueşte, şi se umple de sfinţenie tot cel ce se apropie, cererile cu credinţă luând.

Infrumseţatu-te-ai Fecioară, pre Cuvântul cel prea frumos născându-l. Şi în biserica ta cea frumoasă bine ai voit a se pune brâul tău cel frumos, carele frumos trupul tău de Dumnezeu Născătoare, frumos l-a încins.

Slavă.

Sfântă casa ta ca alt Rai tuturor se cunoaşte, câştigându-şi în mijloc ca un trandafir cu bun miros, brâul tău, carele umple de bună mireazmă dumnezeească, inimile celor ce se apropie cu credinţă, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Şi acum, a Născătoarei:

Norul dumnezeeştei ploi te-ai făcut, ceea ce eşti cu totul fără prihană, din carele pică apă de mântuire şi izvor carele pământul cel uscat prin greşale, l-ai adus la rodirea bunei credinţe; pentru aceasta cu credinţă pre tine te slăvim.

Peasna 6-a, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă către tine, de sângele dracilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din „coasta ta".

Pre tine toată mai pre sus de fire te-a prea slăvit Domnul, pre tine toată numai te-a înnălţat, pre tine toată te-a cinstit mai pre sus de cuvânt, de Dumnezeu Născătoare în Biserica ta, împreună cu brâul şi cu dumnezeiasca raclă.

Izvorăsc din noianul Darului izvoare, din sicriul tău Preacurată, şi toată lumea înconjură, adăpând pre cei ce se închină cu credinţă naşterei tale.

A Născătoarei:

Tărie pre tine credincioşii câştigându-te şi laudă, se încing cu slavă, cinstit brâul tău de Dumnezeu Născătoare avându-l, ca o podoabă prea luminată şi cinstită.

Alt Canon, Irmos:
Intru adâncul păcatelor...

Ca pre un prunc tânăr ai născut nouă pre cel mai nainte de toţi vecii, şi înnoeşti inimile cele învechite cu păcatul, carele a luat înnoire prin punerea cinstitului tău brâu, Curată pururea Fecioară.

Sfântă biserica ta minunată este întru dreptate, care câştigând minunat brâul tău cel ce varsă din sine minuni, credincioşilor se arată noian de tămăduiri, de Dumnezeu Născătoare Maică Fecioară.

Slavă:

Veselitu-s'a tot sufletul,

adunându-se în sfântă birerica ta, şi într'însa văzând de Dumnezeu Născătoare brâul tău ca un soare luminos, din sine dând lumina darurilor, atotfăcătorului şi dumnezeescului Duh.

Şi acum, a Născătoarei:

Intăreşte curată inimile noastre, trecând cu vederea toate păcatele, şi încinge cu putere pre cei ce au câştigat cu credinţă brâul tău, ca o vistierie de mult preţ şi nemutată.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Pre cea întru rugăciuni...

Cinstit brâul tău, care a cuprins pântecele tău cel de Dumnezeu priimitor, de Dumnezeu Născătoare, este putere nebiruită cetăţei tale şi vistierie de bunătăţi neîmpuţinată, ceea ce numai tu una ai născut fiind pururea Fecioară.

ICOS:

Ce cuvânt al celor pământeşti va puteà spune măririle tale? Sau ce limbă omenească? Incă nici mintea cerească; ci ceea ce ai născut adâncul cel nemăsurat al milostivirei, priimeşte şi acum cântări din buze neroditoare, şi'mi dă dumnezeesc Dar să laud brâul tău Stăpână, prin carele lumea se bucură împreună cu îngerii, lăudând minunile tale; ceea ce numai tu una ai născut, fiind pururea Fecioară.

Intru această lună în 31 de zile, pomenirea punerei în sfânta raclă a cinstitului brâu, a prea sfintei de Dumnezeu Născătoare, în cinstita ei casă, ce este în Halcopratia, carele s'a adus dela episcopia Zilas, în zilele împăratului Iustinian; şi minunea ce s'a făcut prin punerea cinstitului brâu d'asupra împărătesei Zoi, soţia împăratului Leon celui înţelept.

Stih: Ca pre o coroană aurită, Fecioară vrednică de cinstire,

Cinstit brâul tău îl pui, la al anului săvârşire.

Intru această lună în a treizeci şi una zi cu adevărat,

Punerea în raclă a brâului celei Preacurate o prăznuim luminat.

Impăratul Arcadie feciorul lui Teodosie cel mare, scoţând cinstitul brâu al prea sfintei de Dumnezeu Născătoarei din Ierusalim, carele erà acolo păstrat cu cinstita ei haină până întru acea vreme de o femee fecioară, şi aducându-l în Constantinopol, l-a pus într'un sicriu luminat, care l-a numit şi sfânta raclă. Deci trecând patru sute şi zece ani, a deschis acea sfântă raclă împăratul Leon cel înţelept, pentru femeia sa Zoi, care se chinuia de duh necurat, care văzuse şi dumnezeiască vedenie, că de s'ar pune pre dânsa cinstitul brâu s'ar lecui. Şi s'a aflat cinstitul brâu strălucind ca şi cum ar fi fost ţesut atuncea nou, având o pecete tipărită în aur; şi hârtie Codicel lipită, care arătà cu numărul, vremea, indictionul şi ziua în care se adusese sfântul brâu în Constantinopol şi cum a fost pus de mâinile împăratului Arcadie în raclă, pecetluită fiind de dânsul. Pre carele brâu sărutându-l împăratul, şi întinzându-l preste împărăteasa cu mâna Patriarhului ce erà atuncea, o minune! Indată s'a mântuit de boală împărăteasa, şi toţi slăvind pre Mântuitorul Hristos şi dând laude de mulţămită prea curatei Maicei lui, l-a pus iarăşi întru acea raclă ce erà mai nainte.

Intru această zi, pomenirea innoirei bisericei prea sfintei de Dumnezeu Născătoarei, dela Neoria.

Stih: Casa ta Curată, carea la Neoria se găseşte,

Alt Siloam este căci vindecări dărueşte.

Pe vremea împărăţiei lui Mihail şi Teodorei bine credincioşilor împăraţi, oarecarele patriciu cu numele Antonie, având în Constantinopol o casă cinstită în curtea căreia erà şi o biserică mărită a prea sfintei de Dumnezeu Născătoarei, a cărei biserici erà luată podoaba de împăraţii cei mai din 'nainte luptători de icoane şi scoţându-se sfintele icoane şi însemnându-se numai cruci în locul lor. Deci patriciul acesta iarăşi făcând icoanele bisericei aceştia cum s'a căzut, făcut-a şi o baie foarte mică de desuptul bisericei pentru trupeasca sa odihnă, iară d'asupra acelei băi se făceà pururea slavoslovie lui Dumnezeu. Pentru aceasta umbrì întru dânsa Darul prea sfântului Duh, prin prea curata Maica Domnului nostru Iisus Hristos, şi începură a se face multe tămăduiri de multe feluri de boale. Incă oarecari iubitori de Dumnezeu se strânseră şi ceru dela patriciul, să facă câte o scăldătoare în bae într'o săptămână odată pentru fraţii cei în Hristos şi mai ales bolnavi, şi luând voie o făceà cu credinţă şi se vindecà. După aceia apropiindu-se să moară patriciul, lăsă baia aceea şi biserica pe seama celor ce s'au aflat atuncea oameni iubitori de Dumnezeu, pentru a lui sufletească mântuire, care fiind săraci şi neavând nici apă de ajuns, nici alt venit, pre încet, pre încet, se părăseà grija lucrului şi petrecându-se acelea şi neavând altul cineva dreptate să o dea la altă faţă, a rămas neîngrijită. Şi baia adică jefuindu-o unii şi alţii de uneltele şi podoabele ce aveà într'însa, a rămas la stingere desăvârşit. Iară sfânta biserică căci erà înaltă şi vindecătoare celor bolnavi, o au lăsat, făcând slujbă într'însa, un preot, care din dumnezeescul Dar ce erà într'însa, aveà din destul cele ce erau spre trebuinţa hranei. Deci fericitul împărat Roman făcându-şi palaturi împărăteşti şi trebuindu-i mult material la lucrul palaturilor, şi înştiinţându-se de această casă a Născătoarei de Dumnezeu cum că are mult material, aveà gând ca să o strice. Iară Născătoarea de Dumnezeu ceea ce locuia într'însa, n'a îngăduit cele ce gândeà împăratul; căci în noaptea aceea s'a arătat rectorului carele era ispravnic preste lucru şi altuia oarecăruia tânăr ce erà rudă cu rectorul şi le-a zis cu groază, să nu cuteze nici decum a-i strică casa cea dela Neorie şi dacă se făcù ziuă, spuind tânărul visul către maica rectorului, înţelese şi împăratul, care îndată cum auzì zise cuvântul acesta: Nu voiu să am judecată cu prea sfânta Născătoarea de Dumnezeu, ci încă să înnoesc casa aceia întru cele ce-i vor trebuì. Pentru aceasta, în loc să strice oamenii cei ce au fost trimişi, ei curăţiră baia cu toată nevoinţa şi o înoiră. După aceea gătindu-se toate şi făcându-se baie mai mare, de avea şi scăldătoare şi înfierbântându-o, se scăldară împăraţii: Roman, Constantin şi Hristofor, şi bucurându-se întăriră baia şi cu hrisov de milă să aibă a lua pre fieştecare an şi a dăruit-o la monastirea cea numită a rectorului pentru ca să poarte grijă de bae şi de biserica Născătoarei de Dumnezeu, monahii monastirei aceleia; şi câte minuni adică s'au făcut mai 'nainte în mai sus zisa biserică a Născătoarei de Dumnezeu, le vom lăsà, iară aicea vom povestì una numai ce s'a făcut în vremea noastră.

O femee oarecare vestită căzù în boală grea şi se umflă, şi chinuindu-se cu nesuferite dureri, îşi cheltuì toată averea sa la doftori şi nimic nu se folosì dela dânşii; şi auzind de minunile ce se făceà la biserica dela Neorie a prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu, s'a dus şi ea acolo; şi rămâind acolo câtevà zile şi nimic folosindu-se, ci bântuindu-se foarte rău de boală, a ieşit şi s'a dus la biserica Născătoarei de Dumnezeu cea din Vlaherne şi căzând la pământ se rugà zicând: Miluește-mă Maica lui Dumnezeu, că fiind lipsită de tot ajutorul omenesc, am năzuit la tine. Deci rămâind acolo nouă zile, i se arătă în ziua cea de pe urmă o femee de cinste zicându-i: O femee, ce strigi către mine de mă superi neîncetat? Iară ea a zis către dânsa: O Stăpână, ştiu că pentru păcatele mele mă bântuesc, dar ştiind că pentru noi păcătoşii Fiul tău şi Dumnezeul nostru s'a pogo-

rât din ceruri, și născându-se din pântecele tău se făcù om, drept aceia am năzuit la tine, ca să aflu milă eu ticăloasa; iară Născătoarea de Dumnezeu zise iarăși către dânsa: Du-te la lăcașul meu cel mic de la Neorie și acolo îți vei aflà vindecarea. Deci dacă se deșteptă femea a mulțumit lui Dumnezeu, și s'a dus cu degrab la Neorie și căzând cu rugăciune la Maica lui Dumnezeu, ziceà: Miluește-mă Stăpână, și plinește milosârdia ta întru mine. Și dupăce zise acestea adormi; și văzu iarăși pre Născătoarea de Dumnezeu ce i se arătase împreună cu un bărbat frumos, care a zis către acela: Iată femeea cea bolnavă, spintecă-i buricul, și acela îndată lovindu-o peste pântece cu varga ce ținea în mână, se făcù nevăzut, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu ce se arătase cu dânsul. Deci deșteptându-se femeea se aflà unde ieșa dintrânsa miros greu și nesuferit, și îndată desbrăcându-se de îmbrăcămintele ce purtà, intră în bae, și spălându-se a ieșit cu femeile ce erau cu dânsa, sănătoasă și vindecată. Și închinându-se acelui sfânt loc, tămâia cu mirodenii, mulțămind prea sfintei Stăpânei de Dumnezeu Născătoarei, întru slava celui ce s'a născut dintr'însa Hristos Dumnezeul nostru.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Fileort.

Stih: Iubind Fileorte praznicul sfârșitului tău,
Și nevoința ta prin sabie o a scris aicea condeiul meu.

Intru această zi pomenirea sfântului mucenic Diadoh,

Stih: Priimește-mă pre mine Diadohe, pre micul, tu cel mare.
Pre cel ce laud al tău sfârșit cu mici cuvinte de cântare.

Intru aceasta zi sfintele șapte fecioare cele din Gaza, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Șapte fecioare, au fost tăiate cinstind pre cel iubit,
Pre cel ce și lumea cu șapte zile o a cinstit.

Intru această zi pomenirea sfinților mucenici: Mina, Faust, Andrei și Iraclie.

Stih: Pre patru târâți de cai, Dumnezeu îi privește,
Satana însă cade, și ceata îngerilor se veselește.

Intru această zi, sfinții patru mucenici cei din Perga Pamfiliei, siliți fiind a alergà pre așternut de cărbuni aprinși, s'au săvârșit.

Stih: Patru prin alergarea în foc, au luat încununare,
Iar dracii s'au biruit, spre a lor surpare.

Intru această zi, sfinții trei sute șasezeci și șase de mucenici cei din Nicomidia, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Anul bisect poartă, mulțimea aceea ce de sabie s'a jertfit,
Pre carea întru a anului scriere o am pus și eu sfârșit,

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui Avraam, cu pofta bu- „nei credințe, mai vârtos de „cât cu văpaia focului fiind „aprinși au strigat: Bine ești „cuvântat în Biserica slavei „tale Doamne".

Tu însuți fiind ca un soare al dreptății, Dătătorule de lumină, dumnezeește ai luminat Biserica celei cinstite, cu darurile tale cele de multe feluri; întru carea răsărind împrăștie raze brâul aceleia.

Incunjurând racla ta ca năstrapa cea de aur, ceia ce numai tu ești Curată, ne împărtășim acum cu adevărat, dumnezeeștei dulceți a darurilor prea binecuvântată, și ca pre ceia ce este mai pre sus de cât închipuirile tale, o cinstim pre dânsa.

Varsă din sine cu adevărat

paharele tale Fecioară prea curată, Dar de minuni credincioşilor, şi din cinstitul tău sicriu ies din destul ca din alt Edem izvoare.

Acum vă apropiaţi cu veselie toţi cei de pre pământ. Veniţi, sicriul îndeamnă în taină de cuprindeţi prea slăvit brâul Doamnei, carele ca o vistierie este pusă în mine.

Alt Canon, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu...

Impărăteasa tuturor la lăcaşurile cereşti ducându-se, a lăsat brâul său bogăţie împărătesei tuturor cetăţilor, prin care se mântuesc de năvălirea văzuţilor şi nevăzuţilor vrăjmaşi.

Să ne apropiem acum la izvorul cel ce izvorăşte Dar şi milă la cinstita raclă care ţine prea cinstitul brâu, al celeia ce a cinstit firea omenească cu cinstită naşterea sa, al Fecioarei şi Maicei.

Slavă:

Lăudaţi pre Domnul toate puterile cereşti, şi pre ceia ce l-a născut pre el, toate limbile omeneşti o prea slăviţi; că a dăruit brâul său scăpare adevărată, şi mântuire credincioşilor.

Şi acum.

Să pice de sus norii dreptate astăzi, întru punerea brâului tău, norule de Dumnezeu dăruite; şi tot sufletul să cânte dulce bucurându-se: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna 8-a. Irmos:

Mâinile întinzându-şi Da„niil, gurile leilor cele des„chise în groapă le-a încuiat, „şi puterea focului a stins, cu „buna faptă încingându-se; „tinerii cei iubitori de buna cre„dinţă, strigând: Binecuvântaţi „toate lucrurile Domnului „pre Domnul“.

Dumnezeeştile lespezi cele scrise cu mâna lui Dumnezeu, sicriul de demult le-a ţinut în sine prea curată Stăpână; iară cuvioasa şi cinstită racla ta ţine în sine brâul, cel ce a cuprins pre singur Dătătorul de lege, înfricoşată taină.

Ingerii prea cinstită curată acum împreună dănţuesc, întru cinstită biserica ta, şi încunjură Stăpână, cinstitul şi sfântul tău brâu, căruia cu dragoste şi cu bucurie şi cu veselie multă ne închinăm, lăudându-te pre tine, slava neamului nostru.

Toiag care ai odrăslit floarea vieţii, tu eşti, bucuria tuturor mult cinstită Preacurată, vas priimitor de mireazma Duhului, vistieriei de bunătăţi, iz-

vor de mirezme, din care mir de tămăduiri izvorăşte dumnezeeasca raclă.

Laudă măririle tale prea cinstită Curată oştile cele de duhuri propoveduesc toţi patriarhii şi proorocii luminat, cu sfinţii apostoli, şi cetele mucenicilor, cu cari ne închinăm ţie.

Alt Canon, Irmos:
De şapte ori cuptorul.,.

Ca un scaun sfânt racla s'a pus prea luminat în lăuntrul sfintelor celor neapropiate, ale singurei Fiicei lui Dumnezeu, şi curatei Impărătesei tuturor; carea are brâul cel de odihnă, din carele celor ce se ostenesc în multe păcate, le vine din destul odihnă desăvârşit.

Pre pământ cu sfinţenie ai întrupat pre Domnul, şi cu sfintele tale mâini ai încins cu adevărat pre cel ce încinge pre cei binecredincioşi cu putere; iară acum suindu-te mai pre sus de ceruri, ai lăsat oamenilor cinstitul tău brâu, tărie şi acoperământ, Fecioară de Dumnezeu Născătoare.

Binecuvântăm...

Celor bolnavi vindecare, celor ce se alunecă întărire, celor leneşi dumnezeească îmbărbătare, ocârmuire celor ce înoată, celor rătăciţi întoarcere, este cu adevărat curată Fecioară dumeezeescul Dar, carele urmează cinstitului brâu; căruia cu credinţă ne încinăm întru toţi vecii.

Şi acum:

Săvârşind astăzi sfântă punerea dumnezeescului tău brâu, sfinţită prăznuire noi robii tăi facem, şi cu bucurie strigăm ţie: Bucură-te de Dumnezeu Născătoare bucuria îngerilor şi a tuturor oamenilor celor ce cântă cu credinţă: Noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele „cel netăiat, Fecioară s'a tăiat, „adunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dum„nezeu te slăvim".

Cămară prea cinstită cu adevărat de Dumnezeu Născătoare, racla ta s'a arătat, care ţine în sine dupre vrednicie sfânt brâul tău, ca o încingere feciorească şi de mireasă, şi-l păzeşte ca o vistierie de viaţă.

Ca şi cu o dumnezeiască coroană de podoabă, cu dumnezeesc şi prea sfânt brâul tău astăzi biserica încingându-se de Dumnezeu Născătoare, împărăteşte se veseleşte, şi se înfrumseţează cu slava ta.

Biserica Fecioarei, carea

se aseamănă cu toată buna podoabă cerească, astăzi credincioşii priimindu-o, cu razele darurilor ca şi cu nişte frumseţi de stele strălucind, vă luminaţi.

Are cetatea ta pre sfântul tău brâu de Dumnezeu Născătoare, legătură de pace şi zid, şi dumnezeeească unire de învăţături, şi laudă dreptslăvitorilor şi Regelui nostru biruinţă.

Lăudăm slava ta cea negrăită, şi Darul tău cel neasemănat, că tu eşti izvorul înţelepciunei, din care iese Cuvântul tuturor, celor ce te cinstesc pre tine Preacurată, şi slăvesc pre cel născut al tău.

Alt Canon, Irmos:

Infricoşatu-s'a de aceasta...

Iată dumnezeescul pat al lui Solomon, pre carele îl încunjură şasezeci de puternici, adecă cuvintele scripturilor, ca într'un pat împărătesc, în cinstita raclă brâul îşi pune astăzi, spre chemarea tuturor celor smeriţi, şi spre apărarea credincioşilor.

O cetatea Impăratului ceresc! de care s'a grăit lucruri prea slăvite, pune cetăţei tale Dar cinstit şi scump, prea sfânt brâul tău, spre întărirea tuturor credincioşilor prin carele purtătorii de cununi biruesc pre vrăjmaşi, întru dreaptă credinţă strălucind.

Izvorâţi munţi acum dulceaţă, şi dealuri veselie veşnică, adunările patriarhilor şi toate cetele mucenicilor, împreunarea proorocilor şi cinstita ceată a dumnezeeştilor apostoli, veseliţi-vă împreună cu noi cu toţi, întru punerea dumnezeescului brâu al Fiicei lui Dumnezeu.

Slavă:

Sfinţit-ai toate prea sfântă Fecioară prin naşterea ta, şi acum ne-ai dat nouă prea multă luminare, prea sfânt brâul tău; întru a căruia punere tot pământul dănţueşte, şi te cinsteşte pre tine, ceea ce ai umplut omenirea de bucurie negrăită.

Şi acum:

De înşelătoarea dragoste a patimilor şi de vrăjmaşul ce mă ispiteşte totdeauna cu greutatea păcatelor, şi de cumplita lene şi de izgonire şi de robire şi de pradă, degrab mă mântueşte, Preacurată ca o milostivă, pre mine cel ce scap la a ta milă.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi glas...

Cel ce toate mai pre sus de gând le-a făcut Preacurată, haina ta şi brâul le-au cinstit cu nestricăciune, dându-le cetăţei tale putere şi întărire, a căruia şi acum punerea cu bucurie săvârşindu-o, o prăznuim cu dragoste.

Slavă, Şi acum:

Ceea ce eşti Doamnă tutu-

ror făpturilor Stăpână, şi eşti plină de înţelepciune prea luminată; ca o Maică a lui Dumnezeu a tot stăpânitorului, umple-mă de lumină şi de dumnezeească cunoştinţă şi de Dar, întru săvârşirea laudelor tale, ale curatei de Dumnezeu Născătoarei.

LA LAUDE

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Ca şi cu o prea luminată cunună, de Dumnezeu Născătoare prea curată, cu sfânt brâul tău s'a încins Biserica, şi bucurându-se se luminează astăzi şi dănţueşte în taină, strigând către tine Stăpână: Bucură-te cunună şi coroană dumnezeească, bucură-te ceea ce singură eşti slava plinirei mele şi veselie veşnică.

De două ori.

Tu prea curată Stăpână, îngrădire tare şi întărire neclătită şi mântuire poporului şi cetăţei tale fiind, i-ai dat ca o luminoasă încingere, prea cinstit brâul tău, care mântueşte de toate primejdiile pre cei ce-l cinstesc cu credinţă şi cu călduroasă osârdie, dumnezeească Mireasă.

Biserica ta Preacurată, ca un izvor de minuni nedeşertat, astăzi s'a arătat, că rîuri de Dar din destul se varsă din sfântă racla ta, şi gândul credincioşilor îl veselesc, al celor ce strigă către tine cu credinţă şi cu dragoste: Bucuria şi veselia şi vieaţa noastră tu eşti.

Slavă, Şi acum, glasul al 2-lea:

Ca şi cu o cunună prea luminoasă, Preacurată de Dumnezeu Născătoare, cu sfântul tău brâu Biserica lui Dumnezeu s'a încununat, şi se luminează bucurându-se astăzi, şi în taină dănţueşte Stăpână, strigând către tine: Bucură-te coroană cinstită şi cununa dumnezeeştei slave, bucură-te ceea ce singură eşti slava plinirei şi veşnica veselie; bucură-te limanul celor ce aleargă la tine, şi folosirea şi mântuirea noastră.

SLAVOSLOVIA cea MARE.

Ecteniile şi Otpustul.

Ceasul intâiul şi Otpustul desăvârşit.

LA LITURGHIE

Fericirile din canonul 1-iu Peasna 3-a pe 4, şi dintru a 2-a, Peasna 6-a pe 4. Prochimen, glasul al 3-lea: Măreşte suflete al meu pre Domnul... Stih: Că a căutat spre smerenia roabei sale... Apostolul către Evrei: *Fraţilor, cortul cel dintâiu...* Aliluia. Scoală-te Doamne întru odihna ta... Evangelia dela Luca: *In vremea aceea intrat-a Iisus într'un sat...*

CHINONICUL

Paharul mântuirei voiu luà...

Sfârşitul lunei lui August şi lui Dumnezeu celui în trei prea sfinte Ipostasuri şi întru o Fiinţă proslăvit, fie-i slava în vecii vecilor, Amin.

TROPARELE SFINȚILOR

CELE MAI DE OBȘTE DIN LUNA LUI AUGUST

LA UN PROOROC

Tropar, glasul al 2-lea.

A proorocului tău (N) pomenire Doamne prăznuind, printr'însul te rugăm, mântuește sufletele noastre.

LA UN APOSTOL

Tropar, glasul al 3-lea.

Apostole sfinte (N) roagă pre Milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșale sufletelor noastre.

LA MULȚI APOSTOLI

Tropar, glasul al 3-lea.

Sfinților Apostoli, rugați pre milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșale sufletelor noastre.

LA UN MUCENIC.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicul tău Doamne (N), întru nevoința sa, cununa nestricăciunei a luat dela tine Dumnezeul nostru. Că având tăria ta, pre muncitori a surpat, zdrobit-a și ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântuește sufletele noastre.

LA MAI MULȚI MUCENICI

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunei au luat dela tine Dumnezeul nostru. Că având tăria ta, pre muncitori au surpat, zdrobit-au și ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuește sufletele noastre.

LA UN SFINȚIT MUCENIC

Tropar, glasul al 4-lea.

Și părtaș obiceiurilor, și următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu însuflate, spre suirea privirei la cele înalte. Pentru aceasta cuvântul adevărului drept învățând, și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice (N), roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA UN ARHIEREU

Tropar, glasul al 4-lea.

Indreptător credinţei şi chip blândeţelor, învăţător înfrânărei te-a arătat pre tine turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe (N), roagă pre Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA UN MĂRTURISITOR

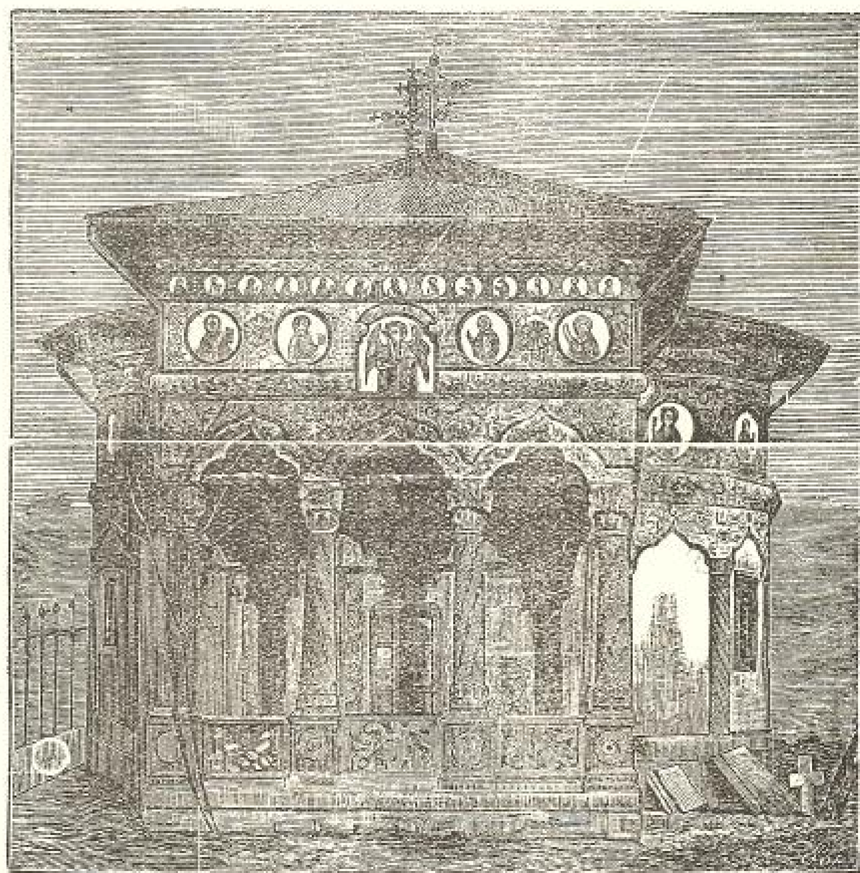
Tropar, glasul al 8-lea.

Al ortodoxiei îndreptătorule, al bunei credinţe învăţătorule şi al curăţiei, al lumii luminătorule, podoaba arhiereilor cea de Dumnezeu însuflată, (N) înţelepte, cu învăţăturile tale, pre toţi ai luminat, alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA UN CUVIOS

Tropar, glasul al 8 lea.

Cu curgerile lacrămilor tale, nerodirea pustiului o ai lucrat, şi cu suspinurile cele dintru adânc, spre însutite ostenelele o ai făcut roditoare. Şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, (N), Părintele nostru; roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

TROPARELE NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

PE FIECE GLAS CÂNTATE PRESTE TOT ANUL

La Vecernie, la Utrenie, după Dumnezeu este Domnul... și la sfârșitul Utreniei.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul 1-iu.

Minunea minunilor, ceea ce ești plină de Dar, întru tine văzându-o, făptura se bucură; că ai zemislit fără sământă, și ai născut negrăit pre cel ce căpeteniile cetelor îngerești a-l vedeà nu pot. Pre acela roagă-l pentru sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei.

Prea curată Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești binecuvântată în ceruri, și pre pământ slăvită, bucură-te Mireasă nenuntită.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... glasul 1-iu.

Ceea ce ai zămislit fără de ardere, focul Dumnezeirei, și ai născut fără de sământă pre Domnul, Izvorul vieții; cea plină de Dar, Născătoare de Dumnezeu, mântuește pre cei ce te slăvesc pre tine.

La sfârșitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer, mai pre sus de înțeles și de auz, pre pământ fără de tată l-ai născut; pre acela Născătoare de Dumnezeu, roagă-l pentru sufletele noastre.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glas 1-iu.

A ta folosință agonisind, Preacurată, și cu rugăciunile tale din nevoi izbăvindu-ne, cu Crucea Fiului tău pretutindenea fiind păziți, dupre datorie pre tine toți cu bună credință te slăvim.

La sfârșitul Utreniei.

Prea curată Născătoare de Dumnezeu...

Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul 1-iu.

Ceea ce ai zămislit fără de ardere...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul 1-iu

Ata folosinţă agonisind...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Prea curată Născătoare de Dumnezeu...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul 1.

Gavriil zicând ţie Fecioară: Bucură-te, împreună cu glasul s'a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine sicriul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, ceea ce ai purtat pre Făcătorul tău. Slavă celui ce s'a sălăşluit întru tine; slavă celui ce a ieşit din tine; slavă celui ce ne-a mântuit pre noi prin naşterea ta.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 2-lea

Ceea ce eşti izvorul milei, îndurărei ne învredniceşte pre noi, Născătoare de Dumnezeu. Caută spre poporul cel păcătos. Arată, precum deapururea, puterea ta; că întru tine nădăjduind, strigăm ţie: Bucură-te ca oarecând Gavriil, al celor fără de trup mai marele Voevod.

La sfârşitul Utreniei.

Maică sfântă a luminei cei negrăite, cu îngereşti cântări pre tine cinstindu-te cu bună credinţă te slăvim.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 2-lea.

Firei cei dumnezeeşti ne-am făcut părtaşi prin tine de Dumnezeu Născătoare, pururea Fecioară; că pre Dumnezeu întrupat l-ai născut nouă; pentru aceasta dupre datorie, pre tine toţi cu bună credinţă te fericim.

La sfârşitul Utreniei.

Pre tine te slăvim Născătoare de Dumnezeu, strigând: Bucură-te norul luminei celei neapuse, care ai purtat în braţe pre însuşi Domnul slavei.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 2-lea.

Prea slăvită fiind Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, pre tine te lăudăm; că prin Crucea Fiului tău, s'a prădat iadul şi moartea s'a omorît şi noi cei morţi ne am sculat, şi vieţii ne-am învrednicit; Raiul am luat, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta mulţămind, slăvim ca pre un puternic, pre Hristos Dumnezeul nostru, cel singur mult milostiv.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 2-lea.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te slăvim, strigând: Bucură-te toiagul, din care fără de sământă Dumnezeu odrăslind a pierdut prin lemn moartea.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 2-lea.

Firei cei dumnezeeşti ne-am făcut părtaşi...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Pre tine te slăvim Născătoare de Dumnezeu.

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 2-lea.

Prea slăvită fiind Născătoare de Dumnezeu...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te slăvim...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 2-lea.

Toate tainele tale sunt mai pre sus de cuget, toate sunt prea mărite Născătoare de Dumnezeu; cu curăţia fiind pecetluită, şi cu Fecioria păzită, Maică teai cunoscut nemincinoasă, născând pre Dumnezeu cel adevărat; pre carele roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei.

Maică sfântă a luminei cei negrăite, cu îngereşti cântări pre tine cinstindu-te, cu bună credinţă te slăvim.

Iară de se va întâmplă Aliluia, la fiecare glas, se zic acestea, glasul al 2-lea.

Apostoli, Mucenici şi Prooroci, Ierarhilor, Cuvioşilor şi Drepţilor, cari bine aţi plinit lupta, şi credinţa aţi păzit, îndrăznire având către Mântuitorul; pre acela, ca pre un bun, rugaţi-l pentru noi să mântuiască, rugămu-vă, sufletele noastre.

Slavă.

Pomeneşte Doamne, ca un bun pre robii tăi, şi câte în viaţă au greşit, iartă-le; că nimenea nu este fără de păcat, fără numai tu cel ce poţi şi celor adormiţi a le da odihnă.

Şi acum.

Maică sfântă a luminei cei negrăite...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

De frumseţea fecioriei tale, şi de prea luminată curăţia ta, Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voiu aduce ţie? Ce te voiu numi pre tine? Nu mă pricep şi mă minunez. Pentru aceasta precum mi s'a poruncit, strig ţie: Bucură-te, cea ce eşti plină de Dar.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 3-lea.

Fiecine, unde se mântueşte, acolo după dreptate şi aleargă; şi care altă scăpare este ca aceasta, precum tu de Dumnezeu Născătoare, care acoperi sufletele noastre?

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

Ceea ce eşti scăparea şi puterea noastră, de Dumnezeu Născătoare, tare ajutătoare lumii, cu rugăciunile tale acopere pre robii tăi de toată nevoia, una binecuvântată.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 3-lea.

Fiecine unde se mântuieşte...

Vezi mai sus.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

Toiag de putere câştigând Crucea Fiului tău Născătoare de Dumnezeu, cu dânsa surpăm întărâtările vrăjmaşilor; noi cei ce cu dragoste neîncetat pre tine te slăvim.

La sfârşitul Utreniei.

Ceea ce eşti scăparea şi puterea noastră.

Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

Proorocii au propoveduit, Apostolii au învăţat, Mucenicii au mărturisit, şi noi am crezut, că tu eşti cu adevărat de Dumnezeu Născătoare; pentru aceasta şi slăvim naşterea ta cea negrăită.

La sfârşitul Utreniei.

Fiecine, unde se mântuieşte...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul a 3-lea.

Toiag de putere câştigând Crucea Fiului tău...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Ceea ce eşti scăparea şi puterea noastră...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul.. glasul al 3-lea.

Pre tine ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Că cu trupul cel luat din tine, Fiul tău şi Dumnezeul nostru, prin Cruce priimind patimă, ne-a mântuit pre noi din stricăciune ca un iubitor de oameni.

La sfârşitul Utreniei.

Proorocii au propoveduit, Apostolii au învăţat...

Vezi mai sus

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Celei ce s'a hrănit în Biserică, în Sfânta sfintelor, celei îmbrăcate cu credinţa şi cu înţelepciunea şi cu neîntinata feciorie, mai marele Voevod Gavriil i-a adus din Cer închinăciune, şi aceasta: Bucură-te! Bucură-te cea binecuvântată, bucură-te prea slăvită, Domnul este cu tine.

La sfârşitul Utreniei, Glasul al 4-lea.

Pre tine cea decât făptura mai înaltă, a te lăudà dupre vrednicie nepricepându-ne, de Dumnezeu Născătoare, te rugăm, în Dar miluieşte-ne pre noi.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu nevoinţă să alergăm noi păcătoşii şi umiliţii, şi să cădem cu pocăinţă, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi, sîrgueşte că pierim de mulţimea păcatelor; nu întoarce pre robii tăi deşerţi, că pre tine una nădejde te-am câştigat.

La sfârşitul Utreniei, Glasul al 4-lea,

Pre tine te slăvim, de Dumnezeu Născătoare, strigând: Tu eşti rugul, în care fără de ardere Moisi a văzut, ca o flacără focul Dumnezeirei.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Fecioară cu totul fără prihană, Maică a lui Hristos Dumnezeu, armă a străbătut prin sfânt sufletul tău, când ai văzut răstignit de voie pre Fiul şi Dumnezeul tău; pre care, binecuvântată, nu încetà rugându-l, să ne dăruiască nouă iertare de greşale.

La sfârşitul Utreniei, Glasul al 4-lea.

Născătoare de Dumnezeu pre tine te slăvim, strigând: Tu eşti muntele din care negrăit s'a tăiat piatra şi porţile iadului s'au sfărâmat.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Pre Cuvântul Tatălui Hristos Dumnezeul nostru, din tine întrupat l-am cunoscut, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceea ce eşti una curată, una binecuvântată; pentru aceasta neîncetat lăudându-te pre tine, te slăvim.

La sfârşitul Utreniei, Glasul al 4-lea.

Pre tine cea de cât toată făptura mai înaltă...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Fecioară cu totul fără prihană...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Născătoare de Dumnezeu pre tine te slăvim...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Taina cea din veac ascunsă, şi de îngeri neştiută, prin tine Născătoare de Dumnezeu, celor de pre pământ s'a arătat. Dumnezeu întrupându-se întru unire neamestecată, şi Crucea de bună voie pentru noi priimind, prin care înviind pre cel întâi zidit, a mântuit de moarte sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Pre tine te slăvim Născătoare...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Cu îngerii cele cereşti, cu oamenii cele pământeşti, cu glas de bucurie, Născătoare de Dumnezeu, strigăm către tine: Bucură-te uşa cea mai desfătată decât cerurile; bucură-te singura mântuire a pământenilor; bucură-te Curată, cea plină de Dar, care ai născut pre Dumnezeu întrupat.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 5-lea.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii, Hristoase Dumnezeule, şi fii luminii printr'însa ne-ai arătat, miluieşte-ne pre noi.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Acoperemântul tău cel grabnic şi ajutorul şi mila, arată-le spre robii tăi, şi valurile gândurilor celor deşarte, Curată linişteşte-le, şi sufletul meu cel căzut ridică-l, de Dumnezeu Născătoare; că ştiu Fecioară, ştiu că poţi câte şi voeşti.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 5-lea.

Maica lui Dumnezeu prea sfântă, zidul creştinilor, mântueşte ca totdeauna pre poporul tău, care se roagă către tine cu osârdie. Stăi împrotiva gândurilor celor ruşinoase şi mândre, ca să strigăm către tine: Bucură-te pururea Fecioară.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Cu crucea Fiului tău, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, înşelăciunea idolilor toată s'a surpat, şi tăria demonilor s'a călcat; pentru aceasta credincioşii, dupre datorie pururea te lăudăm şi bine te cuvântăm, şi Născătoare de Dumnezeu, întru adevăr mărturisindu-te, te slăvim.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 5-lea.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii...

Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA

Şi joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Taina cea streină a Fecioarei, lumii s'a arătat mântuire; că dintr'însa te-ai născut fără sământă, şi cu trup te-ai arătat fără stricăciune, bucuria tuturor, Doamne slavă ţie.

La sfârşitul Utreniei.

Maica lui Dumnezeu prea sfântă...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Cu Crucea Fiului tău, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Bucură-te uşa Domnului cea neumblată, bucură-te zidul şi acoperemântul celor ce aleargă la tine, bucură-te limanul cel neviforît şi neispitită de nuntă; ceeace ai născut cu trup pre Făcătorul tău şi Dumnezeu; nu lipsì a te rugà, pentru cei ce laudă, şi se închină naşterei tale.

La sfârşitul Utreniei.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

Incepătură mântuirei, vestirea lui Gavriil către Fecioara s'a făcut; că a auzit aceasta: Bucură-te! şi n'a fugit de închinăciune, nici s'a îndoit ca Sarra în cort; ci aşà a zis: Iată roaba Domnului, fie mie dupre cuvântul tău.

La sfârşitul Utreniei.

Ingerescul cuvânt ai luat, şi tron de Heruvimi te-ai arătat, şi în braţele tale ai purtat, de Dumnezeu Născătoare, pre cela ce este nădejdea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

Nădejdea lumii cea bună Născătoare de Dumnezeu Fecioară, a ta singură şi tare folosire cerem; îndură-te spre poporul cel fără de apărător; roagă pre înduratul Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre de toată îngrozirea; ceea ce eşti una binecuvântată.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea.

Nimeni, din cei ce aleargă la tine, nu iese ruşinat, curată Fecioară, de Dumnezeu Născătoare; ci cere milă şi ia Dar spre folosul cererei.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, roagă pre Fiul tău cel ce s'a pironit de bună voie pre Cruce, şi lumea din înşelăciune a izbăvit, pre Hristos Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel ce s'a născut mai 'nainte de veci din Tatăl fără maică, pre Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu, în anii cei de apoi l-ai născut întrupat, din curate sângiurile tale fără bărbat, de Dumnezeu Născătoare; pre acela roagă-l să ne dăruiască nouă iertare de păcate mai 'nainte de sfârşit.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

Sfântă Stăpână curată, Maica Dumnezeului nostru care ai născut negrăit pre Făcătorul tuturor, roagă-te împreună cu sfinţii Apostoli, totdeauna bunătăţei lui, ca să ne izbăvească de patimi, şi să ne dea nouă iertare de păcate.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea.

De mari daruri curată Fecioară Maica lui Dumnezeu, tu te-ai învrednicit; că ai născut cu trup pre unul din Treime, pre Hristos dătătorul de vieaţă; spre mântuirea sufletelor noastre.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară roagă...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea.

Pre cel ce s'a născut...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

Mai 'nainte a spus Ghedeon zămislirea, şi David a tâlcuit naşterea ta, Născătoare de Dumnezeu; că s'a pogorît ca ploaia pre lână, Cuvântul în pântecele tău, şi ai odrăslit fără de sământă, pământule sfinte, lumii mântuire; pre Hristos Dumnezeul nostru, ceeace eşti plină de Dar.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea.

Pre cel ce s'a născut...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară neîntinată, pre Fiul tău roagă-l cu puterile cele de sus, iertare de greşale mai 'nainte de sfârşit să ne dăruiască nouă, celor ce cu credinţă pre tine te slăvim.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Covârşit-ai puterile cereşti, pentrucă Biserică dumnezeească te-ai arătat, binecuvântată, de Dumnezeu Născătoare, carea ai născut pre Hristos Mântuitorul sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Bucură-te, aducem ţie de Dumnezeu Născătoare, că de cât îngerii mai înaltă te-ai arătat, pre Dumnezeu născând.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Impacă cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu viaţa noastră, celor ce strigăm către tine: Milostive Doamne, slavă ţie.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Pre Hristos, cel ce s'a răstignit pentru noi şi a stricat puterea morţii, neîncetat roagă-l de Dumnezeu Născătoare Fecioară, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Mântueşte-ne de Dumnezeu Născătoare, de păcatele ce ne cuprind pre noi; că altă nădejde credincioşii nu avem fără numai pre tine, şi pre Dumnezeu cel ce s'a născut dintru tine.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Rodul pântecelui tău Preacurată, este plinirea proorocilor şi al legii; pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare, întru cunoştinţă slăvindu-te, cu bună credinţă te lăudăm.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Rodul pântecelui tău dumnezeească Mireasă, oamenilor s'a arătat de mântuire mijlocitor; pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare, cu cugetul şi cu limba slăvindu-te, credincioşii te lăudăm.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Pre Hristos, cel ce s'a răstignit...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Mântueşte-ne de Dumnezeu Născătoare...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Ca ceea ce eşti vistieria învierei noastre, pre cei ce se nădăjduiesc spre tine Prealăudată, scoate-i din groapă şi din adâncul greşalelor; că tu pre cei vinovaţi păcatului i-ai mântuit, ceea ce ai născut Mântuirea; care mai 'nainte de naştere ai fost Fecioară, şi în naştere Fecioară, şi dupre naştere iarăşi ai rămas Fecioară.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Bucură-te ceea ce ai încăput în pântecele tău pre cel neîncăput de ceruri; bucură-te Fecioară propoveduirea proorocilor, prin care a strălucit Emanuil; bucură-te Maica lui Hristos Dumnezeu.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Bucură-te ceea ce prin înger bucurie lumii ai luat; bucură-te ceea ce ai născut pre Făcătorul tău şi Domnul; bucură-te ceea ce te-ai învrednicit a fi Maică lui Hristos Dumnezeu.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 8-lea.

Bucură-te uşa Împăratului slavei prin care singur cel preaînalt a trecut, şi pre tine singură pecetluită te-a păzit spre mântuirea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8 lea.

Întărirea credinţei cea neclătită şi cinstitul Dar al sufletelor noastre, pre Născătoarea de Dumnezeu, cu cântări să o slăvim credincioşii. Bucură-te ceea ce Piatra vieţii în pântecele tău o ai încăput. Bucură-te nădejdea marginilor, sprijinirea celor întristaţi, Bucură-te Mireasă pururea Fecioară.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 8-lea.

Fecioară prea curată, mântueşte-ne pre noi cu rugăciunile tale, mişcând milostivirea cea de Maică către Fiul tău şi Dumnezeul nostru.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Pre Mielul şi Păstorul şi Mântuitorul lumii, pre Cruce văzându-l ceea ce l-a născut, a zis lăcrămând: Lumea se bucură luând izbăvire, iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta; care pentru toţi o rabzi, Fiule şi Dumnezeul meu.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 8-lea.

Rodul pântecelui tău, Preacurată, este plinirea proorocilor şi a legii; pentru aceasta pre tine, de Dumnezeu Născătoare, întru cunoştinţă lăudându-te, cu bună credinţă te slăvim.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Uşa vieţii cea înţelegătoare, Preacurată de Dumnezeu Născătoare, pre cei ce aleargă la tine cu credinţă izbăveşte-i din nevoi; ca să slăvim prea sfântă naşterea ta, spre mântuirea sufletelor noastre.

La sfârşitul Utreniei

Fecioară prea curată, mântueşte-ne pre noi...

Vezi mai sus...

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Pre Mielul şi Păstorul şi Mântuitorul...

Vezi mai sus

La sfârşitul Utreniei.

Rodul pântecelui tău...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul glasul al 8-lea.

Cela ce pentru noi te-ai născut din Fecioară, şi răstignire ai răbdat Bunule; carele cu moartea pre moarte ai prădat, şi învierea ai arătat ca un Dumnezeu; nu trece cu vederea pre cei ce i-ai zidit cu mâna ta. Arată iubirea ta de oameni Milostive, priimeşte pre Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce te-a născut pre tine; carea se roagă pentru noi; şi mântueşte Mântuitorul nostru pre poporul cel desnădăjduit.

La sfârşitul Utreniei.

Fecioară prea curată mântueşte-ne pre noi....

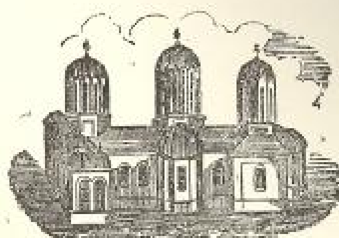
Vezi mai sus.

SFÂRŞITUL TROPARELOR NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU.

Comisia pentru cercetarea cărţilor de ritual:

Prea Sfinţitul Arhiepiscop GURIE al CHIŞINĂULUI
Prea Sfinţitul PLATON PLOEŞTEANUL
Prea Sfinţitul ILARION BACĂOANUL

Director al Tipografiei, *Pavel Suru.* *D. Gr.*

TIPOGRAFIA SFINTEI MÂNĂSTIRI CERNICA.

La sfârşitul Utreniei.

Rodul pântecelui tău...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul glasul al 8-lea.

Cela ce pentru noi te-ai născut din Fecioară, şi răstignire ai răbdat Bunule; carele cu moartea pre moarte ai prădat, şi învierea ai arătat ca un Dumnezeu; nu trece cu vederea pre cei ce i-ai zidit cu mâna ta. Arată iubirea ta de oameni Milostive, priimeşte pre Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce te-a născut pre tine; carea se roagă pentru noi; şi mântueşte Mântuitorul nostru pre poporul cel desnădăjduit.

La sfârşitul Utreniei.

Fecioară prea curată mântueşte-ne pre noi....

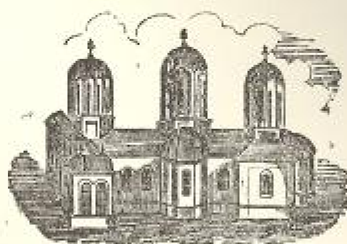
Vezi mai sus.

SFÂRŞITUL TROPARELOR NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU.

Comisia pentru cercetarea cărţilor de ritual:

Prea Sfinţitul Arhiepiscop GURIE al CHIŞINĂULUI
Prea Sfinţitul PLATON PLOEŞTEANUL
Prea Sfinţitul ILARION BĂCĂOANUL

Director al Tipografiei, *Pavel Suru,* *D. Gr.*

TIPOGRAFIA SFINTEI MÂNĂSTIRI CERNICA.

ICOS.

Pre cel sfinţit din pântece să-l lăudăm toţi, ca pre nişte mir al lui Hristos cu bun miros prea adevărat, că dă cu adevărat, tuturor celor ce vin la dânsul cu caldă credinţă, tămăduiri de boale, că cu dragostea Făcătorului fiind aprins, împreună pătimeşte cu cei din necazuri, şi mântueşte din nevoi prea fericitul, umplând de mireazmă pre toţi, prin Darul cel dat lui de la Duhul, cerând tuturor dumnezeească iertare.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Adunându-ne toţi credincioșii prin cântări cu mirezme de miruri, şi prin laude de cântări, să încununăm pre sfinţitul pătimitor, pre Miron prea măritul, care dă vindecare de toate felurile de vătămări.

Slavă, Și acum, a Praznicului, asemenea:

Cinstită mutarea ta prea sfântă, făcându-o prăznuire, pre tine te lăudăm cu bună credinţă, Născătoare de Dumnezeu prea lăudată, să nu treci dar cu vederea pre cei ce cu dragoste te laudă pre tine.

Peasna 4-a, Irmos:

Te laud pre tine Doamne...

In mijlocul priveliştei, mărturisind Mântuitor şi Dumnezeu şi Domn, pre cel ce a strălucit din Fecioară, prin răbdare ai smerit sprinceana tiranilor, şi mulţimea dumnezeilor o ai prăpădit, mărite.

Zgâriindu-te şi bătându-te viteazule, cu mintea neslăbindu-te nici cum, pre îngeri i-ai spăimântat, cei ce vedeau răbdarea ta; prin carea pre vrăjmaşii cei fără trup i-ai pierdut Mucenice, făcându-te purtător de biruinţă.

Slavă:

Fiind plin de dumnezeească rouă, cu minte vitejească ai intrat în cuptorul focului, văzându-te într'însul Mirone înţelepte, cu îngerii, împreună veselindu-te, şi nici cum nearzându-te prea fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Taina cea mare şi înfricoşată a naşterei tale Preacurată, tot cugetul îl îngrozeşte, căci Dumnezeu pentru bunătatea sa bine a voit a se face om din tine spre mântuirea şi înnoirea lumii.

Peasna 5-a, Irmos:

Luminarea celor dintru...

Pomenirea ta cea cu rază dumnezeească şi purtătoare de lumină, cu puterea Duhului sfânt întinzându-se în toată lumea, cu luminarea bunei credinţe, luminează pre cei ce o cinstesc pre dânsa, şi propoveduesc vitejiile tale.